

خوابه رستی ٹیسلا می

میرزا

دہر ہڈ کس نامی قدرتاہ وسوتنت فلا

برگی چوارم

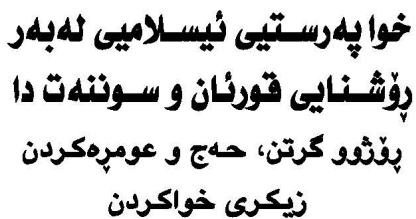

ہڈ رڈ کرتن

جہج و عومرہ کردن

زیکری خوا کردن

www.alibapir.com

ډاځه يانډني مخکته بې ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له نوره کومه لايه نښه نه لکولایئ
Stay in touch on social media
ننن مخکې غږ مبالغه البوابه الاجتماعيه

www.alibapir.net

English - عربي - کورډي

ډاځه يانډني مخکته بې ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کتابي

ډاځه يانډني مخکته بې ماموستا علي بابير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

www.alibapir.com

خوابه رستیی ئیسلامیی له بهر پۆشنایی قورئان و سوننهت دا

به رگی چواره م

پۆژوو گرتن، جه ج و عومره کردن
زیکری خوا کردن

عه لی با پیر

بۆ بلاقردنه وه و راگه یاندن

ماڻي لہ چاپدانہوہی پاریزراوہ بؤ
نوسینگہی تہفسیر

ناوی کتب: خواہرستی ئیسلامی لہبہر روشنائی قورغان و سونہتدا
- بہرگی چوارہم
نوسر: عہلی باپیر
بلاوکردنہوہی: نوسینگہی تہفسیر بؤ بلاوکردنہوہ و راگہیانندن/ ھولیر
خسہ ت: نہوزاد کوئی
بہرگ: آمین مخلص
نہخشہسازی ناوہوہ: عزالدین محمد
نؤرہو سالی چاپ: دووہم ۱۴۳۰ک - ۲۰۰۹ز
تیراز: ۱۵۰۰ دانہ
سہرہشتی چاپ: نہہرؤ محمود

لہ بہرؤہبہرایہتی گشتی کتبخانہکان ژمارہی سپاردنی (۱۲۶۲) ی سالی ۲۰۰۷ دراوہتی

تہفسیر
بؤ بلاوکردنہوہ و راگہیانندن
ھولیر- شہقامی دادکا - ژیر توتیلی شیرین پالاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
مؤبایل: ۲۲ ۵۱ ۶۰۴۶۰ - ۷۵۰ ۰۷۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

جہازِ روزِ جزا کی کتب خانہ بہ نوبہ کوڑی

فَلَا وَهِيَ إِلَّا وَهْيُ الْوَيْلِ وَالْوَيْلُ الْوَيْلُ .

وہ بہترین و سید عالم و انورؐ۔ یہ جہانگیر شاہ

ولید ابو یوسف — پی کہ سہ ماہی بہ ہر وقت رگڑنی زینتری

خوف نہ ملا جا۔ جدتِ ناسوہ کی غولہ خنہ

فہم دم فو سبندے نہ فر بہ واکر وہ نہ سی۔

مغالبه و کفر - بخانه - و کارخانه و کفر

بیتین، منیرہ سوہا یادگار۔

عَلِیُّ بْنُ اَبِیْ طَالِبٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله دار الهدى والاسلام على سيدنا محمد وآله

بہ بندہ دارالحدیث علیہ السلام ۲۰۰۰ ماقومنا مخلصی و

نورانیہ کی تہذیب و تمدن کی تہذیب و تمدن کی تہذیب و

بہ بندہ دارالحدیث علیہ السلام ، خدا بہ بندہ دارالحدیث علیہ السلام

نجات کی تہذیب و تمدن کی تہذیب و تمدن کی تہذیب و

وہ بندہ دارالحدیث علیہ السلام ، خدا بہ بندہ دارالحدیث علیہ السلام

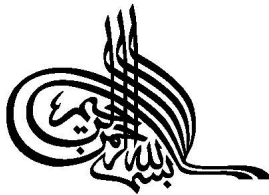
بہ بندہ دارالحدیث علیہ السلام ، خدا بہ بندہ دارالحدیث علیہ السلام

ع علیہ السلام

۱۱ ربیع الثانی ۱۴۲۷ھ

۲۰۰۵ / ۵ / ۱۹

ہم و ہر

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ

إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ (الذاريات)

به هه موو ئه واندهى ته نيا خوا سبحانه وتعالى
ده پهرستن و ، بهس بهو شيويهش ده پهرستن كه
شه ريعهت فه رمانى پيكر دوون و بوى ديارى
كردوون.

پېشەكى

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على النبي الأمين محمد المبعوث الى الإنس
والجن وآله المهتدين بهديه المبين من الصاحب والأزواج والقراة والتابعين لهم بإحسان
الى يوم الدين.

خوتنەرى بەرپىز!

ئەم كىتەبە كە بەرگى چوارەم و كۆتايى (خواپەرستىي ئىسلامىي) يە، ھەرسىڭ
دروشمى گەورەو گرنگى: (پۇژووگرتن، ھەج و عومرە كەردن، زىكرى خواكردن) ى
گرتوونە خۆي، ھەر كامىڭيان لە چەند بەندىڭدا.

جا لە سۆنگەي ئەووەو كە ئىمە لە بەرگى يەكەمى ئەم زنجىرە باسەدا بە تىرو
تەسەلى لەبارەي خواپەرستىي (عبادە) يەو بەگشتى دواوين، لىرەدا بەپىويستى
نازانم ئەوئەي ئەوئەي بەدرىژى باسەمان كەردەو، دووبارەي بەكەينەووەو، بەم چەند دىرە
كۆتايى بەم پېشەكى يە دىنين:

وہك چۆن جەستە بۆ گەشەكەردن و بەردەوامبوونى پىويستى بە چەندان جۆرە
خۇراك ھەيە، تاكو پىداويستىەكانى خۆيان پى دابىن بكات، پرووحىش بە ھەمان
شىئەو، ھەر بۆيەش خۆي كارىەجى دروشمەكانى خواپەرستىي جۆراو جۆر كەردوون،
كە بىگومان بە ھەموويان وىكراو ھەر كامىڭيان لايەنىڭكى پىداويستىيەكانى
پرووحى مەرفۇ دابىن دەكەن، وە ھىچ كامىان وەبرى ئەوئەي دىكە ناكەوئەو ناتوانى
قەرەبووى نەبوونى بكاتەو.

هەروەها لە پرووی کۆمەڵایەتی و سیاسى... هتدیشەوێ ديسان دروشە
جۆراوجۆره کانی خوایەرستى، هەر کامیکیان شوینەوارو بەرەم و کاریگەری
تایبەتی خۆی هەیه و هیچ کامیان کەلینى ئەوی دیکەیان پڕ ناکاتەوێ.
هەر بۆیەش پتووستە تاک و کۆمەڵی مسوولمان وێکرا و تێکرا مشووری
ئەنجامدانى سەرجهەم دروشمەکانى خوایەرستى بخۆن و هیچ کامیان لى فەرماوش
نەکەن.

عەلى باپىر

۲۰۰۹/۷/۴

هەولێر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir/عەلى باپىر

عەلى باپىر/ AliBapir

YouTube

AliBapir/عەلى باپىر

WhatsApp Telegram

لە نۆزە کۆمەڵە نەمەکان لە کەلێن
Stay in touch on social media
ئێن مەم بەر موانع الناميل الجماعى

رێکەپاندنى مەکتەبى مامۇستا عەلى باپىر

*** بهرهم و سوده‌کانی پوژووگرتن و چوونه ئیعتیکافه‌وه.**

له نړۍ څخه لارښوونې کول

Stay in touch on social media

لن همکښ غږ موزايک راټول کول

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

Google Play

علي بابېر/ AliBapir

App Store

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

پى خوشكردن

خوينەرى بەرپىز

پۇژوگرتن بەگشتى سىيەمىن دروشم و نىشانەى خواپەرستى ئىنسانى
مىسولمان و پۇژووى مانگى پەمەزانىش چوارەمىن پاىە و كۆلەگەى ئىسلامەتتە،
وەك چۆن ھەركام لە نوپۇزكردن و زەكات، كە دوو پاىە و بنەپرەتى ھەرەگەورەى
ئىسلام و ديارترىن و كاريگەرتىن دروشمى خواپەرستى مرۇقى مىسولمانن، خاوەنى
چەند ئىمتىياز و تايىبەمەندىيەك بوون، كە لە باسەكانى رابردودا پروممان كوردنەو،
پۇژوگرتنىش چەند تايىبەمەندىيەكى خۆى ھەيە، كە وایان لىكردو ەبجىتە رىزى
شاىەتمان و نوپۇز و زەكاتەو و يەككە لە پاىە و كۆلەگەو نىشانە سەرەككەكانى
دىندارى و مىسولمانەتى پىك بىتتى.

جا ئىمە خوا پشتىوان بى ئەو دروشمە گەورە و گرنگەى خواپەرستى لە شەش
بەنداندا دەتويۇنەو، بەم شىوہەيەى خواری:

بەندى يەكەم: (پۇژوگرتن بەگشتى) كە لە ھەوت خالان پىك دى و ھەركام لە:
پىناسەى پۇژوگرتن، پلە و پاىە و پاداشتى، پاىە و فەرزەكانى، جۆرەكانى
پۇژوگرتن، ئاداب و پەوشتەكانى، موباحەكانى پۇژوگرتن، وە
ھەلۋەشپنەرەوكان (مبطلاتى)، ھەركام لە خالىكى سەربەخۇدا تويۇراونەو.
بەندى دووهم: (پۇژووى مانگى پەمەزان) كە ئەمىش لە دە (۱۰) خالان
پىكھاتو، كە ئەمانەن:

پىناسەى پۇژووى پەمەزان و كاتى فەرزبونى، چاكى و گەورەيى مانگى
پەمەزان و پۇژوگرتن تىيدا، ھوكمى گرتنى پۇژووى مانگى رەمەزان، چۆنەتى

ئىسپاتكردنى ھاتنى رەمەزان، خواپەرستى و طاعەتى رەمەزان، ئەوانەى مۆلەتپان ھەيە، كە لەكاتى خۇيدا پۇژووى رەمەزان نەگرن، گىپرانەوھى پۇژووى رەمەزان، ھوكمى كەسەك بمرىو پۇژووى رەمەزان قەرزدار بى، چۆنەتى پۇژووگرتنى رەمەزان لەو ولاتانەدا، كە پۇژوويان تىدا كورت و شەويان درىژە، يان بە پىچەوانەو، شەوى قەدر (ليلة القدر).

بەندى سىيەم: (پۇژووه سوننەتەكان)، كە ھەموو ئەو جۆرە پۇژووه سوننەتانەى، كە بە دەقىكى راست (صحيح)ى سوننەتى پىغەمبەر ﷺ ئىسبات بوون باسكراون.

بەندى چوارەم: (ئەو پۇژانەى كە پۇژووگرتنيان تىدا قەدەغە كراو) خراونە پرو. **بەندى پىنجەم:** (ئىعتىكاف)، كە لە چەند خاڵىكدا ھەم پىنئاسەى و ھەم شەرى بوونى و ھەم كاتەكەى و ھەم مەرجهكانى و ھەم پاىەكانى و ھەم ئەو شتانە كە بۆى رەوانو، ھەم ئەو شتانەى، كە (اعتكاف)يان پى ھەلدەو شىتەو، ھەم گىپرانەوھى ئىعتىكافو، ھەم لەخۆگرتن (نذر)ى ئىعتىكاف لە مزگەوتىكى ديارىكراودا و ھەم بەرھەمى ئىعتىكاف، توئىزانەو.

بەندى شەشەم: (بەرھەم و سوودەكانى پۇژووگرتن و چوونە ئىعتىكافەو) كە لە چەند خاڵىكدا بەرھەم و كەلكەكانى مەعنەوى و ماددى و تاكى و كۆمەلايەتى ھەر كام لە پۇژووگرتن و چوونە ئىعتىكاف پوون كراونەو.

ھىوادرىشم، كە بتوانىن بەسەرجم ئەو كورتە باسانەى كە لەو شەش بەندەدا خراونەپرو، كە لە دەورى شەست (٦٠) خاڵدان، پروى گەشو درەوشاوەى پۇژووو ئىعتىكاف، وەك ھەقىقەتى شەرىعيانەى خۇيان پىشان بەدىن و، بە توئىژىنەوھى ئەم دروشە گەورەو گرنگەى خواپەرستى (عبادة)ىش زياترو چاكتەر مسوئلمانانى بەرپىزو خۆشەويست بەرەو دىندارىي و مسوئلمانەتى و كاملى بوون ھان بەدىن.

بەندى يەكەم پۇژووگرتن بە گشتى

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

AliBapir

www.alibapir.net

English

QR codes

AliBapir

AliBapir

AliBapir

QR codes

۱- پۇژوۋوگرتن (صيام) يانى چى؟

وشەى (صوم) لە ئەسلى زماندا وەك (راغب الأصفهاني) گوتىويەتى^(۱):
(إِمْسَاكٌ عَنِ الْفِعْلِ، مَطْعَمًا كَانَ أَوْ كَلَامًا أَوْ مَشْيًا) خۆگرتنەوہیە لە كردن، جا
خواردن بى، يان قسەكردن بى، يان روشتن. بەئى (صوم) واتە: نەكردن بە موتلقى.
بەلام لە زاراوہى شەرعدا ئەوہ سەرچەم زانايان ئاوا پىنئاسەيان كەردوہ^(۲):
(إِمْسَاكُ الْمَكْلَفِ بِالنِّيَّةِ مِنَ الْخَيْطِ الْأَبْيَضِ إِلَى الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ عَنْ تَنَاوُلِ الْأَطْيَبِينَ
وَالْأَسْتِمْنَاءِ وَالْأَسْتِقَاءِ) خۆگرتنەوہى ئىنسان بەنيازو مەبەستەوہ لە خواردن و
خواردنەوہ و سەرچى و ئاوى خۆھىنانەوہ و خۆپشانەوہ و لە سىپىدەى بەرەبەيانەوہ
ھەتا ئىلى ئىوارى. ھەندىكىشىيان^(۳) بەمەبەستى كورتكردنەوہى پىنئاسەكە
گوتىويانە: (الصوم في الشرع: إمساك مخصوص في زمن مخصوص عن شيء مخصوص
بشروط مخصوصة)، واتە: پۇژوۋوگرتن لە شەرعدا: خۆگرتنەوہىەكى تايبەتە لە
كاتىكى تايبەتدا لە شتىكى تايبەت بە چەند مەرجىكى تايبەتەوہ.

ئەوہى گومان پىنئاسەى پۇژوۋوگرتن بوو لە ئەسلى زمانى عەرەبى و لە ئىسلامدا،
بەلام بە پىى نايەتى ژمارە (۲۶) سوورەتى (مريم) دەردەكەوئ، كە لە
بەرنامەكانى پىش ئىسلامدا قسەنەكردن (سكوت) یش جۆرىك بووہ لە پۇژوۋوگرتن،
يان بەشىكى پۇژوۋوگرتن بووہ، وەك فەرموىيەتى: ﴿...إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا
فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ مريم، واتە: من پۇژووم بۆ خۆى بەبەزەيم
گرتەو ئەمرو ھىچ كەسىك نادۆيتم.

۱) پروانە: (معجم مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۲۹۰-۲۹۱.

۲) پروانە: (معجم مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۲۹۰-۲۹۱.

۳) پروانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۵۹۲، وە: (شرح صحيح مسلم)، ج ۵، ص ۲۹۴۲، ط ۱، سنە ۱۹۶۶.

۲- پلەو پایە و پاداشتى پۆژو و گرتن:

خوای پەرەردگار فەرموویەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقرة ۱۸۳) واتە: ئەى ئەوانەى بپرواتان ھىناو، پۆژو و گرتنتان لەسەر پىويست كراو، وەك چۆن لەسەر ئەوانەى پيش ئىو نووسرابوو، بۆ ئەوئى پارىزكارى بكن. كەواتە: پۆژو و گرتن يەكئەك لە ھۆكارەكانى پەيدا بون و زىدە بوونى پارىزكارى.

پىغەمبەرىش ﷺ لە فەرموودەيەكى قودسىدا فەرموویەتى: ((قال الله عز وجل: كل عمل ابن آدم له إلا الصيام فإنه لي وأنا أجزي به، والصيام جنة فإذا كان صوم يوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب ولا يجهل، فإن شاقه أحد أو قاتله فليقل إنني صائم مرتين، والذي نفس محمد بيده لخلوف فم الصائم أطيب عند الله يوم القيامة من ريح المسك، وللصائم فرحتان يفرحهما، إذا أفطر فرح بفطره، وإذا لقي ربه فرح بصومه)) متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه، واتە: خوای بالا دەست و خاوەن شكۆ فەرموویەتى: ھەموو كەردەوێكەكانى ئادەمیزاد بۆ خۆیەتى بیتجگە لە پۆژو و گرتن، ئەو تەنیا بۆ منەو خۆشم پاداشتى لەسەر دەدەمەو، وە پۆژو و گرتن قەلغان و پارىزەرە لە گوناھو ھەلە. جا ئەگەر پۆژى بە پۆژو و بوونى يەكئەك بون با قسەى ناشیرین و قەرەو گالەو نەفامىی نەكات، وە ئەگەر كەسێكىش قسەى پى گوت، يان شەپى پى فروشت بابلى: من بە پۆژووم با دوو كەرەتان وابلى، سۆتند بەو كەسەى، كە گيانى موخەمەدى بە دەستە بۆنى گۆراوى زارى پۆژو و وان لەلای خوا لە رۆژى قیامەتدا لە بۆنى ميسك خۆشترە، پۆژو و گر دوو جار خۆشحال دەبى، كاتێك پۆژووى شكاند بە پۆژو و شكاندنەكەى خۆشحال دەبى، وە كاتێكىش بە دیدارى پەرەردگارى شاد بوو بە پۆژو و كەى خۆشحال دەبیت.

شايانى باسېشە، كە زانايان دەر بارەى پرستەى " (كل عمل ابن آدم له إلا الصيام فإنه لي وأنا أجزي به) زۆر شتيان گوتو، خواەنى (فتح الباري)^(۱) دە پاي زانايانى نەقل کردوون، كە وا پێدەچى يەكەميان، كە خۆشى پەسەندى کردو، لە ھەموويان بەھيتر بىت، ئەويش ئەوھيە، كە مەبەست لەو، كە پۆژووگرتن تايبەتە بە خواو ھەر بۆ خۆشى پاداشتى دەداتەو، ئەوھيە كە ھەموو کردو ھاكەكانى ديكە دەگوئى پياپازيان تىكەل بى جگە لە پۆژوو، چونكە ئەگەر نينسان بۆ خواى نەبى دەتوانى بەدزى خەلك، خواردن و خواردنەو بھوات، واش پيشان بدات، كە بەپۆژوويە، كەواتە پۆژوو، كە گىرا ھەر بۆ خوايەو مەگەر چۆن، دەنا كەلىنى پياى تىدا نە.

ھەر وھا پيغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ الرِّيَّانُ، يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، يُقَالُ أَيْنَ الصَّائِمُونَ؟! فَيَقُومُونَ لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ وَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ)) متفق عليه عن سهل بن سعد، واتە: بەھەشت دەرگايەكى ھەيە پيى دەگوتري (رەيسان) پۆژى قىامەتى پۆژووگران لىيەو دەچنە ژوورى، بىجگە لەوان كەسى ديكە پييدا ناچيئە ژوورى، دەگوتري: كوان پۆژووگران؟ جا ئەوان ھەلدەستن، جگە لەوان كەسى ديكە لىيەو ناچيئە ژوورى، جا كاتيك ئەوان چوونە ژورى، دادەخري و ھيچ كەسى ديكە لىيەو ناچيئە ژوور.

۳- پايەو فەزەكانى پۆژوو:

پۆژووگرتن دوو پايەى ھەن، كە لىيان پيكدى:

يەكەم: خۆگرتنەو لەو شتانەى، كە پۆژوو پيى دەشكى، لە دەرکەوتنى سپيەى بەرەبەيانەو ھەتا، ئاوابوونى خۆر، وەك خواى زانا فەرموويەتى: ﴿قَالَ كُنْ

(۱) پروانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۵۹۸-۶۰۲.

بَشِّرُوهُمْ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى الْيَلِّ... ﴿١٨٧﴾ البقرة ﴿١٨٧﴾
واته: جا نیستا بچنه لای ژنه کانتان و مهبهستان شهوه بی، که خوا بوی
نووسیون له مندالی صالح و داوین پاک راگرتنی خوتان و هاسه رانتان- وه
بخون و بخونه وه هتا ده زوی سپی به ره به یانتان له ده زوی رهش بوی جیا
ده بیته وه، پاشان هتا شوگار دی پوژووگرتنه کانتان ته و او بکن.

دیاره مهبهستیش له ده زوی سپی و ده زوی رهش، سپیه تی پوژگارو
ره شیه تی شه و گاره، وهک پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی کدا (عدي بن حاتم
الطائي) لهو مهسه له یه دا به هله دا چوبوو، بوی راست کرده وه و پیی فدرموو:
(إِنَّمَا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ) رواه البخاري ومسلم.

دووه: نیازو مهبهست (نیة) هه بون، چونکه خوی کار به جی فدرموویه تی: ﴿وَمَا
أَمْرُو إِلَّا لَعِبْدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ ﴿٥﴾ البينة ﴿٥﴾ پیغه مبه ری خواش ﷺ فدرموویه تی: (إِنَّمَا
الأعمال بالنيات وإنما لكل أمرئ مانوى...) متفق عليه.

ناشکراشه، که نیهت به دله و هیچ په یوه ندیه کی به زمانه وه نیه، وهک له باسی
نیهت هینانی نوژدا پروغان کردوته وه، به لام حقه من ده بی شه و نیازو مهبهست
به دله هاتنه له به شیک کی شه و گاردا بی، چونکه پیغه مبه ری ﷺ فدرموویه تی: ((من
لم يجمع الصيام قبل الفجر فلا صيام له)) رواه أحمد وأصحاب السنن وصححه ابن
خزيمة وابن حبان، واته: هه رکه سیک پیتش به ره به یان دلی له سه ر پوژووگرتن ساغ
نه کرد بیته وه، پوژووگرتنه که ی دروست نیه.

جا بۆ پۇژووى فەپز — كە پەمەزانە — ئەمە زۆرىەى ھەرەزۆرى تريك بەيە كەدەنگى زانايان پايان وايە، كە پىتويستە نيەتەكەى لە شەودا بى^(۱). بەلام بۆ پۇژووى سوننەت زۆربەيان پايان وايە، كە نيەتەكەى مەرج نيە لەشەودا بى و بە پۇژىش دروستە، ئەمەندە ھەيە بەشيكيان، كە (أبو حنيفة و شافعى) يان لەنيودان دەلّين: دەبى پىش نيەپۇ بى، بەلام ھەندىكيان، كە (أحمد) يەككيانە، دەلّين پىش نيەپۇ بى، يان پاش نيەپۇ يەكسانە ھەر دروستە، ھەندىكيشيان وەك (مالك وليث وابن أبي ذئب) دەلّين: پۇژووى سوننەتیش، وەك فەپز وايە دەبى لە شەويدا نيازى گرتنى لە دلّ گىرابى^(۲)، بەلام يىگومان پاي زۆرىەى زانايان پاسترەو فەرموودەكەى پىشوش مەبەستى پى پۇژووى رەمەزانە، چونكە عائىشە خوا لىى رازى بى ئەم دەقەى لىگىپراوئەمەو گوتوويەتى:

((دخل عليّ رسول الله ﷺ ذات يوم، فقال: هل عندكم شيء؟ قلنا: لا، قال: فإني إذن صائم)) رواه مسلم وأصحاب السنن عن عائشة بن طلحة رضي الله عنها، واته: پۇژىكيان پىغەمبەرى خوا ﷺ لىم وەژووركەوت، فەرمووى: نايە شتىكتان خواردن لەلايە؟ گوتمان نە، فەرمووى: دە كەواتە بەپۇژووم.

٤- جۆرەكانى پۇژووگرتن:

پۇژووگرتن بە گشتى دوو جۆرە:

يەكەم: پۇژووگرتنى فەپز.

دووەم: پۇژووگرتنى سوننەت.

ئىنجا پۇژووى فەپزىش سى جۆرە:

(۱) بېروانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۶۰۴-۶۴۱.

(۲) سەرچاوەى پىشوو ھەمان بەرگەو لاپەرە.

- أ- پۇژوۋى مانگى پەمەزان، كە لە بەندىكى سەرىبەخۇدا باس دەكەين.
- ب- پۇژوۋى كەفارەت (صوم الكفارة)، وەك كەفارەتى كوشتىنى ھەلە (القتل الخطأ) و سۆيىندە شكاندن -حنث اليمين) و شكاندىنى پۇژوۋى پەمەزان بە جىماع (إفطار رمضان بالجماع) و ظىھار كەردن لە ژن (الظهار من الزوجة)^(۱).
- ج- پۇژوۋ لە خۇگرتن (صوم النذر)، ئەۋىش ئەۋەيە، كە يەككىك پۇژىك يان زىياتر پۇژوۋوگرتن لە خۇي بگىرئ بۇ خوا، ئەگەر فلائە كارەى سەرى گرت، يان فلائە بەلەيەى لە كۆل بۆۋە.
- پۇژى سوننەتىش جۇزى زۆرن و خوا يارىي ئەمىش لە بەندىكى سەرىبەخۇدا دەتۆيىنەۋە.

۵- ئاداب و پەۋشەكانى پۇژوۋوگرتن:

بۇ باباى پۇژوۋەۋان چەند شىك سوننەت و پەسەندەن و بەئەدەب و پەۋشەتىكى بەرزى ئىسلامى دادەنرئىن، پۇژوۋەكە چ فەرز بى چ سوننەت:

يەك: پارشيو كەردن (السحور)، كە ئومەت لەسەر سوننەت بوۋنى يەككەنگە، چۈنكە چەندەن فەرمۇدەى پىغەمبەر ﷺ لەۋبارەۋە ھەن، بۇ وئىنە: ((تسحروا فلان في السحور بركة)) رواه البخاري ومسلم عن أنس رضي الله عنه، واتە: پارشيو بکەن، چۈنكە پارشيو كەردن پىت و پىزى تىدايە.

دىارە پارشيو كەردىش بەخواردن و خواردنەۋەى كەم يان زۆر بى دىتە دى، ئەگەر قومە ئاۋىكىش بى، چۈنكە پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: ((السحور بركة، فلا تدعوه ولو أن يجرع أحدكم جرعة ماء...)) رواه أحمد عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، واتە: پارشيو كەردن بەرەكەتەۋ وازى لى مەھىنن، ئەگەر بەس ئەۋەندەش بى، كە يەككىكتان قومە ئاۋىك بۆۋشى.

(۱) راوى يەكە (أنس بن مالك)ە خوا لىتى رازى بى.

کاتی پارشیوکردنیش له نیوه‌شوه‌وه‌یه تاکو بەرەبەیان، چونکە: (زید بن ثابت) خوا لێی رازی بێ گێڕایەتەوه: ((تسحرنا مع رسول الله ﷺ ثم قمنا إلى الصلاة، قلت: كم كان قدر بينهما؟! قال خمسين آية)) متفق علیه، واتە: لەگەڵ پیغەمبەری خوادا پارشیومان کرد، پاشان هەستاین بۆ نوێژ، -پراوی دەتێ- گوتم: ئەندازەی نێوانی پارشیوو نوێژە که چەند بوو؟!

گوتی: هیندە -خوێندنی- پەنجایەت بوو.

واش پەسەندە، که پارشیوکردن بۆ کۆتایی شوو دواگیری، چونکە (عمرو بن میمون) گوتویەتی: ((كان أصحاب محمد ﷺ أعجل الناس إبطارا وأبطاهم سحورا)) رواه البيهقي بسند صحيح، واتە: هاوێلانی موحمەد ﷺ -خوا لێیان رازی بێ- لە هەموو کەس خێراتر پۆژوویان دەشکاندو درەنگتر پارشیویان دەکرد. ئینجا هەرچەندە ئیحتیاط کردن بۆ ئەوه، که پارشیوێکە نەکەوێتە دوا بەرەبەیان پێویستە، بەلام هەتا لە بەرەبەیانیش دلتیا دەبێ، پێی خواردن و خواردنەوه هەر هەیە^(١).

دوو: پەلەکردن لە بەربانگکردنەوه‌دا: پیغەمبەری خوا ﷺ لەوبارەوه فەرموویەتی: ((لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر)) رواه البخاري ومسلم عن سهل بن سعد رضيه، واتە: خەڵکی مسوڵمان هەتا بەربانگ بەزوویی بکەنەوه حالیان هەر باشە. (نووي) لە رافەي ئەم فەرموودەیه‌دا گوتویەتی^(٢): (فيه الحث على تعجيله بعد تحقق غروب الشمس، ومعناه: لا يزال أمر الأمة منتظما وهم بخير ماداموا محافظين على هذه السنة، وإذا أخروه كان ذلك علامة على فساد يقعون فيه)، واتە: هاندانی تێدایە بۆ زوو بەربانگکردنەوه پاش دلتیابوون لە ئاوابوونی خۆر،

(١) ئەمە رای زۆری زانیانە، پێوانە: (فقه السنة)، ج ١، ص ٦٠٠، وه: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٢٩٢٧.

(٢) پێوانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٢٩٨٢.

وه مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه، که کاروباری ئۆمه‌ت هه‌ر پێکه‌و پێکه‌و حالێان خێرداره‌، هه‌تا له‌سه‌ر ئه‌و سوننه‌ته‌ ده‌وام بکه‌ن، جا هه‌رکات به‌ریانگیان دواخست ئه‌وه‌ نیشانه‌ی حاله‌تیکی خراپه‌، که تێی که‌وتوون.

واش په‌سنده‌، که ئینسان به‌ چه‌ند ده‌نکه‌ خورمایه‌ک به‌ریانگ بکاته‌وه‌، وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌بوو به‌ئاو پۆژوه‌که‌ی بشکێنێ، (أنس) خوا لێی پازی بێ له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی: (کان رسول الله ﷺ یفطر علی رطبات قبل أن یصلي، فأن لم تکن فعلی تمرات فإن لم تکن حسا حسوات من ماء)، رواه ابوداود والحاکم وصححه والترمذی وحسنه، واته‌: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ عاده‌تی وابوو به‌ چه‌ند ده‌نکه‌ فهریکه‌ خورمایه‌ک به‌ریانگی ده‌کرده‌وه‌ به‌رله‌وه‌ی نوێژی شیوانی کردبایه‌، ئه‌گه‌رنا به‌چه‌ند ده‌نکه‌ خورمایه‌ک، ئه‌گه‌ر نه‌بوایه‌ چه‌ند قومیک ئاوی نۆش ده‌کرد.

به‌لام ئه‌گه‌ر خواردنی ئیواره سازکرا‌بوو ئه‌وه‌ چاکتر وایه‌ خواردنه‌که‌ی بخوات ئه‌وجار نوێژه‌که‌ی بکات، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ((إذا قدم العشاء فابدأوا به قبل صلاة المغرب ولا تعجلوا عن عشاءکم)) رواه الشیخان عن أنس، واته‌: ئه‌گه‌ر خواردنی ئیواره دانرا به‌رله‌وه‌ی نوێژی شیوان بکه‌ن بیهۆن، وه‌ په‌له‌ مه‌که‌ن هه‌تا نانی ئیواره‌تان ده‌خۆن.

س: پارانیه‌وه‌ دووعاکردن له‌کاتی به‌ریانگ کردنه‌وه‌دا: پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه‌ فرمویه‌تی: ((للصائم عند فطره دعوة لا ترد))، رواه ابن ماجه عن عبدالله بن عمرو بن العاص، واته‌: پۆژوه‌ وان له‌ ده‌می به‌ریانگدا پارانیه‌وه‌یه‌کی هه‌یه‌ په‌ت ناکرێته‌وه‌.

وه‌ (عبدالله بن عمر) خوا لێیان پازی بێ گێپراویه‌ته‌وه‌، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ده‌می به‌ریانگ کردنه‌وه‌دا ده‌یفه‌رموو: ((ذهب الظما وأبتلت العروق وثبت الأجر إن شاء الله)) رواه ابو داود وحسنه‌ الألبانی، واته‌: تینویتی نه‌ماو په‌گه‌و

دەمارەکان تەپوونو، ئەگەر خواش حەز بکات پاداشتەکش مسۆگەر بوو، وە بەگوێرەی فەرموودەی: ((ثلاثة لا ترد دعوتهم الصائم حتى يفطر، والأمام العادل، والمظلوم))^(١) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ، واتە: سێ جۆرە کەس پارانەوێان گیرایە پۆژوووەوان تا بەریانگ دەکاتەو، وە پێشەوای دادگەر، وە بابای ستەم لێکراو.

بەئێ بە پیتی ئەم فەرموودەیە بابای پۆژووگر لە میانەی پۆژوووەکەشدا ھەپارەنەوێ گیرایە ئەک تەنیا لە دەمی بەریانگدا.

چوار: خۆپاراستن لە ھەر خولیاو قسەو پەفتاریک، کە خێری پۆژوووە کەم دەکاتەو: پێغەمبەر ﷺ لەوبارەو فەرموودە ی زۆرن بۆ ویتە:

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: من لم يدع قول الزور^(٢) والعمل به ليس لله حاجة في أن يدع طعامه وشرابه)) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَصْحَابُ السَّنَنِ، واتە: ھەر کەسێک قسەو پەفتاری درۆ ھەڵ وێڵ نەکات، خوا پێویستی بە نەخواردن و نەخواردنەوێ نەیت.

* ((رب صائم ليس من صيامه إلا الجوع، ورب قائم ليس له من نيامه إلا السهر)) رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَالْحَاكِمُ وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ، واتە: زۆر پۆژووگر لە پۆژووگرتنەکە ی بەس برسێتە ی پێ دەدرێو، زۆر شەونوێکەریش لە شەونوێکردنەکە ی تەنیا شەونوونی بۆ دەمی نیتەو.

پێنج: سیواک کردن: سیواک کردن یەکیکە لە سوننەتە داکوکی لەسەرکراوەکانی پێغەمبەر ﷺ لەوبارەو فەرموویەتی: ((لولا أن أشق على أمتي لأمرتهم بالسواك عند كل وضوء)) رَوَاهُ مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ وَالْبَيْهَقِيُّ وَالْحَاكِمُ، واتە:

(١) الحديث ضعيف، انظر (الضعيفة) (١٣٥٨)، الطبعة الثانية ١٩٩٩ و (فقه السنة)، ج ١، ص ٥٢٣، طبعة مصححة عرجة الأحاديث وموافقة الأحكام الشيخ محمد ناصر الدين الألباني.

(٢) وشهى (زور) بهمانای درۆ (کذب) و ناهەق (باطل) دی، چ قسە بێ، چ کردەو، پروانە (المعجم الوسيط) وشهى (زور).

ئەگەر لەبەرئەو نەبووايە، كە ئۆمەتەكەم سەغلت بەكەم لەدەمى ھەموو دەستىوێگرتنىڭدا ھەرمائىم پىدەكردن سىواك بەكەن.

جا ھەرچەندە ھەندىك لەزانايان پايان وايە، كە بۆ باباي پۆژووەوان دواى نيوەپۆيان سىواك كەردن ئەك سوننەت نىيە، بەلكو ناپەسەند (مكروە) يەشە! بەلام پاي زۆر بە راست تەرە، كە بە مۆتەقى بە سوننەتى دەزانن و ئەم ھەرموودەيەش بەبەلگە دىننەوہ:

* ((عن عبدالله بن عامر بن ربيعة عن أبيه قال: رأيت رسول الله ﷺ مالم أحصى يتسوك وهو صائم)) رواه الترمذي وأحمد وأبو داود، وأتته: ئەوئەندە جارەن، كە بۆم نازمىررەين پىغەمبەرى خوام ﷺ بىنيوہ، كە بەپۆژو بووہ سىواكى كەردوہ، ئەمەش پاي ھەركام لە (ثوري وأوزاعي وأبو حنيفة و شافعي) يە^(۱).

۶- ئەو شانەي بۆ پۆژووەوان موباح و دھوان:

يەك: خۆشۆردن بۆ خۆپىنك كەردنەوہ، يان خۆپاك كەردنەوہ، چونكە (عائشة) خوا لىي پازى بى گىراپىيەتەوہ: ((أن النبي ﷺ كان يصبح جنباً وهم صائم ثم يغتسل)) متفق عليه، واتە: پىغەمبەر ﷺ جارى وا بووہ، كە پۆژى لىي بۆتەوہ بە پۆژووش بووہ، لەش پىس بووہ پاشان خۆى شۆردوہ.

ھەرۋەھا (ابوبكر بن عبد الرحمن) لە ھەندىك لە ھاوئەلانى پىغەمبەرى ﷺ بىستوہ، كە گوتوويەتى: ((لقد رأيت رسول الله ﷺ يصب على رأسه الماء وهو صائم من العطش أو من الحر)) رواه أحمد ومالك وأبو داود باسناد صحيح، واتە: پىغەمبەرى خوام ﷺ دى، كە بەپۆژو بوو لەبەر تىنويتى، يان گەرما ئاوى بەسەر خۆيدا دەكرد.

(۱) بېروانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۸۹-۹۰، وە بېروانە: (الفقه الاسلامي...)، ج ۳، ص ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱.

دوو: چاوپرشتن، یان دۆپە (قطرة) ی دەرمان لەچاوکردن، ئەگەر تام و چێژی بچیتە زاریبەوه، چونکە چاوی پەییوەندی بەگەدەوه نیە، ئەمەش رای شافیعییەکانەو (ابن المنذر)یش لە (عطاء وحسن ونفعي وأوزاعي وأبو حنيفة وأبو ثور) گێڕاویەتەوه، وە مەزەبی (داود الظاهري)یشەو (ترمذی)یش گوتویەتی: لەوبارەوه هیچ شتیکی راست (صحیح) لە پیغەمبەرەوه ﷺ نەهاتو (۱).

سێ: ماچ کردنی هاوسەر بەمەرجێک خۆی کۆنترۆڵ بکات و لەخۆی دڵنیایی، ئەگەرنا دروست نیە، بەلگەی دروست بوونیشی بەمەرجی لەخۆ دڵنیابوون ئەو دەقیە، کە (عائشە) خوا لێی پازی بێ هیناویەتی: ((كان النبي ﷺ يقبل ويباشر وهو صائم وكان أملككم لأربه)) متفق عليه، واتە پیغەمبەر ﷺ هاوسەری خۆی ماچ دەکردو دەستی لەدەستی دەداو (۲) بەپۆژووش بوو، وە لە هەمووتان زیاتر ئارەزووی خۆی مەرزەم دەکرد.

چوار: کەلەشاخ لەخۆگرتن و دەری لەخۆدان و خوین تێکران و خوین دان، چونکە (بخاری) لە (ابن عباس)ەوه خوا لێیان پازی بێ گێڕاویەتەوه، کە گوتویەتی: (احتجم النبي ﷺ وهو صائم) واتە: پیغەمبەر بەپۆژوو بوو کەلەشاخیشی لەخۆی گرت.

هەروەها (ثابت البناني) لە (أنس بن مالك)ی خوا لێی پازی بێ، پرسیو: ((أكنتم تکرهون الحجامة للصائم؟ قال: لا إلا من أجل الضعف)) رواه البخاري، واتە: نایا کەلەشاختان بۆ پۆژووەوان پێ خراپ بوو؟ گوتی: نەه مەگەر لەبەر بێهیزی (۳).

(۱) بڕوانە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۰۴.

(۲) (مباشرة) واتە: پێک کەوتنی پێست (بشرة) ی یەکیک بەهی یەکیکی دیکە.

(۳) بڕوانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۶۷۲، وە بڕوانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۲۲.

پێنج: ئاو لەزارو لووت وەردان (المضمضة والإستنشاق)، چونکە پێغەمبەر ﷺ فرموویەتی: ((وبالغ في الاستنشاق إلا أن تكون صائماً)) رواه اصحاب السنن، واتە: وە - لە کاتی دەستنۆژ گرتندا - باش ئاو لە لووت وەربەدە مەگەر بەرۆژوویی.

وە ئەگەر لە کاتی ئاو لە دەم و لووت وەرکردندا بێ ئەوەی بیهوی ئاو لە گەرۆی چوو خواری، ئەوە بەرپای (أوزاعي واسحاق) و (شافعي و أحمد) یش یەکی لە قسەییەکیاندا پۆژوووە کە یانی پێ ناگات، بەلام (ابوحنيفة ومالك) رایان وایە، کە پۆژوووە کە دەشکێ بەلگەشیان ئەوەیە، کە پێغەمبەر ﷺ زی دەپۆژی (مبالغة) کردنی لە ئاو لە لووت و زار وەرداندا قەدەغە کردووە^(١)، بەلام وایە دەچی رای یە کەم راست تر بێت، چونکە بە دەست خۆی نەبوو و مەرجیش نیه (نهی) هە کە پێغەمبەر ﷺ بۆ حەرام کردن (تحریم) بێت بە لکو نیزی کتر ئەوەیە، کە بۆ ناپەسەندی (کراهية) بێت.

شەش: پۆژوو کردنەو بە لەش پیسی، وە ک پێشتر لە (عائشة) وە هێنمان، کە جاری وا بوو پێغەمبەر ﷺ خۆشۆردنی لەش پیسی (غسل الجنابة) ی لەسەر بوو و پۆژی لێ بۆتەو ئەوجار خۆی شۆردووە، (بخاري و مسلم) گێڕاویانەتەو.

حەوت: ئا فرەتی زەیسەندارو حەیزدار (النفساء والمخاض) ئەگەر لە شەویدا پاکبوونەو دروستە خۆشۆردنە کە یان دوا بچن تا پۆژ دەبێتەو بە پۆژووش بن، پاشان بۆ نوێژ خۆیان بشۆن^(٢).

هەشت: هەروەها قووتدانی ئەو شتانە، کە بابای پۆژوووە و ان بۆی نالوی خۆی لیان بپاریژێ موباح و پەوایە وە ک: تۆزو خۆلی پێ و بان، تۆزی ئارد، میش و میشولە، تف و بەلغەم و وێنە ئەمانە^(٣).

(١) بڕوانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ٣، ص ٤٤-٤٥.

(٢) بڕوانە: (الفقه الاسلامي)، ج ٣، ص ١٨٨٦-١٨٨٧، ط ٤.

(٣) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٢٦-٣٢٩، هەروەها بڕوانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٦٥٨.

بەلام بنیشت(علك) جوون، ئەگەر هیچ تامی نەبێ و پارچەی لێ جیانەبنەو
ئەو زۆربەی زانایان، کە حەنەفیەکان و شافعیەکان و حەنبەلیەکانیان
لەنێودان بە ناپەسەندی دەزانن، هەشیانە بە موباحی دەزانن^(۱). بەلام
هەموویان لەسەر ئەو پێک کەوتوون، کە ئەگەر تام و چێژی یان پارچەی لێ
جیابێتەو بە بچیتە گەدەو پۆژوو بەتال دەکاتەو^(۲).

نۆ: تاماندن (تامکردن) لە خواردن بۆ کابان، یان بۆ کپیری خواردنیک، زۆبە
زانایان بە دروست (جائز)ی دەزانن^(۳)، بەلکو شافعیەکان بەپەرەوای دەزانن،
کە باب، یان دایک خواردن بۆ مندالەکیان بچوون و پاشان بیدەن، دیارە
بەمەرجێک هیچی لە گەرووی ئەودووە نەبێت^(۴).

دە: دەربارەی خۆ بۆن خۆشکردن و بۆنکردنی بۆنی خۆشیش، هەرچەندە زۆر لە
شەرعزانان بەناپەسەند (مکروه)ی دەزانن، بەلام ئەوەندە گەپام و سەرئجمدا
هیچ بەلگەیەکم نەدی، کە بابی ئیسپاتکردنی ئەو دەعوایە بکات، بۆیە پێم
وایە ئەو رایە راست و تەواوە، کە بۆن کردنیش بە موباح دەزانن^(۵)، چونکە
حوکمی شەری بە بەلگە نەبێ ناچەسپێ.

(۱) پروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۶۹، وە (المغنی والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۴۵-۴۶، وە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۱۰.

(۲) پروانە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۰۶، وە (الفقه الاسلامي)، ج ۳، ص ۱۷۰۵-۱۷۳۴، ط ۴.

(۳) پروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۶۹، وە: (المغنی)، ج ۳، ص ۴۶، وە پروانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۹۱.

(۴) پروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۶۹-۳۷۰.

(۵) پروانە: (مجموعة الفتاوى لابن تیمیة، ج ۲۵، ص ۱۳۰، وە: (الرجیز فی فقه السنة والکتاب العزیز)، ص ۱۹۹.

۷- ھەلۋە شېئەرەۋەكان (مېطلاتى) پۇژوۋ:

يەك و دوو: خواردن و خواردنەۋە بە ئانقەست (الاكل والشرب عمداً)، بەلام ئەگەر بەھۆى لەبىرچوونەۋە (نسيان)، يان زۆرلىكران (اكراه) ۋە بوو، ئەۋە بۆ لەبىرچوونەۋە زانا يان يەك دەنگن لەسەر بەتالئەبونەۋە پۇژوۋەكەى، بۆ زۆرلىكرانیش پايان جياۋازەو زۆربەيان، كە (أبو حنيفة ومالك وأحمد) يان لەنيودان دەلئىن: بەتال دەبىتەۋە، بەلام (شافىيەكان) دەلئىن: مادام تۆزى^(۱) لىكرابى پۇژوۋەكەى بەتال نايىتەۋە، پايەكى دىكەى سىيەمىش ھەيە، كە (أبو ثور وابن المنذر) و (ابن عقيل) ى ھەنبەلى پەسەندىان كردو، ئەۋىش ئەۋەيە، كە تۆزى لىكران (اكراه) دوو جۆرە: أ- بەھەرپەشەو ترساندن. ب- بەكردەۋە، ۋەك ئەۋەى بەدەست خواردن و خواردنەۋە بەگەرۋىدا بكرى، جا دەلئىن: ئەگەر جۆرى يەكەم بى ئەۋە پۇژوۋەكەى بەتال دەبىتەۋە، چونكە ئەۋە كاتە باباى پۇژوۋەوان ۋەك ئەۋە كەسە دەبى كە لەبەر عوززىك ۋەك نەخۆشى، يان سەفەر پۇژوۋەكەى دەشكىتتى، بەلام ئەگەر تۆزى لىكرانەكە جۆرى دوۋەم بى، ئەۋە پۇژوۋەكەى زىيانى پى ناگات، چونكە باباى پۇژوۋەوان ھىچ ئىرادەو ويستى لەدەست خۆيدا نەماۋە!

جا بەندەش ئەم پايەى سىيەم و كۆتابى يەم پى ئە پايەكانى دىكە راست ترەو دواى تەمىش پاي (شافىيەكان)^(۲) م پى بەلگە دارترە، چونكە بە فەرمودەى پىغەمبەر ﷺ پشت ئەستورە.

(۱) زۆر لە زانا يان پروايان وايە، كە ئاۋ ھىترانەۋە ۋە ھەتكرانیش بەتۆزى ھەمان ھوكمى خواردن و خواردنەۋەى ھەيە، پروانە: (المجموع) ج ۶، ص ۳۳۴-۳۳۵.

(۲) ھەرچەندە شافىيەكان پاي دىكەشيان ھەيە، بەلام (نووي) ئەم پايەى بەراستەر دانائە، (المجموع)، ج ۶، ص ۳۳۷.

ئەو فەرموودەيەش، كە زانایان بۆ ئیسا پاتی ئەوە، كە بابای لەبەر چوو (ناسی) و زۆر لێكراو (مكەرە) پۆژوووە كانیان بە تال نابی ئەوە، پشتیان پێ بەستون، ئەمانەن:

* ((من أكل ناسياً وهو صائم فليتم صومه فإنما أطعمه الله وسقاه)) رواه البخاري ومسلم والترمذي وأبو داود وأحمد وغيره عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: هەركەسێك بە پۆژوو بوو لەبیری چوو شتیکی خوارد، با پۆژوووە كە ی تەواو بكات، چونكە بێگومان خوا خواردن و خواردنەوێ داوێ.

* ((من أفطر في شهر رمضان ناسياً فلا قضاء عليه ولا كفارة)) رواه الدارقطني والبيهقي والحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم وقال الحافظ ابن حجر: إسناده صحيح^(١)، واته: هەركەسێك لەبیری چوو لە مانگی پەمەزاند پۆژووێ شكاند ئەوە نە گێڕاندەوێ لەسەر نە كە ففارهت.

* ((إن الله وضع عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه)) رواه ابن ماجه والطبراني والحاكم، واته: خوا —گوناھی— هەڵەو لەبەر چوونەو تۆبزی لێكرانی لەسەر ئوممەتەكەم لا بردو.

شایانی باسە، كە لە گەروو ئەو دیو كردن و قووتدانی هەر شتیك بانه شخوری وەك گل، بەرد، خۆی... هتد، لەلای زۆری زانایان پۆژووێ هەر پێ دەشكێ^(٢).

سێ: پشاندەوێ بە ئاتقەست (القيء العمد)، بەلام ئەگەر بە دەست خۆی نەبوو پشاندەوێ هات، ئەوە رۆژوو كە ی ناشكێ و گێڕاندەو كە فاره تیشی ناوی، چونكە پیغەمبەر صلی الله علیه و آله فەرموویەتی: ((من ذرعه القيء فليس عليه قضاء، ومن

(١) بڕوانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٦٦١.

(٢) بڕوانە: (فقه السنة) وه: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٢٣.

استقاء عمدأ فلیقض)) رواه أحمد والترمذی وأبو داود وابن ماجه وابن حبان والدارقطني والحاكم وصححه. واته: هەرکەسیک ی پۆژووگر - بە دەست خۆی نەبوو پشانەوی هات، ئەو پۆژوو گیرانەوی لەسەر نیە، بەلام کەسیک بە ئانقەست پشایەو بە ییگی پێتەو.

چوار: چوونە لای هاوسەر (جماع) و ئاوی خۆهێنانەو بە هەر شێوەیەک بێ، تەنانت ئەگەر بە هۆی ماچ کردن و بەخۆه گوشتینی هاوسەریشیەو بێت، دەبیته هۆی بەتال بونەو پۆژوو^(١)، بەلام ئەگەر بە هۆی پوانین (نظر) هەو بێ هەرچەندە گوناھار دەبێ، بەلام پۆژووەکی بەتال نابیتەو^(٢)، بەپای زۆرەو هەندیکیش پرایان جیا^(٣).

ئەگەر جیما، یان ئاوهێنراوە کەش بەتۆزی بوو، یان لەبەر لەبەر چوونەو هەو، ئەو بۆ تۆزی لێکران (اکراه) وە پێشتریش ئاواژەمان پێکرد زۆریە زانیان پرایان وایە، کە پۆژووی پێ ناشکی، بەلام بە مەرجێک تۆزی لێکرانیکی جیددی کردەیی بێت، بۆ لەبەر چوونەو هەو زۆریە زانیان، کە (أوزاعي وليث ومالك

(١) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٧٢، بەلام (أبن حزم)، پای وایە بەس بە جیما بەتال دەبیتهو جگە لە جیما، کە دەقی لەسەر بەهیچ جۆرە ئاواژەنەو ئاوی خۆهێنانەو یەکی دیکە پۆژوو ناشکی چ هاوسەری ماچ بکات و بەخۆیەو بگوشێ، چ بە دەست، یان بە هەر شێوەیەکی دیکە پەخت بێت و ئاوی بێتەو!! بڕوانە: (المحلی)، ج ٦، ص ١٤١-١٤٢، المسألة: ٥٧٣. بەلام لە راستیدا پایەکی زۆر بێهێز و پێزەو ئەو، کە ئەو کەلە زانیەش تووشی ئەو جۆرە بێوچوونە سەیر و ریزەر (شاذ) ئەو دەکات، ئەو یە کە بڕوای بە (قیاس) نیە پاشان زۆر زۆر دەپۆزی لە پابەندی و شک بە دەقەکانەو دەکات و چاوپۆشی لە پووحی شەرع و مەبەستەکان (مقاصد)ی شەریعت دەکات.

(٢) بڕوانە: (المغنی)، ج ٣، ص ٤٩، کە گوتوویەتی: (ثوري وأبو حنيفة وشافعي وأبن منذر) دەلێن: پێی بەتال نابیتەو، بەلام (أحمد) پای وایە بەتالی دەکاتەو، هەرچەندە (أبن قدامة)ش رای زۆریە پەسەند کردو، بەبەلگەي ئەو، کە ئەو دەق (نص) لەو بارەو هەیه ئەو نێجما.

(٣) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

وأحمد)يان له نێودا هەن و پايەکی شافىعییەکانیشە^(١) دەلێن: پۆژووی پێ بەتال دەبیتهوه، بەلام پای بەهێزتری شافىعییەکان و راستە مەزەبیان وەك (نووی) گوتوویەتی: ^(٢) ئەوەیە، کە حوکمی لەبەرچوونی جیماع کردن و ئاوەهاتنەوهش ھەر وەك حوکمی خواردن و خواردنەوه وایە و پۆژووی پێ ناشکێ، بەلگەى ئەوەش کە بە جیماع و ئاوی خۆھێنانەوه (استمناء) پۆژوو دەشکێ ئەو فەرمودەیدە، کە (بخاري ومسلم وأصحاب السنن) لە (أبي هريرة) خوا لێی رازی بێ گێڕاویانەتەوه، کە پیاویك ھاتۆتە لای پیغەمبەر ﷺ و پێی گوتە: ئەى پیغەمبەرى خوا فەوتام! ئەویش فەرموویەتی: چى فەوتاندووی؟! گوتوویەتی: لە پەمەزانى دا چوومەتە لای ژنەكەم... ھتد، کە لە بەندى دووھمدا دەیھێنین^(٣).

پێنج و شەش: کەوتنە حەیزو زەییستاییەوه، کە ئەمیش چەندان دەقى سووننەتى لەسەرن و تێکپرای زانایانیش لەسەرى یەك دەنگن،^(٤) ھەرچەندە ئەو کەوتنە حەیز (حیض) و زەییستانى (نفاس) یەش لە دوایین دەمى پێش خۆرئاوا بووندا بێ.

حەوت: نیەت ھێنانى شکاندن پۆژوووەكەى، ئەمیش دەبیته ھۆى بەتال بوونەوهى پۆژوووەكەى، مەگەر دواى ئەم نیازەى پەشیمان بیتهوه، چونکە وەك پێشتر باسمان کرد نیازو مەبەست (نیە) یەكێكە لە دوو پایەکانى پۆژووگرتن، کەواتە بنەمای ھەركام لەو دوو پایە پۆژوووەكە ھەرس دیتى، ئەمە پای زۆربەى زانایانە^(٥).

(١) بڕوانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٦٦٠.

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٣٤، وە (نووي) گوتوویەتی: ئەم پایە ھى (ابو حنیفە و أسحاق و أبو ثور و داود و ابن المنذر) یشە، کەوابێ ئەمان زۆریەن!

(٣) بڕوانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٦٦٨-٦٦٩.

(٤) بڕوانە: (فقه السنة)، ج ١، ص ٦١٠.

(٥) بەلام پای دیکەش ھەیه، بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٠٢.

شایانی باسیشه، که لایه نگرانی رای دووم فهرموده ی: ((إن الله تعالى تجاوز لي عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه)) رواه ابن حبان على شرط الشيخين وابن ماجه والبيهقي والدارقطني والحاكم على شرط الشيخين ووافقه الذهبي، به به لگه ی رایه که یان دیننه وه، به لام (نوی) وه لامیکی باشیان ده داته وه، که گوتوویه تی:

(أنه هنا محمول على رفع الأثم فإنه عام خص منه غرامات المتلفات، وانتقاض الوضوء بمجرد الحدث سهواً، والصلاة بالحدث ناسيا وأشباه ذلك، فيخص هنا بما ذكرنا)^(۱)، واته: ثم فهرموده یه لییره دا مه بهستی لاچوونی گوناحه، جا ثم فهرموده یه گشتیه وچهند شتیکی لی هه لاویراره، وه: بژاردنی شتی فهوتییرا و— که به هه رشیه وه یه فهوتییرابن ده بی بیژییرین— وه ده ستویژ شکان به بالیبوونه وه ی هه له، وه نویژیکه که به هه له به بی ده ستویژی کرابی وینه ی نه مانه، جا لییره شدا نه وه ی باسمان کرد لی هه لداوییری و جیاده کریته وه، که واته نابیته به لگه.

(۱) پروانه: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۱۸، بقره به لگه وه لامی نه هلی رای دووم پروانه: (الغلی)، ج ۶، ص ۱۴۱، مسأله: ۷۵۳.

نه لږه کومه ناپېښه ده نه کله شته
Stay in touch on social media
نن هم پر موخه اړه اړه اړه

پاڼه پاندي مه کړه په ماموستا نه پاپير

AliBapir/عالي پاپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

عالي پاپير/ AliBapir

پاڼه پاندي مه کړه په ماموستا نه پاپير

QR codes for AliBapir app and website

بەندى دووهم
پۇژۋى مانگى پەمەزان

له نړۍ څومره نږدې شېه ګان لښکته لټلئ
Stay in touch on social media
نن همکښ پر مټلج الوټل اجتماعي

ډاګه پانډي مه ګټه ښي ماموستا عهلي بابير

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

ډاګه پانډي مه ګټه ښي ماموستا عهلي بابير

ډاګه پانډي مه ګټه ښي ماموستا عهلي بابير

ډاګه پانډي مه ګټه ښي ماموستا عهلي بابير

۱- پېئاسەي پۇژوۋى رەمەزان و كاتى فەزىبوۋنى :

گرتنى پۇژوۋى مانگى رەمەزان لە مانگى شەعبانى سالى دوۋەمى كۆچىداو سالو نىۋىك پاش كۆچكردنى پىغەمبەرۇ ﷺ ھاۋەلانى بەرپىز (خو لىيان رازى بى) بۇ شارى (يىرەب)، كە دواتر ناۋى گۆرپا بە (مىدىنە)، فەزىكراۋە زانايان لەسەر ئەمە يەكەنگىن، پىغەمبەرىش ﷺ نۆ (۹) مانگى رەمەزانى گرتوۋن لە نۆ سالاندا^(۱).

۲- چاكىي و گەۋرەيى مانگى رەمەزان و پۇژوۋگرتى تىيىدا :

وەك لە دەقەكانى قورئان و سوننەتدا دەردەكەۋى، وەك چۆن پۇژى جومعە گەۋرەو سەرۋەرى رۇژەكانى ھەفتەيە، مانگى رەمەزانىش سەرۋەر و سەرقاقلەي مانگەكانى سالە، چۈنكە:

أ- تىيىدا بەرپۇژوۋبوۋنى پۇژەكانى فەزىو پىنچەمىن پايدى ئىسلامەتىيە.

ب- قورئانى بەرپىز لەو مانگەدا ھاتتە خوارى.

ج- شەۋىك لەو مانگەدا ھەيە، كە بە دەقى قورئان لە ھەزار مانگ گەۋرەترە، كە بىرىتە لە شەۋى پىز، يان ئەندازەگىرىي (لىلە القدر).

د- ئەو مانگە مانگى طاعت و تەزكىيە بەخشىن و دەۋر كىرەنەۋى قورئان و... ھتە.

ئەمەش چەند دەقىك لەۋبارەۋە:

(۱) بىروانە: (الفقه الإسلامى وأدلته)، ج ۳، ص ۱۶۲۹، وە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۵۷۵.

* ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ

مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ...﴾ (البقرة ١٨٥) واتە: ئەو مانگی پەمەزانی، کە قورئانی تیدا نێراوەتەوه خواری، کە پێروونییه بۆ خەلکی و بەلگە گەلە لە پێشاندان و لە یەک جیاکردنەوەی هەق و ناھەق.

* ((إذا جاء رمضان فتحت أبواب الجنة، وغلقت أبواب النار، وصفت الشياطين)) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واتە: هەركات پەمەزان هات دەرگاكانی ئاوەلا دەکرینەوه و دەروازەکانی ئاگری دۆزەخ گالە دەدرێن و شەیتانەکان زنجیر پێچ دەکرین.

* ((الصلوات الخمس والجمعة إلى الجمعة ورمضان إلى رمضان مكفرات لما بينهن إذا اجتنبت الكبائر)) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واتە: پێنج نوێژە -فەرە- کان و جومعه بۆ جومعه و پەمەزان بۆ پەمەزانیکی دیکە، سەرپەوهی ئەو گوناحانە، کە لە نێوانیاندا دەکرین، بەمەرجێک دوو پەرێزی لە گوناحە زلەکان کرابن.

* ((من قام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه)) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واتە: هەر کەسێک شەوانی پەمەزان بە ئیمان و ئیخلاصەوه شەونوێژ بکات، هەرچی گوناهی پابردووی هەیە دەپۆشێ.

* ((من صام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه)) رواه أحمد وأصحاب السنن، واتە: هەر کەسێک رۆژووی پەمەزان بە ئیمان و خوا پێ مەبەست بوونی ساغەوه بگرت، خوا لە گوناهی پابردووی خۆش دەبێت.

۳- حوکمی گرتنی پۆژووی پەمەزان:

وێرایی بەلگەی قورئان و سوننەت، کە دوایی ناماژەیان پێ دەکەین ئومەتیش تێکرا لەسەر ئەوە یە کەدەنگن، کە گرتنی پۆژووی مانگی پەمەزان فەڕزی تاییبەتی (فرض العین) یە لەسەر هەموو موسوڵمانێکی عاقل و بالغ و ساغ نیشتهجێ و بێ عوزر.

خوای پەرورەردگار فەرموویەتی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (البقرة ۱۸۵)، مانای (فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ) یانی: جا هەركامیكتان لەو مانگەدا ئامادەبوو - واتە رێبواری نەبوو بەلكو نیشتهجێ بوو - بابیگرێ.

پێغەمبەری خواش ﷺ فەرموویەتی: ((بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وصيام رمضان وحج البيت لمن استطاع إليه سبيلاً)) رواه البخاري ومسلم عن ابن عمر رضي الله عنهما، واتە: ئیسلام لەسەر پێنج -پایە- بنیاتنراوە: شایەتی دان بەوە، کە جگە لە خوا هیچ پەرستراو نییە، کە موحمەد پەوانەکراوی خواوە، بەرپاکردنی نوێژو، زەکات دانو، پۆژووگرتنی پەمەزانو، حەجی مالی خوا بۆ کەسێک، کە بتوانێ بیگاتی.

۴- چۆنیەتی ئیساپات کردنی ھاتنی مانگی ڕەمەزان:

بەشیوەیەکی گشتی ھاتنی مانگی ڕەمەزان، بە یەکیك لەم دوو ڕێشە ئیساپات دەبێ:

أ- دیتنی مانگ بە یەك شەوێی و لە شەودا.

ب- مانگی شەعبان بپیژنە سە (۳۰) پڕ.

چونکە پیژمەرە خوا ﷺ فەرموویەتی: ((صوموا لرؤیتہ وأفطروا لرؤیتہ فإن غمَّ علیکم فاکملوا عدۃ شعبان ثلاثین)) رواہ البخاری ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واتە: کە مانگتان دی بەرژووین و —کە لەوسەریشەو دووبارە— بینیتان کۆتایی بە رۆژووگرتن بین، وە ئەگەر ھات و مانگتان لێپەنھان بوو، ئەو ژمارە ی رۆژەکانی شەعبان (۳۰) تەواو بکەن —ئەوجار دەست بە گرتنی ڕەمەزان بکەن—.

و بەپرای بەشێک لە زانایان شاھتیدانی یەك شاھید بەسە بۆ ئیساپاتی دیترا نی مانگ، بەلام بەمەرجێک بابایەکی دادگەر و جێی متمانە بێت، ئەم فەرموودەیش بە بەلگە ی رایەکیان دیننەو: ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: تراءى الناس الهلال فأخبرت رسول الله ﷺ أني رأيته، فصام وأمر الناس بصيامه)) رواہ أبو داود والحاكم وابن حبان وصحاحه، واتە: خەلکی لە دیتنی مانگی یەك شەو دەخەفتان، جا من ھەوالمدا بە پیژمەرە خوا ﷺ کە دیتوومە، ئەویش خۆی دەستی بە رۆژووگرتن کرد، وە فەرمانیشی بە خەلک کرد، کە بیکرن.

ھەروەھا ئەم فەرموودەیش بە بەلگە دیننەو: ((عن ابن عباس رضي الله عنہما جاء أعرابي إلى النبي ﷺ فقال: إني رأيت الهلال يعني رمضان — فقال: أتشهد أن لا إله إلا الله؟ قال: نعم، قال: أتشهد أن محمدا رسول الله؟ قال: نعم، قال: يا بلال أذن في الناس فليصوموا غدا)) رواہ أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه والحاكم وصححه، کە ماناکە ی روون و ئاشکرایە.

به لام زۆریه زانایان پایان وایه، که ههتا دوو کهسی دادگهر شایهتی نه دهن ناکریتته به لگه له سهر دیترا نی مانگو هاتنی ره مه زان، که (عمر بن عبدالعزیز ومالك وأوزاعي وليث وإسحاق وابن ماجشون وداود وثوري) یان له نیتودان^(۱)، به لگه شیان ئه م فهرمووده یه یه: ((عن حسین بن حریث الجدلي قال: خطبنا أمير مكة الحارث بن حاطب فقال: أمرنا رسول الله ﷺ أن ننسك لرؤيتك، فإن لم نره فشهد شاهدان عدلان نسكنا بشهادتهما)) رواه أبو داود والدارقطني والبيهقي وغيره وصححه كل من الدار قطني والبيهقي والنسوي^(۲)، واته: فهرمانده ی مه که (حارث بن حاطب) وتاری بۆ داین وگوتی: پیتغه مبه ری خوا ﷺ فهرمانی پیکردوین، که نه گهر مانگمان دی به پۆژووین، وه نه گهر نه مانبینی، به لام دوو شایهتی دادگهر شایه دییاندئا ئه وه دیسان له سهر بناغهی شایه دییه که ی ئه وان به پۆژوو بین.

به ندهش وای بۆ ده چی، که هه ر کام له و دوو رایانه راست و به جین، ئه وه نده هه یه رای زۆریه و جه ماوه ر دووربینی و (احتیاط) ی زیاتری تیدا یه و ئه و فهرمووده یه ش، که به به لگه یان هی ناوه ته وه ئه وه ی لی نفا مری ته وه که که متر له دوو شایه د مه سه له ی دیترا نی مانگی پێ ئی سپات ناکرێ، ئا شکر ا شه که کار پیکردنی هه موو فهرمووده کان چاکتره له وازی پێنانی به شیکیان!

به لێ رای یه که م، که (شافعی وأحمد وابن المبارك) په سه ندیان کردوه^(۳) ئا سانکاری زیاتری تیدا یه و رای دوو هه می ش^(۴) دووربینی زیاتری تیدا په چا وکرا وه، که دیاره هه ر کام له ئا سانکاری و دووربینیش ده گونجی له شوینی تایبه تی خۆیاندئا به کار به یترین.

(۱) بېروانه: (المجموع شرح المذهب)، ج ۶، ص ۲۸۴.

(۲) هه مان سه رچا وه، ج ۶، ص ۲۷۸.

(۳) بېروانه: (المغنی)، ج ۳، ص ۸.

(۴) به لام (أبو حنیفة) رایه کی دیکه ی سییه می هه یه، که ده لێ: نه گهر ئا سمان هه ورو ته مو مۆ بوو شایه دیک به سه بۆ دیتنی مانگ، به لام نه گهر ئا سمان ساف بوو نه ک یه ک بگه ره دوو شایه دیش به س نین و ده بی ژماره یه کی زۆرین، بېروانه: (المجموع)، ج ۶، ص ۲۸۴-۲۸۵.

ئەو بە دیتراڻی مانگ لەم سەرەوێ کە مانگی پەمەزانە، بەلام بۆ دیتراڻی مانگ لەو سەرەوێ، کە مانگی شەووالە، ئەوێ زۆربەى زانایان پاش ئەوێ، کە لەسەر ئەوێ رێککەوتوون، کە مانگەکانی عەرەبى دەگونجێ سى (٣٠) پڕ بن، یان بیست و نۆ (٢٩) بن^(١)، لەسەر ئەوێ، کە ئایا دیتراڻی مانگی یەکشەوێ (هیلال) ی شەووالیش وەک هێ پەمەزان بە شایەدێک ئیسپات دەبێ، یان دوو شایەدی پێویستن؟ پرایان جیاوازی، زۆربەى^(٢) هەر زۆریان، کە (أبو حنیفہ ومالك وشافعي وأحمد وأسحاق وثورى وطبري وأوزاعي) یان لەنێودان دەلێن: دیتراڻی مانگی شەووال و مانگەکانی دیکەش بێجگە لە پەمەزان بە دوو شایەد کە مەتر ئیسپات نابێ، بەلگەشیان ئەوێ، کە بۆ مانگی پەمەزان دەق (نص) هەبێ بۆیە لەو بنچینە (قاعدة) شەرعییە لاماندا، کە بۆ ئیسپاتی هەر دەعوایەک دوو شایەد بەمەرج دەگرێ، بەلام دیتراڻی مانگی شەووال و مانگەکانی دیکە هێچ دەقیکی شەرعییان لەسەر نیە، کە بەیەک شایەد ئیسپات بن، بۆیە هەر بەپێی بنچینە شەرعییە کە پەفتاریان لەگەڵ دەکەین. (أبو ثور وابن المنذر) یان دەلێن: شایەدێک بەسە بۆ ئیسپاتی. ئنجا (ابن حزم) یان^(٣) وەک عادەتی خۆی زۆر بە سەختی بەرگری لە پای (أبو ثور وابن المنذر) دەکات و زۆر توندیش هێرش دەکاتە سەر پای جەماوەرو زۆربەى زانایان، وە پای وایە، کە یەک شایەد سێ پیاو بێ چ ئاوەرت – بەسە بۆ شایەدیدان و ئیسپاتی دیتراڻی هەموو مانگەکانی سال بەبێ جیاوازی، هەرەها (شوکانی) یان پشتگیری هەمان پای کردووە^(٤)، منیش پێم وایە وەلامى

(١) پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((...الشهر هكذا وهكذا، یعنی مرة تسعة وعشرين، ومرة ثلاثين))

(متفق عليه عن ابن عمر رضي الله عنهما، بروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٢٨٧.

(٢) بروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٢٨٣.

(٣) بروانە: (الحلى)، ج ٦، ص ١٦٣-١٦٦، مسأله: ٧٥٧.

(٤) بروانە: (نيل الأوطار)، ج ٦، ص ٢٦٠.

ھەممۇ بەلگەكانى (ابن حزم) زۆر زەھمەتەو ھەرچەندە راي جەماوەر دووربینى زياترى تىدايە، بەلام رايەكەى (أبو ثور وابن حزم) یش بەدوور نازام^(۱).

جياوازی شوینەكانى ھەلھاتنى مانگ (اختلاف المطالع):

ھەرۋەھا زانايان لەبارەى ئەوۋە كە ئايا دىترانى مانگ لە شوینىك يان ولاتىكدا دەبىتە بەلگەى شەرىى بۆ پىويست بوونى دەست پىكردى پۆژووى رەمەزان، يان تەواو بوونى رەمەزان و ھاتنى جەژن لەسەر مسولمانانى شوینەكانى دىكە يان نا؟! ديسان رايان جياوازە.

جارى پىويستە ئەو بزانى كە زانايان تىكرا لەسەر ئەو يەكدەنگن كە ئەو شوینانەى مانگ لىيانەو ھەلدى كە بە عارەبى (مطالع)ى پى دەلین و كۆى (مطلع)ە، جياجيان^(۲)، بەلام نوختەى جىگای را جياى (اختلاف)يان ئەو یە كە ئايا ئەو جياجيايەى (مطلع)ەكانى مانگ لە كاتىكدا مانگ لە شوینىكدا دەبىنرى، دەبىتە پاسا (مېرى) پىويست نەبوونى دەست پىكردى گرتنى پۆژووى مانگى رەمەزان لەسەر مسولمانانى شوین و ولاتانى دىكە، يان ھەر كاتىك لە ھەر جىيەكى جىھانى ئىسلامىدا مانگ بىنرا لەسەر سەرجم مسولمانان فەرز دەبى كە بە پۆژووى بى؟!

جا ھەرچى زۆرىو جەماوەرى زانايان رايان وایە كە جياوازی (مطالع) نابى بكرىتە پاساى بەپۆژووى نەبوونى مسولمانانى شوین و ولاتانى دىكەو ھەر كاتىك لە ھەر شوینىكى جىھانى ئىسلامى مانگى يەك شەوہى رەمەزان دىترا، ئەو لەسەر تىكراى مسولمانان پىويست دەبى دەست بە گرتنى پۆژووى رەمەزان بكن،

(۱) ھەندىك لە شافىعیيەكانىش رايان وایە، پروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۲۸۳.

(۲) پروانە: (المفصل في أحكام المرأة والأسرة في الشريعة الإسلامية)، ج ۲، ص ۲۸.

بەلگەشیان ئەو فەرموودەیە پێغەمبەری خوا ﷺ که تێیدا فەرموویەتی:
((صوموا لرؤیتە وأفطروا لرؤیتە)) متفق علیه.

چونکه هەركام له فەرمانی (صوموا) و (أفطروا) روویان لەسەرجهەم و تێکپرای
مسولمانانە له هەر شوێن و ولایتێک بن، ئەمەش وەك گوتمان رای زۆربەى زانیانە
که به پێى قسەى (ابن المنذر) که (نوي) لێى نەقل کردووە، هەركام له (أبو
حنيفة و مالك و شافعي و أحمد وليث)یان له نێودا هەن^(١)، هەندیکیشیان هەن رایان
وايه، که دیتراى مانگ له هەر شوێن و ولایتێک بەس خەلکی ئەو شوێنە پابه‌ند
(ملزم) دەکات بە گرتنى رەمەزانەووە بۆ شوێنەکانى دیکە کاریگەرى نیه^(٢).

پایەکی دیکەى سییه‌میش^(٣)، هەیه که من وای بۆ دەچم له هەموویان چاکتر و
راستتر دەبێت، ئەویش ئەو‌یه که ئەگەر شوێنەکان له‌یهک نزیک بوون، بۆ وێنە
تەنیا چەند سەعاتێکى کەم جیاوازی له نێوان کات و شوێنەکانى هەڵهاتنى مانگ
(مطالع القمر) دا هەبوو، ئەو پێویستە جیاوازی (مطلع) هەکان کارنەکاتە سەر پاش و
پێشى رەمەزان و له هەر جێیه‌ک و له‌هەر شوێنێک دیتراى مانگ ئیسپات بوو،
سەرجهەم مسولمانان بگرتەووە پێیه‌و پابه‌ند بن، بەلام ئەگەر هات و شوێنەکان زۆر
له‌یهک دوورو (مطلع) هەکان زۆر له‌یهک جیاواز بوون، بۆ وێنە: وەك ئوسترا‌لیا و
پۆرته‌گالێ نێو‌ه‌راست، یان ئاسیا و ئەمریکا، که له یه‌کیکیان پۆژو له‌وى دیکه‌یان
شەو دەبن، ئەو پێویستە دیتراى مانگ له هەركام له‌و شوێنانە تاییه‌ت بێ بە
خەلکه‌که‌یه‌ووە خەلکی لایه‌که‌ى دیکە نه‌گرتەووە، ئنجا له‌ راستیدا ئەم پایه‌ى
سییه‌م و یێرای کۆکردنه‌وى هەردوو‌ک پای یه‌که‌م و دوو‌هەم، هەم له‌گەڵ پووحى

(١) پڕوانه: (المجموع)، ج٦، ص٢٧٦، وه پڕوانه: (المغنى)، ج٣، ص٧، وه پڕوانه: (مجموعه الفتاوى)،
ج٢٥، ص٦٣-٦٧.

(٢) ئەمە پای (أسحاق)، پڕوانه: (المجموع)، ج٦، ص٢٧٦.

(٣) پڕوانه: (المجموع)، ج٦، ص٢٧٤-٢٧٥، وه پڕوانه: (المغنى)، ج٣، ص٧.

شەریعتدا کە ھەمیشە لە گەڵ یە کببونو یە کەدەنگی و یە کەرەنگی مسوڵمانان دایەو، ھەم لە گەڵ واقعی جوگرافیای جیھانیشتدا زۆر گونجاو و تەباو پێکە (۱).

ئاشکراشە کە لە یە ک دووریە ک کاریگەری لە سەر جیاوازی کات و شوینی ھەڵاتنەکانی مانگ (مطالع القمر) ھەیە کە لە پۆژھەڵاتەو بەرەو لای پۆژئاوا بێت، بە زاراوی جوگرافیای ھاوچەرخی لە ئاستی ھێلەکانی پانی (خطوط العرض) بێت و ھێلەکانی درێژی (خطوط الطول) بپێ، چونکە جوولان و سوورپانەوێ مانگ لە پۆژھەڵاتەو بەرەو پۆژئاوایەو سەر و خوار (شمال و جنوب) کارناکاتە سەر جیاوازیوینی شوینی ھەڵاتن (مطلع) ەکانی.

پێویستە ئەو ھەش بگوترێ کە زۆربە جیھانی ئیسلامی شوینی ھەڵاتن (مطلع) ەکانی مانگیان تێدا لە یە ک نزیکەو ئەوپەری چەند سەعاتی ک (۲) کە میان نێوانە، بۆیە دەگونجێ ھەموو ولاتی جیھانی ئیسلامی یان بەلای کەمەو زۆربەیان پێکەو بە پۆژوو بن و پێکەو ھەش بیکەنە جەژن، کە بێگومان ئەمە یە کببونو ئومەتی ئیسلامی چاکتر و زیاتر دەر دەخات.

۵- خواپەرستی و طاعتی مانگی پەمەزان؛

* وە ک پێشتریش باسمان کرد مانگی پەمەزان مانگی بەخۆدا چوونەو ە لە خوا نزیک بوونەو ە، ھەر بۆیە دەبینین لە مانگی پەمەزاند پێغەمبەری خوا ﷺ ھەم بۆ خۆی زیاترو چاکتر کۆششی کردو ەو خۆی ماندوو کردو ە لە طاعت و

(۱) پڕوانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۲۸-۳۰، وە پڕوانە: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۱۶۵۱-۱۶۶۲، وە پڕوانە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۵۷۸-۵۷۹.

(۲) لە یە ک دوورترین دوو ولاتی ئیسلامی نۆ (۹) سەعاتیان بەینە، پڕوانە: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۱۶۶۲، ط ۴.

خواپەرستی و چاکە کاریدا، وە هەم فەرمانیشی بە ئومەتە کە ی کردووە هانی داوێ
کە هەرچی زیاتر و چاکتر لەو مانگەدا کردو کۆش بکەن، جا ئێمە لەبەر تیشکی
چەند دەقی کدا جۆر و چۆنیەتی ئەو خواپەرستی و طاعەتە ی مانگی پەمەزان

دەخەینە پوو: خوای پەرورەدگار فەرموویەتی: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ
الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ مِّنْ لَّيَاسٍ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ
تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُمْ وَأَبْتَغُوا

مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ... ﴿البقرة ١٨٧﴾ واتە: لە شەوی پۆژوو گرتندا چوونە لای
هاوسەرە کاتتان بۆ حەلال کرا، ئەوان پۆشاکن بۆ ئێوە و ئێوەش پۆشاکن بۆیان، خوا
زانێ کە -خۆتان پاناگرن و بەهۆی چوونە لایانەو لە حالێ کدا کە لێتان قەدەغە
کراوە- سەرەنجام ئێوە خیانت بەخۆتان دەکەن، جا ئەو پەشیمان بوونە وەتانی
وەرگرت و لێتان خوش بوو، دەجا ئێستا بچنە لایان و هەوڵی وەدەست هێنانی ئەو
بدەن کە خوا بۆی نووسیوە- لە منداڵی چاک و یەکتەر پاراستن لە گوناح و هەلە.

لەم نایاتەو دەزانری کە لە سەرەتای فەرزبوونی پۆژووی مانگی پەمەزانەو
لەسەر مسوڵمانان شەوانەش چوونە لای ژنەکانیان لای قەدەغە بوو، بەلام دوایی
خوای بە بەزەیی بۆی حەلال کردوون، (بخاری) لە (جامع الصحيح) کە ی خۆیدا
لەویارەو ئەم دەقەمان لە (براء) وە بۆ دەگێڕێتەو^(١):

(كان أصحاب محمد ﷺ إذا كان الرجل صائما فحضر الإفطار فنام قبل أن يفطر
لم يأكل ليلته ولا يومه حتى يمسي، وإن قيس بن صرمة الأنصاري كان صائما فلما
حضر الإفطار أتى امرأته فقال لها: أعندك طعام؟ قالت لا، ولكن أنطلق فاطلب
لك، وكان يومه يعمل فغلبته عيناه، فجاءته امرأته، فلما رآته قالت: خيبة لك!

(١) بڕوانە: (فتح الباری) ج ٤ ص ٦٢٦.

فلما أنتصف النهار غشي عليه، فذكر ذلك للنبي ﷺ فنزلت الآية: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ...﴾ (البقرة ١٨٧) ففرحوا بها فرحا شديدا، ونزلت: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ...﴾ (البقرة ١٨٧) واته: هاوه لانی موحه ممد ﷺ ته گهر پیاوکیان به پوژوو بووایه و کاتی به ربانگ هاتبایه و بهرله وهی به ربانگ بکاته وه نوستبایه. بوی نه بوو نه شه وه که ی و نه پوژه که ش هیچ بخوات هه تا ئیواره یه کی دیکه! جا (قیس بن صرمة) ی ته نصاری به پوژوو بوو کاتیک به ربانگ بوو هاته لای ژنه که ی و پیی گوت: خواردنت لایه؟ گوتی: نه، به لام ده چم بۆت دینم، به پوژوانه ش (صرمة) کاری ده کرد بویه - له بهر مانده ویتی - خه وی لی کموت، جا که ژنه که ی هاته وه بینی، گوتی: په شیمان ی بۆ تۆ! وه کاتیک پوژوو نیوه بوو (صرمة) له خوچوو، جا ته وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ باس کرا، وه ثم ثایه ته هاته خوار: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ...﴾ (البقرة ١٨٧) وه - هاوه لان خوا لیان پازی بئ - یه کجار پیی دلخو شبوون. وه: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ...﴾ (١٨٧) البقرة هاته خوار ی.

شایانی باسه (نوی)^(۱) پیی وایه، که پاش هه ر کام له نویژی خه و تنان کردن و نوستن، خواردن و خواردنه وه و جیماع قه دهغه بووون و ثم ده قه ی (ابن عباس) یش خوا له خوی و بابی پازی بئ به به لگه دینیته وه: ((كان الناس على عهد رسول الله ﷺ اذا صلوا العتمة حرم عليهم الطعام والشراب والنساء وصاموا الى القابلة)) رواه ابوداود والبيهقي، واته: خه لکی له پوژگاری پیغه مبه ری خوادا ﷺ

ئەگەر — پەرمەزانان — نوێژی خەوتناتیان کردبایە خواردن و خواردنەوه و چوونەلای ژنانیان لێ قەدەغە دەبوو، وە دەبوایە هەتا شەویکی دیکە ئەوکاتە بە پۆژووبن. بەلام (ئەبن حجر)^(١) ئەو پایەیی پێی راست ترە، کە هۆکاری لێ قەدەغە کرانە کە بەس نووستن بوو و گوتووینەتی: وا پێی دەچی باسی نوێژی خەوتناتیش لەبری نووستن بێت، چونکە بەزۆری پاش نوێژی خەوتنان نووستوونە.

واش پێی دەچی قسە کە (المحافظ ابن حجر) راست بێت، چونکە زۆریەکی فەرموودەکان بەس باسی خەوتن (نوم)یان کردووە، پاشان دەقە کە (ئەبن عباس)یش کە (أبو داود و بیهقی) هیناویانە، (نووی)^(٢) بە بێهێز (ضعیف)ی داناونە.

جا خۆینەری بە پۆژ!

لەمەوه دەردەکەوی کە مانگی پەرمەزان مانگی تەزکیە و تەقوا و بەهێزکردنی لایەنی مەعنەوی یە، چ پۆژەکانی و چ شەوه کانی! وە مانگی خۆپاک و چاککردن و وەرزشیکی ڕووحی یە لە هەموو بوارێکدا، کە بە سەرئێزانی چەند دەقیکی دیکەش زیاتر و چاکتر لەوبارەوه دنیادەبین، بۆ وینە: ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كان النبي ﷺ أجود الناس بالخير وكان أجود ما يكون في رمضان حين يلقاه جبريل، وكان جبريل عليه السلام يلقاه كل ليلة في رمضان حتى ينسلخ، يعرض عليه النبي ﷺ القرآن، فإذا لقيه جبريل عليه السلام كان أجود بالخير من الريح المرسلة)) رواه البخاري، واتە: پێغەمبەر ﷺ لە ماڵ بەخشیندا لە هەموو کەس بەخشەرتر بوو، لە پەرمەزاناندا کاتێک بە جویرائیل دەگەشت لە هەموو کاتێک بەخشەرتر دەبوو، وە جویرائیل هەموو شەویکی پەرمەزان پێی دەگەشت و هەتا پەرمەزان دەپۆژی، پێغەمبەر ﷺ قورئانی لەسەر پادەنواند — و دەوری

(١) بڕوانە (فتح الباری)، ج ٤، ص ٦٢٧.

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٢٤٨.

دەکردووە-، جا کاتیک جویرائیل پێی دەگەشت لە (با)ی خێرا بەخشەرتر بوو بۆ مאלۆ سامان.

لەم دەقەشدا دەبینین، کە پێغەمبەری پێشەوامان ﷺ لە پەمەزاناندا، لە هەموو کاتیک زیاتر جەختی لەسەر مאלۆ سامان بەخشین، پێداچوونەوهو تێوەپامان و دەورکردنەوهی قورئان کردووە! بەئێ، پەمەزان تەنیا مانگی رۆژوگرتن نیە، بەئکو مانگی بەخشین و سەخواوەتیشەو، مانگی زیاتر وردبوونەوهو سەرئجەدانی قورئانیشە!

* ھەروەھا پەمەزان مانگی شەونۆیژو شەویدداری و شەوئوونیشە، وەك لەم دەقاندە دەبینرێ، کە (بخاری) لە (الجامع الصحيح) ھەمى خۆیدا لەژێر ناوونیشانی: (كتاب التراويح) دا ھێنانوی^(١):

أ- ((عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: من قام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه)) رواه البخاري ومسلم وغيرهما، واته: ھەرکەسێک بە ئیمان و ئیخلاسەوه لە- شەوانی- پەمەزاندا شەونۆیژ بکات ھەرچی گوناحی پێشووئەتی دەبوری.

ب- (الحافظ ابن حجر) لە ڕاڤەى ئەم فەرموودەیدا نووسیبوئەتی^(٢): (کە فەرمووبوئەتی: (غفر له) بە ڕوای ئەوەی گوناحە گچکەو گەورەکان دەگریتەوهو (ابن المنذر) یش داكوکی لەسەر ئەوە کردووە، بەلام (نوی) گوتووبوئەتی: ئەوەی باوە تاییبەتە بە گوناحە گچکەکانەوه، وە (امام الحرمین) یش داكوکی لەسەر ئەم ڕایە کردووە پالیشی داوەتە لای (أهل السنة)، ھەندیکیشیان گوتوویانە: دەگوئێ نەگەر گوناحی گچکەى لێ ھەلنەکەون گەورەکان سووک بکات).

(١) بڕوانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٧٧٨-٧٧٩.

(٢) بڕوانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٧٨٠.

ج - ((عن عبدالرحمن بن عبدالقادي أنه قال: خرجت مع عمر بن الخطاب ليلة في رمضان الى المسجد فاذا الناس أوزاع متفرقون يصلي الرجل لنفسه، ويصلي الرجل فيصلي بصلاته الرهط، فقال عمر: إني أرى لو جمعت هؤلاء على قارئ واحد لكان أمثل، ثم عزم فجمعهم على أبي بن كعب.)) رواه البخاري، واته: شهوئكى پەمەزان لەگەڵ عومەرى كۆپى خەططابدا چوومە مزگەوت، دياربوو خەلك بە جياجياو پرژو بلاوى نوێژيان دەکرد، پياوى واهەبوو بۆ خۆى نوێژى دەکرد، وە پياوى واش هەبوو كۆمەليەك لەگەڵ نوێژهكەيدا نوێژيان دەکرد، عومەر گوتى: من پيەم وايە، ئەگەر ئەم خەلكە لەسەر قورئان خوێنيەك كۆيەكەمەوه باشتەر دەبێ، پاشان بپاريەداو لەسەر (ابي بن كعب) كۆى كردنەوه - كە پيش نوێژى يان بۆ بكات -.

د - ((عن عروة أن عائشة رضي الله عنهما أخبرت أن رسول الله ﷺ خرج ليلة من جوف اليل فصلى في المسجد وصلى رجال بصلاته، فأصبح الناس فتحدثوا، فاجتمع أكثر منهم، فصلوا معه، فأصبح الناس فتحدثوا فكثر أهل المسجد عن أهله حتى خرج لصلاة الصبح، فلما قضى الفجر أقبل على الناس فتشهد ثم قال: أما بعد فإنه لم يخف عليّ مكانكم ولكني خشيت أن تفرض عليكم فتخرجوا عنها، فتوفى رسول الله ﷺ والأمر على ذلك)) رواه البخاري، واته: عائشە خوا لى پازى بى هەوائى بە (عروە بن الزبير) داو، كە شهوئكيان پيەغمبەر ﷺ لە نيوەشەودا چۆدەرى و لە مزگەوتى نوێژى كردو، چەند پياويەكيەش لەگەڵ نوێژهكەيدا نوێژيان كرد، جا بەيانى خەلكى باسى ئەو مەسەلەيان كرد، وە - بۆ شەوى دووهم - خەلكى پتر كۆبوونەوهو نوێژيان لەگەڵ كرد، ديسان بەيانەكەى خەلكى باسيان كرد، لە شەوى سێيەمدا خەلكى مزگەوت زۆربوون، جا پيەغمبەر ﷺ چووە دەر و نوێژى كرد، ئەوانيش نوێژيان لەگەڵ كرد، جا شەوى چوارەم - هيندە قەلەبالغ بوو - مزگەوت جى

خەڵکە کەمی تێدا نە دەبوو، -ئیدی پیغەمبەر ﷺ بۆ شەونویژ نەچووە مزگەوت- تا بۆ نوێژی بەیانی چوو.

جا کاتێک نوێژی بەیانی تەواو کرد پرووی کردە خەڵکە کەو شایەقمانی هێناو پاشان فەرمووی: (أما بعد): (بێگومان لێرەبوونی ئێوەم دەزانی و پەنەن نەبوو، بەلام لەوە ترسام -کە بەهۆی بەردەوام بووگانەو- لەسەرتان پێویست بکړئ و پاشان بۆتان نەکړئ)، جا چۆنیەتی نوێژی تەپراویح هەر بەو جوړە بوو کە پیغەمبەری خوا ﷺ کۆچی دواپی کرد.

ه- دەربارە ی پکاتەکانی نوێژی تەپراویحیش هەرچەندە زۆربەیی^(۱) هەرەزۆری

۱) بەلام (مالك) پای وایە کە (۳۶) رکات بن بێجگە لە وەتر، واتە: بەو تەرەو کە سێ رکاتە سی و نۆ (۳۹) رکات، وە لە (أسود بن مزید) گێڕاوەتەو کە (۴۰) رکاتی کردووە لەگەڵ حەوت (۷) رکات وەتر کە دەکاتە چل و حەوت (۴۷) رکات، جا وەك (نوی) گوتویەتی: (مالك) کردووی خەلکی مەدینە (عمل أهل المدينة) ی کردۆتە بەلگە ی رایە کەمی خۆی، ئەوانەش کە دەلێن دەبێ تەپراویح بیست پکات بیت -راتە: بەو تەرەو بیست و سێ (۲۳) پکات-، ئەم دەقانە بەبەلگە دێننەو:

أ- (عن السائب بن يزيد) قال: كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضي الله عنه في شهر رمضان بعشرين ركعة، وكانوا يقومون بالماثنتين، وكانوا يتكؤون على عصيهم في عهد عثمان رضي الله عنه من شدة القيام) رواه البيهقي وغيره بأسناد صحيح كما يقول (النوي).

ب- (عن يزيد بن رومان قال كان الناس يقومون في عهد عمر بن الخطاب رضي الله عنه بثلاث وعشرين ركعة) رواه مالك في الموطأ والبيهقي لكنه مرسل كما يقول النووي.

ج- (عن علي رضي الله عنه أنه قال: قيام رمضان بعشرين ركعة) رواه البيهقي. بەلام ئەم دەقانە -وەك (ناصر الدين الالباني) ساغی کردۆتەو کە دواتر قسەکانی لێوە نقل دەکەن- بێهێز (ضعيف) و بایى ئەو ناکەن نێسپاتی ئەوەیان پێ بکړئ کە بیست رکات سوننەت بیت. بەلام پێویستە لێرەدا چەند شتیک بزانئ کە تیکرایی زانیان لەسەریان یە کەدەنگن:

یە کەم: بە کۆمەلگەردنی نوێژی تەپراویح سوننەتەو خێرتەرە لەوێ کە بەتەنیا بکړئ.

دووهم: سوننەتە زۆر قورئان لە رکاتەکانی تەپراویدا بخوێنئ و کەم قورئان تێدا خوێنران و بەبەلەپەل کرانیان بیدەتەو پێچەوانەیی سوننەتە.

سێیەم: نوێژی تەپراویح لە شێوەی کردنیاد و لە خوێندنی (دعاء الاستفتاح) و (استعاذه) و زیکرەکانی پکوع و سەجدە و دووایەکانی تەحیات و هەموو سوننەت و شێوە پەسەندەکانی دیکە نوێژدا،

زانایان، که (حهنفیه کان و شافعییه کان و حنبه لیه کان و ثوری و ابن المبارک و داود) یان له نیودان رایان وایه که بیست (۲۰) بن بیجگه له وهر، به لام شهوی له پیغه مبهروه علیه السلام هاتوه شهویه که شهوانه به نویژی وهرهوه له په مهزانو غهیری په مهزانیشدا هه یازده (۱۱) رکاتی کردوون، وه (عائشة) خوا لیلی پازی بن گوتوویه تی: (ما کان یزید فی رمضان ولا فی غیره علی إحدى عشر رکعة) رواه البخاری و مسلم و غیرهما، واته: پیغه مبهر علیه السلام له په مهزانو غهیری په مهزانیشدا شه و نویژی له یازده رکات زیاتر نه ده کرد، جا بیگومان مهبهستی (عائشة) خوا لیلی پازی بن شه و نویژی وهره بهیه که وه^(۱) وه له فهرمووده کانی

کتومت وه نویزه فهرزه کان — که به در نویی باسمان کردوون — وایه هیچ جیاوازی یان نیه، که واته:

با هه موو نهو که سانهی که له شه نجامی نه زانی و بن ناگایی له دهقه کانی سوننهت و کتیه شهرعییه کانیش وا حالئ بوون یان وا حالئ کراون که هه تا نویزه کانی تهراویح به په له پرووه ترو خیراخیرا تر بکرین چاکتره، بزنان که به هه له دا چوون و هیچ کام له زانایان وایانه گوتوه و سرجه میان له سهر شهو ریکه که ووتوون که ده بن قورنانی زۆر له رکاته کانی تهراویحدا بخوینری، بۆ وینه: (نوی) له (المجموع) دا له ژیر سدریاسی: (فرع فیما کان السلف یقرؤون فی التراویح) دا، چهند ده قیت که له باره وه نهقل ده کات که نه مه یه کیکیانه: (کان القارئ یقوم بسورة البقرة فی ثمان رکعات) رواه مالک فی الموطأ عن داود بن الحصین عند عبدالرحمن الأعرج، واته: عادهت و ابوو بابای قورن خوین — مهبهست تیمامه — سوو په تی (البقرة) ی له ههشت رکاتاندا ده خویند، پروانه: (المجموع)، ج ۴، ص ۳۹. بۆ زانیاری زیاتریش ده باره ی نویژی تهراویح پروانه نهم سهرچاوانه:

۱- (المجموع)، ج ۴، ص ۳۶-۴۰.

۲- (المغنی والشرح الكبير) ج ۲، ص ۷۹۸-۸۰۲.

۳- (فتح الباری)، ج ۴، ص ۷۷۸-۷۸۳، ۴- (فقه السنة)، ج ۱، ص ۲۴۴-۲۲۶.

(۱) به په سهندی ده زام لیتره دا پوختهی نامیلکه ی (صلاة التراویح) ی زانای ناوداری فهرمووده ناس (عحدث) ی نهم رۆژگاره: (الشیخ ناصر الدین الالبانی)، خوا لیلی خوشبئی بۆ بهرچا ورونی زیاتری خویندره به پیره کان له باره ی نویژی (تهراویح) وه بینمهوه، شایانی باسیشه که نهم پوخته یی ده شی نووسین هه خۆی کردوویه تی له کوژایی نامیلکه که دا که به راستی لیکوژینهویه کی وردو زانستیانه یی له باره ی تهراویحه وه، به تاییهت ژماره ی رکاته کانی، جا من بۆ ناسانکردنی تیگه یشتنی

ئەوئى نووسىيەتتى كە چەند بېرگەيەكە بۆ ھەر بېرگەيەك ۋىمارىيەك دادەنئىم، پاش لىكۆلئىنەوئىيەكى تىئرو تەسەل نووسىيەتتى:

پوختەئى مەبەست:

۱- بەكۆمەل كەردنى نوئۆئى تەپرايىچ سوننەتەو بىدعەت نىيە، چونكە پىتغەمبەر ﷺ چەند شەوئىك كەردوئىيەتتى، بەلام دوايى وازى لىھىئنا -واتە: وازى لى بەكۆمەل كەردنى ھىئنا- ئەترسى ئەوئى شەوئىك يەككىك لى ئومەت بەفەپزى بزانئى ئەگەر لەسەرى بەردەوام بىن، جا ئەو مەترسى يە بە كۆچى دوايى ئەو ﷺ كە شەرىعەت تەواو بوو، نەماو.

۲- وە پىتغەمبەر ﷺ بە يازدە ركات كەردوئىيەتتى و، ئەو فەرموودەيەكى كە دەئلى بە بىست پركات كەردوئىيەتتى: زۆر بىن ھىئز (ضعيف)ە.

۳- وە دروست نىيە لى يازدە ركات زىاتر بىكرىن، چونكە زىاد كەردنى دەيىتتە مايەئى ھەلئەشاننەئەوئى كەردەئەئى ئەو ﷺ و كەريپنە كەردنى فەرموودەئى: ((صلوا كما رأيتموني أصلي)) ھەر بۆيەشە كە دروست نىيە سوننەتتى پىشئىنوئۆئى بەيائى و غەيرى دىش لىيان زىاد بىكرىن.

۴- وە ئىمە كەسانىك كە نوئۆئى تەپرايىچ بە زىاتر ئەو -يازدە پركات-ە دەكەن بە بىدعەتچى و گومرا دانائىن، مادام رىيازى پىتغەمبەريان بۆ روون نەبوويىتتەوئە لى سۆنگەئى ئەوئە شۆئىنى ئەكەوتىن.

۵- وە ئەگەر گرىمان بىشگوترىن: دروستە ئەو ۋىمارىيە زىاد بىكرىن ئەو بىگومان ھەر چاكتر وايە بەس ئەو ئەندازىيە بىكرىن، چونكە پىتغەمبەر ﷺ فەرموئىيەتتى: (خير الهدى هدى محمد) باشترىن رىياز رىيازى موحەممەدە ﷺ.

۶- وە عومەر خوا لىئى وازى بىن ھىچ شىئىكى لى نوئۆئى تەپرايىچ دا دانەھىئناو، بەلكو بەس سوننەتتى بە كۆمەل كەرنى زىندو كەردۆتەوئە پارىئىزگارىشى لەسەر ۋىمارە سوننەتتىيەكە كەردە، وە ئەوئە كە گوايە لىئى زىاد كەردە ھەتا كەردوئىيەتتىيە بىست ركات، ھىچ كام لى رىئەكان -واتە زىجەرى رايوى يەكان-سى پاست نىن، وە ئەو رىئانە ئەو جۆرە نىن كە ھەندىكەئىيان ھەندىكەئىيان بەھىئز بىكات، وە ھەر كام لى (شافعى و ترمىزى) ئاماژەئىيان كەردە بۆ بىن ھىئزى ئەو رىئانە، وە (نوى) و (زىيلى) و غەيرى ئەوانىش ھەندىكەئىيانىيان بەبىن ھىئز دانائە.

۷- وە ئەگەر گرىمان ئەو زىاد كەرنە بىشەلئىئىن، ئەو ئىستائى پىئىست نىيە كەرى بىكرىن، چونكە لەبەر ھۆيەك بووئە ئىستائە ئەماو (**)، وە زۆر جار سوور بوون لەسەر كەردنى بىست پركات وا لى خاوەنەكانىيان دەكات كە نوئۆئەكانىيان بەپەلە پەل بىكەن و گەردن كەچى (خىشوع)يان تىئدا نەمىنئى، بىگرە ھەندىكەئىيان جار ھەر بەرىش نەكەون (**).

۸- وە رەفتار نەكەردنى ئىمە بەو قەسەو رايەئى عومەر كە لى نوئۆئى تەپرايىچ زىاد بىكەين و {بىكەينە بىست پركات}، پاست وەك رەفتار نەكەردنى دادگا شەرىئىيەكان (الھاكم الشرىع)ە بەو رايەئى

- عومەر که تەلّاقی سێ بە سێ بە سێ دابنێ (ایقاع الطلاق الثلاث ثلاثا) وه هیچ جیاوازی یان نیه! بەلکو تەنانت لەلای شوێن کەوتوان (مقلدین) ی مەزەبەکانیش ئەوەی نێمە لە پێشتره (***)!
- ۹- وه له هیچ کام له هاوڵاتنوه بەرێهەکی راست نێسپات نەبوو، که تەواویمان بە بیست رکات کردبێ، بەلکو (ترمذی) ناماژەوی کردو، که ئەوەی لەو بارەو (علی) خوا لێی پازی بێ هاتو بە هیژ (ضعیف) ه.
- ۱۰- وه {بە پێچەوانەیی ئەوەوە که هەندێک گوتویانە} یە کەدەنگی -زانایان- لە سەر ئەو ژمارەیه {واتە ژمارەیی بیست} دانەمەزراو.
- ۱۱- وه پێویستە بەو ژمارەیهو پابەندبێن که سوننەتە، چونکە هەر ئەو لە پێغەمبەرەو ﷺ نێسپات بوو، وه له عومەریشەو، دیارە فەرمانیشمان پێکراو که شوێن پێبازی ئەو ﷺ و پێبازی جێنشینە سەر راستەکانی -خوا لێیان رازی بێ- بکەوین.
- ۱۲- وه زێدەکردن لەو ژمارەیه {مەبەستی یازدە پکاتە} هەر کام له (مالك وابن العربي) و زانایانی دیکەش بەهەڵەیان داناو.
- ۱۳- وه پەخەنگرتیش لەو زیادکردنە مانای پەخەنگرتن نیه لەو پێشەوا موحەمەدیانە، که ئەو پایدیان هەڵبژاردو، هەروەها پێچەوانەیی ئەوان بێکردنەو و رفتارکردنیش تانە لێدان لە زانیاریان یان بەچاکتر دانانی پێچەوانە پەفتارکەریان له زانیاری و تێگەیشتندا، ناگەیەنێ.
- ۱۴- وه هەرچەندە دروست نیه له یازدە رکات زیاتر بکری، بەلام بەلای کەمکردنەو دا هەتا یەک رکاتیش دروستە، چونکە ئەو لە سوننەدا نێسپاتە، وه پێشین -سلف- یش وایان کردو.
- ۱۵- وه هەموو ئەو شتوانە که پێغەمبەری خوا ﷺ نوێژی وەتری پێکردوون دروستن، بەلام چاکترینیان زۆرترینیان سەلامدانەو یە لە دواي هەر دوو پکاتیك (****).
- (*) ئەویش ئەو یە که له سۆنگەیی ئەوەوە له پۆژگاری عومەردا خوا لێی پازی بێ موسلمانان زۆریان قورئان له نوێژی تەواویدا دەخوێند تەنانت هەتا ئەواو دەبوون له بەرەبەیانێ نزیك دەبوونەو، گوايه عومەر خوا لێی پازی بێ ویستوویەتی بە مەبەستی لەسەر سووک کردنیان رکاتەکانیان بۆ زیاد بکات، بۆ ئەوێ بەهۆی زۆر پراوەستانەو ماندووو شل نەبن، جا نووسەر (شیخ ناصر) دەڵێ: مادام نێستا موسلمانان نوێژی تەواویمان زۆر کورت کردوونەو که میان قورئان تێدا دەخوێنن، ئەو پاساو (مەبەری) ناوبراو نەماو بۆ زۆر کردنی رکاتەکانی تەواوێج..
- (**) بەهۆی ئارام نەگرتن له پکوعو و سەجەدەکانداو فریاندەکەوتنی خوێندنی فاتیحو تەحیات بەراست و پەوانی و لەپێش هەموو شتێکی شەو نەبوونی بێ لێکردنەو و گەردن کەچی (خشوع) که برووح و کاکلەمی نوێژە!

دیکەدا ڕوون کراوەتەو، ناشکراشە کە شوێنکەوتنی رێبازی پیغەمبەر ﷺ پێویستە هەر قسەو بیروپایەکی دیکە بە قوربان بکە ئەگەر خەڵکی دنیاش سەرچەم لەسەری کۆبووبن، وەک بۆ خۆی فەرموویەتی: ((وخیر الهدی هدی محمد ﷺ)) رواه مسلم.

* ئنجای بیگومان مانگی ڕەمەزان هەمووی هەر خێرو بەرە کەتە، بەلام دە شەوی کۆتایی ئیمتیازو پلەو پایەکی تایبەتیان هەیە لە سۆنگەی ئەوەوە کە شەوی (قدر) یان تێدایە، پیغەمبەر ﷺ لەو بارەو فەرموویەتی: ((تحرروا ليلة القدر في العشر الاواخر من رمضان)) رواه البخاري عن عائشة رضي الله عنها، واتە: لە دەیه کانی کۆتایی ڕەمەزاندا بۆ شەوی قەدر بگەرێن.

جا هەر بۆیەش پیغەمبەر ﷺ خوا ﷻ گەرمی و بایه خێکی تایبەتی بە خواپەرستی کردن لەو دە شەویدا دەدا، وەک (عائشة) خوا لێی رازی بێ گێڕاویەتەو: ((كان النبي ﷺ إذا دخل العشر الاواخر شد مثزره وأحيا ليله وأيقظ أهله)) رواه البخاري، واتە: پیغەمبەر ﷺ عەدەتی وابوو کە دەیه کانی کۆتایی ڕەمەزان - دەهاتن خۆی گۆرج و گۆڵ دەکرد (یان دووری لە خێزانەکانی دەگرت و نەدەچوو لەیان) ^(١)، وە شەوگاری زیندوو دەکردەو - بەخواپەرستی و نەدەنووست -، وە خێزانی بێدار دەکردەو.

(***)) چونکە ئەگەر سەریچێکردنی پای عومەر خوا لێی رازی بێ گوناح بێت، بیگومان لە مەسەلەی تەلەقدا گوناهێرو مەترسی دارتەر و شوێنەواری خراپی زیاتر لە نوێژی تەراویح کە شتێکی شەخسی یە.

(****)) ڕێوانە نامیلکەیی ناوبراو (صلاة التراويح)، ص ١٠٦-١٠٨، کە بەندە وەک خۆی و بێ هیچ دەستکارییەک وەرەگێڕاوەتە سەر کوردی، چاپی دووهمی سالی ١٤٠٥/١٩٨٥.

تێبینی: ئەمە یان نێوان کەوانەکانی ناوا: { } خۆم زیادم کردووە.

(١) ڕێوانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٨٠٣...

٦- ئەوانەى كە مۆلەتيان هەيە لە كاتى خۆيدا پۆژووى مانگى رەمەزان نەگرن:

وەك پێشتر باسمان كرد گرتنى پۆژووى رەمەزان فەزى تايبەتى (فرض العين) هەسەر هەموو مسوڵماننىكى عاقل و بالغ، بەلام خۆى پەرەدرگارى بەخسەندە لە چەند حالەتێكدا مۆلەتى داو، كە باباى مسوڵمان پۆژووى رەمەزان نەگرێ، بۆ ئەوێ دووچارى سەغڵەتى و زەحمەت نەبێ، چونكە خوا حەز ناكات بەندەكانى سەغڵەت و تەنگەتاو بكات وەك فەرموویەتى:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾ (٧٨) الحج، واتە: وە -خوا-
لە ئاین دا هیچ شتیكى مایەى سەغڵەتى لەسەرتان دانەناو...

هەرەها فەرموویەتى: ﴿...يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ...﴾ (١٨٥) البقرة، واتە: خوا ئاسانى بۆ ئێوە دەوێ و نایەوێ لەسەرتان قورس بكات.

جا ئەو كەسانەى كە بۆیان هەيە، بگرە جارى وایە لەسەرىشیان پێویستە، كە پۆژووى رەمەزان لە كاتى خۆيدا نەگرن، بەگشتى سێ جۆرە كەسن:

جۆرى یەكەم: مۆلەتيان پێ دراو نەيگرن، بەلام دەبێ فیدیە (فدية) بدەن:

ئەمانیش چەند بەشیكن:

یەك: پیرەمیژدو پیرەژنى بەسالداچووى كەنەفت، كە توانا و برستى رۆژوگرتنیان نیە لە هیچ كام لە كەش (فصل)ەكانى سالدا، چونكە خۆى بەبەزەبى

فەرموویەتى: ﴿...وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ...﴾ (١٨٥)

البقرة ﴿٢﴾، واتە: وه ئەوانەى بەبەكارهێنانى هەموو^(١) وزەيانەوه ئەوجار دەتوانن بـيگرن، با فیدیه بـدەن کە خواردنى ئەدارتکە —بۆ هەر پۆژتیکـ^(٢).

وه ئەوه کە پیاوو ئافرهتى پـيرو کەنەفت پۆژوویان لەسەر نیهو دەبى فیدیه بـدەن، بۆ پۆژوو لەسەر نەبوونیان —مادام لە توانایاندا نەبێ مەگەر بە زەحمەت و ناپەرەختییەکی زۆر، کە بـيگومان مەترسى تـیـداچوون هەبوونیشى تـیـدا بەمەرج نەگیراو،— زانایان یەكدهنگن، بەلام فیدیه دانیان ئەوه پای زۆریەى زانایانە کە (أبو حنيفة وشافعي وأحمد وثوري وأوزاعي)^(٣) یان لەنێودا هەن، هەندیکیشیان کە (مالك ومكحول وربيعه وأبو ثور وابن المنذر)^(٤) یان لەنێودا دەلێن: فیدیهیان لەسەر نیه.

بەلام وا پـێـدهچێ پای زۆریه و جهماوهر راستر بـيـت، چونکە (ابن عباس) خوا لێیان پـازى بـيـت لە تەفسیری پـستەى (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ) دا گوتوویەتى^(٥): (للشيخ الكبير والمرأة الكبيرة، لا يستطيعان أن يصوما فيطعمان مكان كل يوم مسكيناً) رواه البخاري عن عطاء، واتە: ئەم ئایەتە دەربارەى پیاوی پـيرو ئافرهتى پـیره کە ناتوانن بەپۆژووبن، جا لە جیاتى هەر پۆژتیک خواردنى ئەدارتکە دەدەن.

(١) چونکە (أطابق) ئەو مانایەشى هەیه، بروانە: (المعجم الوسيط)، ص ٢٥٧١ وه بروانە: (الفقه الإسلامي...)، ج ٣، ص ١٧٤٣ کە لە تەفسیری، (وعلى الذين يطيقونه) دا نووسیبووەتى: (أي على الذين يتحملون الصوم بمشقة شديدة، الفدية)، یانی وه ئەوانەى کە بەزۆر زەحمەت و ناپەرەختى پۆژوویان بۆ دەگیرێ، با فیدیه بـدەن.

(٢) ئەم ئایەتە تەفسیری دیکەشى هەیه بروانە: (فتح الباري)، ج، ص ٣٤-٣٥.

(٣) (المجموع)، ج ٦، ص ٢٥٨.

(٤) سەرچاوەی پـێـشوو هەمان بەرگ و لاپەرە.

(٥) بروانەك (نبيل الأوطار)، ج، ص ٤٣١٤.

دیاره هندیك له زانایانیش رایان وایه که رستهی: (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ) به رستهی: (فمن شهد منكم الشهر فليصمه) که له ثایه تی دوايیدا هاتوه نه سخ کراوته وه له سهره تاوه مسولمان بۆیان هه بووه به پوژووین، یان به پوژوو نه بنو فیدییه بدهن و پاشان ئه و حوکه به بۆ که سانیکیش که له وه و توانایاندا نیه، هه ره له شوینی خۆیه تی^(۱).

به لām به هه ره حال ئه وه ی گرنکه ئه وه یه که سه ره جه م زانایان له سه ره ئه وه یه که ده نگن که پیاوو ئا فره تی پیری بی توانا پوژوو گر تیان لسه ره نیه و ده بی — به پای زۆربه یان- فیدییه بدهن، به لām ئه گه ره فیدییه شیان له توانادا نه بوو و نه یان بوو، ئه وه ئه وه شیان له سه ره لاده چی^(۲) چونکه: ﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ البقرة.

ئنجا له به ره ی ئه ندازه ی ئه و فیدییه شه وه که خوای کار به چی بۆ خۆی به خواردنی نه دارێك (طعام مسکین) ته فسیری کردوه، زانایان چه ند قسه یه کیان هه یه که له یه که تروه نزیکن: هه رچی (شافعی و طائوس و سعید بن جبیر و ثوری و أوزاعي)^(۳) ین ده لێن: مست (مد) یکه له بۆیوی زۆربه ی خه لکی ئه و شوینه، (أحمد) یش پای وایه که نه گه ره (گه نم) بیته ئه وه مست یکه، به لām ئه گه ره (خورما و جۆ) بوون ده بی دوو مست بی^(۴)، (أبو حنیفة) ش پای وایه که نه گه نم نیو صاع و نه گه ره خورماش بوو صاعێك^(۵)، دیاره (صاع) یش چوار مسته^(۱).

(۱) پروانه: (جامع البيان) للطبري، ج ۲، ص ۱۸۵-۱۹۱، وه پروانه: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي

ج ۱، ص ۲۱۹-۲۲۱ وه پروانه: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۶۹۸-۷۰۰.

(۲) پروانه: (المفصل)، ج ۲، ص ۳۷، وه پروانه: (المغني)، ج ۳، ص ۱۶، وه: (المجموع)، ج ۶، ص ۲۵۷.

(۳) پروانه: (المجموع)، ج ۶، ص ۲۵۸.

(۴) هه مان سه رچاوه ی پێشو.

(۵) هه مان سه رچاوه ی پێشو.

دوو: نەخۆشینک کە هیوای چاکبوونەوهی لێ ناکرێ و (مريض لا یرجى برؤه) نەمیش هەم لە نەگرتنی پۆژوو داو هەم لە فیدیەداندا کتومت وەك پیرەمێردو پیرەژنی کەنەفت وایە^(٢)، بەلام ئەگەر ئومێدی چاکبوونەوهی هەبێ ئەوه جۆریکی دیکەیهو حوکمەکەشی جیا، وەك دوایی باسی دەکەین.

ئەجا شایانی باسیشە کە هەرکام لە بابای پیرو نەخۆش ئەگەر هاتو دانیابوون کە لە ئەنجامی پۆژووگرتندا حالیان زیاتر شپۆزە دەبێ و بەرەو مەرگ دەچن، ئەوه لەسەریان هەپام دەبێ بەپۆژوو بنو ئایەتی: ﴿...وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾ (البقرة ١٩٥) وە ئایەتی: ﴿...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء ٢٩) دەیانگرنەوه.

سێ و چوار: ئافەرەتی دووگیان (سک پر) و ژنی شیردەر (الحامل والمرضع)، بەلگەی مۆلەت پێدرانی ئەم دووانەش ئەم فەرموودەیە پێغەمبەرە ﷺ: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ وَضَعَ عَنِ الْمَسَافِرِ الصَّوْمَ وَشَطْرَ الصَّلَاةِ، وَعَنِ الْحَبْلِی وَالْمَرْضَعِ الصَّوْمَ)) رواه أحمد وأصحاب السنن، عن أنس بن مالك الكعبي، وأته: بیگومان خوای زال و خاوەن شکۆ پۆژوو نیوێ نوێژی لەسەر ریبوار لابردو، وە پۆژووی لەسەر ژنی ئاوس و ژنی شیردەر لابردو.

بەلام بیگومان مەرجی مۆلەت پێدرانی ئەم دوو جۆرە ژنە ئەوێه کە ئەگەر بەپۆژوو بن مەترسی لە خوێان یان لە خوێانو کۆرپە شیرەخۆرەکیان، یان تەنیا لە کۆرپە شیرەخۆرەکیان هەبێ.

(١) لە باسی زەکاتدا پێناسەی (صاع) مان کردو.

(٢) بڕوانە: (المغنی)، ج ٣، ص ١٦، وە (المجموع)، ج ٦، ص ٢٥٧، وە (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ١٧٠، ط ٤.

جا ئەگەر بە ھۆی پۆژووگرتنەوێ مەترسییان لە خۆیان یان لە خۆیان و منداڵەکانیان ھەبوو، ئەو زۆربەی زانایان دەڵێن: بەپۆژوو نابن، بەلام دەبێ دوایی پۆژووکانیان بگێژنەوێ^(١)، بەلام ئەگەر مەترسییان تەنیا لە منداڵەکانیان ھەبوو، ئەو دیسان زۆربەیان کە (عطاء وحسن وضحاك ونحعي وزهري وربیعة وأوزاعي وأبو حنیفة وثوري وأبو عبید وأبو ثور وأصحاب الرأي) یان لەنیودان، دەڵێن: بەپۆژوو نابن و پاشان پۆژووکانیان دەگێژنەوێ و فیدیە نادەن، (شافعی وأحمد) یەش دەڵێن: دەبێ وێرایی گێژانەوێ پۆژووکان فیدیەش بدەن، (مالک) یەش دەڵێ: ئافرەتی دووگیان بەس پۆژووکانی دەگێژیتەوێ، بەلام شیردەر (مرضع) وێرایی گێژانەوێ دەبێ فیدیەش بدات^(٢).

بەلام (ابن عمر وابن عباس وسعيد بن جبیر) خوا لێیان رازی بێ، دەڵێن: ژنی دووگیان و ژنی شیردەر لە ھەموو حالاندا واتە مەترسییان تەنیا لە خۆیان ھەبێ بەھۆی پۆژووگرتنەوێ، یان تەنیا لە منداڵەکانیان یان لە خۆیان و منداڵەکانیان، ئەو بەپۆژوو نابن و دواییش نایگێژنەوێ بەلکو بەس فیدیە دەدەن^(٣).

واش پێ دەچێ کە پای زۆری بەھێزتر بێ، چونکە مادام دەق نەبێ لەسەر فیدیە دانیان، دەگوێجێ بە عەقل تەماشای مەسەلەکە بکەین و، کاتیکیش بەعەقل پادەمینین، دەتوانین بڵێین:

ھەرم کام لە ژنی دووگیان و شیردەر مادام لە کاتی خۆیدا شەرع پێی داوێ بەپۆژوو نەبێ، جا چ لەبەر خۆیان وە چ لەبەر خۆیان و منداڵەکانیان یان ھەر لەبەر کۆرپەو منداڵەکیان بێ، کەواتە پۆژوو قەرزدارن و شەرعیش ئەو قەرزی پێداوێ ئەو

(١) بگرە ئەگەر لەبەر (ابن عمر وابن عباس وسعيد بن جبیر) نەبوایە دەمانگوت: تێکرای زانایان، وە پڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٢٩٦.

(٢) پڕوانە: (المجموع) ج ٦، ص ٢٩٦، وە (الفقه الإسلامي) ج ٣، ص ١٧٠١.

(٣) پڕوانە: (المجموع) ج ٦، ص ٦٢٦٩، وە (المغني) ج ٣، ص ٢١، وە: (فقه السنة) ج ١، ص ٥٨٣.

پێیەیی داوێ! دەجا باشە بۆ چی لە کاتی وەرگیرانەوهی قەرزە کەدا سوود (ریا) ی
فیدیه دەچیتە سەر؟^(١)

دیاره وهك پێشتر گوتم ئەگەر دەقی شەری هەبێ مەلەمان کەچەو رێی ئەوجۆرە
هەڵسەنگاندنە عەقڵییەمان نیە، بەلام مادام دەق نەبێ و هەر بە قیاس و عەقل و
راویوچوون دانرابێ، ئێمەش پێی هەڵسەنگاندنی عەقلمان هەیه.

پێویستە ئەوەش بگوترێ کە زانایان لەسەر ئەوە یە کەدەنگن کە ئافەرەتی شیردەر،
یە کسانە دایکی منداڵە شیرە خۆرە کە بێت، یان نا^(٢).

(١) ئەوەی سەری وەلامی (شافعی وأحمد ومالك) ه، کە شافعی و ئەحمەد بۆ هەرم کام لە دووگیان
(حامل) و شیردەر (مرضع) مالیکیش بۆ شیردەر و پێرای گیرانەوه (قضاء) فیدیهشیان بە فەرز
زانیه، جا دیاره بێ تاگاش نیم لەوەی ئەوە بە بەلگە دیتنەوه کە دووگیان و شیردەریش دەچنە نێو
جوغزی مانای گشتی (وعلى الذين يطبقونه فدية) ! بەلام لە راستیدا ئەو رایە راست نیە، چونکە
پیاو ئافەرەتی پێو کەنەفت و نەخۆشی بێ ئومێد لە چاکبوونەوه، هەر سێکیان عوززێکی
هەمیشەیی و بەردەوامیان هەیه بۆ نەگرتنی رۆژوو، بەلام ژنی دووگیان و ژنی شیردەر تەنیا بە
شێوەیهکی کاتی (موقت) خاوەن عوزز (معذور) بۆ نەگرتنی رۆژوو کانیان و پاش تێپەرپوونی ئەو
کات و هەل و مەرجە کاتییه، دەتوانن رۆژوو کانیان بگێڕنەوه، کەواتە (دووگیان و شیردەر) لەپێو
نەخۆشی نا ئومێد جیان و ئایەتە کە نایانگرتتەوه، وە دووگیان و شیردەر کت و مەست وە نەخۆش و
رێبوار (المريض والمسافر) وانە، کە لە کاتی خۆیدا رۆژوو ناگرن، بەلام پاشان دەیگێرنەوه، بێ ئەوەی
فیدیه بدەن، وە دوا بایەسیان دەکەین.

بۆ وەلامی رایەکی (ابن عمر وابن عباس وابن جبر) ییش دەئێین: مادام پێغەمبەر ﷺ
فەرموویهتی: (إن الله عزوجل وضع عن المسافر الصوم وشرط الصلاة، وعن الحبل والمرضع الصوم)
کەواتە وەك چۆن رێبوار رۆژوو کانی بەس دەگێڕتەوه و فیدیه نادات، دەبێ (دووگیان و شیردەر) ییش
هەروابن، چونکە پێغەمبەر ﷺ پێکەوه باسی کردوون دیاره حوکیمان یە، وە لە راستیدا ئەم
فەرموودەیه بەلگەشە لەسەر (شافعی وأحمد ومالك) ییش، وە ئەو شتەنەش کە (ابن عمر) و ئەوان
بە بەلگەیان دیتنەوه توانای خۆراگریان نیە لە ناچار ئەم دەقەدا کە هێناومانە، چونکە بەلگە کانی
ئەوان زیاتر قیاس و هەڵبەتجان (استنباط) ن، بێگومان هەر خواش زانائە.

(٢) پروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٢٦٨، وە (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ١٧٠.

وه بۆ دیاریکردنی سنووری هه‌بوون و نه‌بوونی مه‌ترسی (خوف) که گوتمان هه‌رچی مۆلّت (رخصه) پێدرانی پۆژوونه‌گرتنی ژنی دووگیان و ژنی شیرده‌ره، زانایان ده‌لێن: یان ده‌بێ له‌سه‌ر بناغه‌ی گومانیکێ زالا (ظن راجح) بیت، که له‌ نه‌زموون و شاره‌زایی پێشته‌وه په‌یدا‌بووه، یان پزیشکیکی مسوولمانی شاره‌زاو دادگه‌ر بپریار بدات^(۱).

جۆری دووه‌م: مۆلّه‌تیان پێدراوه که نه‌یگرن، به‌لام ده‌بێ دوا‌یی بی‌گێڕنه‌وه:
ئه‌مانیش چه‌ند به‌شیکن:

یەك و دوو: نه‌خۆش و پێ‌بوار، خۆی په‌روه‌ردگار له‌باره‌یانه‌وه فەرموویه‌تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ...﴾ (البقرة ۱۸۵)، واته: ئه‌و مانگی ره‌مه‌زانه‌ی که قورئانی تێدا نێ‌راوه‌ته خوار، پێ‌پروویه بۆ خه‌لك و به‌لگه گه‌لیکه له‌ پێ‌پروونی و جیا‌کردنه‌وی هه‌ق و نا‌هه‌ق، جا هه‌رکامێکتان له‌و مانگه‌دا ئاماده‌و نیشته‌جێ بوو با بی‌گه‌ڕێ، وه‌هه‌ر که‌سی‌که‌ش نه‌خۆش بوو یان له‌ سه‌فه‌ر بوو باچه‌ند رۆژیک —به‌ئه‌ندازه‌ی پۆژووه‌ فه‌وتاه‌وه‌کانی— له‌ پۆژانی دیکه‌ بگه‌ڕێته‌وه، خوا ئاسانی بۆتان ده‌وێ و نایه‌وێ له‌سه‌رتان قورس بکات، وه‌ بۆته‌وه‌ی ژماره‌ی پۆژووه‌کان—ی ره‌مه‌زان— ته‌واوبه‌کن..

(۱) پروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۱۷۰، ط ۴.

جا زانايان دەربارەى مەرجەکانى ئەو سەفەر و نەخۆشییەى، کە دەبنە پاساو (مىبىرى) پۆژوونەگرتن لە پەمەزاندە زۆریان شت گوتە، بەلام پوختەى قسان ئەوەیە:

أ- بۆ بابای نەخۆش ھەرچەندە خۆی پەرەردگار بەموتلەقى و بەبى بەند و مەرج (قید و شرط) فەرموویەتی: بەلام شتیکی ناشکرا و پوونە، کە پەنجە بریندار بوونیک و دان ئیشەییەك و ژانە سەریك، نابنە ھۆی سەغلتە کردن و ناپەختە بوونی بابای پۆژوونەر، کەواتە نەخۆشی یەك پاساوی بەپۆژوونەبوونە کە حال و باڵی ئینسان شپزە بکات، یان پۆژوونەگرتنە کە بێتە مایەى سەختەر بوونی و چاکنەبوونە یان درەنگ چاکبوونە^(۱).

ھەرچەندە ھەندیک لە زانايان پێشین (علماء السلف) وەك (ابن قدامة) گوتوویەتی^(۲) موتلەقى نەخۆشی و نەساغی یان کردەو بەبیانوی پۆژوونەگرتن تەنانت ئەگەر ئازاری پەنجە و دان ئیشەییە کیش بێت، کە ئەمە رای (بخاري وعطاء) و ظاھرییەکانیشە^(۳)، بەلام بێگومان رای زۆرەو جەماوەری نزیک بەیەكدەنگی زانايان چاکتر و بەھێزترە کە دەلێن: دەبى نەخۆشییەکی وابى کە ئەو سیفەتانەى تێدا بن کە پێشتر باسمان کرد.

ب- بۆ رێبواریش کاتیک مۆلتەتى پۆژوونەگرتنى مانگی پەمەزانی پێدەدرى کە سەفەرەکەى لەوجۆرە بى کە کورتکردنەو (قص)ى نوێژە چوار رکاتییەکانى تێدا دروست بى، کە لە باسى نوێژدا بە وردى باسمان کردەو قسەو بیروپرای زانايان و بەلگەکانیانمان خستۆتەر، ھەر ھەما ئەو ماوەیەى کە بابای رێبوار لە سەفەرەکەى داو لەکاتى مانەو و نیشتەجى بوونیدا بۆی ھەیە پۆژووی تێدا

(۱) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۲۵۷.

(۲) بېروانە: (المغني)، ج ۳، ص ۱۶.

(۳) بېروانە: (فقه السنة)، ج ۵۸۵.

نەگرت، ئەو ماوەیەیه کە بۆی هەبە نوێژەکانی تێدا کورت بکاتەو. کە دیسان ئەم مەسەلەیه‌شان لە باسی (کورتکردنەو و کۆکردنەو) نوێژەکان) دا چاک روون کردۆتەو.

ئەجا زانایان^(١) دواى ئەوێ لەسەر ئەو کۆکن، کە ئەگەر هات و هەراکام لە بابای نەخۆش و رێبوار بەپۆژوو بوون و مۆلتەتەکیان وەرنەگرت، پۆژوو کەیان دروستە^(٢)، مەگەر لە حائیکدا کە لە سۆنگەى بەپۆژوو بوونەو گێڕۆدەى نەخۆشی زیاتر و ناپەرەتەى و زیانیکی زۆر بێن یان بەرەو مەرگ بچن، کە بێگومان ئەوکاتە بەپۆژوو نەبوونەکیان فەرزو پۆژوو گرتەکیان حەرەم دەبێ^(٣)، بەئێ دواى یەکدەنگ بوونیان لەسەر ئەو کە رابرد، لەوبارەو کە ئایا ئەگەر هەر کام لە بابای نەخۆش و رێبوار لە خۆیان راببینن و دلتیا بن کە بێزیا ن دەبن، کام لایان بۆ چاکترە: پۆژووگرتن یان نەگرتن، یان وەک یەکن و یەکسان؟! ئەو پرایان جیاوازه: جارى بۆ نەخۆش ئەو زۆرەکیان کە (حەنفیەکان و مالکیەکان و شافعیەکان) یان لەنێودان دەلێن: هەردووک لا (بەپۆژوو بوون و نەبوون) وەک یەکن^(٤) — دیارە بەو مەرجەى کە پێشتر باسمان کرد —، (أحمد) یش رای وایە کە بەپۆژوو نەبوون سوننەت و پۆژووگرتنى ناپەسەند (مکروه)^(٥)،

(١) بێجگە لە ظاهری یەکان.

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٢٥٦-٢٥٧، وە بڕوانە: (مجموع الفتاوى)، ج ٢٥، ص ١١٤، وە بڕوانە: (المغنی)، ج ٣، ص ١٦، کە گوتویەتی: (والمریض إذا خاف الضرر والمسافر استحبابهما لا فطر، فإن صاماً أجزأهما). وە بڕوانە: (بداية المجتهد)، ج ١، ص ٣٠٤، کە گوتویەتی: (والفطران في الشرع على ثلاثة أقسام: صنف يجوز له الفطر والصوم بإجماع... أما الذين يجوز لهم الأمران: فالمریض باتفاق والمسافر باختلاف).

(٣) بڕوانە: (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ١٦٩٨، ط ٤، کە گوتویەتی: (وإن غلبَ على الظن الهلاك بسبب الصوم أو الضرر الشديد كتعطيل حاسة من الحواس وجب الفطر).

(٤) بڕوانە: (الفقه الإسلامي...)، ج ٣، ص ١٦٩٩، ١٧٠٠، ط ٤.

(٥) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

ھەندىكىشىيان — ەك ظاھرىيەكان- پۆژوۋوگرتن بۆ باباى نەخۆش بەھەرەم دەزانن^(۱)، مەگەر نەخۆشيتك كە ھىچ ناپەرەھەتى بۆ پۆژوۋوگر پەيدا نەكات.

بەلام لەبارەى بەپۆژوۋوبوونى باباى پېيوارەو، زانايان پېنج پايان ھەن:

۱- زۆربەيان كە جگە لە ژمارەيەك لە ھاوہلان و شوينكەوتوان (الصحابۃ والتابعين)، ەك: (حذيفة بن اليمان وأنس بن مالك وعثمان بن العاص) خوا لتيان پازى بىئو (عروة بن الزبير والأسود بن يزيد وأبويكر بن عبدالرحمن بن الحارث وسعيد بن الجبير والنخعي وفضيل بن عياض) ھەركام لە: (أبو حنيفة ومالك وشافعي وعبدالله بن المبارك، وأبو ثور وثوري) یش لەنيواندا ھەن، دەلئين، بەپۆژوۋوبوونى چاكتەرە^(۲).

۲- بەشيتكىشىيان كە جگە لە (ابن عمر وابن عباس) خوا لتيان پازى بىئ لە ھاوہلان و (ابن المسيب وشعبي) لە شوينكەوتوان، ھەركام لە: (أوزاعي وأحمد وإسحاق وعبدالمك بن ماجشون) يان لەنيودان، دەلئين: بەپۆژوۋونەبوونى پەسەند ترە^(۳).

۳- ھەندىكىشىيان پايان وايە كە ھەردووك لا — گرتن و نەگرتن — يەكسانن^(۴).

۴- ھەندىكىشىيان كە (مجاهد وقتادة وعمر بن عبدالعزيز) يان لەنيودان، دەلئين، كام لايەى بۆ ئاسانتەر بىت ئەوہيان چاكتەرە، (ابن المنذر) یش ئەم پايەى پەسەند كەردوہ^(۵).

(۱) پروانە: (الغلى) ج ۶ ص ۱۶۸.

(۲) پروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۶.

(۳) پروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۶، وە پروانە: (مجموعه الفتاوى)، ج ۲۵، ص ۱۱۴.

(۴) ھەمان سەرچاوەى پيشوو.

(۵) ھەمان سەرچاوەى پيشوو.

۵- شیعەکان و ھەندىك له ظاھرىيەکانیش پايان وايە، کە پۆژووی بابای پێبوار بەرناکەوئ و دەبێ بیگێرپێتەو^(۱).

(شوکانی)یش لەویارەوہ پایەکی جوانی ھەيە، کە لە رای زۆربەو جەماوەری زانایانەوہ نزیکە، دەئێ: ھەراکاتێک بابای رێبوار پۆژووگرتنی بۆ زەحمەت و بەزیاں بوو، یان لە خۆی دەترسا کە بەھۆی پۆژووگرتنەوہ تووشی ریاکاری بێت، یان لەو جۆرە کەسانە بوو کە مۆلت وەرگرتنی پێ پەوا نەبوو، ئەوہ بەپۆژوو نەبوونی خیرترە، بەلام ئەگەر ئەم ھۆیانەى تیدا نەبوون بەپۆژووبوونی چاکترە^(۲).

ئنجایا بەرلەوہی رای خۆم دەربارەى ئەو پايانەى زاناو پێشەوانیانمان بلیم، بەپێویستی دەزانم سەرئێکی ئەو دەقانە بەدەین، کە لەویارەوہ ھاتوون و زانایانیش بۆ راوێچوونەکانی خۆیان پشتیان پێ بەستوون:

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: سألت حمزة بن عمر والأسلمي رسول الله ﷺ عن الصيام في السفر؟ فقال: إن شئت فقصم، وإن شئت فافطر)) رواه مسلم، وهك دهبينين پيغەمبەرى خوا ﷺ (حمزة بن عمر والأسلمي) سەرپشك كرده له نيتوان پۆژووگرتن و نەگرتنيدا له سەفەرى.

* ((عن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: خرجنا مع رسول الله ﷺ في شهر رمضان في حر شديد، حتى إن كان أحدنا يضع يده على رأسه من شدة الحر، وما فينا من صائم إلا رسول الله ﷺ وعبدالله بن رواحة)) متفق عليه.

(۱) بېروانە: (مجموعۃ الفتاوى)، ج ۲۵، ص ۱۱۴، وە بېروانە: (الفقه على المذاهب الخمسة)، ص ۱۵۱، کە گوتوويەتى: (وقال الإمامية: إذا تمت للمسافر شروط قصر الصلاة لا يقبل منه الصوم. ولو صام قضى دون أن يكفر)، وە بېروانە: (بداية المجتهد)، ج ۱، ص ۳۰۵، کە گوتوويەتى: (وذهب أهل الظاهر إلى أنه لا يميزه وأن فرضه هو أيام أخر).

(۲) بېروانە: (نيل الأوطار)، ج ۴، ص ۳۰۹.

لەم فەرموودەیه شدا دەردەکەوێ کە پێغه مبه‌ری خوا ﷺ لە ڕەمەزاندای ئە کاتی سەفەردا - کە زۆر نزیکە جەنگ و غەزاش بووبێ - لەحالی کدا کە لە گەرمان هاوێلان خوا لێیان پازی بێ دەستیان خستۆتە سەر سەریان، بەرپۆژوو بوو!

* ((عن جابر رضي الله عنه كان رسول الله ﷺ في سفر فرأى رجلا قد ظلل عليه، فقال: ما هذا؟! قالوا: صائم، فقال: ليس البر الصوم في السفر) متفق عليه، واتە: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ لە سەفەری ک بوو پیاویکی دی کە سیبەری لێ کرابوو فەرمووی: ئەو چییە؟! گوتیان: بەرپۆژوویە، فەرمووی: چاکە کاری بریتی نیە لە پۆژووی سەفەری.

* ((عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنهما قال: سافرنا مع رسول الله ﷺ فيصوم الصائم ويفطر المفطر ولا يعيب بعضهم على بعض)) متفق عليه، واتە لە گەڵ پێغه مبه‌ری خوادا سەفەرمەن دەکرد، جا هەبوو بەرپۆژوو دەبوو، هەشبوو پێ نەدەبوو، وەهیچ کامیان ڕەخنەیان لەوی دیکە نەدەگرت.

* (جابر) خوا لێی پازی بێ گێڕاویەتەو کە پێغه مبه‌ری خوا ﷺ سالی فەتح لە ڕەمەزاندای بەرەو مەککە دەرچوو، هەتا گەیشته (کراع الغمیم) بەرپۆژوو بوو، خەلکیش پێ بوو، پاشان قاپە ئاویکی داواکردو بەرزی کردەو هەتا خەلکی تەماشایان کرد ئنجا خواردیەو، دای ئەو گوترا، هەندیک کەس بەرپۆژوون، فەرموو: (أولئك العصاة أولئك العصاة) رواه مسلم، واتە ئەوانە سەری پێچیکەرن، ئەوانە سەری پێچیکەرن.

جا دیارە جگە لەمانە فەرموودە دیکە هەن، کە وەك دەبینین سەرجه‌می فەرموودەکان پشتگیری پای زۆریەو جەماوەری زانایان دەکەن، ئەو فەرموودانەش کە وایان لێ دەفەرمیتەو پۆژووگرنتی سەفەری ناپەسەند بیت لە دەق و سیاقی خۆیاندا دەبینرێ کە ئەو پۆژووگرنتە لە هەل و مەرجێکی نەگونجاودا بوو، وەك حالەتی نەخۆشی و بێ توانایی پۆژووگرو سەغەتە بوونی، وە حالەتی جەنگ و

بەرەنگاریبوونەوهی دوژمن، کە وەك دواتر باسی دەکەین حالەتی جەنگ و
بەرەنگاری دوژمن بە تەنیا و بەبێ سەفەریش عوزو و پاساوی بەرپۆژوو نەبوون
بگرە جاری و هەیه فەزبوونی بەرپۆژوو نەبوونیش، تنجا وەك زانای پارێزکار و
ناودار و ھۆشیار (نوی) گوتویەتی: (ولابد من هذا التأويل ليجمع بين الأحاديث)^(۱)
بۆ پێکھەو کۆکردنەوهی فەرموودەکان ئەم جۆرە لێکدانەوهیە پێویستە.

سێ و چوار و پێنج: جەنگاوەر (مقاتل و)، تینو و برسی فزە لێبەراو، خاوەن کاری
زۆر قورس و زەحمەتی ناچار، ئەمانیش بۆ ئەکەم و دووھەمیان تێکپار و بۆ
سێھەمیان زۆریک لە زانایان پاریان وایە کە مۆلەتیان هەیه لە کاتی خۆیدا
پۆژووی پەمەزان نەگرن و دواوی بیگێرنەوه.

جا با ئیستا یەك یەك بیاننویژینەوه لەبەر تیشکی دەقەکانی قورئان و
سۆننەت و بیروپرای زانا و شەرەزاناندا:

أ- بابای جەنگاوەر (مقاتل ، غازی):

عن أبي سعيد الخدري: سافرنا مع رسول الله ﷺ الى مكة ونحن صيام: فنزلنا
منزلاً، فقال رسول الله ﷺ: ((إنكم قد دنوتم من عدوكم والفطر أقوى لكم)،
فكانت رخصة، فمنا من صام ومنا من أفطر، ثم نزلنا منزلاً آخر، فقال: ((إنكم
مصباحوا عدوكم والفطر أقوى لكم فافطروا))، وكانت عزمة فافطرنّا... رواه
مسلم وابدود، واته: له گەڤ پێغەمبەری خوادا ﷺ بەرەو مەككە سەفەرمان
کرد بەرپۆژووبوین، گوتی: جا لە مەنزڵێك دابەزین پێغەمبەری خوا ﷺ
فەرمووی: (ئێوه لە دوژمنتان نزیک بوونەتەوه و ئەگەر بەرپۆژوو نەبن ھێزو پێژتان
زیاتر دەبێ)، جا ئەوه مۆلەتیك بوو ھەمانبوو بە پۆژوو بوو ھەمانبوو بەرپۆژوو
نەبوو، پاشان لە مەنزڵگایەکی دیکە دابەزین، فەرمووی: (بێگومان ئێوه بەیانێ

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۲۶۶.

بەرەنگاری دوژمنتان دەبن، جا ئەگەر بەرپۆژوونەبن تین و وزەتان زیاتر دەبێ،
بۆیە پۆژوو مەگرن)، وە ئەجارەیان فەرمان بوو بۆیە بەرپۆژوو نەبووین.

جا خوێنەری بەرپۆژ!

هەرچەندە فەرمايشته‌كانى پيغه‌مبەر ﷺ خودى ئايىنين و وه‌ك قسه‌ى زانايان و
شه‌رعزانان نين كه به به‌لگه نه‌هيئرينه‌وه و به‌لگه‌يان بۆ به‌يئرينيته‌وه^(١) وه له‌هه‌ر
بابه‌تيكدا، ئەگەر ده‌تيكى قورئان نەبوو، فەرمودەيەكى پيغه‌مبەر ﷺ مادام
له‌وه دلتيابين كه راست (صحيح) ه‌و ئەو زاته فەرموويه‌تى به‌سه، به‌لام بۆ زيده
دلتيابي و ناشنابوونيش به‌ چۆنيه‌تى تيگه‌يشتنى زانايان له‌و فەرمايشتانه بۆيه
زۆرجار قسه‌و بېروپاو بۆچوونى زانايانيش ده‌خه‌ينه‌پروو.

جا ئيستا كه زانيمان پيغه‌مبەرى خوا ﷺ مۆلته‌تى داوه باباى جه‌نگاوهر
پۆژووى پەمەزان نەگري، با بزائين زاناو شه‌رعزانانيش له‌وباره‌وه چييان گوتوه:
١- حەنەفييەكان گوتويانە^(٢): (ان الحارب الذي يخاف الضعف عن القتال وليس
مسافرا له الفطر قبل الحرب) واتە: ئەو جه‌نگاوهرەى كه مەترسى هه‌يه —
به‌هۆى پۆژووگرتنه‌وه- له‌كاتى كوشتاردا لاواز بێت و پي‌بواريش نه‌بێ، بۆى
هه‌يه به‌ر له‌جه‌نگ به‌رپۆژوونەبێ.

٢- حەنبەلييەكان گوتويانە^(٣): (ومن قاتل عدوا أو احاط العدو ببلده والصوم
يضعفه عن القتال ساع له الفطر بدون سفر للحاجة اليه)، واتە: وه‌هه‌ر كه‌سيك
دژى دوژمنيك له‌ جه‌نگ دابوو، يان دوژمن ئابلووقه‌ى وڵاته‌كه‌ى دابوو، وه
پۆژووش بێهيزى ده‌کرد له‌ جه‌نگ كردن، ئەوه بێئەوه‌ى له‌ سه‌فه‌ر دابێ بۆى
هه‌يه به‌رپۆژوونەبێ له‌به‌ر پي‌ويستى.

(١) گوتراوه: (اقوال العلماء يستدل لها ولا يستدل بها).

(٢) بېروانه: (الفقه الاسلامي وادلته)، ج ٣، ص ١٦٩٩، ط ٤.

(٣) بېروانه: (كشف القناع) ج ١، ص ٥٠٨، له: (المفصل)، ج ٢، ص ٤١.

۳- ھەندىك لە شافىئىيەكان فەتوايان داو، كە (ئەگەر باباى پۆژووەوان لە پەمەزانىدا كەسىك ببىن، كە خەرىكى خىكان و شىوئى ئەوئەو بەبى پۆژو شىكاندىش نەيدەتوانى قوتارى بىكات ئەو دروستە و بگرە فەپزە پۆژووەكەى بشكىننى و دوایى بىگىرپتەو) ^(۱).

۴- وە (ابن تىمىيە) فەتواى داو، كە ئەگەر پۆژو بوو بە ماىەى بىھىزكردنى باباى موحاھىدو جەنگاوەر ئەو ناپەسەند (مىكرۆ) بەپۆژووى، بەلكو مادام بەبى شىكاندى ئەو فەپزەى بۆ ئەنجام نەدرى پىتۆستە پىشگىرى لى بىكرى لە پۆژووەكەى، وە كاتىك تەتەر و مەغۆلەكان لە مانگى پەمەزاندا بەرەو دىمەشق چوون (ابن تىمىيە) فەتواى دا بۆ جەنگاوەران كە بەپۆژو نەبن بۆ ئەوئەو بۆ جەنگ و جىھاد بەھىزىن، وە گوتى: (الفطر في هذه الحال أولى من الفطر في السفر) واتە: بەپۆژو نەبوون لەم حالەتەدا پىتۆست ترە وەك لە سەفەردا ^(۲).

ب- باباى تىنو و برسى و فزە لىبىراو بەھۆى پۆژووەو:

ئەمىش سەرجەم زانايان لەسەر ئەو يەكدەنگى كە مادام بەھۆى پۆژووەكەىو مەترسى مەرگ يان نەخۆش كەوتن و پەيدا بوونى ناتەواوى (نقص) يەكى لە جەستەيدا ھەبى، ئەو ئەك بۆى ھەيە بگرە لەسەرىشى فەپزە كە پۆژووەكەى بشكىننى، بەلگەشيان چەند دەقيكە بۆ نەمونه: ﴿...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ النساء ﴿٢٩﴾

(۱) بىروانە: (المجموع) ج ۶، ھەروەھا ئەمە پاي ھەنبەلىيەكانىشە، بىروانە (الفقه الاسلامي) ج ۳، ص ۱۷۰۲، كە لە (غاية المنتهى) ج ۱، ص ۳۲۳ وەرىگرتو، جا ديارە ئەگەر قوتاركردنى نىسانىك لە مەترسى مەرگ پۆژو شىكاندى بۆ پەوا بىت، جىھاد و جەنگ كە پزگارى و سەرفرازى گەلىك و بگرە تۆمەتتىكى پتو بەندە، ھەوچار بۆى پەوايە.

(۲) بىروانە: (الآختيارات الفقهية من فتاوى شيخ الاسلام ابن تيمية)، ص ۱۰۷.

وہ: ﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾ (البقرة ١٦٥)

(نوي) لەوبارەو گوتوویەتی^(١): (قال أصحابنا وغيرهم من غلبه الجوع والعطش وخاف الهلاك لزمه الفطر وان كان صحيحا مقيما) واتە: ھاوولانان ھی دیکەش گوتوویانە ھەرکەسیک برسیەتی و تینویتی تینیان بۆ ھیناو مەترسی فەوتانی لەسەر ھەبوو لەسەری پێویستە، کە پۆژوووەکە بەشکێت ھەرچەندە ساغ و نیشەجێش بێ.

ج- کەسیک لەبەر ژیان و گوزەرانی خۆی و ئەوانە بە ئەستۆیەوێ ناچارى جوړە کاروکاسبییەك بێت کە ژۆر قورسو زەحمەت بێت و پۆژوووی بۆنەگیرى:

ئەمیش زۆربەى زانایان پايان وایە کە مۆلەتى ھەبە پۆژوووەکانى لەکاتى خۆیدا نەگرى و پاشان بیان گێریتەو، بەلام ئەوێ تێدا بەمەرج گیراوە کە بابای نیشکەر ھیچ نیش و کاریکی دیکەى وای چنگ نەکەوێ کە بابای داوین کردنى ژیان و گوزەرانی بکات^(٢).

جوړى سییەم: ئەوانەى کە لەسەریان فەپزە بەپۆژوو نەبن و پاشانیش گێرپانەوێ
پۆژوووەکانیان لەسەر فەپزە:

ئەمانیش تەنیا ژنانى زەبىستانى ھەیزداران و تێکراپى زانایان لەسەر ئەو یەکدەنگن کە ئاfrەتى ھەیزدار (حائض) و ژنى زەبىستان (النفساء) لەسەریان فەپزە کە ھەتا لەماوێ ھەیزو زەبىستان داوین بەپۆژوو نەبنو، لەوکاتانەدا پۆژوو گرتنیان

(١) پروانە: (المجموع)، ج٦، ص٢٥٧، وە پروانە: (اللفه الاسلامي)، ج٣، ص١٧٠، وە پروانە: (المفصل)، ج٢٣٧، وە پروانە: (الغلى)، ج٦، ص١٥٩.

(٢) پروانە: (اللفه الاسلامي)، ج٣، ص١٧٠، وە (فقه السنة)، ج١، ص٥٨٢، وە (المفصل) ج٢، ص٣٧-٣٨.

لێ قەدەغە کراوە و ئەگەر گریمان بە پۆژووش بوون پۆژووەکانیان بەرناکەوێ و بەتالان و سەربارە گوناحباریشن^(۱).

بەلام لەسەریان فەرزە کە پاش پاکبوونەووە چاکبوونەویان پۆژووەکانیان بگێڕنەو، جا هەرچەندە وێرای پۆژووگرتن نوێژکردنیشیان هەر لێ قەدەغەیه، بەلام تەنیا گێڕانەوێ پۆژووەکانیان لەسەر فەرزە، (عائشە) خوا لێی پازی بێ لەویارەووە گوتوویەتی: ((کنا غیض علی عهد رسول الله ﷺ فنؤمر بقضاء الصوم، ولا نؤمر بقضاء الصلاة)) متفق علیه، واتە: ئێمە لەسەردەمی پێغەمبەری خوادا ﷺ دەکەوتینە حەیزەو جا فەرمانمان پێ دەکرا کە پۆژوو بگێڕینەو، بەلام فەرمانمان پێ نەدەکرا کە نوێژ بگێڕینەو.

تەنجا شایانی باسیشە کە هەر کاتێک ئافرەتی زەستان و حەیزدار پاک بوونەو ئەگەر تاو (لحظة) یکیش بەر لە سپێدە بەیانێ (طلوع الفجر) بێ، بە پۆژوویوونی ئەو پۆژەیان دەکەوێتە سەر درەنگ خۆشۆردنیش زیان بە پۆژووەکیان ناگەینێ، بەلام نابێ بەتالان نوێژی بەیانیان بجێت.

۷- گێڕانەوێ پۆژووی بە ئانقەست چوینراوی مانگی رەمەزان:

پۆژووی رەمەزان کە دەچوینری لە دوو حالان بەدەر نیە، یان لەبەر عوزرێکەو بابای پۆژووگر مۆلەتی پێ دراوە کە نەبگرێ، یان بە ئانقەست (عمدە)، جا ئێمە سوپاس بۆ خوا لە خاڵی پێشودا (ئەوانە کە مۆلەتیا پێ دراوە کە لە کاتی خۆیدا پۆژووی مانگی رەمەزان نەگرن) بەدرێژی باسی حالەتی یە کمان کرد لە یازدە (۱۱) بڕگەدا باسی هەموو ئەو کەسانەمان کرد کە لەبەر عوزرێکی رەوا

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۲۵۴، (نوی) گوتوویەتی: (لا یصح صوم المحاض والنفساء ولا یجب علیهما ویحرم علیهما ویجب قضاءه، وهذا کله جمع علیه).

مۆلەتیان پێ دراوه کە لە کاتی خۆیدا پۆژووی مانگی ڕەمەزان نەگرن، جا چ دواوە
فیدیە بدەن و نەبێژن، وە چ بێژن، وە فیدیە نەدەن، وە چ — بەرێ هەندیک
لە زانایان — هەم فیدیەش بدەن و هەم بێژن.

ئەجا ئەو لەم خاڵی ھەوتەمەشدا باسی ھوکی ئەو کەسانە دەکەین کە
بە ئانقەست پۆژووی ڕەمەزان دەچوێن یان دەشکێن، دیارە ئەو کەسانەش لە دوو
حالاڵ بە دەرنین:

أ- یان بەھۆی جیماع و ئاوی خۆھێنانەووە — بەھەر شێوەیەک بێ —
پۆژووەکیان دەشکێن و دەچوێن.

ب- یان بەھۆی یەکیەک لە بەتالکەرەووەکانی دیکە پۆژوو جگە لە جیماع و
ئاوی خۆھێنانەووە پۆژووەکیان دەشکێن.

جا لەبەرئەوێ ئێمە سوپاس بۆ خوا پێشتر لە خاڵی ھەوتەمی بەندی یەکەم لە
ھەشت (۸) خاڵدا باسی بەتالکەرەووەکانی پۆژوومان کرد کە بریتین لە: (خواردن و
خواردنەووە ڕشانەووە بە ئانقەست جیماع و ئاوی خۆھێنانەووە کەوتنە ھەزو
زەستانی و نیەتی شکاندن و خواردن و خواردنەووە جیماع و ئاوی خۆھێنانەووە
بە گومانی ئەو کە ھەر شەووە نەبۆتە پۆژ، یان شەو داھاتووە پۆژووە کە تەواو
بوو، پاشان دەریکەوی کە وانەبوو).

ھەرەھا باسی ھوکی ھەراکام لە ھالەتەکانی: لەبەرچوونەووە (نسیان) و
بەھەلە داچوون (خطأ) زۆر لێکران (اکرا) مان کرد، ئێستا ھەر بە کورتی و پوختی
دەڵێن:

أ- پۆژووشکاندنی بە ئانقەست بەھۆی یەکیەک یان زیاتر لە ھەلۆ شێنەرەووەکانی
پۆژوو جگە لە جیماع و ئاوی خۆھێنانەووە:

حوکمی ئەم حالەتە بەپرای زۆبە ی هەرە زۆری زانایان کە (أبوحنيفة و مالک و شافعي و أحمد) یان لەنێودان ئەو یە بابای پۆژووشکێن زۆر گوناهبارە و دەبێ دوا یی ئەو پۆژووە بگێڕێتەووە لەدوا ی شکاندنی پۆژووە کەشییەو لەبەر پۆژو حورمەتی پەمەزان خۆی لەهەر شتیکی پۆژووشکێن بپاریزی هەتا ئێوارە^(١).

بەلام هەندیکیان کە (زهري و ثوري و أوزاعي و إسحاق) یان لەنێودان دەلێن: بەهەر شتێک پۆژووی رەمەزان بشکێ دەبێ وێپرای گێڕانەو کەفارهتی گەورە (الکفارة العظمی) ش بدات کە لە برگە ی (ب) دا باسی دەکەین^(٢).

دیارە لە هەرم کەم لە (أبو حنيفة و مالک) هەو پرای تریش گێڕانەو لەو بارەو^(٣).
واش پێ دەچێ پرای یە کەم کە (نووي)^(٤) گوتوویەتی: هێ زۆربە ی هەرە زۆری زانایانە، راست تر بگرە راست بێ، چونکە وەک (ابن رشد)^(٥) پوونی کردۆتەو خاوەنی پرای دوو هەم هیچ دەقیکیان بە دەستەووە نیە و پشتیان بە قیاس بەستووە، کە قیاسی پۆژووشکێنی بەغەیری جیماعیان کردۆتە سەر پۆژووشکێنی بەهۆی جیماعەو، ئاشکراشە کە پەنابردنە بەر قیاس و عەقل لەم جۆرە مەسەلانە دا پایەکی بێ هیژە^(٦).

ب- پۆژووشکاندنی بە ئانقەست و بەهۆی جیماع، یان ناوی خۆهینانەو هەو:

(١) بپوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٤٠-٣٤١.

(٢) هەمان سەرچاوی پێشوو.

(٣) بپوانە: (بداية المجتهد)، ج ١، ص ٣١٣، کە گوتوویەتی: (أبو حنيفة و مالک) یش دەلێن: کەفارهتی لەسەرە.

(٤) بپوانە: (المجموع)، ج ٦٣٤٠.

(٥) بپوانە: (بداية المجتهد)، ج ١، ص ٣١٣.

(٦) لەبەر ئەو ی لە خالی حەوتەمی بەندی یە کەمدا ئەو دەقانه مان هینانەو کە زانایان کردوویان بە بەلگە ی گێڕانەو ی ئەو پۆژووانە ی بەو شتانه دەشکێنن، بۆیە لێرە دا باسی ناکەین.

حوکمی ئەم حالەتەش^(١) بەپرای زۆری هەرە زۆری نزیك بەیە کەدەنگی زانایان کە وەك (نوي) گوتووێتی^(٢): هەركام لە: (مالك وأبو حنیفة وشافعي وأحمد و داود الظاهري وكافة العلماء) یان لەنێودان، ئەوەیە کە وێپرای گوناهباریی و گێڕانەوێ پۆژوووە کە پێویستە کە فەرپەتیش بدات، هەندیکیشیان وەك^(٣): (شعبي وسعيد بن جبیر ونخعي وقتادة) رایان وایە کە تەنیا گێڕانەوێ لەسەرەو کە فەرپەتێ ناکەوێتە سەر.

بەلام بێگومان پرای یەكەم کە هێ زۆری نزیك بەیە کەدەنگی تێکپرای زانایانە، راستە، چونکە فەرموودە پێغەمبەری خویان ﷺ بەدەستەوێە کە ئەمە دەقە کە یەتی:

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى النبي ﷺ فقال: هلكت يارسول الله! قال: وما أهلكك؟! قال: وقعت على أمرأتي في رمضان! قال: هل تجد ماتعتق رقبة؟ قال: لا، قال: فهل تستطيع أن تصوم شهرين متتابعين؟! قال: لا، قال: فهل تجد ما تطعم ستين مسكينا؟ قال: لا، قال: ثم جلس، فأتى النبي ﷺ بعرق فيه تمر، فقال: تصدق بهذا! قال: على أفقر منا! فما بين لابتيتها أهل بيت أحوج إليه منا، فضحك النبي ﷺ حتى بدت أنيابہ، ثم قال: إذهب فأطعمه أهلك)) رواه البخاري ومسلم. وأصحاب السنن^(٤)، واتە: پیاویک هاتە لای پێغەمبەر ﷺ و گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا فەوتام! فەرمووی: بە چ شتێک

(١) دیارە بۆ (جیماع) ئەوە رایانە، بەلام بۆ ئاوەاتنەو بە شتی دیکە، (أبو حنیفة وشافعي) رایان وانیە دەئێن: کە فەرپەتێ نێ، جگە ئە پشتهوێ ژن یان پیاو کە زۆری هەرە زۆر وەك جیماعیان داناو، (المجموع)، ج ٦، ص ٣٥٤-٣٥٥.

(٢) بپروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٥٧، وە بپروانە: (بداية المجتهد)، ج ١، ص ٣١١-٣١٢.

(٣) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(٤) بپروانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٣٠٠٨، وە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٦٦٨-٦٦٩.

فەوتای؟ گوتی: لە پەرمەزانییدا چوو مە لای ژنە کەم! فەرمووی: هێندەت مالا هەیه کە کۆیلەیه کە ئازاد بکە؟ گوتی: نە، فەرمووی: ئەدی دەتوانی دوو مانگ بەدوای یەکدا بێ پسانەوه- بەپۆژوویی؟ گوتی: نە، فەرمووی: ئەدی هێندەت هەیه خواردنی شەست نەدار بەدی؟ گوتی: نە، دەلی ئنجای دانیشت، وە زەمبیلەیه کیان بۆ پیغەمبەر ﷺ هینا کە خورمای تیدا بوو، جا پیغەمبەر- فەرمووی ئەوه بکە بەخێر! گوتی: جا بیدەم لە خۆم هەژارتەر؟ بێگومان لەنیو دوو لایەکان سی شاری مەدینە-یدا هیچ خیزانیکی تیدا نیە کە لە ئیمە بوی ئاتاج تریبەت، جا پیغەمبەر ﷺ پێکەنی هەتا ددانەکانی دەرکەوتن، پاشان فەرمووی: برۆ دەرخواردی مالا و خیزانە کەتی بە.

کۆتایی ئەم خالەش بەم چەند وردە تیبینییە دینین:

۱- زۆری هەرە زۆری زانایان رایان وایە، کە پەچاوکردنی ریز (ترتیب) لە سی جۆرە کەفەرە تەکاندا (ئازادکردنی کۆیلە، دوو مانگ پۆژووی بێ پسانەوه، خواردنی شەست نەدار)، پێویستە. (نووی) گوتوویەتی: ئەمە پای (أبو حنیفة و شوری و أزاعي و شافعي و أحمد)ە.

(مالک)یش پای وایە، کە بابای کەفەرە تەدەر سەرپشکە لەنیوان هەرسێکیاندا^(۱).

۲- زۆری هەرە زۆری زانایان بەدوا یەکدا هاتن و نەپسانەوه (تتابع)ی دوو مانگە پۆژووەکان بە فەرز دەزانن، هەشیانە دەلی مەرج نیو تەنیا سوننەتە^(۲).

۳- بەشیک لە زانایان کە (بغوي) بەزۆری داناون و (أحمد و مالک و أبو شور و ابن المنذر)یان لەنیودان و قسەیه کی (أحمد)یشە، دەلین: ژنیش — مادام تۆبزی لیکراو و

(۱) برۆانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۵۷-۳۵۸، وە: (نیل الأوطار)، ج ۴، ص ۲۹۵.

(۲) برۆانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۵۸، وە (شرح صحيح مسلم) ج ۵، ص ۳۰۱۵، وە (الحلی) ج ۶، ص ۱۳۸.

خاوەن عوزر نەبى - پىتويستە كەفارەت بدات وەك مېردەكەى، ھەندىكىشىيان كە (داود وشافعي وأوزاعي) يان لەنىتودان دەلێن: ژن كەفارەتى لەسەر نىە^(١).

٤- زانايان لەسەر ئەو يەك دەنگن كە باباى پۆژووشكىن بە جىماع ئەگەر لەيەك پۆژدا چەند جارێكىش جىماعەكەى دووبارە بكاتەو ھەر يەك كەفارەتى لەسەر، بەلام ئەگەر لە پۆژىك زياتر بى، ئەو بۆ ھەر پۆژىك كە بە ھۆى جىماع كەردنەو چواندوويەتى كەفارەتى لەسەرە^(٢)، بەلام (أبو حنيفة) و شويىنكەوتوانى تۆژىك رايان جىايە^(٣).

٥- باباى پۆژووشكىپەرەى پەمەزان بىجگە لە رەمەزانى سالى دووھەم ئەو رۆژانە كە پۆژووشكىيان تىدا قەدەغە كراو، لەسەر لەبەرى سالىدا بۆى ھەيە پۆژووشكىانى بگري، ئەمە پاى زۆربەى ھەرەزۆرى زانايان، بەلام لە (علي بن أبي طالب) خوا لىتى رازى بىو (الحسن البصري والزهرى) يەو ھاتو، كە پۆژىگىپانەو ھەيان لە مانگى (ذوالحجة) دا پى پەسەند نەبوو^(٤).

٦- زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان كە جگە لە: (علي بن أبي طالب ومعاذ وابن عباس وأنس وابوهريرة) خوا لىيان رازى بى (أوزاعي و ثوري و أبوحنيفة و مالك وأحمد و أسحاق و أبوثور) يشيان لەنىتودان خوا لە ھەموويان رازى بى رايان وايە كە پەسەند ئەو ھەيە پۆژووشكى چوینراو ھەيان پەمەزان بەدواى يەكداو بى پەسەندەو بگىپرێنەو، ئەگەرنا بە جىاچىاش ھەر دروستە، بەلام (ابن عمر و عائشة

(١) پىروانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٣٠١٦، وە (نيل الأوطار)، ج ٤، ص ٢٩٥-٢٩٦. وە پىروانە: (بداية المجتهد)، ج ١، ص ٢١٥.

(٢) پىروانە: (بداية المجتهد)، ج ١، ص ٣١٦، وە پىروانە: (الفقه الإسلامى)، ج ٣، ص ١٧٤٢، ط ٤.

(٣) ئەويش ئەو ھەيە ئەگەر كەسيك لە پەمەزاند جىماعى كەرد، پاشان بىر لەو ھەيە كەفارەت بدات پۆژىكى دىكە جىماعى كەردو، ئەو بەس يەك كەفارەتى دەو. پىروانە: (الفقه الإسلامى)، ج ٣، ص ٧٤٢.

(٤) پىروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٨٨، وە پىروانە: (المفصل)، ج ٢، ص ٧٧.

والحسن البصري وعروة بن الزبير النخعي و داود الظاهري) گوتتويانە: فەرزە بەدوای يەكدا بيانگيرتتەو^(۱).

۷- زۆرىيە زانايان كە جگە لە (أبو هريرة وابن عباس وعطار بن رباح وقاسم بن محمدو زهري) خوا لىيان پازى بى (اوزاعى و مالك و ثوري و شافعي واحمدو اسحاق)يشيان لەنىودان دەلێن: ھەركەسيك پۆژووی پەمەزانىك قەرزدار بوو، وە بەبى عوزر گىپرانەو كەى دواخست تا پەمەزانى دىكە ھات ئەو پىويستە وىراى گىپرانەو بۆ ھەر پۆژوويەكش فيديە (خواردنى نەدارىك) يەك بدات، بەلام ئەگەر دواخستەنەكەى لەبەر ھۆيەكى پەواو شەرعى بوو، ئەو ھەر گىپرانەو ھى لەسەرەو فيديەى ناوى، بەلام (ابوحنيفة و مزني و داود) دەلێن: ھەرچۆن بىت ھەر گىپرانەو ھى لەسەرەو فيديەى ناوى، (ابن عباس و ابن عمرو سعيد بن جبیر وقتادة)ش دەلێن: مادام پەمەزانىكى دىكەى بەسەرداھات گىپرانەو ھى ناوى و دەبى لەجياتى ھەر پۆژىك فيديەك بدات^(۲).

وہ (نووی) گوتتويەتى: پای راستتر لە مەزەبى شافيعيدا ئەو يە كە ئەگەر چەند پەمەزانىك بەبى ھۆو عوزرى شەرعى پۆژووە قەرزەكانى دواخست ئەو بە ژمارەى پەمەزانە تىپەرپووەكان بۆ ھەر پۆژوويەك فيديەى دەكەونە سەر^(۳).

۸- ئەگەر پۆژووگرىك لە پۆژىكى پەمەزاندا چوو لە ھاوسەرەكەى (جىماعى كرد)وہ گوتى: نەمەزانىو كە ھەپامە! تەماشاش دەكەين ئەگەر لەو جۆرە كەسانە بوو كە بەھۆى تازە مسولمانبوونى يان دوورى لە زانايان و ئەھلى ئىسلامەوہ

(۱) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۸۷، وە بېروانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۷۸-۷۹.

(۲) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۸۷، وە بېروانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۷۷-۷۸.

(۳) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۳۸۵-۳۸۶.

ئەو جۆرە زانیاریانەی لێ پەنھان بن، ئەو کە فارەتی^(١) ناکەوێتە سەر، ئەگەر نا دەکەوێتە سەری و، هەرچۆنیش بێ پۆژوو کە بەتالە^(٢).

٨- کەسێک بمرئ و پۆژووی پەمەزان قەرزدار بێ حوکمی چیه؟

ئەو کەسە کە دەمرئ و پۆژووی پەمەزان قەرزدارە لە دوو حاڵان بەولایە نیه:

أ- کە ھۆیەکی شەریعی ھەبووبێ کە نەیتوانیوە پۆژوو کە بگرێتەو، ئەو ھۆیەش بەردەوام بووبێ تا کاتی مەرگی، ئەو تێکرای^(٣) زانیان یان بەلای کەمەو ھەرزەری ھەرزەریان دەلێن: ھێچ لەسەر نیەو میراتگرو خزمەکانی نەپۆژووگرتن نە فیدیەیان لەسەر پێویست نیه، چونکە ھەر لە ئەسڵدا قەرزدار نیه لە سۆنگە ئێوەوە کە ھەتا مردووە لە توانیدا نەبوو ئەو فەرزە جێبەجێ بکات، خواش فەرموویەتی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ (البقرة ٢٨١)، وە فەرموویەتی: ﴿فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾ (التغابن ١٦)، پێغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: ((وَإِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ)) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

ب- کە توانییتێ و دەرفەتی ھەبووبێ پۆژوو چوینراوەکانی بگێڕێتەو، بەلام ھەر بە ئانقەست کەمتەرخەمی کردبێ و گوێی نەدا بێت تا مردووە، جا ئەم جۆرەیان بپێگومان قەرزدارو زانیانیش لەوبارەو کە ئایا خزم و نزیکەکانی چی بۆ بکەن و چۆن ئەو فەرزی بۆ بدەنەو بە گشتی سێ رایان ھەن:

(١) وشە (کفارە) بانی: سەرەو خاوتنکەرەو نەسلی وشەکش (کفر) کە بەمانای (ستەر)ە.

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٥٧.

(٣) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٩٥، وە (المفصل)، ج ٢، ص ٩٣.

یەكەم: بەشێکیان كە (طاوس والحسن البصري والزهري وقتادة وابوشورو داود الظاهري^(١) وابن حزم^(٢) والشيعة الامامية^(٣)) یان لە نێودان و (نووي)یش بە یەكێك لە دوو رایەكانی شافعی داناهو گوتووشیەتی^(٤): (أصحهما في الدليل) لە پرووی بەلگەو پاسترینیانە، وە زۆربەی هەرەزۆری زانایانی فەرموودەناس (محدث)یش پەسندیان کردووە^(٥) وەك (بخاري^(٦) وابوالطيب^(٧) الطبري ونووي وابن حجر العسقلاني^(٨) و شوکانی^(٩) قنوجی^(١٠)) دەلێن: سوننەتە خزم کە سوکاری پۆژوووەکانی بۆ بگرنەو. بگرە (ابن حزم) بە فەزیشی دەزانێ لەسەریان^(١١)!

جا زۆر لەم زانایانەش دەلێن کەسو کاری مردوووە کە سەپشکن لەنێوان پۆژووگرتن و فیدیەدان و هەر کامێکیان بێ هەر دەبێ^(١٢).

(١) بیروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٩٥، وە (المفصل)، ج ٢، ص ٩٣.

(٢) بیروانە: (الغلی)، ج ٦، ص ١٩١، مسألة: ٧٧٥.

(٣) بیروانە: (الفقه على المذاهب الخمسة)، ص ١٥٨، حدیث الصحيحة الصریحة).

(٤) بیروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٩٥، وە لە (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٣٠٧٤ دا گوتوویەتی: (وهذا القول هو الصحيح المختار الذي نعتقده وهو الذي صححه اصحابنا الجامعون بين الفقه والحديث لهذه الاحاديث الصحيحة الصریحة).

(٥) بیروانە: (نیل الاوطار)، ج ٤، ص ٣٢٠.

(٦) بیروانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٧٠٦-٧٠٧.

(٧) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(٨) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(٩) بیروانە: (نیل الاوطار)، ج ٤، ص ٣٢١.

(١٠) بیروانە: (الروضة الندية)، ج ١، ص ٣٤٠.

(١١) بیروانە: (الغلی)، ج ٦، ص ١٩١.

(١٢) بیروانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٧٠٦-٧٠٧، کە گوتوویەتی: (...وأنما قالوا يتخير الولي بين الصيام والاطعام)، وە بیروانە: (المفصل)، ج ٢، ص ٩٧، وە بیروانە (شرح صحيح مسلم) ج ٥،

دووه: هەندىكىشيان وهك: (ليث واحمد واسحاق وابوعبيد) ده‌لێن: دروسته
پۆژووی له‌خۆگيراو (نذر)ى بۆ بگێرێته‌وه، به‌لام هى ديكه چ هى په‌مه‌زانو
چى غه‌يرى په‌مه‌زان دروست نيه بۆ مردوو بگێرێته‌وه.

سێيه‌م: (ابوحنيفه و مالك)يش ده‌لێن: هه‌چ جوهره پۆژوويهك بۆ مردوو
ناگێرێته‌وه، به‌لكو ده‌بى فيديه‌ى بۆ له‌جياتى پۆژووه‌كانى بدرى، وه (قاضي
عياض) گوتويه‌تى، ئه‌مه‌ راى جه‌ماوه‌رى زاناiane^(١).

به‌لام له‌ پاستيدا وهك پيشتريش له‌زمانى زاناianeوه باسما كرد مادام
فه‌رمووده‌ى پاستو راشكاو (صحيح و صريح)ى پيغه‌مبەر ﷺ له‌وباره‌وه هه‌بى،
ئه‌گه‌ر نهك جه‌ماوه‌رو زۆرينه، بگه‌ر سه‌رجه‌م زاناianeيش له‌سه‌ر راو بۆچوونيك كۆين
كه له‌ به‌رانبه‌ريدا فه‌رمايشتى ئه‌و زاته هه‌بى كه‌م زۆرى ئه‌و زاناiane له‌گه‌ڵ پيژو
حورمه‌تى ته‌واوماندا بۆيان هه‌چ له‌ مه‌سه‌له‌كه‌ ناگۆرئ، ئنجا هه‌ر بۆيه‌شه‌ كه
زاناianeكى پايه‌به‌زرى وهك (نووي) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا كه خۆى به‌ شوينكه‌وتوو
په‌په‌وه‌ى شافيعى ده‌زانئ، به‌لام چونكه‌ ده‌زانئ پيغه‌مبەر ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رمووده‌و
برپارى هه‌يه‌ به‌بى سلّ كردن و سه‌له‌مينه‌وه هه‌م له‌ كتیبي: (المجموع) و هه‌م له‌ (شرح
صحيح مسلم)كه‌ى دا فه‌رمووده‌كه‌ى كردۆته‌ پيشه‌واو چراى پيگا و پويشتوه‌و
گوتويه‌تى: (وهذا القول هو الصحيح المختار الذي نعتقده).

كه‌واته: مردوو مادام قه‌رزدارى پۆژووی مانگى په‌مه‌زان بى بۆ خزمانو كه‌سو
كارى سوننه‌ته هەندىكىش به‌ فه‌زى ده‌زانن كه پۆژووه قه‌رزه‌كانى بۆ بگرنه‌وه،
ئه‌گه‌رنا به‌لاى كه‌مه‌وه له‌ ميراى خۆى ئه‌گه‌ر هه‌يبوو ده‌نا له‌مال و سامانى خۆيان
به‌ ئه‌ندازه‌ى پۆژووه‌كانى فيديه‌ى بۆ به‌دن.

ص ٣٠٧٤، كه گوتويه‌تى: (... فأن من يقول بالصيام يجوز عنده الاطعام، فثبت ان الصواب المتعين
تجوز الصيام وتجوز الاطعام والولي محرم بينهما).

(١) بروه: (شرح صحيح مسلم)، ج ٤، ص ٣٠٧٤.

ئەو فەرموودانەش کە زانایان کردوویانن بە بەلگەی پۆژوو بۆ گێڕانەوهی مردوو لەلایەن کەسوکارییهوه زۆرن، بۆ وینە:

* ((عن عائشة رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: من مات وعليه صيام، صام عنه وليه) متفق عليه، واته: هەر کەسێک مردوو پۆژووگرتنی لەسەر بوو، با نزیکەکە ی بۆی بگێڕتەوه.

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما إن امرأة أتت رسول الله ﷺ فقالت: إن أمي ماتت وعليها صوم شهر، فقال: أرأيت لو كان عليها دين أكنت تقضينه؟! قالت: نعم، قال: فدين الله أحق بالقضاء)) رواه البخاري ومسلم واصحاب السنن، واته: ئافرهتێک هاته لای پیغه مبهری خوا ﷺ گوتی: دایکم مردوو پۆژووی مانگیکیش قەرزدارە! فەرمووی: ئایا ئەگەر دایکت قەرزێ خەلکی لەسەر ببوایە بۆت دەدایەوه؟ گوتی: بەئێ، فەرمووی: دەجا قەرزێ خوا شایسته تره بدیتهوه.

ئنجای زانایان دەربارهی ئەوه کە ئایا کۆی له خزم و نزیکانی مردوو بۆیان ههیه پۆژووه قەرزەکانی بۆ بگرنهوه و بگێڕنهوه؟ زۆرشتیان گوتوه، بەلام پوختهکە ی ئەوهیه کە مەبەست له وشە ی: (ولي) کە له فەرمووده کەدا هاتوه، وهک هەرم کام له (نووی) و (الحافظ ابن حجر العسقلاني) گوتوویانه: ^(١) (والمراد بالولي القريب، سواء كان عصبه^(٢) أو وارثا أو غيرهما، وقيل المراد الوارث، وقيل العصبه، والصحيح الاول) واته: وه مەبەست له دۆست (ولي) نزیک و خزمه، جای ئایا هی پشتنی بێ، یان هەر میراتگریک بیت یان غەیری ئەوان، وه گوتراوه مەبەست میراتگره، وه

(١) پروانه: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٣٠٧٤.

(٢) وشە ی (عصبه) له ئەسلی زماندا ئەوهیه، کە نووسیومانە (خزمی پشتن) بەلام له زانیاری (فرائض) دا بهو کەسانه دگوتری کە بهشیکی دیاریکراو (مفروض) یان له میراتدا بۆ دانەنراوه هەرچییهک کە لەبەر خاوهن بەشەکان (ذوو القروض) مایهوه دهیبەن، (المعجم الوسيط)، ص ٦٠٤.

(۸۵)

۹- چۆنىيەتتى گىرتتى پۇژۇرى پەمەزان بۇ باباى دىل و بۇ كە سانىك كە ئە ولاتتىكن پۇژۇرى تىدا كورت و شەوى تىدا درىژە يان بە پىچە وانەو:

لەبارەى چۆنىيەتتى بەرپۇژۇرى باباىيەكى دىل (أسیر)، يان دوورخراوہ
(مَنْفِي) يەك كە لە شوئىنىكى دوورو پەرىدەو دوور لە خەلک، يان لەنىو خەلکىكى
كافردا گىراون و ناگيان لە مانگەكانى سال، يان تەننەت لە شەوو پۇژىش نىە بۆ
وئىنە ئەگەر لە خەپس خانەيەكى تارىك و تەلەم دابن، ئەو زۆرىيەى ھەرەزۆرى^(۱)
زانايان رايان بەم شىۋەيە:

پىتۈستە ھەول بەدات و كۆشش (اجتهاد) بىكات كە بزائى داخۇ پەمەزان ھاتوہ
يان نا، جا ئەو كاتەى بەپى زانبارى و مەزەننەيەك كە بۆى پەيدا بووہ بەرپۇژۇرو
دەبى، جا ئەگەر پۇژۇرگرتنەكەى رىك لەكاتى پەمەزاندا بوو، يان لە دواى پەمەزان
ئەوہ پۇژۇرەكانى بۆ ۋەبەر دەكەون، بەلام ئەگەر كەوتبۇنە پىش پەمەزان بۆى
حىساب ناكىرن و دەبى دواىى بىيانگىپىتتەوہ، بەلام (الحسن بن صالح) راى وايە كە
ھەر چۆنىكى بى ھەر بۆى بەرناكەون و دەبى بىيانگىپىتتەوہ، ھەرۋەھا زۆرىيەى ھەرە
زۆرى زانايان رايان وايە كە ئەگەر ھەندىك لە پۇژۇرەكانى كەوتبۇنە پەمەزانەوہ
بەردەكەون و ئەوانى دىكەش ھىچ و دەبى بىيانگىپىتتەوہ^(۲).

دەربارەى كەسانىكىش كە لە ولاتتىكن كە پۇژۇرەكانى تىدا درىژىرن لە شەوان، يان
بە پىچە وانەوہ، ئەو زانايان دوو رايان ھەن:

أ- بەشىكىان دەلئىن: دەبى ئەندازەگىرى پۇژۇرى تىداگىران بە گۆرىەى ئەو
ولات و شوئىنەنە بىكرى، كە شەوو پۇژۇرىان تىدا ميانە (معتدل)ن، ۋەك شارەكانى

(۱) كە ھەركام لە (ابوحنيفة و مالك شافعي و ابوشر و احمد) لەنىودان، پروانە: (المجموع) ج ۶، ص ۳۹۱.
(۲) پروانە: سەرچاۋەى پىتشو: (شرح صحيح مسلم) و (فتح الباري) ھەمان بەرگ و لاپەرە.

مه ککهو مه دینه که شهرع دانان (تشریع) یش ههر له وان دا بووه^(۱).

ب- به شیکیشیان رایان وایه که نه ندازه گیری (تقدیر) یه که ده بی به پیی نه ندازه ی شهو رژی نزکترین ولاتی میانه (معتدل) بیت، لییانه وه^(۲).

ناشکراشه که لهم رژیگاره دا که به هوی پهره ستاندن و به رهو پیش چوونی دامو ده زگاگانی راگه یاندنی هه مه جوروه دنیا وهك شاریکی لییهاتوه، چاره سهری شهو مه سه له یه شتیکی زور سینایه، جا به ههر باریکیاندا بی گرفتنی تیدا نیه و هه ردوو رایه کesh له نیوه رژکدا نه گهر یه کیش نه بن زور له یه که وه نزیکن.

۱۰- شهوی قدر (لیلة القدر):

خوا پشتیوان بی له چوار برگه دا باسی شهوی قدر ده که یین:

یه که: پییاسه ی شهوی قدر^(۳):

شهوی قدر گه وره ترین و چاکترین شهو له شهو هه کانی سال، چونکه خوی زاناو په نهان بین فهرمو یه تی: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ (۲) القدر، واته: شهوی قدر له هه زار مانگ چاکتره، که دیاره مه به ست له چاکتر بوونی خواهبرستی و دینداریه لهو شهو هه دا، له پرووی خیر و پاداشته وه.

و شهی (قدر) یش یان مه به ست پیی قدر و حورمهت و رژیو شه ره فه، یان مه به ست نه ندازه گیرییه، جا نه گهر مه به ست حورمهت و رژیو که پامهت بی، شهو دیارو پروونه، چونکه بیگومان شهوی ناویراو شهویکی خاوهن رژیو شه ره فو که پامهت.

(۱) پروانه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۱۶.

(۲) هه مان سهرچاوه ی پیشو.

(۳) پروانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۷۸۴-۷۸۵، وه پروانه: (شرح صحیح مسلم)، ج ۵، ص ۳۱۳۷-۳۱۳۸.

دوو: پله و پایهی شهوی قه درو گه ورهیی و پاداشتی خواپهرستی و طاعت تیداکردنی:

(AA)

سئ: شهوی قەدر کەنگی یە؟

زانایان دەربارەی ئەو کە شهوی قەدر کەنگی یە و چ شهویکە وەك (الحافظ بن حجر) هیناویەتی زیاتر لە چل (٤٠) قسە لە سەرە^(١)! بەلام ئەوێ زیاتر دەقه کانی سوننەت دەیکە یەنن و تارادەییەکی زۆر جینگای دلتاییە ئەوێە کە لە شهو تاقە کانی دەشهوی کۆتایی پەمەزانە، لەوبارەو چەندان فەرموودە هەن، بۆ وینە:

* ((عن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله ﷺ قال: تحروا ليلة القدر في الوتر من العشر الأواخر من رمضان)) متفق عليه، واتە: لە تاکە کانی دەشهوی کۆتایی پەمەزاندا بۆ شهوی قەدر بچەفتین.

هەر وەها فەرموویەتی:

* ((التمسوها في العشر الأواخر من رمضان...)) متفق عليه، واتە: - بۆ شهوی قەدر - لە دە شهو کانی کۆتایی پەمەزان بۆی بگەڕێن.

جا لە سۆنگە ئەو وە کە مانگی پەمەزان وەك مانگە کانی دیکە عارەبی بیست و نۆیان هەیه و سێ (٣٠) پڕیان هەیه، ئەگەر مسوڵمان بیهوێ بە مسۆگەری بیپێکی دەبێ دەشهو کانی کۆتایی هەموویان بە طاعت و خواپەرستی زیاتر و چاکتر زیندو بکاتەو، چونکە ئەگەر وا بکات جەبی نادات و هەر دەبیپێکی.

ئەجا لەبەر ئەوێ لە چەند فەرموودە یە کیشدا هاتو کە لەو حەوت شهوانە کۆتایی دایە کەواتە ئامانجە کە نزیک کەوتۆتەو، بۆ وینە: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((أرى رؤياكم قد تواطأت في السبع الأواخر فمن كان متحريها فليتحريها في السبع الأواخر)) رواه البخاري ومسلم عن ابن عمر رضي الله عنهما، واتە: دەبینم خەونە کاتتان لەسەر حەوت شهوی کۆتایی یەکیان گرتۆتەو، جا هەر کەسێک بۆی دەگەڕێ با لەو حەوت شهوی کۆتاییدا بۆی بچەفتی.

(١) بروانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٧٩١.

چوار: له شهوی قه‌دردا، چ جوړه خواپهرستییه‌ک باشتړه؟

بې‌گومان خواپهرستی له‌هم‌موو کات و شوټنیکدا هەر شتیکي پټویست و په‌سندو چاکه، به‌لام له‌وکات و شوټنانه‌دا که خواي کاربه‌جی و په‌نهان بین پټزو حورمه‌تی زیاتری لی ناوڼ پټویست ترو په‌سندترو خپرو پاداشتی چاکتری هه‌یه.

جا یه‌کیک له‌و کاتانه بگره، گرنګترین و مه‌زنت‌رینیان شه‌وی قه‌دره، به‌لام نایا چ جوړه خواپهرستییه‌ک له‌و شه‌وه‌دا گه‌وره‌ترو پاداشتی زیاتره؟ وه‌لامه‌که‌ی له‌به‌ر تیشکی ئەم دوو فەرمووده‌یه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خواډا ﷺ ده‌دینه‌وه، که فەرموویه‌تی:

* ((من قام ليلة القدر إيمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه)) رواه البخاري
ومسلم عن أبي هريرة، واته: هەرکه‌سیک به ئیمان و خوا پی مه‌به‌ست بوونه‌وه شه‌وی قه‌در شه‌و نوټ بکات ئەوه هەرچی گوناخی پيشوویه‌تی ده‌بووردی:

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت يا رسول الله! أرايت إن علمت أي ليلة ليلة القدر، ما أقول فيها؟! قال: قل: أَللّهُمَّ اِنك عفو تحب العفو فاعف عني)) رواه أحمد وابن ماجه والترمذي وصححه، واته: عائشه خوا لی پازی بی گوتوویه‌تی: گوتم ئەی پیڅه‌مبه‌ری خوا، ده‌بینی ته‌گه‌ر زانیم چ شه‌ویک شه‌وی قه‌دره، نایا چی تیدا بلټم؟! فەرمووی: بلټی ئەی خوایه بې‌گومان تو لی‌بورده‌ی و هه‌ز له لی‌بوردن ده‌که‌ی ده‌جا لټم ببوره.

به‌لټ شه‌وی قه‌در شه‌وی هه‌موو جوړه‌کانی خواپهرستییه، به‌تایبه‌ت نوټ‌کردن — که له قورئان خوټندن و پ‌کووع و سه‌جده‌و زی‌کری خوا و ته‌حییات پیکدی — له‌خوا پارانه‌وه‌و، دا‌وای لی‌بوردن کردن لی.

بہندی سنّیہم

پۇڭزۈۋە سۈننەتەكان

[illegible]

پۆژوو سوننەتەکان بە گشتى دە جۆرن:

یەك: شەش پۆژلە مانگی شەوال:

پێغەمبەر ﷺ لەویارەوه فرمویەتی: ((من صام رمضان ثم أتبعه ستاً من شوال كان كصيام الدهر)) رواه مسلم وأبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه، واتە: ھەر کەسێک پەمەزان بگرت و پاشان شەشیش لە شەوال بەدوایدا بگرت، ئەو ھەك ئەو ھەموو ساڵ بە پۆژوو بووبێ ^(١).

جا ھەرچی (أبو حنيفة وشافعي وداود)ن رایان وایە کە یەكسەر لە دواى جەژنەو ھە بێ پسانەو بەدوايیە کدا بگێرین چاکترە، ئەگەر نا مادام بکەونە ئێو شەووالەو ھەر دروستەو ئەسلی سوننەتە کە دیتەدی، بەلام (احمد) پای وایە کە خێرو پاداشتە کە ھەر چۆن بێ یەكسانەو جیاوازی نیە ^(٢).

(مالك)یش پای وایە کە شەشى شەووال سوننەت نین بگێرین ^(٣)! بەلام ھەك (نووي)یش ^(٤) بەرپەرچی داوہتەو، پایەکی بێ ھێزە، نەك پای وی پای ھەرکەسێکی دیکەش کە لە گەڵ فرمایشتی پێغەمبەر دا ﷺ تێکبگێرێ ھەر بێ ھێزە پەتکراو ھە.

١) چونکە چاکەیک بە دەیو سالیس دەوری (٣٦٠) پۆژە، کەواتە: (٣٦٠ = ١٠ × ٣٦).

٢) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٤٠١.

٣) بڕوانە: (الموطأ)، ص ٢٦٢.

٤) بڕوانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٣١٢٨.

دوو: رۆژی عەرەفە، واتە ئەو رۆژەی کە حاجی یەکان لە دەشت و کێوی عەرەفات رادەهۆستن:

کە دەبیته هۆی سرانەوهی گوناحەکانی سالتی پابردوو و داھاتوو، وەک لەم فەرموودەیدا دەردەکەوێ: ((عن أبي قتادة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله ﷺ عن صوم يوم عرفة؟ فقال: يكفر السنة الماضية والباقية)) رواه مسلم والترمذي وأبو داود وابن ماجه وأحمد وغيرهم.

بەلام زۆری هەرە زانیان پاریان وایە، کە بۆ کەسانیک، کە لە عەرەفات بن -واتە لە حج بن- سوننەت نیە، بگرە ناپەسەند (مکروه)یشە، چونکە دەبیته هۆی بێ-هێزبوونی و چاک دووعاو پارانەوه پێنەکرانی، کە گەورەترین عیبادهتی ئەو رۆژو شۆینەیه، هەندیکیش دەلێن مادام لە خۆی پابینی و نەبیته هۆی بێ-هێزی و شپزەبوونی، هەر سوننەتە بیگری^(١)، دیارە پای زۆرەش بەهێزتر و بەلگەدارترە.

سێ: رۆژی دەیهمی مانگی موحهەرەم (عاشوراء):

کە تەمیش وەک (أبو قتادة) گێڕاویەتەوه خوا لێی پازی بێ، کە لە بارەیهوه پرسیاری لێکراوه فەرموویەتی: (يكفر السنّة الماضية) رواه مسلم والترمذي وأبو داود وابن ماجه وأحمد، واتە: گوناحەکانی سالتی پابردوو دەسپێتەوه.

ئنجای وەک (نووی) و زانیانی دیکەش گوتویانە: مەبەست لە گوناح سرانەوه و رده گوناحەکانن، ئەک گوناحە زەڵەکان، کەسیکیش هەر گوناحی گەورەیی هەبن، ئومێد وایە ببیته هۆی سووککرانیان و، بۆ بابای بێ-گوناحیش مایەیی بەرزکرانەوهی پلەو پایەن،^(٢) شایانی باسیشە، کە وێرایی تێدا بەپۆژوو بوونی دەیهمی مانگی

(١) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٤٠٣.

(٢) بڕوانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٣١١٩.

موحەرپرەم، گرتنی پۆژی نۆیەمی هەر سوننەتە، چونکە پێغەمبەر ﷺ لە سالی تیدا وفات کردنیدا فرمویەتی: ((..فإذا كان العام المقبل إن شاء الله صمنا اليوم التاسع)) رواه مسلم وأبو داود والبيهقي وأحمد عن ابن عباس رضي الله عنهما، واته: ئەگەر سالی ئاینده هات ئەگەر خوا بیهوی پۆژی نۆیەمی بە پۆژوو دەبین.

چوار: نۆ پۆژەکانی سەرەتای مانگی (ذي الحجة):

کە پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ لێبارەیانەوه فرمویەتی: ((ما من أيام العمل الصالح فيها أفضل منه في هذه الأيام)) رواه البخاري، واته: هیچ رۆژانێک کردووی چاکیان تیدا چاکتر و خێتر نیه لەم پۆژانە — کە مەبەستی دە رۆژەکانی سەرەتای مانگی (ذي الحجة) یە.

بەلگەی سوننەت روونی تیدا بە پۆژووبوونی نۆ پۆژەکانی سەرەتای مانگی ناوبراو کە گەورەترینیان پۆژی نۆیەمە، وەك پێشتر باسمان کرد، ئەم فرمودەیە: ((عن هنيذة بن خالد عن امرأته عن بعض أزواج النبي ﷺ قالت: كان رسول الله ﷺ يصوم تسع ذي الحجة..)) رواه أبو داود وهذا لفظه وأحمد والنسائي.

پنج: زۆربەی پۆژەکانی مانگی موحەرپرەم:

چونکە پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ فرمویەتی: ((أفضل الصوم بعد شهر رمضان شهر الحرم، وأفضل الصلاة بعد الفريضة صلاة الليل)) رواه مسلم وأصحاب السنن وأحمد والبيهقي، واته: پەسەندترین پۆژوو دواي مانگی پەمەزان، پۆژووی مانگی موحەرپرەم، وە چاکترین نوێژی دواي فەژەکان شەونۆیە.

شەش: زۆربەى رۆژەكانى مانگى شەعبان:

بەلگەى ئەمەش ئەم دەقەيدە:

((عن عائشة رضي الله عنها قالت: ما رأيت رسول الله ﷺ استكمل شهراً قط إلا شهر رمضان، وما رأيت في شهر أكثر منه صياماً من شعبان)) متفق عليه،
واته: پێغەمبەرى خوا ﷺ نەدیوێ بێجگە لە مانگى رەمەزان هەرگیز پۆژووگرتنى
هیچ مانگیكى تەواو کردبێ، وە نەمدیوێ لە هیچ مانگیگدا هێندەى شەعبان
بەپۆژوو بووبێ.

**هەوت: مانگە حەرامەكان (الأشهر الحرم) كە بریتین لە: (ذو القعدة و
ذو الحجة ومحرم ورجب):**

وهك لہم فەرموودەیدە هاتوێ كە پێغەمبەر ﷺ بە پیاویكى (باهلی) فەرمووێ:
((صم من الحرم واترك، صم من الحرم واترك، صم من الحرم واترك)) رواه أحمد وأبو
داود وابن ماجه والبيهقي بسند جيد.

هەشت: پۆژانى دوو شەممە و پێنج شەممە لە هەفتەدا:

كە لەوبارەشەوێ چەندان فەرموودە، هەن بۆ وێتە:

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله ﷺ يتحرى يوم الاثنين
والخميس)) رواه النسائي والترمذي وحسنه، واته: پێغەمبەرى خوا ﷺ لە
پۆژانى دوو شەممە و پێنج شەممە دەخەفتا —بۆ پۆژووگرتن—.

ئەجا حیکمەتى تاییبەتکردنى ئەو دوو پۆژەش بەپۆژوووە ئەوەیە —وێ
پێغەمبەر ﷺ خۆی فەرموویەتی:—

* ((تعرض أعمال الناس في كل جمعة مرتين: يوم الاثنين ويوم الخميس)) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: كردهوه كانی خەلکی هەموو هەفتەیهك دوو جار پادەنوێترین^(۱): پۆژی دووشەممە و پۆژی پێنج شەممە. هەروەها پێغەمبەر صلی الله علیه و آله كه له باره‌ی پۆژووی دووشەممە و پرسیاری لێکراوه فەرموویهتی:

* ((ذلك يوم ولدت فيه ويوم بعثت أو أنزل علي فيه)) رواه مسلم عن أبي قتادة رضي الله عنه، واته: ئەو پۆژه پۆژێکە که تییدا له دایک بوو و، وە پۆژێکە که تییدا پەوانە کراوم، یان تییدا قورئانم بۆ نێرراوەتە خوار.

نۆ: سێ پۆژ له هەر مانگیگ:

له‌یاره‌شه‌وه چەندان فەرمووده هەن، بۆ وێنە:

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أوصاني خليلي بثلاث: صيام ثلاثة أيام من كل شهر، وركعتي الضحى، وأن أوتر قبل أن أنام)) رواه البخاري، واته: خۆشه‌ویسته‌کم پرای سپاردووم که سێ شتان بکه‌م: بەپۆژووبوونی سێ پۆژان له هەر مانگیکدا، وە دوو پکاتی چێشته‌نگاو، وە نه‌ خەوم هەتا نوێژی وەتر نه‌ که‌م.

جا هەرچەندە وەك زانایان گوتوویانە هەرچۆن بێ مادام له هەر مانگیکدا سێ پۆژان بەپۆژووینت سوننه‌ته‌ که دێته‌دی،^(۲) بە‌لام پەسه‌ندتر وایه‌ که ئەو سێ پۆژه بن که پۆژه سپییه‌کان (الأيام البيض) یان پێ‌ده‌گوتری، جا ئەمانیش هەرچەندە زانایان له‌سه‌ر دیاریکردنیان رایان جیاوازه‌و (الحافظ ابن حجر) ده‌ (۱۰) پرای

(۱) واته: له‌سه‌ر خۆی پەرۆردگار پادەنوێترین وەك له‌و فەرمووده‌یه‌دا هاتوه‌، که (أبو داود و نسائي) له‌ (أسامة)ی ده‌گێرنه‌وه‌، ب‌روانه‌: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۱۱.

(۲) ب‌روانه‌: (المجموع) ج ۶ ص ۴۰۹.

زانایانی لەویارەو هیناون^(١)، بەلام وەك (نووي)^(٢) گوتوویەتی: ئەوێی كە زۆربەى ھەرەزۆرى زانایانى لەسەرن ئەوێە كە مەبەست پێیان ئەو پۆژانەن كە شەوێەكانیان بەھۆى مانگەوێە زۆر سەپى و رۆشنن كە سێژدەو چواردەو پازدەن، چونكە چەند فەرموودەيەك لەویارەو ھەن بۆ وێنە: ((عن جريرة بن عبدالله رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: (صيام ثلاثة أيام من كل شهر صيام الدهر، أيام البيض: ثلاث عشرة وأربع عشرة وخمس عشرة)) رواه النسائي بسند حسن، واتە: بەپۆژووبوونى سێ پۆژان لە ھەر مانگێك بە بەپۆژووبوونى تێكراى سالت ھەيە، ئەوانیش پۆژە سەپەكانن، سێژدەو چواردەو پازدە.

دە: پۆژێك نا پۆژێك:

كە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئەوێ شێوێ پۆژوگرتنى (داود)ە ەلیە السلام، وەك لەو فەرموودەيەدا دەبینرێ كە (عبدالله بن عمر بن العاص) گێپراویەتەوێە كە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((لا صوم فوق صوم داود، شطر الدهر، صيام يوم وإفطار يوم)) متفق عليه، واتە: ھێچ پۆژوویەك لەسەر ووی پۆژووی داودەوێە نیە، نیوێ سالت، بەپۆژووبوونى پۆژێك و پێنەبوونى پۆژێك.

جا خۆینەرى بەپۆژ!

ھەرچەندە ئەو پۆژانە ھەموویان سوننەتن، بەلام وەك لە دەقەكانى سوننەتیشدا دەرکەوت ھەیانە خێرو پاداشتی زیاترەو، ئەگەر بەشگونی وا پەسەندە ئینسان ھەموو ئەو دە جۆرە پۆژانە بگرێ، بەلام بێگومان لەیەك کاتدا نا، چونكە ئەوێ

(١) بڕوانە: (فتح الباري) ج٤ ص٧٤٩.

(٢) بڕوانە: (المجموع) ج٦ ص٤١٠.

گونجاو نیه و هەندیکیان پێکەوه تێک دەگیرین، بە تاییەت پێنج شەممەو دوو شەممە لە هەفته‌داو پۆژتیک نا پۆژتیک و سێ پۆژ لە مانگێدا، بە‌لام دەتوانی هەر ماوه‌یه یەکیەک لەو جۆرانە بگری، بۆ ئەوەی رەفتار بە سەرچەم دەقەکان و سوننەتەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ بکات، کە بێگومان وەک کاتی خۆی لە بابەتی دووهم (بەسپینە گەنگەکانی هەلس و کەوتی شەرعییانەو ژیرانە لە گەڵ وردە بابەتە خێلافیەکاندا) دا پوونمان کردووە، ئەو چاکتر و خێدارترەو لە پێیازو سوننەتی پێغەمبەر ﷺ نزیک ترە، نەک دەق گرتن و خوو پێوەگرتنی جۆر و شێوەیەک لە جۆر و شێوەکانی خواپەرستیەکان و لێ لاندان و واز لێ نەهێنانی، کە بێگومان ئەو جۆرە رەفتارە سەرەرای پشت گوێخستنی بەشیکی سوننەت مایە پەیدا بوونی دەمارگیری و تەسک بینی و لایەک لە هەق بینینی!

لە کۆتایی ئەم بەندی سییەمەشدا کە بۆ پۆژووە سوننەتەکانمان تەرخان کردبوو بە پێویستی دەزانم ئاماژەیه‌کی کورت بە مەسەلەیه‌کی گەنگ بکەین کە بریتیە لە تەواوکردن و نەکردنی پۆژووی سوننەت^(١):

زۆریە هەر زۆری زانایان کە جگە لە: (عمر و علي وابن مسعود وابن عمرو ابن عباس وجابر بن عبدالله) خوا لێیان پازی بێ، هەر کام لە: (سفيان والشوري و شافعي واحمد واسحاق) یشيان لە نێودان، دە‌لێن: وا پەسندە بگەیه‌نێنە سەر، بە‌لام ئەگەر شکێنراش بە عوزر یان بێ عوزر نە حەرەمەو نە گێڕانەوه‌شی دە‌وێ، (أبو حنيفة) ش‌ پای وایە کە تەواوکردنی فەپزە، بە‌لام ئەگەر بە عوزرێکەوه شکاندی هەر گێڕانەوه‌ی لەسەرەو گوناحبار نیە، بە‌لام بە‌بێ عوزر گوناحبارەو دە‌بێ بیشیکێپێتەوه، (مالك و أبو شور) یش‌ پایان وایە تەواوکردنی فەپزە، بە‌لام ئەگەر بە عوزرێک شکاندی گێڕانەوه‌ی لەسەر نیە، ئەگەر نا لەسەریەتی^(٢).

(١) نوێژی سوننەتیش هەمان حوکمی هەیە، ب‌روانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٤٢١.

(٢) ب‌روانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٤٢١.

له لاره ډولونه، پرمختګونه، لیکنې،
Stay in touch on social media
 تې شمېر غیر منابع انځورالۍ اجتماعي

www.alibapir.net
 عربي = غزوي = ګوردی

علي بابیر/ AliBapir

ډاګه‌بابړدني مخکښې ماموستا علي بابیر

archive.org/details/@alibapir

علي بابیر/ AliBapir

ګڼنالي

ډاګه‌بابړدني مخکښې ماموستا علي بابیر

AliBapir

ډاګه‌بابړدني مخکښې ماموستا علي بابیر

بہندی چوارہم

**ئەو پۇژانەى كە پۇژوگرتىيان
تىدا قەدەغەيە**

پىغەمبەرى خوا ﷺ پۆژووغرتنى لە چەند پۆژىكدا بە قەدەغە، يان ناپەسند (مكروه) داناو كە ئەمانە:

يەك و دوو: پۆژى جەژنى پەمەزان و پۆژى قوربانى (يوم الفطر ويوم النحر):

(نووى)^(١) گوتويهەتى: زانايان لەسەر ئەو يەكەنگەن كە پۆژووغرتن لەو دوو پۆژەدا حەپامە، واتە وىپاى بەرنەكەوتنى پۆژووە كە خاوەنەكەيان گوناچارىش دەبێ، لەوبارەشەو فەرموودە زۆرن بۆ وىنە:

* ((عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ نهى عن صيام يومين، يوم الفطر ويوم النحر)) متفق عليه، واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ تىدا بەپۆژو بسوونى دوو پۆژانى قەدەغەكردو: پۆژى جەژنى پەمەزان و پۆژى قوربانى سەرپىن-ى حاجىيان-.

سێ: پۆژەكانى پاش پۆژى قوربانى سەرپىن:

كە بە (أيام التشريق) ناسراون و لەسەر پاى زۆربەى نزيك^(٢) بەيەكەنگى زانايانىش سێ پۆژن، وە زۆربەى ھەرەزۆرى زانايان دەلێن پۆژووتىداگرتيان حەپامە^(٣)، بەلام زۆربەيان دەلێن بۆ باباى حاجى كە حەجەكەى بە جۆرى (تمتع)بيت، مۆلەت ھەيە تىياندا بەپۆژووييت مادام قوربانى چنگ نەكەوتبێ سەرى بپێ^(٤) -واتە تواناى كپىنى نەبووبى- ھەندىكىشيان دەلێن: بە ھىچ جۆرىك تىدا بەپۆژووبوونيان دروست نە.

(١) پروانە: (المجموع)، ج٦، ص٤٥٣

(٢) پروانە: (فتح البارى)، ج٤، ص٧٧٠، وە پروانە: (المجموع)، ج٦، ص٤٥٤.

(٣) پروانە: (المجموع)، ج٦، ص٤٥٤-٤٥٥.

(٤) ھەركام لە: (مالك وأوزاعي وإسحاق وشافعي وأحمد) پاين وايە، پروانە: (المجموع)، ج٦، ص٤٥٥.

چ بۆ بابای (متمتع)^(١) چ بۆ غەیری وی^(٢)، کە مێکیش لە زانایان دەئێن، بۆ هەموو کەس دروستە تێیاندا بە پۆژوو بیت^(٣).

بەلام وا پێ دەچێ ئەو پایە ی کە دەئێ: پۆژوو گرتنیان تێدا دروست نیە، مەگەر بۆ حاجییەکی (متمتع) کە توانای قوربانی سەرپرینی نیە، کە وەك گوتمان پای زۆربە ی زانایانە، لە پایەکانی دیکە راست تر بیت، چونکە ئەم فەرموودانە پشتگیری دەکەن:

* ((عن نُبَيْشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيَّامُ التَّشْرِيقِ^(٤) أَيَّامُ أَكْلِ وَشْرَبٍ وَذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى)) رواه مسلم والنسائي وأبو داود وأحمد والبيهقي، وأته: پۆژەکانی تەشریق پۆژانی خواردن و خواردنەو و زیکی خوی بەرزن.

* ((عن عائشة و ابن عمر رضي الله عنهما، قالا: لم يرخّص في أيام التشريق أن يصمن إلا لمن لم يجد الهدى)) رواه البخاري، وأته: مۆلەت نەدراوە کە لە پۆژانی تەشریقدا پۆژوو بگێڕێ مەگەر بۆ کەسیک کە قوربانی نەبێ سەری برێ.

(١) (متمتع) واتە: کەسیک کە حەجی بە جۆری (تمتع) کردبێ کە لە باسی حەج دا پووینی دەکەینەو.

(٢) بڕوانە: (المجموع) ج ٦ ص ٤٥٤، وە (فتح الباري)، ج ٤، ص ٧٦٨.

(٣) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(٤) دەربارە ی هۆی ناوترانی ئەو سێ پۆژانە بە (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ) زانایان چەند پایەکیان هەن، بەلام وێچوو ترینیان ئەوەیە کە لەبەر ئەوەی ئەو پۆژانە دا قوربانییەکان سەردە پرێن و گۆشتەکانیان لەبەر خۆر هەڵدەخرێ بۆ وشك بوونەو (کە دیارە کاتی خۆی عەدەتیان وا بوو) بۆیە بەو ناووە ناوتران، وەك (نووی) گوتوویەتی: (وسمیت أيام التشريق لأن الحجاج يشرقون فيها لحوم الاضاحي والهدايا أي ينشرونها ويقددونها) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٤٥٤، وە (فتح الباري)، ج ٤، ص ٧٦٨.

چوار: پۇژى جومعه به تەنیا:

ئەمىش زۆرىيە زانايان تىدا بەپۇژوو بوونى بەتەنیاو جيا، بەناپەسند (مكره) دەزانن، كه (زهري و أبويوسف و شافعي و أحمدو اسحاق و ابن المنذر) يان لەنىودان، بەلام (ابوحنيفة و مالك و محمد بن الحسن) دەلئىن دروستە^(۱).

دياره پاي جەماوەریش راستەو پەسندە چونكە پىغەمبەر ﷺ فرمويەتى: ((لايصومن أحدكم يوم الجمعة الا يوما قبله أو بعده)) متفق عليه عن أبي هريرة، واتە: هیچ کامتان پۇژى جومعه - بەتەنیا - بەپۇژوو مەبن، مەگەر پۇژىك لە پىشەوہ يان لە دوایەوہ بگرن.

وہ لەبارەى حیکمەتى ئەو بەتەنیا تىدا بەپۇژوو نەبوونە زانايان شەش حەوت خالىيان باس کردوون، بەلام وەك (ابن حجر العسقلانى) گوتويەتى^(۲) ئەوہيان كە دەلئى: ھۆى بەجيا تىدا بەپۇژوونەبوونى ئەوہیە كە جەژنى ھەفتەى مسولمانانە، لە ھەموويان بەھىژترە وەك پىغەمبەر ﷺ فرمويەتى: ((يوم الجمعة يوم عيد، فلا تجعلوا يوم عيدكم يوم صيامكم إلا أن تصوموا قبله أو بعده)) رواه الحاكم وغيره، كما قال ابن حجر. عن أبي هريرة رضى الله عنه مرفوعا، واتە: پۇژى جومعه پۇژى جەژنە، جا پۇژى جەژنتان مەكەنە پۇژى پۇژوگرنتان مەگەر لە پىشەوہ يان لە دوایەوہ بەپۇژووین.

پىويستە ئەوہش بگوتىرى كە پەسند نەبوونى بەتەنیا تىدا بەپۇژوو بوونى جومعه ئەوہى تىدا بە مەرج گىراوہ كە ئەو پۇژەى نەكەوئتە ئەو پۇژانەى كە تىدا بەپۇژوو بوونيان سوننەتە، وەك: پۇژى عەرەفەو دەيەمى موخەررەم و شەشى شەموال و پۇژى تىدا بەپۇژوو بوونى باباي پۇژ نا پۇژ گرو.. ھتد^(۳).

(۱) پروانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۷۵۸، وە (المجموع) ج ۶، ص ۴۵۰، ۴۵۱.

(۲) پروانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۷۵۸-۷۵۹.

(۳) پروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۴۹.

پێنج: پۆزی شەممە بەتەنیا:

ئەمیش زۆری زانایان کە (حەنەفییەکان و شافعیییەکان و حەنبەلییەکان) یان لەنیودان بەناپەسندی دەزانن^(١)، بەلام (مالك) پای وایە کە دروستەو ناپەسند نیە^(٢)، پای جەماوەری زانایانیش بەهێزترە، چونکە فەرموودەیان بەدەستەو هەن، بۆ وێنە:

* ((عن أم سلمة رضي الله عنها قالت: إن رسول الله ﷺ أكثر ما كان يصوم يوم السبت ويوم الأحد، وكان يقول: إنهما يوما عيد للمشركين وأنا أريد أن أخالفهم)) رواه النسائي والبيهقي والحاكم وغيرهم، واته: پیغەمبەری خوا ﷺ بەزۆری پۆزانی شەممە یەك شەممە بەپۆزوو دەبوو، وە دەیفەرموو: ئەم دوو پۆزانی جەژنی هاوبەش دانەرەکان و منیش دەمەوی پیچەوانەیان پەفتار بکەم. (کەواتە: ئەگەر بەتەنیا نەبی حەرام یان ناپەسند نیە، ئەگەرنا دروست نیە بەتەنیا بگیرێ).

شەش: نیووی دووهمی مانگی شەعبان:

مەگەر بۆ کەسێک کە عەدەتی بێ، یان پۆزووی فەرز قەرزداریی و بیگریتەو. چونکە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((إذا انتصف شعبان فلا تصوموا)) رواه ابوداود والترمذي والنسائي وابن ماجة^(٣)، واته: هەر کات شەعبان گەشتە نیووی بەپۆزوو مەبن.

(١) بڕوانە: (المجموع)، ج٦، ص٤٥٤-٤٥٢، وە (فقه السنة)، ج١، ص٥٩٠.

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج٦، ص٤٥١-٤٥٢.

(٣) بڕوانە: (المجموع)، ج٦، ص٤٢٦، و رواه بلفظ: (إذا انتصف شعبان فلا صيام).

جەۋاب: پۇڭى گومان لىكراۋ (يوم الشك):

ئەمىش زۆرىيەى ھەرەزۆرى زانايان تىدا بەرپۇژوو بونى بەمەبەستى پەمەزان بەجەپام دەزانن، ديارە مەبەستىش لە پۇڭى گومان لىكراۋ پۇڭى پىش ھاتنى مانگى پەمەزانو كۆتايى مانگى شەعبانە.

بەلگەى زۆرىيەى زانايانىش كە (أبوحنيفة ومالك وأوزاعي و شافعي وإسحاق سفيان و الثوري وأحمد) يان لەنىتودان^(۱)، ئەم دەقەيە:

* ((عن عمار بن ياسر رضي الله عنهما قال: من صام اليوم الذي يشك فيه فقد عصى أبا القاسم عليه السلام)) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح ورواه النسائي والدارمي والدارقطني والبيهقي وابن خزيمة والحاكم على شرط الشيخين ووافقه الذهبي^(۲)، واتە: ھەرکەسك ئەو پۇڭە بەرپۇژوو بىت كە تىيدا لە گومان دايە-ئايا پەمەزانە يان نا- ئەو سەرپىچى لەبابى قاسم عليه السلام کردوہ.

بەلام ھەندىك لە زانايان ئەك بەدروست (جائز) بگرە بە پىويستى دەزانن كە پۇڭى ناوبراۋ بەمەبەستى پەمەزان بگرنو چەند شتىكىش بە بەلگە دىننەوہ يەكىكىيان ئەم قەسەيەى (أبو هريره) يە خوا لىي پازى بى: ﴿لأن أصوم اليوم الذي يشك فيه من شعبان أحب إليّ من أن أفطر يوماً من رمضان﴾ رواه البيهقي، واتە: ئەگەر ئەو پۇڭە بگرم كە گومانى تىدايە لە شەعبان بىت پىم خۇشترە كە پۇڭىك لە پەمەزان بخۆم.

بەلام (نووي) زۆر چاك پشتگىرى لەپراى جەماوہر کردوہ سەرى خستوہ كارىكى بەپراى بەانبەر کردوہ كە نەتوانى پاست بىتەوہ^(۳).

(۱) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۲۸، وە (فقه السنة)، ج ۱، ص ۵۹۱.

(۲) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۲۶.

(۳) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۲۸-۴۴۸.

ئىنجا خۆپىنەرى بەرپىز جگە لەم پۆژە ديارىكراوانە چەند حالەتتىكى دىكەش ھەن
كە پۆژووگرتنيان تىدا قەدەغە يان لانی كەم ناپەسندە، كە لە خالەكانى دىكەدا
باسيان دەكەين.

هەشت: پۆژووگرتن بى پسانەوھو بى بواردن (صيام الدھر):

ئەمىش دواى ئەوھى كە لەسەر ئەوھ يەكدەنگ بوو ون كە ئەگەر ھات و ئەو
پۆژانەى پۆژووگرتنيان تىدا قەدەغە كراوھ نەى بواردن، ئەوھ دروست نىھ، لەسەر
ئەوھ كە ئايا ئەگەر پۆژەقەدەغەكراوھكانى بواردن دروستە يان نا؟! پايان جياوازە،
بەشىكىيان^(۱) بەموباح و دروست بگرە بە پەسەندى دەزانن، مادام لەپرو لاوازى و
ئەرك و كارى گرنگترو گەورەتر چواندنى بەدوادا نەيەت، بەشىكىشيان ھەرچۆن بى
ھەر بەناپەسندى دەزانن.

جا بەسەرغىدانى دەقەكانى سوننەت كە لەوبارەوھ ھاتوون دەردەكەوى كە پاى
دووھ بەھىزترو بەلگەدارترە، با بزاني چۆن؟!

* ((عبدالله بن عمرو) گىپراوئەتەوھ دەلى: ھەوال بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دراوھ
كە من گوتوومە: سۆيىند بەخوا ھەتا بژىم ھەمىشە پۆژى بە پۆژوو دەبم و
شەوئىش ھەلدەستمەوھ بۆ شەونوئىژ-، منىش پىم گوت: لە جىيى بابم و دايكم
وام گوتوھ، فەرموى: ((فانك لاتستطيع ذلك، فصم وأفطر، وقم وغم، وصم من
الشهر ثلاثة أيام فإن الحسنه بعشر أمثالها وذلك مثل صيام الدھر)) واتە:
بىنگومان ئەوھت بۆ ناكړئ، بەلام پۆژوو بگرەو بوارىشى بەدەيە، وە شەوئى
ھەستەوھ بشخەوھ، وە لە مانگى سى پۆژان بەپۆژوو بە چونكە چاكە يەك
بەدەيە، وە ئەوھ وەك پۆژووگرتنى تىكراى سالتىيە.

(۱) كە (نوي) بە (عامۃ العلماء) بيان دادەنئ، بپوانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۱۶.

منیش گوتم: لەوێ چاکترم لە توانادایە، فەرمووی: ((فصم یوما وأفطر یومین)) (دەجا پۆژێک بگرەو دوان ببوێرە) گوتم: لەوێش چاکترم لە توانادایە، فەرمووی: ((فصم یوما، وأفطر یوما، فذلك مثل صیام داود علیه السلام وهو أفضل الصیام))، (دەجا پۆژێک نا پۆژێک بەپۆژوو بە وەتەو وەك پۆژووگرتنی داوودە علیه السلام وە ئەوێ چاکترین پۆژوو گرتنە)، گوتم: لەوێش چاکترم پێدەکرێ، فەرمووی: (لا أفضل من ذلك)، (لەوێ چاکتر نیە). (بخاری ومسلم) گێڕاویانەتەو^(١).

* ھەروەھا پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((لا صام من صام الأبد، لا صام من صام الأبد)) رواه البخاري ومسلم عن عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما، واتە: ھەرکەسێک ھەمیشە بەپۆژووبی پۆژووی نەگرتو، (زانایان گوتوویانە مەبەست ئەوێ کە پاداشتی پۆژووگرتنی نیە، یان ھەر پۆژووەکە ی دروست نیە، بۆی بەرنەگەوتو، یان مەبەست دوووا لێکردنیەتی)^(٢).

کەواتە: بەپێی ئەم دوو فەرموودەیی پێغەمبەر ﷺ (لا أفضل من ذلك) وە (لا صام من صام الدهر)، ئەوێ ھیچ کە پۆژووگرتنی تێکرای سالو پۆژگار شتیکی پەسەندو سوننەت نیە، بگرە دروست و پەواش نیە، جا ھەرچەندە (ابن حجر)^(٣) پای (ابن حزم) ی بە ریزبەر (شاذ) دانائە کە گوتوویەتی، ئەو جوێر پۆژووگرتنە ھەرچەندە^(٤)، بەلام من پێم وایە رایەکە ی بەھێزو پێزە، چونکە پشتگیری کراو بە سوننەتی پێغەمبەر ی بەرپێزە ﷺ.

(١) بڕوانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٧٤٠، رقم الحديث: ١٩٧٦.

(٢) بڕوانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٧٤٣، کە لە (ابن العربي المالکی) نەقلی کردو.

(٣) ھەمان سەرچاوە بەرگ، ص ٧٤٣.

(٤) بڕوانە: (المحلی شرح المحلی)، ج ٦، ص ١٩٨، مسألة: ٧٩٠.

بەلام پىم وايە ناشگونجى به گشتى پۇژووى ناوبراو به حەرام دابىيىن چونكە، چەند فەرموودەيە كىش ھەن كە لىيان دەفامرىتتەو پۇژوو نەپساندەو ھەش دروست و پەوايى، بۆ وىنە:

((عن عائشة أن حمزة بن عمرو الأسلمي رضي الله عنه سأل النبي ﷺ فقال: يا رسول الله أني رجل أسرد الصوم، أفأصوم في السفر؟ فقال: صم إن شئت وأفطر إن شئت))
رواه مسلم واصحاب السنن الا ابن ماجة، واتە: (حمزة بن عمرو الأسلمي) خوا لىي پازى بى پرسىارى لە پىغەمبەر ﷺ کرد گوئی: ئەي پىغەمبەرى خوا من پىاویکم پۇژوو ریز دەكەم - واتە زۆر پۇژووان دەگرم و ناپسیئەمەو - جا ئایا لە سەفەرىش بەپۇژووم؟ فەرمووی: ئەگەر حەزت کرد بەپۇژووبەو ئەگەر حەزىشت کرد مەگرە.

كەواتە: وایى دەچى پای راست ئەوەبى كە ئەگەر بابای پۇژوگر دووچارى زیان بوو یان ھەق و مافیكى فەوتاند، بەھۆى ئەو جۆرە پۇژوگر تەو، ئەو ھەك (ابن حزم) گوتوویەتى حەرامە، ئەگەر نا موباح و پەوايە، ھەرچەندە مادام پىغەمبەرى خوا ﷺ بەپۇژووى پۇژناپۇژىكى فەرمووە (أفضل الصيام)، دیارە ئەو جۆرە - بۆ كەسێك بیهوى پۇژووى زۆر بگرێ - چاکترین جۆرە پۇژوگر تە.

نۆ: دروست نیە یان لانی كەم ناپەسندە كە ژن بەبى مۆلەت و

ئاگادارى و پەزما نەدیى میردى پۇژووى سوننەت بگرێ:

وہ ئەگەر ژن بەبى پى پیدانى میردەكەى بەپۇژوو بوو میزدەكەى بۆى ھەيە بەھۆى چوونە لایەو پۇژووەكەى لى تىك بدات، چونكە ھەق و مافی جینسى میزدەكەى فەرزەو لەكاتى تىك گیرانیشتا سوننەت بە قوربانى فەرز دەكرى، لەوبارەشەو چەندان فەرموودە ھەن، بۆ وىنە:

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ لا يحل للمرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بأذنه)) رواه البخاري ومسلم وأحمد وأصحاب السنن سوى النسائي، وهذا لفظ البخاري، واته: ژن بۆی پەوا نیه مادام میترده کە ی له مال بێ، بە بێ پێی پێدانی وی بە پۆژوو بیت.

ناشکراشە کە مەبەست لێرەدا پۆژوووی سوننەتە، چونکە پۆژوووی فەرەز جێ جێ لە کاتی خۆیدا بیت چ گێڕانەوه یان لە خوگرتن و کەفپارەت بیت ئیزنی ناوی.

دیاری هەندێک لە زانیانیانیش رایان وایە کە ئەو جۆرە پۆژووگرتنە تەنیا ناپەسندەو هەپام نیه، بەلام بە پێی ئەو فەرموودەیە سەرێ رای یە کەم پاست ترە، هەرچەندە ئافەرەتێک لە حالەتی وادا پۆژوو بگرێ، ئەگەر پۆژوو کە ی بر دەسەرێ، هەر بەر دەکەوی، بەلام لە سەر مۆلەت وەر نە گرتنە کە ی گوناچارە.

هەر وەها ئەگەر ژن میتر دە کە ی لە سەفەر یان نەخۆشی سەر جێگابوو، بۆی هەیه بە بێ مۆلەت وەر گرتن بە پۆژوو بیت^(١).

دە: پێکەوه لکاندنی دوو پۆژوو یان زیاتر (الوصال):

ئەمیش وەک زانیان گوتوو یانە: بریتیه ئەو کە بابای پۆژووگر دوو پۆژ یان زیاتر بە پۆژوو بیت بێ ئەو ی بەربانگ و پارشیۆ بکات هیچ خواردن و خواردنەو یەکی بچیتە هەناو وە، بەلام ئەگەر هیچی خواردن و خواردنەو هەرچەندە کەمیش بیت بە (وصال) دانانێ، هەر وەها دواخستنی خواردن و خواردنەو ی بەربانگ بۆ پارشیۆ دروستەو بە (وصال) دانانێ^(٢).

(١) لەوبارەو سەرخی ئەم سەرچاوانە بەدە: (المجموع)، ج ٦، ص ٤١٩، وە: (الغلی)، ج ٦، ص ٢١٢، مسأله ٨٠٤، وە (فقه السنة)، ج ١، ص ٥٩٢.

(٢) بروانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٣٧٤، وە (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٢٩٩.

جا زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری نزیك به‌یه‌كده‌نگی (اجماع) زانایان (وصال) به‌نا په‌سه‌ندو نادروستو بگره‌ به‌ قه‌ده‌غه‌كراو (حرام)ی ده‌زانن، كه‌می‌كیشیان به‌ موباح و په‌وای داده‌نێن، ژماره‌یه‌كیش له‌ زانایان وه‌ك: (احمد واسحاق وابن ام‌نذر وابن خزيمة) وه‌ هه‌ندێك له‌ مالیكیه‌كان (وصال) هه‌تا پارشیو (سحر) به‌دروست ده‌زانن، وه‌ زۆریه‌ی شافیعییه‌كانیش ده‌لێن به‌ربانگ نه‌كردنه‌وه‌و دواخستنی بۆ پارشیو به‌ (وصال) دانانری، چونكه‌ (وصال) نه‌وه‌یه‌ كه‌ له‌هیچ به‌شێكی شه‌ویدا هیچ نه‌خوات و پۆژووه‌كان پێكه‌وه‌ بلكێنی و پێكه‌وه‌ په‌یوه‌ست بكات و هیچ خواردن و خواردنه‌وه‌یان نه‌كه‌وێته‌ نێوان^(١).

ئێستاش با سهرنجی چهند فهرمووده‌یه‌كی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بده‌ین ده‌رباره‌ی (وصال): * ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله ﷺ عن الوصال، قالوا: انك تواصل! قال: إني لست مثلکم إني أطعم وأسقي)) متفق علیه، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (وصال)ی قه‌ده‌غه‌كردوه، گوتیان: ئه‌دی بۆچی تۆ (وصال) ده‌كه‌ی؟ فهرموی: من وه‌ك ئێوه‌ نیم، من خواردن و خواردنه‌وه‌م ده‌دریتێ.

* (عن ابي سعيد الخدري) خوا لێی پازی بێ له‌ پیغه‌مبه‌ری بیستوه‌ فهرموویه‌تی: (وصال) مه‌كه‌ن، هه‌ركامێكتان ویستی (وصال) بكات با هه‌تا پێش به‌ره‌به‌یان بیکات.

زانایان ده‌رباره‌ی فهرمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ (إني أطعم وأسقي) زۆر قسه‌یان كردوه، به‌لام واپێده‌چێ ئه‌و پایه‌یان كه‌ ده‌لێ:

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ كه‌ هێزو پێزی خواردن و خواردنه‌وه‌ی پێده‌دری (أعطى قوة الطاعم والشارب) له‌ هه‌موویان راست ترو ماقوولتر بێت، وه‌ك (نووي)

(١) بڕوانه: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٧٢٠.

گوتووێهتی^(۱)، وه بیگومان ئەم رایە لە گەڵ ئەوێ که (ابن حجر العسقلانی) له (ابن القيم الجوزیه) وه نهقلی کردوه که دهلی: واتە به‌بیر لی‌کردنه‌وهو تیوه‌پامانی به‌رزو و مه‌زنی خۆیه‌وه سه‌رقاڵم ده‌کات و وام لی ده‌کات که له‌به‌ر پۆچوون و نقووم بوون ده‌رباره‌ی ناسینی و خۆشویستی و به‌گه‌وره‌ گرتنیدا نه‌مه‌په‌رژیته‌ سه‌ر هه‌ستکردن به‌ برسیه‌تی و تینویتی، تیک ناگیرین، چونکه ئەوێ (ابن القيم) گوتووێهتی ته‌فسیرو پوونکردنه‌وه‌ی رای ناویراوو هه‌ڵبژێراوه^(۲).

له ئێره كۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌كان له‌كه‌ڵانین
Stay in touch on social media
لێن هه‌مگه‌ر مێژوایه‌ی ئه‌وه‌ی

AliBapir/ عملی باپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

AliBapir/ عملی باپیر

کەتانی
رێکەڵاندنی هه‌مگه‌یه‌ی مامۆستا عه‌لی باپیر

رێکەڵاندنی هه‌مگه‌یه‌ی مامۆستا عه‌لی باپیر

(۱) پروانه: (شرح صحيح مسلم)، ج ۵، ص ۲۹۹

(۲) پروانه: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۷۲۵.

به ندی پینجہم

نیعتیکاف (الأعتکاف)

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

AliBapir

Stay in touch on social media

نہ نوزہ خیمہ الیہ نہ یہاں نہ مکملین

نہن منکم بر مواقع التواصل الاجتماعي

عہل یاپیر/ AliBapir

عہل یاپیر/ AliBapir

کھٹائی

ڈاکٹر یاندنی مہکتہ بی ماموستا عہل یاپیر

ڈاکٹر یاندنی مہکتہ بی ماموستا عہل یاپیر

رځپاڼې دندې مه ځنډه، د ماموستا علي بابېر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

له لږه کومه لارښه ځان نه ځنډه کولای
Stay in touch on social media
نن مه کم غږ موږغ الوصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

رځپاڼې دندې مه ځنډه، د ماموستا علي بابېر

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

که ناستي

رځپاڼې دندې مه ځنډه، د ماموستا علي بابېر

QR codes for social media and contact

خوا پشتیوان بچ له چهند خالیئکدا به کورتی باسی ئیعتیکاف ده کهین:

۱- ئیعتیکاف چیه و چۆنه؟

وشه‌ی (اعتکاف) له ته‌سلی زماندا بریتیه له مانه‌وه‌و په‌یوه‌ست بوون به‌شوتنی‌که‌وه، یان به‌ شتی‌که‌وه (لزوم الشيء أو مکان وحبس النفس علیه)^(۱)، له زاراوه‌ی شه‌رعیشدا بریتیه له مانه‌وه‌ی که‌سیکی تایبه‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له مزگه‌وتدا (المقام في المسجد من شخص مخصوص على صفة مخصوصة)^(۲).

خوای په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی: ﴿...وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ...﴾ البقرة ﴿۱۸۷﴾ واته: وه له کاتی‌کدا که له مزگه‌وته‌کاندا له ئیعتیکاف دان مه‌چنه لایان واته له‌گه‌ل ژنه‌کانتان جووت مه‌بن.

۲- جوکه‌که‌ی:

وه زانا‌یان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌که‌ه‌نگن که چوونه ئیعتیکاف سووننه‌ته‌و فەرزه‌یه^(۳)، وه ئیعتیکاف (جوار)یشی پێ ده‌گوتری و هه‌م له‌ قورئانی به‌پێژدا و هه‌م له‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری پایه‌به‌رزو به‌پێژیشدا باسی کراوه، خوای په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی: ﴿...وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ...﴾ البقرة ﴿۱۸۷﴾.

له‌ سوننه‌تیشدا به‌ هه‌ردوو‌ک وشه‌ی (جوار) و (اعتکاف) هاته‌وه:

(۱) بڕوانه: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۶۸، وه (فتح الباری)، ج ۴، ص ۸۰۵.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۳) بڕوانه: (شرح صحیح مسلم)، ج ۵، ص ۳۱۴۷، وه بڕوانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۸۰۷.

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله ﷺ يعتكف العشر الأواخر من رمضان)) رواه مسلم.

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان النبي ﷺ يصغي إليّ رأسه وهو مجاور في المسجد فأرجله وأنا حائض)) رواه البخاري، واته: پیغه مبه ر ﷺ سهری خوی لیم نزیک ده خسته وه له حالیکدا که له مزگهوت له ئیعتیکافدا بوو منیش هه رجهنده له هیزدا بووم سهریم شانه ده کرد.

۳- کاته که ی:

زانایان ده رباره ی کاتی تیدا چوونه ئیعتیکافه وه به گشتی دوو رایان هه ن: هه رچی (شافعی و أحمد و داود الظاهري) و پایه کی (أبو حنیفة) هه ن ده ئین: له هه موو کاته کانی شهوو پۆژدا دروسته چ که م بئ زۆر.

به لام مالیک و پای باوی (أبو حنیفة) ده ئین: ده بی به لای که مه وه پۆژیکی ته و او (یوم بکامله) ببی، چونکه نه وان رایان وایه که به پۆژوو بوونیش مه رجه بو چوونه ئیعتیکافه وه^(۱).

به لام وهك (نوي) گوتوو یه تی^(۲) رای یه که م به هیژتره، چونکه ئیعتیکاف له نه سلای زماندا به مانه وه دیتو، شه رعیش تاییه تی کردوه به مانه وه له مزگه وتدا به مه به سستی خواپه رستی، به لام هیچ سنووری بو دیاری نه کردوه، که واته له سهر نه سلای مانا که ی به یلریتته وه، له خالی چواره میشدا باسی پۆژوو له گه ل گرتنی ده که یه ن.

(۱) بره وانه: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۸۰-۴۸۱.

(۲) هه مان سهرچاوه ی پیشوو.

۴- مەرجەکانی:

ئەو مەرجانەى كە زانايان لەسەريان پێك كەوتوون بۆ كەسێك كە دەچێتە ئىعتىكافەوه (الشخص المعتكف) ئەمانەن:

۱- مسوڵمان بوون.

۲- عاقل بوون.

۳- پاك بوون بۆ پياو لە لەش پىسى (جنابة) و بۆ ئافرەت لە لەش پىسى و لە بى نوێژىش^(۱).

۴- لە مزگەوت دا بوون^(۲).

۵- لە پۆژێك كەمتر نەبى -واتە لە سپێدەى بەيان هەتا رۆژئاوا بوون-.

۶- وێرەى پۆژوو گرتن بێت.

جا پێشتر ئاماژەى كەمان بە مەرجى پێنجەم كردو ئەو پايەمان پەسەند كرد كە دەلى: بە مەرج گرتنى كەمتر نەبوونى ماوهى ئىعتىكاف لە پۆژێك، پايەكى بى هێزە.

بۆ مەرجى شەشەمىش كە زۆربەى زانايان وەك: (الزهري ومالك وأوزاعي وثوري وأبو حنيفة وأحمد وإسحاق)، بە مەرجيان گرتووە هەندى كيشيان وەك (شافعي وأبو شور وداد الطاهري وأحمد) لە پاسترین رېوايه تیدا، گوتويانە: مەرج نيه^(۳)، هەر بە كورتى دەلىين:

(۱) بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۶۹.

(۲) بېروانە: (فتح الباري) ج ۴، ص ۸۰۶، بەلام (أبو حنيفة) پاي وایە كە بۆ ئافرەت مۆلت هەبە كە لەو ژوورەیدا كە نوێژى تیدا دەكات لە مالى بچیتە ئىعتىكافەوه.

(۳) بېروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۷۷.

أ- هیچ کام لەو دەقانهی که به ناوی پیغه مبهروه عليه السلام له باره‌ی به مه‌رج گرتنی پۆژوو بۆچوونه ئیعتیکاف گیرانه‌وه پاست نین و له مه‌حه‌کی زانیانی فرموده‌ناس (العلماء المحدثون) ده‌رچوونه و هه‌موویان لاواز (ضعیف)ن.

ب- به‌لام چه‌ند فرموده‌یه‌کی پاست و پاشکاو (صحیح و صریح) هه‌ن بۆ ئیستپاتی نه‌وه که ئیعتیکاف به‌بێ پۆژووگرتنیش دروسته، هه‌رچه‌نده سوننه‌ت و په‌سه‌ند وایه پۆژووگرتنی له‌گه‌ڵ بێت، به‌لام مه‌رج نیه، بۆ وینه:

* ((عن عائشة أن النبي عليه السلام اعتكف العشر الأول من شوال)) رواه مسلم بهذا اللفظ والبخاري بلفظ آخر، واته: پیغه مبه‌ر عليه السلام ده‌ رۆژه‌کانی سه‌ره‌تای شه‌ووال چووه ئیعتیکافه‌وه، جا ناشکرایه که یه‌که‌مین رۆژی مانگی شه‌ووال رۆژی جه‌ژنی په‌مزه‌نه‌و پۆژووگرتنی تێدا قه‌ده‌غه‌یه!

* ((عن عمر رضي الله عنه أنه نذر أن يعتكف ليلة فقال له النبي عليه السلام: أوف بنذرك)) متفق عليه، واته: عومه‌ر خوا لێی رازی بێ شه‌ویك ئیعتیکافی له‌ خۆی گرتبوو، پیغه مبه‌ر عليه السلام پێی فرمود: نه‌وه‌ی له‌ خۆت گرتوه ته‌نجامی بده.

* ((عن ابن عباس رضي الله عنه أن النبي عليه السلام قال: ليس على المعتكف صيام إلا أن يجعله على نفسه)) رواه الحاكم في المستدرک وقال على شرط الشيخين، ورواه الدار قطني، واته: بابای چووه ئیعتیکاف پۆژووگرتنی له‌سه‌ر نیه، مه‌گه‌ر بۆ خۆی له‌سه‌ر خۆی پێویستی کردبێ^(١).

* و نه‌مه‌ رای دیکه‌شیان هه‌یه.

(١) بڕوانه: (المجموع)، ج ٦، ص ٤٧٨-٤٧٩، وه بڕوانه: (الروضة الندية شرح الدرر البهية)، ج ١، ص ٣٥١-٣٥٢.

۵- فه پزو پایه کانی:

ئیعتیکاف له دوو پایه و فه پزی بنه پرتی پیک دیت^(۱):

یه کهم: مانه وه له مزگهوت به مبهستی خواپه رستی و طاعت:

دووم: نیازو مبهست (النیه القصد) له دلدا هه بوون له سه ره تای دهست به کار کردنه وه تا کۆتایی.

شایانی باسیشه که زانایان پاش یه کدهنگ بوونیان له سه ره نه وه که ده بی ئیعتیکاف له مزگهوتدا بیته و له شوینی دیکه ی غهیری مزگهوتدا به رناکه وئ، له باره ی مزگهوتیک که بوچوونه ئیعتیکافه وه بشی رایان جیاوازه، هه یانه پیی وایه که ته دنیا له مزگهوتی پیغه مبهردا ﷺ له مه دینه دروسته^(۲)! هه شیان ره رای وایه که ده بی له یه کیک له سی مزگهوتده کان (مزگهوتی حه رام، مزگهوتی پیغه مبهری ﷺ، مزگهوتی نه قصا) دا بی^(۳)، هه ندیکیشیان گوتوو یانه له هه ر مزگهوتیکی جومعه تیدا کراو (جامع) دا دروسته^(۴).

(أبو حنیفة وإسحاق وأبو ثور) یش گوتوو یانه: هه ر مزگهوتیک پینج نویره فه رزه کانی به کۆمه ل تیدا بکرتن ئیعتیکافی تیدا دروسته^(۵).

(۱) بروه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۲۰، وه: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۷۱ وه ۴۸۷، ۴۸۶.

(۲) نه ره رایه له (سعید بن المسیب) گێپراوه ته وه، به لام (نوری) گومانی له باره یه وه هه یه، بروه: (المجموع)، ج ۶، ص ۴۷۴.

(۳) نه میش له (حذیفه بن الیمان) خوا لئی رازی بی گێپراوه ته وه، بروه سه رچاوه ی پیشو هه مان به رگ و لاپه ره.

(۴) نه میش پای (الزهري والحاكم وحماد)، هه مان سه رچاوه به رگ و لاپه ره ی پیشو.

(۵) بروه سه رچاوه ی پیشو هه مان به رگ و لاپه ره، وه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۲۰-۶۲۱. وه بروه: (نیل الأوطار)، ج ۴، ص ۳۶۰-۳۶۱.

واش پێدهچێ رای (مالك وشافعی وداود الظاهري) كه (شوكانی)یش به‌لایدا
شكاوته‌وه له هه‌موو رایه‌كانی دیکه‌ راست‌تر بی‌ت، كه ده‌لێ: ئیعتكاف له هه‌موو
مزگه‌وتی‌كدا ده‌بێ، چونكه -هك (نووي) گوتویه‌تی: -خوای په‌روه‌ردگار به‌ گشتی
فه‌رمویه‌تی: ﴿... وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ...﴾ (البقرة ١٧٧) وه هه‌یج
به‌لگه‌یه‌کی نه‌وتۆش -له سونه‌تدا- نیه كه چه‌مکی فراوان و گشتی: (المساجد)
تایب‌ت بکات به هه‌ندیک جۆره مزگه‌وته‌وه^(١)، به‌لکو هه‌ر ئهم رایه‌ پاسته‌و ته‌واوه‌.

٦- چ شتیك بۆ بابای چووه ئیعتیکافه‌وه سونه‌ته‌؟

دیاره‌ نه‌و كه ده‌چێته ئیعتیکافه‌وه به‌مه‌به‌ستی طاعت و به‌ندایه‌تی بۆ خوا
کردن و بیرکردنه‌وه پامان و به‌خۆدا چوونه‌وه له خوا نزیك بوونه‌وه نه‌و کاره‌ ده‌کات.
که‌واته سونه‌ته‌ هه‌میشه سهرگه‌رمی نه‌و شتانه بی‌ت كه نه‌و ئاماژه‌ی بۆ
مسۆگه‌ر ده‌که‌ن و خۆی له‌هه‌ر قسه‌و په‌فتاریکی دیکه‌ بپاریزی، نه‌گه‌رنا هه‌ر ته‌نیا
به‌مانه‌وه‌ی له مزگه‌وت و به‌نیازو مه‌به‌ستی طاعت و خواپه‌رستییه‌وه،
ئیعتیکافه‌کی دێته‌دی^(٢).

٧- نه‌و شتانه‌ی بۆ بابای چووه ئیعتیکافه‌وه په‌وان، چین؟

زانایان له‌سه‌ر نه‌وه پێك كه‌وتوون كه بابای (معتكف) بۆی هه‌یه بۆ تاره‌ت
گرتن و ده‌ست نویژگرتن له مزگه‌وت بچێته‌ده‌ری^(٣)، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر مزگه‌وته‌كه‌

(١) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢) چونكه نه‌و جۆره مانه‌ویه له مزگه‌وتدا خۆی له خۆیدا خواپه‌رستییه، په‌وانه: (شرح صحیح
مسلم)، ج ٥، ص ٣١٤٧.

(٣) په‌وانه: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٨٠٨، وه (المجموع)، ج ٦، ص ٤٨٨-٤٨٩.

جومەدی لێنە کرا لەسەری پێویستە بۆ نوێژی جومەش بچیتە دەری^(١)، هەروەها زۆریە زانیان پایان وایە کە بۆ بابای چوووە ئیعتیکافەوه سوننەتە کە لەنیو مزگەوتدا سەردانی نەخۆش بکات و نوێژی لەسەر جەنازە بکات، بەلام ئەگەر بۆ ئەو شتێانە بچیتە دەرەوەی مزگەوت ئەو ئیعتیکافە کە هەڵدەوێتە شیتەوه، مەگەر بۆ دەستنوێژی پێویستی (حاجە) بچیتەوه ماک و بەسەر ڕێگاوه لە نەخۆشە کە بپرسی ئەمەیان زۆریە زانیان بەدروستی دەزانن^(٢).

بەلام ئەگەر بەتۆزێ (اکراه) بڕایە دەری یان لەبیری چوو، ئەو زانیان یە کەدەنگن لەسەر زیان نەگەشتن بە (ئیعتیکاف) هەکی^(٣)، چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((رفع عن أمي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه)) وەك پیشتر باسمان کردووە.

ئەمەش چەند دەقیکی سوننەت لەوبارەوه:

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: وإن كان رسول الله ﷺ ليدخل علي رأسه وهو في المسجد فأرجلُهُ، وكان لا يدخل البيت إلا لحاجة إذا كان معتكفا)) متفق عليه، واتە: وە پێغەمبەر ﷺ سەری خۆی بۆ دەهێنامە ژووری و بۆم شانە دەکرد وە جەستە ی لە نیو مزگەوتیدا دەبوو، وە کاتێک کە لە ئیعتیکافدا بووایە مەگەر بۆ پێویستی (تارەت گرتن) ئەگەرنا نەدەهاتە ماک.

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: إن كنت لأدخل البيت للحاجة والمريض فيه فما أسأل عنه إلا وأنا مارة)) رواه مسلم، واتە: من جاری وابوو دەچوومەوه ماک بۆ پێویستی^(٤) و نەخۆشیش لەوێ بوو، بەلام بەسەر پێتو نەبێ لێم نەپرسیو.

(١) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٥٠١.

(٢) بڕوانە: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٨٠٨.

(٣) بڕوانە: (المجموع)، ج ٦، ص ٥٠٨.

(٤) مەبەست لە پێویستی (حاجە) تارەت گرتنە.

دىيارە ھەندىكىش لە زانايان سەردانى نەخۆش و شوپىنكەوتنى جەنازەيان بۆ باباى چوۋە ئىعتىكافە ھە بەرەوا زانىۋە، بەلام قسەكەيان بىھىزەو راي زۆرەو جەماۋەرى زانايان راست ترە^(۱).

۸- ئىعتىكاف بەچى ھەلدەۋەشىتەۋە؟

ئىعتىكاف بەنەمانى يەكىك لەو شتانەى كە بۆ خودى باباى (معتكف) بەمەرج گىراون كە (مسولمانەتى و عاقل بوون و پاكى لەش لە پىسى و بىنويژى)ين، ۋە بەنەمانى يەكىك لە دوو فەرزو پاىەكانى ئىعتىكاف كە (نيەت و لە مزگەوتدا مانەۋە)ن، ھەلدەۋەشىتەۋە، كەۋاتە: ھەركاتىك باباى (معتكف) كافر بوو، يان شىت بوو، يان لەش پىسو و بىنويژ بوو، يان نيەتى ئىعتىكافى گۆرى يان بەبى عوزرى پىپىدراو لە مزگەوتى چوۋە دەرى، ئەۋە ئىعتىكافەكەى ھەلدەۋەشاۋەتەۋە.

دوو تىبىنى:

۱- چوونە دەر بۆ چەند كارىكى دىكەى ۋەك: (خواردن و خواردنەۋە، شاىەدى دانىك كە پەكى لەسەر ۋى كەوتبى، كەلدەشاخ لەخوگرتن، چارەسەرى خو كردن لە نەخۆشى) زانايان رايان جىا جىايە بۆ ھەلدەۋەشاۋە ھەلدەۋەشاۋەى ئىعتىكاف ھەندىكىان دەلەين بە موتەلقى پىيان ھەلدەۋەشىتەۋە، ھەندىكىشان كە (تورى وشافىي و أحمد) لە رىۋايەتتىكىدا، لەنىويانندان دەلەين: ئەگەر لە سەرەتاي چوونە ئىعتىكافىيەۋە بەمەرجى گرتبن زىانياان نىە ئەگەرنا پىيان ھەلدەۋەشىتەۋە، بەلام ھەر كام لەۋشتانە لەلاى شافىيەكان را جىايى (اختلاف)يان تىدايە^(۲).

(۱) بىروانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۵۰۰.

(۲) بىروانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۸۰۸، ۋە (المجموع)، ج ۶، ص ۴۹۳-۴۹۴.

۲- بەلام زانایان لەسەر ئەوە یەكدهنگن كە بابای چووێ ئیعتیكافەوێ بۆ هەر ئیش و کاریکی دیکە ی موباح بۆی هەیه هەتا دەرگای مژگەوت بچێ، چونکە وەك لە (صحيح البخاري) دا هاتوێ لەژێر ناوێشانى: (باب هل يخرج المعتكف لحوائجه إلى باب المسجد؟! دا، پێغه مەبەر ﷺ كاتێك (صفية) ی هاوسەری خوا لێی پازى بێ ئە مژگەوتێ سەردانى كردو ئەویش -واتە پێغه مەبەر ﷺ- ئە ئیعتیكاف دا بوو، پاش هەستانى (صفية) پێغه مەبەر ﷺ هەتا دەرگای مژگەوت بەرپێی كردو ئەگەلى چوو^(۱).

۹- گێڕانەوێ ئیعتیكاف (قضاء الإعتكاف):

زانایان سەرچەم لەسەر ئەوە یەكدهنگن كە ئەگەر ئیعتیكافەكە لەخۆگێراو (منذور) بوو ئەو پێوستە بگێرێتێتەو،^(۲) بەلام ئەگەر سوننەت (تطوع) بوو، ئەو مەگەر خاوەنەكەى وەك سوننەت جێ بەجێ كردنێك حەزىكات ئەگەرنا لەسەرى فەرزی نیه، بەلام (مالك) هەرچۆنێك بێ گێڕانەوێ بەپێوست دەزانێ^(۳)، دیارە پای زۆربەى زانایانىش وێچووترە، بەبەلگەى ئەوە كە (بخاري) لە (عائشة) ی گێڕاوەتەو: كاتێك پێغه مەبەر ﷺ وەك عادەتى خۆى لە دە رۆژى كۆتایی پەمەزاندا چووێ ئیعتیكافەوێ ژمارەیهك لە خێزانەكانیشى خوا لێیان پازى بێ سەرو چادری گچكەیان لە مژگەوتدا هەلداو چوونە ئیعتكافەوێ پێغه مەبەریش ﷺ لەكاردانەوێ ئەوێ ئیعتیكافەكەى خۆى شكاندو فەرمانى كرد چادەرەكانیان پێچانەو، پاشان پێغه مەبەر ﷺ دە رۆژ ئیعتیكافەكەى خۆى لە مانگی شەوالدا

(۱) بڕوانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۸۱۳-۸۱۴.

(۲) بڕوانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۵۲۰-۵۲۱، وە (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۲۸.

(۳) بڕوانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۸۱۲.

گێڕانەوه، بەلام بە هاوسەرەکانی نەگوت کە ئێوەیش دەبێ بیانگێڕنەوه. جا دیارە فەرز بووایە فەرمانی پێدەکردن بە گێڕانەوهی^(١).

١٠- لە خوگرنتی ئیعتیکاف لە مزگەوتیکی دیاریکراودا:

هەر کەسێک چوونە ئیعتیکافەوهی لە مزگەوتیکی دیاریکراودا لە خوێ گرت. ئەو دەبێ جێبەجێ بکات، چونکە یەکیەک لە سیفەتە بەرزەکانی بەندە چاکەکانی خوا وەفا کردنیانە بە (نذر)، وە کە فەرموویەتی: ﴿يُؤْفُونَ بِالْأَذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ (٧) الإنسان، واتە: ئەوێ لە خوێانی دەگرن جێبەجێ دەکەن، وە لە رۆژێک بێمان هەیە کە مەترسییەکی بەربلای هەیە.

هەر وەها بەلگەی تایبەتی جێبەجێکردنی لە خوگرنتی (نذر)ی ئیعتیکاف ئەم فەرموودە هەیە کە (بخاری) لە (ابن عمر) وە خوا لێیان پازی بێ گێڕاویەتەوه لە ژێر ناوونیشان: (باب إذا نذر في الجاهلية أن يعتكف ثم أسلم) دا هێناویەتی، ئەوێ خواری وە دەقە کەبەتی^(٢):

* ((عن ابن عمر رضي الله عنه نذر في الجاهلية أن يعتكف في المسجد الحرام - قال: أراه قال: ليلة - قال له رسول الله ﷺ: أوف بنذرک))، واتە: عومەر خوا لێ پازی بێ لە سەردەمی نەفامیتیدا لە خوێ گرتبوو کە لە مزگەوتی حەرامدا بچیتە ئیعتیکافەوه - گوتی: پێم وایە گوتی: شەویەک بوو - جا پێغه مەبەری خوا ﷺ پێی فەرموو: نەزەرە کەت جێبەجێ بکە.

(١) بروانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٨١٢-٨١٣.

(٢) بروانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٨٢١.

پېشم وايە ئەمە سەر جەم زانايان لەسەرى يەك دەنگى و تىيدا جياواز نىن، ئەو ئەندە ھەيە زانايان گوتوويانە بىجگە لە سى مەزگەوتەكان (مەزگەوتى ھەپامو مەزگەوتى پىغەمبەر ﷺ و مەزگەوتى ئەقەسە لە قودس)، باباى لەخۆگر (ناذر) لەسەرى پىويست نىە كە لە خودى ئەو مەزگەوتەدا كە ئىعتىكافەكەى تىدا لەخۆى گرتو، بچىتە ئىعتىكافەو، چونكە بىجگە لەو سى مەزگەوتە كە دەقى سوننەت ھەيە لەسەر پلەو پاىەيان و ئىمتىيازى خوایەپرستى تىياندا، مەزگەوتەكانى دىكە وەك يەكنو، ئەگەر لەخۆگرتن (نذر) ھەكەى بە موتەلەقى بووبى لە ھەر مەزگەوتىكدا بىكات بۆى بەردەكەوى^(۱).

لێرەشدا كۆتايى بەم بەندى پىنجەمەش دىنين و خوا يارىي دەچىنە سەر بەندى شەشەم و كۆتايى لەم دروشمى سىيەمە.

لە نۆزە كۆمەڵەبەزەكان لەكەلەكانى
Stay on touch on social media
ئەن ئەمەك بىر مەلەكە ئامۆشەكە

لەكەياندى مەكەلەبى مامۆشەكە عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

لەكەياندى مەكەلەبى مامۆشەكە عەلى بابىر

عەلى بابىر AliBapir

عەلى بابىر AliBapir

كەتەلەبى
لەكەياندى مەكەلەبى مامۆشەكە عەلى بابىر

لەكەياندى مەكەلەبى مامۆشەكە عەلى بابىر

له ئۆره كۆمهلهتپههكان لهكهلانين
Stay in touch on social media
نهن ههكم عير موانع النواصل التوتلماني

رۆكه پاندني مهكتهبي ماموستا عهالي بابيز

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/ AliBapir

كهتالي
رۆكه پاندني مهكتهبي ماموستا عهالي بابيز

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

رۆكه پاندني مهكتهبي ماموستا عهالي بابيز

بہندی ششم

بەرھەم و سودەکانی پۇژووگرتن و
چوونە ئىعتىكافەو

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزىڭىزگە قۇتۇلۇپ تۇرۇڭىز
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مۇلازىمەت ئالغۇچى

www.alibapir.net

English - غەربىي - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا ئەلى بابىر

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

YouTube icon

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا ئەلى بابىر

QR codes for social media

خۆينەرى بەرپىز!

ھەرچەندە باباي مەسولمان كە خواپەرستىيە جۆراو جۆرەكان جىيەجى دەكات دەبى تەنياو تەنيا مەبەستى پازىكردنى خواو و دەستەيىنانى پاداشت و بەھەشتەكەى يىت. بەلام لە سۆنگەى ئەووە كە ھەموو ئەو ئەركانەى خواى كارەجى بە بەندەكانى سپاردوون، پىرپىر لە حىكمەت و بەرھەم و سوود بۆ جەستەو عەقل و ڤووح و تاك و خىزان و كۆمەلگا لە دنياو دواوژدا، شتىكى پەسەندو باشە كە ھەول بەدات پەى بە حىكمەت و بەرھەم و كەلگەكانى لە خواپەرستىيەكان بەرى، بۆ ئەوەى ھەم دلگەرمانەتر بەندايەتى بكات و ھەم ھاتنەدى بەشيك لە بەرھەم و سوودەكانى ئەو ئەرك و خواپەرستى يانە بكاتە سەنگى مەحكە و تەرازووى ئەندازەى چاك يان خراپ تەنجامدانى ئەو ئەرك و خواپەرستىيانە.

جا ئەو ئەمەش لىرەشدا لە كۆتايى توژىنەوەى ڤۆژووگرتن و ئىعتىكافەو، ھەول دەدەين بە كورتى ئاماژە بە بەرھەم و كەلگەكانى ھەركامىكيان بكەين.

۱- بەرھەم و سوودەكانى ڤۆژووگرتن :

يەك: پاداشتىك كە بەس خواى پەرورەدگار ئەندازەو چۆنيەتییەكەى دەزانى، چونكە خواى بەرزو مەزن لە فەموودەى قودسىدا فەرموويەتى: ((كل عمل ابن آدم له إلا الصيام فإنه لي وأنا أجزي به..)) رواه مسلم وأحمد والنسائي، وەك پىشتەر لە بەندى يەكەمدا ڤوونمان كردەو.

دو: شادبوون بە بەھەشتى رازاوو نەڤراوەى خواى بەخشەر، چونكە (أبو أمامة) خوا لىي رازى بى گوتوويەتى: چوومە لاى پىغەمبەرى خوا ﷺ و پىم گوت: كردەو يەكەم پى بلئ كە پىي بچمە بەھەشت! ئەويش فەرمووى: ((عليك بالصوم فإنه لا عدل له) واتە: ڤۆژوو بگرە چونكە ھىچ شتىك ھاوتاي نىە،

پاشان بۆ جاری دووهم چوومده وه لای هەر فەرمووی ((عليك بالصيام)) رواه أحمد والنسائي والحاكم وصححه، واتە: خەریکی پۆژووگرتن ببە.

سێ: دوورکەوتنەوهو چەپالەدران لە شاگری دۆزەخ، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ((ما من عبد يصوم يوما في سبيل الله إلا باعد الله بذلك اليوم وجهه عن النار سبعين خريفا)) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن إلا أبا داود^(١)، واتە: هەر بەندەیهێک یەک پۆژ لە پێی خوادا —یان لە کاتی جەنگ و جیهاددا— بە پۆژوویی خوا بەو پۆژە هەفتا ساڵ پێی پووی لە شاگر —ی دۆزەخ— دوور دەخاتەوه.

چوار: پاکبوونەوهو داشۆردن لە چلک و چەپەری گوناح، چونکە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((الصلوات الخمس والجمعة إلى الجمعة ورمضان إلى رمضان مكفرات لما بينهن إذا اجتنبت الكبائر)) رواه مسلم، کە پێشتر لە بەندی دووهمدا تەرجەمەمان کردووە.

پێنج: پارێزکاری (تقوى) بەرەمی پۆژووگرتنە، وهك خواى پەرورەدگار فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾^(١٨٣) البقرة، واتە: ئەى ئەوانەى بپرواتان هێناوه، پۆژووگرتنتان لەسەر نووسراوه وهك چۆن لەسەر ئەوانەى پێش ئێوه پێویست کرابوو بۆ ئەوهى پارێزکاریی بکەن.

شەش: پۆژووگرتن قوتابخانەى تێدا فیڕبوون و ڕاهێنران لەسەر ڕەوشتە بەرزو جوانەکانە، وهك: لێبوردن و ڕقی خۆ قوتدانەوهو ئارام گرتن (صبر) و، جلەوی نەفس توندکردن و خۆمەرزەم کردن لە ئاقار ئارەزووەکاندا، هەر بۆیەش خواى پەنهان بێن و کاریبەجێ پۆژووگرتنى بە قەلغان و سوپەر پێناسە کردووە

(١) بڕوانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٥، ص ٣٠٨٧.

فەرموويەتى: ((والصيام جنة فإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب ولا يجهل فإن شاتمه أحد أو قاتله فليقل: إني صائم مرتين)) رواه مسلم وأحمد والنسائي، وهك پيشتەر لە بەندى يەكەمدا پرونمان كردۆتەوه.

كەواتە ئەو كەسانەى كە بەهەنەى بەرپۆزووبوونەوه خۆيان توورپەو تۆسن و مۆن و مرچ دەكەن و لەگەڵ سەبەرى خۆيان بەشەر دین، با ناگادار بن كە پۆزوووەكەيان بەس خۆتینوو و برسى كردنەو ئەو پۆزوووە نە كە شەرع داواى كردووە.

هەوت: پەيدا بوون و بەهیزبوونی خەسلەتى بەرزو پەسەندى ئەمىندارى (الأمانة) و هەست كردن بە چاودێرى خۆى پەنھان بىن، چونكە باباى پۆزوووان ئەگەر تەنیا لەبەر خوا نەبێت و هەست بە ناگادارى و چاودێرى وى نەكات كاتێك كە خەلكى لى ديار نەبێ دەتوانى پۆزوووەكەى بشكىنێ، بى ئەوێ هەى كەس پى بزانى، پيشتريش پرونمان كردووە كە مەبەست لە رستەى: ((الصيام لي وأنا أجزي به))، رواه البخاري وأبو داود، كە لە فەرموودەى قودسى خۆى بى وێنەدا ھاتووە ھەر ئەوێ كە گوتمان.

هەشت: پەيدا بوون و بەهیزبوونی ئێرادە و عەزىمەت لەسەر دیندارى و خواپەرستى، چونكە ھەك چۆن ئەندامەكانى جەستە بەجوولاندن و كارپى كردن و ھەرزەش بەھیز دەبن و پتەو دەبن، وىست (إرادة) ئىنسانىش بەھەمان شتو، جا كەسێك لە بەیانىيەو ھەتا ئیوارە خۆى لە ھەموو ئەو شتانە بگريتەو كە پۆزوويان پى دەشكى، ھەك خواردن و خواردنەو ھەو خۆرپشانندنەو ھەو تۆو (مەنى) ھاتنەو، يان پۆزوويان پى سوک دەبێ^(۱) ھەك: درۆو غەيبەت و قەسەى ناشىرىن و روانىنى ھەرام و قەسەو رەفتارى پووج (لغو) و زیاد لە پتەوىست خەوتن و قەسەكردن... ھتە، ھەر بۆيەش خۆى كاربەجى يان پتەغەمبەرى خوا ﷺ

(۱) (ابن حزم) پای وایە، كە ھەموو ئەو گوناهانەى قەدەغە كرارن دەبنە ھۆى پۆزوو شكاندن! پرانە: (المغلی)، ج ۶، ص ۱۲۱، مسألة: ۷۳۴ (ويبطل الصوم أيضا تعمد كل معصية أي معصية كانت).

فرموویه تی: ((فإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب ولا يجهل))، به لئی بیگومان بابایه کی وا ورده ورده ده بیته خاوه نی ئیراده و عه زمیکی پته وو دامه زراو له سهر طاعت و چاکه کاری و له به رانبهر گوناح و خراپه کاریدا.

نۆ: پوون و صافبوونی بیرو زهین و به هیژبوونی عه قل و هۆش له سهر جی به جی کردنی نه رک و چالاکیه کانیان، چونکه شتیکی ناشکراو جه ریئپراوه که کهم خۆری و خالی بوونی گه ده (معدة) کاریگه ریه کی زۆری ههیه بۆ ئازادبوونی عه قل و ده ست ئاوه لا بوونی بۆ بیرکردنه وه و پامان و وردبوونه وه و هه لێنجان و شت له بهرکردن و... هتد، هه ر بۆیه ش له (لقمان الحكيم) خوا لئی رازی بی گپراوه ته وه که به کوره کهی خۆی گوته^(۱): ((يا بني إذا امتلأت المعدة نامت الفكرة، وخرست الحكمة وقعدت الأعضاء عن العبادة))، واته: نهی کوره شیرینه کهم! هه ر کات گه ده پرپوو عه قل ده نوی و هۆش لال ده بی و نه دامه کانی ش له خواپه رستی سست ده بن.

ده: پۆشنبوونه وهی دل و ده روون، نه می ش راستیه کی روونه بۆ هه ر که سیك که وهك شه رع گوته ویه تی به رپۆزوو بووی، (أبو حامد الغزالي) خوا لئی رازی بی له وبار وه گوته ویه تی^(۲): ((والإنسان رتبته فوق البهائم لقدرته بنور العقل على كسر شهوته ودون رتبة الملائكة لاستيلاء الشهوات عليه وكونه مبتلى بمجاهدتها، فكلما انهمك في الشهوات انحط إلى أسفل سافلين والتحق بغمار البهائم. وكلما قمع الشهوات ارتفع إلى أعلى عليين والتحق بأفق الملائكة، والملائكة مقربون من الله عز وجل، والذي يقتدي بهم ويتشبه بأخلاقهم يقرب من الله كقربهم...))، واته: وه ئینسان پله و پایه ی له سه رووی ئاژه لانه ویه چونکه به پووناکی عه قل ده توانی جله و ئاره زووی خۆی بگری، وه له خوار

(۱) پروانه: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۱۶۱۸.

(۲) پروانه: (احیاء علوم الدین)، ج ۱، ص ۲۳۶.

پەلە فریشتانەوێه، چونکە ئارەزووەکان بەسەریدا زالن و بەسەر شکاندنەوێه و جەلە و توندکردنیان تاقی کراوەتەوێه، جا ئینسان هەتا زیاتر سەرگەرمی ئارەزووەکانی بێت پتر بەرەو نزمی دەچێ و دەچیته ریزی مالاتەوێه، وە هەتا چاکتر ئارەزووەکانی کپ بکات و کۆنترۆل بکات باشتەر بەرەو بەرزێ دەچێ و دەگاتە ئاسۆی بلندی فریشتەکان، جا بێگومان فریشتەکانیش لە خوای زال و پایە بەرز نزیک خراوێن، کەواتە هەرکەسیش چاویان لێ بکات و خۆی وەک وان لێ بکات لەپەرەوشت و خەسلەتەکاندا ئەوێه وەک ئەوان لەخوا نزیک دەبێتەوێه.

یازدە: بەرھەمیکی دیکە پۆژوو گرتن راھینانی ئینسانە لەسەر پێک و پێکی (نظام) و خوێپۆه گرتنی، چونکە لە کاتیکی دیاریکراو وە چەند شتیکی دیاریکراوی لێ قەدەغە دەکری و هەتا کاتیکی دیاریکراو نابێ توخیان بکەوێ، ئەمەش چاکترین مەشق و راھینانە لەسەر ئەسلی پابەندی (التزام) بە پێک و پێکییەوێه لە هەموو بوارەکانی دیکە ژیان و گۆزەراندا.

دوازدە: بەھێزکردنی هەست و نەستی باریەتی و یەکرەنگی و یەکریزی لەنیوان مسوڵماناندا لە سەرتاسەری جیھان و سەرچەم ئوممەتدا، چونکە هەموویان تێکراو وێکرا بەپۆژوو دەبن و پاشان کۆتایی بەپۆژووگرتنیان دین و جەژن دەکەن.

سیزدە: گەشە پێدان و پتەوکردنی سۆزو بەزەیی و پەرۆشی سەبارەت بەھەژار و نەدارو برسییان، چونکە وەک ئاشکرایە پۆژووی مانگی پەمەزان برسی و تینوو بوونیکی گشتی و ناچارییەو دەوڵەمەند و نەدار حەقەن دەبێ برسی و تینووبن، جا ئەگەر بۆ ئاتاج و نەدارو برسییەکان حالەتیکی ئاسایی یە، چونکە پێوەی راھاتوون! ئەوێه بێگومان بۆ دەوڵەمەند و دەستپۆشیستووە تێرو پەرەکان حالەتیکی ریزبەر و نااسایی یەو بەو حالەتە نااسایی یە کاتییە خۆیان لە حالەتی ئاسایی و بەردەوامی هەژار و نەدارەکانیش ناگادار دەبن، وەسەرئەجام ئەگەر وێژدانیان پێشتر خەوتوو و بووبێ بێدار دەبێتەوێه و ناگاداریان دەکات کە هەوێکیان بۆ بەدەن کاریکیان بۆ بکەن و، بەمەش پەییوەندییە کۆمەلایەتیەکانی نیوان

كۆمەلگا پتەوو توندو تۆل دەبن و تۆكمە دەيىت.

چواردە: ۋە بەرھەم و سوودىكى دىكەى پۆژوگرتن برىتيە لە پەخساندى دەرفەت و بواريكى باش بۆ فېربوونى زانست، بەتاييەت شارەزابوانى قورئان كە خویندن و بىر لىكردنەو و تىگەيشتنى يەكئىكە لە گەورەترين جۆرەكانى خواپەرستى و كاريگەرترين ھۆيەكانى تەزكەي نەفس و لە خوا نزيك بوونەو.

پازدە: ۋە لە كۆتاييدا: يەكى دىكە لەبەرھەم و شوینەوارەچاك و پاك و شەریفەكانى پۆژوگرتن ئەوھە كە دەيىتە ھۆى تەندروستى (الصحة) ولەش ساغى بەھۆى: أ- پشودان و ئاسوودەبوونى گەدەو كۆئەندامى ھەرس و باقى كۆئەندامەكانى دىكەى نىو جەستە.

ب- نۆى بوونەوھى خانەو شانەكان (الخلايا والأنسجة) جەستەو قوتاربوون لەو خانەو شانانەى كە پېربوون و لەكاركەوتوون.

ج- پزگاربوونى جەستە لە پاشماوھى خۆراكە ھەرس نەكراوھەكان و ماددە پەزمەندەبوو زیادەكان، بەكورتى: خۆ بۆاركدن و خۆ تەتەلەو لەبېژنگدانى جەستە.

د- پى ئاسان بوون بۆ زالبوون بەسەر ئەو جۆرە نەخۆشيانەدا كە پارىژ نەكردن لە خواردن و خواردنەو بە گشتى، يان ھەندىك جۆرە خواردن و خواردنەو ھۆكارى مانەو و پەرستاندننە، بۆ وینە: پارىژكردن لە شىرنەمەنى بۆ نەخۆشى شەكرەو... ھتد.

ديارە ھەر بۆيەش كە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمويەتى: ((صوموا تصحوا)) رواه ابو نعيم وابن السني عن أبي هريرة ﷺ وهو حديث حسن، واتە: بەپۆژووبن لەش ساغ دەبن، يان لەشتان ساغ دەيىتەو^(۱).

(۱) بۆ نووسىنى تەم باسە (بەرھەم و سوودەكانى پۆژوگرتن) سوودىكى باشم لە كىتەبى (الفقه الاسلامى وأدلته) د. ۋەبە الزجيلي، ج ۳، ص ۱۶۱۷-۱۶۱۹، ط ۴ وەرگرتو.

بە ئۆ خۆینەری بەرپۆز!

ئەمانەن بەرھەم و سوودەکانی پۆژووگرتن ھەر بۆیەشە کە خۆی کاربەجی گرتنی پۆژووی مانگی پەمەزانی کردووە بە یەکیەک لە پینچ پایە و بنەرەتەکانی ئیسلامەتی و مسوڵمانەتی مەزھبی مسوڵمان، وە ھەر بۆیەش وەک چۆن پێویستە دایک و باب سەرپەرشتکاری منداڵ، منداڵەکیان لە ھەوت سالییەو لە سەر نوێژکردن رابھێتن، بەھەمان شێوەش زۆربە زانایان بە پێویست یان لانی کەم بە سوننەتیان زانیو، کە منداڵ لە سەر پۆژووگرتنی پەمەزانی پابھێتێر ھەرچەندە ھەتا بالغ نەبێ لە سەری فەرز نابێ، وەک (ابن حجر العسقلانی) لە (فتح الباری) یەکییدا ھیناویەتی^(۱).

۲- بەرھەم و کەلکی چوونە ئیعتیکافەو :

خۆینەری بەرپۆز و خۆشەویست!

دەتوانین بەرھەم و سوودەکانی چوونە ئیعتیکافەو لە چەند خاڵێکدا بنوسین بەلام لە سۆنگەی ئەووە کە حیکمەت و بەرھەمی بەرزی ئیعتیکاف ھەرچەندە زۆرین بەلام سەرچەم لەیەک جوغزدا کۆدەبنەو کە بریتیە لە (بەخۆداچوونەو لەخوا نزیک بوونەو) بە پەسەندم زانی کە خاڵ بە خاڵی نەکەم و یەکیینەو بەسەرێکەو بێخەمە پروو:

ھەموو ئینسانێک پێویستی بەو ھەبە کە نێو نێو خۆی لە گرمەو زرمە ی ئیان و گوزەرانی قەلەبالی و جەنجالێ نێو کۆمەلگا بدزیتەو لەگەڵ خۆیدا خەریک بیت و لەگەڵ خۆی پەروردگار و بێوینەیدا سەرگەرمی رازو نیاز و پارانەو بێرکردنەو و پامان بیت و:

(۱) پروانە: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۷۱۵، (باب: صوم الصبیان).

أ- ئاوپرێك له رابردووی خۆی بداتەوێ دەخۆ هەر لەكاتی باڵغ بوونییهوێ چى كردوێ چى نەكردوێ له چاكه و خراپه، چى كردوێ له چاكه و طاعهت تاكو سوپاسى خواى لهسەر بكات و لێى زیاد بكات، وه چى كردوێ له خراپه و گوناخ تاكو لێى پەشیمان بێتەوێ و پەڕیزى خۆى لێ پاك بكاتەوێ.

ب- سەرئێستى واقیعی ژيان و گۆزەرانى خەلك و دەورەبەرى و كۆمەڵگاگەى بدات دەخۆ دوورى و نزىكى له ئاین و بەرنامەى خواوێ چۆنەو ئههوىش نەركى سەرشانى چیه و پێویستە چى بكات بۆ چاككردن و بەره و خواو ئیسلام هێنانى و پاكسازى و چاكسازى كردنى!

ج- تەماشایەكى ئایندهى خۆى بكات و بەره و ههوارو مەنزىگای كاتى گۆرو بەرزەخ و یەكجاری و هەمیشەیی دواپۆژ پڕوانى و وردبیتەوێ و پابمى و دابمى! داخوا چى بۆ ئه و سەفەر و كۆچ و كۆچبارە و مەنزىگا و ههوارگانه ئاماده كردوێ!

بەلێ: مادام پێغه مەبەرى هەلبژاردەو هەرە پایە بەرزى خوا ﷺ پێویستى بەوێ بووێ كە بەلای كەمەوێ سالى دە پۆژ - دە پۆژى كۆتایى پەمەزان - بچیتە نێو ئیعتىكافەوێ بەتەنیا سەرگەرمى زىكرو فىكرو تەقوا و طاعهت و بێكردنەوێ و پامان بێت، ئایا ئێمەى نعووم بوو - ئەگەر نەئێم خنكاو - له دەریای بى ناگایى و هەلە و پەلە و گوناخ و دنیا دۆستیدا ههوجار ههوجار پێویستیمان پێى نیو پەكمان لهسەرى نەكەوتوێ؟! بێگومان با، بەلام لێرەدا بە پێویستى دەزانم وەلامى دوو ئىشكال بدەمەوێ كە لهسەر مەسەلەى (ئىعتىكاف) هەلەستن:

یەك: ئایا له كاتێكدا دەبینین بارودۆخى مسوڵمانان هێندە شپەزەو شیواوێ ماقوولەو دەگونجێ واز له خەلك و كۆمەڵگا بهێنن و له كوڤى مەزگەوتێكدا سەرگەرمى ئىعتىكاف بێن؟!

جا لە ۋەلامى ئەم پرسیارو ئىشکالەدا دەلێین: ما دام پێغەمبەرى خوا ﷺ سەرەپای ئەو ھەموو ئەرك و کارە گەورەو مەزنانەى پێغەمبەرایەتى کە بە ئەستۆوەیەو بوون ون کە بێگومان لە ئەرك و کارى ھەرکەسێک قورسترو مەزنترو بوون ون، بە پێویستى زانیبێ کە بە لای کەمەو سالى دە پۆژ بچیتە ئیعتیکافەو، دیارە ئەو چوونە ئیعتیکافەو شتێکی ھێندە گرنگو پێویستە کە ئەوەندە دینى ئەو کاتەى بۆ تەرخان بکړئو ئەویش ئەرك و کاریکە لە ریزی ئەرك و کارە گرنگەکانى دیکەو پێویستە ھەقى خۆى بدريتى، ھەر بۆیەش زۆربەى ھەرەزۆرى زانیانى پۆچووو لیکۆلەرەو، چوونە ئیعتیکافیان ئەک ھەر بە سوننەت بگرە بە سوننەتێکی داکوکی لەسەرکراو (سنة مؤکدة) داناو^(۱).

ئەجا لە راستیدا ئەو کەسەى کە خۆى پێنەگۆړئ چاکتر خەلکیشى پێناگۆړئو، ئەو کەسەى ئاگاشى لە خۆى بېړئ ۋەک تیغى کول ھیچ نابړئ، ۋە کەسیکیش لەماوەى سالیکی رەبەقدا دە پۆژ یان کەمتر یان زیاتر بەتەنیا دانیشتنو پامانو خواپەرستن بە خۆى پەوانەبینى، لە ئاقار خۆیدا زۆر کەمتەرخەمە، بە تاییەت ئەگەر لەو جۆرە کەسانە بێت کە کارو چالاکی نێو خەلک و کۆمەلگای ھەبێ.

دوو: پەنگە زۆر کەس کە باسى ئیعتیکاف دەکړئ یەكسەر خەلوەکیشانى ھەندێک لە ئەھلى تەریقەتى بێتە بەرچاوى زەین و خەیان!

بەلام بێگومان خەلوەکیشانو چلەکیشانى ھەندێک لە ئەھلى تەریقەت زۆر لە چوونە ئیعتیکافەو دوورەو ھێندەى ئاسمانو رێسمان لەیەك جیان، جا ھەرچەندە پەنگە لەسەرەتاو ۋەشەى خەلوەکیشان کە کورد بەکاریانھێناو ھەم لە زەین و ھەم لە واقعیدا کتومت ئیعتیکافى گەیاندى، بەلام بێگومان ئیستا زۆر لەیەك دورو بگرە ھەندێک جار دژو پێچەوانەشن، چونکە ئەسلى ئیعتیکاف بریتىە لە مزگەوتدا

(۱) بڕوانە: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۸۰۷.

مانەۋە بەمەبەستى خواپەرستى^(۱)، ۋە دەبىي باباي (معتكف) لە ميانەى ئىعتىكافە كەيدا سەرگەرمى زىكرو فيكر بىت بە تايبەت قورئان خوئىندىن ۋە تىۋەرپامانى^(۲)، ۋە تەنيا ئامانجىشى دەروون پاكبۈنەۋە چاك بوون ۋە لەخوا نزيك بوونەۋە بىت، ۋە سۈننەتە باباي چوۋە ئىعتىكافەۋە بە پۇژوۋ بىت ۋە پاشان زوۋ بەربانگ بىكاتەۋە ۋە درەنگىش پارشىۋ بىكات!

بەلام ئەوانەى كە لەم پۇژگارەدا دەچنە خەلۋە كىشانەۋە، كەمتر وايە سنوورو ئادابەكانى شەرىع پەچاۋىكەن، ھەم لە شوئىنى تىدا چوونە خەلۋەۋە، كە بەزۇرى لە ئەشكەۋت ۋە شوئىنى پەرىدە ۋە چەپەك ۋە تارىكدا ئەنجام دەدرى، نەك لە مزگەۋتدا! ۋە ھەم لە ماۋە كەيدا كە بە زۇرى چل (۴۰) شەويان پى دەچى، ۋە ھەم لە چۆنىەتتە كەيدا كە كەمتر وايە قورئان خوئىندىنى تىدەبى ۋە بەدەگمەنىش نەبى خواردن ۋە خواردنەۋەيان نابى ۋە شەۋو پۇژ بەرپۇژون! ۋە ھەم لە ئامانجىدا كە زياتر باباي خەلۋە كىش مەبەستى كەشف ۋە كەپرامەت ۋە دىتنى شتى عەجايىب ۋە ئاناسىيە! جا ديارە ھەر بۆيەشە كە دەبينىن لە سۆنگەى چوونە ئىعتىكافەۋە ئىنسان ئەۋ بەرھەم ۋە سوۋدانەى چىنگ دەكەۋن كە شەرىع پەسەندى كردوون، ۋەك زىادبوون ۋە گەشە كردنى ئيمان ۋە تەقۋا ۋە ئىخلاص ۋە تەزكىيە بوونى دەروون ۋە دىنيا لەلا گچكە بوونەۋە بە كەمگرتن ۋە بەھەشت لەلا شىرەنت بون ۋە زىادبوونى ئارەزوۋ ئىشتىياقى دىدارى خۋاى پەرۋەردگار ۋە ... ھتە.

بەلام بەھۆى خەلۋە كىشانەۋە - مەگەر ئەوانەى سنوورو ئادابە شەرىعيەكانى تىدا پەچاۋىكەن كە ئەۋ كاتەش خەلۋە كىشان ۋە ئىعتىكاف كردن دەبنە دوو وشەى ھاۋ واتا (مترادف) - بەزۇرى ئىنسان توۋشى ئەنجام ۋە بەرھەمى شووم ۋە بى خىرى ۋەك: لەخۇبايى بوون ۋە خۇپى چاكبوون ۋە خۇلى گۇران، قسە بىزپكاندن ۋە وپىنەى سەيرو

(۱) بېۋانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ۵، ص ۳۴۱۷.

(۲) بېۋانە: (المجموع)، ج ۶، ص ۵۱۵-۵۱۶.

رَاكەپادىنى مەكتەپنى مامۇسىغا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزىگە كۆمەتلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مۇلازىمەت ئۆزلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ

www.alibapir.net

English - غەربىي - ئوردى

رَاكەپادىنى مەكتەپنى مامۇسىغا ئەلى بابىر

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

YouTube icon

رَاكەپادىنى مەكتەپنى مامۇسىغا ئەلى بابىر

QR codes for social media

چوارهمین درووشمی خواپهرستی

حج و عمره کردن

(الحج والعمرة)

نه نوره کومندیه نیه کان لیکه لکین
Stay in touch on social media
نن نمک میر مبالغ التواجل الیومانی

AliBapir
archive.org/details/@alibapir

AliBapir
www.alibapir.net
English + عربي + گوردی

AliBapir
Google Play App Store

AliBapir
Facebook YouTube Telegram WhatsApp Messenger

* پیناسه و پله و پایه و حوکی حهج و عومره.
* جوره کانی حهج و عومره و مه رجه کانیان.
* میقاته کان و شوینه کان (المواقیت الزمانیة والمکانیة) ی حهج و عومره.

* پایه و فہرزو سوننه ته کانی حهج و عومره.
* ئه و شتانه ی که له ماوه ی ئیحرام دا حه پامن.
* چۆنیه تی ئیحرام شانندن و ته واوکردنی حهج و عومره.
* چۆنیه تی حهج و عومره کردن.

ئهم بهندهش له دوو خال پینکها توه:

يدك: حهجي مالتاوايي (حجة الوداع) ی پتغه مبهري خوا ﷺ.

دوو: چۆن حهج و عومره ده که ی؟!

* چهند ورده بابه تیکی دیکه له باره ی حهج و عومره وه، که ههوت ورده بابه تی گرنگی گرتوونه نیوخۆ.
* بهرهم و سووده کانی حهج و عومره.

پى خوشكردن

خوينەرى بەرپىزو خوشەويستەم!

حەج و عومرە چوارەمىن دروشمى دىندارى و خواپەرستى ئىنسانى مەسئۇلمان و حەجىش پىنچەمىن كۆلەكەو پاىەى ئىسلامەتتە! وە لە راستىدا مەگەر لە نوپۇدا نەگەرنا لە هەيچ جۆرە خواپەرستىيەكى دىكەدا هەندەى حەج و عومرە بەندايەتى و گەردن كەچى ئىنسان بۆ خاى پاك و بى وىنەو تاك دەرناكەوى و نادەرەوشىتەو.

بەللى بەراستى حەج و عومرە جۆرە خواپەرستىيەكى يەكجار تايەتى و ناوازەو سەر سوورەيتنەرن و حىكمەت و نەيىنى گەورە گەورەى جوارو جۆريان تىدان و، هەتا بلىي تىوەر پامان و سەرنج دانى وردو قوول هەلەدەگرن.

جا هەرچەندە زاناو پىشەوايانان خوا پاداشتى هەرە چاكيان بداتەو و هەرچى زياتر پلەو پاىەيان بەرز بكا تەو و زۆر وردەكارىيان لە توپىنەو وەى حەج و عومرەدا كردهو و پوو بەرپىكى فراوانيان لە كتيبەكانياندا بۆ باسو خواسى حەج و عومرە تەرخان كردهو،^(۱) بەلام ئىمە وەك عادەتى خۆمان لەم كتيبەدا زۆر ناچىنە نىو

(۱) بۆ وىنە سەرنجى ئەم سەرچاوانە بدە، كە بۆ نووسىنى ئەم لىكۆئىنەو وەى پىشە پىيان بەستەو:
(۱) (كتاب الموطأ) للإمام مالك، كتاب الحج، ص ۲۷۳-۲۶۰. (۲) (المغني والشرح الكبير) ج ۳، ص ۵۹۱-۵۹۰. (۳) (المجموع شرح المذهب)، ج ۷، هەموو و ج ۸، ص ۳۱۸. (۴) (شرح صحيح مسلم)، ج ۵ و ج ۶، ص ۳۱۵۵-۳۷۲۵. (۵) (احكام القرآن) لابن العربي، ج ۱، ص ۱۶۷-۲۰۲. (۶) (المجامع لاحكام القرآن)، للقرطبي، ج ۱، ص ۶۶-۷۱۵، وە ج ۲، ص ۱-۱۴. (۷) (مجموع الفتاوي) لأبن تيمية، ج ۲۶ هەموو. (۸) (زاد المعاد في هدي خير العباد)، ج ۱، ص ۱۷۱-۲۴۷. (۹) (الغلي شرح الغلي)، لأبن حزم، ج ۷، ص ۱-۲۰۹. (۱۰) (بداية المجتهد)، ج ۱، ص ۳۳۰-۳۹۶. (۱۱) (فتح الباري)، ج ۴، ص ۱۵۲-۵۹۱. (۱۲) (سبل السلام شرح بلوغ المرام)، ج ۲، ص ۹۱۹-۱۰۱۲. (۱۳) (العدة على الاحكام شرح العمدة)، ج ۳، ص ۲۷۵-۴۲۷. (۱۴) (الروضة الندية شرح الدرر البهية)، ج ۱، ص ۳۵۶-۴۰۸. (۱۵) (الدلة الرضية)، ص ۱۴۰-۱۶۲. (۱۶) (الفقه على

ورده کارییه کانی هه موو مه سه لهو بابته کانه وه، خوا یاریی هه ول دده دین که هه رچی پتیسته له باره ی هه ج و عومپه وه بزانی له م ده (١٠) بهنده دا بیخهینه پروو: **بهندی یه که م:** پیناسه و پله و پایه و حوکی هه ج و عومپه.

بهندی دووهم: جۆره کانی هه ج و عومپه و مه رجه کانیان.

بهندی سییه م: میقاته کان و شوینه کانی (المواقیت الزمانیه والمکانیه) ی هه ج و عومپه.

بهندی چوارهم: پایه و فه رزو سوننه ته کانی هه ج و عومپه.

بهندی پینجه م: ئه و شتانه ی که له ماوه ی ئیحرام دا هه پامن.

بهندی شه شه م: ئه و شتانه ی که له ماوه ی ئیحرام دا موباح و ره وان.

بهندی هه وه ته م: چۆنیه تی ئیحرام شکاندن و ته واوکردنی هه ج و عومپه.

بهندی هه شته م: چۆنیه تی هه ج و عومپه کردن.

ئهم بهنده ش له دوو خاڵ پێک هاته:

یه: هه جی مالتاواپی (حجة الوداع) ی پیغه مبه ری خوا ﷺ.

دوو: چۆن هه ج و عومپه ده که ی؟!

بهندی نۆیه م: چه ند ورده بابته تیکی دیکه له باره ی هه ج و عومپه وه، که هه وت ورده بابته ی گرنگی گرتونه نیوخۆ.

بهندی ده ییه م: به ره هم و سووده کانی هه ج و عومپه.

المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه، ص ١٨٩-٢٨٨. (١٧) (فقه السنة) للسید سابق، ج ١، ص ٦٣٣-٧٨١. (١٨) (المفصل في احکام المرأة والبيت المسلم)، د. عبدالکریم زیدان، ج ٢، ص ١٤٧-٤٦٠. (١٩) (الفقه الاسلامي وأدلته)، د. وهبة الزحيلي، ج ٣، ص ٢٠٦١-٢٤١٦. (٢٠) (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) تأليف عبدالعزيز بن بدوي، ص ٢٢٩-٢٧٦. (٢١) (فتاوي مهمة تتعلق بالحج والعمرة) الشيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز.

له خوای پهروه ردگارو به خشه ریش داواکارم که هیدایه تم بدات بتوانم له دوو توئی
 ئەم دە بەنده دا پرووی گەش و جوانی ئەو دوو جوۆره خواپه رستییه بهرزو مهزله
 وهك خۆیان پێشان بدهم، که به پراستی ئینسان ههتا زیاتر تییانه وه رابمینی-
 به تایبهتی ئەگەر به قیسمهتی بی ئەنجامیان بدات- چاکتر زانایی و کاربه جیی
 خوای دادگهرو کاربه جیی بۆ ئاشکرا ده بیئت و تی ده گات که بۆچی خوای پهروه ردگار
 هه جی کردوه به پینجه مین پایه ی ئیسلامه تی و، یه کیک له درووشم و نیشانه
 هه ره گه وه و گرنگه کانی دینداری و خواپه رستی ئینسانی مسولمان و خه لک و
 کۆمه لگای مسولمان!

وه بۆچی- به پینچه وانه وه- به جی نه هی نانی هه جی به سیمو و نیشانه ی ئەهلی
 کوفر داناوه! وهك فەرموویه تی: ﴿...وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
 اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفِيْرٌ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾ (آل عمران)، واته: وه هه قی
 خواجه له سه ر خه لکی که هه ره که سیك بۆی لواو رپی بۆ ئاچووغ بوو هه جی ماله که ی
 بکات، هه ره که سیکی ش کافربوو، ئەوه بیگومان خوا بی نیازه له تی کرای جیهانیان.

شاره زوور/ هه له بهجه

۱۲ ی رمضان ۱۴۲۰

۱۹۹۹-۱۲-۲۰

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىرى
Stay in touch on social media
بىز بىز مەلۇمات ئالماشماق

www.alibapir.net

English - عربي - گۆزى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

QR code for social media

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىن
Stay in touch on social media
ئىن ئەمەل غىر مەلەل ئەمەللىن

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

خوا پشتیوان بئ لهم بهندهدا ههركام له (پیناسه)ی ههجو عومره و (پلهو بایه) و (حوكم) یان له خالتيكى سهر به خوڊا ده خهینه پروو:

۱- پیناسه ی ههجو و عومره:

تیکرای زانایانی زمان له سهر نهوه پیکهاتوون که وشه ی (ههجو) که به (ههجو) و (ههجو) ده بیژری^(۱) - له تهسلای زمانی عاره بیدا به مانای: جیی مه بهست (قصد)^(۲) دئ، هه ندیکیشیان بۆ وینه: (خلیل بن أحمد الفراهیدی) - وشه ی ههجو له زاراوه ی زمانزاناندا به (کثرة القصد إلى معظم)^(۳)، واته: (زۆر پرووتیکردن و سهردانکردن به مههزن گیراوێک) مانا ده کهن.

وشه ی عومره (عمرة)ش له تهسلای زماندا به مانای سهردان (زیارة) دئ^(۴).

له زاراوه ی شهرعیشدا وشه ی ههجو به چهند جۆریک پیناسه کراوه که له نیوه رۆکدا به کن، بۆ وینه: (القصد إلى البيت الحرام بأعمال مخصوصة)^(۵)، واته: چوون بۆ مائی خوا (کابه) به چهند کرده وهیه کی تایبهت.

یان: (الحج: قصد موضع مخصوص وهو البيت بصفة مخصوصة في وقت مخصوص بشرائط مخصوصة)^(۶)، واته: ههجو کردن بریتیه له چوون بۆ شوینیکی تایبهت - که

(۱) پروانه: شرح صحیح مسلم، ج ۵، ص ۳۱۵۵، وه: (المعجم الوسيط)، ج ۱، ص ۱۵۶، (نوي) گوتوویه تی: (ههجو) به سهری (ههجو) چاوگ (مصدر) وه به سهر و ژیر (ههجو) یشی ناو (أسم)، وه پروانه: (أحكام القرآن) لأبن العربي، ج ۱، ص ۱۶۹، وه پروانه: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۱۵۲.

(۲) هه مان سهرچاوه ی پيشوو.

(۳) هه مان سهرچاوه ی پيشوو.

(۴) پروانه: (شرح صحیح مسلم)، ج ۵، ص ۳۱۵۵، وه: (أحكام القرآن)، ج ۱، ص ۱۶۹.

(۵) پروانه: (فتح الباري) ج ۴، ص ۱۵۱، وه: (شرح صحیح مسلم)، ج ۵، ص ۳۱۵۵ (له پهراویژدا).

(۶) هه مان سهرچاوه ی پيشوو.

مالی خواپه - به شیوه یه کی تاییه ت، له کاتیکی دیاریکراودا، به چهند مهرجیکی تاییه تهوه.

عومرپهش له زاراوهی شهرعدا ناوا پیناسه کراوه:

سهردانی مالی خواپه به ئیحرام بهستو سوورپانهوه به دهووری کابه داو هاتنو چون له نیوان صفاو مهره داو تاشینی سهر یان کورتکردنه وهی^(۱).

به کورتی: ههر کام له حج و عومرپه له زاراوهی شهرعدا بریتین له سهردانی مالی خوا - که کابه یه - (بیت الله الحرام)^(۲) وه ههر کامیکیان له چهند پایهو فهرزو سوننه تیک پیک دین.

ئه وهنده ههیه حج چهند ئیمتیازیکی به سهر عومرپه دا ههن، که گرنگترینان راوه ستانه له عهره فات، که پایهو کۆله گهی سهره کی حج، وهک پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (الحج عرفة) رواه أصحاب السنن، واته: حج کردن راوه ستانه له عهره فات.

۲- پلهو پایهی حج و عومرپه:

ههم خوی بی وینه و هاوه ل و ههم پیغه مبه ری سهره ریشمان ﷺ له زور دهقی قورئان و سوننه ت باسی حج و عومرپه و پایهو فهرزو سوننه ته کانیانان کردوه و به رزی پلهو پایه یان و گهره یی خیر و پاداشتی ئه نجامه درانیانان خستۆته روو، که ئیمه چهند دهقی له ههر کامیکیان به نمونه دینینه وه:

(۱) بپروانه: (المفصل)، ج ۲، ص ۱۴۷، وه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۷۶۳.

(۲) بۆیه کابه (کعبه) به (بیت الله الحرام) ناوئراوه، چونکه زنده حورمهت و پیزی ههیه به سهر شوینه کانی دیکه داو چهند شتیکی تیدا ههرام کراون له شوینه کانی دیکه دا موباح و رهوان.

یہ: کہ له قورثانییدا:

* ﴿وَأَنِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...﴾ (البقرة ۱۹۶) واته: وه حج و عمره بؤ خوا تهاوا بکهن.

* ﴿...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْ عَالَمِينَ﴾ (آل عمران ۹۷) پیشت تهرجه مه کرا).

* ﴿...وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ (الحج ۲۷) واته: وه به نیو خه لکیدا جار بده بین بؤ حج، به پی یان به سواری ههر ولا خیکسی له پولاواز - به هوئی پئی دوور برینه وه - که له هه موو ریبه کی دووره وه دین.

دوو: له سوننه تدا:

* ((عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ قال: سئل رسول الله ﷺ أي الأعمال أفضل؟! قال: إيمان بالله ورسوله، قال: ثم ماذا؟ قال: حج مبرور)) متفق عليه، واته: پرسیار له پیغه مبهری خوا ﷺ کرا: چ کرده وه یه که چاکتره؟، فهرمووی: پروا - یه کی پتهو - به خواو پیغه مبهره کی، گوترا: شه دی دواى شه وه؟ فهرمووی: هه جیکى تیرو تهاوا ^(۱).

* ((عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: من حج فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه)) متفق عليه، واته: ههر که سیئک هه ج بکاتو

(۱) بؤیه وشه (مبرور) به (تیرو تهاوا) لیکن دایه وه، چونکه زانایان به (مقبول)، وه (الذي لا تخالطه المعصية) وه (الذي وفيت أحكامه ووقع موقعاً لما طلب من المكلف على الوجه الأكمل) تفسیر یان کرده، بروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۴، وه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۱۵۷.

هیچ قسەو^(۱) ڕەفتاریکی ناشیرینی نەبوو، وە گوناحی نەکرد، ئەو وەك ئەو رۆژەى كە تییدا لە دایك بوو دەگەرپێتەو —مال—، (واتە: وەك چۆن منداڵی تازە لە دایك بوو هیچ گوناحیكى نیە پاك و بێگەردە ئەویش بەهۆی حەجەكەیهو ئەوا پاك دەبێتەو).

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ: العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة)) متفق عليه، واتە: عومرە هەتا عومرەیهکی دیکە نێوان خۆیان —لە گوناح— دەسڕنەو، وە حەجی تێرو تەواو جگە لە بەهەشت پاداشتیکی دیکەى نیە.

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: قلت يا رسول الله نرى الجهاد أفضل العمل أفلا نجاهد؟ قال: لكن أفضل من الجهاد حج مبرور)) رواه البخاري والنسائي وابن ماجه وأحمد والبيهقي، واتە: عایشە خوا لێى ڕازى بى دەلى: گوتم: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ دەبینین جیهاد چاکترین کردەوێه، جا ئایا جیهاد نەكەین؟! فەرمووی: بۆ ئێوەى ئافرەت حەجی تێرو تەواو لە جیهاد چاکترە^(۲).

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ قال: عمرة في رمضان تعدل حجة أو حجة معي)) متفق عليه، واتە: عومرە کردنێك لە ڕەمەزاندایا بارتەقای حەجێكە —یان حەجێکی گەڵ— منە.

(۱) وشەى (رفت) بەمانای جیماو و پێشەکیهکانى و قسەى جینسییانە لەگەڵ ژنان و هەر قسەو ڕەفتاریکی دژبۆو ناشیرین هاتو، ڕێوانە: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۱۵۸، وە ڕێوانە: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج ۱، ص ۳۱۴-۳۱۵.

(۲) ئەو فەرموودەیه بەو شێوەیه لە (المجموع) م نەقل کردو، ج ۷، ص ۴، بەلام (فتح الباري) ئاواى هێناو: (لكن أفضل الجهاد)، ڕێوانە: ج ۴، ص ۱۵۷، دیارە دەبێ هەردووکیان هاتن.

* ((عن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله ﷺ قال: ما من يوم أكثر من أن يعتق الله فيه عبداً من النار من يوم عرفة)) رواه مسلم، واته: له هیچ پژوئکدا خوا هیئدهی پژوی عهدهفه بهندهکان له -سزای- ناگر نازاد ناکات. ههلبهته دهقی دیکهش ههن، بهلام نهواندهی هیئرونهوه بهسن بو ئیسیپاتی بهرزی پلهو پایهو پاداشتی هج و عومره.

۳- حوکی هج و عومره:

هج یه کیکه له پیئج پایهکانی ئیسلام و زانیان لهسهر نهوه یه کدهنگن^(۱) که لهسهر ههر موسولمانیکی عاقل و بالغ و نازاد و خاوهن توانا (مستطیع) فهپزی عهینه، چونکه دهقهکانی قورئان و سوننت لهوبارهوه ژور پوون و پاشکاو (واضح و صریح)ن، ههروهها زانیان لهسهر نهوهش یه کدهنگن که ئافرهت و پیاو تئیدا یه کسانن^(۲)، له تمه نیشدا تهنیا جاریک فهپزه^(۳).

نهمهش چهند دهقیکی قورئان و سوننت که زانیان کردوویاننه بهلگی فهپزبوونی هج و بناغهی یه کدهنگی یان لهوبارهوه:

* ﴿...وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا...﴾ (۱۷) آل عمران

* ﴿...وَأَنْمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ...﴾ (۱۹۶) البقرة

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة وإيتاء

(۱) نهو فهرمووده بهو شئوهیه له (المجموع)م نهقل کردوه، دهبن ههردووکیشیان هاتبن.

(۲) بپوانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۱۵۲، وه: (أحكام القرآن)، ج ۱، ص ۱۶۹.

(۳) ههمان سهراوهی پیئشو.

الزكاة وحج البيت وصيام رمضان)) متفق علیه، واته: ئیسلام له سهر پینج - پایه-ان بنیات نراوه: شایه تمان هیئان به وه که جگه له خوا هیچ په رستراو نین، وه که موحه ممد په وانه کراوی خوایه، وه نو یو به رپا کردن، وه زه کات دان، وه حه جی مال -ی خوا-، وه پژوو گرتنی په مه زان.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: خطبنا رسول الله ﷺ فقال: أيها الناس إن الله قد فرض الله عليكم الحج فحجوا، فقال: رجل: أكل عام يا رسول الله؟ فسكت حتى قالها ثلاثا، ثم قال ﷺ: لو قلت نعم لوجبت ولما أستطعتم..)) رواه مسلم والنسائي، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ وتاری بز داین و فهرمووی: نهی خه لکینه! بیگومان خوا حه جی له سهر پیویست کردوون جا حه ج بکه ن! پیاو تک گوتی: نهی پیغه مبهری خوا ئایا هه موو سالتیکه؟! جا بیده نگ بوو هه تا سی جار ان گوتیده وه، نه و جار فهرمووی: نه گهر گوتبام به لئی نه وه - هه موو سالتیک- له سهر تان پیویست ده بوو وه نه شتان ده توانی... نه مه ده باره ی حوکی حه ج کردن.

ده باره ی عومر په ش زانایان رایان جیاوازه هه رچی (شافعی و ثوری و أحمد و إسحاق و داود الظاهري و ابن عبید) ن به فهرزیان زانیوه ^(۱)، هه روه ها هه ر کام له (بخاری ^(۲) و ابن حزم ^(۳) و شوکانی ^(۴)) یش هه مان رایان هه یه، به لام (أبو حنيفة و أبو ثور و غففي) به سونه تیان داناوه ^(۵)، وه هه ر کام له (ابن تیمیة ^(۶) و صنعاني ^(۱) و ابن العربي ^(۲)) یش پشتگیری نهم پایه یان کردوه.

(۱) بپروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۸۵۷.

(۲) بپروانه: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۴۳۱.

(۳) بپروانه: (الحلی شرح المجلی)، ج ۷، ص ۵، مسألة: ۸۱۱.

(۴) بپروانه: (الروضة الندية)، ج ۱، ص ۳۶۰.

(۵) بپروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۸، وه: (أحكام القرآن)، ج ۱، ص ۱۶۹.

(۶) بپروانه: (مجموعة الفتاوى)، ج ۲۶، ص ۸.

واش دیتە بەرچاو کە رای ئەوانە راستر بیټ کە عومرە بەفەرز نازانن، چونکە وەك گوتووایە^(۳): هیچ بەلگەیەك لەوبارەووە نیەو پرستەئە: ﴿وَأْتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...﴾ نابیټە بەلگە، چونکە رای بەهێزتری تۆیژەرەوانی قورئان لەوبارەووە ئەوێه کە خۆی پەرورەدگار فەرمانی کردووە بە تەواوکردن و بەتەواوی بەجی هێنانی حەج و عومرە پاش دەست پێ کردنیان، دیارە ئەمەش بەلگە نیە لەسەر فەرزیوون لە سەرەتاوە^(۴).

هەرۆهە لەوبارەووە کە ئایا حەج کردن —و لەسەر رای ئەوانەش کە عومرە بە فەرز دەزانن عومرە کردنیشت— پتویستە دەستبەجی (فورا) بکڕین، یان بە کاوێخۆ (تراخی)ش هەر دروستە؟ دیسان رایان جیاوازه، هەرچی (أبو حنیفة ومالك وأحمد وأبو يوسف وبعض أصحاب الشافعي) رایان وایە کە پتویستە دەست بەجی بیټ^(۵)، بەلام (شافعی وثورى وأوزاعى ومحمد بن الحسن) رایان وایە کە بە کاوێخۆش بیټ هەر دەبێ و مادام پێش مردن ئەنجامی بدات گوناحبار نابێ^(۶).

واش پێ دەچیت رای یەكەم بەهێزتر و چاکتر بیټ، چونکە وێرای هەبوونی چەند دەقیکی سوننەت دووربینی (احتياط)یشی تێدا یەو هیچ کەس نازانێ هەتا سبەینی چی لێ بەسەردێ!

(۱) بڕوانە: (سبل السلام شرح بلوغ المرام)، ج ۲، ص ۹۲۲.

(۲) بڕوانە: (أحكام القرآن)، ج ۱، ص ۱۶۹.

(۳) بڕوانە: (الجامع لأحكام القرآن)، ج ۲، ص ۲۸۳، وە بڕوانە: (مجموعة الفتاوى)، ج ۲۸، ص ۸.

(۴) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(۵) بڕوانە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۳۷.

(۶) هەمان سەرچاوە بەرگ.

ئەو دەقەنەش کە ئەنجامدانی حج دەستبەجی (هەورا) دەگەیهەن، بۆ وێنە:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: من أراد الحج فليعجل فإنه قد يمرض وتضل الراحلة وتكون الحاجة)) رواه أحمد وابن ماجه والبيهقي والطحاوي، واته: هەر کە سێک وێستی حجی بکات با پەله بکات، چونکە ئێنسان نەخۆش دەبێ و وڵاخ -وەسیلە ی سواریی- بزر دەبێ و، ئیش و کاری دیکەش دیتە پێش.

* ((عن ابن عباس أن رسول الله ﷺ قال: تعجلوا إلى الحج فإن أحدكم لا يدري ما يعرض له)) رواه البيهقي وأحمد، واته: بە پەله و خێرا بچن بۆ حجی، چونکە یەکیکتان نازانی چی دیتە پێش.

دێسان زانایان دەربارە ی سالی فەرزکرانی حج پرایان جیاوازه، زۆر بەیان پرایان وایە کە سالی شەشەمی کۆچی فەرز کراوە، هەندیکیشیان پرایان وایە کە سالی نۆیەمی یان دەیهەمی کۆچی فەرز کراوە هەر کام لە (ابن تیمیة وابن القيم) یان ئەم پرایەیان پەسەند کردووە^(۱).

دیاره ئەم مەسەلە یەش شتیکی میژوو ییە و بە هەر باریکیان دابی بۆ ئیمە جیاوازییەکی ئەوتۆی نیە، بەلام بە نیشانی ئەو کە ئایەتی: ﴿...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا...﴾ (آل عمران) پاش ﴿وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...﴾ (البقرة) هاتۆتە خوارو ئایەتە کە ی (آل عمران) یان پوون و پاشکاو ئەتر فەرز بوونی حج دەگەیهێنێ لە ئایەتە کە ی (البقرة) کە مشت و مەری لەسەرە لەوبارەو، بە ئی بە نیشانی ئەو وایێ دەچی پای دوو مە هێتر بیت.

(۱) پڕوانە: (مجموعۃ الفتاوی)، ج ۲۶، ص ۷-۹، وە پڕوانە: (زاد المعاد فی هدی خیر العباد)، ج ۱، ص ۱۷۵، وە پڕوانە: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۱۵۲-۱۵۳، وە پڕوانە: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۲۰۶، وە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۳۳.

به ندى دووهم

جۆره‌کانی هه‌ج و عومره‌و
مه‌رجه‌کانیان

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزۈڭىزگە قۇتۇلۇپ بېرىشكە بولىدۇ
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مۇلازىمەت ئۆزۈڭىزگە بېرىشكە بولىدۇ

www.alibapir.net

English - غەربىي - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

AliBapir

QR code for YouTube

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

QR codes for social media

خوینهری به پیز!

پاش نه وهی له بهندی یه که مدا زانیمان ههجو عومره چینو چونو، نه نجام ده رانیان چ خیرو پاداشتیکیان ههیهو، حوکمی هه رکامیکیان چیه! خوا یارمه تیده ر بیټ لهم بهنده دا له دوو خالدا ههم جوړه کانیانو ههم مدرجه کانی نه نجام دانیشیان روون ده کهینه وه:

۱- جوړه کانی ههجو عومره:

تیکرای^(۱) زانایان له سهر نه وه یه که دهنگن که جوړه کانی ههجو کردن سی^(۳) نو هه ر سیکیان دروستن، که نه مانه^(۲):

أ- (افراد) که بریتیه له وهی له پیشدا ئیحرام به ههجو ببه سترئو، کاره کانی ههجو ته وواو بکرتن، پاشان عومره بکرتن.

ب- (تمتع) که بریتیه له وهی که له مانگه کانی ههجو عومره بکرتن، پاشان ئیحرام بشکیتنئو دواپی دووباره ئیحرام به ههجو ببه سترئو ههجو کهش نه نجام بدرئ.

ج- (قران) که بریتیه له وهی له یه ک کاتدا ویکرا ئیحرام به ههجو عومره ببه سترئو و پیکه وه نه نجام بدرتین.

تنجا زانایان پاش یه که دهنگبونیان له سهر دروست (جائز)ی و په وایی هه رکام لهم جوړه ههجو عومره کردنانه، له وباره وه که ئایا کامیان چاکتره و خیرو پاداشتیان زوړتره؟ پایان جیاوازه و قسه و باسی زوړیان کردوه، هه ندیکیان که (شافعییه کانو

(۱) پروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۲۰-۱۲۱، وه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۶۶، وه: (المغنی)، ج ۳، ص ۲۳۳.
(۲) چونکه هاوه لان خوا لیتیان رازی به له ههجو مائنا واییدا هه رسیک جوړیان کردوون وهک (عائشة) گپراویه ته وه: (خرجنا مع رسول الله ﷺ موافقین لھلال ذی الحجۃ، منا من اھل بعمرۃ، ومنا من اھل بحجۃ وعمرۃ، ومنا من اھل بحجۃ، فکنت فیمن اھل بعمرۃ..). رواه مسلم، (المجموع)، ج ۷، ص ۱۱۸.

مالکییه کان)یان لەنێودان رایان وایه، که تاق کردنهوهی هه ج (افراد) چاکتره،^(۱) هه ندیکیشیان که (هه نه فییه کان)یان لەنێودان جووتکردنی هه ج و عومره (قران) به چاکتر ده زانن،^(۲) هه ندیکیشیان که (هه نه لییه کان)یان لە نێودان جووری (تمتع) له هه موویان به چاکتر داده نین،^(۳) شیعهی (امامیه)ش رایان وایه که هه ر که سێک چل و هه شت (۴۸) میل له مه که وه دووریّت مه گه ر زۆر ناچار بیّت نه گه ر نا بیّجگه له جووری (تمتع) هه ج جووریکێ دیکه ی بۆ نیه، وه ک چۆن خه لکی مه که وه دووربه ریشی به نزیکه ی که مه تر له (۴۸) میل به س جووری (افراد) و (قران)یان بۆ هه یه و مه گه ر زۆر تیگی راو و ناچار بن نه گه ر نا بۆیان نیه به (تمتع) بیکه ن.^(۴) به لّام به لگه ی شیعه که ن بۆ ئیسه پاتی ده عوايه که یان شتیکه ی نه وتۆ نیه.

واش پێ ده چێ که ئەم سێ جوړه یه کسان بن و^(۵) بۆیه ش هه ج و عومره کردن به سێ جوړ دانراوه تاکو بۆ مسوڵمانان ئاسان بن و به گوێره ی حالته جیا جیاکانیان کام جوړه یان بۆ ئاسانه بوو ئه ویان هه لبژێرن، بۆیه ش ئەم رایه م هه لبژارد، چونکه په سه ندکه رانی هه ر کام له و سێ جوړانه به لگه یان به ده سه ته وه هه ن و نه وه نده ی سه رنجم دان هه ج کامیانم بۆ هه لنه بژێرا به سه ر ته وانی دیکه دا^(۶).

به لّام هه ر کام له جووری (تمتع) و (قران)، له سه ر خاوه نه کانیا ن پێویسته خوین بده ن که سه ربهرینی مه ر یان بزنی که یان هه موت یه ک (۷/۱)ی حوشتریک یان مانگایه ک، وه نه گه ر نه ییوو پێویسته ده (۱۰) رۆژان به رپۆژوو بیّت سێ یان له کاتی

(۱) بروهانه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۶۸، وه بروهانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۲۱.

(۲) هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

(۳) هه مان سه رچاوه و به رگ و لاپه ره.

(۴) بروهانه: (الفقه على المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه، ص ۲۰۶-۲۰۷.

(۵) (نوي) پيش رایه کی وای له (قاضي عياض) و نه ویش له (بعض العلماء) وه هیناوه، (المجموع) ج ۷، ص ۱۲۱.

(۶) بروهانه: (المغني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۲۳۳-۲۳۸، وه (المجموع)، ج ۷، ص ۱۱۹-۱۴۰.

هه‌جە که‌یداو هه‌وتیشیان پاش گه‌رانه‌وه‌ی، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار له‌وه‌باره‌وه
 فەرموویـه‌تی: ﴿...فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَحْذَرَ
 فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ...﴾ (البقرة ١٩٦)، (واته‌:
 ...جا هه‌ر كه‌سێك به‌هۆی ئی‌حرام شكاندنه‌وه‌ - له‌ دوا‌ی عومرپه‌وه‌ له‌زه‌ته‌ی
 وه‌رگرت (له‌و شتانه‌ی كه‌ به‌هۆی ئی‌حرام به‌ستنه‌وه‌ لێ‌ی قه‌ده‌غه‌كرا‌بون) هه‌تا
 هاتنی كاتی ئی‌حرام به‌ستن به‌حج، ئه‌وه‌ ده‌بێ‌ ئه‌وه‌ی ئاسانه‌ له‌ قوربانی - كه‌ یه‌ك
 سه‌ر مه‌ر‌پ‌یان بزنه‌ - سه‌ربهرپێ، به‌لام كه‌سێك نه‌یبوو ئه‌وه‌ پۆژووگرتنی سێ پۆژان
 له‌ حه‌جێ و هه‌وتیش كه‌ گه‌ر‌پ‌ایه‌وه‌ قه‌رزداره‌، كه‌ ده‌كاته‌ ده‌ - پۆژوو - ی ته‌واو.

دیسان پێ‌ویسته‌ ئه‌وه‌ش بزانرێ‌ كه‌ به‌ر‌پ‌ای زۆربه‌و جه‌ما‌وه‌ری زانایان له‌ جۆری
 جووتكردن و وێ‌ك‌ر‌ا‌کردنی حه‌ج و عومرپه‌ (قران) دا ته‌نیا یه‌ك جار سوو‌ر‌پ‌انه‌وه‌ی ده‌وری
 كه‌عبه‌ (طواف) و یه‌ك جار هاتن و چوونی نێوان صه‌فا و مه‌روه‌ (سعی) و یه‌ك جار
 سه‌ر‌تا‌شین و كور‌ت‌كردنه‌وه‌و هه‌ل‌پ‌ا‌چ‌ین هه‌یه‌، واته‌: جیاوازی جۆری (قران) و (افراد)
 ته‌نیا له‌وه‌دایه‌ كه‌ جۆری (قران) له‌كاتی نیه‌ت هێنان و ئی‌حرام به‌ستنه‌كه‌یدا هه‌ركام
 له‌ حه‌ج و عومرپه‌ ئاماده‌ ده‌بن و نیه‌تیان لێ‌ ده‌هێنرێ‌ و ئی‌حرامیان پێ‌ ده‌به‌ستێ‌^(١).

به‌لام (أبو حنیفة) ر‌ای وایه‌ كه‌ ده‌بێ‌ دوو طه‌واف و دوو (سعی) هه‌ر‌ه‌ب‌ین^(٢)
 دیاره‌ ر‌ای جه‌ما‌وه‌ریش به‌هێ‌ز‌تره‌ كه‌ ئه‌م ده‌قانه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌ن:

* ((عن جابر رضی‌الله‌عنه‌ قال: قرن رسول الله ﷺ الحج والعمرة وطاف لهما طوافا
 واحدا)) رواه الترمذي وحسنه، واته‌: پێ‌غه‌مبه‌ری خوا حه‌ج و عومره‌ی
 وێ‌ك‌ر‌ا‌کردن و ته‌نیا یه‌ك طه‌وافی بۆ كردن.

(١) ب‌روانه‌: (المجموع)، ج ٧، ص ١٤٥، وه‌ ب‌روانه‌: (فقه السنة)، ج ١، ص ٦٧٠.

(٢) ب‌روانه‌: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٢٠٧.

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: من أهلك بالحلج والعمرة أجزاءه طواف واحد وسعي واحد)) رواه الترمذي وقال حسن صحيح غريب وأخرجه الدارقطني وزاد، (ولا يحل منهما حتى يحل منهما جميعا).

* وه پیغه مبر له حدجی مالتاوا بییدا به عائشهی فہرمو: ((طوافك بالبيت وبين الصفا والمروة يكفيك لحجك وعمرتك)) رواه مسلم، واته: سوپراندهوت به ده دوری کابه داو به نیتوان صفاو مہرودا و ہبری حدجہ کہت و عومرہ کہشت ده کہوئ.

کہواته: پوختہی مہ بہست تہوہیہ کہ زانایان ہموویان لہسہ تہوہ یہک دہنگن و ریکہ کہتوون کہ حدج و عومرہ بہسئ جور دہ کرین و ہمرسیکیشیان رہوان، تہوہ ندہ ہدیہ لہسہر تہوہ کہ کامیان چاکترو خیرترہ رایان جیاوازه، ہہرکام لہو سئ جورہ کہ (افرادو قرانو تمتع)ن، بہشیئک لہ زانایان بہ چاکتریان داناوہ، بہلگہی دروست (جائز) بوونی تہو سئ جورہش چہند دہقیئک کہ یہ کینکیان تہمہیہ:

* ((عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت: خرجنا مع رسول الله ﷺ عام حجة الوداع فمنا من أهلك بعمره، ومنا من أهلك بحجة وعمره، ومنا من أهلك بالحلج وأهل رسول الله ﷺ بالحلج فأما من أهلك بالحلج أو جمع الحلج والعمرة، لم يحلوا حتى كان يوم النحر)) رواه البخاري^(۱)، واته: لہ سائی حدجی مالتاوا بییدا لہ گہل پیغه مبر ﷺ - بؤ حدج و عومرہ کردن - چووینہ دہر، جا ہمان بوو ئیحرامی بہ عومرہ بہستبوو، وہ ہمان بوو ئیحرامی بہ حدج و عومرہ بہستبوو، ہہشمان بوو ئیحرامی بہ حدج بہستبوو، وہ پیغه مبر ی خوا ئیحرامی بہ حدج بہستبوو، جا تہوانہی نیہتی حدجیان ہینابوو یان حدج و عومرہ یان کؤکردبوونہوہ، تہوہ ہدتا رؤژی قوربانی سہر برین ئیحرامیان نہشکاند.

(۱) پروانہ: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۲۰۷.

ئىستاش بەرلەۋەدى ئىم باسە بەجىيەيلىن چەند وردە
پوونكردنه وەيهەكى دىكەش بەپەسەند دەزانم:

يەك: زانايان لەسەر ئەو يەكەنگن^(۱) كە ئەگەر كەسيك بە موتلەقى و بەگشتى
نەت بەيئى و ئىحرام بەستى بى ئەۋەدى جۆرى حەجەكەى ديارى بكات، ئەو
ئىحرام بەستەنەكەى دروستەو دامەزراوە، پاشانىش سەرىشك (مختار) داخۆ كام
جۆريان ھەلبۆيىرى. ھەرۋەھا ئەگەر لە كاتى نەت ھىنان و ئىحرام بەستەنەكەيدا
گوتى: ۋەك فلانەكەس — كەسيكى ديارىكرائ — حەج و عومرە دەكەم بى ئەۋەدى
بزائى ئەو كەسە چ جۆرىكى ھەلبۆاردە ديسان دروستە، بەلگەش ئىم دەقەيە^(۲):

* ((عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قدمت على رسول الله ﷺ وهو منيخ
بالبطحاء، فقال لي: بما أهللت؟ قلت: لبك بأهلال كاهلال رسول الله ﷺ، قال
أحسن، فأمرني فطفت بالبيت وبالصفا والمروة ثم قال: حل)) متفق عليه.
واته: لە سەفەر گەرامەۋە بۆ لای پێغەمبەر ﷺ كە لە بەطحاء بارگەى
خستبوو پێى فەرمووم: بەچى ئىحرامت بەستە؟ گوتم: گوتوومە (لبىك) بە
ئىحرام بەستن ۋەك ئىحرامى پێغەمبەرى خوا ﷺ، فەرمووى: چاكت كردە،
ئىنجا فەرمانى پێى كردم بە دەۋرى كابدە سوورامەۋەو بە نىۋان صفائ مەروەدا
ھاتم و چووم، پاشان فەرمووى ئىحرام بشكىنە.

دو: ئەو كەسەى كە بەھۆى جۆرى حەجى (تَمَتُّع)^(۳) ۋە خويىنى دەكەويتە سەر
كەسيكە كە خەلكى دەرەۋەى مەككەو سنوورى حەرم و دەرەۋەى حەرەميشە بە

(۱) پروانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۲۵۰-۲۵۱، ۷، ۱۱۹-۱۲۰.

(۲) پروانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۲۵۱.

(۳) بۆيە وشەى (تمتع) كە بەماناى رابواردن و لەزەت لى ۋەرگرتنى شتىك دى، بۆ ئەو جۆرە
حەجكردنە بەكارھاتەو، چونكە باباى حاجى بەھۆى ئىحرام شكاندنيەۋە دواى عومرە كردن بۆى ھەيە
ھەمو ئەو شتانەى كە بەھۆى ئىحرام بەستەنەۋە لىي قەدەغە كرابوون كەلكيان لى ۋەرەگرئ
پيگومان بەسترا ئەۋەدى نينسانيش بە ئىحرام و پيويستىيە كاننيەۋە سەغلمتى زۆرى تىدايە.

ئەندازەى ماوه (مسافة)ى نوێژ تێدا كورتكردنهوه (مسافة القص)، كه له زاواوهى شهرەدا پێى دەگوترێ! (أفاقي)، چونكه خەلكى مەككەو دەرووبەرى مێقاتى ئىحرام بەستنیان بەحەج هەر مائەكانى خۆیانەو ئەمەش زانایان^(١) لەسەرى یەكەدەنگن، چونكه خۆى پەرۆردگار فەرموویەتى: ﴿...فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾... (البقرة ١٩٦) واتە... ئەوه -واتە ئەو قوربانیدان یان پۆژوو گرتنە- بۆ كەسیكە كە مالى له نزيك مزگەوتى حەرامەوه نەبێ.

سێ: هەر كاتێك بابای (متمتع) پاش عومرە كردن و ئىحرام شكاندن بۆ ئىحرامى حەج گەرايەوه بۆ مێقات، ئەوه قوربانى یان بریتى (بدل)یەكەى كە پۆژووگرتنە، ناكەوێتە سەر، ئەمە پای زۆربەى زانایانەو (أبو حنيفة)ش پای وایە كە هەر لە سەرى دەبێ.

بەلام پای زۆربە راسترە، چونكه بێگومان بابای (متمتع) لەبەر ئەچوونەوه بۆ مێقات بۆ ئىحرام بەستن كەفەرەتى خوێن، یان پۆژووى دەكەوێتە سەر، كە چووهوه بۆ مێقات پاساو (مبصر)ى ئەو كەفەرەتە نامێنێ^(٢).

چوار: زانایان یەكەدەنگن لەسەر ئەوه كە ئەگەر كەسیك لە مانگەكانى حەج كردندا ئىحرامى بە عومرە بەست، مادام طەوافى نەكردبێ بۆى هەیه حەجیشى بختە گەل و بېیتە (قارن)، بەلام ئەگەر طەوافى كردبێ پایان جیاوازه، هەرۆهها

(١) بڕوانە: (المغنى والشرح الكبير)، ج ٣، ص ٢٤٢.

(٢) بڕوانە: (المغنى...)، ج ٣، ص ٢٤١، وه: (المجموع)، ج ٧، ص ١٥١.

لەو بارەشەوه پرایان جیاوازه که ئەگەر ئیحرامی بەحج بەستبێ، ئایا دروستە عومرەشی پەگەڵ بخات یان نا؟! ^(۱)

پێنج: هەر وه ها زانایان پاش ئەوهی لەسەر ئەوه یەك دەنگ بوو ون که بابای (متمتع) هەم بۆی هەیه پۆژی شەشەمی مانگی (ذو الحجة) ئیحرام بەحج ببەستێ بۆ ئەوهی پێش چوونه عەرەفات فریای پۆژووگرتنی سێ رۆژوێکانی حج بکەوێ - ئەگەر قوربانی نەبوو-، وه بۆشی هەیه پۆژی هەشتم که (يوم الترویة) ^(۲) ی پێ دەلێن ئیحرام بەحج ببەستێ، وه بۆشی هەیه که لە سەرەتا مانگی (ذوالحجة) وه ئیحرام ببەستێ، لەسەر ئەوه که کام لەم سێ حالتانی چاکترە، پرایان جیاوازه ^(۳).

شەش: زانایان لەسەر ئەوه یەك دەنگن که بابای (متمتع) مادام قوربانی (هەدی) پێ نەبێ هەركات کارەکانی عومرە ی تەواوکردن ئیحرام دەشکێنێ و هەموو شتێکی بۆ حەلال دەبێ، بەلام ئەگەر قوربانی پێ بوو ئەوه (مالک و شافعی) بۆ ئەمیش هەر پای پێشوویان هەیه، بەلام (ابوحنیفە و احمد) دەلێن: مادام قوربانی پێ بێ دروست نیە ئیحرام بشکێنێ هەتا دووبارە ئیحرام بەحج دەبەستیتەوه، هەرکام لەو دوو پرایانەش بەلگەیان هەیه، بەلام وهك (نووێ) ساغی کردۆتەوه پای (مالک و شافعی) بەهێزترە ^(۴).

(۱) پروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۵۶.

(۲) بۆیه بۆ ناوه ناوێراوه، چونکه لەو رۆژەدا حوشترەکانیان تێواوکردوون و ناویشیان هەڵپێنجاو،

پروانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۳۱۷.

(۳) پروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۵۵.

(۴) پروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۵۴.

۲- مهرجه کانی چه ج و عومره:

مهرجه کانی چه ج و عومره به پای تیگرای زانایان پینجن:

أ- مسولمان بوون (الإسلام).

ب- عاقل بوون (والعقل).

ج- بالغ بوون (والبلوغ).

د- نازادبوون (والحرية).

ه- بۆ لوان و بۆ گونجان (والإستطاعة).

جا نهم پینج مهرجهش ده بنه سی بهش:

یهک: که مهرجی فەرزبوون و دروست (جائز) بوون، که (مسولمان بوون) و (عاقل بوون)، چونکه چه ج له سەر بابای کافرو شیّت نه فەرز ده بی و نه ته گەر نه نجامیشی بدهن دروسته.

دوو: که مهرجی فەرزبوون و بۆ وه بهرکه وتن (اجزاء)ن، که (بالغ بوون) و (نازادبوون)، به لām مهرجی دروست (جائز، صحیح) بوون نین، چونکه منداڵ و کۆیلهش چه ج که یان دروسته، به لām بۆیان وه بری چه جی فەرز ناکه وی و هه رکات منداڵی نه بالغی چه ج کرد و بالغ بوو، وه بابای کۆیلهی چه ج کرد و نازاد بوو، وه توانایان هه بوو پیوسته چه ج بکهن.

سی: که مهرجی فەرزبوون (وجوب)ه، تهویش توانا هه بوون و بۆلوان (استطاعة)ه، چونکه که سیك که توانای نیه و بۆی نالوی چه ج بکات، ته گەر خۆی ماندوو کرد و هه رچۆن بوو چه جی کرد، تهوه چه ج که ی دروسته و بۆیشی بهرده که وی و چه جی له سەر لاده چی، که واته توانا هه بوون (استطاعة) ته نیا مهرجه بۆ تهوه ی چه جی له سەر فەرز بیت، به لām مهرجی دروست بوون و وه بهرکه وتنی نیه.

به لگهی نهم مهرجانهش چند ده قیگی قورثان و سوننه تن، بۆ وینه:

- ۱- نیسلامه تی: خوی پهروردگار فهرموویه تی: ﴿...أُولَٰئِكَ لَمْ يَؤْمِنُوا فَاَلْحَبَّطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ...﴾ (۱۱) الأحزاب ﴿﴾، واته: نهوانه چونکه پروایان نه هیئناوه خوا کرده وه کانیانی پووچه ل کرده وه - هه لی وه شان دوونه ته وه - .
- به لئ ئینسانی نا مسوئمان شایسته ی ئه رک پی سپیرانی نیه وه ره چی بیشیکات بی سووده و پووچه .

- ۲و۳- عاقل بوون و بالغ بوون: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ((رفع القلم عن ثلاثة: عن النائم حتى يستيقظ، وعن الصبي حتى يشب، وعن المعتوه حتى يعقل)) رواه ابوداود وابن ماجه والترمذي وقال: حديث حسن، واته: قه له می گوناخ نووسین له سه ر سی جۆره که سان هه لگی راوه: له سه ر نوستوو تا بی دار ده بیته وه، له سه ر مندا ل هه تا ده بیته گه نج - و بالغ ده بی -، و له سه ر شی ت تا عه قلی دیتته وه سه ر.

- ۴- نازاد بوون: نه می ش چندان ده ق هه ن له سه ر نه وه که به بی رپییدانی خاوه ن و گه وه (سید) ه که ی بۆ نیه به ملال و لا دا بروات و سه فه ری دوور بکات^(۱).

- ۵- توانا هه بوون (استطاعة): خوی پهروردگار فهرموویه تی:

* ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ (۱۸۱) البقرة ﴿﴾.

* ﴿...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا...﴾ (۱۷) آل عمران ﴿﴾.

- جا نه وه ی که له م مهرجانه زانا و شه رعزانان زۆریان تو یژینه وه له سه ر کرده نهم مهرجی پی نه جهمه ده، واته: توانا هه بوون و بۆلوان (استطاعة).

(۱) بیگومان هه ج و عومره کردنیش سه فه ری دوورو پارو مه صه ر ه فیان ده وئ و به بی نهوانه نالوی بکرتن، که واته مهرجی توانا هه بوون (استطاعة) یش نهم هه ر ده گرتته وه .

جا زانايان ھەرچەندە ھەموویان لەسەر بەمەرج گیرانی ئەم مەرجە یەكەدەنگن بەلام لەبارەى ماھىيەت و لقو پۆپەکانییەوہ رایان جیا جیا یە .

بەلام ھەموویان یان بەلای کەمەوہ زۆریەى ھەرەزۆریان لەسەر ئەم پینج بڕگە یە بۆ تەفسیری توانا ھەبوون (استطاعة) پینکھاتوون:

یەك: لەش ساغ بوون، جا ئەگەر لەبەر پیری یان نەخۆشییەك کە ئومیدی چاکبونەوہى نەبێ نەیتوانی، وە مال و داراییشی ھەبوو، ئەوہ پینویستە یەكی دیکە لە جیتی خۆی بنیڕی، وەك دواتر ئەو جۆرە حەج کردنە پروون دەکەینەوہ .

دو: ھێمنی و سەلامەتی پێ و بان، بە جۆریك کە لە مال و گیانی خۆی دلتیابێ، بەلام ئەگەر دلتیا نەبوو، ئەوہ ھەتا بارودۆخ دەگۆڕی لەسەری پینویست نە بچێ .

سێ: نەبوونی پەرچو رینگریك وەك حەپس کران، یان ترسو بیم ھەبوون لە دەستەلاداریکی ستەمکار، یان ھەر پێ پێ نەدران بە ھەر شیوہ یەك بێ .

چوار: دا بینکردنی بۆتوو پیداو یەستێە بنەرەتی یەك (الحاجات الأصلية) ی خۆی و ئەوانەى بە ئەستۆیەوہن بۆ کاتی چوون و گەرانەوہ .

(شیرازی) لەوبارەوہ گوتوویەتى^(۱):

(وان وجد مايشترى به الزاد والراحلة وهو محتاج اليه لدين عليه لم يلزمه حالا كان الدين أو مؤجلا.. وان كان محتاجا اليه لنفقة من تلزمه نفقته لم يلزمه الحج.. وان احتاج اليه لمسكن لابد له من مثله، او خادم يحتاج الى خدمته لم

(۱) (شیرازی) خاوەنى (المهذب) لە فێقهى مەزەبى شافعییدا کە (نوی) شەرح و لیکدانەوہى ناوازی (المجموع) ی لەسەر کردوہ، بڕوانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۴۵-۴۷. ھەرۆھا بڕوانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۱۶۹-۱۷۴، کە بە تەعبیری جیا ھەمان مەبەستى (شیرازی) ھێناوہ، ھەرۆھا شیعمى (امامیە) ش ھەمان رایان ھەبە، بڕوانە: (الفقه على المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه. ص ۱۹۰-۱۹۱، وە ۱۹۴.

يلزمە... وان احتاج الى النكاح وهو يخاف العنت قدم النكاح..)، واتە: وہ ئەگەر كەسك كە دەيەوى حەجى بىكەت ھىندەى پارەو مال ھەبوو، كە تويشوو پىڭاۋ و لاخى سواری پى بىكەت بەلام بۇ دانەۋەى قەرزىك پىويستى پى ھەبوو حەجى لەسەر نىە، جا قەرزەكە چ كاتى درانەۋەى ھاتى چ نەھاتى.. ھەروەھا ئەگەر پىويستى بەو پارەو مال ھەبوو بۇ مەسەرەفى ئەوانەى كە بە ئەستۆيەۋەن دىسان حەجى لەسەر نىە.. دىسان ئەگەر خانوۋىەك كە باباى ۋەك ۋى بۇ ئەۋجۆرە خانوۋە ئاتاجى، يان بۇ گرتنى خزمەتچىيەك كە پىويستى بە خزمەت كەردنەكەى ھەبى بۇ ئاتاج بى، حەجى ناكەۋىتە سەر، ۋە ئەگەر پىويستى بەژن ھىنان بوو، ۋە مەترسى گوناح ۋە نارەھەتى زۆرى ھەبوو- بە ھۆى بى ژىنيەۋە- ئەۋە دەبى ژن ھىنانەكەى پىش بىخى.

پىنچ: ھەبوۋنى ھۆكارى گەيشتن (وسيلة الوصول) كە شەرەزانان بە (راحلة) ناۋيان بىرۋە ۋە لەم پۇژگارەدا كرى (أجرة) گرتنى سەيارە، يان كەشتى، يان فۇكە جىڭاى دەگىتەۋە، چونكە ئىستا ئەم ھۆكارانە بەكار دىن بۇ گەيشتنە مەككەۋ شۆينى حەج لى كەردن.

پىويستە ئەۋەش بىگوتى كە ھەرچەندە چەند دەقك لە پىغەمبەرى خواۋە ﷺ گىپراۋنەۋە ۋەشەى تۋانا ھەبوۋن (استطاعة) يان بەتويشووۋ و لاخ (الزاد والراحلة) تەفسىر كەردە، بەلام تىكراى زانا يان لەسەر ئەۋەش يەكەدەنگن كە دەبى ئەۋ تويشووۋ و لاخە لە دابىن كەردنى پىداۋىستىيە بىنەپەتتىيەكانى خۆى ۋە ئەوانەى بە ئەستۆيەۋەن ھەتا دەجى ۋە دەگەپتەۋە، زىاد بن، خاۋەنى (المغنى والشرح الكبير) لەۋبارەۋە نوۋسىۋىيەتى^(۱): (الشرط الخامس: الإستطاعة وهي أن يملك زادا وراحلة صالحة لمثلها بآلتها الصالحة لمثلها او مايقدر به على تحصيل ذلك، فاضلا عما يحتاج

(۱) بىروانە: (المغنى والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۱۶۹.

إليه من مسكن وخادم وقضاء دينه ومؤنة عياله على الدوام)، واتە: مەرجی پێنجەم: توانا هەبوون، ئەمیش ئەوەیە کە تۆیشوو و لاخێکی وای هەبێ کە بۆ کەسایەتی وەک وی بشی، وێرایی کەلو پەلێک بۆ و لاخەکە کە شایستەیی وی بێت، یان هێندەیی مالا هەبێ کە بتوانی پێی و دەدەست بهێنی، وە دەبێ لە پێداویستییەکانی زیاد بێت لە خانوو بەرەو خۆمەتچی و قەرزدانەو و مەسرەفی مالاو خێزانی بە بەردەوامی - تا دەگەرێتەو -.

ئەمەش چەند دەقیك لەوانە کە تەفسیری (إستطاعة) بە (الزاد والراحلة) دەکەن، هەرچەندە زانایان تێبینییان لەسەر (سند)ەکانیشیان هەیە:

* ((عن جابر وعبدالله بن عمر وعبدالله بن عمرو وأنس وعائشة رضي الله عنهم أجمعين أن النبي ﷺ سئل ما السبيل؟ قال: الزاد والرحلة)) رواه الدارقطني، واتە: پرسیار لە پێغه مەبەر کرا ﷺ دەربارەیی مانای وشەیی^(١) (السبيل)؟ فەرمووی: تۆیشوو و لاخە.

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رجلا جاء الى النبي ﷺ فقال: يا رسول الله ما يوجب الحج؟ قال: الزاد والراحلة)) رواه الترمذي وقال: حديث حسن، واتە: پیاویک هاتە لای پێغه مەبەر ﷺ گوتی: ئەو پێغه مەبەری خوا - هەبوونی - چ شتێک حەجێ فەرز دەکات؟ فەرمووی: تۆیشوو و لاخ.

شایانی باسیشە کە بە مەرج گیرانی هەبوونی هۆکاری گەشتن (وسيلة الوصول) تاییەتە بەو کەسانەو کە خەلکی شاری مەککەو دەورووبەری نزیکەی نین، ئەگەرنا بۆ ئەمان بە مەرج نەگیراوە^(٢).

(١) مەدەست وشە (سبيل) کە لە نایەتی (ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا) دا هاتوو.

(٢) برۆانە: (المغني)، ج ٣، ص ١٧٠-١٧١.

هەجکردنی ئافرەت

دەربارەی هەج و عومرەکردنی ئافرەتیش جگە لەو مەرجانەی پابردن زۆربەی هەرە زۆری زانایان لەسەر بەمەرج گرتنی و مەرجییکی دیکەش یەكدهنگن، کە بریتییە لەوێ ئەگەر مێردی لەگەڵ نەبوو، ئە سۆنگە ئۆووە کە مێردی نەکردبوو، یان مردبوو، یان لەگەڵ نەهاتبوو پێویستە خزمییکی مەحەرەمی یان کۆمەڵە ئافرەتییکی متمانە پێکراوی لەگەڵ بن، ئەگەر نا هەجەکە لەسەر پێوست نابێ، چونکە دروست نیە بەبێ لەگەڵ بوونی مێرد، یان مەحەرەمێک، یان کۆمەڵە ئافرەتییکی متمانە پێکراو سەفەر بکات نە بۆ هەج و نە بۆ غەیری هەجیش، مادام سەفەرە کە دوور بێت^(١).

هەندیکیش لە زانایان وەک: (داود الظاهري^(٢) و ابن حزم^(٣)) و هەندیک^(٤) لە شافعییەکان و شیعە^(٥) (امامیە)ش پایان وایە، کە ئافرەت هەر کات هەجی لەسەر فەرز بوو، مێردیشی نەبوو یان هەیبوو بەلام لەگەڵ نەچوو وە کەسی مەحەرەمیشی چنگ نەکەوت لەگەڵی بچێ، ئۆو ئەک بۆی هەیه هەجەکە بکات، بگرە لەسەری فەرزە بچێ و ئەنجامی بدات، مادام پێ سەلامەت بێ.

بەلام بە سەرنجدانی هەردوو لایان زۆر بەپروونی دەرە کەوێ کە پای زۆربەو جەماوەری زانایان بەهێزترە بەلگەدارترە، چونکە بەلگەکانی ئەمان دەق (نص)ن لەو بابەتەدا کە قسە لە دەکرێ —کە سەفەرکردنی ئافرەتە بەبێ مەحەرەم—، بەلام

(١) پروانە: (المجموع)، ج ٨، ص ٢٤٣-٢٤٤، وە: (المغني)، ج ٣، ص ١٩٠-١٩٥، وە: (فتح الباري) ج ٤، ص ٥٥٢-٥٦٠.

(٢) پروانە: (المجموع)، ج ٨، ص ٢٤٣.

(٣) پروانە: (المغلي)، ج ٧، ص ١٤-١٧، مسأله: ٨١٣.

(٤) پروانە: (المجموع)، ج ٨، ص ٢٤٢.

(٥) پروانە: (الفقه على المذاهب الخمسة)، ص ١٩٣-١٩٤.

بەلگەکانی ئەوانی دیکە دەقی گشتی (نصوص عامة) نۆ تایبەت نین بەو بابەت (موضوع) هە، ئنجا وەك زانایانی (أصول الفقه) یش بریویانەتەو و بریاریان داو، هەركات بابەت و مەسەلەیهك دوو جۆرە دەقی گشتی و تایبەتی لەسەر هەبوون، ئەو پێویستە دەقە تایبەتییهكان پیش بخرێن و چەمك و واتای دەقە گشتییەكانیان پێ تایبەت (تخصیص) بكڕی^(۱).

ئەمەش چەند دەقیك كه زۆرەو جەماوەری زانایان كردوویاننە بەلگەیی راپەکیان:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال النبي ﷺ: لا تسافر المرأة إلا مع ذي محرم ولا يدخل رجل إلاّ معها محرم، فقال رجل: يا رسول الله إني أريد أن أخرج في جيش كذا وكذا، وامراتي تريد الحج، فقال: أخرج معها)) متفق عليه، واتە: ئافرەت لەگەڵ مەحەرەمی دا نەبێ سەفەر ناکات، وە هێچ پیاویك لێی وەژوو ناکەوێت، مەگەر مەحەرەمیکی لەلا بێت، پیاویك گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا من دەمەوێ لەگەڵ سوپایەکی ئاوا ئاوا دەریچم بۆ غەزا - ژنەكەم دەیهوێ جەجێ بكات! فەرمووی: لەگەڵی بچۆ بۆ جەج -.

* ((لا تسافر امرأة مسيرة يومين ليس معها زوجها أو ذو محرم)) رواه البخاري ومسلم عن أبي سعيد الخدري مرفوعاً، واتە: نابێت هێچ ئافرەتیك دوو رۆژە رێ بە سەفەر بچێ، مادام میژدی یان خزمیکی مەحەرەمی لەگەڵ نەبێ.

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر أن تسافر مسيرة يوم وليلة ليس معها حرمه)) متفق عليه، واتە: هەر ئافرەتیك برۆی بەخوا و بەرۆژی دوایی هەبێ بۆی نیه بۆ ماوەی شەو و رۆژیك بە سەفەر بچێ مادام خزمیکی مەحەرەمی لەگەڵ نەبێت.

(۱) بڕوانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۱۶۷-۱۷۲، كه زۆر جوان پای جەماوەری سەرخستوه.

ئەو فەرموودانەى رابردن بەلگەى ئەوەبوون کە ئافرەت بۆى نێە بەیئ مێردى، یان خزمىكى مەحەرەمى سەفەر بکات، بەلگەى ئەوەش کە ئەگەر مێردو مەحەرەم^(١) نەبوون، بەلام کۆمەلە ئافرەتێكى متمانە پێکراو هەبوون لەگەڵى بچن بۆى هەبێو لەسەرى فەرزه کە حەجى فەرز بکات ئەم دەقیه^(٢): (أذن عمر رضي الله عنه لأزواج النبي ﷺ في آخر حجة حجها، فبعث معهن عثمان بن عفان وعبدالرحمن بن عوف) رواه البخاري عن إبراهيم عن أبيه عن جده، واته: عومەر خوا لیتی پازى بئى لە دواىن حەجیدا کە کردى مۆلەتیدا کە هاوسەرەکانى پێغه مەبەر ﷺ - خوا لێیان پازى بئى - حەجى بکەن، جا (عثمان بن عفان) و (عبدالرحمن بن عوف) ی لەگەڵ ناردن - خوا لێیان پازى بئى -.

هەر وهە (ابن سعد) یش لە (طبقات) دا هەمان مەبەستى لە (أم معبد الخزاعية) گێڕاوەتەوه بە (سند) یكى راست^(٣).

دیاره مەبەستیش لە نێررانی (عثمان وعبدالرحمن) خوا لێیان پازى بئى، خۆیان و ئافرەتەکانیانە، چونکە خۆیان مەحەرەم نەبوو و نەو، لەگەڵ بوونی ئافرەتەکانیان چ ژن چ کچ... هتد، قەرەبووی ئەو بئى مەحەرەمیەیان کردۆتەوه.

(١) (المحافظ ابن حجر) له پێناسەى (محرم) دا گوتویەتى: (وضابط المحرم عند العلماء من حرم عليه نكاحها على التأیید بسبب مباح لمحماتها) (فتح الباري)، ج ٤، ص ٥٥٨، واته: وه پێناسەى مەحەرەم لەلای زانایان هەرکەستیکە کە بەهەمیشەى نیکاحى ئەو ئافرەتەى لى حەرەم بئى دیاره ئەو کەسانەش کە بە هەمیشەى لە ئافرەت حەرەم، یان بەهۆى ئەسەببەوه وەك بابى، یان بەهۆى شیر خواردن (رضاع) هەبێو، وەك براى شیرى، یان بەهۆى ژن و ژن خوازیهوه وەك بابى مێردى و کوپى مێردى، پێوانه: (المغني)، ج ٣، ص ١٩٢.

(٢) پێوانه: (فتح الباري)، ج ٤، ص ٥٥٢.

(٣) هەمان سەرچاوه بەرگ، ص ٥٥٤.

ئنجە ئەو مەسەلەیه‌ش که عومەری خەلیفە ی سەر راست خوا لییان پازی بی به ناگاداری سەرجه‌م هاو‌ه‌لان پیی هەستاوه، بەیە کەهنگی (اجماع) داده‌نری، وه‌ک زانایان گوتوویانه^(۱).

له‌ کۆتایی باسی حەجی ئافره‌تدا پیویسته‌ ئاماژه‌ش به‌وه‌ بکه‌ین که تی‌ک‌پ‌رای زانایان مه‌گەر^(۲) -به‌ده‌گه‌من- له‌سه‌ره‌ شه‌وه‌ کۆکن که ئافره‌ت بو‌ حەجی فه‌ر‌ز له‌سه‌ری پیویست نیه‌ مۆلەت له‌ می‌ردی وه‌ریگری، به‌لکو‌ سونه‌ته‌ پرس‌ی پی‌ بکات، وه‌ می‌ردیشی بو‌ی نیه‌ که ژنه‌که‌ی له‌ سه‌فه‌ری حەجی فه‌ر‌ز بگێرێته‌وه‌، به‌لام بو‌ سه‌فه‌ری حەجی سونه‌ت و بو‌ عوم‌په‌ هه‌م ژن پرس کردن و مۆلەت وه‌رگرتنی له‌سه‌ر فه‌ر‌زه‌، هه‌م می‌ردیشی بو‌ی هه‌یه‌ نه‌هێلێ بجێ^(۳).

هه‌روه‌ها زۆریه‌ی^(۴) زانایان ده‌لێن له‌ (عه‌ده‌)دا نه‌بوونی ئافره‌ت، جا چ (عه‌ده‌)ی جیابوونه‌وه‌ (طلاق) بی‌ت چی هی (می‌رد مردن) مه‌رجی‌کی دیکه‌ی حەج له‌سه‌ر فه‌ر‌ز بوونیه‌تی، چونکه‌ خوا ی کاربه‌جی فه‌رموویه‌تی: ﴿...وَأَحْضُوا أَلْعَدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ...﴾ (۱) الطلاق، واته: وه‌ عیده‌ بۆمی‌رن و پارێز له‌ په‌روه‌ر‌دگارتان بکه‌ن ئەو ئافره‌تانه‌ له‌ ژوو‌ره‌کانیان وه‌ده‌رمه‌نێن و با خۆشیان نه‌چنه‌ ده‌ری -تا عیده‌ه‌یان به‌سه‌ر ده‌چی-.

(۱) ب‌روانه‌: (المفصل في أحكام المرأة والأسرة)، ج ۲، ص ۱۷۱، وه‌ ب‌روانه‌: (فتح الباري)، ج ۴، ص ۵۵۷.
(۲) ب‌روانه‌: (المجموع)، ج ۸، ص ۲۳۹-۲۴۰، به‌لام پای دیکه‌شیان هه‌یه‌ وه‌ک پای زۆریه‌ی زانایان.
(۳) ب‌روانه‌: (المغنی)، ج ۳، ص ۱۹۴، که گوتوویه‌تی: (ولیس للرجل منع إمراته من حجة الإسلام وبهذا قال: النخعي وأسحاق وأبو ثور وأصحاب الرأي وهو الصحيح من قولی الشافعي وله قول آخر: له منعها).

(۴) ب‌روانه‌: (المفصل)، ح ۲، ص ۱۸۰-۱۸۱، وه‌: (المجموع)، ج ۸، ص ۲۴۰-۲۴۱.

حاج و عومره

خویندیری به پرتز!

بۆ ئیحرام بهستن به ههراکام له حج و عومره، چهند کات و شوئینیک به مهرج گیراون که له دوو خالدا باسیان دهکین:

۱- کاتهکانی ئیحرام بهستن به حج و عومره:

خوای پهروهردگار فرمویهتی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِئُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ...﴾ (البقرة ۱۸۱) واته: دهبارهی مانگهکان لیت دهپرسن؟ بلی: ئهوانه - مایه - کاتی دیاری کراون بۆ - کاروباری - خهڵک و بۆ حج.

زۆریه هههه زۆری زانایان رایان وایه که مانگهکانی حج تیداکردن (شوال) و (ذو القعدة) و ده (۱۰) پۆژی سهههتای (ذو الحجة)ن، که ههراکام له (أبو حنیفه و شافعی و أحمد و نخعی و ثوري و أبو ثور و داود)یان له نیودا هه، ئهوهنده ههیه (شافعی و نخعی و ثوري و أبو ثور و أبو یوسف و داود) رایان وایه که پۆژی دهیم که پۆژی قوربانای سهههههه (یوم النحر) و جهژنه، کاتی حج نیه بهس شهوهکهی ههوه، بهلام ئهوانی دیکه دهلین: ههم پۆژهکهی و ههم شهوهکهشی کاتی حج.

(مالك)یش پای وایه که وپرای: (شوال) و (ذو القعدة) سههههه مانگی (ذو الحجة)ش کاتی حج تیداکردنه^(۱).

ئنجا زانایان پاش ئهوهی له سهههه یه که دهنگ بوو ون که دروست نیه هیچ کام له کردهوهکانی حج (أعمال الحج) له غهیری مانگهکانی حهههه بکرین،^(۲) له سهههه ئهوه که تایا دروسته له پیش مانگهکانی حهههه ئیحرام به حج بیههههه یان نا؟

(۱) بپوانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۱۲، وه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۱۲۱-۲۱۲۳.

(۲) بپوانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۱۰، وه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۱۲۱-۲۱۲۳.

رایان جیاوازه، هرجی (أبو حنیفة ونعمی و ثوری ومالك وأحمد)ن ده‌لین: دروسته به‌لام په‌سند نیه، به‌لام (شافعی وأبو ثور) ده‌لین: ته‌گهر ئیحرامی به‌حج به‌ست دانامه‌زری به‌لکو به (عومره) بۆی حیساب ده‌کری و ده‌توانی به‌و ئیحرامه‌ی عومره بکات به‌لام حج نا، (داود)یش رای وایه که ئیحرامه‌که‌ی هه‌ر دانامه‌زری نه به‌حج و نه به‌عومره.

واش پی‌ده‌چێ رای ته‌وانه به‌هێتر بیته که ده‌لین: له‌ غه‌یری مانگه‌کانی حه‌جدا ئیحرام به‌ حج دانامه‌زری، چونکه (بخاری)^(۱) له (ابن عباس)هوه هیناویه‌تی که گوتویه‌تی: (من السنة أن لا یحرم بالحج إلا فی أشهر الحج) هه‌روه‌ها (ابن عمر)هوه هیناویه‌تی که گوتویه‌تی: (أشهر الحج شوال و ذو القعدة و عشر من ذي الحجة).

ته‌وه‌ی رابرد ده‌باره‌ی کاته‌کانی ئیحرام به‌ستن بوو به‌حج.

به‌لام بۆ عومره ته‌وه زانایان له‌سه‌ر ته‌وه یه‌کده‌نگن که هه‌موو مانگه‌کانی سال کاتن بۆ عومره تیدا کردن به‌بی جیاوازی^(۲).

۲- شوینه‌کانی ئیحرام تیدا به‌ستن به‌حج و عومره:

زانایان له‌سه‌ر ته‌م پینج شوینه که (میقات)^(۳)ی ئیحرام تیدا به‌ستنی بابای (حاج) و (معتمر)ن له هه‌ر پینج لای کابه (بیت الحرام)هوه یه‌کده‌نگن:

(۱) پروانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۲۰۴، وه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۶۱-۶۶۲.

(۲) پروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۱۳-۱۱۶.

(۳) وشه‌ی (میقات) له ته‌سلێ زماندا به‌مانای سنووری شتیک (حد شه‌ی) ده‌گوتری و له زاراوه‌ی شه‌رعیشدا یانی کات یان شوین (وقت أو موضع)یکی دیاریکراو بۆ خواپه‌رستییه‌کی تاییه‌ت، پروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۱۲۵.

یهک: میقاتی خه لکی مه دینه که (ذو الحلیفه) یان (آبار علی) یشی پی ده لّین و شهش میل له مه دینه وه دووره و چوار سهدو شهست (۶۰) کلم له مه ککه وه دووره، وه دوورترین (میقات) ه له مه ککه وه.

دوو: میقاتی خه لکی شامو میصرو مه غریب که (جُحْفَة) یه و (رابغ) یشی پی ده لّین وه دووسهدو چوار (۲۰) کلم له مه ککه وه دووره.

سی: میقاتی خه لکی عیّراق و غهیری نهوانیش له ولّاتانی پوژ هه لّاتی مه ککه که (ذات عرق) ه، وه سهدو نهوه دو چوار (۱۹) کلم له مه ککه وه دووره.

چوار: میقاتی خه لکی نه جدو کوهیت و تیمارات و تائیف که (قرن المنازل) وه (و قرن الثعالب) یشی پی ده لّین و له نزیک شوینیکه که ئیستا (سیل) ی پی ده لّین و، نهوه دو چوار (۹) کلم له مه ککه وه دووره.

پینج: میقاتی خه لکی یه مهن و تیهامه و هیند که (یللم) ی پی ده لّین ^(۱).

شایانی باسیشه هه رکه سیّک له رّیه که وه برپات سچ و شکانی چ ده ریایی چ هه وایی - که بکهوێته نیوان دوو میقاته وه نهوه پئویسته هه رکاتیک گه یشته ئاقار (ناست) یه کیک له میقاته کان ئیحرام ببهستی، به لّام پئویسته بو دووربینی (احتیاط) بهر له وهی بگاته ناستی ئیحرام ببهستی، چونکه بهر له گه یشتن به میقات ئیحرام بهستن دروسته، به لّام که تیپه ربوو تازه ئیحرام بهستنه که ی دروست نابو و نه گهر نه گه پئوته وه بو میقات خوینی ده کهوێته سهر.

دیاره گه یشتنه ناست هه رکام له میقاته کانیش له رّیی هه وایی یه وه هه مان حوکمی حاله تی پئشووی ههیه ^(۲).

(۱) بروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۷۳-۱۷۶، وه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۶۲-۶۶۳.

(۲) بروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۱۲۹-۲۱۳۰.

وه زانایان له سهر شهوه یه کدهنگن که شهو میقاتانهی باسکران بۆ هه موو شهو که سانهیه که لهو شوینانه دین که ناویان هیتراره، با خه لکی خودی شهو شوینانهش نهبن وه که لهو فهرمایشتانه دا ده رده کهوی که لهو باره وه هاتوون^(۱).

ههروه ها زانایان له سهر شهوهش پیککه وتوون، که ئیحرام به ستن به حه ج و عومره لهو شوینانه دا که به (المواقیت المکانیه) ناو ده برین بۆ که سانیکه که به (آفاقی) ناسراون و خه لکی ده ره وه ی مه که که و ده ره وه ی سنووری میقاته کانن^(۲)، نه گه رنا خه لکی شاری مه که که و خه لکی نیوان میقاته کان و شاری مه که که هه ر له ماله کانی خۆیانه وه ئیحرام به حه ج ده به ستن، به لام بۆ ئیحرامی عومره پیویسته به چنه ده ره وه ی سنووری هه رهم، جا زانایان ده رباره ی چاکترین شوین (میقات) بۆ ئیحرام تیدا به ستن بۆ عومره رایان جیاوازه:

هه رچی حه نه فییه کان و حه نه لییه کانن ده لئین: (تنعیم) باشتین شوینه، چونکه (بخاری و مسلم) گێڕاویانه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی کرد به (عبدالرحمن بن أبي بکر) خوا لییان رازی بی که عومره به (عائشة) بکات له (تنعیم)، چونکه نزیکترین شوینی ده ره وه ی هه رهم له مه که که وه، پاشان (جعرا نه) ته و جار (حذیبیه) له هه موو شوینه کان باشتین^(۳).

به لام شافیعییه کان رایان وایه که چاکترین شوین (جعرا نه) یه، چونکه وه که (بخاری و مسلم) گێڕاویانه ته وه پیغه مبه ری خوا ﷺ له ویدا ئیحرامی به عومره به سته، پاشان (تنعیم) چونکه فه رمانی به (عائشة) کردوه که له وئ ئیحرام، به عومره بیه سته، پاشان (حذیبیه) له هه موو شوینه کانی دیکه چاکتره^(۴).

۱) بڕوانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۷۳.

۲) بڕوانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۱۶۰-۱۶۴، وه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۷۱-۱۷۳.

۳) بڕوانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۷۹-۱۸۱، وه: (الفقه الإسلامی)، ج ۳، ص ۲۱۲۶-۲۱۲۷.

۴) بڕوانه: سه رچاوه ی پی تشوو هه مان به رگ و لاپه ره، وه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۶۳.

ئێستاش باچەند فەرموودەیهك دەربارەى میقاتەکانى حەج و عومرە
بۆینەوه:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ وقت لأهل المدينة ذا الحليفة، ولأهل الشام الجحفة، ولأهل نجد قرن المنازل، ولأهل اليمن يلملم، وقال: هن هن ولكل من أتى عليهن من غيرهن ممن أراد الحج والعمرة ومن كان دون ذلك فمن حيث أنشأ حتى أهل مكة من مكة، (وفي رواية لهما): فمن كان دونهما فَمَهْلُهُ من أهله)) رواه البخاري ومسلم، واته: پیغمبەر ﷺ (ذا الحليفة) ی کردە میقاتى خەلکی مەدینەو، (جحفة) بۆ خەلکی شامو، (قرن المنازل) بۆ خەلکی نەجدو، (يلملم) بۆ خەلکی یەمەن، وە فەرمووی: ئەمانە میقاتى خەلکی ئەو شوێنانەو هەرکەسێکی دیکەشە کە بە مەبەستى حەج و عومرەکردن پێیاندا دئ، کەسێکیش کە لەملاوێه واته کە لە میقاتەکان لە مەککەو نزیکترە-، (لە رێوایەتیکى دیکەیاندا): وە هەر کەسێک لەو میقاتانە بەرەو لای مەککە نزیکتر بوو ئەو مالهەى شوێنى ئیحرام بەستنیەتى.

* ((عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ وقت لأهل العراق ذات عرق))، واته: پیغمبەر ﷺ (ذات عرق) ی بە میقاتى خەلکی عێراق داناو.

* ((عن أبي الزبير أنه سمع يسأل عن المهمل فقال: سمعت أحسبه رفع إلى النبي ﷺ قال: ومهل أهل العراق من ذات عرق)) رواه مسلم.

* ((عن عطاء عن النبي ﷺ أنه وقت لأهل المشرق ذات عرق)) رواه الشافعي والبيهقي بإسناد حسن مرسل، واته: پیغمبەر ﷺ (ذات عرق) ی کردو بە میقاتى خەلکی رۆژەلات.

وه پيشتريش گوتمان ئهم پينج ميقاتانه زانايان لهسهریان يه كدهنگن، وهك
(نووي) له (ابن المنذر) هوه هيناييه تي^(۱).

(۱) بڕوانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۱۷۱، وه: (الفقه الإسلامی)، ج ۳، ص ۲۱۲۵-۲۱۳۴.
(۱۸۴)

بہندی چوارہم

پایه و فرزند سوننته کانی

حاج و عومره

هه ئۆره كۆمەنلار ئېرىشكەن ئەمگەلەين
 You're much on social media
 ئىن سىكىم غىز مۇلازىمەتلىك ئاڭلىشىمىز

فەيسەبۇق

AliBapir

ئەلى بابىر/ AliBapir

ئەلى بابىر/ AliBapir

ئەلى بابىر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - تېرىيى - كۆرى

ئەلى بابىر/ AliBapir

ئەلى بابىر/ AliBapir

ئەلى بابىر/ AliBapir

ئەلى بابىر/ AliBapir

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىرى
Stay in touch on social media
ئىن ئەمەل غىر مەلەل ئەمەللىرى

www.alibapir.net

English - غەربى - ئۆزى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

خوینەری خوشەویست!

ئەم بەندی چوارەمە بۆ توێژینەوهی کردەوهکانی حج و عومرە (أعمال الحج والعمرة) تەرخان کراوە، کە هەر کامیکیان لە خائیکێ سەر بەخۆدا دەتوێژینەوه، بەلام بە پەسندی دەزانی بەرلەوهی باسی هەراکام لە پایە و فەرزی سوننەتەکانی حج و عومرە بکەین، سەرەتا بۆ بەرچاوپروونی کردەوهکانی هەراکام لە حج و عومرە بە ریز بنووسین جا هەر جۆریک بن -واتە چ پایە بن چ فەرزی سوننەت-:

أ- کردەوهکانی حج:

۱- نیحرام بەستن: کە بریتیە لە نیەتەینان بە ئەنجامدانی حج، یان عومرە یان هەردووکیان.

۲- چوونە نێو شاری مەککە لە لای سەر و یەوێ پاشان مزگەوتی حەرام و دوازی طوافی چوونە مەککە (طواف القدوم).

۳- شەو مانەوه (المبيت) لە مینا کە شەوی نۆیەمی (ذو الحجة) یە.

۴- راوەستان لە عەرەفات (الوقوف بعرفات) کە لە پۆژی نۆیەم دایە.

۵- شەو مانەوه لە موزدەلیفە (المبيت بمزدلفة).

۶- بەرد تیغپێدانی سێ جەمەرەکان (رمي الجمرات الثلاث) کە لە پۆژی دەیەمی (ذو الحجة)، وە دەخایەنێ هەتا سێزدەیهمی ژمارەیان هەفتا (۷۰) بەردۆچکەیه.

۷- قوربانی سەرپرین پاش بەرد تیغپێدانی جەمەرە عەقەبە، کە پێشی دەگوترێ، جەمەرە گەورە (الجمرۃ الکبری) لە پۆژی دەیەمی (ذو الحجة) دا.

۸- سەری خۆتاشین یان کورتکردنەوهی پاش سەرپرینی قوربانی، هەر لە رۆژی دەیه‌مدا.

- ۹- طوافی دەوری کابە (الطواف حول الکعبۃ)، کە بە طوافی پایە (طواف الرکن)، یان (طواف الإفاضة) ناودەبرێ.
- ۱۰- هاتن و چوون (سعی) نێوان صدفاو مەپووە.
- ۱۱- طوافی خوا حافیزی (طواف الوداع).

ب- کردەوه کانی عومرە:

- ۱- ئیحرام بەستن.
 - ۲- طواف کردن.
 - ۳- هاتن و چوون لە نێوان صدفاو مەپووەدا.
 - ۴- سەری خۆتاشین، یان کورتکردنەوه.
- ئاشکراشە کە هەر کام لەم کردەوانە پوونکردنەوهی زۆریان دەوێ، کە دواتر باسیان دەکەین، بەلام پێز (ترتیب)ی جێبەجێکردنیان بەوجۆرەیه کە نووسیومان.

یهکەم: پایە و فەرزو سوننەتەکانی حەج :

خوێنەری بەرپێز!

زانایان دەربارەی زۆر لە کردەوه کانی حەج لەسەر پایە بوون یان فەرزبوونیان، وه فەرز یان سوننەت بوونیانەوه پاجیایی (اختلاف)ی زۆریان هەیە، جا ئێمە خوا یاریی بەپێی ئەو راپایانە کە زۆریە زانایان لەسەریان پێکھاتوون یان پێمان وایە بەلگەکانیان بەهێزتر، ئەو لە خوارەوه لە سێ خاڵاندا هەرکام لە پایە و فەرزو سوننەتەکانی حەج دەنووسین و هە عادیاتی خۆشان ئاماژە بە بیروپایەکانی دیکە ی زانایانیش دەکەین:

یەك: پایەكانی حەج:

۱- ئیحرام بەستن:

كە بریتیه لە نیهت هیئەتە بە ئەنجامدانی حەج، بەپای زۆری هەره زۆری زانیان پایەیه و هەنەفییەکانیش بەمەرج (شرط)ی دادەنێن، جیاوازی نێوان پای زۆری و جەماوەری زانیان و هەنەفییەکانیش هەر ئەوەیە کە ئەمان ئیحرام لە دەرەوێ حەج دادەنێن، بەلام زۆری و جەماوەری زانیان دەلێن لەنێو حەج دایە، ئەگەرنا وەك چۆن هیچ خواپەدرستییهك بەبێ هەموو پایە (رکەن)ەکانی دانامەزێ، بەبێ مەرجەکانیشی بەهەمان شێوە دروست نابێ و بەرناکەوێ^(۱).

جا هەرچەندە ئێمە دواتر باسی فەرزی سوننەتەکانی ئیحرام بەستن دەکەین و چۆنەتییهکە ی روون دەکەینەو، بەلام پێویستە لێرەدا ئەو هەر بگوترێ کە تێکرای زانیان رایان وایە کە بەلای کەمەو سوننەتە لە کاتی ئیحرام بەستن و نیهت هیئەتی حەجدا -بەپێچەوانە نیهت هیئەتی هەموو خواپەدرستییهکانی دیکەو- دەنگ بە نیهتەکە بەرز بکریتهو، دەنگیش بە (تلبیة) بەرزبکریتهو، بەشیکیشیان دەنگ بەرزکردنەو بە ئیحرام بەستن و نیهت هیئەت بەفەرزی دەزانن، جا هەندیکیان کە مالکییهکانن دەلێن: هەرچەندە فەرزی بەلام ئیحرام و نیهتەکە ئەگەر بەبێ کردەو و قسەیهکی پەيوەست بە حەجەو بوو، ئەو دادەمەزری، بەلام دەبێ قوربانییهك سەرپرێ، هەنەفییەکانیش پێیان وایە کە ئەو جۆرە ئیحرام و نیهتە هەر دروست نیە و دانەمەزراو^(۲).

(۱) بڕوانە: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۲۱۸-۲۱۸۳.

(۲) هەمان سەرچاوە بەرگی لاپەرە، وە: (المفصل)، ۳۷۴، ۲۷۵.

چونیه تی ئیحرام و نیه ته کهش ئه وهیه که به دهنگی بهرز بلای: (لبیک اللّٰهم بحجة) یان (لبیک اللّٰهم بحجة وعمره) یان (نویت الحج لله تعالی) یان هدر شیوهیه کی دیکه که هه مان مه بهست بگهیه نی، دیاره مه رجیش نیه به زمانی عاره بی بیت و به هه زمانیک بیت هه دروست و ره وایه، چونکه ئه سلّ ئه وهیه که له دل دایه^(۱).

ئه مهش چهند ده قیک له باره ی ئیحرام به ستو و نیه ت هینان و (تلبیه) کردنه وه:

* ((عن عمر رضی الله عنه قال: سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله يقول: إنّما الأعمال بالنیات وإنّما لكل امریء ما نوى)) متفق علیه، (ناشکراشه که مه بهست له (الأعمال) کرده وه په سهندو باشه کائن به تاییه ت خواهرستییه کان).

* ((عن أنس رضی الله عنه قال: سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله يقول: لبیک بحجة وعمره)) رواه مسلم. (دیاره بیستنی (أنس) یش به لگهیه له سه ر دهنگ پی بهرز کردنه وه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله).

* ((عن سالم بن عبد الله بن عمر رضي الله عنهم عن أبيه قال: سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله يهلّ مُلبداً))^(۲) رواه البخاري، واته: گویم له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله بوو که له کاتی که دا قزی سه ری کۆ کرد بووه سه ریه ک، دهنگی به نیه ت و ئیحرام بهرز کرده وه.

* ((عن سالم بن عبد الله عن أبيه رضي الله عنهما أنّه سمعه يقول: ((ما أهل رسول الله صلی الله علیه و آله إلا من عند المسجد)) يعني: مسجد ذي الحليفة)).

دیاره میقاتی خه لکی مه دینه (ذو الحليفة) یه و پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله له مه دینه وه هاتوه بۆ حج بۆیه له و یوه ئیحرامی به ستوه و نیه تی هیناوه.

(۱) سه رچاوه کانی پیشوو، وه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۱۶۱، وه ص ۱۸۰.

(۲) وشه ی (مُلبداً) بۆیه وا وه رگه راوه چونکه چه مکه و اتاکه ی وایه و (لباد) ی کوردیش دیاره هه ره وه هاتوه که خوریه که ده شیرلر ته سه ر یه ک و پیکه وه ده چه سپن.

نەمانە دەربارەى نىيەت هێنانەو، دەربارەى چۆنیهى (تلبیة)^(١)ش:

((عن نافع عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما أن تلبية رسول الله: لبيك اللهم لبيك لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك)) رواه البخاري، واته: (تلبیة)ی پیغه مبهري خوا ﷺ ناوابوو: ئەى خوايه به دەم فەرمانتەوه هاتم و له خزمەت دام، له خزمەت دام هیچ هابەشت نین له خزمەت دام، بێگومان ستایش و چاکو مۆلك هەر هی تۆیه و بەس، هیچ هاوبەشت نین.

هەلبەتە بەر له نىيەت هێنان و ئیحرام بەست و دەست بە (تلبیة) كردن پێویستە بابای ئیحرام بەستوو (محرم) هەرچی جل و بەرگو پۆشاکی پراوەتی و ژێرەوی هەیه تەنانەت کلاو و پیتلاو گۆرەویش داینان و خۆی تەنیا بە دوو پارچە قوماش -کە باشت وایە سپی بن- پۆشته کردبێ، ئەمەش زانایان لەسەری یەكدهنگن، چونکە چەندان دەقی راست و راشکاوی سوننەتی لەسەرن، بۆ وێنە ئەم دەقە:

((عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رجلا قال يا رسول الله ما يلبس المحرم من الثياب؟ قال رسول الله ﷺ: لا يلبس القمص ولا العمام ولا البرانس ولا الخفاف، إلا أحد لا يجد نعلين فيلبس خفين فليقطعهما أسفل من الكعبين، ولا تلبسوا شيئاً من الثياب مسه الزعفران والورس)) رواه البخاري، واته: پیاویك گوتی: ئەى پیغه مبهري خوا بابای ئیحرام گرتوو چ جۆرە جل و بەرگیك دەپۆشی؟ پیغه مبهري خواش ﷺ فەرمووی: نابێ نە کراسان دەبەر بکات نە مێزەران لەسەر بکات نە شەروالان دەپێ بکات نە کلاوان^(٢) لەسەرن نە خوفو^(٣) پیتلاوان دەپێ بکات و،

(١) وشەى (تلبیة) جگە له (استجابة) بەدەنگەوهاتن له خزمەت دابوون بەچەند واتایەکی دیکەش

تەفسیرکراوە، بەلام وەك خاوەنى: (فتح الباري)، ج ٤، ص ١٩١، گوتویەتی: بێهێزن.

(٢) برانس) کۆی (برنس)ە کە هەم جۆرەکانی کلاوو کلیتەو تەپڵەو شەبقەو، هەم هەر بەرگیك دەگرێتەوه کە سەرو کلاوەکە پێتەو لکابێ، پراوە: (المعجم الوسيط) وشەى (برانس).

(٣) هەرچەندە بەپێى عورف (خف) گۆرەوی چەرمە، بەلام وا دیارە پیتلاویش دەگرێتەوه له ئەسڵدا.

مەگەر كەسنىك نەعلى نەبن ئەو بە دوو خوفف — پىئالۆ — ان دەپى بىكات و لەخوار گۆيزىنگە كانەو (قولاپە) بىيانبىر، ھەروھا ھىچ بەرگىك — مەبەست قوماشە — دەبەر مەكەن كە زەغفەران^(۱) يان وەرسى^(۲) پى كەوتبى.

(نووي) گوتوويەتى^(۳) — وەك (ابن حجر العسقلانى) لىيەو نەقل كەردو — كەزانايان گوتوويانە: ھەرچەندە پىغەمبەر ﷺ لەبارەى ئەو جۆرە بەرگانەو پەرسىارى لىكراو كە دروستە لە ئەكاتى ئىحرامدا پىوشرىن، بەلام ئەو جۆرانەى ديارى كەردوون كە دروست نىە باباى ئىحرام گەرتو بەكارىان بىنى، جا بىگومان ئەو ھەش وەلامىكى ھەكىمانەى، چونكە ئەو جۆرە بەرگەو پىشاكەنى دروست نىە دەبەر بىكرىن ديارىكراو (محصورن)، بەلام ئەوانەى دروستە پىوشرىن سەرژمىر ناكرىن و ديارى نەكراو (غیر محصورن)!

بەلئى راستە، چونكە پىغەمبەرى لىزان ﷺ لەم فەرمودەىدە پوونى كەردۆتەو كە:

أ- دروست نىە باباى ئىحرام گەرتو ھىچ شتىك لەسەر نى و سەرى بەھىچ شتىك داپىوشتى، بۆيە ھەم باسى مېزەر (عمامة)ى كەردو ھەم باسى كالاو (برنس).

ب- وەدروست نىە ھىچ شتىكى بە تەقەل و دوورمان لە پشتىن بەرەو ژوورى دەبەر بىكات، بۆيە باسى (قميص)ى كەردو.

ج- وە دروست نىە لە پشتىن بەرەو ژورى ھىچ شتىك كە تەقەل و دوورمانى ھەبى دەپى بىكات، بۆيە باسى شەروال (سروال)ى كەردو.

د- وەدروست نىە ھىچ شتىك بىكاتە پىنى كە گۆيزىنگى بگرى چ پىئالۆ چ خوفف چ گۆرەوى، بۆيە باسى خوفف (خف)ى كەردو.

(۱) (زعفران و ورس) دوو جۆرە گىاو گولئى بۆغۆشن، پىوانە: (المعجم الوسيط)، ص ۳۹۴، وە ۱۰۲۵.

(۲) ھەمان سەرچاو پىشوو.

(۳) پىوانە: (فتح البارى)، ج ۴، ص ۱۸۲-۱۸۳.

ه- وه دروست نیه که هیچ جۆره بەرگ و پۆشاکێک بپۆشی و بکاته بەرگی ئیحرام که بۆنی^(۱) خوشی لێ درابێت، دیاره بۆنی خوش له خۆدانیش^(۲) بهههه مان شیوه قهدهغهیه، بهلام بۆنی خوش (طیب) له جهسته دان له کاتی پۆشینی بهرگی ئیحرامدا دروسته، چونکه (بخاری) له (عائشة)ی گێڕاوه تهوه که گوتویهتی: (كنت أطيّب رسول الله ﷺ لإحرامه حيثُ يحرم ولحله قبل أن يطوف بالبيت)، واته: من پیغه مبهری خوا^(۳) بۆن خوش ده کرد کاتی که ئیحرامی ده بهست، وه کاتی که ئیحرامی ده شکاند بهر له وهی که طوافی کابه بکات.

بهلام پێویسته بزانی که زانیان تیکرا^(۴) له سه ره ته وه یه که دهنگن که دروست نه بوونی پۆشینی تهو جۆره بهرگ و که له وه لانه تاییه ته به پیاوانه وه بۆ ئافره تان هه ر جۆره بهرگ و پۆشاکێک بپۆشن دروسته ته نیا سی شت بۆ ئافره ت دروست نین و لێیان قه دهغه کراون:

أ- بۆنی خوش له بهرگ و پۆشاک دان.

ب- په چه (نقاب) کردن و روو دا پۆشین مه گه ر له کاتی مه ترسی گوناح و ته ماشا کردن.

ج- ده سکی ش (قفاز) له ده ست کردن.

له به ره ی بهرگ و پۆشاک کاتی ئیحرامی ئافره تانیش ده قی سوننه ت زۆرن، بۆ وینه: ((عن ابن عمر رضي الله عنهما نهى النبي ﷺ النساء في إحرامهن عن القفازين والنقاب، وما مسّ الوزّ والزعفران من الثياب، ولتلبس بعد ذلك ما

(۱) واته: بهر له وهی خۆی پێ بپۆشی بۆنی خوشی لێ درابێت.

(۲) واته: دوا ته وه ی ده بهر کرا وه پۆشرا وه بۆنی خوشی لێ بدری.

(۳) پروانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۱۸۳، وه پروانه: (المعني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۳۰۷-۳۰۸.

أحببت من ألوان الثياب، من معصفر أو خز أو حلي أو سراويل أو قميص أو خف)) رواه أبو داود والبيهقي والحاكم ورجالهم رجال الصحيح، واته: پیتەمبەر ﷺ ئافرەتانی لە کاتی ئیحرا میاندا لە پۆشینى دەستکیش و پەچەو ھەر بەرگیك که وەرس و زەغفرانی لیدرابێ قەدەغە کردووە، بەلام غەیری ئەو بە ھەر جوړە بەرگیکی حەزیان لیبەتیی بیپۆشن: لە ڕەنگراو بە ڕەنگی سوور، یان ئاوریشم، یان خشل، یان دەری، یان کراس، یان پیتلاو.

بەلگەى ئەوێش که ئافرەتان لە کاتی ئیحرا میدا بۆیان ھەبە لە کاتی مەترسی و گوناح و تەماشاکران دەم و چاویان دا بپۆشن، ئەم دەقەبە:

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان الركبان يمرون بنا ونحن مع رسول الله ﷺ محرمات، فإذا حاذوا بنا سدلت إحدانا جلبابها على وجهها، فإذا جاؤنا كشفناه)) رواه أبو داود وابن ماجه، واته: لە کاتیکدا که ئیمە لە گەڵ پیتەمبەری خوادا ﷺ بووین و لە ئیحرا میدا بووین سوارەکان بەلاماندا ڕەت دەبوون، جا کاتیک دەگەشتنە ئاقارمان ھەر یەکیکمان چارشێو^(۱) (جلباب) ھەم بەسەری ڕوویدا شۆڤدە کردووە، کاتیک لیمان تێدەپەڕین ڕووی خۆمانمان دەر دەخستووە.

دیاره ئەمەش ڕای زۆریەى^(۲) زانایانە وەك: (مالك وثوري وشافعي وأحمد واسحاق وشوكاني)یش^(۳) پەسەندیان کردووە.

ھەندیکیشیان ڕایان وایە که دروست نیە ئافرەتیی ئیحرا م گرتوو دەم و چاوی دا بپۆشێ لە ھیچ حالیکدا، ھەندیک لەوانەش که بە دروستیان داناوە ئافرەت

(۱) (جلباب) پۆشاکیکە که ھەموو جەستەى ئافرەت بگریتەو وەك عەبا، یان بەسەر سەر و شان و ملدا بدرێ وەك چارشێو کۆلوانە، بڕوانە: (المعجم الوسيط)، ص ۱۲۸.

(۲) بڕوانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۳۲۳-۳۲۴، وە: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۶۸۵.

(۳) بڕوانە: (نیل الأوطار)، ج ۵، ص ۶.

لە کاتی مەترسی گوناح (خوف الفتنة) دا پرووی خۆی داپۆشی ئەوەیان بە مەرج گرتووە کە نابێ ئەو پۆشاک و پەچەیدە پرووی خۆی پێ دەپۆشی بەر پێستی دەم و چاوی بکەوێ و دەبێ لێی دوور بێ، بەلام رای راستتر ئەوەیە کە ئەو مەرجە پێویست نێو هیچ بەلگەیەکی لەسەر نێە کە شایانی باس بێت^(۱).

۲- راوەستان لە عەرەفات (الوقوف بعرفة):

زانایان تێکرا^(۲) لەسەر ئەوە یەک دەنگن کە راوەستان لە عەرەفات پایەى بنەرەتی و هەرە مەزنی حەجە، چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (الحج عرفة) رواه أصحاب السنن وأحمد.

شوێنی لێ راوەستان:

زانایان لەسەر ئەوەش یەک دەنگن^(۳) کە لە هەر بەشیکی عەرەفات بوەستی دروستە، بەلام چاکتر وایە لە نزیک و دامین (جبل الرحمة) وە بێت لەلای تاشە بەردە زلەکان و پروو بە کابە رابوەستی.

بەلگەی ئەوەش کە دەشتی عەرەفات هەمووی دروستە لێی بوەستی، ئەم فەرموودەیدە: ((قد وقفت ههنا وعرفة کلها موقف)) رواه ابوداود وابن ماجه، واته: ئەوە من (قسە کەر پێغەمبەری خوايە ﷺ) لێرە وەستاوم، بەلام بزانی عەرەفات هەمووی شوێنی لێ راوەستانە.

و بەلگەی پەسەند و سوننەت بوونی دامین (جبل الرحمة) ئەو دەقیە کە لەم فەرموودەیدا هاتووە کە (مسلم) لە (جابر) خوا لێی پازی بێ گێراویەتەو: ((ثم

(۱) بڕوانە: (المُعْنَى وَالشَّرْحُ الْكَبِيرُ)، ج ۳، ص ۳۲۴، وە بڕوانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۶۰۳.

(۲) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۹۷-۱۱۳.

(۳) هەمان سەرچاوە بەرگ، ص ۱۰۴.

رکب رسول الله ﷺ حتی آتی الموقف فجعل بطن ناقتہ القصواء الى الصخرات وجعل حبل المشاة بین یدیہ واستقبل القبلة))، واتە: پاشان پیغەمبەری خوا ﷺ سواریبو هەتا هاتە شوئینی وەستان، جا کە لە کەمی حوشتەرە تۆزیک لە گۆی قرتاوە کەمی کردە گابەرە دەکان و ئاپۆرای پیژۆیانی خستە پیش خۆی و پرووی کردە قبیله.

وہ زانیان لەسەر ئەوێش یە کدەنگن^(۱) کە هەر کەسیک لە عەرپەفات نەوہستی حەجە کەمی بەتالەو دانەمەزراوہ.

کاتی راوہستان:

زۆریە ی هەرەزۆری^(۲) زانیان رایان وایە کە کاتی راوہستان لە عەرپەفات لەوکاتەوہ دەست پی دەکات کە خۆر لە نیوہراستی ئاسمان بەرەو لای پۆژئاوا لادەدات لە پۆژی نۆیەمی (ذی الحجۃ) وە هەتا سپیدە ی بەرەبەیان ی پۆژی دەیەم دەخایەن، بەلام حەنبەلییەکان دەلێن: لەبەرەبەیان ی پۆژی نۆیەمەوہ، بەلام زانیان لەسەر ئەو یە کدەنگن^(۳) کە ئەگەر کەسیک پیش نیوہ پۆژی نۆیەم راوہستی بەر لە لادان (زوال) ی خۆر عەرپەفات بەجی بهێلتی ئەوہ راوہستانە کەمی بەرناکەوی.

هەر وەها زۆریە ی زانیان کە (حەنەفیەکان و مالیکیەکان و حەنبەلییەکان) یان لەنیودان، دەلێن فەرپزە هەتا دوا ی خۆژئاوا بوون بوہستی، بۆئەوہی شەو و پۆژان پیکەوہ کۆیکاتەوہ لە راوہستانە کەیدا، بەلام (شافعییەکان) بەس بە سوننەتی دەزانن و رای جەماوەریش بەلگەدارترە^(۴).

(۱) پروانە: (الفقه الاسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۳۲، ط ۴، وە: (المجموع)، ج ۸، ص ۹۷.

(۲) پروانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۱۲.

(۳) پروانە: (الفقه الاسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۳۴.

(۴) چونکە پیغەمبەری ﷺ وەك (مسلم) هیناویەتی هەتا خۆژئاوا نەبوو عەرپەفات ی جی نەهیشت، بەلام بە پیتی رای زۆریەش حەجە کەمی هەر دروستە، ئەوێندە هەیه خۆتی دەکەوێتە سەر.

ئەندازەى راوەستان:

زانایان لەسەر ئەوەش یەكدهنگن^(١) كە ئەوەندە بەسە بۆ راوەستان (وقوف) لەسەر عەرپەفات كە ماوەیەكی كەم لەدوای لادانی خۆر (زوال الشمس) هەتا بەرەبەیان بمیڤیتەوه، هەر وەها لەسەر ئەوەش یەكدهنگن كە پاکیی و دەستنویژ هەبوون و خۆداپۆشین و رووكردنە قیبلە، هیچ کامیان مەرج نین بۆ راوەستان لەسەر عەرپەفات^(٢).
لەویارەشەوه كە ئایا چاكتەر وایە راوەستان لە عەرپەفات بە سواری بیټ، یان پیادە زانایان رایان جیاوازەو هەندێکیان رایان وایە كە وەك یەكن و بەشێكیشیان سواری و بەشێكیشیان پیادەبوون بە پەسندتر دەزانن^(٣).

حوكمی رانەوهستان لە عەرپەفات :

وەك پیشتریش گوتمان راوەستان لە عەرپەفات پایەى بنەرەتی و هەرە مەزنی حەجەو هەرەكەسیك لە دەستى بچى ئەو حەجەكەى بەرنەكەوتەو ئەمەش زانایان لەسەرى یەكدهنگن^(٤).

٣- طەواف (حەوت جار سوورنەوه بە دەورى كەبەدا):

طەوافەكانى حەج سى جۆرن:

أ- طەوافى هاتنە نێو مەككەوه (طواف القدوم)، كە زۆریەى زانایان بە سوننەتى دەزانن^(٥).

(١) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٠٣.

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٠٦، وە بڕوانە: (الفقه الاسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٣١، ط ٤.

(٣) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٠٦-١٠٧.

(٤) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ٩٧، وە (الفقه الاسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٢٢، ط ٤.

(٥) بڕوانە: (الفقه الاسلامي...)، ج ٣، ص ٢١٧٧، وە ٢١٧٩، ط ٤.

ب- طوافی هاتنه خوار له عه‌په‌فات (طواف الإفاضة) که به‌یه‌کده‌نگی زانایان پاییه^(۱).

ج- طوافی به‌جی هیشتنی مه‌ککه و مزگه‌وتی هه‌رام (طواف الوداع)، که زۆربه به‌فه‌زی ده‌زانن^(۲).

جا سهرجهم زانایان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌کده‌نگن که طوافی دوا یه‌گه‌رانه‌وه له عه‌په‌فات که (طواف الإفاضة) و (طواف الرکن) و (طواف الزیارة) شی پی ده‌لین، یه‌کیکه له پایه‌گرنگه‌کانی هه‌ج و به‌بی وی هه‌ج دروست نابئ^(۳).

خوای په‌روه‌رگار ده‌رباره‌ی طوافی پایه‌فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ لَيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾^(۴) الحج، واته: تنجا - که له عه‌په‌فات و موزده‌لیفه‌گه‌رانه‌وه - با چلک و چه‌په‌ریان لابه‌رن و قوربانیه‌کانیان سه‌رپرن، وه با به‌ده‌وری مائی له‌میژینه‌ی خوا - دا بسوورینه‌وه.

زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانایانیش له‌سه‌ر نه‌وه ریککه‌وتوون که پیویسته طواف به‌پۆشته‌یی به‌جه‌سته‌و به‌رگ و پۆشاک‌ی خاوین و به‌ده‌ستوویژو نیه‌ته‌وه بی‌ت، نه‌مانه‌مه‌رجن بۆ دروستبوونی طواف، به‌لام (أبو حنیفة) خاوینی (النظافة) یه‌جه‌سته‌و پۆشاک به‌سوننه‌ت و پۆشته‌یی و له‌ش پاکی (طهارة) یش به‌فه‌رز ده‌زانئ، وه نیه‌ت به‌مه‌رج ده‌زانئ، به‌لام (مالك) نیه‌ت به‌فه‌رز و (شافعی و أحمد) یش به‌سوننه‌تی ده‌زانن^(۵)، پیشم وایه که له به‌مه‌رج گرتنی پۆشته‌یی و^(۶) خاوینی (نظافة) و پاکی

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

(۳) خاوه‌نی (المغنی)، ج ۳، ص ۴۶۵، گو‌توویه‌تی: ((وهو رکن للحج لا یتم الا به لا تعلم فیه خلافا)).

(۴) بپروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۸-۱۹، وه (الفقه الاسلامی)، ج ۳، ص ۲۲۱۹-۲۲۲۰.

(۵) مه‌به‌ست له پۆشته‌یی داپۆشیینی عه‌په‌ته (ستر العورة).

(طهارة) دا زۆریه و جه ماوه راپیه کهیان به هیژتره، به لام له نیه تدا رای (أبو حنیفة) به هیژتره که به مه رجی گرتوه.

ئه مه ش چهند ده قیقی سوننه ت که زانایان کردویانن به به لگهی پاکانیان:

* ((عن عائشة أن النبي ﷺ أول شيء بدأ به حين قدم مكة أن توضأ ثم طاف بالبيت)) متفق عليه، واته: پیغه مبه ر ﷺ کاتیك چوو مه که یه که مین شت که دهستی پیکرد ئه وه بوو که ده ستونیژی گرت، پاشان به ده وری مال-ی خوا-دا سوو راپیه وه.

* ((عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ قال لها حين حاضت وهي عرمة: إصنعي ما يصنع المحجاج غير أن لا تطوفي بالبيت حتى تغتسلي)) متفق عليه، واته: پیغه مبه ر ﷺ به عائشه ی فرموو کاتیك که وته هیزه وه که له ئیحرآم دابوو، هه رچی حاجی ده یکه ن تۆش بیکه، به لام هه تا خۆت نه شۆری طه وافی کابه مه که.

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ قال: الطواف بالبيت صلاة إلا أنه أذن فيه بالمنطق، فمن استطاع أن لا ينطق الا بغير فليفعل)) اخرجه البيهقي، واته: طه وافی مال-ی خواش هه ر نوێزه، به لام مۆله تی داوه قسه ی تییدا بکری، جا هه رکه سیك که بو ی لوا با قسه ی خیر نه بی نه کات.

* پیغه مبه ری خوا ﷺ له هه جی پێش هه جی مالتا واییدا (أبو بكر الصديق) ی خوا لێی پازی بی کرده ئه میرو له گه ل کۆمه لیک ناردی که به نیتو خه لکیدا جار بدات له پۆژی قوریانی سه رپریندا: ((أن لا یحج بعد العام مشرك ولا يطوف بالبيت عريان)) متفق عليه، واته: با له م سال به دواوه هیچ هاویه ش بو خوا دانه ریک هه ج نه کات، وه هیچ که س به پروتی طه وافی مال-ی خوا نه کات.

همروه‌ها زانایان له‌سەر ئەوه‌ش پێککه‌وتوون که ده‌بێ ژماره‌ی سوورپانه‌وه‌کانی ده‌وری کابه‌ جهوت (٧) بن و هه‌موو جارێکیش له‌به‌رده‌ ره‌ش (الحجر الاسود) هه‌ به‌ به‌رده‌ره‌ش بێت، وه‌ ده‌بێ سوورپانه‌وه‌که‌ش له‌ نیو مزگه‌وتی هه‌رامدا بێ، وه‌ به‌پرز (ترتیب) یش بێت، واته‌ له‌ به‌رده‌ره‌ش (الحجر الاسود) هه‌ ده‌ست پێ بکات و له‌لای چه‌پییه‌وه‌ به‌سوورپته‌وه‌ (١)، وه‌ زۆربه‌یان ده‌لێن: مه‌رجه به‌ پێیان بێ نه‌ک به‌ سواری مه‌گه‌ر ناچاربێ (٢)، به‌لام له‌سەر چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ک رایان جیاوازه‌:

أ- به‌ دوا‌ی یه‌کدا هاتن (المولاة) ی سوورپانه‌وه‌کان، که‌ هه‌نه‌فیه‌کان و شافیهیه‌کان ته‌نیا به‌ فه‌رز، به‌لام مالیکییه‌کان و هه‌نبه‌لییه‌کان به‌مه‌رجیشی ده‌زانن (٣).

ب- کاتی طه‌وافی پایه‌، که‌ شافیهیه‌کان و هه‌نبه‌لییه‌کان رایان وایه‌ له‌ دوا‌ی نیوه‌شه‌وی جه‌زنی قوربان‌ه‌وه‌ دروسته‌، به‌لام هه‌نه‌فیه‌کان و مالیکییه‌کان رایان وایه‌ که‌ له‌پاش به‌ره‌به‌یانی پۆژی جه‌ژنه‌وه‌ دروسته‌ و پێشتر دروست نیه‌. (٤)

ج- دوو پکاتی طه‌واف که‌ شافیهی و هه‌نبه‌لییه‌کان به‌ سوننه‌ت و هه‌نه‌فی و مالیکییه‌کانیش به‌ فه‌رزی ده‌زانن (٥).

٤- هاتن و چوون (سعی) ی نیوان سه‌ها و مه‌روه:

ئه‌میشه‌ له‌سەر پای زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری (٦) زانایان پایه‌یه‌و پێویسته‌ له‌ دوا‌ی طه‌وافیشه‌وه‌ بێ وه‌ له‌سەر ئەوه‌ش یه‌کده‌نگن که‌ ده‌بێ جهوت که‌ره‌ت بێت و، له‌ سه‌هاوه‌ ده‌ست پێ بکړئ و له‌ مه‌روه‌ کوتایی بێت، وه‌ له‌ سەر ئەوه‌ش یه‌کده‌نگن که‌

(١) بېروانه: (المجموع)، ج ٨، ص ١٤، وه: (الفقه الاسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٢، ط ٤.

(٢) بېروانه: (المفصل)، ج ٢، ص ٢٠٧.

(٣) بېروانه: (الفقه الاسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٢، ط ٤.

(٤) بېروانه: (الفقه الاسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٢، ط ٤.

(٥) هه‌مان سه‌رچاوه‌ به‌رگ، ص ٢١٧٧، وه‌ بېروانه: (فقه السنه)، ج ١، ص ٧١٦.

(٦) بېروانه: (المجموع)، ج ٨، ص ٨١، به‌لام (أبو حنيفة) وه‌ (احمد) له‌ رېوايه‌تيکیدا به‌ فه‌رزی ده‌زانن.

هەر چوونێك له صهفاوه بۆ مهروه كه په تێكهو هەر گهراوه و به كیش له مهروهوه بۆ صهفا كه په تێكى دیکهیه^(۱).

ههروهها زۆریه ههروه زۆری زانایان له سهر ئهوهش یه كدهنگن كه هاتن و چوونی نێوان صهفاو مهروه لهش پاکی (طهارة) و دهستنوێژ ههبوونی تێدا به مهرج نه گیراوه^(۲).

ئه مهش چهند دهقیك دهبارهی هاتن و چوونی نێوان صهفاو مهروه:

* ﴿إِنَّ الْأَصْفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾... (البقرة: ۱۵۸) واته: بێگومان صهفاو مهروه له دروشمهکانی-ئایینی- خوان، جا ههركه سێك حهجی مالتی خوای کرد یان عومرپی کرد ئهوه گوناھی ناگاتێ كه له بهینیاندا بسوورپی.

دیاره هۆی ئهم جۆره تهعبیرهش وهك (عائشة) خوا لێی پازی بێ بۆ (عروة بن الزبير)ی خوشكهزای پوونی كردۆتهوه،^(۳) ئهوهیه له سهردهمی نهفامیدا بتيك بهناوی (مناة) له سهر هەر كام له صهفاو مهروه، یان یه كێکیان ههبووه (أنصار) پێش مسوڵمان بوونیان له کاتی هاتن و چوون (سعی) یان له نێودانیاندا ناوی ئهوه بتهیان هێناوه، جا پاش هاتنی ئیسلام ههستیایان به سهغلهتی کردوه كه له بهینیان بێن و بچن، بۆیه خوای پهروهردگار ئاوی فرمویه.

* ((يا أَيُّهَا النَّاسُ اسْعُوا فَإِنَّ السَّعْيَ قَدْ كُتِبَ عَلَيْكُمْ)) رواه الدارقطني والبيهقي باسناد حسن، واته: ئهی خهلكینه! -له نێوان صهفاو مهروه دا- بێن و بچن، چونكه بێگومان هاتن و چوونتان له سهر پێویست كراوه.

(۱) هه مان سهرچاوه بهرگ، ص ۷۴-۷۹، وه پروانه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۷۲۵-۷۲۸.

(۲) هه مان سهرچاوه بهرگ، ص ۸۳، وه پروانه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۷۲۷.

(۳) (بخاري و مسلم) گێڕاویانه تهوه، پروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۸۲.

خوینہری خوشه‌ویست!

(۳) وشەى (هەشیانە) دەگەریتەدوھ بۆ (هەندىك لە زانايانىش) نەك بۆ شافىعىيەكان.

هیچ شتیکیش قهره‌بوو (تعویض) ی ناکاته‌وه، به‌لام فهرز په‌کی نه‌سلی کاره‌که ناخات و به‌خوین (قوربانی سهرپرین) یش قهره‌بوو ده‌بیته‌وه، سوننه‌تیش به‌هه‌بوونی خیر و پاداشتی زیاتر ده‌بی و کاره‌که چاکترو تیرو ته‌واتر ده‌بی، به‌لام نه‌بوونی زیانیکی نه‌وتو له کاره‌که نادات که پیویتی به قهره‌بوو کردنه‌وه بکات^(۱).

جا ئیمه خوا پشتیوان بئ دوا ی نه‌وه‌ی به‌کورتی باسی پایه‌کانی هه‌مان کرد نه‌وجار ده‌چینه سهر فهرزه‌کانی هه‌جو دواتریش سوننه‌ته‌کانی.

(۱) پروانه: (المجموع شرح المذهب)، ج ۸، ص ۱۹۳.

دوو: فه پزه کانی حه ج:

به پای زۆریه ی هه ره زۆری زانایان فه پزه کانی حه ج ئه مانه ی خواره وهن:

۱- ئی حرام به ستن له میقات:

زۆریه ی هه ره زۆری^(۱) زانایان که شوینه که وتوانی هه ر چوار مه زبه کانیان له نیۆدان، ئی حرام به ستن له میقاتدا به فه پزه زانن، به لām شیعیه ی دوا زده ئیمامی به پایه ی ده زانن^(۲).

دیاره مه به ستیش له میقات هه ر کام له میقاتی کاتی (زمانی) و شوینی (مکانی) به وه ک پیشتر پروومان کرده وه، دیاره پیۆیست بوونی ئی حرام به ستران له میقاتی شوینی دا، تاییه ته به که سانی که وه که له ده ره وه ی مه که وه سنووری هه ره م و سنووری نیوان میقاته کان و شاری مه که که دان، وه ک پیشتر له به ندی سییه مدا با سمان کردو پیۆیست به دووباره کردنه وه ناکات.

۲- وه ستان، یان شه و مانه وه له موزده لیفه^(۳):

سه رجه م^(۴) زانایان له سه ر ئه وه یه که ده نگن که وه ستان له موزده لیفه له به شیکی شه و گاردا^(۵) پاش هاتنه خوار له عه ره فات له شه وی ده یه می (ذو الحجة) دا فه پزه،

(۱) بپروانه: (الفقه الاسلامی)، ج ۳، ص ۲۱۷۷، وه (المفصل)، ج ۲، ص ۲۷۵-۲۷۹.

(۲) بپروانه: (الفقه علی المذهب الخمسة)، ص ۲۰۸، محمد جواد مغنیه.

(۳) موزده لیفه که (المشعر الحرام) و (جمع) یشی پی ده لێن شوینیکی دیاریکراوه له نیوان عه ره فات و مینادا، له به ر لیخه ی بونه وه ی خه لک نا تراوه (جمع) و بۆیه ش پی گوتراوه (مزدلفة)، چونکه خه لک تیدا له خوا نزیک ده بنه وه، یان له به رته وه ی له به شیکی شه ودا بۆ ده چن، بۆیه ش به (المشعر الحرام) ناو تراوه، چونکه یه کێکه له درووشمه کانی حه ج و خواپه رستی و پاووشکاری تیدا حه رام کراوه، (المفصل)، ص ۲۲۷.

(۴) بپروانه: (الفقه الاسلامی وأدلته)، ج ۳، ص ۲۱۷۸، وه: (المفصل)، ج ۲، ص ۲۸۸-۲۲۹.

(۵) حه نه فییه کان ده لێن: ده بی دوا ی به ره به بیان (طلوع الفجر) بی، بپروانه: (المفصل)، ج ۲، ص ۲۲۹.

وهه نديكيان شه ومانه وه (المبيت) ی سدرجه م شهوی ناوبرا ویش به فەرز ده زانن، واش پئی ده چئ ئهم رایه ی دوایی که پای (عطاء وزهري وقتادة وأبو شور وإسحاق وأحمد) و زهیدیه کان^(۱) و هندیك له شافیهیه کانیشه^(۲)، به هیزتریت، چونکه:

أ- خوی پهروه ردگار ئاماژه ی پئی کردوه که فەرمویه تی: ﴿... فَلَا إِذَا أَفْضَئْتُمْ مِنْ عَرَفَتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَانَكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ (البقرة ۱۹۸)، واته: جا هەر کاتیک له عەرپه فاته وه به رهو خوارهاتن، ئه وه لای (المشعر الحرام) یادی خوا بکهن، وه یادی بکه نه وه که چۆن هیدایه تیدان که ئیوه پیشتەر له رئی لئ ونبوان بوون.
ب- وهك لهو فەرمووده یه دا هاتوه که (مسلم) له (جابر بن عبدالله) گپراویه ته وه پیغه مبه ر ﷺ له حه جی مائنا واییدا شهو له موزده لیفه ماوه ته وه، وه فەرمووشیه تی: ((خذوا عني مناسككم))، واته: ئه نجامدانی خواپه رستی و دروشه کانی حه جم لیوه ر بگرن!

۳- به ردوچکه بارانکردنی سئ جه مه ر ه کان^(۳) (رمي الجمرات الثلاث):

ئه میش به یه کده نگی زانایان^(۴) فەرز وه، به دوو قۆناغیش ته واو ده بی: قۆناغی یه که م: به ردوچکه بارانکردنی جه مه ر ی گه وره یان جه مه ر ی عه قه به له رۆژی جه ژندا که ده یه می مانگی (ذو الحجة) یه، پاش به جی هیشتنی

(۱) بپروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۲۲-۱۲۳، وه ص ۱۳۰، وه: (المفصل)، ج ۲، ص ۲۲۸.

(۲) هه مان سه رچاوه ی پیئشو.

(۳) وشه ی (رمي الجمار)، واته: به ردوچکه هاوئیشن، چونکه (جمار) کزی (جمرة) یه که به به ردوچکه ی گچکه ده گوئری. بپروانه: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۲۲۲، ط ۴.

(۴) بۆیه پییان ده گوئری (جمرات)، چونکه شوئنی تیدا خرپوونه وه که ئه که بوونی ورده به مردانن.

(۵) بپروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۴۱.

موزدەلیفە ئەنجام دەدرێ و بەیە کەدەنگی زانایانیش پەسەند و سوننەت وایە کە لە دەمی چێشتەنگاودا بێ^(۱)، بەلام مالیکییەکان و حەنەفییەکان کاتی ناوبراو بە فەرزیش دەزانن، شافعییەکان و حەنبەلییەکانیش دەلێن هەر سوننەت و چاکتر وایە ئەگەرنا لە پاش بەرەبەیانەوه دروستە^(۲).

وێ زانایان لەسەر ئەوەش یە کەدەنگن کە پۆژی جەژن تەنیا جەمپەری گەورە بەردووچکە باران دەکری و، دەبی حەوت (۷) دانە بەردووچکە وە ک بەردی پەلاییتکە (خذف) بن، واتە لە دەنکە نۆک زلترو هیندە دەنکە پاقلەییەکی ئاسایی، وە دەبی حەوت بەردووچکەکانیش بەحەوت کەپەتان فری بدات^(۳)، ئەک هەموویان بەیە کجار، چونکە ئەگەر هەموویان بەیە کجار بهاویژی هەر بەیە ک بەردووچکە بۆی حیسابە^(۴).

قۆناغی دووهم: بەردووچکە بارانکردنی هەر سێ جەمپەکان (جەمپەری گچکەو جەمپەری نێوئەنجی و جەمپەری گەورە) لەهەرسێک رۆژەکانی (ایام التشریق)دا، کە پۆژانی یازدەو دوازدەو سێزدەو (ذو الحجە)ن و، دەبی لە هەرمکام لەو سێ رۆژەدا پاش لادانی خۆر^(۵) (زوال الشمس) بەرەو پۆژئاوا هەرمکام لەو سێ جەمپەریە بەردووچکە باران بکات.

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۴۱-۱۴۲، وە بڕوانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۲۳۶-۲۴۱.

(۲) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(۳) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۴۳، وە بڕوانە: (المغنی والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۴۵۱، وە بڕوانە: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۵، ط ۴.

(۴) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(۵) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۶۹، وە بڕوانە: (المغنی والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۴۷۴-۴۷۵.

واتە: هەر پۆژی (۷×۳=۲۱) بەردووچکە بەاوێژی، کە دەکاتە:
(۳×۲۱=۶۳) بەردووچکە، لە گەڵ ھەوت بەردووچکە کە ی پۆژی جەژن دەکەنە:
(۷+۶۳=۷۰) بەردووچکە^(۱).

بەلام ئەگەر کەسیک پەلە یی ت بۆ گەرانەو دەتوانی بەس دوو پۆژ لە سێ
پۆژەکان (أیام التشریق) جەمەرەکان بەردباران بکات، دوا ی نێوەپۆژی پۆژی دووھەم
مینا بەجی بەیلتی، واتە تەنیا چل و نۆ (۴۹) بەردووچکە بەاوێژی، وە ک خوا ی
میھەرەبان فرمویەتی: ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ...﴾ البقرة ﴿۲۲﴾، واتە: وە لە
چەند پۆژیکی دیاریکراودا یاد ی خوا بکەن. بەلام کەسیک لە پۆژی دوومدا پەلە ی
—گەرانەو— ی کرد گوناخی ناگاتی^(۲)...

ئەمیش چەند دەقیك دەربارە ی بەردووچکە بارانکردنی سێ جەمەرەکان:
* ((عن جابر رضی اللہ عنہ قال: رأیت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم یرمی الجمرۃ علی راحلته یوم النحر،
ویقول: لتأخذوا عني مناسککم، فأني لا أدري لعلی لا أحج بعد حجتي
هذه)) رواه أحمد ومسلم والنسائي، واتە پێغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم بینی کە جەمەرە ی^(۳)
بەردباران دەکرد بەسەر و لاخەکیەو وە لە پۆژی قوربانی سەرپریندا، وە
دەیفەرموو: بۆ ئەو ی دروشم و خواپەرستی کانتانم لئ فیترین، چونکە من
نازانم پەنگە لە پاش ئەم ھەجەم ھیچ ھەجی دیکە نەکەم.

(۱) پروانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۶۸.

(۲) ھەمان سەرچاوە بەرگ، ص ۱۷۹-۱۸۲.

(۳) مەبەست لە جەمەرە لەم جێیانەدا جەمەرە ی گەورە یە، کە وە ک پێشتر گوتم (جمرة العقبة)یشی
پێ دەبیژن.

* ((عن ابن عباس رضی اللہ عنہ أن النبی صلی اللہ علیہ وسلم بعث بضعة أهله فأمرهم أن لا يرموا حتى تطلع الشمس)) رواه أحمد وأصحاب السنن وصححه الترمذي وقال: والعمل على هذا الحديث عند أهل العلم، واته: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم -شەوی دەیه می (ذو الحجۃ) - ئەوانە ی لاوازو بئ هیژ بوون لە مالاو خیزانی بەرەو مینا - پەوانە ی کردن و فەرمانی پێ کردن کە هەتا خۆر هەژنەیت - بەردووچکە کان - نەهاوێژن.

* ((عن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلی اللہ علیہ وسلم أرسل أم سلمة رضي الله عنها يوم النحر فرمت قبل الفجر...)) رواه أبو داود، واته: پیغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم رۆژی قوربانی سەرپرین (أم سلمة) ی خوا لێی رازی بئ نارد -بەرەو مینا-، ئەویش پێش بەرەبەیان بەردووچکە کانی هاوێشتن.

* ((عن جابر رضی اللہ عنہ أن النبي صلی اللہ علیہ وسلم أتى الجمرة يعني يوم النحر فرماها بسبع حصيات يكبر مع كل حصاة منها، مثل حصي الخذف...)) رواه مسلم. واته: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم هاتە لای جەمەرە^(١) - واتە پۆژانی قوربانی سەرپرین - وە حەوت بەردووچکە ی پێ دادن لە گەڵ هەر بەردووچکە یە کدا (الله اکبر) ی دەکرد، بەردووچکە کان وەک بەردی پەلاییتکە هاوێشتن بوون.

* ((عن جابر رضی اللہ عنہ أن النبي صلی اللہ علیہ وسلم رمى الجمرة أول يوم ضحى ثم لم يرم بعد ذلك حتى زالت الشمس)) رواه مسلم، ورواه البخاري تعليقا، واته: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم رۆژی یە کەم دەمی چێشتەنگاو جەمەرە ی^(٢) بەردووچکە باران کرد، پاشان دوا ی ئەو هەتا خۆر لای نەدا -بەلای پۆژئاوا دا- بەردووچکە کانی نەهاوێشتن.

(١) هەمان سەرچاوە ی پێشوو.

(٢) هەمان سەرچاوە ی پێشوو.

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كنا نتحين فإذا زالت الشمس رمينا))
رواه البخاري، واته: ئیمە چاوەرپێمان دەکرد، جا کاتیك خۆر لای دەدا ئەوجار
—بەردووچكە كانمان— دەهاوێشتن.

ئەجا لە كۆتاییدا پێویستە ئاماژە بە چوار مەسەلەی دیکە بكەین، كە
هەموو یان زۆربەیان زانایان لەسەریان پێكها توون:

یەكەم: پێویستە بەردووچكە تێفرێدانی هەرسێك جەمەرەكان لە پۆژەكانی تەشریقدا
بەپرز بێت، سەرەتا جەمەرەكە گۆچكە كە نزیكترینیانە لەمیانەو دوورترینیانە
لە مەككەو، ئەجا جەمەرە ی نێوئەنجی، وە لە كۆتاییدا جەمەرە ی گەورە، یان
عەقەبە كە دوورترینیانە لەمیانەو نزیكترینیانە لە مەككەو، دیارە ئەمە
پای زۆربە (۱) زانایانەو دەلێن: ئەگەر ریزی جەمەرەكان رەچاوەكات بەرناكەوێ،
بەلام هەندێك لە زانایان كە حەنەفییەكانیان لەنێودان دەلێن: رەچاوكردنی ریز
سوننەتە بەلام فەرزو مەرج نیە (۲)، دیارە قسە ی زۆربەش بەهێزتر بەلگەدارترە،
چونكە پیغەمبەری خوا ﷺ وای كردووە، وەك (ابن عمر) خوا لە خۆی و بابی
پازی بێ گێراویەتەو (بخاری) لە (جامع الصحيح) هەكەیدا هیئاوێتە.

دووەم: كەسێك لەبەر نەخۆشی، یان هەر هۆیەكی دیکە ی شەرعی نەتوانێ خۆی ئەو
فەرزە —فەرزی بەردووچكە هاوێشتن بۆ جەمەرەكان— جێبەجێ بكات، دروستە
كەسێكی دیکە راسپێرێ و لە جیاتنی ئەنجام بدات، بەلام هەندێك لە زانایان
پایان وایە كە هەر كەسێك بۆ خۆی ئەو فەرزە ئەنجام نەدات وەكیل بگرێ ئەو
خوێنی دەكەوێتە سەر (۳).

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۶۹، وە بڕوانە: (المغنی)، ج ۳، ص ۴۷۷.

(۲) هەمان سەرچاوە ی پێشوو.

(۳) بڕوانە: (المفصل)، ج ۲، ص ۲۵۳، وە: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۵، وە بڕوانە: (المجموع) ج ۸، ص ۱۷۳-۱۷۶.

بەللام مەرجە باباى وەكىل بەرد ھاويشتنى خۆى ئەنجام دابى، ئەوجار لە جياتى بە وەكىل دانەر (موكل)ى بەاوتۆى^(۱).

سپيەم: پتيوستە لەگەڵ ھاويشتنى يەكەم بەردووچكەدا واز لە (تلبية) بهيئنى، وە ئەگەر بەر لە وردە بەرد ھاويشتن (رمى الجمار) سەرى خۆى تاشى بوو، يان كورت كەردبۆو، دەبى پاش سەرتاشين، يان كورتكەردنەوێ كۆتايى بە (تلبية) بهيئنى، چونكە (تلبية) لەگەڵ ئيحرام بەستندا دەستى پى دەكرىو بە ئيحرام شكاندن پاساو (مەبر)ى بەردەوام بوونى ناميئنى، ئەوێ گوترا پاي: (أبو حنيفة وثوري وأبو ثور شافعي وجماهير العلماء من الصحابة التابعين) وەك (نووي) نووسيويەتى^(۲)، هەندىك لە زانايانىش وەك (إسحاق وأحمد) پايان وایە كە هەتا تەواوكردنى بەرد بارانكردنى جەمپەى گەورە هەر بەردەوام دەبى، (مالك)يش پاي وایە كە دەبى بەر لە وەستان لە عەرەفات كۆتايى پى بهيئرى^(۳).

چوارەم: بەردووچكە ھاويشتن بۆ جەمپەكان وەك پيشتەر باسكرا فەرزەو ئەميش وەك هەموو فەرزەكانى ديكەى حەج بەچوئترانى يان كەم و كورپى تيدا پەيدا بوونى فيديه لەسەر خاوەنى پتيوست دەكات كە خوئى (دم) يان جىدار (بدل)ەكەيەتى كە گرتنى دە پۆژوويه، سى (۳)يان لەكاتى حەج و حەوت (۷)يشيان پاش گەپانەو لە حەج^(۴).

(۱) هەمان سەرچاوەى پيشوو.

(۲) بېروانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۴۲.

(۳) هەمان سەرچاوەى پيشوو.

(۴) بېروانە: (الفقه الإسلامى)، ج ۳، ص ۲۲۶۲ - ۲۲۶۵.

٤- سەری خۆتاشین، یان کورتکردنەوهی (الحلق أو التقصیر):

ئەمیش زانایان لەسەر پێویستبوونی یەكدهنگن و هەندیکیشیان —بۆ وێنە زۆر لە شافییەکان— بەپایەشی دەزانن.

جا هەرچەندە زۆربەی زانایان^(١) لەسەر ئەوه یەكدهنگن کە هەركام لە بەردووچکە هاویشتی (رمی الجمار) و قوربانی سەرپڕین و سەری خۆتاشین یان کورتکردنەوه، دروستە پاش و پێشیان پێ بکری، بەلام لەسەر ئەوهش رێککەوتوون کە پەسەند و سوننەت وایە بەردووچکە هاویشتی بخڕیتە سەرەتاوه و ئنجا قوربانی سەرپڕین و پاشان سەرتاشین یان هەڵپاچین بێن.

هەرۆهە لەسەر ئەوهش یەكدهنگن کە تاشین(حلق) لە کورتکردنەوه(تقصیر) چاکتر و خێترەو، تاشینیش تایبەتە بەپیاوانەوه، بۆ ئافەرەتان تەنیا کورتکردنەوه هەیە.

ئەمیش چەند دەقیك لەبارەی ئەم چوارەمین فەرزی حەجەوه:

* ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ

اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ... ﴿٢٧﴾ الفتح﴾، واتە: خوا بێگومان لەگەڵ خەونی پێغەمبەرە کەیدا راستی کردو هێناوەدی، مسۆگەر نێوه دەچنە نێو مزگەوتی حەرامەوه ئەگەر خوا بیهوێ بە هێمنی و ئاساییشەوه — هەندیکتان— سەرتان دەتاشن و —هەندیکتان— کورتی دەکەنەوه.

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: حلق النبي ﷺ وحلق طائفة من أصحابه وقصر بعضهم)) متفق عليه، واتە: پێغەمبەر ﷺ سەری خۆی تاشی و کۆمەڵیکیش لە هاوێلانێ تاشی یان، وه هەندیکیشیان کورتیان کردەوه.

(١) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٤٨، وه بڕوانە: (المفصل)، ج ٢، ص ٢٥٧-٢٥٨.

* ((عن أنس رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ أتى منى، فأتى الجمرة فرماها، ثم أتى منزله بمنى ونحر، ثم قال للحلاق: خذ وأشار إلى جانبه الأيمن ثم الأيسر، ثم جعل يعطيه الناس)) رواه أحمد ومسلم وأبو داود، وأتته: پیڤه مبهري خوا ﷺ هاته مینا، پاشان چوو له لای جه مپه سی گه وره - و بهردووچکه بارانی کرد، دواپی هاتموه مه نزله که ی له مینا و قوریانییه که ی سهری پی، پاشان به سهرتاشی فهرموو: دهست پی بکه وه ناماژهی بۆ لای راستی سهری کرد، پاشان لای چه پی، دواپی مووه کانی به سهر خه لکیدا به خشیه وه.

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: اللهم اغفر للمحلقين قالوا: قالوا يارسول الله وللمقصرين؟ قال: اللهم اغفر للمحلقين، قالوا: يارسول الله وللمقصرين؟! قال: أَللّهم اغفر للمحلقين، قالوا: يارسول الله وللمقصرين، قال: وللمقصرين)) متفق عليه، وأتته: پیڤه مبهري خوا ﷺ فهرموو: ئه ی خوايه له سهری خۆتاشه ران ببووره، گوتیان: ئه ی پیڤه مبهري خوا وه له سهری خۆکورتکه ره وانیش؟ فهرموو: ئه ی خوايه له سهری خۆتاشه ران ببووره، گوتیان: ئه ی پیڤه مبهري خوا وه له سهری خۆکورتکه ره وانیش؟ فهرموو: ئه ی خوايه له سهری خۆتاشه ران ببووره، گوتیان: ئه ی پیڤه مبهري خوا وه له سهری خۆکورتکه ره وانیش؟! فهرموو وه له سهری خۆکورتکه ره وانیش - ببووره -.

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال له في الذبح والحلق والرمي والتقديم والتأخير، فقال: لا حرج)) متفق عليه، وأتته: پیڤه مبهري خوا ﷺ له سهری پین و سهرتاشین و بهردووچکه هاویشتندا، وه له پیڤه مستن و دواخستندا فهرموویه تی و پیی فهرمووه - واتته به (ابن عباس) - قهیدی ناکات.

* ((عن عبدالله بن عمر بن العاص رضي الله عنهما أنه شهد النبي ﷺ يوم النحر في حجة الوداع وهم يسألونه، فقال رجل: لم أشعر فحلقت قبل أن أذبح، فقال: أذبح ولا حرج، فجاء آخر فقال: لم أشعر فنحرت قبل أن أرمي، فقال:

إرم ولا حرج، فما سئل يومئذ عن شيء قدم ولا آخر إلا قال: أفعل ولا حرج))
 متفق عليه، واته: پیغمبر صلی الله علیه و آله له پوژی قوربانی سهربرین له حه جی
 مالئاواییدا بینیه که پرسیاریان لی کرده، پیاویک گوتی: هستم نه کرد
 سهری خۆم تاشی بهرله وهی قوربانیه کم سهربریم، فهرمووی: سهری بره
 قهیناکات، یه کیکی دیکه هات و وتی: له بیرم نه بو بهرله وهی بهر دووچکان
 بهاوژیم قوربانیم سهربری، فهرمووی بهاوژوه قهیناکات، نهو پوژه له هیچ
 شتی که پرسیار لی نه کرا، که پیش یان دوا خرابی مه گهر فهرمووی: بیکه
 قهیناکات.

ه- شهو مانه وه له مینا له شهو هکانی (ایام التشریق) دا:

زانایان دوا ی شهو ی سهر جهم له سهر شهو پیکه وتوون^(۱) که شهو مانه وه له
 مینا له شهو ی پوژی نویه می (ذو الحجة) - واته: شهو که بهیانیه که ی بهره
 عمره فات ده چن - سونه ته، له سهر شهو که تایا شهو مانه وه له مینا له شهو هکانی
 (ایام التشریق) دا که شهو هکانی یازدهو دوا زدهو سی زدهو، فهرزه یان سونه ته رایان
 جیاوازه، ههرچی زوره یان^(۲) که (مالیکیه کان و حنبه لییه کان و شافعییه کان) یان
 له نیودان به فهرزی ده زانن، مه گهر بۆ که سیک که عوزریکی رهوای هه بی، هه لبه ته
 فهرزبوونه که ته نیا شهوانی یازدهو دوا زدهو ده گریته وه، چونکه وهک پیشتر باسمان کرد
 شهو ی کوتایی دهر فته تی نه مانه وهی ههیه به دهقی قورئان.

دیاره رای زوره ش به هیتره چونکه وهک (بخاری و مسلم) هیناویانه (ابن عمر)
 خوا لییان رازی بی گپاویه ته وه که (عباس) خوا لیی رازی بی مؤلته تی له
 پیغمبر وهرگرتوه که شهو شهوانه له مه کهکه بینیتته وه بۆ خاتری ئاودان به

(۱) پروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۶۵.

(۲) پروانه: (المغنی)، ج ۳، ص ۴۸۱، وه پروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۷۷-۱۷۸.

خەلکی، ھەروەھا (ترمذی) ئە (أبي الدحداح بن عاصم عن أبيه) گێڕاویەتەووە بە (حدیث حسن صحیح) یشی داناووە کە پێغەمبەر ﷺ بۆ شوانان مۆلتەتی داووە^(١)، جا ئەم فەرموودانە بەلگەن لەسەر ئەوێ کە ھەر کەسێک عوززێکی پەرەوای نەبێت شەو مانەوێ لەو شەوانەدا کە لە پۆژەکانیاندا بەردووچکەبارانی جەمەرەکان دەکات، فەرە.

٦- طەوافی خواحافیزی کردن (طواف الوداع):

ئەمیش زۆریە زانایان کە (حەنەفیەکان و شافعیەکان و حەنبەلیەکان) بیان لەنیودان بەفەرزی دەزانن، بەلام مالیکیەکان بە سوننەتی دەزانن^(٢)، واش پێ دەچێت رای زۆریە راستتر بێت، چونکە ئەم دەقائەیان بەدەستەووە ھەن:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: أمر الناس أن يكون آخر عهدهم بالبيت إلا أنه خفف عن الحائض)) متفق عليه، واتە: خەلکی فەرمانیان پێ کراوە کە دوایین جار -بەر لە گەراندەوێان- بریتی بێت لە طەوافی مال -ی خوا-، ئەوەندە ھەبە کە ئافەرەتی حەیزدار لەسەری سووک کراوە.

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كان الناس ينصرفون من كل وجه، فقال رسول الله ﷺ: لا يفرن أحد حتى يكون آخر عهده بالبيت)) رواه مسلم، واتە: خەلکی -پاش تەواوکردنی ئەرکەکانی حەج- عادیان وابوو بەھەموو لایاندا دەڕۆشتن. جا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بە ھیچ کەس نەپوات-و حەرەم بەجێ نەھێلێ- ھەتا دوایین شت مالتی خوا دەبێ.

(١) بڕوانە: (المغني)، ج ٣، ص ٤٨١، وە بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٧٧، کە گوتوویەتی: (أما حديث عاصم بن عدي فرواه أبو داود والنسائي والترمذي وابن ماجه وغيرهم بأسانيد صحيحة..).

(٢) بڕوانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ٣، ص ٤٨٥، وە بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٨٥، وە (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٠٦.

(۲۱۵)

سئ: سوننه‌ته‌کانی حج:

خوینه‌ری به‌پیز!

پیشتر باسمان کرد که جیاوازی نیوان پایه‌و فهرز ئه‌وه‌یه که هه‌بوونی سه‌رجه‌م پایه‌کان مه‌رجه بۆ دروست بوون و به‌رکه‌وتن (اجزاء) ی حج، به‌لام هه‌بوونی فهرزه‌کان مه‌رج نیه، ئه‌وه‌نده هه‌یه بۆ پرکردنه‌وه‌ی که‌لیننی هه‌ر فهرزێک فیدیه پتویسته.

جیاوازی نیوان فهرزو سوننه‌تیش ئه‌وه‌یه که چواندنی سوننه‌ت ته‌نیا له ده‌ستدانی خێرو پاداشتیکی زیاده‌یه‌و پتویستی به فیدیه نیه بۆ قهره‌بووکردنه‌وه‌ی.

جا ئه‌وه ئیمه له خواره‌وه به‌ پیز (ترتیب) به سه‌رژمی‌ری سوننه‌ته‌کانی حه‌جدا دین، که سه‌رجه‌م چل و نۆ (٤٩) سوننه‌تن و له نۆ (٩) برگه‌دا ده‌یاغیه‌پروو:

یه‌که‌م: سوننه‌ته‌کانی ئیحرام به‌ستن:

١- دانانی جلو به‌رگی ئاسایی و خوش‌ردن: چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای کردوه، وه‌ك ئهم ده‌قه ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کات: ((عن زيد بن ثابت ؓ أنه رأى النبي ﷺ تجرد لإهلاله واغتسل)) رواه الترمذي وصححه الألباني.

٢- بۆنی خوش له جه‌سته دان پیش پۆشینی به‌رگی ئیحرام: چونکه (عائشة) خوا لیبی رازی بئ گوتوویه‌تی: ((كنت أطيّب رسول الله ﷺ لأحرامه حين يحرم، ولحله قبل أن يطوف بالبيت)) رواه الستة أي (البخاري ومسلم وأصحاب السنن)

٣- له‌خۆه پینچانی دوو په‌شته‌مالی سپی بۆ سه‌رو پشتیندو خوار پشتیند: چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای کردوه، وه‌ك ئهم دوو فهرمووده‌یه ده‌یگه‌یه‌نن: ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: أنطلق النبي ﷺ من المدينة بعدما ترجل وأدھنَ ولبس إزاره ورداءه هو وأصحابه)) رواه البخاري، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ

پاش شه‌وهی قژی شانه کردو چه‌ورکرد وه خۆی و هاوه‌لانی یه‌کی به‌دوو به‌شته‌مال، خۆیانیان پۆشی له مه‌دینه وهری کهوتن و ده‌رچوون.

وه به‌لگه‌ی شه‌وه‌ش که په‌سهند وایه به‌رگی ئیحرام سپی بی‌ت شه‌م فرموده‌یه‌یه: ((الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبِياضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ وَكَفَنُوا فِيهَا مَوْتَكُمْ)) رواه أبو داود وابن ماجه والترمذي وصححه الألباني، واته: پۆشاک‌ی سپی ده‌به‌ر بکه‌ن، چونکه باشترین جو‌ره پۆشاکتانه، وه مردووه‌کانیشتانی پێ کفن بکه‌ن.

۴- ده‌نگ هه‌لێنان به‌ گوته‌ی (تلبیه): چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له ده‌جی مائنا واییدا فرمودیه‌تی: ((أَتَانِي جَبْرِيلُ فَأَمَرَنِي أَنْ أَمُرَ أَصْحَابِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالْإِهْلَالِ وَالتَّلْبِيَةِ)) رواه أصحاب السنن. عن السائب بن خلاد، واته: جو‌رائیل هاته لام و فرمانی پێ‌کردم که فرمان به‌ هاوه‌لانه‌م بکه‌م ده‌نگیان به‌ ئیحرام به‌ستن، یان به‌ گوته‌ی: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ)) به‌رز بکه‌نه‌وه.

۵- گوته‌ی (سبحان الله) و (الحمد لله) و (الله أكبر) به‌ر له ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه به‌ به‌ستنی ئیحرام: چونکه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای کردوه وه (أنس) خوا لی‌ی رازی بێ گێ‌راویه‌ته‌وه: ((صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَغَنَ بِالْمَدِينَةِ الظَّهْرَ أَرْبَعًا وَالْعَصْرَ بِذِي الْحَلِيفَةِ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ بَاتَ بِهَا حَتَّى أَصْبَحَ، ثُمَّ رَكِبَ حَتَّى اسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ حَمْدَ اللَّهِ وَسَبْحَ وَكَبْرَ، ثُمَّ أَهْلُ بَجْعَ وَعَمْرَةَ)) رواه البخاري، واته: ئی‌مه جارێ هه‌ر له مه‌دینه‌دا بووین پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوێژی نی‌وه‌رۆی به‌ چوار رکات کرد وه -نوێژی- ئی‌واره‌شی له (ذو الحلیفه) به‌دوو رکات کرد، وه شه‌ویش له‌وێ بوو هه‌تا به‌یانی، پاشان سوار سی و لا‌خه‌که‌ی- بوو هه‌تا کاتی‌ک که گه‌یشه‌ ده‌شت (الحمد لله) و (سبحان الله) و (الله أكبر) ی کرد، پاشان به‌ ده‌نگی به‌رز نی‌ه‌تی ده‌ج و عوم‌په‌ی هێنا.

۶- نیت هینان به دهنگی بهرزو پرووه کابه (کعبه): چونکه (نافع) له‌وباره و گیتراویه‌ته‌وه: ((کان ابن عمر رضي الله عنهما - إذا صلى بالغداة بذى الحليفة أمر براحته فرحلت ثم ركب، فإذا استوت به استقبل القبلة قائما ثم يلي.. وزعم أن رسول الله ﷺ فعل ذلك)) رواه البخاري، واته: عبدوللای کوری عومر - خوا لییان رازی بیټ - دواى شهوى نویژی به‌یانی له (ذو الحليفة) ده‌کرد، فرمانی ده‌کرد که ولاخه‌کی بۆ جل بکن، جا جل ده‌کراو پاشان سوار ده‌بوو، وه‌کاتیک ده‌چووه سهر پستی رتک پروو به قیبله ده‌وه‌ستا، پاشان نیه‌تی ده‌هیناو ده‌ستی به (تلبیه) ده‌کردو، ده‌یگوت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ثاواى کردوه.

دووهم: سوننه‌ته‌کانی چوونه نیو شاری مه‌ککه‌وه:

۲۱- خۆش‌و‌ردن بۆ چوونه نیو مه‌ککه‌وه به‌پژژ چوونه نیو: چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌وشیویه‌ی کردوه، وه‌ک ئهم ده‌قه ده‌لاله‌تی له‌سهر ده‌کات: ((عن نافع قال: کان ابن عمر رضي الله عنهما إذا دخل أدنى الحرم أمسك عن التلبیه ثم بیبت بذی طوی ثم یصلي الصبح ویغتسل ویحدث أن النبی ﷺ کان یفعل ذلك)) رواه البخاري ومسلم، واته: (ابن عمر) خوا لییان رازی بئ کاتیک پیی ده‌نایه نیو هه‌رهم - ی مه‌ککه - وه‌ وازی له (لبیک اللهم لبیک...) گوتن ده‌هیناو شه‌وه له (ذی الطوی) ده‌مایه‌وه پاشان نویژی به‌یانی له‌وئ ده‌کردو خوی له‌وئ ده‌شوری، وه‌باسی ده‌کرد که پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌روای کردوه.

۳- له (الثنية العليا)^(۱) وه‌ چوونه نیو شاری مه‌ککه‌وه: چونکه (ابن عمر) خوا لییان رازی بئ گیتراویه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای کردوه: ((کان رسول الله ﷺ یدخل من الثنية العليا ویخرج من الثنية السفلی)) رواه البخاري ومسلم والنسائي وابن ماجه.

(۱) وه‌ی (الثنية العليا) لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پیچ‌و ده‌روازه‌کی شاخاویه که له سه‌رووی شاری مه‌ککه‌وه‌یه، (الثنية السفلی)ش له خوارویه‌تی.

٤- پێشخستنی لاقی راست بۆ چوونه نێو مزگهوتی ههپامهوهو خوێندنی چهند زیكرێکی تایبەت: دیاره پێشخستنی پێی راست و گوتنی: (أعوذ بالله العظيم وبوجهه الكريم، وسلطانه القديم من الشيطان الرجيم، بسم الله، اللهم صل على محمد وسلم، اللهم افتح لي أبواب رحمتك)، واته: (پهنا ده بهمه بهر خوی مهزن وه پهنا به پرووی به پێزی ده گرم، وه به دهسته لاتێ له میوینهی له شهیتانی نهفرین لێکراو، به ناوی خوا، ئهی خواجه سهلات و سهلام بنێره سهه موحه مهه، ئهی خواجه ده رگا کانی به زهییتم بۆ ئاوه لا بکهوه)، دیاره ئهوه له چوونه ژوورهوی هه موو مزگهوتیکدا سوننه ته.

٥- دهست به رزکردنه وه دوو عاکردن له کاتی دیتنی مائی خوا (کعبه) دا: (نووي) گوتویه تی^(١): زۆریه وه جه ماوه ری زانایان رایان وایه که له ده می دیتنی مائی خوا دا هه ردوو دهست به ره و ئاسمان به رز بکریته وه، که جگه له (ابن عمر و ابن عباس) خوا لییان رازی بێ، هه ر کام له (سفيان الثوري و ابن المبارك و شافعي و أحمد و إسحاق و ابن المنذر) یان له نیودان، به لام (مالك) دهست به رزکردنه وه به سوننه ت نه زانیوه، جا هه ر چهنده له و باره وه دوو دهق له ده می (جابر بن عبد الله) وه گێر را ونه وه که پێچه وانهی یه کترن:

* ((عن المهاجر المكي قال: سئل جابر بن عبد الله عن الرجل الذي يرى البيت يرفع يديه فقال: ما كنت أرى أحدا يفعل هذا إلا اليهود، قد حججنا مع رسول الله ﷺ فلم يكن يفعله)) رواه أبو داود والنسائي بإسناد حسن.

* ((عن المهاجر المكي: قال: سئل جابر بن عبد الله: أيرفع الرجل يديه إذا رأى البيت؟ فقال: حججنا مع النبي ﷺ فكننا نفعله)) رواه الترمذي وإسناده حسن.

(١) بڕوانه: (المجموع)، ج ٨، ص ١٠.

به لام وه هه ركام له (بیهقی ونووی) گوتوو یانه: پای دهست بهرز کردنه وه که به هیتره^(۱).

جا زانایان چهند جوړه دوو عایه کیان پیشنیار کردوون بو ئه و کاته که ئه مه یه کیکیان مه له عومره وه خوا لپی رازی بی گپ پراوه ته وه: (اللهم أنت السلام ومنك السلام فحینا ربنا بالسلام) رواه البیهقی بأسناد حسن^(۲).

سییه م: سوننه ته گانی طه و اف کردن:

پیشتر باسمان کرد که جگه له (مالك) وه هندیك له زانایان، زۆریه و جه ماوهری زانایان طه و افی هاتنه نیو مه که (طواف القدوم) به سوننه ته ده زانن، به لام (مالك) به فهرزی ده زانی، جا ئه مانه ی خوارئ سوننه ته گانی هه رجوړه طه و افی کن به گشتی له گه ل یه که دوو ورده جیاوازیدا که دواپی روونیان ده کهینه وه:

۱- ده رخستنی به شان و قوئی راست (الأضطباع): که بریتیه له وه ی په شته ماله که ی سهر پشتیندی به جوړیك لی بکات که شان و قوئی راستی به ده ره وه بیته، ئه ویش به وه ده بیته که نیوه راستی په شته ماله که ی بخاته بن هه نگلی راستی و ئه ملاو لایه کانیشی هه ئبداته سهرشانی چه پی.

به لگه ی (اضطباع) یش چهند ده قیکه که ئه مه یه کیکیان: ((عن أبي يعلى بن أمية رضی الله عنه أن رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم طاف بالبيت مضطبعاً بجوده) رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه بأسانيد صحيحة وقال الترمذي: حسن صحيح، واته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله و سلم طه و افی مالی خوی کرد به شان و قوئی راست به ده ره وه بوونه وه که قوماشیکه خه تخه تی له خوی وهرگرتبوو.

(۱) پروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۹-۱۱.

(۲) هه مان سهرچاوه ی پیشوو.

۲- گوتنی (الله أكبر) و ئاماژە کردن به دهستی راست بۆ بەردە پەشەکە^(۱): چونکە پیڤەمبەر ﷺ وای کردووە، وهك (ابن عباس) خوا لێی رازی بێ گێراویەتەو: ((طاف النبي ﷺ بالبیت علی بعر کلما أتى الركن أشار إليه بشيء كان عنده وكبر)) رواه البخاري، واتە: پیڤەمبەری ﷺ بەسواری حوشتەکە ی طوافی مالی خۆی کرد، جا هەر کاتیەک دەگەیشته لای گۆشە - ی بەردە پەشەکە - بە شتیەک کە لەلای بوو- واتە بە دەستیەووە بوو- ئاماژە ی بۆ دەکردو (الله أكبر) ی دەکرد.

۳- دەست گەیانندنە بەردە پەشەکەو ماچ کردنی و سەجدە لەسەر بردنی، ئەگەر بۆی لێوا: ئەمەش چەند دەقیەکە لەوبارەو:

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رأيت رسول الله ﷺ حين يقدم إذا استلم الركن الأسود أول ما يطوف يخب ثلاثة أطواف من السبع)) متفق عليه، واتە: پیڤەمبەری خوام ﷺ بینی کاتیەک کە هاتە مەککە، کە لە یەکەمین طوافیدا پاش دەست لە بەردە پەشەدان سێ سووپ لە حەوتەکان بەخێرای پۆشت.

* ((عن زيد بن أسلم عن أبيه قال: رأيت عمر بن الخطاب رضي الله عنه قبل الحجر وقال: لولا أني رأيت رسول الله ما قبلتك)) متفق عليه ورواه أصحاب السنن أيضا، واتە: عومەری کۆری خەتتایم خوا لێی رازی بێ دی کە بەردەکە ی ماچ کردو گوتی: ئەگەر لەبەر ئەوە نەبوایە پیڤەمبەری خوام دیوێ ماچی کردووی ماچم نەدەکردی.

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رأيت عمر بن الخطاب رضي الله عنه قبل الحجر الأسود وسجد عليه، ثم عاد قبله وسجد عليه، ثم قال: هكذا رأيت رسول الله ﷺ)) رواه البزار وحسنه الألباني في إرواء الغلیل، واتە: عومەری کۆری

(۱) بڕوانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۳۹۵-۳۹۶.

خه تتام دی بهرده ره شه کهای ماچ کردو سه جدهی له سهر برد، پاشان گه رایه وهو
ماچی کردو سه جدهی له سهر بردو، ئنجا گوتی: پیغه مبهری خوام ﷺ ئاوا
بینی.

۴- دهست گه یاندنه گۆشه یه مانی: چونکه (ابن عمر) خوا لییان پازی بی
گوتوو یه تی: (لَمْ أَرِ النَّبِيَّ ﷺ يَسْتَلِمُ مِنَ الْبَيْتِ إِلَّا الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانَيْنِ) متفق
عليه، واته: پیغه مبهرم ﷺ نه بینی دهست له هیچ شوتنیکی مائی خوا بدات
جگه له دوو گۆشه کهای یه مانی. (ئهو دوو گۆشه یه نه که که وتوونه ته لای
یه مهنو یه کیکیان بهرده ره شه کهای تپدایه و به گۆشه ره شه که (الركن الأسود) یش
ناسراوه).

۵- پارانه وهو زیکرکردن له کاتی طوافدا به گشتی و به تایبهت له نیوان دوو
گۆشه کانی یه مانیدا: زانایان له سهر نهوه یه کدهنگن که هه چهنده دروسته له
کاتی طوافدا قسهی ئاسایی بکری، به لام چاکتر وایه مه گهر قسهی پیویست
نه گهرنا جگه له پارانه وهو زیکرو قورئان خویندن بابای طواف که به هیچی
دیکه وه سهر گهرم نه بیئت، به تایبهت له نیوان دوو گۆشه کان (بین الرکنین) دا
سوننه ته ئهم دوو عایه بلن: ((ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا
عذاب النار)) چونکه (عبدالله بن السائب) خوا لیتی پازی بی گپراویه ته وه:
((سمعت رسول الله ﷺ يقول بين الركنين: ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقنا عذاب النار)) رواه أبو داود والنسائي وهو حديث حسن.

۶- خیرا پۆیشتن و ههنگاوی ورد له سئ سووپی پێشه وه دا: یه کی دیکه له
سوننه ته کانی طوافی دهووری مائی خوا نهویه که له سووپی یه که م دوو وه مو
سییه م دا له بهرده ره شه وه تا ده گاته بهرده ره شه به خیرایی ههنگاوی ورد
بروات، به لام چوار سووهره کانی دیکه به پۆیشتن و ههنگاوی ئاسایی بروات، لهو
باره شه وه فهرمووده زۆرن، بۆ وینه:

* ((عن جابر رضی الله عنه قال: رأيت رسول الله ﷺ رمل من الحجر الأسود حتى إنتهى إليه ثلاثة أطواف)) رواه مسلم والنسائي والدارمي.

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رمل رسول الله ﷺ من الحجر إلى الحجر ثلاثا ومشى أربعاً)) رواه مسلم وابن ماجه، جا هه رچه نده زانایان له باره ی نه وه وه که نایا رویشتنی خیرا (رمل) له چ جورده طموفایکدا سوننه ته؟ پرایان جیاوازه ^(۱)، به لām هه موویان له سهر نه وه یه کده نگن که له طموفای خواحافیزی (طواف الوداع) و طموفای سوننه ت (طواف التطوع) دا سوننه ت نیه، زۆربه شیان ^(۲) پرایان وایه که ته نیا له طموفایکدا سوننه ته که هاتن و چوون (سعی) ی نیوان صه فاو مدپوهی به دوا دا بیّت، ههروه ها زۆربه یان ده لّین: له طموفای یه که مدا سوننه ته، وه هه مووشیان یان به لای که مه وه زۆربه ی هه ره زۆریان پرایان وایه که (رمل) بو نافرته تان سوننه ت نیه ^(۳).

۷- کردنی دوو رکات نوښ پاش ته واو بوونی طموف له پشت (مقام أبراهیم): چونکه (ابن عمر) خوا لییان پازی بڼ گپراویه ته وه: ((قدم رسول الله ﷺ فطاف بالبيت سبعا ثم صلى خلف المقام ركعتين وطاف بين الصفا والمروة)) رواه البخاري، (ماناکه ی روونه).

۸- بهر له ده سترکدن به دوو رکاته که ی نه وه بخوښته وه: (واَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًى) وه له دوو رکاته کاند ا پاش فاتحه هه ر کام له (الکافرون) و (الإخلاص) بخوښت، چونکه (جابر) خوا لی پازی بڼ گپراویه ته وه: ((إن رسول الله لما إنتهى إلى مقام إبراهيم عليه السلام قرأ: (واَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ

(۱) بپروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۴۴-۴۹، وه بپروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۲۵-۲۲۲۶، ط ۴.

(۲) هه مان سهرچاوه ی پیښو.

(۳) (ابن المنذر) گوتویه تی: (أجمع العلماء على أن المرأة لا ترمل ولا تسعى بل تمشي) بپروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۶۴، وی بپروانه: (المفني)، ج ۳، ص ۳۹۲.

مصلی) ثم صلی رکعتین وکان یقرأ فیھما، (قل هو اللہ أحد) و (قل یا ایھا الکافرون)) رواه مسلم.

دیاره پیشتیش باسمان کرد که هەندیک لە زانیان ئەم دوو پکاتەیی دوای طواف بەفەرژ دەزانن، بەلام پای بە سوننەت دانانی که پای زۆربەیی زانیانە بەهێزترە^(۱).

۹- خواردنەوه لە ئاوی زەمزەم: چونکە پیغەمبەر ﷺ وەك (جابر بن عبدالله) خوا لێی پازی بێ گێپراویەتەوهو (مسلم) لە (جامع الصحيح) هەکیدایا هیناویەتی وای کردووە، واتە: پاش تەواوکردنی طواف لە ئاوی زەمزەمی نۆش کردووە، وە لەبارەیی ئاوی زەمزەمەوه فەرموویەتی: ((خير ماء على الأرض زمزم فيه طعام الطعم وشفاء السقم)) رواه الطبراني في الكبير وابن حبان وقال المنذري رواه ثقات، واتە: باشترین ئاو لەسەر پرووی زەمین ئاوی زەمزەمە جێگای خواردن دەگرێ و شیفای نەخۆشییە.

چوارەم: سوننەتەکانی هاتن وچوون (سعی) نێوان صفای مەروە:

۱- ماچ کردن، یان لانی کەم دەست لێدان (استلام)ی بەردەرەشە، ئەگەر نەلوا ئاماژە بۆ کردنی بە دەست، یان بە گۆچان و وێنەیی ئەو: بەلگەیی ئەم سوننەتەش ئەوەیە که پیغەمبەری خوا ﷺ وای کردووە وەك (جابر) خوا لێی پازی بێ گێپراویەتەوه: ((ثم رجع إلى الركن فاستلمه، ثم خرج إلى الصفا...)) رواه مسلم، واتە: پاشان دوای ئەوەی دوو رکاتی دوای طوافی کردن- گەپرایەوه بۆ لای گۆشەیی بەردەرەشە کە دەستی گەیانندی، ئنجا بەرەو صفا چوو...

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۶۷.

۲- پاش نزیک بوونهوه له صفا ئەمەى خویند: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة ۱۵۸)، وەك (مسلم) لە (جابر بن عبدالله) هەو گێڕاویەتەوه كە پێغەمبەر ﷺ وای كردوه.

۳- سەرکەوتنه سەر صفا و پروکردنه قیبله و گوتنی ئەم زیكرانه: (لا إله إلا الله) ((لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده ونصر عبده وهزم الأحزاب وحده))، واتە: بێجگە لە خوا هیچ پەرستراویك نیە، خوا گەورەترە، جگە لە خوا چ پەرستراو نین تاكەو هاویەشی نیە، مۆلك هەر هی ویه و ستایش هەر شایستەى ویه، دەژیهنئ و بەلئینی خۆی برده سەری و بەندەكەى خۆى سەرخست و بەتەنیا كۆمەڵەكانى -كوفرى- تێك شكاند.

سێ جار ئەم زیكرانه دووبارە دەكاتهوه و لەنیوانیانیشدا دەپاڕێتەوه، (جابر) خۆى لێى پازى بێى لە پێغەمبەر ﷺ گێڕاویەتەوه، وەك (مسلم و نسائی) لە كەتیبەكانیاندا هێناویانە^(۱).

۴- هاتن و چوونی نێوان صفا و مەپو بە رویشتنی ئاسایی دەبێ، بەلام لە نێوان دوونیشانه سەوزەكاندا سوننەتە بە گورگەلۆقه (واتە خێراتر) لە رویشتنی خێراو هیواشتەر لە (پاكردن) بپوات، چونكە پێغەمبەر ﷺ وای كردوه، دیارە ئەمەش لە سەرجهەم هاتن و چوونەكاندا دەبێ، واتە لە هەر حەوت هاتن و چوونەكانى نێوان صفا و مەپو دەدا، (جابر) خوا لێى پازى بێى لەوبارەوه گێڕاویەتەوه: ((ثم نزل إلى المروة حتى إذا انصبت قدماء في بطن الوادي سعى، حتى إذا صعدنا

مشى حتى أتى المروة)) رواه مسلم، واتە: پاشان بەرەو مەرپو دابەزى ھەتا کاتێک کە بەرەو مەرپو سەرکەوتینەو ھەجار بەرپۆششتن پۆششت ھەتا گەشتینە مەرپو. دیارە گورگە لۆقە (ھرولە) ی (سعی) یش وەك خێرا رویشتن (رمل) ی طموف بەرپای زۆربەى زانایان تاییەتە بەپیاوانەو ھەو بۆ ئافرەتان سوننەت نیە، بەلام ھەندێک لە زانایان ئەگەر چۆل بێ بۆ ئەوانیش بەسوننەتى دەزانن^(۱).

ھەرەھا بێجگە لە شافیعییەکان ھێچ کام لە زانایان (اضطباع) بۆ (سعی) بو سوننەت نازانن، پرای شافیعییەکانیش چونکە دەقى لەسەر نیەو لەسەر بناغەى (قیاس) دامەزراو ھێژەو شتیکی ئەوتۆ نیە^(۲).

۵- دووبارەکردنەو ھەموو ئەو شتانەى کە لەسەر صەفا کراون، لەسەر مەرپو ھەش، چونکە پێغەمبەرى ﷺ وای کردو، وەك (جابر) گێڕاویەتەو: ((حتى أتى المروة، فعل على المروة كما فعل على الصفا)) رواه مسلم، واتە ھەتا ھاتە مەرپو، جا چى لەسەر صەفا کردبوو لەسەر مەرپو ھەش ئاوا کرد.

۶- ھەلبەتە بێجگە لەوانەى پابردن سەرچەم زانایان لەسەر چەند شتیکی دیکەش پێککەوتوون کە سوننەتن، وەك:

أ- بەدوای یەکدا ھاتن (موالاة) ی طموف و ھاتن و چوون (سعی).

ب- دەستنوێژ ھەبوون و جەستەو پۆشاک خاوین بوون.

ج- بەپیادە ئەنجامدانى ئەك بە سواری، کە ئەمە لە طموفیشدا ھەر سوننەتە.

د- بەدوای یەکدا ھاتن و لێک نەپچراندنى ھاتن و چوونەکان (أشواط).

دیارە ھەمووشیان فەرموودە پاست (صحیح) ھەکان دەلالەتیان لەسەر دەکەن بەتاییەت فەرموودەکەى (جابر) کە (مسلم) ھیناویەتى.

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۸۰.

(۲) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۸۰-۸۱، وە بڕوانە: (الفقه الإسلامی)، ج ۳، ص ۲۲۶، ط ۴.

پینجەم: سوننەتەکانی دەرچوون بەرەو مینا:

۱- ئیحرام بەستەن بە حج لە پۆژی هەشتەمدا کە بە (یوم الترویة) ناسراوە: چونکە (جابر) خوا لێی رازی بێ گێڕاویەتەو: (فلما كان يوم الترویة توجهوا إلى منى فأهلوا بالحج...) رواه مسلم، واتە: جا کە پۆژی تەرویە (هەشتەمی مانگی "ذو الحجة") هات -هاوەلانی پیغەمبەر ﷺ خوا لێیان رازی بێ- پرویان کردە مینا و دەنگیان بە نیەت هێنان بۆ حج کردن بەرزکردەو.

۲- شەو مانەو لە مینا کردنی نوێژەکانی نیوهرپۆو ئیوارەو شێوان و خەوتنان و بەیانی و پاش خۆرکەوتن دەرچوون بەرەو عەرەفات: چونکە پیغەمبەر ﷺ و هاوەلانی بەرپرسی وایان کردو، وەك لەم دەقەدا دەرەكەوئ: ((وركب رسول الله ﷺ فصلی بهم الظهر والعصر والمغرب والعشاء والفجر، ثم مكث قليلا حتى طلعت الشمس...)) رواه مسلم، واتە: وە پیغەمبەر ﷺ خوا ﷺ سواربوو بەرەو مینا و لەوئ- نوێژەکانی نیوهرپۆو شێوان و خەوتنان و بەیانی پێکردن، پاشان تۆزێك ماوەو تا خۆرەلھات...

شەشەم: سوننەتەکانی راوەستان لە عەرەفات:

۱- مانەو لە نەمیرە (نمرة) هەتا کاتی لادانی خۆر (زوال الشمس) پاشان درانی دوو وتار، وەك پۆژی جومعه پاشان بانگ دران و بەرپاکردنی هەردوو نوێژی نیوهرپۆو ئیوارە (عصر) بەكۆمەڵ و بە كۆکردنەو و کورتکردنەو و پێشخستن (جمعا وقصيرا وتقديما) -واتە هێنانی نوێژی ئیوارە بۆ لای نیوهرپۆ-، چونکە پیغەمبەر ﷺ وای کردو، وەك (جابر) خوا لێی رازی بێ گێڕاویەتەو: ((وأمر بقبة من شعر تضرب له بنمرة... فأجاز رسول الله ﷺ حتى أتى عرفة فوجد القبة قد ضربت له بنمرة فنزل بها، حتى إذا زاغت الشمس أمر بالقصواء فرحلت له، فأتى بطن الوادي فخطب الناس... ثم أذن ثم أقام الصلاة فصلی

الظهر، ثم أقام فصلی العصر ولم یصل بینهما شیئا)) رواه مسلم، واته: وه - پیغمه مبهـر ﷺ - فەرمانی کرد به چادر یکی له موو چنراوی له نه میره بۆ ههلبدری... جا پیغمه مبهـری خوا هات و له موزده لیفه - ږهت بوو ههتا گه یشته عهـره فات، له ویش چادره که ی که له نه میره بۆی ههلبدرابوو چوو نهی، ههتا کاتیک که خۆر لایدا فەرمانی کرد حوشره که یان بۆ جل کرد، جا هاته (بطن الوادی) وه وتاری بۆ خه لکیدا.. پاشان بانگ دراو قامهت کرا، وه نویژی نیوه پۆی - بۆ خه لکی - کرد، دوا یی قامهت کراو نویژی ئیواره (عصر) یشی کرد، وه له نیوانیاندا هیچ نویژی نه کرد.

وه نه وه که ده بی وتاری عهـره فات - واته نهو وتاری که له (نمرة) ده دری - دووان بن تیکرا، یان به لای که مه وه زۆریه ی ههـره زۆری زانیان له سهـری یه که ده نگن چونکه (جابر) خوا لیتی پازی بی گێڤاویه ته وه: ((أن النبي ﷺ خطب يوم عرفة، وقال: إن دما نكم وأموالكم حرامٌ علیکم إلى آخر حُطْبَتِهِ..)) رواه مسلم^(۱)، واته: بیگومان پیغمه مبهـر ﷺ پۆی عهـره فات وتاریدا، وه فەرمووی: دلنیا یان که خوینتان و سامانتان لیتان ههـرامه - واته به شیوه ی ناشهـری -.. ههتا کۆتایی دوو وتاره کانی..

۲- خۆشۆردن (الإغتسال) له نه میره بهـرله وه ی بچیته عهـره فات و بهـسته ی: چونکه (ابن عمر) خوا له خۆی و بابی پازی بی وای کردوه و ئاشکرا شه که (ابن عمر) له سهـر چا ولی کردنی پیغمه مبهـر ﷺ و جی به جی کردنی سوننه ته کانی مکو وږ (حریص) بووه، به لگه ی نه وه ش که (عبدالله بن عمر) بۆ ږاوه ستان له عهـره فات خۆی شۆردوه، نه وه یه که ههـر کام له (مالک) و (بیهقی) گێڤاویه ته وه: ((عن نافع أن عبدالله ابن عمر كان یغتسل لإحرامه قبل أن یحرم، ولدخوله مكة

(۱) ږوا نه: (المجموع) ج ۸، ص ۵۰، وه ږوا نه: (الفقه الاسلامی)، ج ۳، ص ۲۴۰، ط ۴.

ولوقوفه عشية عرفة))^(١)، واتە: عەبدوللای کۆری عومەر —خوایان پازی بێ— عەدەتی وابوو بۆ ئیحرام بەستنی پێش ئیحرامەکەى خۆى دەشۆرد، وە بۆ چوونە مەککەو، وە بۆ راوەستان —لە عەرەفات— دواى نیوەپۆی پۆزى وەستان لە عەرەفات.

٣- وە سوننەتە راوەستانەکە لە نزیک (صخرات) هەوێ، هەرچەندە هەموو عەرەفات هەر شوێنە بۆ راوەستان: وەك پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((عرفة كلها موقف)) رواه^(٢) البیهقی عن ابن عباس رضي الله عنهما، بەلگەى ئەوەش کە لە نزیک (صخرات) هەوێ وەستان باشترە ئەوێە کە (جابر) خوایى پازی بێ گێپاویەتەو: ((وقف عند الصخرات وجعل بطن ناقتة إلى الصخرات)) رواه مسلم، وەك پێشتریش باسمان کردو.

٤- هەروەها سوننەتە راوەستانەکە ڕوو بە قیبلە بێ: چونکە (مسلم)^(٣) لە (جابر)ى گێپاوتەو: کە پێغەمبەرى خوا ﷺ بەرەو قیبلە راوەستاو.

٥- وە سوننەتە بە سواری راوەستى: چونکە پێغەمبەر ﷺ بە سواری راوەستاو، هەروەها واباشە بەرپۆژوونەبێ، حیکمەتى بە سواری وەستان و بەرپۆژوونەبوونیش ئەوکاتەدا ئەوێە کە بۆ طاعت و پارانەو و لاڵانەو ئەو ڕۆژە موبارەکە بەهێزو پێتزر بێت، بەلگەى ئەم دووانەش ئەم دەقیە: ((عن أم الفضل بنت الحارث رضي الله عنها أن الناس تماروا عندها يوم عرفة في رسول الله ﷺ، فقال بعضهم: هو صائم، وقال بعضهم: ليس بصائم فأرسلت إليه أم الفضل بقدح لبن وهو واقف على بعير فشرب)) رواه البخاري ومسلم ومالك وأبو داود والبيهقي، واتە: خەلکى لە پۆزى عەرەفەدا لەلای (أم الفضل) دەربارەى پێغەمبەر ﷺ

(١) بڕوانە: (الموطأ)، ص ٢٢٧، وە: (المجموع)، ج ٨، ص ٩٧.

(٢) هەروەها (مسلم)یش گێپاویەتەو، بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٠٠.

(٣) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ١٠٠، وە بڕوانە: (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٤٠، ط ٤.

کهوتنه مشتم و مپره وه، ههندیکیان گوتیان به پۆژوو یه وه ههندیکیان گوتیان به پۆژوو نیه، جا (أم الفضل) قاپه شیریکی بۆ نارد له کاتی کدا که به سواری حوشت راوه ستابوو خواردیه وه.

۶- وه سوننه تیکی دیکه ی گه وه و گرنگی راوه ستان له عه ره فاته وه یه که بابای حاجی زۆر به کۆلۆ به ده لگه رمییه وه سه رگه رمی دووعاو پارانه وه و لاله وه و کپو وزانه وه بی.

جا هه رچه نده زانایان چه ند جو ره پارانه وه یه کیان که وا باشه له و پۆژه دا بگوترین، گپا ونه وه، به لام فه رمووده ناسانی وه ک (ترمذی) و (نووی) به بی هیژ (ضعیف) یان دانان، که ئه مه یه کیکیانه: ((خیر الدعاء یوم عرفة، وخیر ما قلت أنا والنبي و من قبلي، لا إله إلا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير)) رواه مالک فی الموطأ و الترمذی و البیهقی، وضعفه الترمذی و البیهقی و النووی^(۱).

دیاره زانایان له سه ر ئه وه یه کده نگن که هه موو جو ره کانی پارانه وه و زیکرو قورئان خویندن و سه لات و سه لام ناردن بۆ پیغه مبه رو ﷺ (تلبیه) کردن و... هتد، خیر و سوننه تن، وه بیگومان چاکترین طاعه تی خوای په ره ردگارن له و کات و حال و شوینه داو، وا باشه هه موو جو ره کانیان بلن، هه رتا وه یه کیکیان^(۲)، وه و اباشه به گریان و به کۆلۆ ده لگه رمییه وه بی، چونکه راوه ستان له عه ره فاته پایه ی بنه ره تی و مه زنی هه جو و کاکله ی له عه ره فاته وه ستانیش پارانه وه و زیکرو لاله وه و گریان که لوتکه ی هه ره به رزی خواپهرستی و به ندایه تی و طاعه تن.

(۱) بیروانه: (الموطأ)، ص ۳۵۷-۳۵۸.

(۲) بیروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۰۷-۱۱۱، وه (الفقه الإسلامی)، ج ۳، ص ۲۲۴۰-۲۲۴۳.

پێغه مەبەر ﷺ لەبارەی گەورەیی پلە و پایەیی پۆژی عەرپە فەهوه فەرموویەتی:
 ((ما من يوم أكثر أن يعتق الله فيه عبداً من النار من يوم عرفة وأنه ليدنو، ثم يباهي بهم الملائكة فيقول: ما أراد هؤلاء!)) رواه مسلم عن عائشة رضي الله
 عنها، واته: له هیچ پۆژێکدا خوا هێندە پۆژی عەرپە فە بەندەکانی لە ئاگری
 دۆزەخ قوتارو ئازاد ناکات، وە بێگومان لێیان نزیک دەکەوێتەوه پاشان
 شانازیان پێوە دەکات لەلای فەرشتەکانی، و، دەفەرموێ: ئەمانە چییان دەوێ!"!
 (مەبەست ئەوەیە کە هەر داواوەکیان هەبێ جێبەجێ دەکړێ و ئەلام دەدرێتەوه).

۷- هەر وەها سوننەتە کە لەو پۆژەدا بابای حاجی خۆی بختە بەر هەتاو و نەچیتە
 ژێر سیبەر، مەگەر عوززێکی بەجێی هەبێ، وەک ئەوەی بە تیشکی پۆژ تووشی
 زیان ببێ، یان پارێنەوهو زیکری باش بۆ نەکړێ،^(۱) چونکە پێغه مەبەر ﷺ
 لەو پۆژەدا نەچۆتە بن سیبەر و سیبەری لێ نەکراوه، بەلام لە شۆینی دیکەدا
 سیبەری لێکراوه، وەک ئەم دەقەدا دەردەکەوێ: ((عن أم الحصين رضي الله عنها
 أن النبي ﷺ ظلَّ عليه بثوب وهو يرمي الجمرة)) رواه مسلم وأبو داود
 والبيهقي^(۲)، واته: پێغه مەبەر ﷺ لە کاتی کدا کە بەردووچکەیی دەهاریشتن بۆ
 جەمەرە سی گەورە- بە پۆشاکێک سیبەری لێکراوو.

هەوتەم: سوننەتەکانی هاتنە خوار لە عەرپەفات و شەو مانەوه لە

موزدەلیفە:

۱- لە عەرپەفات هاتنە خوار پاش خۆژئاوای و بە ئارامی و هێمنییەوه: بەلگەی
 هاتنە خوار لە عەرپەفات (الإفاضة من عرفات) پاش خۆژئاوای و نەم دەقەیه کە
 (جابر) خوا لێی پازی بێ گێڕاویەتەوه: ((عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ لم يزل

(۱) برۆانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۱۰-۱۱۱.

(۲) هەمان سەرچاوە و بەرگ و لاپەرە.

واقفا حتى غربت الشمس وذهبت الصفرة قليلا حتى غاب القرص)) رواه مسلم،
واته: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر پاوه‌ستانی له‌ عه‌ره‌فات
هه‌تا خۆرئاوا بوو وه‌ تۆزێك زه‌رده‌ش ڕۆیشت تا به‌ته‌واوی خودی خۆر ون بوو.

وه‌ به‌لگه‌ی ئارامیی و هه‌یمنیش له‌کاتی داگه‌پان له‌ عه‌ره‌فاته‌وه‌، ئه‌وه‌ ده‌قه‌یه
که (ابن عباس) خوا لییان ڕازی بێت گێڕاویه‌ته‌وه‌: ((عن ابن عباس عن
الفضل وكان رديف رسول الله ﷺ أنه قال في عشية عرفة وغداة جمع للناس
حين دفعوا، عليكم بالسكينة وهو كاف ناقتة..)) رواه مسلم وأحمد وأبو داود
والبيهقي وابن خزيمة، واته: (فضل) ی کورپی (عباس) خوا لییان ڕازی بێ که
له‌ پشت پێغه مبه‌ری خواوه‌ ﷺ سوار بووه‌، گێڕاویه‌ته‌وه‌ که له‌ ئیواره‌ی ڕۆژی
عه‌ره‌فه‌وه‌ به‌ره‌به‌یانی کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکیدا — له‌ موزده‌لیفه‌ — کاتیك به‌ره‌و مینا
چوو ون فهرموویه‌تی: ئارام و هه‌یمن بن، وه‌ له‌وکاته‌شدا جله‌وی حوشره‌که‌ی خۆی
توند کردبوو.

٢- به‌ڕیا کرده‌ی هه‌ردووک نوێژی شیوان و خه‌وتنان به‌ کۆکراوه‌یی و کورت کراوه‌یی
(جمعا وقصراً): چونکه‌ (بخاری ومسلم) له‌ کۆمه‌ڵێك هاوه‌لان وه‌ك: (ابن مسعود
وابن عمر وابن عباس وأبو أيوب الأنصاري وأسامة بن زيد وجابر)^(١) خوا لییان
ڕازی بێ گێڕاویانه‌ته‌وه‌ که پێغه مبه‌ری خوا له‌ موزده‌لیفه‌ هه‌ردووک نوێژی
شیوان و خه‌وتنانی به‌جۆره‌ کردوون، بۆ وینه‌ ئه‌وه‌ فهرمووده‌یه‌ی که (بخاری) له
(ابن عمر) وه‌ هه‌یناویه‌تی ده‌لێ^(٢): (صلى المغرب والعشاء بالمزدلفة جمعا) وه
ئه‌وه‌یان که (بخاری ومسلم) له‌ (أبو أيوب الأنصاري) یه‌وه‌ هه‌یناویانه‌ ده‌لێ: (أنه
صلى مع رسول الله ﷺ في حجة الوداع المغرب والعشاء بالمزدلفة)^(٣).

(١) بڕوانه: (المجموع) ج ٨، ص ١١٦.

(٢) بڕوانه: (المجموع) ج ٨، ص ١١٤، په‌راویزه‌که‌ی.

(٣) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

۳- بهرپا کردنی نویزی به یانی له سهره تای کاته که یه وه (في أول وقتها): چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ وای کردوه وهک (بخاري ومسلم) له (ابن مسعود) یان گپراوه ته وه خوا لیتی پازی بی: ((عن عبدالله ابن مسعود قال: ما رأيت رسول الله ﷺ صلى صلاة إلا لميقاتها إلا المغرب والعشاء بجمع وصلاة الفجر يومئذ قبل ميقاتها)) دیاره وهک زانایانی سوننه تناسیش گوتوو یانه: مبهست له (قبل ميقاتها) نه وه نیه که بانگ نه بوو بی و بکری، به لکو نه وه یه که به زوویی بکری و دوانه خری، هه ر بویهش (مسلم) له کتیبه که ی خویدا له ژیر سه ریاسی: (باب استحباب زیادة التغلیس بصلاة الصبح يوم النحر بالمزلفة والمبالغة فيه بعد تحقق طلوع الفجر) دا نه وه فهرمووده یه ی (ابن مسعود) ی هیتا وه بو نه وه ی هیچ کهس به ده له لیتی نه بیته.

۴- راوهستان پرووه و قیبله و پارانه وه ی گهرم و گوپو به کول له بهر خوا و زیکری جوړا و جوړ کردن: به لگه ی نه مهش فهرمووده کی (مسلم) ه که له (جابر بن عبدالله) وه گپراویه ته وه که وه سفی حه جی مالتا وایی پیغه مبهری خوا ﷺ پیئ کرده که له باره ی چۆنیه تی راوهستانه وه له موزده لیفه دا گوتوو یه تی: ((ثم ركب القصواء حتى أتى المشعر الحرام فاستقبل القلبة فدعاه وكبر وهلل وه وحده فلم يزل واقفا حتى أسفر جدًّا)) واته: پاشان سواری حوشره که ی بوو هه تا هاته لای (المشعر الحرام) جا پرووی کرده قیبله و له خوا پارایه وه (الله اکبر) ی کردو (لا إله إلا الله) ی فهرمووو خوا ی به تاه گرت هه تا ته واو دنیا پرووناک داهات ناوا به راوهستاوی مایه وه.

خوا ی په روه ردگاریش ده باره ی پارانه وه یادی خوا له لای (المشعر الحرام) فهرموویه تی: ﴿... فَإِذَا أَفْضَيْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ...﴾ البقرة ﴿١٩٨﴾

۵- شۆربوونەوه بەرهو مینا بەر لە خۆر هەڵاتن: چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ لە (حجة الوداع) دا وای کردووە وەک (مسلم) لە (جابر بن عبدالله) ی گێڕاوەتەوه: ((فدفع قبل أن تطلع الشمس وأردف الفضل بن عباس)) واتە: جا بەر لەوهی خۆر بکەوئ -بەرهو مینا- کەوتەڕئ، وە (فضل) ی کۆری عەبباسیشی لە پشت خۆیەوه سوار کرد.

۶- هەلگرتنەوهی بەردو وچکەکانی پێ بەرد بارانکردنی سێ جەمەرەکان: کە وەک پیشتر باسمان کرد سەرچەم سوننەتە حەفتا (۷۰) بەردو وچکە بن و فەزیشە کە لە چلو نۆ (۴۹) دانە کەمتر نەبن، وە سوننەتە بە ئەندازەی سەری پەنجە، یان دەنکە پاقلە ی ئاسایی بن.

بەلگەی سوننەت بوونی هەلگرتنەوهی بەردو وچکەکان لە موزدەلیفە، ئەوهیە کە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی کردووە کە لەوئ بۆی کۆیکەنەوه، وەک لەم دەقەدا دەرە کەوئ: ((عن الفضل بن العباس أن النبي ﷺ قال غداة يوم النحر إلقط لي حصي، فلقطت له حصيات مثل حصى الخذف)) أخرجه البيهقي بأسناد صحيح، ورواه النسائي عن ابن عباس بلفظ قريب من هذا، ورواه أحمد عن ابن ماجه والحاكم^(۱)، واتە: پیغەمبەر ﷺ بەرەبەیانێ پۆژی قوربانێ سەرپڕین فەرمووی: بەردو وچکانم بۆ هەلگرەوه، منیش ژمارەیهک بەردو وچکە ی وەک بەردو وچکە ی پەلە پیتکەم بۆ هەلگرتنەوه.

۷- ڕۆیشتن بە ئارامی و هیمنی بەرهو مینا جگە لە دۆلی موخەسسیر (وادی المحسر) کە سوننەتە بە خێرایێ پێیدا تیپەڕین: چونکە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((أيها الناس عليكم السكينة فإن البر ليس بالإيضاع)) رواه البخاري عن ابن عباس، واتە: خەلکینە ئارام بن و هیمن بن، چونکە خێرو چاکە خێرا ڕۆیشتن نیە.

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۱۱۵ - ۱۱۷.

بەلگەی پەلەکردن و خێرا روژیتیش لە کاتی ڕەت بوون بە (وادی المحسن) دا
ئەو فەرموودەیە (مسلم) لە (جابر بن عبدالله) ی گێڕاوەتەوە^(١)، دۆل (شیوی
موحەسسیرش)^(٢) پانیەکی پێنج سەدو چل و پێنج (٥٤٥) باسک (ذراع)ە^(٣).

هەشتەم: سوننەتەکانی بەردووچکە ھاویشتن بۆ جەمەرەکان:

١- ھاویشتنی بەردووچکەکان بە دەستی راست و (الله اکبر) کردن لە گەڵ هەر
بەردووچکەیە کدا: چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ وای کردووە (جابر) خوا لێی
پازی بێ گێڕاویەتەو: ((أتى الجمره يعني يوم النحر فرماها بسبع حصاة يكبر
مع كل حصاة...)) رواه مسلم.

٢- وە سوننەتە لە کاتی بەردووچکە ھاویشتنە کاندای مینا بختە لای راستی و کابە
بختە لای چەپی: بەلگەی ئەم سوننەتەش ئەم دەقیە^(٤): ((عن عبدالله بن زيد
أن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه أنه انتهى إلى الجمره الكبرى فجعل البيت عن يساره
ومنى عن يمينه ورمى بسبع حصات، ثم قال: هذا مقام الذي أنزلت عليه
سورة البقرة)) رواه مسلم والبخاري، واته: عەبدوللای کوری مەسعود خوا لێی
پازی بێ گەشتە لای جەمەرە ی گەرەو کابە ی خستە لای چەپ و مینای خستە
لای راستی و هەوت بەردووچکە ی ھاویشتن، پاشان گوتی: ئێرە شوینی -بەردووچکە
لێ ھاویشتنی- ئەو کەسە یە کە سووڕەتی (البقرة) ی بۆ نێرراوەتە خوار.

(١) هەمان سەرچاوە بەرگ، ص ١١٦، وە: (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٥١-٢٢٥٣، ط ٤.

(٢) ئەو شێوە بۆیە ئەو ناوەی لێنراوە چونکە فیلەکانی ئەبرەهە کە ھاتبوون بۆ ڕوواندای مالتی خوا
لەو شوێنە مەندوبوون و پەکیان کەوتووە، وەشێ (حَسَر وَكَلَّ) ش یەک مانایان ھەیە، ڕوانە: (المجموع)
ج ٨، ص ١١٧.

(٣) هەمان سەرچاوە بەرگ، ص ١١٧، (ذراع) یش (٤٦) سانتیمەترە، واته دەوری نیو مەترە، ڕوانە:
(الأدلة الرضیة)، ص ٩٠.

(٤) ڕوانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٤١٠.

٣- وه سوننه ته پاش بهردووچكه هاویشتن بۆ جه مپه ی گچكه و نێوهندی، له هه ر سیك رۆژه كانی (آیام التشریق) دا، تۆزیک له جه مپه كان دوور بكه ویتته وه ئه و جار پرو به قبله رابه وستی و دهسته كانی بهرز بكاته وه و بپارێتته وه، به لام جه مپه ی گه وره پارانه وه ی له پاش نیه و، پاش بهردووچكه هاویشتنه كان یه كسه ر به جیتی ده هیلتی: ئهم ده قه ش یه كێكه له به لگه كانی ئهم سوننه ته ^(١): ((عن سالم عن ابن عمر رضي الله عنهما أنه كان يرمي الجمرة الدنيا بسبع حصيات يكبر على إثر كل حصاة، ثم يتقدم حتى يسهل فيقوم مستقبل القبلة فيقوم طويلا، ويدعو ويرفع يديه، ثم يرمي الوسطى، ثم يأخذ ذات الشمال فيستهل ويقوم مستقبل القبلة، فيقوم طويلا ويدعو ويرفع يديه ويقوم طويلا، ثم يرمي جمره ذات العقبة من بطن الوادي ولا يقف عندها ثم ينصرف فيقول: هكذا رأيت النبي ﷺ يفعلها)) رواه البخاري، واته: (ابن عمر) عاده تي وابو كه حدوت بهردووچكه ی به جه مپه ی نزیک دا ^(٢) ده دان له پاش هه ر بهردووچكه یه ك (الله أكبر) ی ده كرد، دوا یی ده چوو ه پێش هه تا ده گه یشته ده شتایی، ئنجا به ره و قیبله ماوه یه کی درێژ راده و هستا، وه ده پاره و وه دهسته كانی بهرز ده كردنه وه، پاشان جه مپه ی نێوه نجی بهردووچكه باران ده كرد ئه و جار لای چه پی ده گرت و ده چوو ه ده شتایی وه به ره و قیبله راده و هستا ماوه یه کی زۆر راده و هستا و ده پاره و وه دهسته ی بهرز ده كردنه وه، زۆر ده مایه وه، پاشان لای خواره وه ی شیوه كه وه جه مپه ی عه قه به ی بهردووچكه باران ده كرد و له لای رانه ده و هستا، دوا یی ده پۆ یی و ده یگوت: پێغه مبه ری خوام ﷺ دی ئاوی ده كرد.

(١) هه مان سه رچاوه و بهرگ، ص ٤١٣.

(٢) بۆیه به جه مپه ی یه كه م ده گوتری (الجمرة الدنيا)، چونكه له دوه كانی دیکه له میناوه نیزیكتره.

نۆیەم: وتاردانە سوننەتەکانی حج:

زانایان دوای ئەوەی لەسەر ئەوە یەكدهنگ بوو ون كە وتاردانەکانی حج هەموویان سوننەتن و فەرزی نین،^(١) لەبارەی ژمارەی ئەو وتارانەو رایان جیاوازه، هەندێکیان^(٢) وهك شافعییهكانو (داود الظاهري) دەڵێن: چوارن، یەكەمیان لە رۆژی هەوتەمی (ذو الحجة) دایە لە مەككە، دووەمیان لە پۆژی عەرپەفەدایە لە مزگەوتی نەمیرە، سێیەمیان لە رۆژی قوربانی سەرپرین دایە لە مینا، چوارەمیشیان لە رۆژی دوازدهیەم دایە هەر لە مینا.

(أبو حنيفة ومالك)^(٣) یش رایان وایە وتارەکانی حج سێن: وتاری رۆژی هەوتەم و نۆیەم و سێزدهیەم.

(أحمد)^(٤) یش پای وایە كە سێن: رۆژی هەوتەم و نۆیەم و دوازدهیەم.

(زفر)^(٥) یش پێی وایە كە وتارەکانی حج سێن، بەلام لە رۆژانی هەشتەم و نۆیەم و دەیەمدا دەدرێن.

(١) بڕوانە: (المهذب) للشيرازي، له: (المجموع)، ج ٨، ص ٨٣، وه: (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٧٣-٢٢٧٤.

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ٩٢.

(٣) بڕوانە: هەمان سەرچاوەو بەرگو لا پەرە.

تێبینی: خاوەنی (الفقه الإسلامي...)، ج ٣، ص ٢٢٧٦، توشی هەلەیدەك بوو ئەوەدا كە پۆژی یازدهیەمی بە دوو مەین پۆژی (أيام التشریق) داناو، كە لە راستیدا یەكەم پۆژیانە، ئەوەدا كە وای زانیووە هەركام لە شافعییهكانو حەنبەلییهكانو مالیکییهكان لە پۆژی یازدهیەمی (ذو الحجة) دا وتاردان بەسۆننەت دەزانن! بەلام ئەوەش هەلەیدو شافعییهكانو حەنبەلییهكان پۆژی دوازدهو حەنفیو مالیکییهكانیش پۆژی سێزدهیەم بە پۆژی وتاردان دەزانن، بڕوانە: (المجموع) ج ٨، ص ٩٢، وه: (المغني)، ج ٣، ص ٤٨٢.

(٤) بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ٩٢-٩٣.

(٥) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

جا ئىمە لە سۆنگەى ئەووە کە پاي يەكەم (کە پاي شافىعىيەکانو
ظاهرىيەکانە) مان لە پرووى بەلگەو پى لە پايەکانى دىکە بەهێزترە، بەپىتى ئەو
پايە وتارە سوننەتەکانى حەج باس دەکەين:

۱- وتاردانى پۆژى ھەوتەمى (ذو الحجة): بەلگەى ئەم وتارەش ئەو یە کە (ابن
عمر) خوا لىيان رازى بى گىپراو یەتەو: ((کان رسول الله إذا کان قبل يوم الترویة
بیوم خطب الناس وأخبرهم بمناسکھم)) رواه البیهقي باسناد جید کما قال
النووي، واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ رۆژێک بەر لە پۆژى تەرویە وتارى بۆ
خەلکی دەداو خواپەرستىيەکانى حەجى پىپرا دەگەياندن.

شایانى باسە کە ئەم وتارە لە شارى مەککە لە مزگەوتى حەرامدا دەدرى، وە
ھەم ئەو وتارەو ھەم سەرچەم وتارەکانى دىکەش لە لایەن ئەو کەسەو دەدرين
کە برا گەورە، یان سەرپەرشتى کەر و مشوور خۆرى حەجى مسولمانانە^(۱).

و لە ھەر کام لەو وتارانەدا پىویستە وتاریپۆ و پىپای ئامۆژگارى گشتى
مسولمانان حوکم و یاساکانى ئەو کردەو و پەفتارانەى حەجیان بۆ پروون بکاتەو
کە لە پىشيانەو.

و ییجگە لە وتاردانى پۆژى عەرەفە لە مزگەوتى نەمىرە کە دوو وتارن،
ئەوانى دىکە ھەموویان يەك يەکن و ھەمووشیان لە پاش نوپۆى نیوہرۆ دەبن^(۲)،
بەلام ئەو ی عەرەفات لە پىشیەو دەبى.

۲- وتاردانى پۆژى نۆیەمى (ذو الحجة) کە پۆژى عەرەفە یە: کە پىشتەر باسمان کردو
پروونمان کردەو کە دوو وتارن و ەك وتارەکانى پۆژى جومعەش دەخرینە پىش
نوپۆى نیوہرۆ ئیوارەو کە بە کورتکراو یی و کۆکراو یی و پىشخران (قصر
وجعاً وتقديماً) دەکړين.

(۱) ھەمان سەرچاوە بەرگ، ص ۸۷.

(۲) پروانە: (المجموع)، ج ۸، ص ۸۶.

۳- وتاردانی پۆژی دهیم، پۆژی قوربانی سهرپرین و جهژن: دهقی سوننه تیش له سههر سوننهت بوونی ئەم وتاردانهش زۆرن که ئەمە یه کیکیانه^(۱):

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ خطب الناس يوم النحر فقال: يا أيها الناس أي يوم هذا؟ قالوا: يوم حرام، قال: فأي بلد هذا؟ قالوا: بلد حرام، قال: فأي شهر هذا؟ قالوا: شهر حرام، قال: فإن دمائكم وأموالكم وأعراضكم عليكم حرام كحرمة يومكم هذا في بلدكم هذا في شهركم هذا، فأعادها مرارا، ثم رفع رأسه فقال: اللهم هل بلغت؟ اللهم هل بلغت؟ قال: ابن عباس رضي الله عنهما: فوالذي نفسي بيده إنها لوصيته إلى أمته، فليبلغ الشاهد الغائب: لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض)) رواه البخاري، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ پۆژی قوربانی سهرپرین وتاری بۆ خه لکیداو فهرمووی ئەری خه لکینه ئەمە چ پۆژیکه؟ گوتیان: پۆژیکه حهرامه، فهرمووی: ئەدی ئەم ولاته چ ولاتیکه؟ گوتیان: ولاتیکه حهرامه، فهرمووی ئەدی ئەم مانگه چ مانگیکه؟ گوتیان مانگیکه حهرامه؟ فهرمووی: دهجا دلنیا بن که خوینتان و سامانتان و ئابرووتان له سههر یه کتر حهرامه وهک حهرامی ئەم پۆژەتان لهم ولاته تانداو لهم مانگه تاندا، چەند جارێک ئەم قسه یه دووباره کردهوه، پاشان سههری بلند کردو فهرمووی: ئەی خوایه ئایا پیم راگهیاندن؟ ئەی خوایه ئایا پیم راگهیاندن؟ (ابن عباس) خوا لییان پازی بێ ده لێ: جا سۆیند بهو زاتهی گیانمی به دهسته ئەمە وه صیه تی ئەو بوو بۆ ئوممه ته که ی و با ئەوهی لێره ئاماده یه به وانه را بگه ی نی که لێره دا نین فهرمووی: دوا ی من، خۆتان کافر مه که نه وه هه ندیکتان له گه ردنی هه ندیکتان بده ن!

(۱) بڕوانه: (فتح الباری شرح صحیح البخاری)، ج ۴، ص ۳۰۱.

٤- وتاردانی پۆژی چواردەیه می (ذو الحجة): بەلگەی ئەم وتاردانەش چەند دەقیکی سوننەتە، بۆ وێنە:

* ((عن عبدالله بن أبي نعيم عن أبيه عن رجلين من بني بكر قالوا: رأينا رسول الله ﷺ يخطب أيام التشريق ونحن عند راحلته وهي خطبة رسول الله ﷺ التي خطب بمنى)) رواه أبو داود بإسناد صحيح، واته: پیڤه مبهری خوامان ﷺ بینی که ئیتمه لای حوشره کەمی بووین، له پۆژه کانی تەشریقدا^(١) وتاری دەدا، وه ئەو وتاره ئەوهیه که پیڤه مبهری خوا ﷺ له مینا دای.

* ((عن سراء بنت نبهان الصحابية رضي الله عنها قالت: خطبنا رسول الله ﷺ يوم الرّؤس، فقال: أي يوم هذا؟ قلنا: الله ورسوله أعلم، قال: أليس أوسط أيام التشريق؟)) رواه أبو داود بإسناد حسن، واته: پیڤه مبهری خوا ﷺ له پۆژی سه‌ران^(٢) (رؤس) دا وتاری بۆ داین و فەرمووی: ئەم‌پۆچ پۆژیکه؟ گوتمان: خوا پیڤه مبه‌رکه‌ی زاناترن، فەرمووی: ئایا نێوه‌پاستی پۆژه‌کانی تەشریق نیه؟ ئاشکرایه که پۆژه‌کانی تەشریق (ایام التشریق) به‌پای^(٣) زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانیان سی^(٤) (ن و نێوه‌پاسته‌که‌یشی پۆژی دووه‌مه، که ده‌کاته پۆژی دوازه‌یه‌می مانگی (ذو الحجة)).

تێبینی:

(نووی) گوتوویه‌تی^(٤): پۆژانی تێدا ئەنجام‌درانی خواپەرستییه‌کانی حه‌ج (مناسک الحج) هه‌وتن: یه‌که‌میان پۆژی هه‌وته‌می (ذو الحجة)یه له پاش خۆرلادان

(١) له باسی (پۆژووگرتن و ئیعتیکاف) دا پێناسه‌ی (ایام التشریق) مان کردوه.

(٢) بۆیه ئەو ناوه‌ی لێنراوه، چونکه له‌و پۆژه‌دا حاجیان عاده‌تیا و ابسووه سه‌روپیتی قوربانیه‌کانیان خواردوه، ب‌پ‌وانه: (المجموع)، ج ٨، ص ٩٥، پ‌راویژ.

(٣) پێشتر ئەو مه‌سه‌له‌یه‌مان پوون کردۆته‌وه، له باسی پۆژووگرتندا.

(٤) ب‌پ‌وانه: (المجموع)، ج ٨، ص ٨٦-٨٧.

(زوال الشمس) ھەوھە، پۆژى كۆتايىشيان پۆژى سىزدەيەمە لەپاش خۆرلادانەو، كە دوايىن پۆژى (أيام التشريق) ە.

جا ھەرچى پۆژى ھەوتەمى (ذو الحجة) يە ناويكى تايبەتى نى، بەلام پۆژى ھەشتەمى ھەك پىشتەر باسكرا پىي دەگوترى پۆژى تەرويه (يوم التروية)،^(١) نۆيەمىشيان پۆژى ەپرەفەيە، دەيەمىش رۆژى قوربانى سەرپىنە، يازدەيەمىش پىي دەگوترى (يوم القر)، چونكە لەو پۆژەدا حاجيان لە مینادا سەقامگىر، يان نىشتەجى دەبن و ئارام دەگرن، دوازەيەمىش پۆژى بارکردن و كۆچکردن يەكەم (يوم النفر الأول) ە، پۆژى سىزدەيەمىش پۆژى كۆچ و بارى دووھەم (يوم النفر الثاني) ە.

پاڤەپاندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆرە كۆمەلەيەتەن لەمەكەلەن
Stay in touch on social media
ئىن مەكەم بىر مۇلاقەت ئالماقە

www.alibapir.net
English - عربي - گۆردى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەلى
پاڤەپاندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

(١) پىشتەر پىتاسەى (يوم التروية) مان کردو.

دووەم: پایە و فەرزو سوننەتەکانی عومرە:

خوێنەری بەپێژ!

لە سۆنگەی ئەوێوە کە کردووەکانی عومرە وەک پێشتر باسمان کرد تەنیا چوارن (ئیحرام بەستن و طواف و سەعی و سەری خۆتاشین، یان کورتکردنەوە)، وە لە باسی (پایە و فەرزو سوننەتەکانی حج)یش بەوردی باسی ئەو کردووانەمان کرد، لێرەدا پێویست بە دووبارەکردنەوە و درێژەپێدان ناکات، چونکە هەموو ئەو شتانەی کە لە کردووەکانی حجدا فەرزیان سوننەتن، لە عومرەشدا مەگەر بە دەگمەن ئەگەرنا بەهەمان شیوەن.

کەواتە لێرەدا هەر بە کورتی پایە و فەرزه‌کانی عومرە دەخەینەپروو:

پایەکانی عومرە:

زانایان لەبارەی پایەکانی عومرەوێ رایان جیاوازه، هەیانە تەنیا (طواف) بە پایەیی عومرە دەزانن و کردووەکانی دیکە بە فەرزو سوننەت دادەنن، وە هەشیانی هەر چوار کردووەکانی دیکەیی بە فەرزو سوننەت دادەنن، وە هەشیانە هەر چوار کردووەکانی بەپایە دەزانن! ^(١) بەلام وا پێدەچێ ئەو پایە کە دەڵێ:

١- ئیحرام بەستن.

٢- طواف کردن (سووپارنەو بە دەووری کەعبەدا حەوت جار).

٣- هاتن و چوونی نیوان صفو مەرۆ.

سێ پایەکانی عومرەن، لە هەموو پایەکانی دیکە راستترو بەلگەدارتر بیت.

(١) بڕوانە: (المفصل) ٣٧١، وە: (الوجیز فی فقہ السنۃ والکتاب العزیز)، ص ٢٦٠-٢٦١.

فەرزه‌گانی عومرە:

فەرزه‌گانی عومرەش ئەم دوانەن:

۱- ئیحرام بەستن لە میقات.

۲- سەری خۆتاشین یان کورتکردنەوه‌ی (الحلق أو التقصیر).

شایانی باسیشە کە پیاوو ئافەرەت لە عومرەدا جیاوازیان نێد، مەگەر لە پۆشاکێ ئیحرامدا، وە حەج و عومرە وەک یەکن لەو شتانەدا کە ئیحرامیان پێ دەشکێ و حەج و عومرەیان پێ هەڵدەوێتەوه، یان حەج و عومرەیان پێ هەڵناوێتەوه بەلام قەدەغەن و فیدیە پێویست دەکەن.

وێ پێغەمبەری خوا ﷺ لە ژیاویدا یەک حەجی کردووە کە حەجی مائاواویی بوو، بەلام چوار عومرە‌ی کردوون، وەک (بخاری) لە هەراکام لە (ابن عمر وعائشة وأنس بن مالك) هەوێ خوا لێیان پازی بێ گێراوێتەوه، کە ئەمە یەکیەک لەو رێواوە تانەیه:

* ((عن قتادة سألت أنسا رضي الله عنها كم اعتمر النبي ﷺ؟ قال: أربع: عمرة الحديبية في ذي القعدة حيث صده المشركون، وعمرة من العام المقبل في ذي القعدة حيث صالحهم، وعمرة المعرانة إذ قسم غنيمة -أراه- حَتَّين، قلت: كم حج؟ قال: واحدة)) رواه البخاري.^(١) واتە: لە ئەنەسم پرسی -خوا لێی پازی بێ- پێغەمبەر ﷺ چەند عومرە‌ی کردوون؟ گوتی چوار عومرەن: -یەكەمیان- عومرە‌ی حودەبیبە لە (ذو القعدة)دا کە هاوێش پەیداكەران گێراویانەوه، وە -دووهمیان- عومرە‌یەك لە سائی داهاوودا هەر لە مانگی (ذو القعدة)دا کە لەگەڵیان -واتە لەگەڵ هاوێش بوو- خوادانەرەکاندا -پێككەوتبوو، وە -

(١) بروانە: (فتح الباری)، ج ٤، ص ٤٣٥.

سێیه میان- عومرێ جیعرانه- که دەستکەوتی -لام وایه- حونهینی دابهش کرد، - (قتاده) ده‌لێ- گوتم: چەند هه‌جی کردوون؟ گوته‌ی: یه‌ کێک.

جا دیاره‌ نه‌نه‌س به‌ رواله‌ت به‌س سێ عومرێ باس کردوون، به‌لام وه‌ک (الحافظ بن حجر العسقلانی) گوته‌ویه‌تی^(١): وادیاره‌ نه‌نه‌س خوا لێی پازی بێ ئه‌و عومرێیه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ گه‌ڵ هه‌جی ماله‌ئاواییدا کردوویه‌تی له‌ به‌ر زیده‌ ئاشکرا بوون و زانرا‌نی به‌ پیویستی نه‌زانیه‌و باسی بکات.

جا خوینه‌ری خۆشه‌ویست!

لێره‌دا کۆتایی به‌م به‌ندی چواره‌مه‌ دینێن که له‌ راستیدا گه‌وره‌ترین و گرنگترین باس و بابده‌ته‌کانی چواره‌مین دروشمی خواپه‌رستی (هه‌ج و عومره‌) پێک دینێ و به‌ کاکله‌و جه‌وه‌هه‌ری به‌نده‌کانی دیکه‌ داده‌نرێ، وه‌ به‌ پشتیوانی خوا ده‌چینه‌ سه‌ر توێژینه‌وه‌و باسی به‌ندی پینجه‌م: (ئه‌و شتانه‌ی که له‌ ماوه‌ی ئیحرامدا قه‌ده‌غه‌ن).

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مه‌کته‌بی ماموستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له‌ نۆڤه‌ کۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌که‌ن له‌کته‌لانی
Stay in touch on social media
نێن مه‌مک بۆ مۆاڤه‌ ئاواڤه‌ ئاڤه‌

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

کته‌لانی

ڤاڤه‌پاڤه‌ی مه‌کته‌بی ماموستا عه‌لی بابێر

بەندى پىنجەم

ئەشتانەى كە ئە ماوەى

ئىجرامدا ھەرامن

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR codes

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆزى

QR codes

AliBapir

Stay in touch on social media

QR codes

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزىڭىزگە قۇتۇلۇپ تۇرۇڭىز
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مۇلازىمەت ئالغۇچى

www.alibapir.net

English - غەربىي - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

AliBapir

YouTube

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

QR codes for YouTube and other social media

ئەو شتاندی کە لە ماوەی ئیحرامدا لە بابای حاجی و عومرە کەر (الحاجّ والمعتمر) قەدەغە (محظور)ن بە گشتی پێنج جۆرن:

١- پۆشینی بەرگ و پۆشاکی ئاسایی کە تەقەڵ و دروومان یان جێدار (بدیل)ی ئەوی هەبێ، وەک قۆپچە و زریزە و قرتینە (لبس المخیط وما فی معناه)^(١).

٢- خزمەتکردنی جەستە (ترفیە البدن) بە هەر شیوەیەک لە شیوەکان، وەک خۆبۆن خۆشکردن و لابردنی موو کردنی نینۆک و... هتد.

٣- ئەگەر هاوسەردا جووتبوون (جامع الزوجة) کە ئەمەیان وێرایی قەدەغەبوونی مایە تێکدان و هەڵۆه‌شاندنەوی حەج و عومرە شه.

٤- هەر قسە و کردەوێکی لە خودی خۆیدا خراپ، یان ئەگەر کەش و هەوا (مناخ)ی حەج و عومرەدا نەگونجاو، وەک: دم بەدمەو شەپە قسە (جدال) و جێبوو گالته پێکردن (استهزاء) و ئازاردان، وە قسە و باسی جینسی و دەستبازی ئەگەر هاوسەردا و خوازیینی ژن و ماره‌کردنی و لیمارە کرانی.

٥- راووشکار (الصید) و کوشتنی هەر ژیا ئنداریک جگە لەوانە کە شەرع پێی داوە بکۆژرێن.

جا ئیستا با لەبەر تیشکی چەند دەقیکی قورئان و سوننەتدا هەرکام لەو پێنج شتانه‌ بتوێژینەوه و پروون بکەینەوه:

(١) بڕوانە: (المجموع)، ج ٧، ص ٢٢٨-٢٢٩، کە گوتویەتی: (وإنما يحرم عليه لبس المخیط وما فی معناه)، واتە: وە بێگومان تەنیا پۆشینی شتی درواوو هەر شتێک کە وەک وی بێ، لێی قەدەغە کراره. (ناشکراشە کە قۆپچە و زریزە و قرتینە... هتد لە پیزی تەقەڵ و دروومان و وەک وین و جێدار (بدیل)ی وین بۆیە هەمان حوکیمان هەیە)، تەمەش زانیان لەسەری یەکدەنگن، بڕوانە (الفقه الإسلامی)، ج ٣، ص ٢٢٩.

۱- پۆشینى بهرگا و پۆشاکی ئاسایی تهقه ئدار (لبس المخیط):

ئهممهش چهند ده قیك له وباره وه:

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رجلا قال: ما يلبس المحرم من الثياب؟ قال: رسول الله ﷺ: لا يلبس القمص ولا العمام ولا السراويلات والبرانس ولا الخفاف، إلا أحداً لا يجد نعلين فيلبس خفين وليقطعهما أسفل الكعبين، ولا تلبسوا من الثياب شيئا مسه زعفران أو ورس)) رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي.

جا له بهر ئه وهی ئیمه له سه ره تای به ندی چواره مدا ئهم فهرمووده یه مان ته رجهمه کردوه و شی کردۆته وه، لێره دووباره ی ناکه ی نه وه، به لām پێویسته ئه وه بگوتری که زۆریه ی^(۱) هه ره زۆری زانایان له سه ره ئه وه رێککه وتوون که ئه گهر که سیك نه عل و په شته مائی چنگ نه که وتن، مۆله ت دراوه که پێلاو شه پروال ده پی بکات بی ئه وهی ده ستکاریان بکات و بیاندری، به لگه شیان ئهم ده قیه:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله ﷺ يخطب بعرفات: من لم يجد النعلين فيلبس الخفين، ومن لم يجد إزارا فيلبس سراويل للمحرم)) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن إلا ابن ماجه، واته: له پێغه مبه ری خوام بیست له عه ره فات و تاری ده دا: ده یفه رموو: هه رکه سیك دوو نه علی چنگ

(۱) بروه: (المجموع)، ج ۷، ص ۲۳۵-۲۳۶، وه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۹۲-۲۲۹۳، وه بروه: (الوجيز...)، ص ۲۵۱، وه: (المغنی والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۲۷۲-۲۷۵، به لām شایانی باسه که بۆ گۆرپی چه رم (خف) و پێلاو زۆریه یان رایان وایه که پێویسته هه تا خوار گۆزینگ بپۆن ئه گهرنا فیدیه ی ده که وێسته سه ر، هه رچه نده من پێم وایه رایه که ی دیکه ی به هێز ته وه وه که لایه نگرانی نه و رایه ش گوتوویانه ئه و فهرمووده یه که باسی برین (قطع) ناکات مادام له (عه ره فات) گوترا بی (ناسخ)ی ئه وهی پێشه وه یه که برین (قطع)ی تێدا یه، ده شتوانین بلیین: برینی پێلاو-خف) هه ر سوننه ته ئه گینا بی برینیش دروستن.

ناکهون با دوو گۆزێ چەرم (خف) که بێگومان پێلاویش دەگریتهوه دهپێ بکات، وه هەر که سێک په شته مائی خوار پشتینی چنگ ناکهوی با شه پروال دهپێ بکات، بۆ بابای ئیحرام گرتوو.

دیاره ههراکام له سهرداپۆشین (تغطية الرأس) بۆ پیاوی خاوهن ئیحرام و دهست و دهه و چاو داپۆشین (تغطية اليدين والوجه) ی ئافرهتی خاوهن ئیحرامیش قه ده غه نه، به لām بۆ ئافرهت ته گهر مه ترسی ته ماشا کردن (خوف الفتنة) ی هه بی زۆربه ی هه ره زۆری زانایان به دروست (جائز) ی ده زانن که پرووی خۆی پپۆشی، وه له سه ره تای به ندی چواره مدا ئه و مه سه لانه مان به به لگه کانیانه وه خستونه پروو بۆیه لیڤه دووباره یان ناکهینه وه.

ههروه ها سه رجه م زانایان له سه ر ئه وه ش یه کده نگن، که بابای خاوهن ئیحرام بۆی ههیه قایش، یان هه رشتیکی دیکه بکاته پشتیند بۆ به ستنه وه ی په شته مائی خوار پشتینه (إزار) ی وه لگرتنی پاره و شتی وا^(١)، وه له سه ر ئه وه ش یه کده نگن که بۆی ههیه له بهر برین، یان سه رما و گهرما سه ری داپۆشی، به لām رایان وایه که فیدی ی ده که ویتته سه ر^(٢)، چونکه خوای کار به جی فه رموویه تی: ﴿...فَن كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهٖ اَذًی مِّن رَّاسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ...﴾ (١٩٦)

البقرة ﴿١٩٦﴾.

(١) پروانه: (المجموع)، ج ٧، ص ٢٢٩، که گوته ویه تی: (وله أن يتقلد المصحف وحمائل السيف وأن يشد اأهميان والمنطقة في وسطه ويلبس الخاتم ولا خلاف في جواز هذا كله.. وبه قال العلماء كافة إلا ابن عمر في اصح الروايتين عنه فكرهها)، وه پروانه: (المغني...)، ج ٣، ص ٢٧٧-٢٧٩.

(٢) پروانه: (المجموع)، ج ٧، ص ٢٣٢، وه پروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ٢٢٩٦، ط ٤.

۲- خزمەتکردنی جەستە (ترفیە البدن):

ئەمەش چەند دەقیك لەوبارەو:

* ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قام رجل إلى النبي ﷺ فقال: من الحاج؟ فقال: الشعث التفل)) رواه الترمذي وابن ماجه، واته: پیاویك هەستاو هاته لای پیغەمبەر ﷺ و گوتی: حاجی کییه؟ فەرمووی: بابای سەرۆقژ هاتۆزو چلکەنە.

لەم فەرموودەییەو دەردەکەوێ کە هەر شتێک پێچەوانەیی چلکەنی و قژ بژو ئالۆزبوون و دژوین بوون و تۆزو خۆلاوی و ئارەقاوی بوون بێ، لە کاتی ئیحرام هەبووندا قەدەغەییە، هەربۆیەش تیکرای زانیان خۆبۆغۆشکردن و موو لەخۆکردنەو و نینۆککردنیان بە حەرام، بەشیکیشیان خۆشۆردنیان بە مەبەستی پاک و خاوینی دیسان بەقەدەغە زانیو، خۆی پەرەردگاریش لەوبارەو فەرموویەتی: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَذْرَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ (الحج ۳۳)، واته: پاشان با بەهۆی ئیحرام شکاندنی یەکەمەو (التحلل الأصغر) چلک و چەپەریان لابەرن، (مەبەست سەرتاشین و نینۆک کردن و خۆشۆردن و خۆگۆڕینە) وە باقوربانیەکانیان سەربەرن، وە با طەوافی مائی لە مێژینەیی - خوا - بکەن.

لەم ئایەتە بەپێزەشەو دەردەکەوێ کە هەتادوای ئیحرام شکاندن خزمەتکردنی جەستەو پاک و خاوینکردنەو بە هەر شیوەیەک بێ، پێچەوانەیی حالەتی لە ئیحرام دا بوونە، چونکە وشە (تفث) بەمانای چلک و چەپەرو تۆزو خۆل و دژوینی دێ^(۱).

دەربارەیی بۆنی خۆش بەکارهێنانیش پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ((ولا تلبسوا من الثياب شيئا مسه زعفران أو ورس)) متفق عليه، کە پێشتر مانامان

(۱) بڕوانە: (المعجم الوسيط) وشە (تفث).

کردوه و پروونمان کردۆتهوه، که (زه عفران و وهرس) یش دوو جوړه گول و گیای بۆن خوشن.

ههروه ها پیغه مبهری خوا له باره ی بابایه کی حاجی یه وه فەرموویه تی: ((لَا تَحْنُطُوهُ وَلَا تَحْمَرُوا رَأْسَهُ فَإِنَّهُ يَبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَلْبِيَا)) رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي، واته: هه نوو طی تیمه ده نو و سه ری دامه پۆشن، چونکه پۆژی دوا یی به (لبيك اللهم لبيك...) گوته وه زیندو ده کرته وه.

ده رباره ی مووی جهسته ش چ هی سه ر، چ هی شوینه کانی دیکه ی جهسته خوای په روه ردگار فەرموویه تی: ﴿...وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ...﴾ (البقرة)، واته: وه سه رتان مه تاشن هه تا قوربانیه کان ده گه نه شوینی خو یان.. ههروه ها وهك (ابن المنذر) گوته ویه تی^(۱): زانایان له سه ر نه وه به کده نگن که بابای خاوه ن ئی حرام نینۆک کردنی له سه ر قه ده غه کراوه.

ده رباره ی خو شۆردنیش وهك پیشتەر ئاماژه مان پێ کرد، زانایان رایان جیاوازه و هه رچی شافیه ییه کان و هه نه بلییه کان به دروستی ده زانن ته گه ر به صابوونیش بیت، به لām به مه رجیک سه ری شانه نه کات و نه هیلێ موو له جهسته ی هه لوه رن، به لām هه نه فییه کان به صابوون و وینه ی نه و به دروستی نازانن، وه مالیکییه کانیش مه گه ر بۆ خو فینک کردنه وه ته گه رنا به هیچ شیوه یه ك بۆ خو خاوتن کردنه وه به دروستی نازانن، واش دیته به رچا و که رای مالیکییه کان له رایه کانی دیکه به لگه دارتر بێ و بینگومان سه لامه تی و دووربینی (احتیاط) یشی تیدا یه^(۲).

(۱) بپروانه: (المعجم)، ج ۷، ص ۲۲۳، به لām (داود الظاهري) گوته ویه تی: نینۆک کردن دروستو فیده یی ناوێ، که واته ناگوفجی بلتین له و باره یه کده نگن، مه گه ر وهك (نوی) گوته ویه تی: گوێ به داود نه درێ! که من نه و رایه م پێ راست نیه، چونکه هیچ زانایه ك مافی فیتوی نیه!

(۲) بپروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۰، وه بپروانه: (المغني والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۳۰۶-۳۰۷.

بەلām چەورکردن (ادھان)ی جەستە، ئەو وەك (ابن المنذر) گوتوویەتی^(١): زانایان لەسەر دروستبوونی یەكەنگەن، بەلām بەمەرچێك بەمەبەستی بۆنخۆشی نەبیّت. هەرۆهە زانایان لەسەر ئەو یەكەنگەن كە بابای ئیحرام بەستوو هیچ جۆرە خواردنەوێ خۆراكێكی لێ قەدەغە نەكراوە، مەگەر لە ئەسلدا ناشەرعی بیّت^(٢).

٣- چوونە لای هاوسەر (جماع الزوجة):

خوای پەرۆردگار فەرموویەتی: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ...﴾ (البقرة ١٩٧) واتە: کاتی حج کردن چەند مانگیکی زانراون، جا هەرکەسێك حەجی تێیاندا لەسەر خۆی پێویست کرد، ئەو نابی گوناح و دم بەدمە بکات لەکاتی حج کردندا..

مانا لێدانەوێ (رفث)یش بەچوونە لای هاوسەر (جماع الزوجة) لێرەدا رای (ابن عمر و ابن عباس و عطاء ابن أبي رباح و عطاء بن يسار و مجاهد و الحسن البصري و النخعي و الزهري و قتادة)^(٣) یەو بەلگەی راستی ئەو تەفسیرەش ئەو یە كە وشە (رفث) لە شوێنیکی دیکەش لە قورتاندا هاتوێ كە مەبەست پێی (جماع)ە: ﴿أُحِلَّ

لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ...﴾ (البقرة ١٩٧)

وێك پێشتریش گومان (جماع) وێرای حەرامییەكە دەبیّتە هۆی تێكدان و هەلۆهەشاندنەوێ حەج و عومرەش، (ابن المنذر) لەویارەوێ گوتوویەتی^(٤): (أجمع اهل

(١) پروانە: (المجموع)، ج ٧، ص ٢٥٠.

(٢) هەمان سەرچاوە بەرگ.

(٣) پروانە: (المفصل في أحكام المرأة والأسرة)، ج ٢، ص ٢٩٩.

(٤) پروانە: (المغني)، ج ٣، ص ٣١٥.

العلم على ان الحج لا يفسد بأتيان شيء في حال الإحرام إلا الجماع)، واته: زانایان له سدر نهو یه کدهنگن که له کاتی ئیحرامدا حج (هروه ها عومرپهش) بیجگه له جیماع به هیج شتیکی دیکه-ی قه دهغه کراو- تیک ناچی.

دیاره ئیمه دواپی باسی فیدیو (کفاره)ی کردنی هه رکام له شته قه دهغه کراوه کان ده کهین، بۆیه لییه لییان ده گهرین و بۆ نهو بیان هه لده گرین.

٤- هه ر قسه و ره قتاریکی گوناح، یان نه گونجاو نه گه ن حاله تی ئیحرامدا:

خوای بهرزو مهزن له و باره وه فرموویه تی: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ...﴾ (البقرة ١٩٧) که پیشتر مانامان کرد، جا هه رچه نه زۆریه ی زانایان رایان وایه که مه به ست له (رفث) جیماعه، به لام بیگومان پیشه کییه کان (مقدمات)ی جیماعیش ده گریته وه وه ک روانین (نظر)و ماچ کردن و ده ستبازی (ملاعبه) و ... هتد، هه ر بۆیه ش زۆریه ی^(١) هه ره زۆری زانایان هه رکام له خوازیینی (خطبه) و ماره کردن (نکاح) و لی ماره کردن (إنکاح)یشیان بۆ بابای خاوه ن ئیحرام به قه دهغه داناوه، پیغه مبه ریش ﷺ له و باره وه ئه م فرمایشته ی هه یه: ((عن عثمان رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: لَا يَنْكَحُ الْمَحْرَمَ وَيَنْكَحُ وَلَا يَخْطُبُ)) رواه مسلم والنسائي وابوداود والترمذي، واته: خاوه ن ئیحرام نه ژن ماره ده کات، نه له خه لکی ماره ده بری نه خوازیینی ده کات.

(١) بروانه: (المجموع)، ج ٧، ص ٢٥٤-٢٥٨، ئه مه پای تیکرای زانایانه جگه له (ثوري وأبو حنيفة) که تهو سێ شتانه یان به موباح زانیون، به لام پای جه ماوه به لگه که ی به هیتره، وه ک (نوي) پرونی کردۆته وه.

ناشکراشە کە وشە (فسوق) ھەموو جۆرە گوناح و خراپەییەکی زمانیی و کردەیی دەگرێتەوە کە یەکیکیان دێ بە دەموو شەپەرە قەسە (جدال)یە، بەلام بۆیە بەتایبەتیش باسکراوە، چونکە لەکاتی سەفەردا زەمینی پەیدا بوون و سەرھەڵدانی لەبارتەر و زیان و شۆینەواری خراپیشی لەسەر ھاوھەڵەتی (رفاقە) دیارترن و زۆرجار دەبیستە مایەیی لەیەک ترازان و لەیەک دابراپی ھاوھەڵان.

۵- ھاووشکارکردن لە زەوی ووشکانیدا:

خوای پەنھان بین فەرموویەتی: ﴿...وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا... ۱۶ المائدة﴾، واتە: وە ھاووشکارکردن لە وشکانیدا لە قەدەغەکراوە ھەتا لە ئیحرام دا بن.

قەدەغەبوونی ھاووشکاری لەکاتی ئیحرامدا زانیانی ئۆمەت لەسەری یەکدەنگن وە (نووی) گوتوویەتی^(۱).

ئەجا ھەر وە کە چۆن ئەسلی ھاووشکردن (اصطیاد) قەدەغەییە، خواردنی گۆشتی نیچیری ھاویش بەھەمان شێوە، جا چ ئەو نیچیرە خۆی ھاو کردبێ، چ بۆیان ھاو کردبێ، وە چ بەھەر شێوەیەک لە شێوە ئاشکراو پەنھانەکان دەستی ھاو بووبێ لە گرتن و کوشتن و ھاوکردنیدا^(۲).

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۲۶۰-۲۷۱. کە فەرمودە ئاویراوی بە زۆریی ھاوایەتەکانی و بیژە (لفظ)ەکانییەو ھێناوە زۆرییان (بخاری و مسلم) لەسەریان یەکدەنگن (متفق) و ئەوانی دیکەش

ھی (بخاری) یان (مسلم)ن.

(۲) ھەمان سەرچاوەی پیشوو.

به لّام نه گهر هیچ دهستی تییدا نه بوویی نه وه هیچ نیشکال له گوشت خواردنه کهیدا نیه^(۱)، به لگهی نه وهش که پابرد پروودای (أبو قتاده) یه خوا لیی پازی بی که (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه پوخته که ی نه وه یه که سالی حوده بییه (عام الحدییه) کاتیک که پیغه مبهری خوا و ﷺ هاوه لانی به پیزی خوا لییان پازی بی نیحرامیان به ستوه و (أبو قتاده) جاری نیحرامی نه به ستوه، که ره کیویه کی دیوه په لاماری داوه کوشتوویه تی و هدرچهنده داوی هاوکاری له هاوه لانی کردوه، به لّام هیچیان هاوکاریان نه کردوه، جا دوی نه وه ی هه موویان لییان خواردوه له وباروه له پیغه مبهریان و ﷺ پرسپوه، نه ویش فرموویه تی: (كلوه حلال) واته: بیخون، حلاله، ههروه ها له هه مان دهق و پرووداودا هاتوه که پیغه مبهری خوا و ﷺ فرموویه تی: ((هل منكم أحد أمره أن يحمل عليه وأشار إليه؟!))، واته: نایا هیچ کامتان پیی گوت که په لاماری بدات وه ناماژی بۆ لاکرد؟!

شایانی باسیشه که زانایان له سهر نه وهش یه کدهنگن که بابای خاوه نیحرام بۆی ههیه هه رجوره ئاژله و ژیاندارو په له وه ریکی مالی بکوژیتنه وه، ههروه ها بۆی ههیه له ده ریادا پراو بکات و نیچیری ده ریایی بخوات، چونکه خوی زانا فرموویه تی: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَّعًا لَكُمْ وَلِلنَّيَّارَةِ...﴾ (۱۶) المائدة، واته: نیچیری ده ریایی و خوارده مه نی ده ریاتان بۆ حلال کراوه که لک و سووده بۆ خوتان و بۆ کاروان و ریوار.

ههروه ها بابای خاوه نیحرام بۆی ههیه هه رجواندارو زینده وه ریکی درنده و زینابه خش بکوژی و له خوی دوور بخته وه، به لگه شیان کۆمه لیک فرمووده ی پیغه مبهری خوا و ﷺ بۆ وینه:

(۱) هه مان سدرچاوه ی پیتشو.

* ((عن عائشة رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: خمس من الدواب كلهن فاسق يقتلن في الحرم: الغراب والحداة والعقرب والفأرة والكلب العقور)) متفق عليه، واته: پینچ ژیاندار که هه موویان خراپه کارن بابای خاوهن ئیحرām له هه ره مـدا بۆی هه یه بیانکوژی: قه له ره شه (یان قه له به له که) و باشوو و دوو پشک و مشک و سه گی خه لک گر.

شایانی باسیشه که زۆریه^(۱) زانایان پایان وایه که جگه لهم پینچ ژیانداره هه ژیاندارو زینده وهریکه دیکهش که زیانبهخش بیت هه مان حوکمی هه یه، وهک مار (حیة) که له (صحیح مسلم) یشدا هاتوه گورگو و شیرو پلنگ و زهرده واته و ژهنگه سووره و نه سپی و گیچ و .. هتد.

هه ندیکیشیان^(۲) کوشتنی کیچ و نه سپی و رشک به ناپه سند (مکروه) ده زانن، چونکه پینچه وانهی حالتهی حج کردن و ئیحرām و، جوړیکه له خزمه تکردنی جهسته (ترفيه الجسد)، وه ده لاین هه رکه سیك نه سپی و کیچ له خوی بکوژی و باشه ته گهر پارووه خواردنیکیش بیت فیدی به دات^(۳).

پیویسته نه وهش بگوترئ که سه رجه م یان لانیکه م زۆریه زانایان کوشتنی چه ند گیانداریک له هه موو حالیکدا به هه پام ده زانن و کوشتنی هه ر گیاندارو زینده وهریکه بی زیانیش به لای که مه وه به ناپه سند (مکروه) ده زانن، له وباره شه وه چه ند ده قیک له سوننه ت به به لگه دیننه وه بۆ وینه:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ نهی عن قتل أربع من الدواب: النملة والنحلة والهدد والصرد)) رواه أبو داود باسناد صحیح علی

(۱) پروانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۵۱۲، که گوته ویه تی: (وذهب الجمهور كما تقدم الى الحاق غير الخمس بها في هذا الحكم).

(۲) پروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۲۸۵.

(۳) پروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۱۷.

شرط البخاري و مسلم، واته: پیغه مبهه ﷺ کوشتنی چوار زینده وهری قه دهغه کرده: میرووله و ههنگ و پهوپو و سلیمان و صورده ^(۱).

دیاره بۆق (ضفدع) و پهره سیلکه و حاجی لهق لهق و شه مشه مه کویره ش هه مان جوژن و هه مان حوکمیشیان ههیه ^(۲)، ههروه ها هه ر ژیانداریتیکی دیکه ی وهك نهوانیش.

* ئه و فهرموده یه ی که باسی گه زانی یه کیك له پیغه مبهه رانی خوا ﷺ له لایهن میرووله یه که وه و فرمانکردنی به سووتاندنی شاره میرووله که و گله یی لیکردنی له لایهن خواوه ده کات، که (بخاري و مسلم) له (أبو هريرة) یان گیراوه ته وه.

- (۱) صورده (الصرد) وهك (المعجم الوسيط)، ص ۵۱۲، گرتوویه تی: بالنده یه کی سهرو دهنووک زله له چۆله که گه وهره تره و میش و مه گه زو زینده وهرو شتی وا ده خوات و پاو ده کات.
- (۲) سه رچاوه ی پیشو و هه مان بهرگ، ص ۲۸۴.

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزىڭىز كۆرۈپ تۇرىدىغان تەكلىپلەرنى
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مۇلازىمەت ئورۇنلاشتۇرۇڭىز

www.alibapir.net

English - غەربىي - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

AliBapir

YouTube icon

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇنىسا عەلى بابىر

QR codes for social media

به ندى شه شه

نەو شتانهی که نه ماوهی ئیجرامدا

مباح و پھوان

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىرى
Stay in touch on social media
بىز بىز مەلۇمات ئالماشماق

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR code for YouTube

خوینەری بەرێژ!

لە بەندی پێشوو دا بە گوشاویی باسی ئەو شتانه مان کرد کە لە کاتی ئیحرا م هەبووندا قەدە غەن و بە کردنیان فیدیە پتویست دەبی، جا ئەو لێرە شدا سەر جەم ئەو شتانه دە خەینە پروو کە لە کاتی ئیحرا م دا مویاح یان ئەو پەری ناپە سەند (مکروه) ن بە پای هەندیک لە زانیان و ئینسان بە کردنیان گونا حبار نابێ و فیدیە ی ناکەوێتە سەر:

١- خو شـۆردن:

زانیان لە سە ئەو یە کدەنگن کە شتیکی مویاح و پەوایە بابای ئیحرا م گرتو و بە ئاوێ خۆی بشوات و خۆیشی لە ئاویدا نقووم بکات، (نوی) لە (ماوردی) یەو هیناویەتی کە ئەم مەسە لە یە زانیان تیدا جیا وازنین^(١)، بە لگەشیان ئەو دە قە یە کە (بخاری و مسلم) لە (أبو أيوب) هەو گیراویانە تەو: ((عن أبي أيوب رضي الله عنه: رأيت رسول الله ﷺ يغتسل وهو محرم))، واتە: پێغە م بەری خوا م ﷺ بینی کە لە کاتی کدا لە ئیحرا م دا بوو خۆی دە شۆری.

بە لām وە ک پێشتریش با سمان کرد (أبو حنيفة ومالك) رایان وایە کە ئە گەر بە صابوون و شتی وا بیت بە مە بەستی خۆ خا وێنکردنە وەو چلک و چە پەر لا بردن بێ دروست نیەو فیدیە شی دە کەوێتە سەر^(٢)، منیش هەر چە ندە لە بە ندی پێنجە م دا ئەم رایە م پێ پە سەندتر بوو بە بە لگە ی ئەو کە لە سەر جە م دە قە کاندە وا دە بینرێ کە تۆزو خۆ لای بوون و چلکێ و دژوینی لە حە جیدە شتیکی ویستراوی، بە لām ئیستا دە لیم: مادام فەر موودە ی راست (صحيح) هە بی کە پێغە م بەر ﷺ فەرمانی

(١) بروانه: (المجموع)، ج ٧، ص ٣١٨.

(٢) هەمان سەر چاوە بەرگ لا پەرە، وە بروانه: (المفصل)، ج ٢، ص ٣١٩-٣٢١.

کردو ە حاجىيەك كە ولاخەكەى فېرى داو ە مردو ە بە ئاوو سىدر^(۱) بشۆرى ((...إغلسو ە بماء وسدر)) متفق عليه، كەواتە ناچارىن بلىين ەەر راي زۆرى ە (شافعى و أحمد وابن المنذر)يان لەنىودان راست تر ە ئەوپەرى بەكارهيتنانى صابوون و لابردنى چلك و چەپەر ناپەسەند (مكروه)ە، بەلام ناتوانىن بلىين: ەرامە.

۲- چوونە ژىر سىبەر و سىبەر لەخۆگردن:

ئەمىش زۆرى ە زانايان بە موباحى دەزانن ە ەندىكىشيان بەناپەسەند ە ەندىكىشيان بۆ كەسەك كە لە ەالتەى رى كردن (سىر) دابى بەدروستى نازانن، بەلام بۆ باباي دانىشتو بەدروستى دەزانن، بەلام بىگومان راي زۆرى ە (شافعى و ثورى وربيعة وابن عينية وابن المنذر)يان لەنىودان راست تر ە، چونكە ەك (ابن المنذر) گوتوويەتى: ەيچ دەقىكى راست لەوبار ە نى ە قەدەغەى كرديت ە ەر شتىكىش كە بۆ باباي ئىحرام نەگرتو (حلال) رەواى، بۆ ئىحرام گرتو (محرم)ش رەواى ە، مەگر دەقىكى راست (صحيح) پىشگىرى لى بكات^(۲).

ئىجا وىراى ئەمەش دەقى راست ەيە كە پىغەمبەر ﷺ سىبەرى لىكراو ە:

* ((عن أم الحصين رضي الله عنهما قالت: حجبت مع النبي ﷺ حجة الوداع فرأيت أسامة وبلالا وأحدهما أخذ بخطام ناقة النبي ﷺ والآخر رافع ثوبه يستره من الحر حتى رمى جمره العقبة)) رواه مسلم، واتە: لەگەن پىغەمبەر دا ﷺ ەجى مالتاواى (حجة الوداع)م كرد، جا (أسامة وبلال)م بىنى خوا لىيان رازى بى يەكىكيان ريشمەى ەوشترەكەى پىغەمبەرى ﷺ بەدەستەو ەبو، ئەوى دىكەشيان پۆشاكەكەى خۆى بلند راگرتبو لەبەر گەرما سىبەرى لىدەكرد، ەتا بەردو ەچكەكانى بە جەمەى ەقەبە دادان.

(۱) سىدر گەلەى درەختى (نىق)ە.

(۲) بروانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۱۹-۳۲۰، ە (الفقه الاسلامى)، ج ۳، ص ۲۳۱۶.

۳- سەروریش شانەکردن و خۆ خوراندن بە نینۆک :

زانایان لەسەر ئەو یەكدهنگن كە دروستە بابای ئیحرام گرتوو بێجگە لە سەروریشی هەموو جەستەیی بخوړینن^(۱)، بەلگەشیان ئەم دەقیە كە (مالك) لە (موطأ) داھێناویەتی^(۲):

* ((عن علقمة بن أبي علقمة عن أمه أنها قالت: سمعت عائشة زوج النبي ﷺ تسأل عن المحرم: أيمك جسده؟ قالت نعم فليحككه وليشدد ولو ربطت يداي ولم أجد إلا رجلي لحككت))، واتە: داھێكی (علقمة) گوتوویەتی: گویم لێ بوو پرسیار لە عائشەیی ھاوسەری پێغەمبەر ﷺ کرا، دەربارەی بابای ئیحرام گرتوو؟ ئایا بۆی هەیە جەستەیی خۆی بخوړینن؟ گوتی: بەلێ با خۆی بخوړینن بەتوندیش، وە ئەگەر من هەردوو ك دەستیشم بەسترا بن و تەنیا لاقەكانم ما بن خۆم دەخوړینم.

بەلام بۆ خوراندنی سەروریش و شانەکردنیان زۆر^(۳) لە زانایان بە ناپەسەند (مكروه)ی دەزانن نەبادا مووی سەروریشی بكهونه خوارو هەلبقەندرین، كەواتە بەلگەیی بە ناپەسەند دانانی بە نینۆك سەروریش خوراندن و شانەکردنیان بەس مەترسی موو هەلقەندرانەو ئەگەر كەرابرێ سەروریش خوړین لەوبارەو دەلنابایی هیچی تێدا نیەو ناپەسەند نیە^(۴)، هەرچەندە خۆپاراستن و دووربینی (احتیاط)یش هەر چا كە.

(۱) پروانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۱۹-۳۲۰، وە (الفقه الاسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۱۵-۲۳۱۶.

(۲) پروانە: (الموطأ)، ص ۳۰۶، (باب: ما يجوز للمحرم أن يفعله).

(۳) پروانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۱۶.

(۴) ئەو زیاتر راویزچوون و ئەنجامگیری بەندەییە.

٤- چاوپشتن بە کل و قەترەو دەرمان تێکردنی چاوی:

زانایان لەسەر ئەو یەكەدەنگن كە بەمەبەستی چارەسەر (علاج) كل تێکردنی چاوی، ھەروەھا قەترەو دەرمان دروستەو ھیچی لەسەر نیە، ھەروەھا لەسەر ئەو ھەش یەكەدەنگن كە ئەگەر پتۆیست بوو بۆ چارەسەر كل (كحل) ە كە بۆنی خۆشی تێبکری دیسان دروستە، بەلام دوايی فیدیە دەكەوتتە سەر، بەلام ئەگەر ھەر بە شێوەیەکی ئاسایی چاوی بریژی و كلكەش بۆنی خۆشی تێدا نەبێ، ئەو ھەندێکیان كە (شافعی)یان لە نێودایە بە ناپەسندو زۆر بەش كە (أصحاب الرأي وشوري وإسحاق وأحمد وابن المنذر)یان لە نێودان بە موباحی دەزانن و^(١) پای زۆر بەش وێچووترە، مادام ھێچ بەلگە یەك لەسەر ناپەسند بوونی نیە.

٥- كە لە شاخ لە خوگرتن و خوین دان و خوین تێكران:

ئەمیش زۆر بەی ھەرەزۆری زانایان بە موباح و ھەندێکیشیان وەك (مالك)، مەگەر لەبەر ناچاری ئەگەرنا بەدروست (جائز)ی نازانن، بەلام پای زۆر بە كە (ثوري وإسحاق وشافعي وأحمد وابن المنذر)یان لە نێودان پاستتەرە، چونكە ئەم دەقە پشتگیری پایەكەیان دەكات^(٢): ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ إحتجم وهو محرم)) رواه أحمد والبخاري ومسلم وأصحاب السنن، واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ لە كاتیكدا كە ئیحرامی ھەبوو كە لە شاخی لە خۆی گرت.

تێبینی: ئاشكراشە كە كاتی خۆی تەنیا خوین لە جەستە دەرھێنان ھەبوو بە ھۆی كە لە شاخ گرتن (حجامة) و خوین لە دەمار گرتن (فصد) ەو، بەلام خوین تێکردن

(١) بروانە: (المجموع)، ج ٧، ص ٣١٨.

(٢) ھەمان سەرچاوەو بەرگ، ص ٣١٩.

نه بووه بۆیه باس نه کراوه، نه گهرنا هه وه یه کن و یه ک حوکمیشیان ههیه،
بۆیهش له سه ره باسه که دا پێکه وه م هینان.

٦- پۆشینى په شته مائى رهنگدار (لبس الثياب المصبغة):

ئه میان زۆریه ی زانایان به ناپه سه ند (مکروه) ی ده زانن، به مه رجیک بۆندار نه بیته
نه گهرنا چه پامه، به لگه ی ناپه سه ند بوونیشی ئه م ده قه یه^(١): ((عن أسلم بن عمران
أن عمر ابن الخطاب رأى على طلحة بن عبيدالله ثوبا مصبوغا وهو محرم فقال
عمر عليه السلام: ما هذا الثوب المصبوغ يا طلحة؟ فقال: طلحة: يا أمير المؤمنين إنما هو
مدر، فقال عمر: إنكم أيها الرهط أئمة يقتدي بكم الناس فلو أن رجلا جاهلا رأى
هذا الثوب لقال: إن طلحة بن عبيدالله كان يلبس الثياب المصبغة في الإحرام، فلا
تلبسوا أيها الرهط شيئا من هذه الثياب المصبغة)، واته: عومه ری کور ی خه تتاب
(خوا لیبی رازی بێ) به رگیتکی رهنگداری به (طلحه بن عبيدالله) وه (خوا لیبی رازی
بێ) بی نی که له ئیحرām دا بوو، جا عومه ر گوتی: ئه م به رگه رهنگ کراوه چیه ئه ی
طه لحه؟! طه لحه ش گوتی: ئه ی فه رمانه ی بر واداران ئه مه خاکیه، عومه ر گوتی:
ئه ی کۆمه لئى ها وه له پێشینه کان ئی وه پێشه وان خه لکی چاوتان لى ده که ن، ئیستا
نه گه ر پیاویکی نه زان ئه م پۆشاکه بیینی، ده لئى: طه لحه ی کور ی عوبه یدوللا له
نیحرām دا به رگی رهنگکراو ده پۆشی، جا ئه ی کۆمه لئى دانسقه و چاولی کراو-
هیچ شتی که له و پۆشاکه رهنگدارانه مه پۆشن له کاتى ئیحرām دا.

(١) بر وانه: (الموطأ)، ص ٢٨٠، (باب: لبس الثياب المصبغة في الإحرام).

۷- تەماشاکردنی ئاویئە:

زۆربەى ھەرەزۆرى زانایان کە (اسحاق وأحمد ابن المنذر)یان لە نیتودان، رایان وایە کە تەماشاکردنی ئاویئەش بۆ بابای ئیحرامدار موباحە، ھەندیکیشیان کە (مالك)یان لەنیتودایە رایان وایە ئەگەر ناچار نەبێ ناپەسەندە، بەلام پای زۆربە راسترەو ئەم دەقەش پشتگیریهتی^(۱): ((عن نافع أن ابن عمر نظر في المرأة وهو محرم)) رواه الشافعي والبيهقي بإسناد صحيح على شرط البخاري ومسلم، واته: عەبدوللای کورپی عومەر کە لە ئیحرام دا بوو تەماشای ئاویئەى کرد.

۸- قسەکردنی ئاسایی:

تێکرای^(۲) زانایان لەسەر ئەو کۆکن کە بابای ئیحرامدار بۆی ھەبە ھەر جۆرە قسەبەکی ئاسایی بکات، بەلام ھەمووشیان بەپەسەندى دەزانن کە بەزۆرى سەرگەرمی زیکرو فیکرو پارانەو بێو جگە لە قسەى خێرو چاکە ھیچی دیکە نەتێو خۆی لە قسەى پووج (لغو)و بێکەلک بپاریزێ، چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيرا أو ليصمت)) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن إلا النسائي، واته: ھەر کەسێک بڕوای بە خواو پۆژی دواى ھەبە با یان قسەى چاک بکات، یان بێدەنگ بیت.

ئەگەرنا زانایان گوتوویانە بابای ئیحرامدار بۆی ھەبە قسەى موباح و ئاسایی بکات، ئەگەر شیعریش بیت بەتایبەت لەو جۆرەى کە پێغەمبەر ﷺ لەبارەى ھەو فەرموویەتی: ((إن من الشعر لحكمة)) رواه أحمد والبخاري وأبو داود وابن ماجه، واته: شیعرى وا ھەبە حیکمەتە.

(۱) بڕوانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۲۱.

(۲) ھەمان سەرچاوە بەرگ، ص ۳۲۰.

بہندی حہوتہم:

**چۆنییه تی ئیحرام شکاندن و
ته‌واو کردنی حه‌ج و عومره**

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىرى
Stay in touch on social media
بىز بىز مەلۇمات ئالماشتۇرۇش

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

QR codes for social media and website

شتیكى ئاشكرايه كه بابای حاجی و عومرپە كەر هەر كاتێك پایەو فەرزەكانی هەركام لە حەج و عومرپەیان تەواوکردن و بەوجۆرەى كه خستمانەپروو ئەنجامیان دان، ئەو بەزێان پەروایە كه ئیحرام بشكێنن و كۆتایی بە حەج و عومرپەكەیان بهێتن.

جا سەرچەم زانایان لەوبارەووە لەسەر ئەوە پێككەوتوون كه ئیحرام شكاندن و كۆتایی پێهێنانى خواپەرستییهكانى حەج و عومرپە (إتمام مناسك الحج والعمرة) بەدوو قۆناغ ئەنجام دەدرێ:

قۆناغى يەكەم: ئیحرام شكاندنى يەكەم (التحلل الأول):

كه ئیحرام شكاندنى گچكه (التحلل الأصغر) یشى پێ دەگوترێو ئەمیش بە ئەنجامدانى دوو شت لەم سێیانە دیتەدى:

أ- وردەبەرد هاویشتن بۆ جەمپەى گەورە كه جەمپەى عەقەبە (جمرة العقبة) یشى پێ دەگوترێو وەك پێشتر پووئان كەردەو پێش نێوەرۆى پۆزى دەیه مى (ذو الحجة) كه بە پۆزى قوربانى سەرپرین (يوم النحر) ناسراو، جێبەجێ دەكرێ.

ب- سەرى خۆتاشین، یان كورتكردنەو (الحلق أو التقصير)، كه ئاشكرايه بۆ ئافەتان بەس كورتكردنەو دروستە.

ج- بەدەورى كەعەبەدا سووڕانەو پاش شوڤبونەو لە عەرپەفات كه بە (طواف الإفاضة) ناو دەبرێ، هەرەها بە طوافى پایە (طواف الركن) یش.

جا بەم ئیحرام شكاندنى يەكەمە بەپای زۆربەى زانایان كه (حەنەفییەكان و شافعیییەكان و حەنبەلییەكان) یان لەنێودان هەموو شتێك بۆ ئینسان حەلāl دەبێ وەك پێش ئیحرام بەستن، جگە لە جیماعى و هاوسەر و پێشەکییەكانى، بەلام

مالیکییەکان پاریان وایە کە وێرایی ئەو پراووشکارو بۆنی خۆش بەکارهێنانیش هەر بە قەدەغەیی دەمینێتەو^(۱)، بەلگەی جەماوەری زانیان ئەم دەقەیه:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: إذا رميتم الجمرة فقد حل لكم كل شيء إلا النساء)) رواه النسائي وابن ماجه، وفي رواية أبو داود عن عائشة رضي الله عنها: ((إذا رميتم وحلقتم فقد حل لكم الطيب والثياب وكل شيء إلا النساء))، كە مانەكەیان پووین و ئاسانە.

مالیکییەکانیش بۆ قەدەغەبوونی پراووشکار ئەم ئایەتە:

* ﴿... لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ...﴾ المائدة ٩٥

وە بۆ قەدەغەیی مانەوای بۆنی خۆش بەکارهێنانیش ئەم دەقە:

* ((عن عبدالله بن الزبير رضي الله عنهما أنه قال: من سنة الحج إذا رمى الجمرة الكبرى حل له كل شيء حرم عليه إلا النساء والطيب حتى يزور البيت)) رواه الحاكم وقال: على شرط الشيخين.

قوناغی دووهم: ئیحرام شکاندن (التحلل الثاني):

کە ئیحرام شکاندن گەورە (التحلل الأكبر) ییشی پێ دەگوترێ، کە ئەمیش بە ئەنجامدانی شتی سێیەم لەو شتانە گۆمانن دێتە دی، کە بەزۆری بریتییە لە طوافی پایە یان (طواف الإفاضة)، چونکە مەگەر چۆن دەنا وردە بەرد هاویشتن بۆ جەمپەری گەورە و سەری خۆتاشین یان کورتکردنەو بەزۆری بەدوای یە کدا دێن.

(۱) بڕوانە: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۲۲۸۹-۲۲۹۰، هەروەها بڕوانە: (فقه السنة) ج ۱، ص ۷۴۱.

جا بەیە کەدەنگی تیڤرای^(۱) زانیان ھەر کاتیڤ بابای ئیحرامدار ئەو سێ شتانە ی ئەنجامدان ئەو لە ئیحرامداریی چۆتە دەری، بەلام ھەر پێویستە کە بەلای کەمەو دوو پۆژی دوایشی، واتە یازدە و دوازدە وردە بەردەکان بە سێ جەمەرەکاندا بدات و ئەگەر ھەرسێک پۆژەکان بێت و ھەفتا (۷۰) بەردووچکان تەواو بکات چاکتریشە.

ھەروەھا بێجگە لە ھەنەفیەکانیش زۆربەی زانیان بەفەپزی دەزانن کە ئەو ماوەیەش ھەر لە (مینا) بـمـیـنـیـتـەـو، ھەرچەندە لە ھالەتی ئیحرامداریشدا نەماوە، وەك چۆن نوێژکەر بە سەلامی لای راست لە نوێژەکە ی دەچیتە دەری، بەلام داوای لیکراوە کە ھی دووھمیش ھەر بداتەو، ئەوەندە ھەیە سەلامدانەو ی دووھمی نوێژ سوننەتە، بەلام ئەو مانەوھە ی حاجی لە مینا فەپزە^(۲).

ئەو ی رابرد پوختە یەك بوو دەربارە ی چۆنیەتی ئیحرا م شکاندن و کۆتایی پێھێنانی ھەج و عومرە بەتایبەت ھەج.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/عەل بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

(۱) پروانە: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۲۲۹۰.

(۲) ھەمان سەرچاوە ی پیشوو.

رځپاڼدني مهكنهبي ماموئسا عهلي باپير

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

له نوره كومهلپه نيوهكان لهكاملان
Stay in touch on social media
نن سكه عير موانع الخواص الجوامع

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

رځپاڼدني مهكنهبي ماموئسا عهلي باپير

عالي باپير/ AliBapir

AliBapir

YouTube icon

كهتالبي
رځپاڼدني مهكنهبي ماموئسا عهلي باپير

QR codes for social media

به ندی هه شتم

چۆنیه تی ھەج و عومرە کردن

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىرى
Stay in touch on social media
بىز بىز مەلۇمات ئالماشماق

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

خوینەری بەپێزی و خۆشه‌ویستم!

خوایەرستیوان بێ بۆ پوونکردنەوه‌ی چۆنیەتی هەج و عومرە‌کردن سەرەتا هەجی مائاواویی پیڤەمبەری خوا ﷺ دەخەینەرۆو، پاشان بە کورتی و پوختی و بە ریز چۆنیەتی جێ‌به‌جێ‌کردنی کردەوه‌کانی هەج و عومرە دەخەینەرۆو، واتە ئەم بە‌نده لە‌دوو خالی سەرە‌کیدا پی‌شکەش دە‌کەین:

١- هەجی مائاواویی پیڤەمبەری خوا ﷺ:

دە‌قی تەر‌جە‌مه‌ی ئە‌و فەر‌موودە‌یه‌ی کە (مسلم) لە‌وبارە‌وه‌ هێ‌ناویە‌تی و گوتوویە‌تی: (أبو‌بکر بن أبي شيبه) و (إسحاق بن إبراهيم) هە‌ردوو‌کیان لە (حاتم)‌وه‌ بۆ‌یان باس کردم (أبو‌بکر) گوتی: (حاتم بن إسماعيل المدني) لە (جعفر بن محمد) ئە‌ویش لە بابی‌یه‌وه‌ بۆی گێ‌ڕامە‌وه، گوتوویە‌تی: ﴿چو‌وینە‌ لای (جابر بن عبدالله) خوای لی‌ی رازی بێ ئە‌ویش لە خە‌ڵکە‌که‌ی پرسی هە‌تا گە‌یشته‌ من، گوتم: من مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری عە‌لی کو‌ری حوسین‌ی کو‌ری (علي) کو‌ری (أبو طالب)م، ئە‌ویش دە‌ستی بۆ‌لای سە‌رم پ‌اک‌یشاو قۆ‌پ‌چه‌ی سەرە‌وه‌ی کراسە‌که‌م و پاشان قۆ‌پ‌چه‌ی خوا‌ره‌وه‌ی کردە‌وه‌ کە ئە‌و کاتە من تازە دە‌گە‌یشتم، لە‌پە دە‌ستی خستە سەر سین‌گم^(١)، ئن‌جا گوتی برا‌زای خۆم بە‌خێ‌ری‌ی، چیت دە‌وێ پ‌رسیار ب‌که، جا من‌یش پ‌رسیارم لێ‌کرد وە ئە‌و کاتە کو‌یر بوو وە کاتی نو‌یژ هات، جا هە‌ڵ‌ساو عە‌بایە‌کی لە‌خۆ وەر‌گرت، لە‌بەر گ‌چ‌که‌یی کە دە‌ی‌خستە سەر شانی ئە‌ول‌او لای دە‌گە‌یشتنە‌وه‌ یە‌ک، وە کراسە‌که‌شی لە‌ تە‌ن‌یشتی‌یه‌وه‌ لە‌سەر هە‌رزائیک دان‌رابوو، نو‌یژی بۆ‌مان کرد، ئن‌جا گوتم: دەر‌بارە‌ی هە‌جی پیڤەمبەر ﷺ هە‌وائ‌م بە‌یه ئە‌ویش بە‌دە‌ستی

(١) لە‌بە‌ری ئە‌وه‌ی تازە سال‌و گە‌نج بوو ویستوویە‌تی بی‌لا‌وێ‌تی‌تە‌وه‌و دلی خۆش ب‌کات، پ‌روانه: (شرح صحیح مسلم)، ج ٣، ص ٣٣٢٩.

ژماره‌ی نۆی دروست کردو گوتی: پیڼغه مبه‌ری خوا نۆ سالان مایه‌وه‌و ده‌جی نه‌کرد، ئنجا له‌ سالی ده‌یه‌مدا له‌نیۆ خه‌لکیدا جاریدا که پیڼغه مبه‌ری خوا ﷺ حج ده‌کات، جا خه‌لکیکی زۆر هاتنه‌ مه‌دینه‌وه، هه‌موویان ده‌یانویست چاو له‌ پیڼغه مبه‌ری خوا بکه‌نو وه‌ک وی بکه‌ن، جا له‌گه‌لی رۆیشتن هه‌تا گه‌یشتینه (ذو الخلیفه) له‌وئ (أسماء بنت عمیس)^(۱) موحه‌مه‌دی کوپی نه‌بویه‌کری بوو، وه‌ بۆ لای پیڼغه مبه‌ری خوا ﷺ نارد که چی بکه‌م؟ فه‌رمووی: خۆت بشۆو به‌ په‌رۆیه‌ک خۆت بپیچه‌وه‌و ئیچرام ببه‌سته، جا پیڼغه مبه‌ری خوا ﷺ له‌ مزگه‌وتی نوێزی کردو سواری حوشره‌که‌ی بوو، جا کاتی‌ک به‌ سواری حوشره‌که‌ی گه‌یشته‌ ده‌شت، ته‌ماشای به‌رده‌میم کرد هه‌تا چاو پرده‌کات له‌ سواری پیاده‌ هه‌بوو، هه‌روه‌ها له‌ لای راستی و لای چه‌پی و له‌ پشته‌وه‌ی به‌هه‌مان شێوه، وه‌ پیڼغه مبه‌ری خواش له‌نیومان دابوو، قورثانی بۆ ده‌هاته‌ خوارو ئه‌ویش مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌زانی، وه‌هه‌رچی نه‌و په‌فتاری پێ کردبایه‌ ئیمه‌ش کارمان پێ ده‌کرد.

جا پیڼغه مبه‌ر ﷺ ده‌نگی به‌خوا به‌یه‌کگرتن (لبیک اللّهم لبیک لبیک لا شریک لک لبیک إن الحمد والنعمه‌ لک والملك لا شریک لک) به‌رزکرده‌وه، خه‌لکیش هه‌ر به‌و وشانه‌ی که ئیستا به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌یانلێن، ده‌نگیان به‌رزکرده‌وه، وه‌ پیڼغه مبه‌ری خوا ﷺ به‌ره‌رچی هه‌یج وشه‌یه‌کیانی نه‌داوه‌ته‌وه، ئنجا پیڼغه مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ر (تلبیه) که‌ی به‌رده‌وام بوو. (جابر) خوا لێی رازی بێ گوتی: جگه‌ له‌ حه‌جی به‌ته‌مای هه‌یج شتیکی دیکه‌ نه‌بووین، عومره‌مان نه‌ده‌زانی، هه‌تا له‌گه‌لی هاتینه‌ لای مائی خوا، جا ده‌ستی گه‌یانده‌ به‌رده‌ ره‌شه‌که‌و سی‌جار به‌ خێرای و چواریشیان به‌ رۆیشتنی ئاسایی —به‌ده‌وری که‌عبه‌دا— سوورایه‌وه، دوا‌یی چوه‌ لای (مقام إبراهیم) سه‌لامی خوا‌ی لێ پێ وه‌ نه‌مه‌ی خویند: ((واتخذوا من مقام إبراهیم مصلی)) وه‌ (مقام)ی خسته‌ نیوان خۆی و کابه‌وه‌و نوێزی دابه‌ستن جا بابم ده‌یگوت:

(۱) که‌ هاوسه‌ری (أبو بکر الصدیق) بوو خوا لێیان رازی بێ.

وه پیشم وایه همر له پیغهمبهروهه ﷺ باسی ده کرد له دوو پکاته کاندای (قل هو الله أحد) و (قل یا ایها الکافرون) ^(۱) ی ده خویند، پاشان گه پرایهوه بۆ لای بهرده ره شه که وه دهستی گدیاندوهه پیی، دوایه له ده رگاکه وه بهروه صهفا چووو که لیی نزیک بۆوه، ((إن الصفا والمروة من شعائر الله)) ی خویند، وه فهرمووی: بهوه دهستی پیده کهم که خوا لییه وه دهستی پی کردوه، جا له صهفاوه دهستی پی کردو سهر که وته سهری و کاتیک مالی خوا ی بینی رووی کرده قیبله و تاکیتی و گه ورهیی خوا ی را گه یاندو فهرمووی: ((لا إله إلا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده ونصر عبده وهزم الأحزاب وحده)) ^(۲) وه لهو نیوانه شدا ده پاپرایه وه، ده لی:

سێ جار ان ئاوی کرد، پاشان بهروه مه پروه هاته خوار، ههتا کاتیک که پییه کانی بهروه نزمایی شیوه که شوپروونه وه به گورگه لۆقه پویشت، به لام که بهروه سهری تی هه لکشایه وه به پویشت پوایی ههتا گه یشته مه پروه، وه له سهر صهفا چی کرد بوو له سهر مه پروهش کردی، جا له جاری کۆتایی سهر مه پروه دا فهرمووی: نه گهر نه وهی تیپه ری بۆم بیته وه پیش قوریانی له گه ل خۆم ناهینم و نه میان ده که مه عومره، جا هه ر کامیکتان قوربانی نه هیئا وه با نیحرام بشکینن و نه م طموف و سه عی یه بکاته عومره ^(۳)، لهو کاته دا (سراقة بن مالك بن جعشم) هه لساو گوتی: نهو پیغهمبه ری خوا ﷺ ئایا ههر بۆ نه م سالمان یان ههر بۆ هه میشه یه؟! پیغهمبه ری خواش ﷺ په نهجی کانی هه ردووک دهستی خستنه نیو یه ک و دوو جار ان فهرمووی: عومره چوه نیو هه جه وه، نه خیر به لکو بۆ ههتا هه تایه.

(۱) واته: له پکاتی یه کهمدا پاش فاتیه (کافرون) و له پکاتی دووه می شدا (قل هو الله أحد) ی خویندوه.

(۲) پیشتەر مانامان کردوه بۆیه لیته دووباره ی نا که یته وه.

(۳) که نه م جۆره هه ج کردنه پیی ده گوتری (تمتع) و نه وهی پیغهمبه ریش ﷺ (قران) ه.

وہ عدلی خوا لئی رازی بی کہ لہ یەمەنەوہ ہاتبۆوہ حوشتی ہینابوون چووہ لای پیغەمبەر ﷺ (فاطمە) ی بینی خوا لئی رازی بی لہوانەییہ کہ ئیحرامیان شکاندوہ بەرگ و پۆشاک ی رەنگداری پۆشیوہ و چای پشتوون، عەلیش لہویارەوہ گلەیی لیکرد، ئەویش گوتی: بایم بەمە فرمانی پی کردووم، گوتی: جا عەلی لہ عیراق دەیگرت منیش چووہ لای پیغەمبەر ی خوا ﷺ کہ گلەیی لہ (فاطمە) بکەم و ئەوی لی ھان بەدەم کہ لیپرسینەوہ ی لہ گەل بکات لہ سەر ئەوہ ی کہ کردوویەتی! وە لہویارەوہ کہ لہ دەمی پیغەمبەرەوہ ﷺ دەیگیرایەوہ لئی پیرسم، جا کہ ھەوالم پێدا من لہویارەوہ گلەیی لئ کردوہ، فرمووی: راست دەکات (تنجا فرمووی) ئەوہ کاتیەک کہ ئیحرامت بە حەج بەست چیت گوت؟ دەلی گوتم: ئەوی خوایە ئەوہ من دەنگ بەرز دەکەمەوہ و ئیحرام دەبەستم بەو شتە ی کہ پیغەمبەرە کت ئیحرامی پی بەستوہ و فرمووی: دەجا... من قوربانیم ھینان تۆش جار ئیحرام مەشکینە، دەلی: جا ئەو کۆمەلە قوربانییە ی کہ عەلی لہ یەمەنەوہ ھینابوونی و ئەوہ ی کہ پیغەمبەر ﷺ ھینابوونی سەد (۱۰۰) سەر بوون. ئیدی سەر جەم خەلکی ئیحرامیان شکاندو سەری خۆیانیان کورت کردوہ، بیجگە لہ پیغەمبەر ﷺ و ئەو کەسانە ی کہ قوربانیان ھینابوو.

تنجا لہ پۆژی تەرویەدا پرویان کردە مینا، وە ئیحرامیان بە حەج بەست وە پیغەمبەر ی خواش ﷺ سوار بوو، وە نوێژەکانی نیوہ پۆو ئیوارە و شیان و خەوتنان و بەیانی لەوئ (واتە لہ مینا) کرد، تنجا ھەتا خۆرکەوتن مایەوہ و فرمانی کرد کہ چادریکی لہ موو چنراوی لہ نەمیرە بۆ ھەل بەدن.

ئەوجار پیغەمبەر ی خوا ﷺ کەوتە پئی و قورپەشیەکان دلتیا بوون کہ لہ لای (المشعر الحرام)^(۱) رادەوہستئ، وەک چۆن قورپەش لہ سەر دەمی نەفامیئتیدا

(۱) مەشعەری حەرەم شاخۆلکەییە کہ لہ موزدەلیفە پئی دەگوترئ: قوزەح، ھەندیکیش گوتوویانە سەر جەم موزدەلیفە مەشعەری حەرەم و قورئانیش ئەوہ دەگەینئ، پڕوانە: (شرح صحیح مسلم) ج ۳، ص ۳۳۴.

دهیانکرد، به لām پیغه مبهری خوا ﷺ رەت بوو ههتا هاته عه‌ره‌فات، وه بینی ئەوه چادره‌که‌ی له نه‌میره بۆ هه‌ل‌دراوه‌و له‌ویدا دابه‌زی و سه‌قامگیر بوو، هه‌تا کاتی‌ک که خۆر لایدا فه‌رمانی کرد خوش‌ت‌ره‌که‌یان بۆ جل کردو هاته لای (بطن الوادي)^(۱)، جا له‌وێ و تاری بۆ خه‌ل‌کی داو فه‌رمووی: {بینگومان خوین‌تان و مالتان و سامانتان وه‌ک قه‌ده‌غه‌یی ئەم پۆژه‌تان له‌م مانگه‌تان و له‌م ولاته‌تاندا (به‌ناهق) لی‌تان قه‌ده‌غه‌یه‌! بزانی که هه‌ر شتی‌ک په‌یوه‌ندی به نه‌فامی‌تییه‌وه بی له ژیر ئەم دوو پییه‌م‌دایه، وه خوین‌ه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی‌تی به فه‌وتاو (هه‌ر) داده‌نه‌رین، وه یه‌که‌مین خوین که به به‌زایه‌چووی داده‌نی‌م له خوین‌ه‌کانمان خوینی (ابن ربیع‌ه بن الحارث) که له نیو تیره‌ی (بني سعد) به دایه‌ن درابوو، تیره‌ی (هذیل) کوش‌تیان، هه‌روه‌ها سوود (ربا‌ی) سه‌رده‌می نه‌فامی‌تی به فه‌وتاو داده‌نی‌م، وه یه‌که‌مین سوود که به به‌زایه‌چووی داده‌نی‌م، سوودی خۆمانه، سوودی (عباس بن عبدالمطلب) ئەوه هه‌مووی به فه‌وتاو حیسابه (واته: هیچ که‌س بۆی نیه داوای ئەو جوړه خوین و سوودانه بکاته‌وه).

وه ده‌رباره‌ی ژنان پارێز له خوا بکه‌ن، چونکه ئی‌وه به ئەمانی خوا وه‌رتان گرتوون و به ئیزن و فه‌رمانی خوا داوینیان‌تان هه‌لاک کردوه، وه مافی ئی‌وه‌یه له‌سه‌ریان که هه‌ر که‌سی‌ک هه‌ز له چاره‌ی نه‌که‌ن نه‌هێلن بینه مالتان و فه‌رموویان نه‌که‌ن^(۲)، وه نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان کرد (وه به نامۆژگاری کردن و واز له سه‌رجیی هینانیان چاک نه‌بوون) ئەوه بۆ ته‌مبێ کردنیان به شی‌وه‌یه‌ک که زۆر توند نه‌بی

(۱) (بطن الوادي) بریتیه له دۆلی (عرته)، که به‌پای زۆریه‌ی زانیان له پیزی عه‌ره‌فاتدا ناژمی‌ری به‌لام (مالك) گوتوویه‌تی: نه‌ویش هه‌ر عه‌ره‌فاته، به‌پاوه: (شرح صحیح مسلم)، ج ۳، ص ۳۳۴۴.

(۲) (نوي) گوتوویه‌تی: هه‌ر که‌سی‌ک له خزم و بینگانه‌و پیاو و ناهه‌ت، می‌رد هه‌ز له چاره‌ی نه‌کات دروست نیه ژن فه‌رمووی لێ بکات، با می‌رده‌که‌ی به‌پاشکاویش لێ قه‌ده‌غه نه‌کات، مادام بزانی که می‌رده‌که‌ی هه‌ز له چاره‌ی ناکات، به‌پاوه: (شرح صحیح مسلم)، ج ۳، ص ۳۳۴۷.

لێیان بدەن، وە مافی ئەوانیشە بەسەر ئێوەوە کە بە چاکەو بەشیوەی باو بژێوو بەرگو پۆشاکیان بۆ داوین بکەن.

وە شتیەکم لە نێوتان بەجی هیشتووە کە ئەگەر چاک دەستی تێبگرن، هەرگیز پاش پەپەرەییەتانی لێی سەرگەردان نابن، ئەویش کتیبی خواپەر.

وە ئێوەش دەربارەی من پرسیارتان لێ دەکریت، جا ئایا چی دەلێن؟ گوتیان: شایەدی دەدەین کە بەراستی تۆ پەیمانی خوات پێراگەیانندین و جی بەجیت کردو دڵسۆزی و پەرۆشییت نواند، ئەویش بە پەنجە شایەتمانی ئاماژەی بەرەو ئاسمان کردو بەرزێ کردووەو پرووی پێکردو خەڵکەکو فەرمووی: (اللَّهُمَّ اشهد اللهم اشهد) ئەو خواپەرە شایەد بە! ئەو خواپەرە شایەد بە، سێ کەرەتان.

پاشان بانگی داو قامەتی خوێندو نوێژی نیوهرۆی کرد، دواپی قامەتی خوێندو نوێژی ئێواری کرد، وە لە نێوانیاندا هیچ نوێژی نەکرد.

ئەنجا پێغەمبەری خوا ﷺ سواریبوو هەتا هاتە شوینی پراوەستان (موقف) لە عەرەفات و پرووی کردە قیبلەو زگی حوشرەکە کە بە (قصواء) ناسراوە کردە تاتەبەرەکان (صخرات) و پێچکەو ئاپۆزایی خەڵکەکە خستە بەردەمی خۆی، ئەنجا هەر ئاوا بە پراوەستاوی مایەووە (زیکرو پارێنەوێ کرد) هەتا خۆر ئاوا بوو وە زەرەش تۆزێک پۆشیشتو قورسی خۆر و ن بوو^(١).

ئەنجا پێغەمبەری خوا ﷺ، کە (أسامة)ی لە پشت خۆیەو سواریکردبوو، بەرەو موزدەلیفە شۆپڕۆو، لە کاتی کدا کە هیندە جلەوی (قصواء) توند کردبوو سەری لە قەرپووزی کورتانەکە دەدا، وە بەدەستی راستی ئاماژەی دەکردو دەیفەرموو: "ئەو خەڵکینە ئارامیی، ئارامیی" هەر کات دەگەیشتە گردێک لە گردۆلکەکان

(١) چونکە هەم بە (جبل) و هەم بە (جبل)یش هاتو، جا یەکەمیان پێچکە بەستنی خەڵک و دووهمیشان خەشامات و ئاپۆزایی دەگەینن، پێوانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٣، ص ٣٣٥.

تَوَزِيكَ جَلهوى بۆ شل ده كرد ههتا لى سهرده كهوت، تا هاته موزده لىفه، جا لهوى نوێزى شیوان و خهوتنانى به بانگێك و دوو قامهت كردو ههچ نوێزى سوننه تی له نىوانیاندا نه كرد، پاشان پێغه مبهرى خوا ﷺ ههتا سپێدهى به یانى پاكشاو خهوت، وه كاتێك به یانى بۆ رۆشن بۆوه به بانگێك و قامهتێك نوێزى به یانى كرد، ئنجا سواری حوشتره كهى (قصواء) بۆوه ههتا هاته لای مهشعهرى حهزام، جا لهوى روهو و قیبله وهستاو لى پارایه وهو (الله اكبر) ی كردو (لا اله الا الله) ی كردو به كتایی خوى پاگه یاندو ههروا به پاوه ستاوى مایه وه، ههتا تهواو دنیا پرووناك داهات، ئنجا بهر لهوى رۆژ ده ريكهوى كهوته رێ.

وه (الفضل بن العباس) ی له پشت خۆیه وه سوار كرد كه پیاویكى قژ جوانو سپى پێست و بهرچاو بوو، جا كاتێك پێغه مبهرى خوا ﷺ كهوته رێ چهند ئافره تێك كه ده رۆیشتن به لایدا رته بوون (فضل) یش دهستى كرد به سهرنجدانى پێغه مبهرى خواش ﷺ دهستى خسته سهر رووى (فضل) و (فضل) یش رووى به لایه كهى ديكه دا سووراندو هه ر ته ماشای ده كرد، دووباره پێغه مبهرى خوا ﷺ به لایه كهى ديكه دا دهستى خسته سهر ده و چاوى (فضل) رووى له لایه كهى ديكه ش وه رچه رخاندا، چونكه هه ر ته ماشای ئافره ته كانى ده كرد، ههتا گه یشته دۆلى موحه سسیر (وادی المحسر) تَوَزِيكَ و لاخه كهى خیرا كرد، پاشان نه و رێیهى نیه وراستى گرت كه به ره و جه مبهى گه و ره ده چى، ههتا هاته لای نه و جه مبهیهى كه له لای دره خته كهیه و كهوت به ردووچكهى تیگرتن، له گه ل هه ر به ردووچكهیه كدا (الله اكبر) ی ده كرد، كه وهك به ردووچكهى په لاپیتكه بوون و له (بطن الوادی) یه وه ده یهاریشتن.

دواى به ره و كوشتارگه (منحر) چوو، جا شهست و سێ (٦٣) حوشترى به دهستى خۆى كوشتنه وه، دواى دایه دهست عه لى و نه وى مابوون سهرى بپین، وه له قوربانیه كانى خۆیدا به شداری كرد، پاشان فره مانى كرد له هه ر حوشترێك پشكێكى بخریته مه نجه لێكه وه و كوڵینرا، وه له گوشته كه یان خواردو له چه لاهه كیشیان خوارد وه.

دوایی پیغه مبه‌ری خوا ﷺ سوار بۆوه‌و به‌ره‌و مائی خوا رو‌یشت‌و طه‌وافی کرد، وه‌ نویژی نیوه‌پۆی له‌ مه‌ککه‌ کرد، ئنجا هاته‌ لای (بنی عبدالمطلب) که‌ له‌ زه‌مزه‌م ئاویان ده‌دا به‌ خه‌لکی و فهرمووی: ئه‌ی وه‌چه‌ی (عبدالمطلب) هه‌له‌ینجن نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بوایه‌ که‌ خه‌لکی نه‌و ئا و پیدانه‌تان لی‌ بستینن منیش له‌گه‌لتان هه‌لمده‌هینجا، پاشان دۆلکه‌یه‌کیان دایه‌و لی‌ خوارده‌وه‌}.

شایانی باسه‌ که‌ ئه‌م فهرمووده‌یه‌ وێرای (مسلم) هه‌رکام له‌ (أبو داود ونسائی وابن ماجه‌)یش گێڕاویانه‌ته‌وه‌^(١) زۆر له‌ زانایان شه‌رح و پافه‌یه‌کی باشیان له‌سه‌ر کردوه‌ به‌ تایبه‌ت (أبو بکر ابن المنذر) که‌ وه‌ك (نووي) لی‌یه‌وه‌ نه‌قل کرده‌ سه‌دو په‌نجاو نه‌وه‌نده‌ جوړه‌ حوکه‌می لی‌ هه‌له‌ینجاون^(٢)، هه‌روه‌ها (نووي) خۆیشی چل (٤٠) لاپه‌ره‌ی بۆ ته‌رخان کرده‌^(٣).

٢- چۆن هه‌ج و عومره‌ ده‌که‌ی؟

دیاره‌ عومره‌ نه‌گه‌ر به‌ ته‌نیا بکری‌ جا چ پێش هه‌ج، چ دوا‌ی هه‌ج، وه‌ چ له‌ مانگه‌کانی غه‌یری هه‌جدا، نه‌وه‌ وه‌ك پێشتر باسمان کرد هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ ئیحرام بیه‌ست‌و پاشان طه‌وافی که‌عبه‌و هاتووچۆی نێوان سه‌فا و مه‌روه‌ بکات و له‌ کو‌تاییدا سه‌ری بتاش‌، یان کو‌رتی بکاته‌وه‌و به‌و جوړه‌ عومره‌که‌ی ته‌واو ده‌بێ.

به‌لام نه‌گه‌ر هه‌ج و عومره‌ وێکرا بکری‌ن نه‌وه‌ وه‌ك پێشتر پرونمان کردۆته‌وه‌ سێ حاڵه‌تی هه‌ن:

(١) بېروانه‌: (شرح صحيح مسلم)، ج ٣، ص ٣٣٢٧.

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌و به‌رگ، ص ٣٣٢٨.

(٣) که‌ لاپه‌ره‌ (٣٣٢٧) تا (٣٣٦٦)ی به‌رگی سێیه‌می (شرح صحيح مسلم) گرتۆته‌وه‌.

أ- (تمتع) که له نهسلای زماندا به مانای که لک و سود وه رگرتن دئو، له زاراوهی شهرعیشدا بریتیه له وهی که له مانگه کانی حه جدا ئیحرام به عومره بیه سترئ و پاش تهواوکردن و به جئ هینانی کرده وه کانی ئیحرام بشکینئ و، ئنجا دووباره ئیحرام به حه ج بیه سترئ و نهویش تهواو بکری.

ب- (قران) له نهسلای زماندا یانی پیکه وه جووت کران و کوکردنه وهی دوو شت و، له زاراوهی شهرعیشدا نهویه که حه ج و عومره له یه که سه فهدا کو بکرتنه وه، واته له کاتی ئیحرام به ستندا نیه تی نهجامدانی ههردووکیان بهینئ، جا زۆریه ی ههردو زۆری زانیان رایان وایه که له م جوړه حه ج و عومره کردنه دا بۆ ههردووکیان یه که طواف و یه که سه عی پیویسته، به لام (أبو حنیفة) پای وایه که ههردو کامیکیان طوافیکی و عومره یه کی سه ربه خوئی پیویسته^(۱)، دیاره پای جه ماوه ریش پاست و تهواوه، چونکه له چهندان فهرموده ی پاست و پاشکاودا هاتوه که بابای (قارن) طوافیک و سه عی یه کی به سن بۆ حه جه که ی و عومره کهیشی، بۆ وینه:

* ((من أحرَم بالحج والعمرة أجزاء طواف واحد وسعي واحد حتى يحل منهما جميعاً)) رواه الترمذي وصححه ورواه أيضا أحمد وابن ماجه بلفظ قريب منه عن ابن عمر رضي الله عنهما، واته: ههردو که سیک ئیحرام به حه ج و عومره بیه ستئ، نهو یه که طواف و یه که سه عی به سه، ههتا دوایی ئیحرامی ههردووکیان ده شکینئ.

ههروه ها عایشه خوا لئی رازی بی گوتویه تی: ((وَأَمَّا الَّذِينَ جَمَعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ فَإِنَّمَا طَافُوا طَوَافًا وَاحِدًا)) متفق عليه.

(۱) پروانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۲۸۴-۲۲۸۵.

وه پیغه مبهرد ﷺ به عائیشهدی فهرموو: ((يُحْزِيءُ عَنْكَ طَوَافُ بِالْصَفَا
وَالْمَرُوَّةِ عَنْ حُجِّكَ وَعَمْرَتِكَ)) رواه مسلم.

به لّام زانایان یه کده ننگن^(۱) که هه رکام له بابای: (متمتع) و (قارن) خوینیان
ده که ویتته سهر که مه پریک، یان بزنیک، یان حه وتیهک (۷/۱) ی حوشتریک یان
مانگایه که، چونکه خوی پهره و دگار فهرموو یه تی: ﴿...فَمَنْ تَمَنَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى
الْحُجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنْ أَهْذَى...﴾ البقرة ۱۹۶

ج- (افراد) که له نه سلی زماندا به مانای تاک کردنه وهی شتی و جیا کردنه وه یه تی
له غهیری خوی، به لّام له زار وهی شهر عدا بریتیه له له یهک جیا کردنه وهی حه ج و
عومره، به جوړیک که هه تا له کرده وه کانی حه ج نه بیته وه ئی حرام به عومره
نه به ستی و هه رکام یکیان به جیا له وی دیکه یان بکات.

نیستاش دواي نه وهی باسی چۆنیه تی عومره کردنمان کرد، چ به ته نیاو، چ
له گه لّ حه جی دا، با ئه مجار باسی چۆنیه تی حه جکردنیش بکهین، به لّام له سۆنگه ی
نه وه وه که له باسه کانی رابردوودا به وردی باسی هه موو کرده وه کانی حه جمان کرده
به پایه و فهرزو سوننه ته وه له سهر هه موویان به لگه و دهقه کانمان خستۆته پروو،
لیزه دا هه به کورتی و گوشراوی و به ریز باسی چۆنیه تی ئه نجامدانی حه ج و
جی به جی کردنی کرده وه کانی ده کهین:

یه کهم: هه رکاتی که ورتت بۆ سه فهری حه ج نزیک بۆوه، جوان خۆت بشۆو
نینۆ که کانی ده ست و پیته بکهو سیم لّت کورت بکه وه... هتد، جا ئه گهر بۆ
گه یشتنه میقات زۆری نه مابوو ده توانی بهرگی ئی حرامیش بیوشی که چاکتر
وایه دوو په شته مال یان پارچه قوماشی سپی پاک بن، ئه گهر نا ده توانی
سه عاتی که یان که متر بهر له گه یشتنه میقات بیوشی، وه له میقات یان له

(۱) پروانه: (المغنی)، ج ۳، ص ۳۳۴.

ئاست مىقات ئەگەر سواری فرۆكە بووی باشتريش وایه ئىحتیات بكرى و پیش گەشتنە مىقات نیهت بهیترى، ئەوەك لىتى تى پەپەرى و نیهت لە مىقات هیئانەكەت بۆ وەبەر نەكەوئ، دیارە سوننەتە پیش نیهت هیئان دوو ركات نوژییش بكرى دواى یەكسەر نیهت بهیترى و ئیحرام بەستری، جا ئەگەر بتەوئ بەتەنیا حەج بكەى و (مفرد) بى، ئەو نیهت و ئیحرامەكە بەس باسى حەجى تیدا دەكەى، بەلام ئەگەر بتەوئ سەرەتا عومرە و پاشان حەج بكەى و (متمتع) بى، ئەو بەس ئیحرام بە عومرە دەبەستى، وە ئەگەر بشتەوئ هەردووکیان پیکەو ئەنجام بدەى و (قارن) بى، باسى هەردووکیان دەكەى و نیهتى هەردووکیان دەهینى، ئنجا پاش ئیحرام بەستن و نیهت هیئان یەكسەر دەست بە گوتنى ((لبیک اللہم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، إن الحمد والنعمه لک والمملک، لا شریک لک)) دەکەى.

وہ بیجگە لە گوتنى (تلبیة) و زیكرو قورئان خویندن و پارانەو مەگەر بە ئەندازەى پێویست ئەگەرنا خۆت لەهەر جۆرە قسەیهكى ئاساییش بپاریزە، چ جایی قسەى خراب و حەرپام و شەرە دەندووگەو شەرە قسە لەگەڵ ئەم و ئەودا.

دووەم: پاشان کە چوویە شارى مەككەو چوویە مزگەوتى حەرپام و چاوت بە کەعبە کەوت سێ جار (اللہ اکبر) و (لا إله إلا الله) بکەو بپاریزە، ئەوجار یەكسەر برۆ طەوافى چوونە مەككەو (طواف القدوم) بکەو، ئەگەر (مفرد) بووی یان (قارن)، بەلام ئەگەر (متمتع) بووی ئەو یەكسەر سەعیش بکەو عومرەكەت تەواو بکە.

سێیەم: ئنجا ئەگەر (مفرد) یان (قارن) بووی ئەو دیارە ئیحرامت هەیهو نەتشانەندە، بەلام ئەگەر (متمتع) بووی و ئیحرامت شانەندەبوو، ئەو رۆژى هەشتەمى (ذو الحجة) کە رۆژى تەرپوێى پێ دەلێن، ئیحرام بە حەج ببەستەو، بچۆ بۆ مینا و نوێژەکانى نیوەرۆ ئیوارەو شێوان و خەوتنان و بەیانى لەوئ بکەو پاش هەلەهاتنى خۆرى رۆژى تۆیەمى (ذو الحجة) سەرەتا بەرەو

نەمێرەو کردنی نوێژەکانی نیوەرۆو ئیوارەش بە کۆکراوەیی و کورت کراوەیی، پاشان بەرەو عەرەفات بچۆ.

چوارەم: لە عەرەفاتیش لە هەر جێیەک بوەستی هەر دروستە، بەلام باشتەر وایە کە لەلای تاتە بەردەکان و پروو و قیبلە بوەستی و هەتا دواى خۆرئاواو بوون سەرگەرمى پارانەو و لالانەو و زیکر بى.

پینجەم: ئنجا پاش خۆرئاواو بوون بەتەواوى لە گەڵ بولێلدا بەرەو موزدەلیفە بچۆو لەوێش پاش کردنی نوێژەکانی شیوان و خەوتنان بە کۆکراوەیی و کورتکراوەیی، هەتا بەیانى ئیسپراحت بەکو پاش نوێژی بەیانى و پرووناك بوونەو و بەرەو مینا بەکو وە پى.

شەشەم: ئنجا کە چوویە مینا سەرەتا بچۆ حەوت بەردووچکە بە جەمپەى گەورەدا بە، پاشان ئەگەر قوربانیت هەبوو، یان خوینت لەسەر بوو بچۆ سەرى بپەرەو پاشان سەرت بتاشە یان کورتى بەکو، کە ئەمانەشت کرد گەشتوویە قۆناغى یەکەمى ئیحرام شکاندن، جگە لە چوونە لای هاوسەر و پیتشەکییەکانى هەموو شتیکت بۆ پەرەوایەو دەتوانى خۆت بشۆرى و پەشتەمالە کانت دابنیتى و خۆت بگۆرى و... هتد.

هەوتەم: پاشان بەرەو مەککەو مزگەوتى حەرام بچۆو طەوافى پایە (طواف الركن) کە (طواف الزيارة) و (طواف الإفاضة) شى پێ دەگوترى بەکو پاشان ئەگەر (مفرد) یان (قارن) بووى و پاش (طواف القدوم) سەعییت نە کردبوو ئەو سەعییش بەکو، دواى ئەوەش دەگەیه قۆناغى دووهم و کۆتایی ئیحرام شکاندن و دواى تەواوکردنی بەردووچکە هاویشتن بۆ سى جەمپەکان (رمي الجمار الثلاث) لە پۆژانى یازدە و دوازدە سێزدەى مانگدا یە کجاری خواپەرستی (منسك) یەکانى حەجە کەتت تەواو کردو و پاش طەوافى خوا حافیزی (طواف الوداع)، دەتوانى شارى مەککەى بەرپێژ بەجێ بهێلێ و بەرەو مال بەگە پێیەو.

بەندى ئۆيەم

چہند وردہ بابہ تیگی دیکہ

له‌بارهی حج و عمره‌وه

له ژوره ځمپاريه پيښه نه کيکاتلن
Stay involved on Social media
ننښه مخکې پر ميډيا اړخونه

ډاډه پالندې مخکښې عامونښت علي بابېر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابېر AliBapir

علي بابېر AliBapir

کډوالې
ډاډه پالندې مخکښې عامونښت علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

apk

ډاډه پالندې مخکښې عامونښت علي بابېر

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىن
Stay in touch on social media
ئىن ئەمەل غىر مەلەل ئەمەللىن

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

خوا پشتیوان بێ لێم بەندەش دا چەند بابەتێکی دیكە لەبارەی هەج و عومرەو دەتوێژینەو، کە لە باسەکانی رابردوودا یان هەر باس نەکران، یان زۆر بەکورتی و خێرای ئاماژەیان پێ کراوە.

١- ئایا دروستە هەج لە جیاتی زیندوو و مردوو بکری؟

أ- هەج کردن لە جیاتی زیندوو:

زۆربەی هەرە زۆری زانایان کە (أبو حنیفة و شافعی و أحمد) یان لەنێوان بە دروست و پەواو بگرە بە فەرزێ دەزانن کە کەسێک لەبەر پیری و کەنەفتی، یان لەبەر نەخۆشییەک کە ئومێدی چاکبوونەوێ نەماوە هەجی بۆ نەکری و پارەو ئیمکانیەتی هەج کردنیشی هەبێ، یەکیکی دیكە بکاتە جێدار (نائب)ی خۆی و هەجی لەجیاتی بکات، بەلام (مالك) رای وایە کە مادام خۆی لە توانایدا نەبێ لەسەری پێویست نیە^(١).

بەلام ئەگەر نەخۆشییەکی وابوو کە ئومێدی چاکبوونەوێ هەبوو، یان گیراو (مسجون) بوو وە هیوای ئازادکردنی هەبوو ئەو (شافعی و أحمد) دەلێن بۆی نیە کەس لەجیاتی خۆی بنێرێ و دەبێ چاوەڕێ بکات هەتا چاک دەبێتەو یان پرزگاری دەبێ، بەلام (أبو حنیفة) رای وایە کە بۆی هەیە و داوایش ئەگەر بۆی لوا پێویستە بیکاتەو، ئەگەرنا لەسەری لا چوو^(٢).

بەلگەی دروستبوونی هەج کردنی لە جیاتی زیندوو بۆ نەلواو، ئەم فەرموودەیە:

(١) پروانە: (المغني والشرح الكبير)، ج ٣، ص ١٧٧.

(٢) پروانە: سەرچاوەی پێشوو هەمان بەرگ، ص ١٧٩.

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة من خثعم قالت يا رسول الله إن فريضة الله على عباده في الحج أدركت أبي شيخا كبيرا لا يثبت على الراحلة، أفأحج عنه؟ قال: نعم)) رواه البخاري، واته: ئافره تێکی خەئەممی: گوتی: ئەو پێغه مبه‌ری خوا لە کاتی کدا فەرزێ حەجی خوا لەسەر بەنده‌کانی لەسەر بابەم پێویست بوو کە بۆتە پێڕێکی گۆره‌و لەسەر و لاخ پانه‌وستی، جا ئایا حەجی لەجیاتنی بکەم؟! فەرمووی: بەئێ.

بەلام مەرجی ئەو کەسە کە دەبێتە جێدار و حەج لەجیاتنی یەکیەک دەکات ئەوێه کە بۆ خۆی حەجی کردبێ، بە بەلگەئێ ئەم دەقە:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ سمع رجلا يقول: لبيك عن شبرمة، فقال: أحجبت عن نفسك؟ قال: لا، قال: فحج عن نفسك ثم حج عن شبرمة)) رواه ابوداود وابن ماجه وقال البيهقي هذا إسناد صحيح، واته: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ گوتی لە پیاویک بوو دەیگوت: (لبیک) لەجیاتنی شوپره‌مه‌، ئەوێش فەرمووی: ئایا بۆ خۆت حەجت کردووە؟ گوتی: ئە، فەرمووی: دەجا لەجیاتنی خۆت حەجی بکە، پاشان لەجیاتنی شوپره‌مه‌ش بیکە.

ئنجای ئەمەش کە کەسێک بۆ خۆی حەجی نەکردبێ دروست نیە لەجیاتنی یەکیەکێ دیکە بیکات رای زۆریه‌ی زانایانه‌^(١). وه وهك (ابن المنذر)یش ئەقلی کردووە زانایان سەرجه‌م لەسەر ئەوێه یەكده‌نگن کە کەسێک بۆ خۆی توانای هەبێ دروست نیە یەکیەکێ دیکە حەجی لەجیاتنی بکات^(٢).

(١) بڕوانه‌: (فقه الاسلامي)، ج ١، ص ٦٤٧، وه (المفصل)، ج ٢، ص ١٦٢-١٦٣.

(٢) بڕوانه‌: (المغني)، ج ٣، ص ١٨٠.

ب- حج کردن له جیاتی مردوو:

زانایان دەربارەیی حج کردن له جیاتی مردوو پرایان جیاوازه و بەشیکیان که (طاوس) و شافیعییه کان و حەنبەلییه کانیاں له نێودان، پرایان وایه که دروسته مردوو حجی له جیاتی بکری جا وه صیه تی کردبێ یان نا، به لām حەنەفییه کان و مالیکییه کان گوتویانه: مەگەر وه صیه تی کردبێ ئەگەرنا دروست نیه^(۱)، به لām بێگومان پای یەکمەم راست و تهواوه، چونکه چەند فەرمووده یەك له و باره وه هەن، بۆ وێنه:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة سألت رسول الله ﷺ عن أبيها مات ولم يحج، فقال: حجني عن أبيك)) رواه النسائي.

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة قالت لرسول الله ﷺ أن أمها ماتت ولم تحج أفيجزي عن أمها أن تحج عنها؟ فقال: نعم)) رواه النسائي.

وهك ده بێنێن پێغه مبه ر ﷺ له وه لāmی هه ر کام له و دوو ئافره ته که پرسیا ریا ن کرده ئایا دروسته له جیاتی بابو دایکیان حج بکه ن؟ فەرموویه تی: به ئێ.

۲- مەرج گرتن له کاتی ئیحرام به ستندا:

زۆربه ی زۆری زانایان به دروست (جائز) و بگره به په سه ندی ده زانن که بابای حاجی و عومره کەر له ده می ئیحرام به ستندا مەرج بگرن و بێن: له هه ر شوێنێك پێگامان لێ گراو بۆمان نه کرا، بۆمان هه بی که ئیحرام بشکێنێن، سوودی ئهم مەرج گرتن (اشتراط) هه ش ئه وه یه که له هه ر جێیه ك به هۆی نه خۆشی، یان پاره لێ بزربوون، یان پێگا لێ به سترا نه وه بۆیان نه کرا که حج و عومره که یان ته واو بکه ن، ئه وه بۆیان هه یه ئیحرام بشکێنن و فیدیه شیان ناکه وێته سه ری.

(۱) بڕوانه: (المفصل)، ج ۲، ص ۱۶۳.

به لّام (أبو حنیفة و مالک) رایان وایه که ئەو به مەرج گرتنه دروست نیه^(۱)! به لّام بێگومان رای زۆریه که (شافعی و أحمد و إسحاق و أبو ثور) یان له نیودا هەن راست و تهواوه، چونکه چەندان فەرمووده یان به دهستهوه هەن، بۆ وێنه^(۲):

* ((عن عائشة رضي الله عنها قالت: دخل رسول الله ﷺ على ضباعة بنت الزبير، فقال لها: أردت الحج؟ قالت والله! ما أجدني إلا وجعة، فقال لها: حجي واشترطي، وقولي: اللهم علي حيث حبستني)) رواه البخاري ومسلم واصحاب السنن، واته: پێغه مبهري خوا ﷺ چوو له لای (ضباعة)ی کچی (زبير) پیتی فەرموو: ده تهووی حەجی بکە؟! گوئی: به خوا پیم وایه نه خووش ده کهوم، پیتی فەرموو: حەجی بکەو مەرج بگەرە بلی: ئەو خوايه شوینی ئیحرām شکاندنێ من ئەو جییهیه که پێشگیریم لی ده کات.

۳- فیدیه^(۳) چیه و به چی و چی پێویست ده بێ؟

فیدیه به ده قی قورئان یه کیکه له سێ شتان، که خوی پهروهردگار ده ربارهی سەر تاشینی بابای ئیحرām دار خستونی هه روو: ﴿... وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ، فَنَ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ، فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ...﴾ (البقرة ۱۹۶)، واته: وه سەرتان مە تاشن تاكو قوربانیه که ده گاته شوینی کوشتنه وهی خو، جا نه گەر یه کیکتان نه خووش بوو یان سهری ئازاریکی هه بوو (پێویستی به تاشین بوو) ئەو به فیدیه بدات له پۆزووگرتن، یان به خشین یان سهربپین-ی مه، یان بز-تیک.

(۱) پروانه: (شرح صحیح مسلم)، ج ۵، ص ۳۲۶۴-۳۲۶۵.

(۲) سهراوهی پێشو، هه مان بهرگ، ص ۳۲۶۲.

(۳) زانایان ناوا پیتناسی فیدیه یان کردوه: (الفداء ما يقدم لله جزاءً لتقصير في عبادة، ككفارة الصوم والحلق ولبس المخيط في الاحرام...) پروانه: (المعجم الوسيط)، ص ۶۷۸.

پىغەمبەرى خواش ﷺ ئەندازەى ئەو پۇژووگرتن و بەخشىن و سەرپىنەى پوون کردۆتەو، وەك لەم فەرموودەیدا دەبینى^(۱):

* ((عن كعب بن عجرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ مر به زمن الحديبية، فقال له: أذاك هوام رأسك؟! قال كعب: نعم، فقال النبي ﷺ إخلق رأسك ثم اذبح شاة نسكا، أو صم ثلاثة أيام، أو أطعم ثلاثة أصع من تمر ستة مساكين)) رواه مسلم، وهذا لفظه البخاري وأصحاب السنن.

وەك دەبینین پىغەمبەرى خوا ﷺ کە دیتوویەتى ئەسپى زۆر ئەو هاوئەیان ناپەهەت کردو، پىی فەرموو کە سەرى بتاشى، پاشان بۆ پرکردنەوێ ئەو کەلێنەى یەکیك لە سێ شتان بکات و سەرپشك بێت کامیان هەلەبژێرى: سەرپىنى مەژیک یان بزىك، گرتنى سێ پۇژوو، سێ صاع لە خورما کە بدرێنە شەش ئەدار، واتە یەکی دوو مست، چونکە هەر صاعێك چوار مستە.

فیدیهش بەگشتى بۆ چوار شتان دەدرى :

۱- کردنى شتىك لەو شتانەى کە لە حالەتى ئیحرامدا قەدەغەکران، جگە لە جىماع، وەك لاگردنى مووى جەستەو سەرتاشىن^(۲)، نینۆك کردن، جل و بەرگی ئاسایی پۆشین، پێلاو دەپێ کردن، بۆنى خۆش بەکارهێنان، داپۆشىنى سەر بۆ پیاوو دەم و چاو بۆ ئافرەت، راووشکارو برپىن و شکاندنەوێ دارو درەخت و پوووەکی حەرەم، ماچ کردن و دەستبازی لە گەڵ ھاوسەر. بەلام جىماع دەبێتە ھۆی تێکدانى حەج و عومرەو دواى باسى دەکەین سزاكەى چۆنە.

(۱) بڕوانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ۵، ص ۳۲۳۹.

(۲) ئەو راي زۆرىيە، بەلام (اهل الظاهر) و (مالك) لە رىوايەتێکیدا دەڵێن: مووى هېچ شوتىك لە جەستەدا جگە لە ھى سەر فیدىيەى ناو، بڕوانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۲۲۲-۲۲۳.

ب- چواندنی یەکیەک لە فەرزه‌کانی حج، وه‌ك ورده به‌رد هاو‌یشتنه‌كان، ئیحرām به‌ستن له‌ میقات، شه‌و مانه‌وه له‌ موزده‌لیفه، شه‌و مانه‌وه له‌ مینا له‌كاتی ورده به‌رد هاو‌یشتنه‌كاندا، نه‌كردنی طه‌وافی خوا حافیزی و...هتد.

شایانی باسیشه‌ که پتویستبونی فیدیە بۆکردنی شتیك له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان (مخظورات)ی ئیحرām، وه‌ چواندنی یەکیەک له‌ فەرزه‌کانی حج هه‌موویان یان ده‌قی قورئان و سوننه‌ت یان له‌سه‌ره‌، یان یه‌کده‌نگی زانایان، یاخود به‌لای که‌مه‌وه یه‌کده‌نگی زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆریان^(١).

ج- و د- نه‌نجامدانی حج و عومره‌ به‌شیوه‌ی (تمتع) و (قران) نه‌میش زانایان له‌سه‌ری یه‌کده‌نگن که هه‌ر که‌سیک به‌ یه‌کیک له‌و دوو جۆره‌ حج و عومره‌ی کرد پتویسته‌ فیدیە بدات، (ابن قدامه) له‌وباره‌وه گوتویه‌تی: (لا نعلم خلافا في وجوب الدم على المتمتع والقارن...)^(٢).

ئنجا پتویسته‌ بزانی که نه‌و شیوه‌ فیدیە‌دانه‌ی باس‌مان کرد، دوو شت تۆزیک جیاوازیان تییدا هه‌یه‌:

أ/ فیدیە‌ی حج و عومره‌کردن به‌ شیوه‌ی (تمتع) و (قران) که بریتیە له‌ سه‌ربرینی مه‌رێك یان بزنیك، نه‌گه‌ر نه‌یبه‌و گرتنی ده‌رپۆژوو، سییان له‌كاتی هه‌جداو هه‌وتیشیان پاش گه‌رانه‌وه له‌ حج، که پێشتر پرونمان کردۆته‌وه.

ب/ فیدیە‌ی پاوو شکار و برپین و شکاندنه‌وه‌ی دارو دره‌خت و پوهه‌کی هه‌رم بێجگه‌ له‌ پوهه‌کی ئیذخه‌ر (الإذخر)، خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی فیدیە‌و که‌فاره‌تی پاوو شکار له‌كاتی ئیحرāmدا فه‌رمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

(١) بۆ وێنه: نیتوك نه‌مزانیوه هه‌ی ده‌قی له‌سه‌رین، به‌لام یه‌کده‌نگی زانایانی له‌سه‌ره‌ بێجگه‌ له‌ (داود الظاهري)، بڕوانه: (المجموع)، ج ٧، ص ٢٢٣.

(٢) بڕوانه: (المغني والشرح الكبير)، ج ٣، ص ٣٣٤.

فَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ

عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا ... (۹۵) المائدة ﴿۹۵﴾، واته: نهی نهوانه‌ی بروتان هیناوه له کاتیکیدا که نیحرامتان هیه نیچیر مه کوژن، وه هدرکه سیئک له نیته به نانه ست بی کوژی نهوه سزایه که ی وینه ی نهویه که کوشتویه تی له ناژه لان (حوشتر مانگا و مهرو بزن) دوو که سی دادگه رتان برپاری له سهر دده نه، بکریته قوربانی و به رهو که عبه بری، یان خواردن بو نه داران بکریته که فارهت، یان بارته قای نهو خواردنه پوژووو گرتن.

که سهرجه م زانایان جگه له (أبو حنیفة) ده لئین: ده بی چ جوړه ژیانداریکی راو کرده ناژه لئیکی هینده ی وی بکریته قوربانی، یان بارته قای نرخه که ی خواردن بدات به نه داران، یان له جیاتی ههر مست (مد) یئک خواردن پوژوویدک بگری.

به لام (أبو حنیفة) پای وایه که فیدیه که ی به پاره یه و نهو جار سهر پشک ده کری که قوربانییه کی پی بکری و سهری بری، یان بارته قای نهوه خواردن بکری و ههر نیو صاعی بداته نه داریک، یان له جیاتی ههر نیو صاع پوژوویدک بگری^(۱).

برینی دارو دره خت و پروه کی هه ره می مه که ش، مالیکییه کان گوتوو یانه تو له ی نیه، به لام نهوانی دیکه یه که ده ننگن له سهر تو له و فیدیه، جا هه رچی (أبو حنیفة) یه پای وایه که نرخه که ی بدری و ببه شریتوه، به لام شافیه ییه کان و هه نه لیه کان ده لئین: ده بی به گویره ی گه وره یی و گچکه می دره خته که ناژه لئیک سهر بری، وه: حوشتر، مانگا، مهرو، بزن، وه بو پروه که که ش به گویره ی نرخه که ی ناژه لئیک دیاری بکری و بکوژریتوه^(۲).

(۱) پروانه: (الفقه الاسلامی)، ج ۳، ص ۲۳۴۲.

(۲) سهرچاوه ی پیشو، هه مان بهرگ، ص ۲۳۴۳.

دهقی سوننه تیش له سهر قه ده غهیی برین و شکاندهوی دارو درهخت و پرووه کی
حه پره می مه که زۆرن، بۆ وینه^(۱):

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ يوم فتح مكة: إن هذا البلد حرمه الله، لا يعصده شوكه ولا ينفر صيده ويلتقط لقطه إلا من عرفها)) متفق عليه.

وفي رواية (مسلم): ((قال العباس: يا رسول الله إلا الأذخر، فانه لَقَيْنِهِمْ وليبوتهم: فقال ﷺ إلا الأذخر))، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ پۆزی گرتنی مه که
فهرموی: خوا نهم ولاتهی هه پام کردوه، نابئی چرۆو لقو پۆی دارو درهختی
ببرئی، وه نابئی نیچیره کانی بسله میترینه وه، وه نابئی شتی که وتوی لی
هه لگیریته وه مه گهر که سیک بیناسین و خاوه نی بۆ بدۆزیته وه..

به لام دیاره پرووه کی نیذخر لهو حوکه گشتی یه هه لا ویراوه، وه (عباس)
خوا لئی رازی بی پیشنیاری کردوه و پیغه مبه ریش ﷺ پیشنیاره که ی وه رگرتوه.

۴- هۆی تیکچوونی هه جو عومره چیه و پیویسته چی بکری؟

زانایان له سهر نه وه یه کدهنگن که هیچ کام له قه ده غه کراوه کان (محظورات) نابنه
مایه ی تیکچوونی هه جو عومره و بهرنه که وتنیان جگه له جیماع، (ابن المنذر)
له وباره وه گوتویه تی^(۲): ((أجمع أهل العلم على أن الحج لا يفسد بأتیان شيء في حال الإحرام إلا الجماع)).

ههروه ها زانایان له سهر نه وه ش یه کدهنگن که ده بی بابای جیماعهر له حاله تی
ئیچارمدا که فارهت و فیدییه بدات، جا هه رچی زۆره بن که (مالک و شافعی و

(۱) پروانه: (المغنی)، ج ۳، ص ۳۶۴-۳۶۵.

(۲) پروانه: (المغنی والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۵۱۳.

أحمد) یان له نیودان ده لښ: ده بڼی نهو فیدیه حوشریک بیت جا چ نیر بڼی چ می، به لām (ابوحنیفة) ده لښ: ده بڼی مهریک یان بزنیك بیت^(۱).

ههروه ها زوره ی زانایان پایان وایه که بابای هج و عومړه لښ تیكچوو له سهری فوزه که دږه به هج و عومړه که ی بدات و بیانگه ینښته سهر هه رچنده بوشی بهرناکه ون، چونکه خوی کار به جښی فهرموویه تی: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...﴾ (البقرة ۱۹۶).

(مالك) یش پای وایه که نه گمر هج بوو بیکاته عومړه، (داود الظاهري) یش گوتوویه تی: هه کام له هج و عومړه لهو حالته دا دروست نیه له سهریان بهر دهوام بیت و ده بڼی ده ستیان لښ هه لگړی^(۲)، واش پڼی ده چڼی به لگه ی جه ماوهر له هی نهوانی دیکه به هیتر بیت^(۳).

وه تیكړای زانایان له سهر نهو هس کۆکن که گیرانه وه (قضاء) ی نهو جوزه هج و عومړه پیویسته، نهو ونده هه یه به شیکیان که شافعییه کانو هه به لیه کانیان له نیودان ده لښ: ده بڼی به زووترین کات واته سالی ناینده بیانگیر پته وه هه ندیگیشیان گوتوویانه ده سته جڼ (فورا) گیرانه وه یان فوزه نیه^(۴).

۱) پروانه: (المفصل)، ج ۲، ص ۳۴۸-۳۴۹.

۲) پروانه: (المفصل)، ج ۲، ص ۳۵۴.

۳) به لām نیستا ده لښ: پای (دود) به هیتره، چونکه مادام هج و عومړه که ی به تال بوو پیته وه بوشی له سهری بهر دهوام بڼی؟!.

۴) هه مان سهرچاوه ی پیشو.

ه- ریگا لیگیران و فریانه که وتنی وهستان له عه رهفات (الإحصار والفوات) :

أ- وشهی (إحصار) له تهسلتی زماندا له مانای نه هیشتن و پئی لئی گرتن (المنع والحبس) وه دیت، به لām له زاراهوی شهر عدا (مُخَصَر) ناوه بۆ که سیک که ئیحرامی به ستوه پاشان پیشگر (مانع) یکی هاتۆته بهر که له پرووی شهر عیه وه ئیعتباری پیده کړی و پئی ته واکردنی هه جو عومره ی لئی گرتوه ^(۱).

ئنجما سهرجه م زانایان له سهرته وه یه کده نگن که ههر که سیک له ترسی دوژمنه که ی هه جی بۆ نه کړی، نه وه له پرووی شهرعه وه خاوهن عوزره و بۆی ههیه ئیحرامه که ی بشکینئ، به لām ئایا نه خۆشی و پاره لئی بزربوون و هه پس کران و... هتدیش به عوزر داده نرین یان نا؟! زانایان له وباره وه دوو رایان هه ن، به شیکیان رایان وایه که تهو شتانه به عوزر دانانرین و ههر کام له (مالک و شافعی و إسحاق و أحمد) خاوهنی تهو رایه ن، به شیکیشیان که (هه نه فییه کان و النخعي ثوري و أبو ثور) یان له نیودان، رایان وایه که به ههر شتیک و ههر شیوه یه ک ئینسان پئی لئی بگیری و ده رفه تی به جیه ئینانی هه جو عومره ی نه بی ته وه به (محصر) داده نرئ ^(۲).

بیگو مانیشم که رای دووهم به هیژتره، چونکه فهرمایشتی خوا کار به جئ: ﴿وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ...﴾ (البقرة ۱۹۶) واته: وه هه جو عومره بۆ خوا به ته وای به جئ به یئن، وه ته گهر ریتان لئی به ستر، نه وه قوربانیه که که بۆتان هه لده سوورئ و ناسانه بی کوژنه وه... به لئ وشه ی (أُخْصِرْتُمْ) گشتیه و تایبته نه کراوه به دوژمنه وه و ههر وه ک خۆشی به گشتی به یلریتته وه، مادام به لگه یه کی شهرعی بی چه ندو چوون نیه له سهر تایبته کردن (تخصیص) ی چه مکه که ی به شتیکه وه.

(۱) بروه: (النهاية في غريب الحديث والأثر)، ج ۱، ص ۳۹۵، وه بروه: (فقه السنة)، ج ۱، ص ۷۷۲، وه بروه: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ۳، ص ۲۳۴۷-۲۳۵۶.

(۲) بروه: (المفصل)، ج ۲، ص ۲۹۴، وه بروه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۴۸.

حوکمی بابای پێی حەج و عومرە کردن لێ گیراویش ئەو هیە کە:

یەك: ئیحرام بشكێنێ، بەلام دەبێ دوایی فیدیە بدات و مەپێك یان بزێك سەربەپێ، ئەمەش رای زۆریە زانایانە، بەلام (مالك) گوتوویەتی فیدیە لەسەر نیە^(١)، بەلام مادام خۆی پەرورەدگار فەرموویەتی: ﴿... فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ...﴾ (البقرة) پایەكەى مالك وەك (ابن قدامة) گوتوویەتی: راست نیە^(٢).

دوو: سالتى دوایی یان ھەر کاتیك بۆی لوا ئەو ھى کە ئیحرامى بۆ بەستو ھە گونجی حەج یان حەج و عومرە، یان بەس عومرە بیت بیگێرێتەو ھە. ^(٣) بەلام وەك پێشتر لە خالتى دوو ھى ئەم بەندەدا گوتمان ئەگەر لە کاتى ئیحرام بەستندا مەرجى گرتبى کە لە ھەر شوێنێك پێى لێ گێرا ئیحرام بشكێنێ، ئەو بەرای زۆریە زانایان فیدیە ناکەوێتە سەر^(٤)، دیارە لەسەر رای ئەوانەش کە بەس ترسی دوزمن بە پیشگیری (مانع) دەزانن، بابای پێ لێ گێراو بەھۆى نەخۆشى و ھەپس کران و لاخ و پارە لێ بزببون و... ھتدەو، مادام مەرجى نەگرتبى بۆى نیە ئیحرامەكەى بشكێنێ و ھەتا قوربانییەكەى دەنێرێتە مەككە و لەوێ دەكوژرێتەو،^(٥) دەبێ ئیحرامى ھەر ھەبى و قەدەغەكراو ھەكان (محظورات)ى ئیحرامیشى ھەر لێ قەدەغەن.

ب- وشەى (فوات) لە ئەسلى زامندا بەمانای لەدەست چوون و فریانەكەوتنەو، لە زاراو ھى شەرعیشدا بەو دەگوترى کە كەسێك ئیحرامى حەجى بەستبى و بەرەو

(١) پروانە: (المفصل)، ج ٢، ص ٢٩٥.

(٢) پروانە: (المفني)، ج ٣، ص ٣٧١.

(٣) ھەمان سەرچاو و بەرگ، ص ٣٧٩، وە: (المفصل)، ج ٢، ص ٢٩٧.

(٤) سەرچاو و بەرگی پێشوو، ص ٣٧٧.

(٥) ھەمان سەرچاو و بەرگ و لاپەرە.

ئەنجامدانی کەوتییته پێ، بەلام بەهۆی پێرانی گەشت و فریانی کەوتنی راوەستان
لە عەرپەفاتەو، کە پایەیی هەدرە مەزن و بنەرەتی حەجە حەجەکی بفرەوتی.
جا هەدرە کەسیک بەو جۆرە حەجی فەوتای ئەو بەرپای زۆریی نزیك بە یە کەدەنگی
زانایان پێویستە سێ شتان بکات:

یەك: کردووەکانی عومرە ئەنجام بدات، واتە حەجەکی بگۆڕێ بە عومرە.
دوو: سالی ئایندە حەجەکی بگێڕێتەو.

سێ: مەرپێک یان بزنیك بکاتە قوربانی وەك فیدیەو کەفەرەت.

بەلگەیی ئەم پرایەش کە لە (عمر بن الخطاب و ابن عمر و ابن عمرو و زید بن ثابت
و ابن عباس و ابن الزبیر) خوا لێیان پازی بێ گێرپراوەتەو (حەنەفییەکان و مالک و
شوری و شافعییەکان و حەنبەلییەکان) یەش لەسەری پێکەتاون ئەم دەقەیی^(١):

* ((عن سليمان بن يسار أن أبا أيوب الأنصاري خرج حاجا حتى إذا كان
بالنازية من طريق مكة أضل راحلته، وأنه قدم على عمر بن الخطاب يوم
النحر، فذكر ذلك له فقال عمر: إصنع كما يصنع المعتمر ثم قد حلت، فإذا
أدركت الحج قابلا فأحجج وأهد ما استيسر من الهدى)) رواه مالك والشافعي،
واته: (أبو أيوب الأنصاري) چووە حەج و لە ناوچەیی نازیە لە پێی مەکە
ولاًخەکی لێ و ن بوو، پاشان پۆژی قوربانی سەرپێن بە (عمر بن الخطاب)
خوا لێی پازی بێ گەشت و ئەوێ بۆ باس کرد، عومریش پێی گوت: بابای
عومرە کەر چی دەکات بیکەو دوایی ئیحرام بشکێنە، ئنجا ئەگەر سالی
دوایی فریای حەج کەوتی حەجی بکەر مەرپێک یان بزنیك سەرپەرەو، بیکە
قوربانی. شایانی باسیشە کە (أبو حنيفة) بەپێچەوانەیی پای زۆریەو
جەماوەرەو پێی وایە کە بابای حەج فەوتای خوێنی لەسەر نیە^(٢).

(١) بڕوانە: (الموطأ)، ص ٣٢٦، وە بڕوانە: (الأم) للشافعي، ج ٢، ص ١٦٦، هەروەها بڕوانە: (المفصل في
أحكام المرأة والبيت المسلم)، ج ٢، ص ٣٥٩-٣٦٠، وە بڕوانە: (المجموع)، ج ٨، ص ٢٢٠.

(٢) بڕوانە: (الفقه الإسلامي)، ج ٣، ص ٢٣٤٤.

٦- جیاوازییەکانی ئافرەت لە پیاو لە چەند کردەوهیەکی حەج و عومرەدا^(١):

پیاو ئافرەت لە کردەوهیەکانی حەج و عومرەدا وەك یەك، بەلام بەرای سەرجهەم یان لانی كەم زۆربەی هەرەزۆری زانیان لە چەند ورە شتێك دا لەیەك جیان:

یەك: لە بەرگو پۆشاکی ئیحرا مەدا كە ئافرەت هەر بەرگی ئاسایی خۆی دەپۆشی.

دوو: لە كاتی گوتنی: (لبيك اللهم لبيك... الخ) ئافرەت دەنگی هەلناهیێ و بە نزمیی دەیلی، هەرچەندە ئەمە بەلگەیهیەکی وای لەسەر نیە.

سێ: پیاو سەری داناپۆشی، بەلام ئافرەت پووی داناپۆشی مەگەر لە كاتی مەترسی گوناخدا.

چوار: (رمل) و (اضطباع) بۆ پیاو سوننەت، بەلام بۆ ئافرەت یەكە میان بەلای كەمەوه ناپەسند (مكروه) و دووهمیشیان بە مسۆگەری حەرامە.

پێنج: لە كاتی هاتن و چوونی (سعی) نێوان صەفا و مەرۆهەدا پیاو لە نێوان دوو كۆڵەكە سەوزەكان (العمودين الأخضرين) دا بە گورگە لۆقە دەپوات، بەلام ئافرەت نا.

شەش: سوننەتە پیاو سەرکەوتتە سەر صەفا و مەرۆه، بەلام بۆ ئافرەت سوننەت نیە، بگرە ناپەسەندیشە.

هەوت: پیاو لە كاتی بەردووچكە هاویشتندا دەست بەرز دەكاتەوه، بەلام ئافرەت نا.

هەشت: سوننەتە پیاو بۆخۆی قوربانییەكە سەرپێی، بەلام بۆ ئافرەت سوننەت نیە.

نۆ: تاشینی سەر لە كورتكردنەوی بۆ پیاو خێرتەر و چاكترە، بەلام بۆ ئافرەتان تەنیا كورتكردنەوه هەیه و تاشین ناپەسەندە، وەك (نووي) گوتوویەتی، و، منیش پێم وایە قەدەغەیه، چونكە بۆ ئافرەتان سەرتاشران ئەتەكە^(١).

(١) بۆ نووسینی ئەم نۆ خالە پشتم بە (المجموع)، ج ٧، ص ٣٢٢-٣٢٣، بەستوه.

دە: ھەروەھا بۆ ئافرەتان بە پێچەوانەی پیاوانەوێ چوونە لای تاتە بەردەکان (صخرات) لە عەرپەفات و نزیک کەوتنەوێ لە کابە (کعبە) لەکاتی طەواف کردندا مەگەر ئاسان بن و تێکەڵاویی زۆر دروست نەبێ، ئەگەرنا سوننەت نین، ھەروەھا ھەر جۆرە پارێزکردن و خۆ دوورگرتنیکی دیکەی لەو بابەتە لە کات و شوێن و ھالەتە قەڵەبالغەکاندا بۆ ئافرەت شتیکی پەسەندە، وەك لە دەقە گشتییەکانی قورئان و سوننەت کە لەو بارەوێ ھاتوون، دەفامرێتەوێ.

٧- سنوور و تاییبە تەندیبەکانی ھەرپەمی مەککە و مەدینە:

وشەی ھەرپەم (الحرم) لە ئەسلی زماندا بە ھەر شوێن و شتیکی خاوەن پێز و حورمەت دەگوترێ کە پاراستن و پارێزگاری لێکردنی پێویستە، ھەرپەیش بە نامووسی ئینسان و مال و خێزانی دەگوترێ (ھەرپەم)، ھەروەھا ھەرپەم ناوێ بۆ پەناگە و ھەشارگەییە کە ئینسان تێیدا سەلامەت و پارێزراو^(٢) دەبێ.

بەلām لە زاراوە عەرپی شەرعدا وشەی ھەرپەم بۆ ھەردووکی شاری موبارەکی مەککە و مەدینە دەووربەریان بەکار دێت.

جا ئێمە خوا یاریی لەم خالەدا بە کورتی سەرەتا چەند دەقیك دەربارە ھەرپەمی بوونی ھەرکام لە مەککە و مەدینە دەخەینەروو، پاشان سنوورەکانیان واتە سنووری ھەرپەمەکانیان پوون دەکەینەوێ، وە لە کۆتاییشدا تاییبە تەندیبەکان (خصائص)یان دەخەینەروو:

(١) دیارە ئەگەر عورفی کۆمەڵگەییە کە سەرتاشینی ئافرەتان بە ئەتک و سووکایەتی نەزانی حوکمەکی جیایە.

(٢) بڕوانە: (المعجم الوسيط)، ص ١٦٨-١٦٩.

یهك: چهند دمقیك دهربارهی به چه‌په‌م دانرانی مه‌ككه‌و مه‌دینه:

* ((عن أنس رضی الله عنه أن النبی صلی الله علیه و آله قال: اللهم إن إبراهيم حرم مكة وإني أحرّم المدينة وما بين لابتيتها)) متفق علیه، واته: نهی خوایه بیگومان ئیبراهیم مه‌ككه‌ی چه‌پام كرده، جا منیش مه‌دینه‌و نه‌وه‌ی ده‌كه‌و‌یتته نیوان دوو ته‌نیشته‌كانیییه‌وه چه‌پام ده‌كه‌م.

* ((عن جابر رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه و آله إن إبراهيم حرم مكة وإني حرمت المدينة ما بين لابتيتها لا يعضد عضائها ولا يصاد صيدها)) رواه مسلم، واته: بیگومان ئیبراهیم مه‌ككه‌ی چه‌پام كرده، منیش مه‌دینه‌م چه‌پام كرده نه‌وه‌ی ده‌كه‌و‌یتته نیوان دوو لایه‌كانیییه‌وه، نابئ پوهه‌کی دپكاوی بپرئو نیچیری پاوبكرئ.

كه‌واته: مه‌به‌ست له چه‌پام كردنی مه‌ككه‌و مه‌دینه پټزو حورمه‌ت بۆ دانانیكی زیاده‌یه به‌هۆی پاونه‌كردنی نیچیره‌كانیان و نه‌برپن و هه‌لنه‌پساندن و نه‌شكاندنه‌وه‌ی دارو دره‌خت و پوهه‌کیان، مه‌گه‌ر نه‌وجۆرانه‌ی، یان له‌و حاله‌تانه‌دا و بۆ نه‌و ئامانجانه‌ی كه‌ شهرع پټی داوه.

شایانی باسیشه كه‌ زۆریه‌ی^(۱) زانایان رایان وایه كه‌ مه‌ككه‌و ده‌ورویه‌ری هه‌ر له‌ پۆژی به‌ریوه‌ خوا پټزو حورمه‌تی زیاده‌ی لیئاوه‌و نه‌و شتانه‌ی تیدا چه‌پام كردوون كه‌ له‌ شوینه‌كانی دیکه‌ی دنیا‌دا هه‌لآلن، به‌لگه‌شیان چهند فهرمووده‌یه‌كه‌ كه‌ نه‌مه‌ یه‌ك‌یک‌یانه:

* ((عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي صلی الله علیه و آله قال يوم فتح مكة: هذا بلد حرمه الله تعالى يوم خلق السموات والأرض وهو حرام بحرمة الله إلى يوم القيامة)) متفق علیه، واته: نه‌مه‌ و لا‌تیکه‌ كه‌ خوا‌ی به‌رز له‌و پۆژه‌وه

(۱) بپوانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۸۶-۳۸۷، هه‌ندیک‌یشیان گوتوویانه: به‌س له‌ پۆژگاری ئیبراهیم‌وه چه‌پام كراوه.

ناسمانەکان و زەوی خولقاندوون ھەپرامی کردووە جا بەھۆی ھەپرام کردنی خواوە ھەتا پۆژی قیامەت ھەپرامە.

و ھەبەست لە وشە (لابتیھا) دوو لایەکانی کە دەربارەی مەدینە فەرموویەتی، وەك لەم فەرموودەیەدا دەردەکەوێ، ئەو دوو زنجیرە بەردە^(١) پەشانەن کە لە پۆژھەلات و رۆژئاوای مەدینەن، وەك دوو زنجیرە چپای گچکەو نزم:

* ((عن أنس رضي الله عنه أن النبي ﷺ لما أشرف على المدينة قال: اللهم إني أحرم ما بين جبلَيْها مثل ما حرم به إبراهيم مكة)) رواه البخاري، واتە: کاتێک وەرپووی مەدینە کەوت، فەرمووی: ئەی خۆیە وەك چۆن ئیبراھیم مەککەیی ھەپرام کرد منیش ئەوێ دەکەوێتە نێوان دوو چیاکانیەو ھەپرامی دەکەم.

دوو: سنووری ھەپرامی مەککەو ھەپرامی مەدینە:

(نوي) گوتوویەتی^(٢): مەبەست لە ھەپرامی مەککە، مەککەو دەورووبەریەتی.. کە لەلای مەدینەو بەدووری سێ (٣) میل و لەلای یەمەنەو بەدووری ھەوت (٧) میل لە مەککەو، وە لە پێگای (طائف) ھەو پووەو عەرپەفات بۆ ماوەی ھەوت (٧) میل، لە پێگای عێراقەو ديسان ھەوت (٧) میل، لە پێگای (الجعرانة) وە بە دووری نۆ (٩) میل، لە پێگای (جدة) ھەو بە دووری دە (١٠) میل لە مەککەو یە.

ئەمە بە کورتی سنووری ھەپرامی مەککە، سنووری ھەپرامی مەدینەش وەك لە فەرموودەکانی پێغەمبەردا ﷺ بەپرونی و راشکاویی خراوەتەرپو و بریتیە لە مەدینەو دەورووبەری ئەوێ کە دەکەوێتە نێوان دوو لایە شاخاویەکیەو بەبەری درێژی و پانییدا^(٣)، وەك لە چەندان فەرموودەدا ھاتو، پێشتر ئاماژەمان بە ھەندێکیان کرد، ئەمەش یەکیکی دیکەیانە:

(١) بڕوانە: (الفقه الإسلامي)، ج٣، ص٢٣٩٦، کە گوتوویەتی: (واللابة: ذات حجارة سود).

(٢) بڕوانە: (المجموع)، ج٧، ص٣٨٥، وە: (الفقه الإسلامي)، ج٣، ص٢٣٨٠-٢٣٨١.

(٣) بڕوانە: (المجموع)، ج٧، ص٣٩٨.

* ((عن أبي سعيد رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: اللهم إن إبراهيم حرم مكة فجعلها حراما وإني حرمت المدينة حراما ما بين مأزميها أن لا يهراق فيها دم ولا يحمل فيها سلاح ولا يخط فيها شجر إلا لعلف)) رواه مسلم، واته: نهی خواجه! نبی‌براهیم مه‌ککه‌ی حه‌رام کرده‌و به قه‌ده‌غهی داناوه، جا منیش مه‌دینه‌م حه‌رام کرده‌و نه‌وه‌ی ده‌که‌و‌یت‌ه نی‌وان دوو ته‌نیشته‌کانیه‌وه کرده‌و مه‌ته قه‌ده‌غه که هیچ خو‌نی‌تی‌کی تی‌دا نه‌پ‌ی‌ژ‌ی‌و، هیچ چه‌کی‌کی ب‌ژ جه‌نگ تی‌دا هه‌ل‌نه‌گیر‌ی‌و، که‌ل‌ای دره‌ختی تی‌دا نه‌وه‌ری‌ن‌ی‌و، مه‌گه‌ر ب‌ژ نال‌ف.

به‌شی‌ک‌یش له زانایانی شه‌رع‌زان و شو‌ینه‌وار‌ناس ب‌ژ زی‌ات‌ر پ‌و‌ون‌کر‌د‌نه‌وه‌ی سنو‌وری حه‌ره‌می مه‌دینه‌ گوت‌و‌وی‌انه^(۱): سنو‌وری حه‌ره‌می مه‌دینه له هه‌ر چوار لایه‌وه به‌دو‌وری به‌رید (برید) یت‌که جا دیاره به‌رید‌یک چوار فه‌رسه‌خو هه‌ر فه‌رسه‌خی‌ک‌یش سی‌ میله، که‌واته به‌رید‌یک ده‌کاته دوازده (۱۲) میل، به‌ل‌گه‌شیان ئه‌م ده‌قه‌یه:

* ((عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: المدينة حرام ما بين عير إلى تور) متفق عليه، واته: مه‌دینه له عه‌یره‌وه تا ته‌ور حه‌رام‌ه.

جا گوت‌و‌وی‌انه^(۲): عه‌یر چیا‌یه‌کی ناوداره له نزیک مه‌دینه‌وه‌و، ته‌ور‌یش چیا‌یه‌کی گچ‌که‌یه له پشت چیا‌ی ئو‌حو‌ده‌وه له‌ل‌ای سه‌رو‌ویه‌وه.

سی: تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌کانی دوو حه‌ره‌مه‌کان (خصائص الحرمین):

أ- تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌کانی حه‌ره‌می مه‌ککه:

۱- زۆری‌ه‌ی زانایان رایان وایه فه‌رزه‌و شافی‌عی‌یه‌کان‌یش ده‌ل‌ین سوننه‌ته که به‌بی ئی‌ح‌رام نه‌چه‌ نی‌و حه‌ره‌می مه‌ککه‌وه^(۳).

(۱) ب‌روانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۹۵-۲۳۹۶، وه (المجموع)، ج ۷، ص ۳۹۸.

(۲) ب‌روانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۹۶، له: (اعلام الساجد)، ص ۲۲۶-۲۲۹.

(۳) ب‌روانه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۹۰، وه: (المجموع)، ج ۸، ص ۳۸۸.

۲- بەيەكدەنگى زانايان راوکردنى نىچىرى و برپىن و ھەلپساندننى دارو درەخت و پروەكى ھەرپامە، وەك پىشتەر باسماں كرد، ديارە ئەھلى ھەرپەم و بى ئىحرامىش لەو ھوكمەدا يەكسانن^(۱).

۳- زۆربەى زانايان نىشتەجى بوون و پىدا رەت بوونى ئىنسانى كافر لە ھەرپەم دا بە ھەرپام دەزانن، بەلام (أبو حنيفة) پىدا تىپەرپوون بەدروست (جائز) دەزانن^(۲).

۴- ھىچ كەس بۆى نىە شتى دۆزراوہ (لقيطة) ھەلپگىتەوہ مەگەر بۆ كەسىك كە ھاوہنى بۆ پەيدا بكاتەوہو بانگ بكات و بىناسىنن^(۳).

۵- تىدا نىژرانى ھاوہەش بۆ خوا دانەر، يان دەرھىنانەوہى تىسك و پرووسكى ھەرپامە^(۴).

۶- كەسىك لە ھەرپەمدا يەكىك بكوژى خوينەكەى قورستر دەكرى لە كوشتن لە شوينەكانى دىكە^(۵).

۷- بەراى زۆر لە زانايان كە (أبو حنيفة وأحمد) و ظاھرىيەكانيان لەنىودان كەسىك سزا (حد) و تۆلە (قصاص) يكى شەرعىي لەسەر پىويست بووى ھەتا لە سنوورى ھەرپەمى مەككەدائى، نابى بەسەرىدا بچەسپىنن، بەلام مالىكىيەكان و شافىعيەكان دەلین: ھەرپەمىش وەك شوينەكانى دىكەيە لەوبارەوہ،^(۶) چونكە خواى كارىەجى فەرموويەتى: ﴿...وَلَا تُقْتَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى

(۱) بېروانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۸۸، وە: (الفقه الإسلامى)، ج ۳، ص ۲۳۹۰-۲۳۹۲.

(۲) ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

(۳) ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

(۴) بېروانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۹۸، وە (الفقه الإسلامى)، ج ۳، ص ۲۳۹۳.

(۵) بېروانە: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۹۸، وە (الفقه الإسلامى)، ج ۳، ص ۲۳۹۲.

(۶) بېروانە: (الفقه الإسلامى)، ج ۳، ص ۲۳۹۲-۲۳۹۳.

يُقَتِّلُوكُمْ فِيهِ ... (البقرة ١٩١) وه پیغه مبه ریش ﷺ ریتی داوه که پینج ژیانداره زیانبه خشه کان (الفواسق الخمس) له هه موو شونیتک بکوژرین.

لایه نگرانی رای یه که میش به فرمایشتی خوا ﷺ ... وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ عَامِناً ... (١٧) آل عمران ﷺ، وه فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ: ((إِنْ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ وَلَمْ يَحْرَمْهَا النَّاسُ فَلَا يَحِلُّ لَأَمْرِيءٍ يَزُومُنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا...)) که به هه مان شیوه مبه ست پوی خوین رشتنی به ناهه قه، رایه که یان پشتگیری ده کن.

ئه گهر یه کیکیش بلێ: جا خو نازاری خه لک دانو خوین رشتنیان له هه موو جینگیه ک هه ر هه پامه !! ده لێین: راسته، به لام له ویدا هه پامه رو گوناح سزای گه وره تره.

۸- بابای (متمتع) و (قارن) مادام خه لکی سنووری هه پام بن خوین و فیدییه یان له سه ر نیه ^(۱).

۹- چه ک هه لگرتن به بی پتویست بوون له سنووری هه پامه می مه که که دا هه پام یان لانیکه م ناپسه نده، چونکه پیغه مبه ر ﷺ فرمودیه تی: ((لَا يَحِلُّ أَنْ يَحْمِلَ السِّلَاحَ بِمَكَّةَ)) رواه مسلم عن جابر ^(۲).

۱۰- سه ر جه م زانیان رایان وایه که هه موو ئه و فیدیانه ی که به هوی ئیحه پامه وه له سه ر بابای ئیحه پامدار (محرم) فه رز ده بن، وه ک فیدییه ی (تمتع) و (قارن) و کردنی یه کی که له شته هه پام کراوه کان، وه ک به کاره ی تانی بونی خو ش، وه سزاو تۆله ی راو کردنی نیچه رو برینی دارو دره خه ت و پرووه کی هه پام، به لێ

(۱) پروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۹۸، وه: (الفقه الإسلامي) وه: (الفقه الإسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۹۳.

(۲) پروانه: (المجموع)، ج ۷، ص ۳۸۹.

هه‌موو ئه‌و فیدیانه‌ی چ ئاژه‌لی سهرپراو بن چ خوارده‌مه‌نی، پێویسته‌ بدرێن به‌ خه‌لك و دانیش‌توانی هه‌رهم، چونكه‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار فهرمویه‌تی:

﴿... هَذَا بِلَغِ الْكُفَّةِ...﴾ (٩٥) المائدة ﴿١﴾.

١١- به‌پرای زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری (٢) زانایان مه‌كه‌كه‌ چاك‌ترین (أفضل) شوینه‌ له‌سه‌ر زه‌وی به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ كه‌ (عدي بن الحمراء) خ‌وای لێی پازی بێ گێراویه‌ته‌وه‌ كه‌ له‌كاتێكدا پێغه‌مبه‌ر ﷺ سواری و لا‌خه‌كه‌ی بوو، ڕوو به‌ مه‌كه‌كه‌ فهرمووی: ((والله إنك لخير أرض الله وأحب الى الله ولو لا أني أُخْرِجْتُ ما خُوجْتُ)) رواه أحمد وأصحاب السنن إلا أبا داود وقال الترمذي: حسن صحيح.

١٢- نوێژ و طاعه‌ته‌كانی دیکه‌ش له‌ مه‌كه‌كه‌دا و به‌تایبه‌ت له‌ مزگه‌وتی هه‌رامدا پادشاتیان زیاتره‌، چونكه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی: ((صلاة في مسجدی هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه من المساجد إلا المسجد الحرام، وصلاة في المسجد الحرام أفضل من مائة صلاة في مسجدی)) رواه أحمد والبيهقي بإسناد حسن، كه‌ پێشتر له‌ نوێژدا ته‌رجه‌مه‌مان كردوه‌.

١٣- مزگه‌وتی هه‌رام یه‌كه‌مین مزگه‌وته‌ له‌سه‌ر زه‌وی دروست كراوه‌ بۆ خواپه‌رستی تێداكردن، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م فهرمووده‌یه‌:

* ((عن أبي ذر رضى الله عنه قال: سألت رسول الله ﷺ عن أول مسجد وضع في الأرض؟ قال: المسجد الحرام، قلت: ثم أي؟ قال: المسجد الأقصى، قلت: كم بينهما؟ قال: أربعون عاماً)) رواه البخاري ومسلم، واته‌: په‌رسپارم له‌ پێغه‌مبه‌ری خ‌وای كرد له‌باره‌ی یه‌كه‌مین مزگه‌وته‌وه‌ كه‌ له‌سه‌ر زه‌وی دانراوه‌؟ فهرمووی: مزگه‌وتی هه‌رامه‌، گوتم: ئه‌دی د‌وای ئه‌و؟ فهرمووی: مزگه‌وتی ئه‌قصا، گوتم: ماوه‌ی چه‌ندیان نێوان بووه‌؟ فهرمووی: چل (٤٠) ساڵ.

(١) ب‌روانه‌: (المجموع)، ج ٧، ص ٤٠٠-٤٠١.

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌ و به‌رگ و لاپه‌ره‌.

ب- تاییه تمه ندیه کانی حه پره می مه دینه:

۱- نویتیک له مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ پاداشتی هه زار نویتوی ههیه که له شوینه کانی دیکه بکری جگه له مزگه وتی حه پام له مه ککه، وهک پیشتر باسمان کردو ئه مهش فهرموودهیه کی دیکهیه لهوباره وه: ((صلاة في مسجدی هذا خير من ألف صلاة في غيره من المساجد الا المسجد الحرام)) رواه البخاری ومسلم عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ.

۲- پاوکردنی نیچیری حه پره می مه دینه و برپین و شکاندنه وهی دارو درهخت و پروهک و وه راندن (خبط) ی گه لای دارو درخته کانیشی وهک هی حه پره می مه ککه حه پامه مه گهر ئه وهی بۆ خانویه ره پیویست بی، یان بۆ ئالقی و لاخ و مه پرو مالآت^(۱)، وهک پیشتر باسمان کردو چهند فهرموودهیه کمان لهوباره وه هینانه وه، دیاره ئه مهش پای زۆریه ی ههره زۆری زانایانه^(۲).

۳- سه فهرکردن و بارگه و بنه پیچانه وه بۆ سهردانی هیچ مزگه وتیک دروست نیه بیجگه له مزگه وتی حه پام له مه ککه، مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ له مه دینه، مزگه وتی ته قصا له قودس، وهک پیغه مبهردا ﷺ فهرموویه تی: ((لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ، مَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى)) متفق عليه عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ.

۴- بیتگومان سهردان و زیاره تی گۆرستان له ئه سلدا ره وایه و بگره سوننه تیشه، جا گۆری به پرتزی پیغه مبهردی خوا ﷺ و دوو هاوهل و وه زیره به پرتزه کهشی ئه بوویکرو عومدر خوا لییان پازی بی، له مزگه وتی پیغه مبهردایه ﷺ بۆیه

(۱) پروانه: (فتح الباری)، ج ۴، ص ۵۶۷، وه: (المغنی والشرح الكبير)، ج ۳، ص ۳۷۰-۳۷۱، وه پروانه: (الفقه الاسلامي)، ج ۳، ص ۲۳۹۹.

(۲) هه مان سهرچاوه ی پیتشو.

شتیکی سوننه‌ت و په‌سهنده بۆ هەر که‌سیک که چووه مه‌دینه و مزگه‌وتی پیغه‌مبەر ﷺ سەردانی گۆڤی پر پێزو حورمه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ و دوو هاوه‌له به‌پێژه‌که‌یشی بکات و سه‌لامیان لێ بکات و سه‌لات و سه‌لام و به‌په‌رکات له‌ خوا بۆ پیغه‌مبەر ﷺ داوا بکات و، دوو‌عای خێریش بۆ دوو وه‌زیرو هاوه‌له پایه به‌رزو به‌پێژه‌کانی بکات^(۱).

پیغه‌مبەری خوا ﷺ له‌باره‌ی نه‌وه‌وه که نه‌گەر سه‌لامی لێ بکری پێی ده‌گات و وه‌لامیشی ده‌داته‌وه فەرموویه‌تی: ((ما من رجل یُسَلِّمُ عَلٰی اِلَّا رَدَّ اللّٰهُ عَلٰی رُوْحِی حَتّٰی اُرَدَّ عَلَیْهِ السَّلَام)) رواه أبوداود عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ، واته: هیچ پیاویک (ناشکرایه ئافره‌تیش هه‌مان حوکمی هه‌یه) سه‌لامم لێ ناکات مه‌گەر خوا گیانه‌که‌مم بۆ ده‌گیریتته‌وه تا‌کو وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی ده‌ده‌مه‌وه.

وه (عبدالله بن عمر) خوا لێیان پازی بێ عاده‌تی وابوو که ده‌چووه مزگه‌وتی پیغه‌مبەر وه‌وه ﷺ ده‌یگوت: ((السلام عليك يا رسول الله، السلام عليك يا أبابکر، السلام عليكم يا أبت)) پاشان ده‌پو‌شیت^(۲).

هه‌روه‌ها باقی هاوه‌لانی‌ش هه‌ر ئاوا سه‌لامیان لێ ده‌کردن^(۳).

وه به‌پرای زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانایان که (مالک و شافعی و أحمد)یان له‌نی‌ودان وا په‌سهنده که له‌کاتی سه‌لام کردندا ڕوو بکه‌یه گۆڤه‌کان و پشت بکه‌یه قیبه‌له، به‌لام (أبو حنیفة) پای وایه که ڕوو بکریته قیبه‌له^(۴).

(۱) بېروانه: (مجموعه الفتاوی)، ج ۲۶، ص ۸۱، وه: (المغنی)، ج ۳، ص ۵۸۸-۵۸۹.

(۲) بېروانه: (مجموعه الفتاوی)، ج ۲۶، ص ۲۸۱، وه بېروانه: (المغنی)، ج ۳، ص ۵۹۰-۵۹۱.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۴) بېروانه: (مجموعه الفتاوی)، ج ۲۶، ص ۸۱، وه بېروانه: (المغنی)، ج ۳، ص ۵۹۱، وه بېروانه: (الفقه الاسلامی)، ج ۳، ص ۲۴۰، وه بېروانه: (المجموع)، ج ۸، ص ۲۰۳.

بەلام دەست لێدان و ماچ کردنی دەرو دیواری گۆڤی پیڤه مبه‌ر ﷺ و پارانه‌وه‌و دووعا کردن پوه‌و گۆڤی پ‌ر حورمه‌ت و ڕێزی، ئەوه‌ ناپه‌سه‌نده‌و بگه‌ سه‌رجه‌م پیڤه‌واو زانایه‌کان قه‌ده‌غه‌یان کردوه‌^(١)، چونکه‌ پیڤه‌ مبه‌ری خوا ﷺ له‌ زۆر فەرمايشتیدا مسوولمانانی له‌و جووره‌ شتانه‌ ئاگادار کردۆته‌وه‌ که‌ چه‌رامن و توخنیان نه‌که‌ون، بۆ وینه‌:

* ((اللهم لا تجعل قبري وثناً يُعبد)) رواه أحمد ومالك، واته: ئەه‌ی خواپه‌ مه‌ه‌یله‌ گۆڤه‌ که‌م بک‌ریته‌ بت و بپه‌رست‌ری.

* ((لا تتخذوا قبري عيداً)) رواه أحمد وأبو داود، واته: گۆڤه‌ که‌م مه‌که‌نه‌ جه‌ن، (واته: وه‌ک چۆن خه‌لکی له‌ جه‌ژندا له‌ کات و شوێنیکی دیاریک‌راودا قه‌له‌بالغی ده‌که‌ن، ئیوه‌ش له‌سه‌ر گۆڤه‌ که‌م وا مه‌که‌ن).

هه‌لبه‌ته‌ نه‌گه‌ر ئینسان جگه‌ له‌ سه‌لات و سه‌لام و به‌ره‌کات داواکردن له‌ خوا بۆ پیڤه‌ مبه‌ری پایه‌به‌رز ﷺ هه‌ر وشه‌ی و ته‌عبیریکی دیکه‌ش به‌کاربه‌ینی، مادام وشه‌و ته‌عبیری به‌ڕێزو شایسته‌بن و تیپه‌پان‌دن (غلو)یشیان تێدانه‌بی ئەوه‌ هه‌ر شتیکی ره‌واو په‌سه‌نده‌^(٢)، بۆ وینه‌ نه‌گه‌ر ب‌ئی: ((السلام عليك يا حبيب الله: يا خيرة الله من خلقه، يا نبي الله، يا أكرم خلق الله على ربه، يا إمام المتقين وقائد المجاهدين، يا سيد الأولين والآخرين... الخ))، چونکه‌ بێگومان هه‌موو ئەم وه‌سفانه‌و زۆر زیات‌ریشی شایسته‌ن، به‌لام گرنگ ئەوه‌یه‌ له‌ ڕیزی به‌نده‌کان (عباد) نه‌به‌ریته‌ده‌رو سیفه‌ته‌کانی خ‌وای په‌روه‌ردگاری بۆ دانه‌ن‌ری.

٥- له‌به‌رئه‌وه‌ی پیڤه‌ مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: ((ما بين قبري ومنبري روضة من رياض الجنة)) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، وا

(١) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو.

(٢) ب‌روانه‌: (مجموعه الفتاوى)، ج ٢٦، ص ٨١، وه‌: (الوجيز في فقه الكتاب والسنة)، ص ٢٦٤-٢٦٥.

پەسەندە کە ئینسان ئەوەندەى بتوانی لەو شیتۆینە پیۆزو پىستو پیژەدا
نۆیۆ پارانەو بەکات، بەلام لە ئازاردان و سەغڵەتکردنی مسوڵمانان وریایى.
کۆتایی ئەم خالەش بە پیناسەیهکی کورتی چەند شویتیک دینین، کە لە
هەرەمى مەکی و مەدەنى یان لە نزیک و دەرورەیان دان:

یەكەم: چەند شویتیکی گرنگی سنووری هەرەمى مەككەو دەرورەى: ^(۱)

أ- ئەشكەوتى حیرا (غار حراء) کە لە چای پووناکی (جبل النور) هە ئەمیش
پینچ کیلۆمەتر لە مەككەو دەرورە لەلای سەرورەو دەرورە دووسەد (۲۰۰)
مەتر بەرزەو، سەرەتای دەستپێکردنی هاتنی وەحی کە ئایەتەکانی سەرەتای
سوورەتى (العلق) بوون، لە ئەشكەوتى ناوبراودا بوو.

ب- ئەشكەوتى ثور کە لە چای (ثور) دایەو پینچ سەد (۵۰۰) مەتر بەرزەو،
دەكەویتیە خواریوی مەككەو شەش میل دوورەو حەشارگەى پیغەمبەر ﷺ
هاوەلە بەرپۆزۆ خۆشەویستەكەى (أبوبكر) بوو لەكاتى كۆچکردنیاندا بەرەو
مەدینە.

ج- خانووی ئەرقەم (دار الأرقم) کە لە نزیک صفاوہیەو مائى (الأرقم المخزومي)
بوو و حەوتەمین کەس لە هاوەلان مسوڵمان بوو و بنکەى بانگەوازی نهیتى
پیغەمبەر ﷺ بوو و عومەرىش خوا لێى پازى بى هەر لەوى مسوڵمان بوو.

د- گۆرستانی (المعلاة) یان (الحجون) کە لە رۆژەلاتى باکووری مەككەوہیەو
گۆرپى زۆر لە (بنی هاشم) ی لێیەو گۆرپى (آمنة) ی دایكى پیغەمبەر ﷺ
هاوسەرى دئسۆزو بەرپۆزى (خديجة الكبرى) و گۆرپى (عبدالله بن الزبير) و
(أسماء) ی دایكى لێیە.

(۱) برۆانە: (الفقه الإسلامي وأدلته).

ه- (منی) مینا که هەوت کیلۆمەتر لە مەککەوێ دەورەو هەرسێک جەمەرەکانی لێن و هەراکام لە مزگەوتەکانی (الکبش) و (البیعة) و مزگەوتی گەورە (الحیف)ی لێیە.

و- عەرپەفات (عرفات)یش چیاو گردیکی مەیلەو تەختە کە دەوری دووسەدو بیست و پێنج (٢٢٥) مەتر لە ئاستی رێکاری دەریا بەرزترەو دەوری بیست و پێنج کیلۆمەتر لە مەککەوێ دەورەو دەکەوێتە خوارووی پۆژەهەلاتیەو، وە چیاو بەزەبی (جبل الرحمة)یش دەکەوێتە باکووریەو و ئەو شاخۆلکەیه کە پێنەمبەری خوا ﷺ لە سالی دەیه می کۆچی و حەجی مالتاوااییدا لەسەری وەستاو نایەتی ﴿...أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (٢) المائدة ﴿٥١﴾ بۆ هاتەخوار.

دووهم: چەند شوێنێکی گەرمی سنووری حەرمی مەدینەو دەورووبەری (١):

أ- چەند مزگەوتێک جگە لە مزگەوتی پێنەمبەر ﷺ لەنیو شاری مەدینەدا هەن کە ناودارترینیان مزگەوتی قوبا (قباء)ە کە یەكەمین مزگەوتە لە مەدینەدا دروست کراوە، وە پێنەمبەر ﷺ لەبارەیهو فەرموویەتی (٢): ﴿مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ وَأَحْسَنَ الطَّهَوْرَ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قَبَاءَ لَا يَرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ فِيهِ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ﴾ رواه أحمد والنسائي وابن ماجه عن سهل بن حنيف، واته: هەرکەسێک لە مالتا خۆی دەستنوێژ بکری و چاک دەستنوێژ بکری پاشان بێتە مزگەوتی قوبا و بێجگە لە نوێژ تێداکردنی مەبەستیکی دیکە نەبێ، ئەو پاداشتی عومرەیه کی هەیە (٣).

(١) هەمان سەرچاوەی پێشوو.

(٢) بروانه: (مجموعه الفتاوى)، ج٢٦، ص٨٣.

(٣) (نووي) گوتوویەتی: (يستحب استحبابا متأكدا أن يأتي مسجد قباء) بروانه: (المجموع) ج٨، ص٢٠٤.

یەکی دیکەشیان مزگەوتی نوێژگە (مسجد المصلی) یان مزگەوتی (الغمامة) یە کە کاتی خۆی پیغەمبەر ﷺ نوێژی جەژنەکانی لەوشوینە کردووە دوایی کراوەتە مزگەوت.

هەرۆهە مزگەوتی (الفتح) کە لەسەر چیا (سبع) و لەو شوینە کە کاتی خۆی خەندەق (خندق) ی لێ بووە لە جەنگی (الأحزاب) دا.

وە مزگەوتی دوو قیبلەکان (مسجد القبلتين) کە لەسەر قەراغی شیوی (العتیق) وە هۆی ناوێرانیشتی بەو ناوێ ئەوەیە کە دوو میحرابی هەن یەکیکیان بەرەو باکوور پرووی لە (بيت المقدس) و ئەوی دیکەشیان بەرەو باشوور پرووی لە مەککە، هۆی ئەمەش ئەوەبوو کە کاتێک هەواڵی وەرچەرخان (تحویل) ی قیبلە بۆ خەڵکی ئەو مزگەوتە هاتووە لە نوێژدا بوون و یەکسەر لە نوێژە کەیاندا پروویان بەرەو کەعبە وەرسووران.

ب- گۆرستانی بەقیع (مقبرة البقيع) کە دەکەوتتە لای پۆژەلاتی مزگەوتی پیغەمبەرەو ﷺ چەند سەد مەترێک لێیەو دوورەو گۆری هەزارەها کەس لە هاوێلان و خزمان و بنەماڵە پیغەمبەری ﷺ لێیەو بیگومان سەردان کردن و دووعای خێر بۆکردنیان کاریکی پەسەندو چاکە.

ج- گوندی بەدر (قرية بدر) کە دەکەوتتە خوارووی پۆژتاوای مەدینەو و سەدو پەنجاو شەش (١٥٦) کیلۆمەتر لێیەو دوورەو، شەپگە جەنگی بەدری لێیە کە لە حەشەدی پەمەزانی سالتی دوووەمی کۆچی پروویدا، وە گۆرستانی شەهیدەکانی بەدریش نزیکەی یەک میل لە خوارووی گوندی بەدرەو یە.

د- چیا ئوحد (جبل أحد) کە پیغەمبەر ﷺ لەبارەو فەرموویەتی: ((أحد جبل يُحِبُّنا وُحِبُّه)) رواه البخاري والترمذي عن سهل بن سعد.

چىاي ناوبراويش چوار كىلۆمەتر لە سەر وى مەدىنە وەيەو درىژىيە كەى دەورى شەش كىلۆمەترەو دەورى ھەزارو دووسەد مەتر بەرزەو، لە دامىنييەو شاخۆلكەى (جبل الرماة) وگۆڤى سەرورەى شەھيدان (سید الشهداء) ھەمزەى مامى پىڤەمبەر و ﷺ گۆڤستانى شەھيدەكانى دىكەى جەنگى ئوھودە، خوا لىيان رازى بى.

تېبىنى: پىويستە بزائرى كە بىجگە لەو شوپناھى دەقى شەرعىيان لەسەرە كە سەردانىان سوننەتە وەك مزگەوتى پىڤەمبەر و ﷺ گۆڤى پر حورمەت و پىزى و مزگەوتى قوباء سەردانى گۆڤستانى شەھيدان و مسولمانانى دىكەو دووعا بۆكرديان، سەردانى شوپناھى دىكە سوننەت نىە، بەلام ئەگەر بە مەبەستىكى شەرعىيەو بى قەدەغەش نىەو موباحە، بەلام گرنگ ئەوئەبە جۆرە خواپەرستىيەك دانەنرى، ديارە خىرو پاداشت پىگەيشتنىش تايبەت نىە بە فەرزبون يان سوننەتبونى شتىكەو و زۆر كردهوئە موباح بەھۆى نىەتى چاكەو پاداشتى زۆريان ھىە.

لە ئۆرە كۆمەلەيەتەكان لەكەلتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاڤەياندى مەكتەبى مەلۇمىستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر AliBapir

كەتەبى
ڤاڤەياندى مەكتەبى مەلۇمىستا عەلى بابىر

Telegram WhatsApp Signal

ڤاڤەياندى مەكتەبى مەلۇمىستا عەلى بابىر

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىرى
Stay in touch on social media
بىز بىز مەلۇمات ئالماشماق

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

QR codes for social media and website

به ندى دهيم

به رههم و سووده گاني حج و عومره

له نوره كۆمهتايه بيهكان له ككتاتين
Stay in touch on social media
ندين محكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

QR code for website

AliBapir

QR code for social media

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەتتە تەكلىپى
Stay in touch on social media
بىز بىز مەلۇمات ئالماشتۇرۇش

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR code for YouTube

يىگومان سوودو بەرھەمەكانى ھەج و عومرە كردن زۆرو جۆراوجۆرنو ھەول دەدەين ھەروا بەخىرايى و بەكورتى ئاماژە بۆ گرنگترينيان بکەين، چونکە لەپاستيدا ھەج و عومرە وەك چۆن شاھەزا بوون دەربارەى چۆنيەتى ئەنجامدانيان کەمتر بەھۆى موتالائو خويندەنەو ھەو ھەستەنەو ھەستەگير دەبىو، ئينسان ھەتا بۆ خۆى بەکردەو ھەج بەجيان نەكات وەك پتويست لىيان تىناگات، کەلک و بەرھەمەکانيشيان بەھەمان شيوہ زياتر کەسيک پەيدان پى دەبات کە ھەج و عومرەى کردبن و تام چيژى لى وەرگرتبن، ئەگەرنا بە قەلەم و قسە کەمتر دەگونجى تەعبير لەو ھەموو بەھرو بەرھەمە جۆراوجۆرانەيان بکرى کە لەنيو خۆيانانەو ھەستەگيرتوون.

جا ئەو ھەستەم لەم چەند خالەى خوارەو دا بەكورتى و گوشراوى ئەو ھەندەى کە لە تەعبير و دەرپریندا جيگای يیتەو ھەستەو ئاماژەيان پى دەکەين:

۱- پاکبوونەو ھە چلک و چە پەرى گوناح و ھە ئدانەو ھى لا پەرەيەکی سپی لەگەل خوادا:

لەوبارەو چەندان دەقى سوننەت ھەن، بۆ وینە:

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ أنه قال: من حج ولم يرفث ولم يفسق رجع من ذنوبه كيوم ولدته أمه)) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن إلا أبا داود، واته: ھەرکەسيک ھەج بکات و قسەى ناشيرين نەكات و پەرەتارى ھەلە نەكات ئەو ھەك ئەو پۆژەى کە لەدايک بوو ھە گوناحەکانى لى دەسپرىنەو.

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة)) رواه الجماعة إلا أبا داود، واته: عومرە بۆ عومرە گوناحەکانى نيوان خۆيان لادەبەن، وە ھەجى چاک و تىرو تەواو جگە لە بەھەشت پاداشتيتكى دیکەى نيە.

بەللى خوينەرى بەرئز!

يەكەمىن و گەرەترىن بەرھەمى حەج و عومرە كردن ئەوھە كە ئەگەر بەوشىوھە ئەنجام بەرئز كە خوا فەرموويەتى و پىغەمبەر ﷺ كردوويەتى، ئەوھە مسۆگەر خاوەنەكەيان لە چلك و چەپەرى گوناح و ھەلەكانى پاك و خاويىن دەكەنەوھە ھىچ لەكەو پەلەيەكى پىئو ناھيىلن و دەتوانى لاپەرەيەكى سىپى، كە ھىچى تىدا نەنووسرايىت، لەگەل پەرورەدگارى خۇيدا ھەلبداتەوھە.

۲- پتەوترىبوونى ئيمان و تازەكردنەوھى پەيمانى بەندايەتى و زىادبوونى پارىزگارى:

ئەگەر چاويك بە سەرھەم كردەوھەكانى حەج و عومرە دا بخشيىنن وەك پۇژى پوون بۆمان ئاشكرا دەيىت كە ھەركام لە: (دەمە زەردبوونەوھە پتەوترىبوونى ئيمان) و (نوي كردنەوھى پەيمانى بەندايەتى و تۆخترکردنى خواپەرستى) و (زىادبوون و گەشەكردنى پارىزگارى) بەرھەم و زادەى بىچەندو چوونى ئەو دووجۆرە خواپەرستىيەن بەتايىبەت (حەج) كە بىگومان گەرەترو گرىگتر و گارىگەرتريشە، بابزانين چۆن؟

● نيەت ھىنان و ئىحرام بەستن: كە يەكەمىن پايەو ھەنگاوى دەست پىكردنى حەج و عومرەشە، يەكلايى بوونەوھە ساغ بوونەوھى ئىنسان بۆ خواو فرىدان و لابردنى ھەموو ناوونىشان و پلەوپايە دىيائى و پوالتەيىيەكانى تىدا دەدرەوشىتەوھە، باباى مسولمان ئەگەر بۆ ماوھەكى كورتى چەند پۇژەش بىت حەقىقەت و چىيەت (ماھىيە)ى خۆى بەبى تويكل و دىكۆر دەيىنى و بەشىوھەكى كەردەيى و واقىيە بەندە (عەبد)بوونى خۆى وەك باقى خەلگى و نەبوونى ھىچ ئىمتىيازىك بەسەرياندا، لەلا بەرجەستە دەبى.

پاشان ئەو ھالەتەى کە دواى ئیحرام بەستى بۆ ئىنسان دیتە دى، کە بریتىە لە ھەپەرى ھۆشیاری و لەخۆ وریابوون و توخن نەکەوتنى هیچ کام لە قەدەغەکراوەکان (محظورات) تەنانت قرتاندن و ھەلقەندنى تالە موویە کیش!^(١) بەندایەتى و پابەندى و پارێزکاری (العبودية والالتزام والتقوى) تیدا پتەوو توخ دەکات و دەبیتە مایەى سەرشکاندنەوہى نەفس و جلەو توندکردنى، ئنجا پاش ئیحرام بەستى، دەست کردن بە گوتنى (لبیک اللہم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، إن الحمد والنعمۃ لک والمملک، لا شریک لک) وە بەردەوام بوون لەسەرى ھەتا دەست پیکردنى بەردووچکە پێدادانى سى جەمەرەکان، نیشانەى ھەمیشە دەست لەسەر سینگ بوون و فەرمانبەر بوونە بۆ بەندایەتى کردن بۆ خواو فیداکارى و خەبات و خۆبەخت کردن لە پێناویدا.

● سووپرانەوہ بە دەورى مالى خوادا: کە دەبى لە بەردە پەشە (الحجر الاسود) ھە دەست پى بکات و ھەر بەویش کۆتایى پى بى، وە ھەموو کەرەتیکیش لە ھەوت سووپرانەوہکان بەردە پەشە ماچ بکری یان دەستى لى بدري، یان لانیکەم ئاماژەى بۆ بکری، ئەوہى تیدا دەخویندریتەوہ کە بابای مسولمان پێویستە ھەردەم پەپوولەى دەورى چرای خواپەرستى بىت و بیجگە لەو مەبەستە بەرزە بە دەورى ھىچ شتیکى دیکەدا وىل نەبى و نەخولیتەوہ، وە دەبى جموجۆل و کردو کۆش و ھەولەکەشى بە پەیمان بەستى لەگەل خواى پەرورەگارو بەلینى بەندایەتى بۆکردن پیدانى دەست پى بکات، چونکە بەردە پەشە پەمزو ھىمای دەستى راستى^(٢) خواى بەرزو بى وینەیدو ماچ کردن و دەست لیدان یان سەلامو ئاماژە بۆ کردنیشى بەلین و پەیمانە لەگەل خوادا سبحانە وتعالى.

(١) (نوي) گوتویەتى: (أما إذا حلق شعرة أو شعرتين فعليه الضمان، هذا مذهبنا قال العبدى، وبه قال أكثر العلماء...) پروانە: (المجموع)، ج ٧، ص ٣٢٧.

(٢) وەك لە ھەندىك شوێنەوار (أثر) دا ھاتوہ.

● پاوهستان له عمره فات: ئه مێش که پایه ی هه ره گه وره و بنه پهره تی هه جه ، زه قترین و جوانترین شیوه ی پیشاندانی به ندایه تی و فه رمان به ری و ئاماده یی و چاوه پوانییه بۆ جی به جی کردنی هه مو ئه رك و فه رمانیکی به ندایه تی، وه ك چۆن سه رباز (جندی) به پێوه به سلاو (حمیه) كرده وه له به رده م فه رمانده (قائد) كه كیدا راده وه ستی و چاوه پێی فه رمانی ده كات.

● شه و مانه وه له میناو له موزده لیفه: ئه مێش ئه وه ده گه یه نێ که بابای مسو لمان هه مێش ئاماده ی شه ونخوونی و شه و بیدارییه له پێناوی خواداو ئاماده یه که وه ك سه ربازو خزمه تگوزاریکی چوست و چالاکی پێیازی خوا شه و پۆژان پێكه وه گرێ بدات و له و پێناوه دا ئاسووده یی و سه ره وتنی نه بیّت.

● ورده به رد پێدادانی سی جه مه ره كان: ئه مێش په مزو هیما ی یاخی بوون له شه یطان و به قسه نه كردن و په فز كردن و به په رچه دانه وه ی خوختو ته ی به دو خراپیه تی، چونكه وه ك له میژووی ژیا نی ئیبرا هیم و ها جه ره ی هاو سه ری و ئیسماعیلی كورپاندا ها توه ^(۱)، كا تێك خوا ی كا ره جی فه رمانی به ئیبرا هیم كرد كه ئیسماعیلی تا قه كورپو جگه ر گۆشه ی سه ربه ری: ﴿... قَالَ يَبْنِيْ اِيَّ اَرَى فِي الْمَنَامِ اِيَّ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى...﴾ (الصافات ۱۰۲) شه یطان سه ره تا له شوینی جه مه ره ی گه وره پێی به ئیبرا هیم گرت و خوختو ته ی بۆ كرد یا ن له شیوه ی پیاوێكدا پێی گوت كه كا ری وا نه كات، ئیبرا هیم به ردبارانی كرد، هه روه ها ها جه ره ش له شوینی جه مه ره ی نیوه نجی و ئیسماعیلیش له شوینی جه مه ره ی گچكه به هه مان شیوه به ردبارانیان كردو گوێیان بۆ نه گرت و سووربوون له سه ر جی به جی کردنی فه رمانی خوا، ئیدی به و جو ره ئیبرا هیم و ها جه ره و ئیسماعیل علیهم السلام بوونه سه رمه شقی پیاوان و ئا فره تان و مندا لا نی بر وادار، بۆ گو ی به شه یطان نه دان و جی به جی کردنی فه رمانی خوا ی په روه ردگار.

(۱) بڕوانه: (الكامل في التاريخ)، ج ۱، ص ۱۱۱-۱۱۲، تألیف: ابن الاثیر.

۳- پاهاتن له سه ر په وشت به رزی و هیمنی و نارامی و خودوورگرتن له گوناح و هه له:

له راستیدا حج و عومړه هه ر کامیکیان قوتا بخانه یه کن بۆ فیریوونی په وشت و خهسلته به رزو جوانه کانی وهك: خوږاگری (صبر) و هیمنی (سکینه) و لیږدوون به خشین و... هتد وه خو پاراستن له گوناح و هه له و په له و خهسلته به به دو دزیوه کانی، وهك خوی په روه ر دگار فدرموویه تی: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ (البقرة ۱۹۷)، واته: حج له چهند مانگیکی زانراودا ده کری، جا هه رکه سیک نیه تی حجی تییاندا هینا، ثموه نابج له حج کردندا هیچ جوړه قسه یه کی جینسی و رفتهاری ناشایست و شهړه قسه بکات، وه هدر چاکه یه کیش بکن خوا پیی ده زانی، وه تویشو و هه لگرن بیگومان پاریزکاری چاکترین تویشوویه، وه نهی خاوه ن عه قلان پاریزم لی بکن.

۴- له بهرچاو به رجه سته و نمایان بوونی سیره و ژبانی پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی:

به لئی یه کی دیکه له حیکمت و بهرهمه گرنه کانی حج ثموه یه که ټینسان به هوئی دیتنی نه و ولات و نیشتمانوه که پیغه مبه ر ﷺ یه که مین جاری خوا به یه کگرتن (التوحید) ی تیدا داو، هاوه له بهرپزه کانی خوا لییان رازی بی له سه ر په روه رده کردو پیگه یاندو، پاشان کو مه لی مسولمان و کو مه لگای نیسلامی کیان و قهواره ی نیسلامی تیدا بنیات ناو، هه موو جوړو شیوه کانی ئازارو نه شکه نجه و نارپه حه تی ده روونی و جه سته یی و تاکیی و کو مه لی بیان تیدا بینی، که قه له م له

نوسینیدا کۆلۆ زمان لە دەربڕینیدا لالە، بەلێ بەهۆی دیتنی ئەو شوێنەوارانەو
ئینسان چۆنیەتی سەرھەڵدانی مسوڵمانەتی و خەملائی کۆمەڵ و کۆمەلگای
مسوڵمان و بنیاتنرانی کيان و قەوارە ئیسلامی لە لا بەرجەستە دەبێت، ئەگەر تا
ئێستا و لە پێی خۆیندنەو و بیستەنەو تەنیا لە ئاوی زەین و خەیاڵیدا بینیویەتی،
ئێستا لە دنیای واقعی داو بەچاوی سەر دەیبینی و تێیەو رادەمی و گوتراویشە:
(لیس الخبر کالعیان).

ئەجا بەر لە پیغەمبەر و هاو ئەلانی (عليهم الصلاة والسلام) بەهۆی حەج و عومرە
کردنەو ئینسان شوێنەوارەکانی ئیبراھیم و ئیسماعیل و ھاجەرە (عليهم الصلاة
والسلام) و راددە لێپراوی و خۆیە کلاکردنەو (التجرد) یان بۆ خوا بەرجەستەیی
دەیبینی، تێدەگات کە بەندایەتی راستەقینە بۆ خوا ئەوێە کە سەر و مال و کور و
خێزان و ھەموو شتێک لە پێناوی خوادا بەخت بکە و هیچ شتێکت پێ ئەو
بەرژر نەبێ کە لە پێی خوادا بیکە یە قوربانی، ئەگەر تاقە پۆلەو جگەر
گۆشە کەشت بێ!!

۵- بە نمایانی و بەرجەستەیی دیتنی زۆر لە بەھا بەرزەکان (القيم العلیای ئیسلام:

بەلێ زۆر بیردۆزە ھەن کە لافی ھەبوونی گەلیک لەو بەھا بەرزانە لێدەدەن کە
سروشت و فێرەتی ئینسان تینوو و عەوالبانە، بەلام ھەر بە تیۆری (نظري) لە دوو
توێی کتیبەکاندا دەمیننەو و چا و بە دنیای پرونی بوون ھەلناھینن! بەلام ئیسلام
حەج و عومرەشی —وہک ھەموو خواپەرستی یە کانی دیکە— کردوون بە ئاویەکی کە
زۆر لەو بەھا بەرزو جوانانە بە کردەو و لە دنیای واقعیدا تێدا دەردەکەون:

نایا ئەو کە ئینسانەکان بەندەیی خواو برای یە کتر و ھێچ کەس ھێچ زیادو
ئیمتیازیکی بەسەر کەسدا نیە وەک لە حەجدا دەردەکەوێ، لە کوێ و لە چی دیکەدا

تاوا دهرده كهوئ؟! هزاره‌ها كهس له شوينه كانى وه ك ميناو موزده ليفه و
 عه‌رفات و ده‌ورى كه‌عبه به به‌رگى ساده و يه شيوه‌ى ئىحرام و سه‌رى پروت و پيى
 نيوه‌پرووت^(۱) پيكه‌وه به تيكه‌ئى و بى‌جياوازى سه‌رگه‌رمى (لبىك الله لم لبىك)
 گوته و جى‌به‌جى‌کردنى خوا به‌رستى به‌كان (مناسك)ى جه‌ج و عومره‌ن!

وه ئايا يەكپىزى و يەكپەنگى و يەكدەنگى و يەكسەنگى مەسولمانان وەك لە سوورانە وەيان بە دەورى كەعبەدا بەيەك شىۋە بەيەك ئاراستەدا دەردەكەوى، كە ئەگەر لە شىۋىيەكى بىلندە وە پروانى ھەست دەكەى كە مالى خوا دلى ئومەتى ئىسلامە و ھەمووى بە دەورى خۇيدا دەخولىئىتە وە! لە چ كات و چ شتىكى دىكەدا ئەو بەھا بەرزەي بەكبوون (وحدۋە) ئە ئاوا بەرجەستەو نەمايان دەبە؟!

وه نایا يه كه هه‌ئۆیستی مسوولمانان له به‌رانبهر دوژمنان و ناحه‌زانیاندا كه ئیبلیدی به‌رجه‌سته له سێ جه‌مه‌یه‌كان (المجمرات الثلاث)دا په‌م‌زو هی‌میه‌تی، وه‌ك له به‌ردووچكه باران‌كردنی جه‌مه‌یه‌ی گه‌وره‌و نێوه‌نجی و گچكه‌دا كه په‌م‌زی هه‌موو جو‌ره شه‌یطانه‌كانن له هه‌ر چوار پ‌ۆژه‌كانی ده‌یه‌م و یازده‌یه‌م و دوا‌زده‌یه‌م و سێ‌زده‌یه‌مدا ده‌رده‌كه‌وێ، له چ شتی‌کی دیكه‌دا ئا‌وا به‌زه‌قی شه‌و به‌ها به‌رزهی دۆسته‌یه‌تی و دوژمنیه‌تی (الموالات والمعادات)یه به‌رجه‌سته ده‌بی؟!

ئىنجا جىيى سەرخىش ئىۋىيە كە ھەموو پاىو فەرزەكانى ھەج تەنبا جارىك و بەس لە كاتىكدا ئەنجام دەدرىن، بەلام بەردووچكە بارانكردنى جەمپەكان چوار پوژ لەسەرىيەك و ھەر حاجىيەك دەبى ھەفتا (۷۰) بەردووچكە، يان لانيكەم چلو نو (۴۹) بەردووچكەيان پىدا بدات، كە بىگوما ئىۋە دەگەيەنئ كە دزايەتى كردغان بو شەيتان و پىرو دارو دەستەكەى دەبى درىوخايەنو بەردەوام و نەپساوە پىت.

(۱) پۆشاکى ئافرىقاتان ھەر پۆشاکى ئاسايى خۇيانەو تەنيا لەسەر پىياوان فەرزە كە سەريان پرووت و يېڭان نىو ھرووت بىو دوو يەشتە مال بېوشتن.

وه ئایا ئەوه که پیاوو ئافرەت له ئەسلی مرۆڤ بوون و بەندهی خوا بووندا وهک
یهکن و جیاوازی نین و کامیان پارێزگارترو بەندهیهکی شایستهتری خوا بیست ئەویان
له لای خوا بهێزو حورمەت تره: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ...﴾ (١٣)
الحجرات ﴿...﴾، وهک له جێ به جێ کردنی سەرجهم خواپەرستییهکان (مناسکی)ی هه جدا
دهیبنری که ئافرەت و پیاو و یکرێو به تێکهڵی جێ به جێیان دهکەن به بێ جیاوازی و
لێکجیا کردنهویان له هیچ شتێکدا جگه له پۆشاکێ ئیحرام که ئافرهتان تییدا
نازادترن، له چ شتێکی دیکه دا، یه کسانێ و^(١) وهک یهک بوونی پیاو و ئافرهت ئاوا
نمایان ده بێ؟!

٦- خۆیه ختکردن و قوربانیدان له پیناوی خوا دا؛

قوربانی سەرپرینی حاجیان له پۆژی دهیهمی (ذو الحجة) دا که له لایه کهوه به
پۆژی جهژن (عید الاضحی) و له لایهکی دیکه شهوه به پۆژی قوربانی سەرپرین (یوم
النحر) ناو دهبرێ، جا چ قوربانی سەرپرینه که فەرز بێ، وهک له خۆگرتن (نذر) و
که فارهت و فیدیه، وه چ هەر سوننەت بیست، ئەوه دهگهیهنێ که ده بێ مسوڵمانان
هه می شه و دايم نامادهی قوربانیدان و فیداکاریی بن، وه نامادهی کوشتارو خوین
پرشتنیش بن له پیناوی بهرز کردنهوی بهیداغی ئایینی خواو چه سپاندنی
به برنامه کهیداو بهرگریی کردن له یاساکانی شهریعهتی خواو پاراستنی سنوورهکانی
کیان و قهواره ی ئیسلامیدا.

کهواته: ئەو مسوڵمانه ی که له زلله لێدران و مریشک سەرپرینی کیش
دهسله میتهوه، بابزانی که خراپ له ئاینه که ی حالتی بووه!

(١) یه کسانێ یه که له ئەسلی مرۆڤایهتی و بهندهی خوا بوون دایه، نهک له سروشت و نه رکدا که
بێگومان جیاوازی.

٧- ٲاهاتن بە گۆٲراپە ئیی و ٲەرمانبەری (السمع والطاعة) یەوێ:

ئەگەر بە وردی سەرئێج بەدەینە کردەوێ کانی حەج و عومرە دەبینن کە سەرئێجە میان نەئێنێدار (مەرموز) و حیکمەتی ٲەنھانیان ھەیە، جا بێگومان کاکل و جەوھەری بەندایەتی بۆ خوا کردن (العبودية للہ) یش ئەوێ کە ئێنسان بە مۆتەقی و بەبێ مەرج و بەند (بدون شرط وقید) بەندایەتی خوا بکات و ھەموو ٲەرمانەکانی بەبێ ھەلۆستەکردن (وقفە) و لام و جیم جی بەجی بکات، چونکە تۆ مادام دان بەوێدا بەئێنی کە خوا ٲەروەردگار و ٲەرستراوێ ھەر لە سەرەتاوێ ٲێگای ئەوێت لە خۆت ٲرێوێ کە ھیج تێبینی و ٲەخەنەکت لە ھیج یاسایەکی ھەبێ، وە کە ٲەرموویەتی:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ...﴾ (الأحزاب ٣٦)

وێ ھەر بۆئێش ٲستەئێ: (سمعنا وأطعنا) دروشمی ئێنسانی مەسولمان و کۆمەلە و کۆمەلگای مەسولمانە، وێ خۆی ٲەروەردگار ٲەرموویەتی: ﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِيَّتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (البقرة ٢٨٥)

بەئێ بەندە تەنیا دەبێ تا ئەو کاتە ورد بێتەوێ سەرئێج بەدات و ھەلۆستە بکات تاکو دلتیا دەبێ کە فلانە ٲرێارە لەلایەن خواوێ، جا ھەرکاتێک لەبارەوێ دلتیا و مەسۆگەر بوو، ئەوێ ٲۆلێ عەقل بەس ئەوێ کە باش لەوێ ھائی بێت کە لەلایەن خواوێ ھاتوێ بۆ ئەوێ تەسلیمی بێت و جی بەجی بکات.

۸- حەج و عومرە سەربازگەیه‌کن بۆ مەشق (تەدریب) و پاهێنان:

هەر کەسێک چووێتە حەج دُنیا دەبێ کە یەکیک لە حیکمەتە بەرزەکانی حەج و عومرە ئەوەیە کە مسوڵمانان بەو سەفەر و گەشت و کۆچ و کۆچباری حەج و عومرە لە هەل و مەرجی ئیسراحت و ئاسوودەیی یەو بەگوازێنەو بۆ واقع و بارودۆختی دیکە ی پڕ پەنج و زەحمەت و ماندوێتی و دەردەسەری، کە بێگومان هیچ سەفەریک لێ خالی نە بە تاییەت سەفەری حەج.

ئەجا ئەوێ زۆر جێی سەرنج و وردبوونەوێە ئەوەیە کە خۆی کاربەجێ سەرزەمینێ حیزازی هەلبژاردوێ بۆ ئەو مەلەبەندی مەشق و پاهێنانە، کە بیابانێکی گەرم و وشک و ناپەختکەرە، وە ئاشکراشە کە مانگە عەرەبییەکان وە ک مانگە خۆرییەکان (الشهور الشمسية) چەسپاوو نەگۆڕ نین و هەموو وەرزەکانی ساڵ دەگەڕێن، کەواتە مسوڵمانان لە هەموو وەرزەکانی ساڵ (فصول السنة) دا حەج دەکەن.

۹- هەنگرتنی باری دینداری و بەجێهێنانی ئەرکی بەندایەتی بەشداریکردن و دەستبار بۆ یەکتەرگرتنی هەموو ئەندامانی پێویستە:

ئاشکرایە کە هاتن و چوونی نێوان صەفاو مەپرە (السعي بين الصفا والمروة) کە یەکیکە لە پایەکانی حەج و عومرە، شوێنەواری هاجەرە و هوسەری ئیبراھیمە (عليهما السلام) کە وە (بخاري) لە (ابن عباس) هەو گێڕاویەتەو: دواي ئەوێ ئیبراھیم هاجەرە ئیسماعیلی کۆری (عليهم الصلاة والسلام) لەو جێیە کە ئیستا کەعبە لێی بەجێهێشت و کوندەیک ئاو و هەمبەنەیک خورمائی لەلا دانان، وەپاش ئەوێ ئاو و خورمایەکیان بڕا و هاجەرە کۆرەکی زۆر تینو بوون، هاجەرە سەرنجیدا تەپۆلکەکی صەفا لە نزیکێوەیە بزیە چوو سەری و روانی، بەلام

هیچ کەسی بەدی نەکرد، دوایی لەوێ هاتە خوارو بەرەو تەپۆلکەیی مەرپو
هەندیککی بە ڕۆیشتن و هەندیککی بە گورگە لۆقە ڕۆیشت و سەرکەوتە سەری و
تەماشای ئەملاولای کرد و دیسان هیچی نەبینی، وە حەوت کەرەتان ئەو هاتن و
چوونە ی کردو سەری حەوتەم جار کە لەسەر مەرپو بوو، دەنگی فریشتەیی بیست،
بینی ئەو بە پاژنەیی یان بەبائی زەوی دەکۆڵی و دوایی ئاو دەرکەوت... هتد^(١).

جا لەم بەسەر هاتەوه بۆمان دەر دەرکەوتی کە:

یەکم: یەکیەک لە پایە و فەرزە مەزنەکانی حەج و عومرە شوێنەروارو یادو
بیرەوەراییەکی هاجەرەیه خوا لێی پازی بێ کە لە ئەسڵدا کەنیزەکیک بوو و
پادشای میصر بە دیاری خەلاتی (سارا خاتون)ی هاوسەری ئیبراهیمی کردو
(عليهما السلام) و ئەویش داوێتی بە ئیبراهیم علیه الصلاة والسلام.

دووم: بەجێهێنانی ئەرکی بەنداییەتی و دینداریی بۆ خواکردن دەستەبارگرتنی
پیاو و ئافرەت و مندالی دەوی، باری قورسو مەزنی دینداریی کردن بەتەنیا
دەست نادریتی و پێویستی بە هاوکاری هەموو ئەندامانی خێزان و کۆمەڵگا
هەیه.

هەر وەها لە بنیاتنانی کەعبەشدا هەمان هاوکاری و دەستبار بۆ یەکتەرگرتن
دیینری کە ئیسماعیل (عليه السلام) هاوکاری ئیبراهیمی بابی کرد: ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ
الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ...﴾ البقرة ١٢٧

ناشکراشە کە حەوشۆکەیی ئیسماعیل (حجّر إسماعیل) کە بابای طەواف کەر
ئەویش نەخاتە نێو جوغزو بازنەیی سوورانەو کەیهو و طەوافە کەیی و بەرناکەوی!!
شوێنەروارو پەڕیزی بەرجەستەیی ئەو هاوکاری کردنەیی ئیسماعیلە بۆ بابی بەڕیزی
لە دروستکردنی مائی خوادا، بە طەواف کردنیش بە دەووری (حجّر) دا وەک کەعبە،

(١) بڕوانە: (فتح الباری)، ج ٧، ص ٤٦-٤٩، کە فەرموودەیی ناویراوی بە درێژی هێناوە.

پێڕۆ تەقدیردانانی ئێمە مانانی مسوڵمانە بۆ ئەو ھاوکاری و دەستبار بۆ گرتنە ی ئیسماعیل عليه السلام.

۱۰- کۆمە ئێک بەرژمەوێندی دیکە ی سیاسی و ئابووری و فەرەهەنگی و کۆمە لایەتی؛

خوای کاربەجێ و بەخشدەر لەو بارەوێ فەرموویەتی: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ ... ﴿٢٨﴾ الْحَجِّ﴾، واتە: وە بەنیۆ خەلکیدا بۆ حەج جار بەدە کە بە پێیان و بە سواری هەر و لاخێکی، کە لە ئەنجامی پێی دوورپێندا زگی بە پشیتیەو نووسابیت، لە هەر پێیەکی دوورەوێ بیئ، بۆ ئەوێ قازانج و بەرژمەوێندی زۆری خۆیان و دەدەست بەیئن...

بەلێ، بێگومان، کە سالانە بە هۆی حەج و عومرەوێ مسوڵمانانی سەرتاسەری دنیا بە هەموو پەنگ و زمانە جیا جیاکانیانەو، لە دەوری مزگەوتی حەرام لە میناو عەرەفات و موزدەلیفە و دواتر لە مەدینە ی پیغەمبەر ﷺ کۆدەبنەو و یە کتر دەناسن و پێکەوێ پراوێ و پرس و پرا دەکەن و، لە حال و بالی یە کتر ناگادار دەبن و بە بارودۆخ و هەل و مەرجی یە کتر ناشنا دەبن و، لە بارە ی وەزعی ئومەتەوێ بەرچاویان پرونتەر دەبیئ، ئەمە لە لایە کەوێ لە لایە کی دیکەشەوێ، کە دەر فەتی هەلش و یئش و مامەلەو بازار گانیان بۆ دەر پەخسێ، وە ک خوای پەر وەرد گار فەر موویەتی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ... ﴿١٧٨﴾ الْبَقَرَةِ﴾، واتە: گوناختان ناگاتێ، ئە گەر لە کاتی حەجدا بە هۆی مامەلەو بازار گانییەوێ لە پۆزی و بەخششی پەر وەرد گارتان و دەدەست بیئن.

وہ کہ بەھۆی گوئیستبوونی ئەو وتارانەوہ کہ لە مزگەوتی ھەرەم و لە مزگەوتی خەیف و لە مینا و لە مزگەوتی نەمیرەدا لە نزیک عەرپەفاتەوہ دەدرێن، کہ پێیستە وێرایی تیشک خستنە سەر چۆنیەتی جێبەجێکردنی خواپەرستیەکانی ھەجەوہ، تێیاندا باسی بارودۆخی موسڵمانان و کێشە و گرتەکانیشیان بکری و چارەسەریشیان بۆ دیاری بکری..

بەھۆی ھەموو ئەمانەوہ بێگومان موسڵمانان لە ھەموو پرۆوہەکانی سیاسی و کۆمەڵایەتی و فەرھەنگی و ئابورییەوہ لە ھەج و عومرەکەیان بەھرەمەند دەبن و کەلک و سودی جۆراوجۆر وەردەگرن و شارەزایی و بەرچاوپوونی جیا جیا دەربارە ی ھال و باڵی ئوممەتی ئیسلام پەیدا دەکەن.

خوێنەری بەرپێزو سەنگین!

ئەوہی لەم دە خالەدا خستمانەروو بەشێک لەو بەرھەم و بەھرانە ی ھەج و عومرەکردن بوون، کہ بابای حاجی و عومرەکەر وەدەستیان دێنێ، وەک لە پێشەوہش گوتمان وەک پێویست خستنەرووی ئەو سوود و کەلک و بەرھەمانە لە وزە ی ھیچ زمان قەلەمێکدا نیە و بەدەردی ئەھلی دَلّ و عێرفان گوتووین: (من ذاق عرف ومن لم یذق لم یعرف)، واتە : ئەوہی بێچێژی دەیزانی، بەلام کەسێک نەبێچێشتبێ نازانی.

خوێش بە کەرەم و بەخششی خۆی ئەو دوو جۆرە خواپەرستیە ناوازە و پەرپیت و پێزو بەھرە یە بۆ موسڵمانان ئاسان بکات، ئەو سەفەری ھەج و عومرە یە کہ سەرورە ی سەفەرە ناو بۆ پرواداران مەیسەر بکات و ھیدایەتیان بدات و ھاوکاریشیان بکات کہ ھەج و عومرە کەیان ھەج و عومرە ی پاستەقینە بن و خلتە ی ریاکاریی و ناشرعییان تێکەل نەبێ.

دوا قسەم دەربارەی حەج و عومرە

خوێنەری بەرپێزو خوشەویست!

دوا قسەى خۆمت دەربارەى حەج و عومرە لەم پێنج بەرگە کورتەدا ئاراستە دەکەم:

یەكەم: ئەگەر خوا قسەتى کردو ویستت حەج و عومرە بکەى، بەر لە هەر شتیێك و دواى نیازو مەبەست ساغکردنەوت بۆ خوا هەول بە وردورد شارەزای حەج و عومرە کردن بى، بەپایەو فەرزو سوننەتەو بە بەرچاوت پوون بى و بزانی چۆن چۆنى و بۆچی حەج و عومرە کەت دەکەى؟!

دووەم: ئەگەر خوا کردى حەج و عومرەت کردن و گەراپەوه، پێوهى ئەندازەى قبوڵکرانو نەکرانى حەج و عومرە کەت بەوه بزانه داخۆ تا چ پاددەیهك گۆپریوانى و پاك و چاکیان کردووى و بەرهو خویان بردووى، بەلێ ئەگەر (حج) ت (مەرور) و (سعی) یت (مشکور) بیئت، دەبێ (ذنب) یشت (مغفور) بیئت و ئەگەر واش بى دەبێ لەمەودوا پروو لەخوا بى و بەندەى پوخت و باش و لەگەڵ مسوڵمانانىش براو تەبا بى! ئەگەرنا بە ناووشۆرەتى حاجى فلان فریو مەخۆ!

سێیەم: زۆر وریابە حەج و عومرە کردن جگە لە هی فەرز، نەکەیه خولیاو ئاواتى خۆت و چوونە حىجازت لى ببێتە نەخۆشى و هەموو سالتى حىجاز بگرەو هاتم!

و ئەگادارە کە حەج و عومرە کردنە کەت لەسەر حیسابى لایەنەکانى دیکەى ئیسلام نەبێ! بۆ وێنە: ئەگەر هات و خوا مال و سامانىکی زیادهى پێ بەخشى، پێت وا نەبێ ئەگەر حەج و عومرەى سوننەتى پێ نەکەى بە بەلاش دەپوات، وە بزانه لە کاتیێکدا کە فەرزێکی کیفایە پەکی خرابێ خۆ خەریککردن بە سوننەتەو نیشانەى کرچ و کال بوون و ناحالتى بوونە، بەتایبەت لە کات و

شوئیتکدا که مسوئلمانان خاوەنی کیان و قەوارە ی شەرعیی خۆیان نین و لەژێر باری طاغوتدا دەنایتن!

چوارەم: وەك له خاڵی دەیه‌مدا باسمان کرد، بازرگانی و مامەڵەکردن لە هەجدا شتیکێ پەواو موباحە، بەلام نابێ هەموو کردو کۆش و تەقەللاشمان ببێتە کاری ئابووری و بازرگانی لە هەجیشدا هەر سەرگەرمی دنیاو شەمەك و کەل و پەل بێن، خۆ ئەگەر شەیتان زەفەرمان پێ ببات و بازرگانی و مامەڵەکەش بە فەرت و فێل و قۆل بێن، یان ئەو کەل و پەلانی دەیانکپین و دەیانھێنینەو لەو جۆرە بن کە بۆ گوناح و خراپە بەکاربھێنرین، ئەو یەكجاری لە حاجی شۆراوین و بووینە قاچاخچی!! خوا پەنامان بدات.

پنجەم: ئاشکرایە کە هەج لەسەر کەسیك فەرز نابێ کە توانای مال و سامانی نەبێ، وە مەسەلە تەنیا چوونە هەج و عومرە نیە، بەلکو لەوێ گەشت و گەڕان و ئەوێ کە ئێنسان بە مالی هەلال و زەلال بچێ، چونکە لە ئیسلامدا وێرانی ئامانج پێویستە وەسێلەکانیش شەرعیی و چاک بن و دەبێ لە پێ پاكەو بەرەو ئامانجی چاک هەنگاو بنێن، ئەگەر ناخوێندە کردە پەنج بەخەسار و شەرمەزار دەبین.

ئەڵێرەشدا کۆتایی بەم درووشمی چوارەمەش دێنین و بە پشتیوانی خوا بەخەشەر دەچینە سەر باسو توێژینەوێ درووشمی پێنجەم و کۆتایی، کە بریتییە لە (زیکری خوا کردن).

پینجه مین دروشمی خواپه رستی

زیکری خواکردن (ذکر الله)

له نۆزه كۆمهله ئه بێههكێن له كێشانیان
- Stay in touch on social media
ئێش مهكهم بێر فوایع الزوایل لادێههكێ

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

QR code for website

AliBapir

QR code for social media

- * واتاو پیناسه‌ی زیکر له ئەسلی زمان و زاراوه‌ی شەرعدا.
- * گرنگی و پله‌و پایه‌ی زیکری خوا.
- * جوړه‌کانی زیکر (أنواع الذکر).
- * چۆن زیکری خوا بکه‌ین.
- * به‌ره‌می زیکری خوا کردن.

پێی خوشکردن

خوێنەری بەرپێزو خوشەویست!

هەرچەندە وا باوە، کە پێنج پایەکانی ئیسلام: (شایەتەن، نوێژ، زەکات، پۆژوو، حەج) ئەو دروشم و نیشانە سەرەکییانەن کە ئینسانی موسوڵمان و کۆمەڵە و کۆمەڵگای موسوڵمان لە غەیری خۆیان جیادەکەنەوە! بەلام بە سەرئێوە پامانی دەقەکانی قورئان و سوننەت، زۆر بەروونی بۆمان ناشکرا دەبێ، کە زیکرۆ یادی خوا کردنیش یەکیکە لە نیشانە و سیما بنەرەتی یەکانی تاک و کۆمەڵی موسوڵمان، وەک دواتر دەبێخەینەرۆ چەندان دەقی قورئان و سوننەت ئەو راستییە ئیسپات دەکەن.

هەربۆیەش بەپەسەندم زانی، کە وێرایی خستەنەرۆوی دروشم و نیشانەکانی دیکەش، زیکرۆ خوا (ذکر الله)ش بتوێژینەرۆ لەوانی دیکە جیانەکەینەرۆ.

هەلبەتە جیاوازی بنەرەتی موسوڵمان و ناموسوڵمانیش هەر ئەوەیە کە بابای موسوڵمان خواناس و خواپەرستەو ناموسوڵمانیش بە پێچەوانەرۆ، واتە موسوڵمان ناموسوڵمان بەر لە هەر شتێکی دیکە لە خوا (الله)دا (جَلَّ جلاله) لە یەکتەر جیادەبنەرۆ، موسوڵمان تەنیا خوا بە بەدیھێنەرۆ پەرۆدگار و پەرستراو سەرۆەرۆ فەرمانەرۆای خۆی دەزانی، و لەسەر ئەو بنەرەتەش خۆی بێوێنەرۆ تاکی لە هەموو کەس و لە هەموو شتێک، تەنانەت خۆی و باب و دایکی و پۆلەکانیشی لە لا شیرین تر و بەرپێزو خوشەویست ترەرۆ، پێزو خوشەویستیشی بۆ هەر کەسێک و هەر شتێکیش بە پێژەرۆ (نسبە)ی نزیکێ ئەو کەسەرۆ ئەو شتەرۆ لە خۆی پەرۆدگار!

هەربۆیەش بابای موسوڵمان پاش خۆی تاک و پاک، پێغەمبەرێ خۆی ﷺ لە هەموو کەس خوشتر دەوێ، چونکە پێغەمبەرێ خوا ﷺ نزیکترین و خوشەویستین بەندەرۆ لە لای خوا، دیارەرۆ پێغەمبەرانی دیکەش علیهم الصلاة والسلام هەمان حوکمیان هەرۆ، هەرچەندە موحەممەد ﷺ گەرۆ سەرۆەرۆ هەموویانەرۆ.

خوای پەرورەدگار لەوبارەووە کە دەبێ خۆشەویستترین شت و خۆشەویستترین کەس لەلای ئینسانی مسوڵمان خوای بێ‌وینەو تاک بیست، فەرموویەتی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ...﴾ (البقرة ۱۶۵)

پێغه‌مبەری خواش ﷺ لەوبارەووە کە خۆشویستنی پێغه‌مبەری خوا ئەنجام بەرهەمی راستەوخۆی خۆشویستنی خوای پەرورەدگارە فەرموویەتی: ((ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الايمان: أن يكون الله ورسوله أحب إليه مما سواهما...)) متفق عليه.

ئەجا شتیکی ئاشکرا و پوونیشە کە هەر کەسێک شتیکی یان کەسیکی خۆش بوێ بە ئەندازەی خۆشویستنه‌کە بە دڵ و دەروون و زمان یادی دەکات و باسی دەکات، بۆیە هەمیشەو دايم خوا لە یادبوونی مسوڵمان نیشانەو بە‌لگەی زی‌ده‌ نزیکی و خۆشەویستییه‌تی بۆ خوای پەرورەدگار سب‌حانه و تعالی.

جا ئێمه خوا پشت و په‌نا بیست له‌م پینچ به‌نده‌دا به‌کورتی باسی زی‌کری خواکردن ده‌که‌ین:

- ۱- واته‌و پیناسه‌ی زی‌کر له‌ ئەسلی زمان و زاراوه‌ی ش‌ه‌رع دا.
 - ۲- گرنگی و پله‌و پایه‌ی زی‌کری خوا.
 - ۳- جو‌ره‌کانی زی‌کر (أنواع الذکر).
 - ۴- چۆن زی‌کری خوا به‌که‌ین؟
 - ۵- به‌ره‌می زی‌کری خوا کردن.
- به‌ه‌یوای ئەوه‌ که‌ بتوانین له‌و پینچ به‌نده‌دا ئەوه‌ی که‌ پێویسته‌ ده‌رباره‌ی یادی خواکردن (ذکر الله) به‌بخه‌ینه‌پوو.

خواش یارمه تیمان بدات که یه کهم باش له زیکری خواکردن تی بگهین و پاشان به هۆی چاک یادی خوا کردنه وه کامل بین و پی بگهین، چونکه وهك پسرپورانی بواری ته زکیه و عیرفان گوتوو یانه: ^(۱) (الذکر منشور الولاية الذي من أعطيه اتصل ومن منعه عزّل)، واته: یادی خوا کردن برپارو پروانه مهی دوستایه تی خوایه، هه که سیك پی بدری ده گاتی و هه که سیکیش نهیدریتی داده بری.

جا خوی به خهه به که پهم و به خهشی خوی لهو که سانه مان بگیتی که شایسته ی نه وه بین له ریزو لیستی: (... والذاکرین الله کثیرا والذاکرات) دا تۆمار بکرتین و به په یه ی زۆر یادی خواکردندا پله کانی به ندایه تی بو خواکردن بپرین و سهه به که وین و به رهو خوا بچین و، دهستی شوومی ته ماعی ئیبلیسیش له خۆمان بپرین که له سۆنگه ی له خوا بی ناگا بو نه وه زه فه رمان پی ده بات و یه خه سیرمان ده کات، وه که خوی په نهان بین فه رمو یه تی: ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ...﴾ (المجادله ۱۹)، واته: شه یطان خه سته وینه ته (واته ده غه له کان) ژێژ رکیفی خۆیه وهو یادی خوی له بیر بر دوونه ته وهو، ئا نه وانه ن پیری شه یطان.

ئنجا له راستیدا شه یتانی نه گریس ته نیا کاتی که له حالیکدا زه فه ره به ئینسان ده بات که له خوا بی ناگا بیته و به هۆی بی ناگایی (غفلة) یه وه حالی دل و دهروونی تاریک و ته له م داها تبی، چونکه له و کاته دا ئیبلیس پیس وهک دزی مالبی ده رفه ت وه ده گری و پاریزی بو ده بات و دزی لی ده کات، هه ری یه شه خوی کار به جی و په نهان بین شه یتانی به (الوسواس الخناس) خو تخته که ری خۆ په نهان که ره، پیناسه ی کرد وهو (ابن عباس) یش گوتوو یه تی: (الشيطان جاثم على قلب ابن آدم، فإذا سهى

(۱) پروانه: (مدارج السالکین، شرح منازل السائرین)، لأبن القیم الجوزیه، ج ۲، ص ۴۲۳. وشه ی: (منشور) یش به مانای بلا و کرا وهو (بیان) دی، به لام لیژ ده دا مانای برپارو پروانه مه ده گه یه نی، پروانه: (المعجم الوسیط)، ص ۹۲۱.

وغفل وسوس، فإذا ذكر الله تعالى خنس) رواه البخاري مرفوعا تعليقا، وأخرجه الطبري، وقال الألباني: صحيح بلفظ آخر، واته: شهيتان چۆکی له سهردلی ئادهمیزاد داداون، جا ههركات له خوا بیئاگابوو خوتخوته دهکاتو، که خوای بهرزیشی هاتهوه یاد خۆی په نهان دهکات.

رێگه یانێ دێ مهکتبه یی مامۆستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

له ئۆره کۆمهله یه نه یه کان له کهمه لانی

Stay in touch on social media

نهن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی

رێگه یانێ دێ مهکتبه یی مامۆستا عه لی بابیر

QR codes for social media and website

رێگه یانێ دێ مهکتبه یی مامۆستا عه لی بابیر

بہندی یہ کہم

واتاو پیناسهی زیکر

له نه سلی زمان و زاراوه ی شهر دا.

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىن
Stay in touch on social media
ئىن ئەمەل غىر مەلەل ئەمەللىن

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

واتاو پیناسه‌ی زیکر:

۱- له نه‌سلی زماندا:

زمان زانان به چهند شیوه‌یه‌ک پیناسه‌ی وشه‌ی (ذکر)یان کردوه که وشه‌یه‌کی عاره‌بییه، به‌لام هه‌موو پیناسه‌کان له نیوه‌پۆکدا یه‌کن، بۆ وینه:

* خاوه‌نی کتییی (مختار الصحاح) گوتویه‌تی^(۱): (الذكر والذكری والذکر: ضد النسیان) واته: هه‌رکام له: (ذکر، ذکرى، ذکرة) دژى له‌بیره‌چوونه‌وه‌ن، که‌واته: (ذکر) یانی له‌بیره‌بوون و بیره‌هاتنه‌وه.

* (راغب الأصفهانی)یش ده‌باره‌ی وشه‌ی (ذکر) گوتویه‌تی^(۲): (وتارة يقال لحضور الشيء القلب أو القول، ولذلك قيل: الذكر ذكران: ذكر بالقلب وذكر باللسان، وكل واحد منهما ضريان: ذكر عن نسيان وذكر لا عن نسيان) واته: وه جارى وا هه‌یه (ذکر) به شتیک ده‌گوتری که له دلدا یان له‌سه‌ر زمان ئاماده‌ ده‌بی، بۆیه‌ گوتراوه، یادکردن دوو جۆره: یادى به دل و یادى به زمان، هه‌ر کامیکیشیان دوو جۆره: یادکردن دواى بیره‌چوونه‌وه، وه‌یادکردن به‌بی له بیره‌چوونه‌وه.

که‌واته: (ذکر) یانی باسکردن و یادکردنی شتیک به دل یان به زمان، یان به هه‌ردووکیان.

* (زمخشری)یش هه‌ر له‌وباره‌وه گوتویه‌تی^(۳): (...واجعله مني على ذكر، أي لا أنساه)، واته: واملیبکه که فلانه شتم له‌بیره‌یت، یانی له‌یادم نه‌چى.

(۱) بپروانه: چاپی یه‌که‌م سالی ۱۹۲۶، لاپه‌ره ۲۲۱.

(۲) بپروانه: (معجم مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۱۸۱.

(۳) بپروانه: (أساس البلاغة)، لفظ: (ذکر).

* (هروه ها) (لسان العرب)^(۱) و (المعجم الوسيط)^(۲) یش هه مان نه و قسانه ی پیشوویان دووباره کردوونه وه، له باره ی پیناسه و واتای وشه ی (ذکر) وه.

ب- له زاراوه ی شهرعدا:

دیاره شهرعیش وشه ی (ذکر) ی هه ره له سه ره ته سلای واتا زمانیه که ی خوی به کاره ی ناوه، وه که سه رجهم وشه کانی دیکه ی وه که (صلاة وصوم وزكاة وحج وجهاد ... الخ)، به لام تایبته و به نندار (مقیّد) ی کردوه به خوی بی وینه و تا کو پاکه وه، که واتا پیناسه ی (ذکر) له زاراوه ی شهرعدا ناوی لیته اتوه:

(ذکر) بریتیه له به سه ره دلّو زماندا هینانی یادی خواو سیفته به ره زه کانی و ناوه په سه نده کانی و به پاکگرتن و ستایشکردن و به گه وه ره مه زن و به زرگرتنی.

ئه م پیناسه یه پوخته ی سه رجهم قسه و شیکردنه وه ی زانایانه که به مه به سه ی زیاتر به چاوپروونی ئه م چهند نموونه یان لی ده خه ی نه پروو:

۱- (مجاهد) گوتویه تی: ^(۳) نینسان ناچیتته ریزی (الذاکیرین الله کثیرا والذاکرات) هه تا به پیوه به دانیشتنه وه به پاکشانه وه یادی خوا نه کات.

۲- (سعید بن جبیر) یش گوتویه تی: ^(۴) هه ره که سیّک له فه ره مان به ری (طاعة) ی خوا دا بچوولن و کاربکات، نه وه یادی خوی کردوه.

۳- (عطاء) یش گوتویه تی: ^(۱) کۆره کانی زیکر بریتین له کۆره کانی هه لالّو هه پام باس کردن چۆن ده کپی و ده فروشی و نوێ ده که ی و به پوژوو ده بی و ژن دینی و ته لاقی ده ده ی و چۆن هه ج ده که ی و نه و جوژه شتانه.

۱) پروانه: (ج ۴، ص ۳۰۸-۳۰۹).

۲) پروانه: ص ۳۱۳.

۳) پروانه: (فقه السنة)، ج ۲، ص ۸۶.

۴) پروانه: (فقه السنة)، ج ۲، ص ۸۷، وه پروانه: (الأذکار) للنووی، ص ۴۱-۴۲.

۴- وه پرسیار له (ابن الصلاح الشهرزوري) کراوه: ئایا ئینسان بە چ ئەندازە یەک له یادی خواکردن دەچیتە پیزی: (الذاکرین الله کثیرا والذاکرات) هوه؟! ئەویش گوتوو یەتی: ^(۲) (ئەگەر لەسەر ئەو جۆرە زیکرو ویردانە بەردەوام بی کە لە پتی راستەو ئیسپات بوو ون لە بەیانیان و ئیواراندان لە حالەتە جۆراوجۆرەکانی شەوو پۆژدا دەگوترین، دەچیتە پیزی ئەوانەو کە بە: (الذاکرین الله کثیرا والذاکرات) ناویراون.

۵- (قرطبي) یش لەوبارەو گوتوو یەتی: ^(۳) کۆپی زیکر، یانی کۆپی زانست و ئامۆژگاری ئەو کۆپانە ی کە قورئانی خواو سوننەتی پیغمبەرەکی تیدا دەخړیتەپوو، هەر وەها هەوائی پێشینە چاکەکان و پێشوايانی پێشوی دنیا بەکەمگرمەن - کە دووربوون لە پیاکاری و داھێنان و دنیاویستی و طەماع- یانمان تیدا دەگێرێتەو.

۶- هەر وەها یەکیک لە زانیانی خواناس لەبارە ی چەمک و واتای یادی خواکردن لە زاراوەی شەرعدا گوتوو یەتی: ^(۴) (ان الذکر علی سبعة أنحاء: فذكر العينين البكاء، وذكر الأذنين الإصغاء، وذكر اللسان الثناء، وذكر اليدين العطاء، وذكر البدن الوفاء، وذكر القلب التسليم والرضاء، وذكر الروح الخوف والرجاء)، واتە: یادکردنی خوا ھەوت جۆرە: یاد ی چاوان گریانەو، یاد ی گوتیان گوتن ھەڵخستنەو، یاد ی زمان مەدح و ستایش کردنەو، یاد ی دەستان بەخشینەو، یاد ی جەستە و ھەفاداری و جێبەجێ کردنەو، یادکردنی دل گەردنکەچی و رازی بوونەو، یادکردنی گیان ترس و ئومێد.

(۱) ھەمان سەرچاوە ی پێشوو.

(۲) ھەمان سەرچاوە ی پێشوو.

(۳) ھەمان سەرچاوە ی پێشوو.

(۴) بڕوانە: (ریاض الحقة)، ص ۱۴۰، نووسراوەی: الشیخ عبدالحمید الکشک، وە بڕوانە: (یادی خوا) بەرگی یەکم، لاپەرە، چاپی یەکم سالی ۱۹۸۷.

پوختهی قسان:

زیکری خواکردن ئەوێه که ئینسان خوی پەرەردگار و بێوینەهێ لەبیر بێت و بەناو و سیفەتە بەرزو پەسەندەکانی باسو یادی بکات و بە پاکگرتن (تسبیح) و ستایش کردن و بەگەورەو مەزن و بەرزو پیرۆزگرتنی رابگەیهێنێ، جا بێگومان هەتا ئینسان سەرگەرمی فەرمانبەریی و بەندایەتیکردن بۆ خوا بێت بەهەر جۆرێک لە جۆرەکانی فەرمانبەریی و بەندایەتی، ئەو خوی بەرزو مەزنی لەیاد و بێردایەو ئاگای لێی نەپراوە، بۆیە هەندیکیان هەرچۆرە پەیوەندی هەبوونیکیان بە خواوە بە یادکردن (ذکر) داناوە، هەرچەندە ئەو لە ئەندازەی سروشتی خۆ زیاتر فراوانکردنی چەمک و واتای زیکرە.

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

نه نۆزه كۆمهله پاریشه پەکان لهكەڵانیان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی
رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

Telegram WhatsApp

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

به‌ندی دووهم

گرنگی و پله و پایه‌ی زیکری خوا

له نۆزه څوممه‌لایه‌ییه‌کان له‌مکتبانه‌ی
"Stay in touch on social media"
تخه‌ن مه‌مک بیه‌ر موزافه‌ت‌ال‌اوسمه‌ل‌ال‌جولمه‌ل‌ال‌

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR codes

AliBapir/عەل‌ی‌بابیر

AliBapir/عەل‌ی‌بابیر

YouTube

WhatsApp

Telegram

Phone

QR codes

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir

QR codes

رَاكەپادىنى مەكتەپنى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەتەتەنەكەن ئەكەلەن
Stay in touch on social media
ئەن ئەكەن بىر مەلەك ئەلەل ئەلەلەن

www.alibapir.net

English - غەربى - گۆزى

رَاكەپادىنى مەكتەپنى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

QR codes for social media and website

خوینهری سدنګین و شیرین!

خوا پشتیوان بڼ له سڼ خالاندا ګرنگی و بایه خو پله و پایه ی زیګری خوا پروون ده کهینه وه:

یه کهم: له بهر تیشکی نایه ته کانی قورئان دا.

دوهم: له بهر روښنایی ده که کانی سوننه ت دا.

سییم: له بهر رووناکي قسه ی زاناو پیښه وایان دا.

یه کهم: ګرنگی و پله و پایه ی زیګر له قورئاندا:

(ابن القيم الجوزية) ګوتوویه تی^(۱): ګرنگی پله و پایه ی یادی خوا له قورئانې بده ده (۱۰) شیوه خراوه ته پروو.

۱- فرمان پښ کړدنی: وهک خوی به خشنده فرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾﴾ الاحزاب واته: نه ی نه وانه ی پرواتان هیټاوه یادی خوا بکه ن به یاد کړدنیکی زور، وه به یانیا ن و ټیواران به پاکي بګرن.

۲- قه ده غه کړدنی بڼ ټاګایی له خوا پیچ وانه ی زیګره: وهک خوی په نهان بین فرموویه تی: ﴿وَإِذْ ذَكَرْتَكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٠٥﴾﴾ الاعراف واته: وه یادی په روه رد ګارت بکه له بهره خو ته وه و به لا لانه وه و ترسه وه و به بڼ ده نگ بهر زکړدنه وه، به به یانیا ن و ټیواران و له بڼ ټاګایان مه به!

(۱) پروانه: (مدارج السالکین شرح منازل السائرین)، ج ۲، ص ۴۲۴-۴۲۸.

هروه ها فرمویه تی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۱۱) الحشر، واته: وه لهو كه سانه مهن كه خویان له بیر چوته وه، تهویش خویانی له بیر بردونه وه، وه ههر تهوانن له ری ده رجوان.

۳- پیوه په یوه ست کردنی سهر فزایی (فلاح): وهك فرمویه تی: ﴿...وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۴۵) الأنفال، (۱۰) الجمعة، واته: وه زور یادی خوا بکن بۆ تهوهی سهر فزاین.

۴- مه دح و ستایش کرانی نه نجامه درانی و پاداشتی بهرز بۆ دانرانیان: وهك خوی داد گهر له مه دحی بر وادارانی پیاوو ثافره تدا فرمویه تی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۲۵) الأحزاب.

۵- هه والدان به زهره مهنیدی و زیانباری و ازلیته مهنرانی: وهك فرمویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (۹) المنافقون، واته: نهی نهو كه سانهی كه بر و اتان هیناوه بامال و سامانتان و رۆله كانتان له یادی خوا بی تاگاتان نه كهن، چونكه بیگومان هه كه سیك و بكات تائه وانن زیانباران.

۶- خوا یاد کردنی خوی بۆ بنده کانی کردۆته پاداشت و بهرانبهری یادی تهوان

بۆ وی: وهك فرمویه تی: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾

﴿البقرة ۱۵۲﴾، واته: جا یادم بکهن منیش یادتان ده کهم، وه سوپاسگوزاریم بۆ بکهن و سپله مه بن.

۷- همدانان به وه که زیگیری خوا له هه موو شتیک گه وره تره: وه که فدرموویه تی:

﴿أَنْتُمْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِابْنِ الصَّلَاةِ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ (۱۵)

العنکبوت ﴿﴾، واته: ته وه بخوینه که له کتیبی خوا پیته راگه یه ندراده، وه نویتو بهرپابکه بیگومان نویتو - تینسان - له رهفتاری ناقلو خراپ ده گیریتته وه، وه به ته نکید یادی خوا کردن (که رووح و کاکله ی نویتو خواپه رستییه کانی دیکه شه) له هه موو شتیک گه وره تره، وه خوا ده زانی چی ده کهن.

۸- روونکردنه وه ی تهو راستیه که خوا یاد که مان، خاوه نی عه قلنو سوودمه ندن

له نیشانه کانی: وه که خوی میهره بان فدرموویه تی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۱۱۰)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُثُوبِهِمْ ... ﴿آل عمران ۱۱۱﴾، واته: بهرپاستی له دروستکرانی ناسمانه کان و زهوی و جیاوازی و جی گۆرکه ی شهوو پۆژدا نیشانه گه لیک هه بن بۆ خاوه ن عه قلان، تهوانه ی که به پیته وه به دانیشته وه وه له سه ر ته نیشتیان یادی خوا ده کهن.

۹- کردنی و گپانی به کوتایی (ختم) ی سه رجه م خواپه رستی و کرده وه چاکه کان:

أ- نویتو: ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُثُوبِكُمْ﴾ (۱۰۳) النساء ﴿﴾.

ب- رُزُو: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (البقرة ﴿١٨٥﴾)، دیاره به پای تیکرای تویره رهوانی قورنائیش مه به ست له (وتكبروا الله) گوتنی (الله اکبر) هکانی پیش نویژی جه ونه.

ج- ح-ج: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا...﴾ (البقرة ﴿٢٠٠﴾)، واته: جا هدرکاتیک خواهرستی به کانی حه جه که تانتان ته واکردن ته وه وهک باسو خواسی بابو باپیرانتان بگره زیاترو چاکتریش یادی خوا بکن.

د- نویژی جومعه: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الجمعة ﴿١٠﴾)، جوتکردنی له گهل سدرجه م کرده وه چاکه کاندو گپیرانی به پووح واکلیان:

بژ وینه دهر باره ی نویژی فهرموویه تی ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (طه ﴿١٤﴾)، واته: وه نویژی به رپا بکه به مه به ستی یادکردنی من، (واته یادی خواکردن نامانج و نویژی وه سیله ه).

پیشتریش باسمان کرد که له گهل رُزُوو حه جدا باسکراوه، وه له گهرمه ی جهنگ و جیهادیشدا هدر هدی، وهک فهرموویه تی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيْتُمْ فَسَبَّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الأنفال ﴿٤٥﴾).

دوهم: گرنگی و پله و پایهی زیکر له سوننهت دا:

دهقی سوننهت له باره‌ی گرنگی و گه‌وره‌یی و پله و پایه‌به‌رزى زیکری خواکردن یه‌کجار زۆرن، ئه‌مانه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کیانن:

۱- ((سبق المفردون، قيل وما المفردون يا رسول الله؟ قال: الذاكرون الله كثيرا والذاكرات)) رواه مسلم والترمذي عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: تاق بووه^(۱) وه‌كان پيش هه‌موو خه‌لكی كه‌وتوونه‌وه، گو‌ترا: جا ئه‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله تاق بووه‌وان كین؟ فه‌رمووی: پیاوان و ئافره‌تانى زۆر خوا له‌یاد.

۲- ((لايقعد قوم في مجلس يذكرون الله فيه إلا حفتهم الملائكة وغشيتهم الرحمة ونزلت عليهم السكينة وذكرهم الله فيمن عنده)) رواه أحمد ومسلم والترمذي عن أبي هريرة، واته: هه‌یچ كۆمه‌لێك له‌ شوێنێكدا دانانیشتن و یادی خوی تیدا ناكهن، مه‌گه‌ر فریشته‌كان ده‌وریان ده‌ده‌ن و به‌زه‌یی -خوا- دایانده‌پۆشی و ئارامیی و ئۆخۆنیان بۆ دیتته‌ خوار، وه‌ خوا له‌لای ئه‌وانه‌ی كه‌ له‌لانی باسیان ده‌كات.

۳- ((مثل الذين يذكرون ربهم والذي لا يذكر ربهم مثل الحي والميت)) رواه البخاري وهذا لفظه ومسلم بلفظ آخر عن أبي موسى الاشعري رضي الله عنه، واته: ویتنه‌ی كه‌سێك كه‌ یادی په‌روه‌ردگاری ده‌كات و كه‌سێك كه‌ یادی په‌روه‌ردگاری ناكات وه‌ك زیندوو و مردوو وایه‌.

۴- ((وأمركم أن تذكروا الله تعالى فإن مثل ذلك كمثل رجل خرج العدو في أثره سراعاً حتى إذا أتى إلى حصنٍ حصينٍ فأحرز نفسه منهم، كذلك العبد لا يحرز نفسه من الشيطان إلا بذكر الله)) رواه أحمد والترمذي وصححه، وكذا صححه كل من ابن حبان والحاكم والالباني^(۲)، والراوي هو: الحارث

(۱) بېروانه: (تاج الاصول)، ج ۵، ص ۸۸.

(۲) بېروانه: (الوابل الصيب ورافع الكلم الطيب)، ص ۳۰-۳۱ و په‌راویزه‌كه‌شیان.

الاشعري رحمه الله، واته: وه فرمائنتان پی‌ده‌کهم که یادی خوی به‌رز بکهن، چونکه وینه‌ی نه‌وه، وهك پیاویك وایه که دوژمن به‌خیرایی به‌دوایدا بجی هه‌تا خوی ده‌گه‌یه‌نیتته قه‌لایه‌کی قایم و خوی له‌ویدا له‌ چنگ دوژمن ده‌پاریزی، جا به‌نده‌ش ئاوايه و به‌یادی خوا نه‌بی خوی پی له‌ شعیطان په‌نا نادرئ و ناپاریزی.

۵- (عبدالله بن بسر) خوا لیتی رازی بی ده‌گیریتته‌وه که پیاویك گوتوویه‌تی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله ریشه‌کانی چاکه‌کردن زۆرن و منیش ناتوانم هه‌موویان نه‌نجام بده‌م، جا شتیکم پی بلی که جه‌ختی له‌سه‌ر بکهم، به‌لام با زۆر نه‌بی له‌بیرم بجیتته‌وه، ئه‌ویش فهرمووی: ((لايزال لسانك رطباً بذكر الله تعالى)) رواه الترمذي وأحمد وابن ماجه وصححه ابن حبان والحاكم ووافقه الذهبي^(۱)، واته: با به‌رده‌وام زمانت به‌یادی خوا پاراو بیت.

سییه‌م: گرنگی پله‌و پایه‌ی زیگیری خوا له‌ روانگه‌ی زانیانه‌وه :

۱- (ابن عباس) خوا لیتی رازی بی گوتوویه‌تی^(۲): (ان الله تعالى لم يفرض على عباده فريضة الا جعل لها حدا معلوما وعذر أهلها في حال العذر غير الذكر، فان الله لم يجعل له حدا ينتهي اليه، ولم يعذر أحدا في تركه إلا مغلوبا على عقله، فقال: ﴿... فَأَذْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ...﴾ (۱۳) النساء ﴿...﴾. أي: بالليل والنهار في البر والبحر وفي السفر والحضر والغنى والفقر والسقم والصحة. والسر والعلائية وعلى كل حال)، واته: بیگومان خوی به‌رز هیچ فهرزیکی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی پیویست نه‌کردوه مه‌گهر سنووریکی دانراوی بۆ داناوه، وه له‌کاتی بۆ نه‌گوڤانیشدا ده‌رفت و مؤله‌تی خه‌لکه‌که‌ی داوه که

۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۷۶، په‌راویزی (محقق و مخرج) ده‌کی.

۲ بڕوانه: (تفسير الجلالين)، ص ۱۲۰، ط ۲، مكتبة النهضة، وه: (فقه السنة)، ج ۲، ص ۸۷.

نەیکەن، بێجگە لە زیکر، کە خوا سنووریکی بۆ دانەناوە لەوێ کۆتایی بێت، وە مەگەر کەسێک هۆشی لەسەر خۆی نەمايێ ئەگەرنا مۆلەتی بە کەس نەداوە بۆ نەکردنی، فەرموویەتی: (بەپێوەوە بەدانیشتنەووە لەسەر تەنیشستان یادی خوا بکەن) یانی: بە شەوێ و بەپۆژی، لە ئیشکانی و لە دەریادا، لە سەفەری و لە مائی، بە دەوڵەمەندی و بە هەژاری، بە نەخۆشی و بە ساغی و بە پەنھانی و بە ئاشکرا، وە لە هەموو حالاندا.

۲- (الحسن البصري) لەو بارەو گوتوویەتی^(۱): (الذكر ذكران: ذكر الله عز وجل بين نفسك وبين الله عز وجل ما أحسنه وأعظم أجره؛ وأفضل من ذلك ذكر الله سبحانه وتعالى عندما حرم الله عز وجل)، واتە: زیکر دوو جۆرە: زیکری خوای زال و پایەدار لە نیتوان خۆت و خوای بالادەست و پایەبەرزدا، چەند چاکە و پاداشتی چەندە مەزنە؟! بە ئێ لەو چاکتریش بریتییە لە یادی خوای پاک و بەرز لە ئاست ئەو شتانەدا کە خوای بالادەست و پایەبەرز قەدەغەمی کردوون.

۳- (ابن عطاء الله السكندري) یەش هەر لەو بارەو زۆر شتی گوتووە، بۆ نمونە^(۲): (لا يستحق الرّورد إلاّ جهول. الوارد يوجد في الدار الآخرة، والورد ينطوي بانطواء هذه الدنيا. وأولى ما يعتنى به مالا يغلف وجوده، الوارد هو طالبه منك، والوارد أنت تطلبه منه، وأين ما هو طالبه منك مما هو مطلبك منه!! ورود الإمداد بحسب الإستعداد. و شروق الأنوار على حسب صفاء الأسرار)، واتە: بابای ئەفام نەبێ وێرد^(۳) بە کەم ناگرێ. بەرھەمی وێرد لە مەزلگای دواپۆژدایە، بە لām بە پێچەوانەی ئەم ژيانە دنیاییە وێرد خۆبندن کۆتایی دێ، جا دیارە لە پێشترین شتیش کە دەبێ باوەختی پێ بدەیت، شتێکە کە بە هیچ شوێنی پێنا بێتەو، وێرد ئەو (خوا) داوا لێی کردووی، بە لām بەرھەمی وێرد (بۆ

(۱) بڕوانە: (احياء علوم الدين)، للغزالي، ج ۱، ص ۲۹۵.

(۲) بڕوانە: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم)، ج ۲، ص ۴۶۲.

(۳) وێرد کە کۆیەکەمی (أورد) بەو زیکرانە دگوترێ کە دەوامیان لەسەر دەکێت دووبارە دەبنەو.

وینه که پامدت) تۆ لهوی داوا ده کهی! ده جا ئه وهی ئه وه له تۆی داوا کردوه، زۆر جیاوازه (به زرترو چاکتره) له وهی که تۆ لهوی داوا ده کهی. هاتنی یارمهتی ئیمدادی مهعنهویی به پیتی ئاماده بیه، وه له دلدا پهیدابوونی پروناکییه کانی هیدایهت به گوێرهی پاکیی و سافبوونه وهی دهروونه کانه.

مه بهستی (ابن عطاء) ئه وهیه که به هۆی بهردهوام بوون له سه زیکرو ویرده وه ئینسان ئامادهیی بۆ هاتنه خواره وه پێ به خشرانی یارمهتی و هیدایهتی خوا بی پهیدا ده کات و ههتا زیاتر ئه هلی زیکر بیت دلی سافترو دهروونی پاکتر ده بی و له ئاکامی ئه وه شدا زیاترو چاکتر شایستهیی ئه وهی تیدا پهیدا ده بی که به پروناکی هیدایهتی خوا دل و دهروونی روشن و شوعله وهر بیت.

له نۆزه قومهت به نه بهمان له کهلانین
Stay in touch on social media
تۆن مەکم عێر موانع النوازل الخدمه

رێگه باندنی مەکله بی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کە ئه لی

رێگه باندنی مەکله بی ماموستا عه لی بابیر

WhatsApp Telegram

رێگه باندنی مەکله بی ماموستا عه لی بابیر

بہندی سیّیہم

جۆره‌كانی زیكر
(أنواع الذكر)

[illegible]

یه‌که‌م: قورئان خویندن:

زانایان لەسەر ئەو یەكده‌نگن كه قورئان خویندن گه‌وره‌ترین و چاك‌ترین جۆری زیكره، هه‌رچهنده جارى واش ده‌بێ كه جۆره زیكرێك له قورئان خویندن باشت ده‌بێ و به‌پێى جی‌ا‌وا‌زى حا‌له‌ته‌كانى ئینسان حوكمى ئەو مه‌سه‌له‌یه ده‌گۆڕێ، (ابن القیم) گوتویه‌تى: (رَؤْيِكَ بِهِ (ابن تیمیة)م گوت: پرسیار له هه‌ندێ: له زانایان كراوه، كه ئایا (سبحان الله) گوتن بۆ به‌نده چاك‌تره یان (أستغفر الله) گوتن؟! نه‌ویش گوتی: پۆشاك ته‌گه‌ر خا‌وێن بێت ئەو به‌خوورو گول‌ا‌وى بۆ چاك‌تره، به‌لام ته‌گه‌ر چلكن بێت ئاوى گه‌رم و صابوونى باشت به‌كه‌لك دیت^(١).

ئهمه‌ش چهند فەرمووده‌یه‌كى پێغه‌مبەر ﷺ ده‌رباره‌ى قورئان خویندن:

* ((عن أبي أمامة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: أقرؤا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعا لأصحابه)) رواه مسلم، واته: قورئان بخوینن، چونكه رۆژى قیامه‌تێ دیت تكا بۆ هاوه‌لانى ده‌كات.

* ((الذي يقرأ القرآن وهو ماهر به مع السفرة الكرام البررة...)) رواه البخاري ومسلم عم عائشة رضي الله عنها، واته: ئەو كه‌سه‌ى كه قورئانێ ده‌خوینێ و تێیدا كارامه‌یه له‌گه‌ڵ نوێنه‌ره به‌رپژه چاكه‌كاره‌كان (فریشته‌كان)ه.

* ((عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة، والحسنة بعشر أمثالها، لا أقول: (ألم) حرف! ولكن ألف حرف ولام حرف وميم حرف)) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح، واته: هه‌ركه‌سێك پیتێك له كتیبى خوا بخوینێ چاكه‌یه‌كى هه‌یه، هه‌ر چاكه‌یه‌كیش به‌ ده (١٠) ده‌نوسرێ، ناشلێم (ألم) هه‌مووی پیتێكه، به‌لكو ته‌لیف پیتێكه‌و لام پیتێكه‌و ميم پیتێكه.

(١) بڕوانه: (الوابل الصيب...)، ص ١٨٨.

* ((عن أبي موسى رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: تعاهدوا القرآن فوالذي نفس محمد بيده هو أشد تفلتا من الأبل في عقلها)) متفق عليه، واتە: ئاگاداری ئەم قورئانە بن، چونکە سویند بەو کەسە ی کە گیانی موحەممەدی بە دەستە لە حوشتیان کە بە پەتە ک دەبەستێنەو، بزووترە.

(واتە: ئەگەر زوو زوو نەبخوینن لەبیرتان دەچیتەو و خۆی لە پەتی زەین و میشتکتان بەرھەڵدەدات) ^(۱).

دووهم: پارانەو (الدعاء):

وشە (دعاء) کە لە (دعی یدعو) وە هاتو لە ئەسلی زامندا بەمانای داواکردن دێو لە زاراوەی شەرعیشدا بریتییە لە: (داواکردنی شتێک لە خۆی پەرورەدگار). جا ئێمە لە سێ پرگە ی کورتدا باسی پارانەو دەکەین:

۱- گرنگی و پلەو پایە ی پارانەو :

خۆی پەرورەدگار فرمویەتی: ﴿...أَدْعُوْنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ...﴾ (۶) غافر، واتە: لێم بیارێنەو وەلامتان دەدەمەو.

پیغەمبەریش ﷺ فرمویەتی: ((الدعاء هو العبادة)) رواه أحمد وأصحاب السنن، واتە: هەر پارانەو خواپەرستییه.

هەر وەها فرمویەتی: ((ليس شيء أكرم على الله من الدعاء)) رواه الترمذي وابن ماجه، واتە: هیچ شتێک لە پارانەو بەرپۆتر نیە لەلای خوا.

(۱) بۆ قورئان خوێندن چەند ئەدەب و پەشتێک هەن دەبێ پەچاو بکڕین کە لێرەدا مەودای باسکردنیان نیە، بۆ وێنە سەرغی (التبیین فی آداب حملة القرآن) ی (نوی) بدە، کە لەوبارەوێه، هەر وەها سەرغی کتیی (چۆن لە قورئان بەهەرەمەند دەبین؟) یدە چاپی دووهم سەنتەری حیکمەت/ ۲۰۰۹.

ئىنجا خۇاى پەرۋەردىگار لە قورئانىدا پارانەو ە نزاى سەرچەم پىڭەمبەرانى خۇى
عليهم الصلاة والسلام وەك مەدح و پىڭەلاگوتىيان، نەقل كەردە، كە ئادەم عليه
السلام ئاوا پاراۋەتەو ە نوح عليه السلام بەوجۆرە نزاى كەردەو ە ئىبراھىم عليه
السلام بەوشىۋەيە داواى كەردەو... ەتەد.

كەواتە دىيارە لەخوا پارانەو ە كپروزانەو ە داواكەردن، كەردەو ە رەفتارىكى
پەسەندو بەرزە، ئەگەرنا سەرچەم پىڭەمبەرانى پاىە بەرزى خوا ﷺ لەسەرى
كۆنەدەبوون و خۇاى كاربەجىش ئاوا لە پرووى مەدح و ستايشەو ە پارانەو ە نزاىەكانىيانى
نەدەگىپرايەو!

ب- شىۋازو چۆنىەتى پارانەو ە :

بۆ ئەو ەى پارانەو ە گىراو قبوول بىت پىۋىستە ئەم شتانەى خوارەو ەى تىدا رەچاۋ
بكرىن:

يەك: خۇپاراستن لە حەپرام:

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: يا أيها الناس إن الله طيب لا
يقبل إلا طيباً وإن الله أمر المؤمنين بما أمر به المرسلين، فقال: (يا أيها
الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحاً إني بما تعملون عليم)، وقال: (يا
أيها الذين آمنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم)، ثم ذكر الرجل يطيل السفر
أشعث أغبر، ومطعمه حرام وملبسه حرام، وغذي بالحرام يمد يديه إلى
السماء يارب: فأني يستجاب لذلك)) رواه أحمد ومسلم، وأتته: ئەى خەلكىنە
خوا چاك و پاكەو شتى چاك و پاك نەبى و ەرنەگري، وە خوا بەو ە كە فەرمانى
بە پىڭەمبەران كەردەو ە فەرمانىشى بە پرۋاداران كەردەو ە، فەرمويەتى: (ئەى
پىڭەمبەرىنە لە رۆزىيە حەلالەكان بۆن و كەردەو ەى چاك بكنە من بەو ەى
دەيكەن زانام)، وە فەرمويەتى: (ئەى ئەوانەى پرۋاتان ەيتاۋە لەو رۆزىيە

پاك و چاكانه بخون كه پيمان داون) پاشان باسی كابرايه كى كرد كه سه فدرى دريژ ده كاته وه سه رقرزن و چلكنه، وه خواردنى چه پامه و پوژاكى چه پامه و به چه پام به خيو كراوه، كه چى ههردووك ده ستى به ره و ناسمانى هه لدينى: نهى پهروه دگام نهى پهروه دگام، ناخر نه وه چون وه لامى بدريته وه!!

دوو: ستایشی خوا کردن و به بهرزو پاکگرتنی و صلات و سه لام ناردن بـ

پیغمبر ﷺ پیش داواکردنی هه رشتیک له خوی به خشر:

پیغمبر ﷺ له وباره وه فرمویه تی: ((إذا صلى أحدكم فليبدأ بتمجيد ربّه جلّ وعزّ والثناء عليه، ثم يصلي على النبي ﷺ ثم يدعوا بعد بما يشاء)) رواه أصحاب السنن إلاّ أبّا داود عن فضالة بن عبيد وصححه الترمذي، واته: نه گه به کیکتان پارایه وه با به بهرزو مهزن گرتنی پهروه دگاری پایه بهرزو بالاده ستی و ستایشکردنی ده ست پی بکات، پاشان سه له وات له سه ر پیغمبر ﷺ بدات، تنجا دواپی چی ده وی با داوی بکات.

س: دل بیداری و پیشاندانی ناچاری و گه رنکه چی و کپوزانه وه و لالانه وه:

خوی بی وینه فرمویه تی: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (الأعراف)، واته: به لالانه وه و په نهانی له پهروه دگارتان بیارینه وه، چونکه نه وه له پی ده رچوانی خوش ناوین.

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((القلوب أوعية وبعضها أوعى من بعض فإذا سألت الله -أيها الناس- فاسألوا وأنتم موقنون بالإجابة فإنه لا يستجيب لعبد دعاه عن ظهر قلب غافل)) رواه أحمد عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما، واته: دلّه کان شوینی هیدایه و زانیاری تی کران، وه هه ندیکیان له هه ندیکیان زیاتر

ده گرن، جا نهی خه لکینه همرکاتیک له خوا پارانه وه، به دلتیایی و مسوگر بوون به وه لامدرانه وه تان داوای لیج بکن، چونکه خوا وه لامی به ندهیه ک ناداته وه که به دلتیکی بی تاگا لینی بیارپیتته وه.

چوار: به پهله نه بوون له گیرابوون و وه لامدرانه وه:

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له وباره وه فرموویه تی: ((یستجاب لأحدکم ما لم یعجل، یقول، قد دعوت ربی فلم یتعجب لی)) متفق علیه عن أبي هريرة رضی الله عنه، واته: یه کیکتان - که ده پارپیتته وه - مادام پهله نه کات وه لامی ده درپیتته وه، که بلتی: له پهروه ردگارم پارامه وه وه لامی نه دامه وه.

وه له ریوایه تیکی (مسلم) دا که پرسیار له پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله کراوه ده رباره ی پهله کردن فرموویه تی^(۱): (ته وهیه که بنده بلتی پارامه وه وه پارامه وه، پیم وانیه که وه لامم بداته وه تنجا له پارانه وه واز دینتی و کۆل ده دات). (وه به هۆی کۆل دان و وازهینانییه وه له گیرابوون و وه لامدانه وه ی پارانه وه که ی بی بهش - محروم - بی).

پینچ: نه پارانه وه بۆ شتی گوناح و تاوان:

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فرموویه تی: ((ما من مسلم یدعوا الله عزّ وجلّ بدعوة لیس فیها اثم ولا قطیعة رحم، إلا أعطاه الله بها إحدى ثلاث خصال، إما أن یعجل له دعوته، وإما أن یدخرها له فی الآخرة، وإما أن یصرف عنه من السوء مثلها، قالوا: إذن نکثر، قال: الله اکثر)) رواه أحمد عن أبي سعید الخدری رضی الله عنه، واته: هیچ مسو لمانتیک نیه که له خوی زال و پایه بهرز بیارپیتته وه به پارانه وهیه که گوناح و خزمایه تی پچراندنی تیدا نه بی، مه گهر خوا بهو پارانه وهیه یه کیک له سی شتانی ده داتی: یان پارانه وه که ی گیرا ده بی و جی به جی ده بی، یان بۆی هه لده گیرئ بۆ

(۱) پروانه: (ریاض الصالحین) للنووی، ص ۴۲۱.

پژوی دوايي، يان به بارتەقاي ئەو شتە کە داواي کردووە شەپو خراپەي لـي لادەدرئ، گوتيان، کەواتە زۆر دەپارتيئەو، فەرمووي بەخششي خوا زیاترە.

شەش: خەفتان لەو کات و حالەتانی کە پارانەو یان چاکتر تێدا گیرا دەبێ:

چەند کات و حالەتيك هەن کە پێغەمبەري خوا ﷺ رايگەياندووە کە پارانەو یان چاکتر تێدا وەرەگیرئ، بۆ وێنە: پژوی عەرەفات و مانگی رەمەزان و شەوو پژوی جومعەو سیپەکی کۆتایی شەوگارو پێش بەرەبەیان (سحر) و حالەتي سەجەدە بردن و نێوان بانگ و قامەت و دەمی تێکپژانی سوپای نیسلا م و کوفرو کاتی پژووو شکاندن و... هتد.

کە هەموو ئەو کات و حالەتانی فەرموودەیان لەسەر هەن، بەلام ئیمە بەس بۆ وێنە بەم دوو فەرموودەیه واز دێنین:

* ((عن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قيل يا رسول الله أي الدعاء أسمع؟! قال: جوف الليل الآخر، ودبر الصلوات المكتوبات)) رواه الترمذي بسند صحيح، واتە: گوترا: ئەي پێغەمبەري خوا ﷺ پارانەو لە چ کاتيکدا گیراترە؟! فەرمووي: لە نێوەرستی بەشي کۆتایی شەوگاردا، لە پاش نوێژە فەرەکان.

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد، فأكثروا الدعاء فممن أن يستجاب لكم)) رواه مسلم، واتە: نزیکترین حالەتي بەندە لە پەرورەدگارییەو کاتيکە کە سەجەدی بردو، جا لەو حالەتەدا زۆر بپارتيئەو شایستی ئەوێ وەلامتان بدريئەو.

هەوت: چەند ورە ئەدەبيتيکی ديکە: وەک:

أ- رووکردنە قيبەلە.

ب- دەست بەرزکردنەو.

ج- دووبارە کردنەوی پارانەوکان سی جار سی جار.

د- دەست بە دەم و چاودا هێنان لە کۆتاییدا.

کە یەكە میان لە زۆر دەقی سوننەتدا هاتو، بۆ وێنە لە (دعاء الاستسقاء)^(١) و لە پارانەوێ (عرفات)^(٢) دا هاتو کە پیغەمبەر ﷺ پووهو قیبلە پاراوتەو، دووهمیشیان بەهەمان شێو لە چەندان دەقی سوننەتدا هاتو،^(٣) سییه‌میشیان (أبو داود) لە (عبدالله بن مسعود) هە هیناویەتی کە گوتوویەتی پیغەمبەر ﷺ وای کردو،^(٤) چوارەمیشیان هەرچەندە لە چەند رێیه‌کەو هاتو کە پسپۆزانی سوننەت بەلاوازیان دادەنێن، بەلام (الحافظ ابن حجر) گوتوویەتی: بە هەموویان دەگەنە پله‌ی فرمودەیه‌کی باش (حسن)^(٥).

١) وهك (بخاري ومسلم) له (عبدالله بن زيد المازني) گێڕاویانەتەو، پڕوانە: (شرح صحيح مسلم) ج ٤، ص ٢٥١١-٢٥١٢.

٢) وهك (مسلم) له (جابر بن عبدالله) وه هیناویەتی و له باسی هەجدا بەدرێژی هاتو.

٣) (نوي) دواي ئەوێ نەم فرمودەیه‌ی هیناوه: (عن أنس رضي الله عنه أن النبي ﷺ كان لا يرفع يديه في شيء من دعاء إلا في الاستسقاء حتى يرى بياض أبيه) رواه مسلم، گوتوویەتی: (نەم فرمودەیه‌ پڕاوتەکە ی ئەو دەگەیه‌نێ کە پیغەمبەر ﷺ جگە له کاتی داواکردنی باران (استسقاء) دەستەکانی بەرز نەکردبەو، بەلام وانیە ئیسپات بوو کە له غەیری کاتی (استسقاء)یشدا له زۆر حالەتاندا دەستی بەرزکردوونەو کە لەو زياترن سەرژمێر بکړین، کە من دەوری سی (٣٠) فرمودەم لەو بارو له رپوايه‌تی هەراکام له (بخاري ومسلم) یان یه‌کیکیان له کۆتایی باسی (صفة الصلاة) له (شرح المذهب) دا کۆکردوونەو، وه نەم فرمودەیه‌ش بوو تەئویل دەکړئ کە پیغەمبەر ﷺ تەنیا له کاتی (استسقاء) دا هیندە دەست بەرزکردنەو کە بن هەلنگە له‌کانی دیارین، یان مەبەست ئەوێه کە نەیدیه‌ دەستی بەرز کردبەو، بەلام غەیری ئەو دیتوویانەو قسە ی ئەوانیش پێش دەخړئ) پڕوانە: (شرح صحيح مسلم)، ج ٤، ص ٢٥٢٥.

٤) پڕوانە: (فقه السنة)، ج ٢، ص ٩٩.

٥) هەمان سەرچاوه‌ی پێشوو.

ج- چهند پارانه و ميهه کی هه لېزارده:

یهك: له قورنانی دا:

* خوی پوره دگار له سهر زمانی پیغه مبهري ﷺ کوتایی و پرواد ارانی شویڼکه و توی فهرموویه تی: ﴿... رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا

فَأَنْصِرْنَا عَلَى الْكُفْرَيْنِ﴾ (البقرة ۲۸۶)، واته: پوره دگارمان! نه گهر شتی کمان له بیرچو و یان هه له مان کرد لیمان مه گره، پوره دگارمان! وه نه رکی کمان پی مه سپړه (یان) دوو چاری حاله تی کمان مه که که له توانا ماندا نه بی، وه لیمان ببوره و بمان پوښه و به زه بیت پیماندا بیت ه وه، بهس تو پشت و په نامانی جا سهرمان بجه به سهر کومه لی کافراندا.

* وه له سهر زمانی هاوه لانی نه شکوت (أصحاب الکهف) فهرموویه تی: ﴿... رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيَّ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الکھف ۱۰)، واته: پوره دگارمان! له لایه ن خوته وه به زه بی تاییه تیمان پی ببه خشه، وه له کاروبار ماندا سهرراستمان بکه.

* وه له سهر زمانی په بانییه کانی شویڼکه و توی پیغه مبهران علیهم الصلاة والسلام فهرموویه تی: ﴿... رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران ۱۷۷)، واته: پوره دگارمان! له گوناچه کانمان و زیاده رو یمان له کاروبار ماندا بمان به خشه، وه پییه کانمان بچه سپینو به سهر کومه لی کافراندا سهرمان بجه.

* وه له سمر زمانی قوول پوچوان له زانیاریدا فرموویهتی: ﴿رَبَّنَا لَا تُغِثْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (۸) آل عمران ﴿﴾،
واته: پهروهر دگارمان! دوی نهوه رپروونیت کردوین دلته کانمان لاهمه ده، وه
له لایه ن خوته وه به زه یمان پې به خشه، بیگومان هر توی به خشر.

* وه له سمر زمانی (یونس) علیه السلام فرموویهتی: ﴿... لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (۸۷) الأنبياء ﴿﴾، واته: بیجگه له
تو چ په رستراو نین (نهی خویه) تو پاک و بیگهردی و بیگومان من له
سته مکاران بووم.

دوو: له سوننه تدا

* (أنس) خوا لیبی رازی بې گوتوویهتی: پیغه مېر ﷺ به زوری نهم دوعایه ی
ده کرد: ((رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)) متفق
عليه، واته: پهروهر دگارمان! له دنیا دا چاکه وه دواړویش چاکه مان پې
بېه خشه، وه له نازاری ناگر سی دوزه خ- چه پالمان بده.

* ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعِفَافَ وَالْغَنَى)) رواه مسلم، واته: نهی
خویه من رپروونی و پاریزکاری و پاکیی و بی نیازییت لی ده خوازم.

* ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَهْدِنِي وَعَافِنِي وَأَرْزُقْنِي)) رواه مسلم طارق بن
أشيم، واته: نهی خویه! لیم ببوره وه به زه یت پیم دا بیت و رپروونیم بکهو
سه لاهم تم بکهو بژیو و رزیم بدهیه.

* ((اللَّهُمَّ أَصْلَحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عَصَمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلَحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا
مَعَاشِي، وَأَصْلَحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ لِي زِيَادَةً فِي كُلِّ

چاکه یهت لی داواده کم، وه گه یشتن به به هشت و قوتاریبون له ناگر ی
دۆزه خ-ت لی ده خوازم.

* ((اللهم لك أسلمت وبك أمنت، وعليك توكلت وإليك أنبت، وبك خاصمت وإليك حاکمت، فاغفر لي ما قدمت وأخرت، وما أسرت وأعلنت، أنت المقدم وأنت المؤخر، لا إله أنت)) متفق علیه عن ابن عباس رضي الله عنهما، واته: نهی خواجه! گه ردنم بۆ تو که چ کردوه و برپام پیته یناوه، وه پشتم پیته به ستوه و بۆ لای تو گه پامه وه، وه تو به گۆ ناحه زانم دا ده که م و دادوه ریم دینمه لای تو، ده جا تۆش لیم ببوره له وهی پیشم خستوه و له وهی دواخستوه، وه له وهی که پنهانم کردوه و له وهش که ناشکرام کردوه، تو پیشخه ری و تو دواخه ری، بیجگه له تو هیچ په ستراو نین.

سئیه م: زیگری خوا هه ره له ده می له خه وه له سانه وه هه تا کاتی نووستن:

۱- کاتی له خه وهستان:

* پیغه مبه ره که له خه وی هه لده ستا ده یه رموو: ((الحمد لله الذي أحيانا بعد ما أماتنا وإليه النشور)) رواه البخاري ومسلم وغيرهما عن حذيفة والبراء بن عازب وأبي ذر، واته: ستایش بۆ نه و خواجه ی که دوا ی نه وهی مردانده بووینی زیندوو ی کردینه وه و هه ره بۆ لای نه ویش ده گه پشینه وه.

* هه روه ها فه رموو یه تی: نه گه ره یه کیکتان له خه وی بیداربووه با بلی: ((الحمد لله الذي عافاني في جسدي، ورد عليّ روحي، وأذن لي بذكره)) رواه الترمذي وابن السني عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: ستایش بۆ خواجه که جهسته می سه لامه ت کرده وه و، گیانی بۆ گه راندوومه وه و، مۆله تی داوم که یادی بکه م.

۲- له کاتی بهر به بیان:

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ كان يعلم أصحابه يقول: إذا أصبح أحدكم فليقل: اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك غيا وبك نموت وإليك النشور)) رواه أحمد والترمذي وأبو داود وابن ماجه وابن حبان والبخاري في الأدب المفرد وهو صحيح، واته: پیغه مبه رضي الله عنه هاوه لانی فیرده کرد ده فیرموو: نه گهر یه کیکتان به یانی کرده وه بابلئ: نهی خوایه! به تو به یانیمان کرده وه به تو ئیواره مان لی داهاتو، ههر به تو ده ژینو به توش ده مرینو گه پانه وهش ههر بو لای تویه.

* ((عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال: رسول الله ﷺ: ما من عبد يقول في صباح كل يوم ومساء كل ليلة: بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم ثلاث مرات فيضره شيء)) رواه أصحاب السنن إلا النسائي وابن حبان والألباني وهو حديث صحيح، واته: هیچ بهنده یه که نه بهر به یانی ههر پوژئیکو ئیواره ی ههر شه ویکدا سئ جارن بلئ: به ناوی نهو خوایه ی که نه گهل ناوی ویدا هیچ شتیک له زهوی و له ئاسمانی دا زیان ناگهی نهئ، وه نهو بیسه رهو زانایه، وه هیچ شتیک زیانی لی بدات.

۳- کاتی له مال چوونه ده:

* (أنس) خوا لی رازی بی گپراویه ته وه که پیغه مبه رضي الله عنه فرموویه تی: ههر که سیک که له مالی خوئی ده چپته ده ری بلئ: ((بسم الله توکلت علی الله ولا حول ولا قوة إلا بالله)) نهو پیی ده گوئری: نهو نه ده به سه، وه پاریزراوی، وه ریپوونی کراوی، وه شه یطان لیی دوور ده که ویتته وه... (أصحاب السنن) گپراویانه ته وه (ألباني) به (صحيح) داناهه.

* (أم سلمة) خوی لئی پازی بی گپراویه ته وه: هه جارێک پیغه مبهری خوا ﷺ له ژووری من چووبایه دهڕێ چاوی به رهو ئاسمان به زده کرده وه دهیغه رموو: ((اللهم إني أعوذ بك أن أضلُّ، أو أُضِلَّ أو أُزِلَّ أو أُزَلَّ، أو أَظْلَمَ أو أُظْلَمَ، أو أَجْهَلَ أو يُجْهَلَ عليَّ)) رواه أحمد وأصحاب السنن وإبن السني والحاكم وإسناده صحيح، واته: ئەى خوايه! من پەنات دێنمه بهر که پێم لێ تێک بجێ یان پێم لێ تێک بدرێ، یان هه‌له بکه‌م یان هه‌له‌م پێ بکړی، یان سته‌م بکه‌م یان سته‌م لێ بکړی، یان نه‌فامیی بکه‌م یان نه‌فامییم له‌گه‌ڵ بکړی.

٤- کاتی تاره‌ت گرتن و ده‌ستنویژگرتن و خوش‌وردن:

له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ باسی پاک و خاویتی (طهارة) دا به‌ وردی باسی ئەو مه‌سه‌لانه‌مان کردوه‌ لی‌ره‌دا دووباره‌یان ناکه‌ینه‌وه‌و خوێنه‌ر حه‌واله‌ی ئەوی ده‌که‌ین.

٥- کاتی رووکردنه‌ مزگه‌وت:

* (ابن عباس) خوا له‌ خۆی و بابی پازی بی گپراویه ته وه که پیغه مبه‌ر ﷺ دواي ئەوه‌ی بانگبێژ بانگی به‌یانی ده‌دا و بۆ نوێژ ده‌چووه‌ ده‌ڕێ، ده‌یغه رموو: ((اللهم اجعل في قلبي نورا، وفي لساني نورا، واجعل في سمعي نورا، واجعل في بصري نورا، واجعل من خلفي نورا، ومن أمامي نورا، واجعل من فوقي نورا ومن تحتي نورا، اللهم أعطني نورا)) رواه مسلم، واته: ئەى خوايه! پ‌ووناکی ب‌ه‌ د‌ل‌مه‌وه‌ وه‌ پ‌ووناکی ب‌ه‌ سه‌ر زمانم، وه‌ پ‌ووناکی ب‌ه‌ بیستنه‌وه‌وه‌ پ‌ووناکی ب‌ه‌ د‌یتنه‌وه‌، وه‌ پ‌ووناکی ب‌ه‌ پ‌شته‌وه‌وه‌ پ‌ووناکی ب‌ه‌ پ‌یشه‌وه‌، وه‌ پ‌ووناکی ب‌ه‌ سه‌رومه‌وه‌وه‌ پ‌ووناکی ب‌ه‌ ژێرمه‌وه‌، ئەى خوايه‌ پ‌ووناکییم پ‌ێ ب‌ه‌خشه‌.

٦- ھالەتی چوونە نێو مزگەوت و ھاتنە دەرو بیستنی بانگ و قامەت:

ئەمانیش لە کاتی توێژینەوێ درووشی یەكەمی خواپەرستی (نویژ) دا روونکراونەوێ لێرەدا دووبارەیان ناکەینەوێ دیسان خۆینەر ھەوایی ئەوێ دەکەین.

٧- کاتی چوونە مائەوێ چوونە ژوور:

* ((عن جابر رضی اللہ عنہ قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: إذا دخل الرجل بيته فذكر الله تعالى عند دخوله وعند طعامه، قال الشيطان: لا مبيت لكم ولا عشاء وإذا دخل فلم يذكر الله تعالى عند دخوله، قال الشيطان: أدركتم المبيت، فإذا لم يذكر الله تعالى عند طعامه، قال: أدركتم المبيت والعشاء)) رواه مسلم وابدوداد وابن ماجه وابن السني، واتە: ھەركاتێك كابرێ چۆوێ مائەكەوێ ناوی خۆی بەرزێ ھێنا لە کاتی چوونە ژوورەوێ لە کاتی خواردنیدا، شەیطان دەڵێ: نە شەومانەوێ نە خواردنی ئێوارەتان بۆ نێ (ئەو شەیطانەكان)، بەلام ئەگەر چۆوێ لە کاتی چوونە ژووردا ناوی خۆی بەرزێ نەھێنا، شەیطان دەڵێ: شەومانەوێتان مسۆگەر کردو، جا ئەگەر لە کاتی خواردنەكەشدا دیسان ناوی خۆی بەرزێ نەھێنا، دەڵێ: شەومانەوێ خواردنی ئێوارەتان مسۆگەر کردو.

٨- ھالەتی جلو بەرگ دانان چ بۆ خۆشۆردن یان بۆ خەوتن:

پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: ((ستر ما بین أعین الجن وعورات بني آدم أن يقول الرجل المسلم إذا أراد أن يطرح ثيابه: بسم الله الذي لا اله الا هو)) رواه ابن السني، واتە: پەردەوێ نێوان چاوی جندان و غەپەرەتەكانی و ھەچەكانی ئادەم ئەوێە كە كابرێ مسوڵمان وێستی جلەكانی دابنێ، بۆ: بەناوی ئەو خۆایە كە بێجگە لەوێ چ پەرستراو نین.

۹- له کاتی نوستنیدا:

* (حذيفة بن اليمان) خوا لئی پازی بئ گێڤاویه تهوه که پیغه مبهري خوا ﷺ کاتی که ده یویست بجهوئ، ده یفه رموو: ((باسمک اللّهم أموت و أحیا)) رواه البخاري، واته: ئەو خوايه به ناوی تۆ ده مرمو ده ژیه، (چونکه نووستن مردنیکی گچکه و بیدار بوونه وهش وهك زیندو بوونه وهیه).

* ((باسمک ربی وضعت جنّی ویک أرفعه إن أمسکت نفسي فارحمها وإن أرسلتها فاحفظهما بما تحفظ به عبادک الصالحین)) متفق علیه عن أبي هريرة، واته: په روه ردگارم به ناوی تۆ که له کهم ده خمه سه زهوی به تۆش به رزی ده که مه وه، جا نه گه ر گیانمت کیشا به زه ییت پی دابیته وه، وه نه گه ناردته وه بۆ نیو جهستم ته وه به وه که بهنده چاکه کاتتی پی ده پاریزی بیپاریزه.

* (عائشة) خوا لئی پازی بئ گوتویه تی: که پیغه مبهري ﷺ هه موو شه ویک که ده چوه سه ر جیگا، هه ردوو که له په دهستی پی که وه کۆده کردنه وه پاشان فووی لی ده کردن و (قل هو الله أحد) و (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) ی تیدا ده خویندن و نه وهنده ی بۆ لوابایه له په دهسته کانی به جهستهیدا ده هینان، له سه ری و ده موچاوییه وه و پی شه وه ی جهسته ییه وه دهستی پی ده کرد، سی جار ان وای ده کرد. وهك: ((أحمد و بخاري و مسلم و أصحاب السنن)) گێڤاویانه ته وه، جگه له (ابوداود).

* هه روه ها پیغه مبهري ﷺ فه رمویه تی: ((من قرأ بالآيتين من آخر سورة البقرة في ليلة كفتاه)) رواه أحمد و البخاري و مسلم و أصحاب السنن إلا النسائي، واته: هه رکه سی که له شه ویکدا دوو نایه تی کۆتایی سووره تی (البقرة) بخوینی، ته وه به سیه تی، (ابن القيم) گوتویه تی^(۱): (واته: به سنی بۆ پارێزان له شه رو زیان).

(۱) بپروانه: (الوابل الصیب)، ص ۲۰۵.

* (البراء ابن عازب) خوا لێی پازی بێ گوتووێتی: پیغەمبەری خوا ﷺ پێی فەرموو: ئەگەر چوویە سەر جیگای خەوتن، وەك بۆ نوێژ دەیگری دەستنیوێژ بگرە، پاشان لەسەر لای راست پاكشێ و بلی: ((اللهم اني أسلمت نفسي إليك، ووجهي وجهي إليك، وفوضت أمري إليك، وأجأت ظهري إليك، رغبة ورهبة إليك، لا ملجأ ولا منجى منك إلا إليك، آمنت بكتابك الذي أنزلت، وبنبيك الذي أرسلت))، واتە: ئەى خوايە! من خۆم بەتۆ سپارد، وە پووی خۆم کردە تۆ، وە کاروباری خۆم حەوالەى تۆ کرد، وە پشتم بەتۆ بەست، خۆشم دەویى لێت دەترسم، هیچ پەناو جیگای قوتاریبون نین لە چنگ تۆ مەگەر بۆ لای تۆ، بپروام بەو کتیبەت هێناوە کە ناردووتە خوار، وە بەو پیغەمبەرەت کە پەوانەت کردووە، (تنجا فەرمووی) ئەگەر بێت و لەو شەو ئەتدا بمرى ئەو لەسەر فیتەرەتى مسوڵمانەتى مردووی، وە با ئەم دووعایە دوايەن قسەت بێ کە لەسەر جیگا دەیلێنى (بخاري و مسلم) گێراویانەتەو.

١٠- ھالەتى بیداریوونەو بە دەم قسە بزرگانەو:

پیغەمبەر فەرموویەتى ﷺ ھەرکەسێک شەوێ کە بە دەم قسە بزرگانەو بیداریتەو بلی: ((لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، الحمد لله، وسبحان الله، ولا اله الا الله، والله اكبر، ولا حول ولا قوة الا بالله)) پاشان بلی: ئەى خوايە لێم ببورە، یان (بە ھەر شیوێ کە دیکە) بپاریتەو، ئەو وە لا مى دەدریتەو، وە ئەگەر دەستنیوێژ بگرێ و نوێژ بکات، نوێژە کەى وەر دەگیرێ. (بخاري واصحاب السنن) گێراویانەتەو لە (عبادة بن الصامت) وە خوا لێی پازی بێ.

۱۱- له کاتی کدا که له خهوی پاجله کی بی و ترسابی، یان خهونی ناخۆشی دیبی:

* (عبدالله بن عمرو) خوا لییان پازی بی گیراویانه تهوه که پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی ترسانو له خهوه پاجله کیندا ئهم وشانهی فێرده کردن: ((أعوذ بكلمات الله التامة من غضبه وعقابه، وشر عباده، ومن همزات الشيطان وأن، يحضرون)) رواه ابو داود والترمذي وابن السني ومالك في الموطأ، واته: پهنا ده گرم به ناوه تهواوه کانی خوا له توورپیهه کی و له سزایه کی، وه له خراپه و زیانی بهنده کانی، وه له خوتخوته و دندهانه کانی شهیطانه کان و له وهی که بینه لام.

* ((عن أبي قتادة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: الرؤيا من الله والحلم من الشيطان، فإذا رأى أحدكم الشيء يكرهه فلينفث عن يساره ثلاث مرات إذا استيقظ وليتعوذ بالله من شرها، فانها لن تضره إن شاء الله)) متفق عليه، واته: خهونی راست له خواوهیه و زینده خهون و خهونی ناخۆش له شهیطانه وهیه، جا هه رکات یه کیکتان شتیکی دی که پیی ناخۆش بوو هه رکات بیداریووه با سی جارن فووی به تف له لای چهپی بکات، وه پهنا به خوا بگری له خراپه و زیانی، ئهوه نه گهرخوا بیهوی زیانی لی نادات.

چوارهم: زیگری دواي نوپژه فه پژهکان:

له سۆنگهی تهوه وه که له کاتی توژیینه وهی درووشمی یه که می خواپهرستی (نویژه) داو له باسی (چۆن نویژه بهرپا ده کهی؟!) دا بهوردی باسی زیکره کانی پاش نویژه فه پژه کانمان کردوه، خوینهر حه والهی ئهوی ده کهین و لییره دا دووباره ی ناکهینه وه.

پینجه م: زیگری خوا له سه فهدریدا:

۱- له کاتی بهرئ که وتندا:

* پیغه مبهرد عليه السلام فهدرموویه تی: ((من أراد سفرا فليقل لمن يخلف: أستودعكم الله الذي لاتضيع ودائعه)) رواه احمد وابن السني وحسنه الحافظ ابن حجر، واته: هدرکه سیك ویستی به سه فهدر بچی با بهو که سانه بلئ که به جیان ده هیلی: بهو خوایه تان ده سپیرم که پی سپیراوه کانی نافه وتین. به لام ته گهر که سیکی بو سه فهدری بهرئ کرد نهوه پیغه مبهرد عليه السلام لهو حاله ته دا فهدرموویه تی: ((أستودع الله دينك وأمانتك وخواتيم عملك)) رواه الترمذی وقال: حسن صحيح رواه احمد وابن ماجه وصححه الحاكم ووافقه الذهبي وصححه الألباني^(۱)، واته: ثاینت و سپارده ت و سه ره نجامی کرده وه کانت به خوا ده سپیرم.

۲- له کاتی سوار بوونی ولاخ، یان هدر وه سیله یه کی دیکه ی سه فهدرا:

(عبدالله بن عمر) خوا لیان پازی بی گپراویه ته وه که پیغه مبهردی خوا عليه السلام کاتیک سواری حوشتره که ی ده بوو بو سه فهدری، سی جار ان (الله اکبر) ده کرد پاشان ده ی فهدرموو: ﴿...سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾﴾ الزخرف ﴿١٤﴾، واته: پاک و بیگه ردی بو نهو زاته ی که نه مده ی بو رام کردوین وه خو مان توانا مان به سه ردا نه ده شکا، وه ئیمدهش به رهو لای په ره ردگار مان ده گه پیننه وه، وه ده ی فهدرموو: ((اللهم إنا نسألك من سفرنا هذا البر والتقوى، ومن العمل ما ترضى، اللهم هون علينا سفرنا هذا واطو عَنَّا بعده، اللهم أنت الصاحب في السفر والخليفة في الأهل، اللهم إني أعوذ بك من وعشاء

(۱) پروانه: په راوتیزی: (الوابل الصيب)، ص ۲۷۲.

السفر وکآبة المنظر، وسؤ المنقلب في المال والأهل)) رواه مسلم والترمذي وأبو داود وأحمد، واته: ئەى خوايه! ئيمه لهم سه فهره ماندا چا که کاری و پارێزکاریت لى ده خوازين، وه کرده و هيدک که په سەندى بکهى، ئەى خوايه ئەم سه فهره مان بۆ ئاسان بکهو دووريبه که يمان بۆ بپيچهوه، ئەى خوايه تۆ هاوه لى سه فهره مان و جينشين و مشوورگي پى نيو مال و خيزانمانى، ئەى خوايه په نات ديتمه بهرئى له درودو ناره حەتى سه فهرئى و مەينه تبارى ديمەنو، خراپ گهرا نهوه بۆ نيو مال و خيزان.

به لآم ئەگەر وه سيلەى سواری که شتى و به له م و فرۆکه بوو و په سەنده ئەم زیکره بلى: ((بسم الله مجريها ومرساها إن ربي لغفور رحيم- وما قدروا الله حق قدره)) رواه ابن السني، واته: پاره وستان و رويشتنى به ناوى خوايه بينگومان په روهردگارم ليبوردهو به بهزه بيهه، وه وهك بۆ خوا شاهه ستهيه پزيان نه گرتوه.

٣- چۆنیهتى سه فهره چەند ئەده بو و هوشتيكى:

أ- کاتى ده رچوون: وا په سەنده سه فهر بخريته پۆزى پينج شه مه چونکه پيغه مبه ر ﷺ وای کردوه، وهك لهم ده قەدا درده که وى: ((عن كعب بن مالك ﷺ ... لَقَلَّما كان رسول الله ﷺ يخرج إلا يوم الخميس)) متفق عليه.

ب- دەمى بهرئى که وتن: وا په سەنده به ره به يانان بکه و يتته پى، به به لگه ي ئەم ده قه: ((عن صخر بن وداعة الغامدي ﷺ إن رسول الله ﷺ قال: اللهم بارك لأمتي في بكورها، وكان إذا بعث سرية أو جيشا بعثهم من أول النهار)) رواه أبو داود والترمذي وحسنه، واته: ئەى خوايه به ره که وت و پيژ بۆ تۆمه تم بخه به يانيه کانييه وه، وه پيغه مبه ر ﷺ عاده تى و ابوو که ده ستهيه ک يان سوپايه کى ده نارد به يانيان بهر پى ده کرد.

ج- دیاریکردنی برا گەورە: وهك پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: ((الراكب شیطان والراكبان شیطانان والثلاثة ركب)) رواه اصحاب السنن الا ابن ماجه: واته: پێیواریك شیطانەو دوو پێیوار دوو شیطانەو سێ پێیوار كۆمه‌لیكن پێكه‌وه. تییینی: مەبەست لە شیطان بوونی پێیواریك و دووان ئەویە كە كرده‌وه‌كه‌یان لە هی شیطان دەچی و شیطان دنەئێنیسان دەدات بۆ كارو پەفتاری وا.

ه- هاوکاریکردنی یه‌ك‌ترو یه‌ك‌دی به‌جێ نه‌هێشتن: ((عن جابر ﷺ کان رسول الله ﷺ يتخلف في المسير فيرجي الضعيف ويردف ويدعو له)) رواه ابوداود باسناد حسن، واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ عاده‌تی وابوو له‌ پڕۆیشتندا خۆی دوا ده‌خست و هانی ئەو كه‌سه‌ی ده‌دا كه‌ بپه‌ی‌زو سست بووایه‌و له‌پشت خۆی سواری ده‌کردو دووعای بۆ ده‌کرد.

و- (الله اكبر) کردن له‌كاتی سه‌ركه‌وتنی به‌رزاییه‌كانداو (سبحان الله) کردن له‌كاتی شو‌پروونه‌وه‌دا: له‌وباره‌شه‌وه‌ ده‌ق زۆرن بۆ نموونه: ((عن جابر ﷺ قال: كنا إذا صعدنا كبرنا وإذا نزلنا سبحنا)) رواه البخاري.

ز- له‌كاتی ترساندا له‌ دوژمن و ناحه‌زێك: (أبو موسى الأشعري) خوا لێی پازی بێ گێ‌پ‌رایه‌ته‌وه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌كاتێك‌دا كه‌ ترسو بیمی له‌ كۆمه‌لیك بووایه‌ ده‌یفه‌رموو: (اللهم إنا نجعلك في غورهم ونعوذ بك من شرورهم) رواه ابوداود والنسائي باسناد صحيح، واته: ئە‌ی‌ خ‌وا‌یه‌ ئێمه‌ تۆیان به‌گۆ‌دا ده‌كه‌ین وه‌ له‌ خ‌را‌پ‌ه‌و زیانیان په‌نات پێ ده‌به‌ین.

ح- له‌كاتی دابه‌زین له‌ مه‌نزله‌گایه‌ك‌دا: (خولة بنت حكيم) خوا لێی پازی بێ گوتویه‌تی گوێم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: هه‌ركه‌سیك له‌ شوێن و مه‌نزله‌گایه‌ك‌ دابه‌زێ و بلێ: ((أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق)) هیچ شتێك‌ زیانی پێ ناگه‌یه‌نێ هه‌تا ئە‌و شوێن و مه‌نزله‌ به‌جێ ده‌هێلێ، (مسلم) گێ‌پ‌رایه‌ته‌وه‌.

ط- له کاتی چوونه نیتو ئاوه دانییه کدا: (صهیب) خوا لیتی پازی بئی گتپراویه ته وه که هدر کاتیک پیغه مبر علیه السلام ئاوه دانییه کی دیبایه له کاتی چوونه نیتیدا دهیغه رموو: ((اللهم رب السماوات السبع وما أظللن ورب الأرضين السبع وما أقللن، ورب الشياطين وما أضللن، ورب الرياح وما ذرين، أسألك خير هذه البلدة وخير أهلها وخير ما فيها، واعوذ بك من شرها وشر أهلها وشر ما فيها)) رواه النسائي وابن السنن وابن حبان والحاكم وصححه ووافقه الذهبي، واته: ئهی خوایه! پهروه ردگاری ههوت ئاسمانه کان و ئه وهی له ژئیر سیبهریان دایه، وه پهروه ردگاری ههوت زهوییه کان و ئه وهی هه لیان گرتوه، وه خواوهنی شهیطانه کان و ئه وانهی گومرپایان ده کهن، وه خواوهنی بایه کان و ئه و شتانهی رپایان ده دهن، چاکهی ئهم و لاتو چاکهی خه لکه کهی و چاکهی ئه وهی که تییدایه لیت داوا ده کهم، وه پهنات پی دینم له خراپه و زیانی و خراپه و زیانی خه لکه کهی و خراپه و زیانی ئه وهی که تییدایه.

٤- چۆنیهتی گه پانه وه له سه فه ری:

أ- وا په سه نده بابای رپبوار پاش ته و ابوونی کاروباری په له بکات له گه پانه وه دا: * ((عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: السفر قطعة من العذاب يمنع أحدكم طعامه وشرابه ونومه، فإذا قضى أحدكم نهمته في سفره فليعجل إلى أهله)) متفق عليه، واته: سه فەر پارچه یه که له ئازار، خواردن و خواردنه وه و خه و له یه کیکتان ده گریته وه، جا هه رکات یه کیکتان پتویستی خوی له سه فه ری جیبه جی کرد، با په له بکات له گه پانه وه بۆ لای مال و خیرانی.

ب- وه وا چاکه به پوژ بجیتته وه مائی:

* ((عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: إذ طال أحدكم الغيبة فلا يطرqn أهله ليلا)) متفق عليه، واته: نه گه یه کیکتان ماوه یه کی زور له مال دوور که و ته وه با به شه و نه گه ریتته وه لای مال و خیرانی.

ج- له کاتی گه پانه وه دا چ بگوتری باشه؟!

* (أنس) خوا لئی رازی بی گوتوویتی: له گه پێغه مبهردا ﷺ گه پانه وه جا کاتی گه یشتینه پشت مه دینه، فهرمووی: ((آیون تائبون عابدون لربنا حامدون))، واته: گه پانه وه، تۆبه کارین، په رستارین بۆ پهروه دگاران ستایش کارین، (نه نه س) گوتوویتی: وه له سه ر گوتنی نه وه بهرده وام بوو هه تا گه یشتینه وه مه دینه، (مسلم) گێراویه ته وه.

د- ههروه ها سوونه ته هه رکه سیك له سه فهریدا گه پانه وه سه ره تا بچیته مزگه وت دوو رکات نوێ بکات:

* ((عن كعب بن مالك ﷺ أن رسول الله ﷺ كان إذا قدم من سفر بدأ بالمسجد فركع فيه ركعتين)) متفق عليه، واته: پێغه مبهردی خوا ﷺ که له سه فهریک ده گه پانه وه به مزگه وت دهستی پێ ده کرد دوو رکاتی تیدا ده کردن.

شه شه: زیگری خوا له جهنگ و جیهاددا:

کۆمه له پانه وه یه کی جۆراو جۆر له پێغه مبهردی خواوه ﷺ هاتون که له کاتی جهنگ و جیهاددا فهرموونی بۆ وینه:

* ((اللهم منزل الكتاب ومُجرني السحاب وهازم الأحزاب إهزمهم وانصرنا عليهم)) متفق عليه عن عبدالله بن ابي أوفى ﷺ، واته: ئه ی خوایه! نیره ره خواره وه ی کتیب و پوینه ره هه ورو تیکشینه ره پێرو تاقمه کان، تیکیان بشکینه و سه رمان بجه به سه ریاندا.

* ((عن أنس ﷺ قال: كان رسول الله ﷺ إذا غزا قال: اللهم أنت عضدي ونصيري، بك أحول وبك أصول وبك أقاتل)) رواه ابوداود والترمذي وقال: حديث حسن، واته: پێغه مبهردی خوا ﷺ که ده چوه جهنگ ده یفه رموو: ئه ی

خواه! تو یاریده دهرو سدرخه رمی، به تو ده جوولیم و به تو هیترش ده بهم و به تو ده جه نگم.

* ((عن أبي موسى رضي الله عنه أن النبي ﷺ كان إذا خاف قوما قال: اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِيْ نُحُوْرِهِمْ وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شُرُوْرِهِمْ)) رواه ابوداود بأسناد صحيح، كه پیشتریش هینامان.

* ههروه ها وا په سنده كه له كاتی بیستنی هه په شه و گوره شه ی دوژمناندا بگوتری: (حسبنا الله ونعم الوكيل) واته: خوامان به سه و شه ویش چاكرین پشت پی به ستراو و كار پی سپی تراوه، چونكه خوی پهروه دگار هاوه له به ریزه كانی پیغه مبهری ﷺ مه دح كرده كه له كاتی بیستنی هه په شه ی دوژمناندا نهوه یان گوتوه: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا

لَكُمْ فَأَخْشَوْهُمْ فَرَّادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (۱۷۳) فَأَنْقَلِبُوا فِيْ بَعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضِّلَ لَمْ يَمَسَّ سَهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ (۱۷۴) آل عمران ۳)، واته: نهو كه سانه ی كه خه لكیك پییان گوتن: كه سانیك بوژان خپوونه وه جا لییان بترسن! كه چی نهوه برپای زیاد كردن و گوتیان: خوامان به سه و باشرین كار پی سپی تراویشه. سه ره نجام به چاكه و به خششی خواوه گه پانه وه و هیچ ناگوزوریه كیان تووش نه بوو، وه كه وتنه دوی په زامه ندیی خوا، وه خواش خاوه ن به خششی مه زنه.

* وه پاپانه وه له گهر مه ی ټیكړژانی سوپای نیسلام و سوپای دوژمناندا چاك گیرا ده بیټ، وه كه پیغه مبهری ﷺ فرمویه تی: ((اثنان لاتردان أو قلما تردان الدعاء عند النداء وعند البأس حين يلحم بعضهم بعضا)) رواه ابوداود باسناد صحيح، واته: دوو جوژه پاپانه وه هدی په رد ناكړینه وه یان كه م وایه

رەد بکەنەوه: پارانەوه لەکاتی بانگدا وە لەکاتی جەنگدا کاتێک کە
هەندیکیان لەگەڵ هەندیکیاندا دەستەوبەخە دەبن.

کۆتایی ئەم باسەش بەم فەرموودە سەرسوورپهینەرە دێنین: (براء) خوا لێی
پازی بێ گوتوویەتی: لە پۆژی جەنگی ئەحزابدا پیغەمبەری خوا ﷺ بینی کە
لەگەڵ ئیمە گل و خۆلی لادەبرد، جا لەکاتێکدا کە زگی بە خۆلی داپۆشراو
دەیفەرموو: ((اللهم لولا أنت ما آهتدینا، ولا تصدقنا ولا صلینا، فأنزلن سکینة
علینا، وثبت الأقدام إن لاقینا، إن الأولى قد بغوا علینا، إذا أرادوا فتنة أبینا))
متفق علیه، واتە: ئەی خوا! ئەگەر تۆ نەبای پێی راستمان نەدەگرت، وە خێرمان
نەدەکرد و نوێژمان نەدەکرد، جا ئارامیمان برژێنە سەر، وە ئەگەر بەرهەنگاری
دوژمنانمان بووین پێیەکانمان بچەسپێنە، بێگومان ئەوانە ستەمیان لێمان
کردووە، جا ئەگەر بیانەوی لە پێی خوا لایمان بدەن، مل نادەین.

خواپە گیان گەر تۆ نەبای، لە راستەپێ بەدوور دەبووین
نە چاکەمان دەکرد نەنوێژ، لەسەر گومراپی سوور دەبوین
جا ئەی خودای بە بەزمیی، ئارامی مان برژێنە سەر
کە پووبەپرووی دوژمن بووین پراگیرمان کە لەنیو سەنگەر
چونکە ئەی خواپە ئەوانە لە ئیمە دەکەن زولم و ستەم
ئەگەر بیانەوی لایمان دەن، ملیان بۆ نادەین بەعاستەم^(۱)

(۱) ئەم چەند دێرە شیعەرە تەرجەمەدی فەرموودەکە، کاک ملا محمدی شاعیر ناسراو بە (هێواش)
دایان، کە ئەو کاتە پێشمەرگە هێزی حەمزە بوو لە بناری قەندیل، گوندی: قەلاتووکان.

هه وه ته: زیگیری خوا له کاتی خواردن و خواردنه وه:

خوای پهروه ردگار فەرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (البقرة ١٧٢) واته: ئەه ی نهوانه ی بروتان هیناوه! له و پۆزیه پاک و چاکانه که پیمان داو، بخۆن، وه نه گهر ده تانه وئ ته نیا خوا به رستن سوپاسگوزاری بۆ بکه ن.

ئه مه ش چه ند ده قیکی سوننه ت ده رباره ی زیکره کانی کاتی خواردن و خواردنه وه: * ((عن عمر ابن أبي سلمة رضي الله عنهما قال: قال لي رسول الله ﷺ: يا بني! سم الله وكل بيمينك، وكل مما يليك)) متفق عليه، واته: ئەه ی کوپیرگه م ناوی خوا به ی نه و به راسته ت بخۆ، وه له پێش خۆ ته وه بخۆ.

* (عائشة) خوا لئی پازی بئ گوتوویه تی: پێغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی: ئە گهر یه کیکتان خواردنی خوارد با ناوی خوا ی به رز له سه ره تایه وه بێنی، جا ئە گهر له بیری چوو که له سه ره تایه وه ناوی خوا ی به رز به ینی، با بلێ: ((بسم الله أوله وآخره)) رواه الترمذي وأبو داود وابن حبان وقال الترمذي: حسن صحيح، واته: به ناوی خوا له سه ره تاوه و کۆتاییه وه.

شایانی باسیشه که وه که له فەرمووده کاند ده بیئرئ زیاتر گوتنی (بسم الله) سوننه ته و (الرحمن الرحيم) ی له م شوینه دا له گه ل نیه.

* ههروه ها پێغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: ((إن الله ليرضى عن العبد أن يأكل الأكلة فيحمده عليها، ويشرب الشربة فيحمده عليها)) رواه مسلم وأحمد والترمذي عن أنس، واته: خوا به وه له بهنده که ی پازی ده بی که خواردنیك بخوات و ستایشی بکات له سه ری، وه خواردنه وه یه که بخواته وه و ستایشی بکات له سه ری.

* ھەرۆھە فەرموویەتی: ((من أكل أو شرب فقال: الحمد لله الذي أطعمني هذا الطعام ورزقني من غير حول مني ولا قوة، غفر له ما تقدم من ذنبه)) رواه أحمد والترمذي وأبو داود وابن ماجه وابن السني والحاكم، وحسنه الحافظ ابن حجر والألباني، واته: ھەرکەسیک بخوات یان بخواتەو ھو بلی: ستایش بۆ ئەو خواپەیی کە ئەم خۆراکەیی دەرخوارددام و پێیەخشییم بەبێ جوولەو ھێژیک لە منەو، ئەو ھەرچی گوناحی پێشوویەتی دەپۆشرین، وە (أبو سعيد الخدري) خوا لێی پازی بێ گێراویەتەو کە پێغەمبەر ﷺ لە خواردنی دەبۆو، دەیفەرموو: ((الحمد لله الذي أطعنا وسقانا وجعلنا مسلمين)) رواه أحمد وأبو داود والترمذي وابن ماجه وحسنه الحافظ في (تخريج الأذكار).

* ھەرۆھە (أبو أمانة) خوا لێی پازی بێ گێراویەتەو کە پێغەمبەر ﷺ کاتیکی خانو و سفرەکەیی ھەڵدەگیرا، دەیفەرموو: ((الحمد لله كثيرا طيبا مباركا فيه، غير مكفي ولا مودع ولا مستغنى عنه، ربنا)) رواه البخاري وأحمد وأصحاب السنن إلا النسائي، واته: ستایش بۆ خوا زۆر، پاک و چاک، پیت و پێژدار، خواپەکی بێ نیاز و واز لە ستایش بۆ کرانی نەھێنراو ھێچ کات لێ بێنیاز نەبوو بۆ بەندەکانی، بەس ئەو پەرۆردگارمانە^(۱).

* وە سوننەتە ئەگەر یەکیک دەعوەتی بۆ کرد، دواي خواردن دووعایان بۆ بکات و بلی: ((اللهم بارك لهم فيما رزقتهم، واغفر لهم وارحمهم)) واته: ئەو خواپە! پیت و پێژ بھەرە ئەووە کە پیت داو، وە لێیان ببوورەو بەزەھیت پێاندان بێت، چونکە پێغەمبەر ﷺ بەو جوورە بۆ مالتی (عبدالله بن بسر) خوا لێیان پازی بێ پاراپەو، وە کە لە (الجامع الصحيح) (مسلم) دا ھاتو.

(۱) پڕوانە: (فتح الباري)، ج ۱، ص ۷۲۶-۷۲۸، کە ئەو فەرموودەیی شیکردۆتەو لە راستیدا ئەو فەرموودەیی زۆر مانایان ھەڵدەگرێ و زانایان زۆر قسەیان لەسەر کردوون، ھەرچەندە (الحافظ ابن حجر) زۆر بەکورتی ھێناویەتی: ئەو مانایەش کە من ھێناومە بە چاکترینیانم داناو، ھەرچەندە تێگەشتنی وردبوونەو یەکی دەوێ و تەعبیرە کەیشم زۆر بەدڵ نیە، بەلام ئەو چاکترم بۆ نەھات.

تێبینی: پیڤەمبەری خوا ﷺ ھەرگیز عەیب و پەخنی لە خواردن نەگرتووە نەگەر
 ھەزى لى کردبێ خواردوویەتی، ئەگەرنا بە بى دەنگى وازى لىھێناوە، (أبو
 هريرة) خوا لى پازى بى لەوبارەو گوتوویەتی: ((ما عاب رسول الله ﷺ
 طعاما قط، إن اشتهاه أكله ولا تركه)) متفق عليه.

هەشتەم: زیكری خوا ئە چەند حالەتیكى جیا جیادا:

لە وەسفی پیڤەمبەری خوادا ﷺ گوتراوە: ((كان رسول الله ﷺ يذكر الله على
 كل أحيانه)) رواه مسلم عن عائشة رضي الله عنها، واتە: پیڤەمبەری خوا
 عادیەتی وابوو لە ھەموو حالەتیکدا یادى خواى دەکرد، جا ئێمەش خوا یاربى لەو
 خالەدا ھەول دەدەین لە چەند بڕگە (فقرة) یەکی کورتدا زۆریەى ھەرەزۆرى ئەو
 زیکرانە بڤەینەرۆو، کە پیڤەمبەری پێشەواو سەرورەمان ﷺ لە حالەتە جیا جیاو
 جۆراوجۆرەکانى ژيان و گۆزەرانیدا فەرموو ونى:

یەك: بەیانیان و ئیواران:

ھەرچەندە پێشتریش ئاماژە بە کمان پێکردووە، بەلام تەنھا باسى زیكری
 بەیانیانمان کردووە ئێمەش بە کورتى جا لەبەرئەوێ ھەم خواى پەرورەدگار لە
 قورئانی دا ھەم پیڤەمبەر ﷺ لە سوننەتدا زۆر داكۆکییان لەسەر زیكری خوا
 کردووە لەو دوو کاتە سەرنج ڕاکیشەدا، بەپێویستى زانى ئێمەش ھەقى خۆى
 بەدەینى:

أ- خواى پەرورەدگار فەرموویەتی: ﴿... وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
 وَقَبْلَ غُرُوبِهَا...﴾ (١٣) طە، واتە: بەر لە ڕۆژھەڵاتن و پێش ئاوابوونى
 پەرورەدگار بە پاك بگرو ستایشى بكە.

ههروهه ها پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی: ((من قال حين يصبح وحين يمسي: سبحن الله ومحمده مائة مرة، لم يأت أحد يوم القيامة بأفضل مما جاء به إلا أحد قال مثل ما قال أو زاد)) رواه مسلم، واته: ههەر که سێک کاتی که بهیانی ده کاته وهو ئیواره ده کاته وه سه د (۱۰۰) جار بلی: پاکی بۆ خواو ستایش بۆ وی، ئەوه له رۆژی دوایدا هیچ کهس کرده وهیه کی له هی ئەو چاکتر ناهینێ، مه گهر که سێک وهک وی گوته یان زیاتریش.

* وه (عبدالله بن مسعود) خوا لێی پازی بێ گوتوویه تی: پیغه مبههری خوا ﷺ که ئیواره ی لێ داده هات دهیفرموو: ((أَمْسِنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ)) وه کاتی که بهیانی ده کرده وهو دیسان ئەوه ی ده فەرموو: ((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ اللَّهُ...)) رواه مسلم وأبو داود والترمذي، واته: ئیواره مان کرده وهو وه هه رچی موله که هی خاویه، وه ستایش بۆ خوا، جگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، تاکه وه هیچ هاویه شی نین، موله که ستایش هه ر بۆ ویه، وه ئەو له سه ر هه موو شتی که به توانایه، پهروه رداگرم داوای خێرو چاکه ی دوایشه ی له تۆ ده خوازم، وه په نات پێ دینم له خراپه و زیانی ئەمشه وهو خراپه و زیانی دوایه ی، پهروه رداگرم په نات پێ ده گرم له ته نه لیه و خراپ پیروون، پهروه رداگرم په نات پێ دینم له نازاری که له نیتو ناگری دۆزه خ دایه، وه له ته شه که نه یه که له نیتو گوژدایه.

دیاره له بهیانی به کانی شیدا به هه مان شیوه ئەم زی که ده گوتری، به لām وشه ی (أَمْسِنَا) به (أَصْبَحْنَا) ده گوژی، وهک له دهقی فەرمووده که شدا هاته وه.

* ههروهه ها (أبو هريرة) خوا لێی پازی بێ گێڕاوه تهوه که پێغه مبهري ﷺ هاوه له کانی فیژده کرد دهیفرموو: ((إذا أصبح أحدكم فليقل: اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت وإليك النشور، وإذا أمسى فليقل: اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت وإليك المصير)) رواه الترمذي وأبو داود وابن ماجه والبخاري في الأدب المفرد وأحمد وصححه الترمذي والحافظ ابن حجر والألباني، واته: نه گهر به کێکتان به یانی کردهوه با بلێ: نهی خوايه! به تۆ به یانیمان کردهوه به تۆش ئیواره مان لێ داها، وه به تۆ ده ژین و به تۆ ده مرین و گهرانه وه زیندوو کرانه وهش هه ر بۆ لای تۆیه، وه نه گهر ئیواره ی لێ داها با بلێ: نهی خوايه! به تۆ ئیواره مان لێ داها و به تۆش به یانیمان کردهوه، وه به تۆ ده ژین و به تۆش ده مرین و سه ره نجامیش هه ر بۆ لای تۆیه.

* (عبدالله بن حبيب) یش خوا لێی پازی بێ گوتویه تی: پێغه مبهري ﷺ پیتی فرموو: ((اقرأ قل هو الله أحد، والمعوذتين حين تمسي وحين تصبح ثلاث مرات تكفيك من كل شيء)) رواه أصحاب السنن إلا ابن ماجه وهو صحيح، واته: سوو په ته کانی (قل هو الله أحد) و هه ردووک (قل أعوذ برب الفلق وقل أعوذ برب الناس) هه موو ئیواره یه ک و به یانییه ک سێ جار ان بخوینه بۆ پارێزران له زیانی هه موو شتێک به ستن.

دوو: له کاتی خه م و خه فه ت و گره تار ییدا:

* (عبدالله بن عباس) خوا لێیان پازی بێ گێڕاوه تهوه که پێغه مبهري ﷺ له کاتی خه م و نا په حه تیدا دهیفرموو: ((لا إله إلا الله العظيم الحليم، لا إله إلا الله ربّ العرش العظيم، لا إله إلا الله ربّ السماوات وربّ الأرض ربّ العرش الكريم)) متفق عليه، واته: جگه له خوا ی مه زن و هیڤی هیه چ په رستراو نین، جگه

لە خواى خاوەن بارەگای مەزن هیچ پەرستراو نین، جگە لە خوا هیچ پەرستراو نین، خاوەنى ئاسمانەکان و خاوەنى زەوى، خاوەنى بارەگای بەرپێزو حورمەت.

* وە ئەندەس خوا لێى پازى بێ گێراویەتەووە کە پێغەمبەر ﷺ کاتێک بەهۆى کارێکەووە زۆرى بۆ دەهات دەیفەرموو: ((يا حيُّ يا قيومُ برحمتك أستغيث)) رواه الترمذي والحاكم وهو حديث حسن ، واتە: ئەى زیندوو ئەى مشوورگێڕ! هاوارم دەبەزەبى تۆ بەست!

* وە (سعد بن أبي وقاص) خوا لێى پازى بێ گوتوویەتى: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى پارانەوێ (ذي النون) کە لە حالێکدا لە زگی نەهەنگدا بوو فەرمووی: ((لا إله إلا أنت، سبحانك إني كنت من الظالمين)) هیچ کاتێک کابرایەکی مسوڵمان دەربارەى شتێک پێى ناپارێتەووە، مەگەر خوا بەدەنگییەووە بێت. (ترمذي وأحمد وحاکم) گێراویانەتەووە (الحافظ ابن حجر وألباني) یش بە (صحيح)یان دانائەو.

* ھەرۆھە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ھەر بەندەیکە خەم و پەژارەیکە تووش بێت ئەم زیكرو دووعایە بێت ئەووە مسۆگەر خوا خەم و پەژارەیکەى لادەبات و لە شوێنى ئەووە دلێ خوش و شاد دەکات: ((اللهم أنا عبد ابن عبدك ابن أمتك، ناصيتي بيدك ماضٍ في حكمك، عدل في قضاائك، أسألك بكل اسم هو لك، سميت به نفسك، أو أنزلته في كتابك أو علمته أحداً من خلقك، أو استأثرت به في علم الغيب عندك، أن تجعل القرآن ربيع قلبي و نور صدري و جلاء حزني و ذهاب غمي)) (رواه أحمد وإبن حبان وصححه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة) رقم: ١٩٩، واتە: ئەى خوايە من بەندەم پۆلەى بەندەتم، پۆلەى بەندەى مێینەتم، پێشەسەرم بە دەست تۆوێ، بپاری تۆ لە مندا جێ بەجێی، ھەرچی تۆ لە گەڵم بکەى پەوايە، بەھەر ناویک کە ھى تۆیە داوات لێ دەکەم، چى خۆت پێ ناونا بێ، یان لە کتێبە کەتدا ناردییتە خوار، یان

فیری یه کیك له دروستکراوانی خۆت کردبێ، یان هەر له زانیاری پهنهانی خۆتدا ههلت گرتبێ: که قورئان بکهیه به هاری دَلَو دهروونم و پرووناکی سینهم و لابهری پهزارهم و پهوینه رهوهی خهم و خهفه تم.

سێ: له کاتی به لَو نارهحه تی و تاقیکردنه وه دا:

* (أَم سَلَمَة) خوا لێی پازی بێ گوتوویه تی: گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ دهیفرموو: هەر بهندهیهك به لایه کی توش بێ و بلی: ((إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مَصِيبَتِي وَاخْلَفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا))، واته: ئیمه هی خواین و بۆ لای وی دهچینه وه، ئه ی خواجه له و به لَو گرفتارییه مدا پاداشتم بده وه و به چاکتر بۆم پرپکه وه، ئه وه حه تهمن خوی بهرز پاداشتی ده داته وه له و به لایه دا، وه به چاکتر شوینی ده گریتته وه.

چوار: له کاتی وه زهحه تکه وتنی کاریکدا:

* پیغه مبهر ﷺ فرموویه تی: ((مَنْ لَزِمَ الْأَسْتَغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا، وَمَنْ كُلَّ ضِيقٍ مَخْرَجًا، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)) رواه أحمد وأبو داود وابن ماجه وصححه إسناده أحمد شاكر وضعفه الألباني، والحديث عن ابن عباس رضي الله عنهما، واته: هەر كه سیك له سه ر داوای لیبوردن كردن له خوا بهرده وام بییت، خوا بۆ هەر خهفه تیک فەرحانی یه ك و له هەر تهنگانه یه كدا دهروویه کی لێ ده کاته وه و به شیوه یه ك که چاره پوانی ناکات پۆزی بۆ ده نیترێ.

* ههروه ها فرموویه تی: ((اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ أَنْتَ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا)) رواه ابن السني عن أنس رضي الله عنه، واته: ئه ی خواجه! هەر شتیك تۆ ئاسانی نه که ی ئاسان نیه، وه تۆ نه گهر بهتو ی شتی زهحه مت سینا ده که ی.

پینج: له کاتی هه زرداری و هه ز پێ نه درانهوه:

عهلی خوا لێی پازی پێ گێڕاویه تهوه که پێغه مبه‌ر ﷺ بۆ نهو حالته نهو زیکره‌ی فێر کردوه: ((اللهم اكفني بحلالك عن حرامك وأغنني بفضلك عن من سواك)) رواه أحمد والترمذي وحسنه الحافظ ابن حجر والألباني أيضا، واته: نهی خواجه به‌هۆی پۆزی هه‌لاته‌وه پێ نیازم بکه له هی هه‌رامت، وه به‌هۆی به‌خششی خۆته‌وه له غه‌یری خۆت بێ منه‌م بکه.

تییینی: دیاره نه‌م زیکرو دوو عایانه به‌دیلی کارو کاسبی و په‌نجدان و کۆشش کردن نین.

شه‌ش: له کاتی خوتخته‌و دنه‌دانی شه‌یطاندا :

خوای په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی: ﴿وَمَا يَزَعْنِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَعٌ فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (٣٦) فصلت، وه نه‌گه‌ر له‌ لایه‌ن شه‌یتانه‌وه خوتخته‌ که به‌ کت تووش بوو نه‌وه په‌نا به‌ خوا بگه‌ره، چونکه بێگومان نه‌و بیسه‌رو زانایه.

* پێغه مبه‌ری خواش ﷺ فەرموویه‌تی: ﴿شه‌یتان دیته‌ لای یه‌کیکتان و پێی ده‌لێ: کێ ته‌مه‌ی دروست کردوه؟ هه‌تا ده‌لێ: کێ په‌روه‌ردگاری دروست کردوه؟ جا نه‌گه‌ر گه‌یشه‌ وێ با په‌نا به‌ریتته‌ به‌ر خوا (واته‌ بلێ: أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) وه با چی دی وه‌دوای نه‌که‌وێ﴾ بخاری و مسلم گێڕاویانه‌ته‌وه.

* هه‌روه‌ها له‌ کاتی که‌دا (عثمان بن العاص) خوا لێی پازی بێ گوتی: نه‌ی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ شه‌یتان نوێژو قورئان خوێندنه‌که‌می شیواندو لێی تیکه‌ل کردم، پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ((ذلك الشيطان يقال له خنزب فإذا أحسسته فتعوذ بالله منه واتفل عن يسارك ثلاثا)) رواه مسلم، واته: نه‌وه

شەیتانیکیە پێی دەگوترێ خینزەب، جا ئەگەر هەستت پێیکرد پەنای لێ بەخوا بگەرۆ سێ جار تف لەلای چەپت بکە. (دیاره مەبەست وردە تفه وێرایی فووکردن).

حهوت: ئە کاتی مەترسی هەبوون ئە شەیطان و جەرجانە و مەرو چاوی پێسدا:

* (عبدالله بن عباس) خوا لێیان رازی بێ گوتوو یەتی: پێغه مەبری خوا ﷺ دووعای پاراستنی بەسەر ھەسەن و ھوسەیندا خوا لێیان رازی بێ دەخویندو دەیفەرموو ((أُعِذْكَمُ اللَّهُ التَّامَةَ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ)) رواه البخاري، واتە: پەناتان پێ دەبەمە بەر ناوێ تەواوەکانی خوا، ئە ھەموو شەیتان و جانەوەرێک وە ئە ھەموو چاویکی پێس.

هەشت: بۆ کاتی سەردان و ھەواڵپرسینی نەخۆش:

* پێغه مەبەر ﷺ کاتیەک سەردانی نەخۆشی دەکرد دەیفەرموو: ((لَا بَأْسَ طَهُورٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) رواه البخاري، واتە: ھیچ نیە، ئەگەر خوا حەزبکات پاککەرەوێه.

* وە جارێک پێغه مەبەر ﷺ دووعای بۆ یەکیەک ئە ھاوسەرەکانی خویند، دەستی راستی پێدا ھێنا و فەرمووی: ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا)) رواه البخاري ومسلم عائشة رضي الله عنها، واتە: ئەی خوا یە پەروەردگاری خەلکی! ئازار لابەرە، وە چاک بکەرە ھەر تۆ چاککەرەوێ، جگە ئە شیفای تۆ شیفای نیە، چاککردنەوێ شیفایەک کە ھیچ دەردو نەخۆشی نەھێلێ.

* عائشة خوا لێی رازی بێ گوتوو یەتی: ئەگەر ئێنسائیک ئازاری ھەبوایە یان دوومەل، یان برینێکی لێبوایە پێغه مەبەر ﷺ پەنجەی ئاوا لێدەکرد،

سوفیانی کوری^(۱) عوبینه قامکی گه یانده خاک و پاشان به رزی کرده، وه دهیفرموو: (بسم الله، تربة أرضنا بريقة بعضنا، يُشْفَى به سقيمنا، بإذن ربنا) متفق علیه، واته: به ناوی خوا، خۆئی خاکمان به تفی یه کیکمان به فرهمانی په روه دگارمان نه خۆشمانی پئ چاک ده بیتهوه.

* وه (ابن عباس) خوا لییان پازی بی له پیغه مبهروه گپراویه تهوه ﷺ که فره موویه تی: هه رکه سیك سهردانی نه خۆشیک بکات که کاتی مردنی نه هاتبی و هوت جاران له لای بلئ: ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ)) تهوه مسوگر خوی بهرز چاکی ده کاتهوه، (أبو داود و ترمذی و أحمد) گپراویانه تهوه (ترمذی) به (حسن)ی داناوه.

تییینی: بیگومان لی ره دا مبهستی پیغه مبهره ﷺ نه هه موو جو ره نه خۆشیک و نه هه جو ره دووعا خوینیکیشه، واته: هه رچه نده به گشتی فره موویه تی به لام مبهستی پئ چند کس و حاله تیکی تاییه تی یه.

* هه روه ها (أبو سعيد الخدري) خوا لییان پازی بی گپراویه تهوه که پیاویک له هاوه لانی پیغه مبهره ﷺ خوا لییان پازی بی دووعای بۆ کابرایه کی پیوه دراو (لديغ) خویندو سووره تی (الحمد لله رب العالمين) ی به سهردا خویندو، و چاک بوو وه که له پەتیک به ره له دا بووی و دهردی لی نه ما، وه (بخاري و مسلم) گپراویانه تهوه.

* وه جاریک (عثمان بن أبي العاص) خوا لی پازی بی باسی نازاریکی خۆی بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ کرد که له وه تی مسولمان بووه له جهستهیدا ههستی پی ده کات، پیغه مبهریش ﷺ فره مووی: دهستت بخهره سهر ئه و شوینه ی که له جهسته دا نازاری هه یه و سی جاران بلئ: ((بسم الله)) وه هوت جاران بلئ:

(۱) واته: (سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ) چۆنیه تی ئه و په نه له زه ویدانه ی پیغه مبهری خوی ﷺ روون کرده وه.

((أعوذ بالله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر)) رواه أحمد ومسلم وأصحاب السنن إلا النسائي، واته: پهنا به خواو به توانای وی ده گرم له خراپه و زیانی نهو نازاری که هه مهو مهترسییم لێی ههیه.

* وه سوننه ته بۆ كه سیك كه دلتیا بووه له وهی دهردی کارییهو به رهو مهرگه، ئهم زیكره بخوینێ: ((لا إله إلا الله والله أكبر، لا إله إلا الله وحده، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، لا إله إلا الله له الملك وله الحمد، لا إله إلا الله ولا حول ولا قوة إلا بالله)) رواه الترمذي وابن ماجه وصححه الألباني^(١).

* ههروهها سوننه ته بۆ كه سیك كه له لای نهخۆشیکه که له سههر مهرگو گیانه لا دایه وشه (لا إله إلا الله) ی پێ بلی و بۆی دووباره بکاتهوه، چونکه پێغه مبهـر ﷺ فهرمویه تی: ((لقنوا موتاکم لا إله إلا الله)) رواه مسلم عن أبي سعيد الخدري رحمه الله، ههروهها فهرمویه تی: ((من كان آخر كلامه: لا إله إلا الله، دخل الجنة)) رواه أبو داود والحاكم وقال النووي: صحيح الأسناد^(٢)، واته: ههركه سیك دوايين قسهی بریتی بێ له گوتنی: بێجگه له خوا هیهچ په رستراو نین، ده چێته به هه شتی.

نۆ: له کاتی دیتن و پووبه پوو بوونه وهی دیارده سروشتیه کاند:

أ- هه لکردنی باو گێژ هه لوکه ی به هیز: عاتیشه خوا لێی رازی بێ گو توویه تی: پێغه مبهـر ﷺ کاتیك با هه لێ ده کرد، ده یفه رموو: ((اللهم إني أسألك خيرها وخير ما فيها وخير ما أرسلت به، وأعوذ بك من شرها وشر ما فيها وشر ما أرسلت به)) متفق عليه، واته: ئهی خوایه من سوودو که لکی و سوودی نه وهی که تییدا یه و قازانجی نه وهی که پێی نێرراوه لیت ده خوازم، وه له خراپه و زیانی نه وهی تییدا یه و زیانی نه وهی که پێی نێرراوه په نات دینمه بهـر.

(١) بڕوانه: (حصن المسلم من أذکار الكتاب والسنة)، ص ٨٥، سعید بن علی بن وهب القحطاني.

(٢) بڕوانه: (رياض الصالحين)، ص ٣٠٠، باب، تلقين المحتضر: لا إله إلا الله.

ب- برووسکهو ههوره تریشقه: (عبدالله بن الزبیر) خوا لئی پازی بئ کاتیک گوتی له ههوره تریشقه ده بوو وازی له قسان ده هیئاو ده یگوت: ((سبحان الذي يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته)) رواه مالك في الموطأ والبخاري في الأدب المفرد وصححه النووي في الأذكار والحافظ إبن حجر في تخریج الأذکار، واته: پاک و بیگهرده نهو زاتهی که ههوره تریشقه به پاکی ده گریو ستایشی ده کات و فریشته کان لئی ده ترسنو پاکیی راده گه یینو ستایشی ده کهن.

ج- باران بارین: عاتیشه خوا لئی پازی بئ گوتویه تی: پیغه مبه ر ﷺ کاتیک بارانی ده یینی، ده یه رموو: ((صیبا نفعاً)) رواه البخاري، واته: خواجه با ئه م بارانه بارانیکی به که لک بئ.

د- مانگی نوئ: (عبدالله بن عمر) خوا لییان پازی بئ گوتویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتیک مانگی یه که شه وه (هلال) ی ده دی ده یه رموو: ((الله أكبر، اللهم أهله علينا بالأمن والإيمان والسلامة والإسلام والتوفيق لما تحب وترضى ربنا وربك الله)) رواه الترمذي وروه الدارمي وإبن حبان في صحيحه وحسنه الألباني^(١)، واته: خوا گه وره تره،^(٢) نهی خواجه به ئاسایش و ئیمان و سه لامه تی و ئیسلامه وه ئه م مانگه مان لئ نوئ بکه وه، وه هه ر شتیک که خوشت ده وئ و په سه ندته بۆمان ئاسان بکه، په روه ردگارو خاوه نی ئیمه و تو (نهی مانگ) خواجه.

ه- بیستنی دهنگی چهند ژيانداريک: (أبو هريرة) خوا لئی رازی بئ گوتویه تی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ((إذا سمعتم نفاق الحمير فتعوذوا بالله من الشيطان فإنها رأّت شيطانا، وإذا سمعتم صياح الديكة فسلوا الله من فضله فإنها رأّت ملكا)) متفق عليه، واته: نه گهر زه ره ی که راتنان بیست په نا بگرن به خوا له

(١) بروانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة)، رقم: ١٨١٦.

(٢) له پښویه تی (ترمذي) دا (الله أكبر) ی تپدا نیه.

شهیتان، چونکه بیگومان شهیتان ديوه، وه نه گهر قوقه ی که له بابتان بیست له به خششی خوا داوا بکن، چونکه مسوگر فریشتیان بینوه.

ههروه ها فەرموویه تی: ((إذا سمعتم نباح الكلاب ونهيق الحمير بالليل فتعوذوا بالله منهن فأنهن يرون مالا ترون)) رواه أحمد وأبو داود والبخاري في الأدب المفرد وابن حبان وابن السني وهو صحيح^(١)، واته: نه گهر وه پرنی سه گان و زه پرنی که راتان بیست نه وه له بهر وان په نا به خوا بگرن، چونکه نه وان شتی و ده بینن که ئیوه نایینن.

و- ته ماشاگردنی ناسمان له شهویدا کاتیک بۆ شهونوێ هه لدهستی: سوننه ته ئینسان که شهوێ بیدار بۆوه بۆ شهونوێ ته ماشای ناسمانی بکات و ده (١٠) نایه تی کۆتایی سووره تی (آل عمران) بخوینن نه جار ده ستنوێ بگری، چونکه (بخاری و مسلم و أصحاب السنن) له (ابن عباس) یان گیراوه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ وایکردوه^(٢).

ده: سه لام کردن و بهرو مه جلیس:

* (عبدالله بن عمر) خوا لیان رازی بی گیراوه ته وه که پیاویک له پیغه مبه ری خوا ی ﷺ پرسى: (أي الإسلام خير؟) چ جوړه ئیسلامه تییه ک چاکتره؟ فەرمووی: ((أن تطعم الطعام وتقرأ السلام على من عرفت ولم تعرف)) متفق علیه، واته: خواردن ده رخوا ردی خه لکی هه ژارو برسی بده ی، وه سه لام بکه ی له خه لکی (که به لایاندا ره دده بی) چ بیانناسی چ نه یانناسی.

شایانی باسیشه که سه لام کردن هه م بۆ چوونه کۆرو مه جلیس و هه م بۆ به جی هیشتنیشی سوننه ته، وه ک له م ده قه دا ده بینری:

(١) بروانه: (الوابل الصيب)، ص ٢٩٧، په راویزی (محقق و محرج).

(٢) بروانه: (تفسير ابن كثير)، ج ١، ص ٤٤٠.

* ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ: إذا أنتهى أحدكم إلى المجلس فليسلم فإن بداله أن يجلس فليجلس، ثم إذا قام فليسلم فليست الأولى بأحق من الآخرة)) رواه أبو داود والترمذي حسنه وصححه الحاكم وإبن حبان.

* (أبو هريرة) خوا لیێ رازی بێ گێراویەتەوێه که پێغه مبه‌ری ﷺ خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کە سێک لە کۆڕێکدا دابنیشی کە غەلبە غەلبی زۆر تێدا بووبی، جا بەر لەوێ ئێو کۆڕێ بە جێ بهێلی بلی: ((سبحانک اللّٰه ومحمدک لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك)) ئەوێ هەرچی لەو کۆڕێدا بوویەتی لیێ دەسپێتەوێه. (أحمد وترمذي وإبن حبان والحاكم) گێراویانەتەوێه.

یازدە: پێزمین و باویشک:

* أبو هريرة خوا لیێ رازی بێ گێراویەتەوێه که پێغه مبه‌ری ﷺ فەرموویەتی: ((إن الله يحب العطاس ويكره التثاؤب، فإذا عطس أحدكم وحمد الله، كان حقا على كل مسلم سماعه أن يقول: يرحمك الله، وإثما التثاؤب هو من الشيطان، فإذا تثاؤب أحدكم فليرده ما استطاع فإن أحدكم إذا تثاؤب ضحك الشيطان منه)) متفق عليه، واتە: بێگومان خوا پێزمینی خۆشدەوێ و رقی لە باویشکە، جا ئەگەر یەکیکتان پێزی و ستایشی خۆی کرد، ئەوێ لەسەر هەر مسوڵمانێک کە دەبیستێ پێزیستە کە بلی: خوا پەحمت پێ بکات، بەلام باویشک ئەوێ بێگومان لە شەیتانەوێه، جا ئەگەر یەکیکتان باویشکیدا با ئەوێندە دەتوانی بیکێڕیتەوێه، چونکە یەکیکتان کە باویشک دەدات شەیتان پێی پێ دەکەنێ.

* هەر وەها فەرموویەتی: ئەگەر یەکیکتان پێزی با بلی: (الحمد لله) وەها بایە کە یان هاوێڵە کە ی پێی بلی: (یرحمک الله) جا ئەگەر پێی گوت (یرحمک الله) با ئەویش بلی: (یهدیکم الله ویصلح بالکم) رواه البخاري، واتە: خوا پێروونیتان بکات و حال و بالتان چاک بکات.

* بەلام ئەگەر بابای پۆمبو (الحمد لله) ئە کرد، ئەوه (یرحمك الله) گوتن پێویست ناکات، وەك لە فەرموودەیدا دەبینرێ: ((عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه: سمعت رسول الله ﷺ يقول: إذا عطس أحدكم فحمد الله فشمته فإن لم يحمد الله فلا تشمته)) رواه أحمد ومسلم.

تییینی: وشە (تشمیت) واتە: گوتنی (یرحمك الله) بەبابای پۆمبو.

دوازدە: چوونە سەر گۆرستان و سەرەخۆشی کردن:

* سوننەتە لە کاتی جەنازە خستەنیو گۆردا بگوترێ: ﴿بسم الله وعلى ملة (أو سنة) رسول الله﴾ رواه أبو داود وأحمد بسند صحيح، واتە: بە ناوی خوا و لەسەر ئایینی (یان پێبازی) پێغمەبەری خوا ﷺ.

* وە سوننەتە پاش خستە گۆرێ و داپۆشینێ ماوەیەك لەسەر گۆرەكەى بمێنەوهو بۆی بپارێنەوه، وەك لەم فەرموودەیدا دەردەكەوێ: ((عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: كان النبي ﷺ إذا فرغ من دفن الميت وقف عليه وقال: استغفروا لأخيكم وسلموا له التثبيت فإنه الآن يسأل)) رواه ابوداود والحاكم ووافقه الذهبي، واتە: پێغمەبەر ﷺ كە لە بەخاك سپاردنی مردوو دەبۆوه لەسەری دەوهستاو دەیفەرموو: بۆ برایهكەتان (یان خوشكەكەتان) داوای لێبوردن لە خوا بکەن و چاك وەلامدانەوهو دامەزراوی بۆ داوا بکەن، چونکە ئێستاکە پرسباری لێ دەکری.

* هەروەها لەکاتی ناشتنی مردوودا و لەسەر گۆرستان و اباشە ئامۆژگاری مسوڵمانان بکری، چونکە پێغمەبەری خوا ﷺ وایکردوه، وەك لەو فەرموودەیدا دەردەكەوێ كە (بخاري و مسلم) لە (علي بن ابي طالب) خوا لێی پازی بۆ گێراویانەتەوهو سەرەتایەكەى ئاوا دەست پێ دەکات: (كُنَا فِي جَنَازَةِ فِي بَقِيعِ الْغَرْدِ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ، وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ فَنَكَّسَ

وجعل ينْكُتُ بِمَخْصَرَتِهِ ثم قال: ما منكم من أحد الا وقد كتب مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ... الخ)، واتە: لە گەڵ جەنازەیدەك بووین لە (بقيع الغردق) جا پیغەمبەری خوا ﷺ ھاتە لامان دانیشتی ئیمەش لە دەوری دانیشتین، وە گۆچانیکی گچکەیی پی بوو، جاسەری بەرەو زەوی شوپکردەو و گۆچانەکەیی لە زەویبەو دەژەنی، ئنجای فەرمووی: هیچ کام لە ئیو نیە مەگەر شویتان لە ناگری دۆزەخدا یان لە بەهەشتدا دیاری کراوە... هتد.

وہ (نووی) لە (ریاض الصالحین) ەکیدایا باسیکی لەویارەو ەیناوە بەناوونیشانی: (باب الموعظة عند القبر)^(۱).

شایانی باسیشە کە ئەو جوړە تەلقیندانەیی مردوو کە لەسەر گۆرستان دەکړی و لە کوردستان و چەند شوینیکی دیکەش باوە بەو شیو و چۆنیەتیە سوننەت نیە و هیچ دەقیکی راست (صحیح) ی سوننەت لەویارەو نیە وەک لەم فەرموودانەدا دەردەکەوێ کە ەینامان، ئەسل لەویارەو پارانەو و داوی لیبوردن بۆکردن و گەردن ئازادکردنی مردوو ەو، ئنجای ئەگەر ەل و مەرگیش گونجاو لەباربوو ئامۆژگاریکردنی خەلکە کەش، چونکە لەوکاتەدا دلیان نەرمتر و بیدارترە بۆ وەرگرتنی قسەیی باش.

* دیارە سەرەخۆشی لیکردن و دلدانەوێ بابای خاوەن مردووش، وە کەس و کاری بەگشتی سوننەتە، پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((من عزی مصابا فله مثل أجره)) رواه الترمذي والبيهقي، واتە: ەەرکەسیک بەلا بەسەرھاتوویەك ئارام بکاتەو و دلی بداتەو ئەو بارتەقایی وی پاداشتی ەیە.

ئنجای (نووی) لەبارەیی چۆنیەتی دلدانەو و سەرەخۆشی لیکردنەو و گوتوویەتی^(۱): ﴿ئەو و شانەیی کە بۆ دلدانەو بەکار دین، دیاری نەکراو و ەەر

(۱) بڕوانە: ص ۳۰۷، تحقیق: عبدالله احمد أبوزینة، الناشر: دار القلم.

قسه يه ك ببيته مايه ي دلخوش كردن و نارام كردنه وه ي خاوه ن مردوو دروستو به جيته، به لام زاناياني شافيعي مه زه ب ئه م جوړه يان به په سه ند زانيوه: (أعظم الله أجركم وأحسن عزائكم وغفر لميتكم)؛ واته: خوا پاداشتي مه زنت بداته وه، چاك دلت نارام بكاتو، له مردووشتان بپوړی.

پيغه مبه ريش ﷺ له كاتي سهره خوشي ليكردن و دلذانه وه ي يه كيك له كچه كاني كه منداليكي مردبوو فرمووي: ((إن الله ما أخذ، وله ما أعطى، وكل شيء عنده بأجل مسمى.. فلتصبر ولتحتسب)) متفق عليه، واته: خوا هه قى خوځيه تي نه وه ي وه ريگريته وه و نه وه ي بيه خشي، وه هه موو شتيك لاي وي كاتو سنووري دياريكراوي هه يه .. جا با (كچه كه م) نارام بگري و با پاداشتي له خوا بوی.

* هه روه ها سونه ته كه سينك كه ده چيته سهر گوزستان يان به لايدا تيپه پرده بي، بلي: (السلام عليكم أهل الديار من المؤمنين والمسلمين، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون، نسأل الله لنا ولكم العافية) رواه مسلم وأحمد والنسائي وابن ماجه عن بريده بن الحبيب ﷺ عن النبي ﷺ، واته: سه لامتان ليبي مالي كومه ليكي پروادار، ئيوه پيشمان كه وتوون و ئيمه ش پيتان ده گه ين، ئه ي خوايه له پاداشتيان بي به شمان مه كه و له دواي وان تووشي به لا و گرفتارييمان مه كه.

سيژده: چهند ورده مه سه له يه كي په يوه ست به مال و خيزانه وه:

أ- پيروزبايي ليكردن به بونه ي ژن هينانه وه: (أبو هريرة) خوا لي ي پازي بي گوتوويه تي: پيغه مبه ر ﷺ كاتي ك پيروزبايي له كه سينك ده كرد به بونه ي ژن هينانيه وه (پيش گواسته وه و دواي گواسته وه ش) ده يفرموو: ((بارك الله لك، وبارك عليك، وجمع بينكما في خير وعافية)) رواه ابوداود والترمذي وابن

ماجه وأحمد وليس في رواية الترمذي كلمة (عافية) وصححه الحاكم ووافقه الذهبي وصححه ابن حبان، واته: خوا لیت پیرۆز بکات و پیت و پیتز بپژیتته سەر وه له سەر چاکه و سه لامه تی پیکه وه کۆتان بکاته وه.

ب- دووعا له سەر خۆیندنی میترد بۆ ژنه که ی له شهوی یه که مدا: ((اللهم اني أسألك خيرها وخير ما جبلتها عليه، وأعوذ بك من شرها وشر ما جبلتها عليه)) رواه ابوداود وابن ماجه و الحاكم وصححه وافقه الذهبي، واته: ئە ی خوايه من چاکه و خێری و چاکه و خێری ئە وه ی که ئە مه ت له سەر سروشتانده له تۆ ده خوازم، وه له خراپه ی و خراپه ی خوو و خده و سروشتی په نات دینمه بهر.

ج- له کاتی سهرجییی کردنی ژن و میترد: پیغه مبهر ﷺ فەرمویه تی: ((لو أن أحدكم إذا أتى أهله قال: بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقنا، فُقضي بينهما ولد لم يضره الشيطان أبدا)) متفق عليه عن ابن عباس رضي الله عنهما، واته: ئە گهر له کاتی کدا که یه کیتان ده چیتته لای خیزانی بلی: به ناوی خوا، ئە ی خوايه شیطانمان لێ دوور بجه وه، وه شیطان له وه دوور بگه ره که پیمان ده به خشی، ئە وه ئە گهر مندالێکیان له نێودا ببی، هه رگیز شه یطان زیانی لێ نادات.

د- بانگو قامه ت به گوئی راست و چه پی مندالی تازه له دایک بو دا دان: پیغه مبهر ﷺ له و باره وه فەرمویه تی: ((مَنْ لَّهُ وَلَدٌ مَوْلُودٌ فَأَذْنٌ فِي أُذْنِهِ الْيَمْنَى وَأَقَامَ فِي أُذْنِهِ الْيَسْرَى، لَمْ تَضُرْهُ أُمُّ الصَّبِيَانِ)) رواه بن السنی عن الحسين بن علي رضي الله عنهما واسناده ضعيف جدا، واته: هه ر که سیك مندالێکی بۆ په یدایی و بانگ به گوئی راستیدا و قامه ت به گوئی چه پیدا بدات، ئە وه (أم الصبيان)^(۱) زیانی لێ نادات.

(۱) له کورده واریدا (شه وه ی پێ ده لێن و نه فسانه ی زۆری له باره وه هه لبه ستاون.

هەروەها (أبو رافع) خوا لێی پازی بێ دەلی: پیڤەمبەری خوا ﷺ بینی که له کاتی که (فاطمه) هەسەنی کۆری عەلی خوا لێیان پازی بێ بوو بانگی نوێزی به گوتی دادا. وە (ابو داود و ترمذی و أحمد و بیهقی) گێڕاویانەتەوه و (ترمذی) بەراست (صحیح)ی داناه.

چواردە: چەند ورده حالهتیکی جۆراوجۆر:

أ- له کاتی توورەبووندا: (سلیمان بن صرد) خوا لێی پازی بێ گوتویهتی: له لای پیڤەمبەر ﷺ بوم دوو پیاو قسەیان بەیەکتری دهگوت: یه کێکیان پڕوی سوور هه لگه پرابوو ده ماره کانی لاملی هه ستابوون، جا پیڤەمبەر ﷺ فرموی: من وشهیه که ده زانم نه گهر بیلێ ئه و حالهتهی ههیهتی نامینێ، نه گهر بلێ: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)) ئه وهی ههیهتی نامینێ، (بخاری و مسلم) گێڕاویانەتەوه.

ب- له کاتی دیتنی بابایهکی به لادار (مبتلی) دا: (أبو هريرة) خوا لێی پازی بێ گێڕاویهتەوه که پیڤەمبەر ﷺ فرمویهتی: هه که سیك به لاداریك ببینێ و بلێ: ((الحمد لله الذي عافاني مما ابتلاك به وفضلني على كثير ممن خلق تفضيلا))^(١) ئه وه ئه و به لایهی تووش نابێ، (ترمذی) گێڕاویهتەوه به (حسن) داده نری.

ج- له کاتی چوونه بازاردا: عومەری کۆری خهتتاب خوا لێی پازی بێ گوتویهتی: پیڤەمبەری خوا ﷺ فرمویهتی: هه که سیك که چوه بازاره وه بلێ: ((لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي

(١) واته: ستایش بۆ ئه و خواپهی که سهلامهتی کردووم له وهی تۆی پێی تاقی کردۆتهوه، وه به سه ر زۆر له دروستکراوهکانیدا هه لێ بژاردووم.

تێبینی: ناشکرایه که نابێ ئه و قسهیه به دهنگی بهرز بکات، که بابای ده رده دارو به لادار گوتی لێبێ و پێی نیگه ران بیت، چونکه ئه وه حه رامه و گوناچه.

لایموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر)) خوا هزار هزار
(۱۰۰۰,۰۰۰) چاکه ی بۆ ده نووسی و هزارهزار خراپه ی لی ده سپرته وه
هزار هزار پله ی بۆ بهرز ده کاته وه، (ترمذی وابن السنی و الحاکم)
گیڤاویانه ته وه به (حسن) داده نری.

د- له کاتی هه لئه نگوتنی و لاخدا: (أبو الملیح) له پیاویکه وه گیڤاویه ته وه
گوتویه تی: له پشت پیغه مبه ره وه ﷺ سوار بوو بووم، و لاخه که ی هه لئه نگوت،
گوتم: (تعس الشیطان) شعیطان له بهین بجی، ئه ویش فهرمووی: مه لی شعیطان
له نیو بجی، چونکه نه گهر وایلی خوی زل ده کات هه تا هینده ی ژووریکی
لیدی، به لام بلتی: (بسم الله) جا نه گهر نه وه ت گوت گچکه و نابووت ده بیته وه
هه تا هینده ی میتیشیکی لیدی.

ه- له کاتی مه ترسی چاوینی کردنی شتی کدا: پیغه مبه ره ﷺ فهرموویه تی: ((إذا
رأی أحدکم ما یعجبه فی نفسه أو ماله فلیبرک علیه فإن العین حق)) رواه أحمد
و الحاکم وابن السنی عن سهل بن حنیف وهو صحیح، واته: نه گهر یه کیکتان له
خویدا یان له مال و سامانیدا شتیکی وای دی که پیی سه رسام بیست، با داوی
پیست و پیزی بۆ له خوا بکات، چونکه کاریگه ربی چا وراسته.

وه (أبو سعید الخدری) خوا لیی پازی بی گوتویه تی: ((كان رسول الله ﷺ
یتعوذ من الجان وعین الإنس، حتی نزلت المعوذتان، فلما نزلتا أخذ بهما وترك
ما سواهما)) رواه النسائی و الترمذی وابن ماجه وهو حدیث حسن، واته:
پیغه مبه ری خوا ﷺ (به چهند دووعا خویندنیک) له بهر جندو چاوی مرؤه په نای
به خوا ده گرت، تا دوو په نا پی به ره کان {سووره تی (الفلق و الناس)} هاتنه خوار،
جا که نه وان هاتنه خورای نه وانی به کاره یئا وازی له دووعایه کانی دیکه هیئا.

و- له کاتی پروودانی شتیکی ناخوشدا که تازه له ده ست چووه: ((عن ابي هريرة
رضی الله عنه قال قال النبي ﷺ المؤمن القوي خير وأحب الى الله من المؤمن الضعيف

وفي كل خير، إحرص على ما ينفعك واستعن بالله ولا تعجز، وإن أصابك شيء فلا تقل: لو أني فعلت كذا كان كذا وكذا، ولكن قل: قدر الله وما شاء فعل، فإن لو تفتح عمل الشيطان)) رواه أحمد ومسلم وابن ماجه، واته: بپرواداری بهیژ چاکتره و له لای خواش خۆشهویست تره له بپرواداری بی هیژ، ههردووک لاشیان خێردارن، جا شتیک که سوودت پی ده گهینێ له سهری سووریه و پشت به خوا ببهسته و دهسته پاچه مهبه، وه ته گهر شتیکت تووش بوو مه لێ ته گهر وام بکردایه واو و ده بوو به لکو بلێ: خوا وای بریاردا بوو وه هه رچی بیهوی ده یكات، چونکه (ته گهر) ده رگای کردهوی شه یطان (که خوقوتهی خراب و دل ناره حه تکه ره) ده کاته وه.

ز- له کاتی سه رسام بوون به شتیکدا: (بخاري) گێڕاویه ته وه که جارێکیان پیغه مبه ری خوا ﷺ به (أبو هريرة) ی فهرمووه، ته وه له کوێ بووی ته ی (أبو هريرة)؟! ته ویش گو تویه تی: ته ی پیغه مبه ری خوا له کاتی که دا تووشم بووی له ش پیس بووم، جا حه زم نه کرد هه تا خۆم نه شۆم له گه لت دا بنیشم، ته ویش فهرمووی: (سبحان الله!) بیگومان بپروادار پیس نابێ.

ههروه ها هه ر (بخاري) هی ناویه تی که پیغه مبه ری خوا ﷺ له وه حاله ته دا فهرموویه تی: (الله اکبر).

ح- له کاتی خۆشی و ناخۆشییدا: پیغه مبه ری خوا ﷺ که حاله تی کی دلخۆشکه ری بۆ دهاته پیش ده ی فهرموو: ((الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات))، واته: ستایش بۆ ته و خوایه ی که به هوێ چاکه ی ویه وه کرده وه و شته چاکه کان ته و او ده بن و پیکدین، به لام ته گهر حاله تی کی ناخۆش و نا په سهندی بۆ په یدا بوو بایه ده ی فهرموو: ((الحمد لله على كل حال)). (ابن السني والحاكم) گێڕاویانه ته وه و (ألباني) به (صحيح) ی داناوه^(۱).

(۱) بپروانه: (حصن المسلم من أذکار الكتاب والسنة)، ص ۱۲۰.

ط- له کاتی کدا یه کیک پیت بلێ له بهر خوا خوشم دهویتی: لهو کاته دا واپه سهنده بلێتی: ((أحبك الله الذي أحببتني له)) رواه أبو داود بإسناد صحيح، واته: ئەو خواجهی که منت له بهر وی خوشویستوه خوشی بوئی.

ی- له کاتی چاکه له گه لدا کراندا: پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: ((من صنع إلیه معروف، فقال لفاعله، جزاك الله خیرا، فقد أبلغ في الثناء)) رواه الترمذی وصححه الألبانی^(۱)، واته: ههركه سیك چاکه یه کی له گه ل بکری و به ئەنجامده ره که ی بلێ: خوا به چاکه پاداشتت بداته وه، ئەو زۆر چاک مه دهی کردوه.

ک- له کاتی سه رنج دانی خۆدا له ئاوینه دا: پیغه مبهري ﷺ کاتی ک ته ماشای ئاوینه ی ده کرد ده یه فرموو: ((الحمد لله اللهم كما حسنت خلقي فحسن خلقي)) رواه ابن السنی، واته: ستایش بۆ خوا یه، ئە ی خوا یه! وه ک چۆن دیمه نت جوان کردووم ره وشتیشم چاک بکه.

ل- له کاتی سویند خواردندا به غهیری خوا: پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: ((من حلف منكم فقال في حلفه: واللوات والعزى فليقل: لا إله إلا الله)) متفق علیه، واته: ههركه سیكتان سویندی خواردو له سوینده کهیدا گوتی: به لات و عوزا^(۲)، با بلێ: جگه له خوا هیچ په رستراو نین، واته: گوتنی (لا إله إلا الله) ده بیته که فاره تی.

(۱) هه مان سه رچاوه، ص ۱۰۸.

(۲) دياره سویند به هه ر شتیکی دیکه ش جگه له خواو سیفته کانی هه مان هوکی هه یه و مه رج نیه به س ناوی لات و عوزا بینتی.

نویسه: چه ند زیگریکی گه وره و گرنګ:

خوا پشتیوان بی لهم خالدها ههول ددهین نهو جوړه زیکرانه که به گه وره ترو گرنګتر دانراون وه تایبه تیش نین به حاله ت و کاتیکی دیاری کراوه وه، بخهینه پروو:

یهک: چاکترین زیکر: پیغه مبه ر علیه السلام فرموویه تی: ((...وأفضل الذكر لا إله إلا الله)) رواه النسائي والترمذي وابن ماجه وصححه الحاكم ووافقه الذهبي، والحديث من رواية جابر بن عبد الله رضي الله عنه.

دوو: چاکترین پارانه وه: پیغه مبه ر علیه السلام فرموویه تی: ((إن أفضل الدعاء الحمد لله)) نفس رواة الحديث السابق، زانایان گوتوو یانه: ^(۱) مه به ست له چاکترین پارانه وه بوونی (الحمد لله) نهو یه که هه ر پارانه وه یه که به ستایش و مه دح و نه نای خوا ده ست پی بکات با شتر گیرا ده بی.

سی: چاکترین فرمایشتی پیغه مبه ران: پیغه مبه ری کۆتاییمان علیه السلام فرموویه تی: ((وأفضل ما قلته أنا والنبیون من قبلي: لا إله إلا الله وحده لا شریک له)) رواه مالك والترمذي والبيهقي.

هه وره ها فرموویه تی: ((من قال: لا إله إلا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير عشر مرات، كان كمن أعتق أربعة أنفس من ولد إسماعيل)) متفق عليه عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه، واته: هه ر که سیك ده جارن بلئی: بیجگه له خوا هیچ په رستراو نین تا که وه هاو به شی نین، مولک هه ر هی وییه و ستایش هه ر بۆ وییه، وه نهو له سه ر هه موو شتیك به توانایه، نهو وه که که سیك وایه که چوار که سی له نهو هی ئیسماعیل نازاد کرد بن.

(۱) پروانه: (کشف الخفا ومزيل الالباس...) للعجلوني، ج ۱، ص ۱۷۲.

چوار: چوار وشەى خۆشه‌ويست له‌لای خواو چاکترین قسه له‌دواى قورئان: پێغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تى: ((أحب الكلام إلى الله تعالى أربع لا يضرك بأيهن بدأت: سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر)) رواه مسلم.

هه‌روه‌ها فرمویه‌تى: ((لأن أقول: سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر أحب ألي مما طلعت عليه الشمس)) رواه مسلم، واته: ئه‌گه‌ر بلیم: پاك و بێگه‌ردی بۆ خواو ستایش بۆ خواجهو، جگه له خوا هیچ په‌رستراو نینو خوا گه‌وره‌تره، له‌لام له هه‌موو ئه‌و شتانه خۆشه‌ويستتره كه خۆریان به‌سه‌ردا هه‌له‌هاتوه.

پێنج: زیكریك كه گوناچه‌كان پاده‌مالتی: پێغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تى: ((من قال: سبحان الله وبحمده في اليوم مائة مرة حطت خطاياہ ولو كانت مثل زبد البحر)) متفق عليه عن أبي هريرة رضى الله عنه، واته: هه‌ركه‌سێك له پۆژێكدا سه‌د جار بلی: خوا پاك و بێگه‌رده ستایش بۆ وى، ئه‌گه‌ر گوناچه‌كانی هێنده‌ی كه‌فى ده‌ریاش بن لێی ده‌كه‌ونه خوار.

شه‌ش: دوو وشەى له‌سه‌ر زمان سووك له ته‌رازوودا قورسو له‌لای خوا خۆشه‌ويست: پێغه‌مبەر ﷺ خوا فرمویه‌تى: ((كلمات خفیفتان على اللسان، ثقيلتان في الميزان، حبيبتان إلى الرحمن، سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم)). متفق عليه عن أبي هريرة رضى الله عنه.

هه‌وت: چوار وشەى سێ جار دووباره‌ كراوه‌ بارته‌قای زیكری پۆژێكـ: (جویریة) خوا لێی پازى بێ كه یه‌كێكه له دایكانی پڕواداران گێڕاویه‌ته‌وه، كه پێغه‌مبەر ﷺ پیتی فرمویه‌: دواى تۆ چوار وشه‌م سێ جارن گوتن، ئه‌گه‌ر به‌وه‌ی به‌دریژیی ئه‌مڕۆ گوتوته بکێشیتین بارته‌قایان ده‌بن: ((سبحان الله وبحمده عدد خلقه، سبحان الله رضی نفسه، سبحان الله زنة عرشه، سبحان الله مداد كلمات)) رواه مسلم وأصحاب السنن، واته: پاکیی بۆ خواو ستایش

بۆ وی به ژماره‌ی دروستکراوه‌کانی، پاکیی بۆ خوا هه‌تا نه‌فسی رازی ده‌بی
پاکیی بۆ خوا به نه‌ندازه‌ی کیشی عه‌رشه‌که‌ی، پاکیی بۆ خوا هه‌نده‌ی ژماره‌ی
وشه‌کانی، وه ئه‌م فهرمووده‌یه هه‌ر مسلم به‌م جوهره‌ش هه‌یناویه‌تی^(۱):
((سبحان الله وبمحمده عدد خلقه ورضا نفسه وزنة عرشه ومداد كلماته)).

هه‌شت: زیكرتك كه خه‌زنه‌یه‌كه له خه‌زنه‌كانی به‌هه‌شت: (عبدالله بن قیس) خوا
لێی رازی بێ گوتوویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ((یا عبدالله بن قیس ألا
أدلك على كنز من كنوز الجنة؟! فقلت: بلى يا رسول الله، قال: قل: لا حول
ولا قوة إلا بالله)) متفق علیه، واته: ئه‌ی عه‌بدوللای كورێ قه‌یس نایا
خه‌زنه‌یه‌ك له خه‌زنه‌كانی به‌هه‌شت پێ بلێم؟ منیش گوتم: به‌ئێ ئه‌ی
پێغه‌مبه‌ری خوا، فهرمووی: بلێ: جوولان و توانا نیه مه‌گه‌ر به‌خوا، یان: لادان
له هه‌له‌و خراپه‌و توانا بۆ خێرو چا‌كه نیه مه‌گه‌ر به‌خوا.

نۆ: زیكرتك كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ مه‌شت و مالتی ده‌روونی فهرموویه‌تی:
پێغه‌مبه‌ری كۆتایی فهرموویه‌تی: ((انه لیغان على قلبي وإني لأستغفر الله
في اليوم مائة مرة)) رواه مسلم عن الأغر المزني، واته: دلم گه‌رد ده‌گرێ هه‌تا
پۆژانه سه‌د (۱۰۰) جار داوای لێبوردن له خوا ده‌كه‌م. (ابن الأثیر)
گوتوویه‌تی: ^(۲) { (لیغان على قلبي) أي يغط ويغشى والمراد به: السهو، لأنه
كان لا يزال في مزيد من الذكر والقربة ودوام المراقبة فإذا سهى عن شيء منها
في بعض الأوقات أو نسي، عده على نفسه ذنبا ففرع إلى الاستغفار }، واته:
مه‌به‌ست له (لیغان على قلبي) یانی داده‌گیرێ و داده‌پۆشرێ و مه‌به‌ست پێی:
بێ‌ئاگابوونه، چونکه ئه‌و به‌رده‌وام له زنده‌کردندا بووه له یادی خوا و
نزیکبوونه‌وه و چاودێریکردنی خوا، جا نه‌گه‌ له هه‌ندیکی بێ‌ئاگا بووبێ له

(۱) بپروانه: (الأذکار) للنووي، ص ۵۱-۵۲.

(۲) بپروانه: (جامع الأصول)، ج ۴، ص ۳۸۶، له: (حصن المسلم...)، ص ۱۳۹.

هه نديك حالاندا يان له بيرى چووبى، نهوه به گوناخى داناوه بۆ خۆى و پهناى بردۆته بهر داواى لیبوردن کردن له خوا.

ههروهها پێغه مبهى ﷺ فەرموویهتى: ((من قال أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي والقيوم وأتوب إليه، غفر له وإن كان فرّ من الزحف)) رواه أبو داود والترمذي و الحاكم وصححه ووافقه الذهبي وصححه الألباني، واته: هه كهسيك بلێ: داواى لیبوردن لهو خوايه ده كهه كه جگه لهوى هيچ په رستراو نين، زيندوو مشوورگيرپه بۆ لای وى ده گه پريمه وه، نه گه له كاتى هيرش هيتنانى دوژمنيشدا راپكرديت خوا لیتی ده بوورئ.

كووتايى نهه برگه نۆيه مهش كه برگه كووتايى خالى نۆيه مه، بهه فەرمووده يه دينين كه پێغه مبهى پيشه واما نه گه وه ترين جوړى داواى لیبوردن له خوا كړدن (سيد الاستغفار) مان فير ده كات:

فەرموویهتى: ((سيد الاستغفار أن يقول العبد: اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت خلقتني وأنا عبدك وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علي وأبوء بذنبي، فاغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)) رواه البخاري وأحمد والنسائي والترمذي، واته: گه وه سه ره وه داواى لیبوردن له خوا كړدن نه وه يه كه به نده بلێ: نهى خوايه! تۆ په ره وه رډگارمى، جگه له تۆ هيچ په رستراو نين، دروستت كړدووم و منيش به نده تم، وه من هه تا له توانام دايه هه له سه ره په يمان و به لیتنى تۆم، له چنگ خراپه ي نه وه كه كړدوومه په نات بۆ دینم، دان به چاكه ي تۆدا ده نيم له سه ره خۆم، وه پي له گوناخه كانم ده نيم، جا ليم ببووره بيگومان جگه له تۆ هيچ كهس له گوناخان نابوورئ^(۱).

(۱) له كتيبى: (ريگاي صالح بوون و به ره خوا چوون) دا نهو فەرمووده يه چاك تويتر او ته وه، پروانه چاپى سيده مى ۲۰۰۶، نووسينگه ي ته فسر.

دهیەم: صەڵات و سەلام ناردن بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ

بینگومان صەڵات و سەلام ناردن بۆ پیغەمبەر ﷺ و پێرای جێبەجێ کردنی بە شێك له ئەرکی سەرشان بەرامبەر بەو بەندە هەرە پایەبەرزەیی خۆی بێوێنە، جۆریکیشە له جۆرە گەنگەکانی یادی خواکردن، جا له سۆنگەیی ئەوەوە که ئێمە ستایش و سوپاس بۆ خوا له باسی نوێژدا بەوردی باسی ماناو چەمکی صەڵات و سەلام و چۆنیەتی و حوکمی صەڵات و سەلام ناردن بۆ پیغەمبەرمان ﷺ کردووە، لێره دا دووبارە ی ناکەینەووە بە هیئانەوێ ئەم چەند دەقە قورئان و سوننەت، واز دێنین:

یەك: خۆی بە خەشەر فەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب: ٥٦)، واتە: خواو فریشتەکانی صەڵوات لەسەر پیغەمبەر دەدەن، ئەو ئەوانە ی پرواتان هیئاو! صەڵواتی لەسەر بدەن و سەلامی بۆ بنێرن.

دوو: پیغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: ((من صلى علي صلاة صلى الله بها عليه عشرا)) رواه مسلم، واتە: هەر کەسێک یەك صەڵاتم لێ بدات، خوا بەو صەڵاتە دە صەڵواتی لێ دەدات.

جا با لێره دا سەرنج بدەین!

خۆی پەرورەدگار فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ (٤٢) هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (٤٣) (الأحزاب: ٥٦)، واتە: ئەو ئەوانە ی پرواتان هیئاو! بە یادکردنیکی زۆر یادی خوا بکەن. وە بەیانیان و ئیواران بەپاکی بگرن، ئەو کەسە ی که خۆی و فریشتەکانی صەڵواتتان بۆ دەنێرن تاكو له تاریکییەکان قوتارتان بکات بەرەو پووناکی، وە خوا بە بەزەییە دەربارە ی پرواتان.

و ەك دەبینین خوای بەخشەر پرایدەگەینەنێ كە خۆی و فریشتەكانی صەلەواتمان لێ دەدەن بۆ ئەوێ لە تاریکییەكان بێینەدەر و بچینە نیو پروناکییەو! كەواتە ھەركەسێك خوای بەبەزەیی صەلەواتی لێ بدات لە تاریکییەو بەرەو پروناکی دەچێت، ئنجا پیغەمبەرش ﷺ ھەرموویەتی كە ھەركەسێك صەلەوات لە پیغەمبەر ﷺ بدات خوای پەرورەدگار دەفات صەلەواتی لێ دەدات، كەواتە: صەلەوات و سەلامی ئێمە بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ دەبێتە مایە دابارینی پەرحەت و بەخششی خوا بۆ سەرمان و قوتاریبونمان لە ھەموو جووڕە تاریکییەكان و گەشتنمان بە پروناکی ھەمەلایەنە.

شایانی باسیشە كە خوای کاریجی و بەخشەر بەرلەوێ پرایگەینەنێ كە خۆی و فریشتەكانی صەلەواتمان لێ دەدەن، ھەرمانی پێكردوین كە زۆر یادی بكەین و بەیانیان و ئیواران بەپاکی بگڕین، ئەمەش ئەوێ لێ دەفامرێتەو كە لە ئەنجامی زۆر یادی خوا كردندا ئینسانی مسوڵمان شایستەیی ئەو پەیدا دەكات كە خوا صەلەواتی بنێرتێتە سەر.

كەواتە:

یەكەم: بەدەقی قورئان زۆر یادی خوا كردن و بەپاگرتنی زەمینە سازكەری صەلەواتی خوا و فریشتەكانیەتی بۆ پرواداران.

دووەم: وە بەدەقی سوننەتیش صەلەواتدانمان لەسەر پیغەمبەر ﷺ ھۆی صەلەواتی دە چەندانەیی خواپە بۆمان، وە صەلەواتی خواش بەرھەمەكەیی لە تاریکییەكان قوتاریبون و بە پروناکی شادبوونە.

كەواتە: بابزانی بۆچی پیغەمبەری پێشەوامان ﷺ ھێندە جەختی لەسەر ئەو كردووە، كە ئێمە ئۆمەتی صەلات و سەلامی بۆ بنێرین! بێگومان لەبەر خێر و قازانج و بەرزەو ھەندی خۆمانی بوو، پووحم فیدای یەكێك لە سوننەت و فەرماشتەكانی بێت، بەلێ پیغەمبەری خوا ﷺ كە دەزانێ ئێمە مسوڵمان و

شوینکه وتوو ی به هوی صلاّت و سه لام بۆ ناردنیه وه، شایسته ی صلاّتی خوی بی وینه و فریشته بی هله و په له کانی ده بین و، له ئاکامی ته وه شدا به ره و روشنایی ده چین و له تاریکییه کان قوتار ده بین، ئاوا به جهخت کردن و هاندانه وه فرمانی پی کردووین که صلاّت و سه لامی زوری بۆ له خوی به به زه بی و به خشر بخوازین، وه که له م چند فرموده یه دیکه شدا به راشکاوی ده رده که وی:

س: أ- ((أولى الناس بي يوم القيامة أكثرهم علي صلاة)) رواه الترمذي عن ابن مسعود رضي الله عنه وحسنه، واته: كى زیاتر صله واتم لی بدات ته و که سه له پوژی دوا بی له هه موو که س لیم نیزیکتر ده بی.

ب- (البخیل من ذكرت عنده فلم یصلي علي) رواه الترمذي عن علي رضي الله عنه وقال: حسن صحيح وحسنه الألباني، واته: ته و که سه پرژده، که منی له لای باس ده کریم، به لام صله واتم له سه ر نادات.

ج- ((لا تجعلوا قبري عيدا وصلوا عليّ فإنّ صلاتکم تُبَلّغني حيث کنتم)) رواه أبي داود عن أبي هريرة بإسناد صحيح. واته: سه ر گۆرّه که م وه که پوژی جهژن قهره بالغ مه که ن، به لام صله واتم لی بدن چونکه له هه ر شوینیک بن صلاّته که تانم پی ده گات.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

بہندی چوارم

چون زیگری خوا بکەین؟

رَاكەپادىنى مەكتەپنى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەتەتەنەكەن ئەكەلەن
Stay in touch on social media
ئەن ئەكەن بىر مەلەك ئەلەل ئەلەلەن

www.alibapir.net

English - غەربى - گۆزى

رَاكەپادىنى مەكتەپنى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

بە سەرئەجدانی دەقەکانی قورئان و سوننەت بۆمان دەردەکەوێت کە زیکری خواکردن وەك چۆن بازنەو مەیدانەکە یە کجار بەرین و فراوانەو هەموو پروپەر و پانتایی ژيانی ئینسان دادەگرێ، خوی کاربەجێ شیوازو چۆنیەتی زۆرو جۆراوجۆریشی بۆ داناون، بۆ ئەوەی بتوانێ لە هەموو حالەکانیدا یادی خوا بکات، وەك لە وەسفی پیغەمبەردا ﷺ هاتو: ((کان یذکر الله علی کل أحيانہ)) رواه مسلم عن عائشة رضي الله عنها.

جا ئیستا با پامیین:

یەكەم: بیگومان ئینسان لە پرووی قیافەیی جەستەییەووە ئە هیچ کاتیگدا ئە سێ شیووە بەدەر نیە:

أ- پراوەستان (قیام).

ب- دانیشتن (قعود).

ج- پاکشان و پالکەوتن.

جا خوی کاربەجێ فەرمانی کردووە کە لە هەرسێک حالەتەکاندا یادی بکەین، وەك فەرموویەتی: ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ...﴾ (النساء ١٠٣)، واتە: جا ئەگەر نوێتەتان تەواوکرد یادی خوا بکەن بە پێووە بە دانیشتنەووە لەسەر تەنیشتان.

وەك خوی زاناو توانا پرایگەیانندووە کە بەوجۆرە زیکری خواکردن پیشەیی بەندە ژیرو تیگەیشتووەکانی خواپە: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (١١٠) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ... (١١١) آل عمران، کە پیشتریش هیناومانە.

دووهم: وه له پوووی دهرخستن و دهرنه خستنه وه ئینسان دوو حاله ته هه ن:

أ- به ناشکرا یادی خواکردن (ذكر الله علانية).

ب- به پنهانی یادکردنی (ذکره سراً).

وه بێگومان له پوووه یادی خوا حاله تیکی دیکه ی سییه می نیه، جا خوای بهرزو مهزن ههردووک حاله تی پنهان و ناشکرای دیاری کردوون، وهك لهم فەرمووده قودسییه دا ده بینرئ: ((عن أبي هريرة رضي الله عنه: قال رسول الله ﷺ: يقول الله تبارك وتعالى: أنا عند ظن عبدي بي، وأنا معه إذا ذكرني، فإن ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، وإن ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ خير منهم...)) رواه أحمد والبخاري ومسلم والترمذي وابن ماجه، واته: خوای به پیت و پیتزو بهرز ده فەرموئ: من به پیتی بۆچوونی بهنده کهمم له باره مهوه، وه من هه ر له گه ئمی هه تا یادم بکات، جا ئه گه ر له دلی خویدا (به پنهانی) یادم بکات، منیش له بهر خۆمه وه یادی ده کهم، وه ئه گه ر له نیتو کۆمه ئیکدا به (ناشکرا) یادم بکات، منیش له نیتو کۆمه ئیکدی باشتەر له وه ی وی یادی ده کهم..

سییه م: وه له پوووی دهنگه وه ئینسان له سێ حالان به ولاره نیه:

أ- دهنگ بهرزکردنه وه (رفع الصوت).

ب- دهنگ کپ کردن و نرم کردن (خفض الصوت).

ج- میانجی (وسط).

جا له وباره شه وه خوای پهروه ر دگاو پیتغه مبه ری سهروه ر ﷺ فەرمانیان پی کردووین و پێروونیان کردووین که به هه ر سێک جوړی دهنگ یادی خوا بکهین، جا

ئیمه سه ره تا باسی جوړی دووهم و سیمه ده کهین و دواییش باسی جوړی یه کهم
(دهنگ بهرزکردنه وه) ده کهین، چونکه تۆزیک مشت و مړی له سهر هدییه:

أ- یادکردنی خوا به دهنگی نزم:

خوای په روهردگار فەرموویه تی: ﴿وَأَذْكُرْ لَكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
وَحِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ...﴾ (الأعراف ٢٠٥)، واته: وه له بهر خۆته وه و
به لالانه وه و گەردنکه چی و ترس بیمه وه به بی دهنگ بهرزکردنه وه یادی
په روهردگارت بکه... ههروه ها فەرموویه تی: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
إِنَّهُمْ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ﴾ (الأعراف ٥٥)، واته: به کپووزانه وه و گەردنکه چی و
به په نهانی له په روهردگارتان بیارپینه وه، بیگومان نه و له پری لاده رانی خوش ناوین.

ب- یادکردنی خوا به دهنگی نه بهرزو نه نزم (میانبجی):

خوای په روهردگار فەرموویه تی: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا
تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتُمْ بِهَا وَابْتَغُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (الإسراء ١١٠)، واته: بلن: له خوا یان له ره همان بیارپینه وه، به هه
ناوینک بانگی بکه، خاوه نی ناوه هه ره چاکه کانه، وه پارانه وه کهت نه به دهنگی
بهرزو نه به کپی مه کهو له نیوانیاندا ریشه ک بدۆزه وه.

ناشکراشه که مده به ست له (بصلاتک) لیره دا پارانه وه (دعاء) یه، چونکه هه م
له ته سلدا (صلاة) به مانای پارانه وه یه و^(١) هه م سیاقی ثایه ته کهش هه ره نه وه ی
لن وهرده گیرئ^(٢).

(١) پروانه: پیتاسه ی نوێو (صلاة) له باسی نوێو بهرپاکردندا.

(٢) (عائشة) ش گوتویه تی: نهو نایه ته له باره ی پارانه وه هاتوه، وه (بخاری و مسلم) گێژاویانه ته وه،
پروانه: (الأذکار) للنفوس، ص ٤٠، ط ١، ١٩٨١، دار الفکر.

ج- یادکردنی خوا بە دەنگی بەرز:

هەندیک پێیان وایە کە زیکرکردن بە دەنگی بەرز دروست نیەو بیدەتە، بەلام لە راستیدا وانیەو، وەك لە دەقەکانی سوننەتدا دەرەدە کەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ بە هەرسێک شێوەکانی دەنگ (نزم، میانجی، بەرز) زیکرو پارانەوێ کردووە، ئەمەش چەند بەلگەیەك لەو بارەو:

أ- وەك پێشتر باسمان کرد قورئان خوێندن جۆریکە لە جۆرەکانی زیکرو گەورەترین جۆریشیەتی، دەجا ناشکراشە کە قورئان خوێندن بەهەموو شێوە دەنگەکان دروستە، (نووی) لەو بارەو گوتوویەتی: ^(۱) (جاءت آثار بفضيلة رفع الصوت بالقرآن، وآثار بفضيلة الإسرار، قال العلماء: والجمع بينهما أن الإسرار أبعد من الرياء فهو أفضل في حق من يخاف ذلك، فإن لم يخف الرياء فالجهر أفضل بشرط أن لا يؤدي غيره من مصل أو نائم أو غيرهما...)، واتە: چەند شۆنەوارێک هاتوون کە دەنگ بەرزکردنەو بە قورئان بە چاکتر دادەنێن، هەندیکیشیان دەنگ نزمکردنەو بەباشتر دادەنێن، زانایان گوتوویانە ئەو دەقانە بەو کۆدەکرینە کە بگوترێ: کەسێک لە رێبازی بترسێ دەنگ نزمکردنەوێ بۆ چاکترە، بەلام کەسێک ئەو ترسەو نەبێ بەرزکردنەوێ بۆ چاکترە، بەمەرجێک تازاری غەیری خۆی نەدات لە نوێۆکەرو خەوتووو هی دیکەش..

ب- هەموو ئەو جۆرە زیکرو پارانەوانەو کە لە پێغەمبەرەو ﷺ گیراوەو هە دیارە هەندیک جارێ دەنگی پێیان بەرز کردۆتەو، ئەگەرنا خەلک گویی بیستیان نەدەبوون و لێی نەدەگیرانەو.

ج- (عبدالله بن عباس) خوا لێیان پازێ بێ ئەم دەقەو دەربارەو پارانەوێ پێغەمبەر ﷺ لە جەنگی بەرددا گیراوەتەو: ((قال النبي ﷺ وهو في قبته:

(۱) بڕوانە: (الأذکار) ص ۳۱۱، ط ۱، ۱۹۸۳، تحقیق: أحمد رابت حمدش.

اللهم إني أنشدك عهدك ووعدك، اللهم إن شئت لم تعبد بعد اليوم، فأخذ أبوبكر رضي الله عنه بيد رسول الله ﷺ، فقال: حسبك يا رسول الله، فقد ألحمت على ربك...)) متفق عليه وهذا لفظ البخاري، وفي لفظ مسلم: ((استقبل نبي الله ﷺ القبلة ثم مد يديه فجعل يهتف بربه فيقول: اللهم أنجز لي ما وعدتني...))، واته: پیغه مبهري ﷺ له کاتی کدا که له چادره که دی دابوو فهرمووی، ئەهی خوایه من په یمان و به لینه که تت لی داواده کهم، ئەهی خوایه ئەگەر بته وئی (ئەم کۆمەڵە مسوڵمانە بفه و تینێ) له ئەمڕۆ به دواوه ناپه رستری، ئنجا ئەبووبه کر خوا لێی پازی بێ دهستی پیغه مبهري خوا ی گرت و گوئی: ئەهی پیغه مبهري خوا ﷺ بهسته، چونکه زۆر دا کو کیت له پهروهردگارت کرد، ئەمه ریوایه تی (بخاری)یه.

وه له ریوایه تی (مسلم)دا: پیغه مبهري خوا ﷺ پرووی کرده قیبله پاشان دهسته کانی (بهروه ئاسمان) درێژکردن و به دهنگی بهرز هاواری ده کرده پهروهردگاری و دهی فهرموو: ئەهی خوایه ئەوهی به لینه پێ داوم بۆم جی به جی بکه.

(نووی) گوئوویه تی^(۱): (قلت يهتف: بفتح أوله وكسر ثالثه ومعناه: يرفع صوته بالدعاء) واته: گوتم: (يهتف) به سهري پیتی یه که می و ژیری پیتی سییه میه تی، وه ماناکه شی: دهنگی به پارانه وه وه به رزده کرده وه.

د- له زیکری دوا ی نوێوه کاندای ئەم فهرمووده یه مان هینا وه ته وه: ((عن عبدالله بن الزبير رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ كان يهلل دبر كل صلاة حين يسلم بهؤلاء الكلمات: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا حول ولا قوة إلا بالله، ولا نعبد إلا إياه، له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره

(۱) هه مان سدرچاوه پیشوو.

(الكافرون)) رواه مسلم والنسائي وأبو داود وأحمد، که له شوینی ناوبراوه مانامان کردوه.

وشە (يُهْلِلُ) یانی: دەنگی هەڵدەهێناو بەرزى دەکردهوه.

ه- وه (بخاري ومسلم) له (ابن عباس) وه گێپراویانه تهوه که گوتویهتی: (ما كنا نعرف انقضاء صلاة رسول الله ﷺ إلا بالتكبير)^(١).

و- ههروهها (أبو معبد) گێپراویه تهوه که (ابن عباس) خوا لییان پازی بێ ههوالی پێداوه که دهنگ بهرزکردنهوه به زیکرکردن له کاتی کدا که خهلك له سهردهمی پێغه مبهردا ﷺ له نوێژی فهرز ده بونهوه باوبوه، وه (ابن عباس) گوتویهتی: بههۆی ئهو زیکرهوه ده مزانی که نوێژیان تهواو کردوه، وهك (بخاري ومسلم) گێپراویانه تهوه^(٢).

ز- (بخاري) له (جابر بن عبدالله)ی گێپراوه تهوه خوا لێی پازی بێ گوتویهتی: (كنا إذا صعدنا كبرنا وإذا نزلنا سبحنا) وهك پێشتریش هیناومانه.

ههروهها هه مان قسه (أبو داود) له (ابن عمر)یشی گێپراوه تهوه خوا لییان رازی بێ، ئێستاش با سه رنجیکی قسهی ئهوانه بدهین که پێیان وایه دروست نیه که دهنگ به زیکرو پارانوه بهرز بکریتهوه:

ئه وهندهی سه رنجی قسه کانی ئه و جوړه که سانه م داوه ته نیا ئه م سێ به لگه یه م بینو ن که بۆ پشتگیری پایه که یان ده یانه ی نه وه:

(١) به لām له لای (بخاري) وشە (كنت) یه له جیاتی (کنا) بپوانه: (الأذکار)، ص ١٣٠.

(٢) که ئه مه ده قه که یه تی: (عن ابن عباس رضي الله عنهما: أن رفع الصوت بالذكر حين ينصرف الناس من المكتوبة كان على عهد رسول الله ﷺ وقال ابن عباس: كنت أعلم إذا انصرفوا بذلك إذا سمعته) بپوانه: (الأذکار)، ص ١٣٠.

یه: خوای پهروه دگار فەرموویەتی: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (الأعراف: ٢٥)، جا ئەوانە دەلێن: مەبەست لە (اعتداء) کە لە رێستەیی: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ دا ئاماژە پێکراوە: دەنگ بەرزکردنەوهیە! بەلام:

یەکمە: هیچ بەلگەیەک لەوبارەوه نیە و توێژەرەوانیش گوتوویانە مەبەست بێئەدەبیبی نواندەنە لەگەڵ خوادا، وەك داوای شتی مەحەل، یان تووك و نزای خراب.

دووەم: ئەگەر گریمان مەبەست لە (اعتداء) دەنگ بەرزکردنەوهش بێت، مادام لە فەرموودەیی راست (صحیح) دا پێمان گەیشتووە کە جاری وابوو پێغەمبەر ﷺ بەدەنگی بەرزیش پاپاوەتەوه، ناچارین بڵێین: مەبەست لێرەدا زیاده‌ڕوویی کردنە لە دەنگ هەڵیاندا، یان مەبەست لە حالەتی پارانەوهیە بەتەنیا، هەرچەندە ئەم حالەتەش دیسان هەلاواردن (استثناء) ی تێدا یە چونکە لە جەنگی بەردا پێغەمبەر ﷺ تەنیا خۆی پاپاوەتەوه.

دوو: هەرەها خوای بەخەشەر فەرموویەتی: ﴿وَأَذْكُرْكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ...﴾ (الأعراف: ٢٥)، بەلام لە وەلامی ئەم بەلگەیه‌شدا دەلێن: مادام لە دەقە راست و راشکاوەکانی سوننەتدا هاتووە کە پێغەمبەر ﷺ بەدەنگی بەرز زیکرو دووعای کردووە، وەك داوی نوێژە فەرزه‌کان و گەرمی جەنگ و سەرکەوتن بە بەرزایی یاندا و شوێبوونەوه بە نشیواندا، ناچارین بڵێین: دیارە مەبەست لەو یادکردن (ذکر) کە لەم ئایەتەدا هاتووە جوژه یادکردنیکی تایبەتییه، وەك ئەوهی مەژۆف لەبەر خۆیه‌وه بەتەنیا زیکری خوا بکات.

سى: به لگه يه كى ديكه شيان هم فهرموده يه يه كه (أبو موسى الأشعري) ده گير پته وه ده لئ: جاريك ئيمه له لای پيغه مبه ر ﷺ بووين جا كاتيک (له هه ورازيك) سهرده كه وتين و به سهر نشيويكدا ده مانپوانى: (لا إله إلا الله) و (الله أكبر) مان ده كردو دهنگمان بهرز ده بووه، پيغه مبه ريش ﷺ فهرمووى: ((يا أيها الناس أربعوا على أنفسكم فإنكم لا تدعون أصم ولا غائباً، إنه معكم سميع قريب)) متفق عليه، واته: نهى خه لكان ره حم به خوتان بكن! چونكه ئيوه نه بانگى زاتيكي كه پ ده كهن نه ناديوارو دوور، بيگومان خوا له گه لئانه و بيسه رو نزيكه.

به لام لي ره شدا ديسان وهك (نووي) يش گوتوويه تي^(۱): مبه ست موتله قى دهنگ بهرز كردنه وه نيه، به لكو مبه ست زياده رويي (مبالغة) تيدا كرنه تي، چونكه، ناگو نجي فهرمايشته كاني پيغه مبه ر ﷺ دژايه تي (تناقض) و ناكوكيان له نيواندا هه ييت و هه ر جاريك شتي و بينرا، نه وه به هوئى سه ركيل (سطحي) پروانين و وردنه بوونه وه و قولته بوونه وه وه وه به هوئى نه وه وه يه كه ههركام له دهقه كان له شويئي سروشتي و پر به پيستي خوياندا رونه نراون، چونكه هه م له قورئان و هه م له سونه تيشدا جاري وايه چهند ده قتيكي جيا جيا هه ن ده باره ي مه سه له يه كه به روايه ت دژو پيچه وانه ي يه كن، به لام له پاستيدا و نيه و ههركاميكيان بژ حاله ت و پروتيكي جيايه و، سه رجه ميان به سهر حاله ت و لايه نه جياوازه كاني نه و مه سه له يه دا دابه ش ده بن.

(۱) پروانه: (الأذكار) ص ۳۳۰، ۳۳۱، ط ۱، دار الفكر، ۱۹۸۳، تحقيق: أحمد راتب محوش.

چوارهم: نه ږوی ته نیایی و ټیکه ټیپه وه مړؤف دوو حاله تی هه ن:

أ- ته نیایی (انفراد).

ب- ټیکه ټیپه و کؤمه ل بوون (الأختلاط والإجتماع).

جا له هه ردووک حاله تی ته نیایی و کؤمه ل بوونیشدا دیسان مسولمان فه رمانی پیگراوه که زیگری خوی بی وینه بکات، جاری بو حاله تی ته نیایی نه وه بیگومان حاله تی ته سلې و ئاسایی زیگری خوا گردنه و پیویست به به لگه له سه ره یئانه وه ناکات. به لگه ی ږه و ابوون و بگره سوننه ت و په سه ندبوونی زیگری به کؤمه لیش یه کجار زؤرن، بو وینه:

* ((عن أبي هريرة رضی الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إن لله ملائكة فضلاء عن كتاب الناس، يطوفون في الطرق يلتمسون أهل الذكر، فإذا وجدوا قوما يذكرن الله تعالى، تنادوا هلموا إلى حاجتكم، قال: فيحفونهم بأجنحتهم إلى السماء الدنيا...)) رواه البخاري وهذا لفظه، ومسلم دون جملة (عن كتاب الناس) والترمذي وأحمد، واته: خوا چهند فريشته يه کی هه ن که له نووسینی کرده وه کانی خه لکی زیډه ن، جا به ږی و باناندا ده گه ږی له نه هلی زیگر ده گه ږی، جا هه ر کات کؤمه لټکیان دؤزینه وه که یادی خوی به رز بکه ن، یه کسه ر بانگی یه کتر ده کهن، وه رن بو نه وه ی لیی ده گه ږان فه رموی: جا به باله کانیان ده وریان ده ده ن هه تا سنووری ئاسمانی یه که م.

* (أبو سعيد الخدري) خوا لیی رازی بی گپړاویه ته وه که (معاوية) به لای بازنده يه (له نه هلی زیگر) له مزگه وتدا ږه دبوو، گوتی: بوچی دانیشتون؟! گوتیان: دانیشتون یادی خوی به رز ده کهن، گوتی: توخوا به س بو نه وه دانیشتون؟! گوتیان به س بو نه وه دانیشتون، گوتی: ئاگا دارین من له به ر نه وه سویندم نه دان که متمانه تان پی نه که م، هیچ که سیکیش له و پله یه ی

مندا بۆ نیزیکی لە پیڤه مبهروه ﷺ له من که متر فەرموودهی لێ نهگێراونهوه، وه پیڤه مبهری خوا ﷻ جارێک به لای کۆرێک له هاوه لانییدا رابرد، فەرمووی: ((ما أجلسکم؟ قالوا: جلسنا نذكر الله تعالى ونحمده على ما هدانا للإسلام ومن به علينا، قال: الله ما أجلسکم إلا ذلك؟! قالوا: والله ما أجلسنا إلا ذاك، قال: أما إني لم أستحلفکم تهمة إلیکم، ولكني أتاني جبریل فأخبرني: أن الله تبارک وتعالی یباهي بکم الملائكة)) رواه مسلم والنسائي وأحمد، واته: بۆچی دانیشتوون و کۆبوونه تهوه؟ گوتیان: دانیشتوین یادی خوای بهرز ده کهین و ستایشی ده کهین که پێروونی کردوین بۆ ئیسلام و به هۆی ئهوه وه منهت و چاکه ی خستۆته سه رمان، فەرمووی: تووخوا بهس بۆ ئهوه کۆبوونه تهوه؟! گوتیان: به خوا بهس بۆ ئهوه دانیشتوین، فەرمووی: بزانی له بهر بێ متمانه ییم پێتان سوێندم نه دان، به لām جویرائیل هاته لام و هه والی دامی که خوای به پیت و پێزو بهرز شانازیان پێوه ده کات به سه ر فریشته کانه وه.

ئنجای شایانی باسی شه که زیکر له هه موو ئه وه حاله تانه داو به هه موو ئه وه شیوازان، سی جۆری هه ن:

أ- به دلۆ به زمان.

ب- ته نیا به دل.

ج- ته نیا به زمان.

که بێگومان هه ره چاکیان یه که میانه و دووه میشیان نیوه نجیه و، سییه میشیان له خوار هه موویانه وه یه، وه ک زانیان گوتوویانه و شتیکی ئاشکرا شه ^(۱).

(۱) بڕوانه: (الاذکار)، ص ۳۹.

كۆتايى ئەم بەندى چوارەمەش بەچەند ئەدەب و رەشتىكى بەرز دىنن كە پەسەندە باباي خوا يادكەر لەكاتى زىكر كەيدا خۆيان پى برازىننەتە وەرە چاويان بكات^(۱)؛ يەك: ھەرچەندە وا پەسەندە باباي زىكر كەر لەش پاك و بە دەستنوژ بىت، بەلام جگە لە قورئان خویندن ھەموو جۆرەكانى دىكەى زىكر، ئەگەر بە ئايەتى قورئانیش بن بۆ باباي لەش پىسش ھەر دروستن، بەمەر جىك بەمەبەستى قورئان خویندن نەبن.

دوو: وا پەسەندە باباي خوا يادكەر لەكاتى زىكر كەردندا، ئەگەر دانىشتوو بوو پروو و قىبلە بىت، وە لە ھەموو حالاندا بەئارامى و گەردنكەچى و پىزو و يقار لەخوا گرتەنە وە يادى خوا بكات.

سئ: ھەر وەھا وا پەسەندە كە شوئنى خوا تىدا يادكەردن پاك و خاوين بىت، وە واپەسەندە كە زارو زمانىشى پاك و بۆغخۆش بنو، ئەگەر تام و بۆنى زارى گۆرابوو سيواك بكات و بىشوات.

چوار: ھەر وەھا شتىكى يەكجار پەسەندو باشە كە ئەوئەندەى بۆى دەكرئ بەھۆشيارى و بىدارى و بىركەندەو زىكرەكەى بخوئنى، چونكە بىگومان رووح و جەوھەرى زىكر ئەو ھۆشيارى و بىدارى و ئاگا لەخۆبوون و وردبوونەو و پامانەى، وە لە راستيدا زىكرىك وانەبى پىچەوانەى ناو كەشەتەى، چونكە وەك لە پىناسەى زىكردا گوتمان (ذكر) پىچەوانەى (غفلة) و (نسيان)ە!!

پىنج: بەلام لە چەند حالىك يادى خوا كردن (ذكر الله) بەزمان ئەگەر ھەر پامىش نەبى بىگومان شتىكى ناپەسەندە (مكروە)، وەك: كاتى تارەت گرتن^(۲)، كاتى لەگەل ھاوسەردا جووت بوون^(۳)، كاتى گوئى گرتن لە وتارى دواندەر (خطيب)،

(۱) پروانە: سەرچاوەى پىشوو، ص ۴۲-۴۶.

(۲) ديارە ئەو زىكرانە بۆ كاتى تارەت گرتن و جىماع كردن دانراون دەبى بخرىنە پىشيانەو، واتە: پىش دەست پىكر دىيانە.

(۳) ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

کاتی هه‌لسان بۆ نویژی فه‌رژ، کاتی خه‌والوویی و وه‌نه‌وزدان، به‌لام له‌ ریگاداو له‌ گهرماودا ناپه‌سه‌ند نیه‌.

شه‌ش: له‌ چهند حاله‌تی‌کدا په‌سه‌نده‌ زیکر ببه‌رئ و پاشان ده‌ست به‌ی بکه‌رتیه‌وه، وه‌ك: وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لام، نه‌گهر که‌سیکی له‌لای پۆمی (الحمد لله) ی کرد، (یرحمک الله) ی به‌ی ده‌لیت، پاشان ده‌ست به‌ زیکره‌که‌ی ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها له‌ کاتی بیستنی بانگدا وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ و دوا‌یی ده‌ست به‌ی ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها له‌ کاتی دیتنی ناشه‌ری (منکه‌ریه‌کدا که‌ پیویست به‌ لایردن بکات، یان چاکه‌ (معروف) یك که‌ پیویست به‌ چه‌سپینران بکات، وه‌ له‌ کاتی پرسیارکردنی که‌سیک، یان داوای نامۆزگاری کردنی‌داو... هتد^(۱).

حه‌وت: زیکری خواکردن هه‌رچه‌نده‌ له‌ میانه‌ی نه‌نجامدانی زۆربه‌ی خواپه‌رستییه‌کان و کرده‌وه‌ باشه‌کاندا ده‌کرئ و له‌گه‌لیان تیکنایه‌ری، وه‌ وه‌ك پیشت‌ر باسه‌مان کرد نامانچ و کاکله‌ و جه‌وه‌ری سه‌رجه‌م خواپه‌رستییه‌کانه‌^(۲)، به‌لام دیسان زیکری خوای به‌ی وینه‌ و تاک و پاک به‌دیلی ئه‌رک و کارو چالاکییه‌کانی دیکه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ خواکردن و مسوولمانه‌تی نیه‌و، که‌لینی ئه‌وان په‌رناکاته‌وه، به‌کوورتی زیکری خواکردن زۆر گه‌وره‌ و گرنگه‌، به‌لام هه‌موو شتی‌ک نیه‌و ته‌نیا شتی‌که‌ له‌ شته‌کانی ئیسلامه‌تی، وه‌ك باقی ئه‌رکه‌کانی دیکه‌ی ئیسلام.

که‌واته‌ که‌سانێک که‌ پێیان وایه‌ ته‌نیا به‌ زیکرکردن مه‌داریان سازده‌به‌ی و به‌ره‌ی خۆیان له‌ ئاوێ ده‌ردینن، خراب تیگه‌یشتوون و هیچ کام له‌ ئه‌رک و کاره‌ گه‌وره‌ و گرنگه‌کانی ئیسلام جێدار (ب‌دیل) و که‌لین په‌رکه‌روه‌ی شته‌کانی دیکه‌نین و هه‌رکامیان وه‌ك که‌ره‌سه‌ی بینایه‌ک ده‌به‌ی له‌ شوینی تایبه‌تی و شیاوی خۆیدا

(۱) پروانه: (الأذکار) ص ۴۶، ۴۷.

(۲) بۆ وینه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّمَا جَعَلَ الطَّوْفُ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ رَمِيَّ الْجَمَارِ لِإِقَامَةِ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى)) رواه أبو داود والترمذي وقال حسن صحيح، وقال الألباني إسناده ضعيف، پروانه: (الوابل الصيب)، ص ۱۵۲.

به کاربیت و له قه باره ی سروشتی خویشی زلتر نه کړئ، چونکه گه وره کړدنی هه ر کام له ندرک و کاره کانی دینداریی هه تمه نه له سهر حیسابی لایه کانی دیکه یه تی.

ئنجا به پراستی جیتی سهرنج و پامانه که ده بینین خوی کار به جی پاش خستنه پروی زیکرو فیکری قول و رازو نیازو پارانه وهی گهرم و به کوئی بهنده ژيرو عاقله منده کانی خوی که داوای به خشرانو به هه شتی به رینی لی ده کهن، به دهم وه لامدانه و یانه وه سهرنجیان بو نه وه راده کی شتی که زیکرو فیکرو پارانه وه و لالانه وهی پروت بهس نیه! یان به ته عبیریکی پراستتر:

زیکرو فیکرو پارانه وه و رازو نیازو کرو زانه وه یه که له لای خوی داد گهر شیایو و هرگرتن و نیعتبار پی کردن و پیزگرتنه که:
 ا- کرده وهی چاک به گشتی.

ب- کوچ کردن و ناواری و نازارو کوشتن و کوژران به تاییه تی، به دوا دا بیت!
 نیستاش نه وهی گوتمان با له م چند نایه تهی کوتایی سوو پرتی (آل عمران) دا به خه تی درشت و پرون بیخوینینه وه:

﴿إِنِّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (١١٠) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١١١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنصَارٍ ﴿١١٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنِ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١١٣﴾ رَبَّنَا وَآئِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١١٤﴾ فَاسْتَجَابَ

لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ بِبَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ
فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا
لَا كُفْرَنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتُ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا لَا تَنْهَرُ ثَوَابًا
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ آل عمران ﴿٣٥﴾، واته: بیگومان له
دروستکرانی ناسمانه کان و زهوی جیاوازی (یان جیگزیکه) ی شهوو رۆژدا نیشانه
گه لیک همن بۆ خاوهن عهقلان، ئەوانه ی که به پیوه به دانیشتنه وه له سهر
تهنیشتیان یادی خوا ده کهن، وه له دروستکرانی ناسمانه کان و زهوییه وه پاده میتن:
(ده لێن): پهروهردگارمان ئەمەت به ههوه ته دروست نه کردوه، پاکیی بۆ تۆ، جا له
نازاری ناگر بمانپاریزه، پهروهردگارمان ههه که سیک بجهیه ناگره وه ئەوه بیگومان
زه بونت کردوه، وه هیچ پشتوانیک بۆ سته مکاران نیه. پهروهردگارمان ئیمه
دهنگی بانگه ریگمان بیست که بۆ ئیمان بانگی ده کرد که برۆا به پهروهردگارتان
بهینن ئیمه ش برۆامان هیناوه. پهروهردگارمان له گوناخه کانمان بیوره
خراپه کانمان لێ بسپه وه له گه ل چاکه کاراندا بمانمرینه. پهروهردگارمان وه
ئهوه ی که له سهر زمانی پیغه مبه رانت به لێنت پی داوین پیمان به خشه، وه رۆژی
هه لسانه وه ریسوامان مه که بیگومان تۆ به لێنت پیچه وانه نیه. جا پهروهردگاریان
وه لایمی دانه وه که من کرده وه ی هیچ بکه ریگ له ئیوه نیڕ بێ، یان مێ که
هه ندیکتان له هه ندیکتان به زایه ناده م، جا که سانیک که کوچیان کردوه وه له مال و
حالیان و ده درنارون و له پتی مندا ئازار دراون و جهنگاون و کوژران، بیگومان
خراپه کانیان لێ ده سپمه وه مسۆگه ر ده یاغمه مه باغاتیکه وه که رۆباریان به ژیردا
ده رۆن، که پاداشته له لایه ن خواوه، وه خوا چاکترین پاداشتی له لایه.

ئا لێره شدا کۆتایی به م بهندی چواره مه دینین و ده چینه سهر توێژینه وه ی بهندی
پێنجه م و کۆتایی (به ره مه می زیکر کردنی خوا).

بہندی پینچم

بهره‌های زیکرکردنی خوا

[illegible]

رځپاڼدني مهكتهبي ماموئسا عهلي بابير

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

له نوره كومهلپه نيوهكان لهكاملان
Stay in touch on social media
نن سكه غبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

رځپاڼدني مهكتهبي ماموئسا عهلي بابير

عالي بابير/ AliBapir

عالي بابير/ AliBapir

كهتالي

رځپاڼدني مهكتهبي ماموئسا عهلي بابير

QR codes for social media and website

خوێنەری بەپێزو خۆشەویستم!

بێگومان زیکرو یادی خوا کردن سوودو بەرھەمی زۆرو جۆراوجۆری ھەنو
خستەروویان پێویستی بە شوێنێکی سەر بەخۆ تاییەت دەکات، بەلام خوا
پشتیوان بێ ھەول دەدەین کە لە دووتۆیی ئەم بەندەدا چەند لاپەرەیی یەدا پوختەو
گوشراوی زادەو بەرھەمی بەپێزی زیکری خوا بخەینەروو.

شایانی باسیشە کە بێجگە لە تێوھارامانم وردبوونەو ئەم لە دەقەکانی قورئان و
سوننەت، بۆ نووسینی ئەم باسە پشت بەدوو سەرچاوان دەبەستم:

یەكەم: (الوابل الصيب ورافع الكلم الطيب) ی (ابن القيم الجوزية)، کە ھەفتاوی سێ
(٧٣) سوودو کەلکی زیکری خوا ی نووسیوە، بەلام ھەم دووبارەیان تێدا یەو ھەم
زۆریشان دەگوفی بخرینە نیو یەکتر.

دووەم: (یادی خوا: گرنگی یادی خوا لە ژیانی مرۆڤدا) کە یازدە (١١) بەرھەمی
گەرەمی یادی خوادای تێدا خراونەروو^(١).

جا ئێمە لەم ھەوت خالەمی خواو ھەدا کە ھەرکامێکیان بۆ بواریکی تاییەت
تەرخان کراو، زیاتر لە سی (٣٠) بەرھەمی زیکری خواکردن دەنووسین:

یەك: لە بواری پەییوھندی لەگەڵ خوادا جَلَّ جلاله.

دوو: لەبواری پەییوھندی لەگەڵ پێغەمبەر و ﷺ و فریشتاندا.

سێ: لە بواری فەرمانبەری خواو گوناح نەکردندا.

چوار: لە بواری خزمەتکردنی دۆ و عەقل و جەستەدا.

پێنج: لە بواری بەرھەنگاریکردنی شەیطان و دۆژمنان و پێویراناندا.

شەش: لە بواری براپەرستی و یەکپێزی مسوڵماناندا.

ھەوت: لە بواری دروستبوونی کەسایەتی یەکی ساغ و سەلامەت و تێرو تەواودا.

(١) نووسراوی بەندە چاپی یەكەم، ١٩٨٧.

جا هرچه نده ههولم داوه که سوود و بهرهمه کانی زیکر لهو حموت بواره و سی و نه ونده خالدا بجه مپوو به گوشراوی، بهلام ده گونجی زور شتی دیکهش له بواره و بنووسری و گهلیک گهوهرو مرواری دیکه گرانبه ها له ده ریای ده وله مهندي یادی خوا (سبحانه و تعالی) ده ربهینرین.

یهک: بهرهمی یادی خوا له بواری په یوه ندی له گهڼ خوادا:

۱- یه که مین بهرهمی زیکری خوا ی پهره و ردگار له بواری په یوه ندی مروقی مسولمان له گهڼ خوادا، نه وهیه که خوا ی به خشر بههوی یادکردنی خواوه لیی پازی ده بی و ناشکراشه که په زامه ندی خوا له هه موو شتی که ووره ترو چاکتره تنانه ت له بهه شتی پازاوه و نه پراوهش، وهک فهرموویه تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة ۷۲)، واته: خوا به لینی به پیاوانی پروادارو نافره تانی پروادار داوه که بیاغاته چند بهه شتی که وه که پرواریان به ژیردا ده پون تیاندای هه می شه بین، وه چند خانوو بهرهمی کی خوش له چند باغی کی هه می شه بیدا، وه په زامه ندی یهک له خواوه (له وانه ی گوتران) گه وهره تره، ئا نه وهیه برده نه وهو سه رفرازی مه زن.

به لگه ی نه وهش که زیکری خوا مایه ی په زامه ندی خوایه زورن، بۆ وینه:

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالْخَالِصِينَ وَالْخَالِصَاتِ

(६४४)

۳- بەرھەمیکی دیکە یادی خوا بریتیه لە زیادبوون و گەشەکردنی ئیمان، چونکە مسۆگەر زۆر باسکردن و یادکردنی خوا دەبێتە مایە زیاتر خۆشویستو و چاکتر ناسین و پێئاشنابوونی، چونکە یادی خوا ھەر بەھۆی ناوو سیفەتە بەرزو چاکەکانییەو دەبێ، ئاشکراشە کە زۆر باسو یادکردنی ناوو سیفەتەکانی خوای پەرورەدگاریش مایە زیادبوونی خۆشویستو ناسین و پەیی پێبردن و پێئاشنابوونەتی، خوای پەرورەدگار لەو بارەو ھەرموویەتی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۲) الأنفال، واتە: پرۆاداران تەنیا ئەو کەسانەن کە کاتی کە یادی خواکرا دلایان رادەچلەکی، وە کاتی کە ئایاتەکانیان بەسەردا خۆتندرایەو ئیمانیان زیاد دەکات، وەپشت بە پەرورەدگاریان دەبەستن.

۴- بەرھەمیکی دیکە یادی خوا سەبەحانە و تەعالی ئەو یە کە دەبێتە مایە صەلات ناردنی خواو فریشتە بێ ھەلەو پەلەکانی بۆ بەندە خوا یادکەرەکانی، وە ھەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسِعَ خُوءُهُ بُكْرَهُ وَأَصِيلًا﴾ (۴۳) هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (۴۴) الأحزاب. کە پێشتر باسمان کردو پرۆغان کردەو کە صەلاتی خواو فریشتەکانی دەبێتە ھۆی قوتاربوونی ئینسان لە تاریکییەکان و گەیشتنی بە پرۆناکی.

۵- بەرھەمیکی دیکە زیکر ئەو یە کە خوای بێ وینەش یادی ئەو کەسە دەکات کە یادی دەکات: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ (۱۵۲) البقرة.

۶- وه بههوی یادکردنی خواوه خوا بهدهنگهوه دی و دهفریای ینسان دیت و له کاتی ته گانهو لیقه وماندا دهستی دهگری، پیغه مبه ر ﷺ له وباره وه فرموویه تی: ((تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرِّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ)) رواه أحمد عن ابن عباس وهو حديث صحيح، واته: له کاتی خویشیدا خوا بناسه ئه ویش له تهنگانهو سه غله تییدا له فریات دی.

۷- وه هه که سیک ئه هلی زیکر بیت و به راستی و ساغی یادی خوا بکات، خوی به خه ر چاکترو زیاتر له وهی پی ده به خشی که به و که سانهی ده به خشی که لسی ده پارتنه وه، وه خوی په روه ردگار له فرمایشتیکی قودسیدا فرموویه تی: ((مَنْ شَغَلَهُ ذِكْرِي عَنْ مَسْئَلِيْ اعْطَيْتَهُ اَفْضَلَ مَا اَعْطِيَ السَّائِلِينَ)) رواه البخاري في الأدب المفرد والترمذي والدارمي والبيهقي وقال الترمذي: حسن غريب، وضعفه الألباني^(۱).

۸- وه بهه میکی دیکه یادی خوا ئه وهیه که خوی به خشنده خاوه نه که ی له پوژی دوایدا له کاتی کدا جگه له سیبه رو په نای وی هیچ په نایه کی دیکه نیه، ده خاته ژیر سیبه ری خویه وه په نای ده دات، وه پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: ((سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله ... ورجل ذكر الله خاليا ففاضت عيناه)) متفق عليه، واته: ههوت جوړه که س خوا له پوژی کدا که جگه له سیبه رو په نای وی هیچ سیبه رو په نایه کی دیکه نیه، ده یاغاته ژیر سیبه ری خویه وه وه کابرایه که له شوینی کدا که سی له لا نیه یادی خوا بکات و چاوه کانی فرمی سکیان پی دابیت.

(۱) پروانه: (الوابل الصيب)، ص ۸۹، په راویزی (محقق و معرج).

دوو: بهرهمی یادی خوا له بواری په یوهندی له گه ن پیغه مبهړ ﷺ و
فریشته کانیدا.

۱- خوښوېستنې پیغه مبهړی خوا ﷺ و شوینکه وتنی له سره هموو مسولمانان
فهرزه و خوی کار به جی کردوویه تی به به لگه و نیشانه ی بپړا پی بوون و
خوښوېستنې خوی، وه ک فدرموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران ۳۱)، واته:
بلی: نه گهر ئیوه خواتان خوښده وئ شوینم بکه ون خواش خوښی ده وین وه له
گوناچه کانتان ده بوورئ وه خوا لیبورده و به به زه بیه.

ده جا ناشکرایه که نه گهر ئینسان له هموو حالته جوړاو جوړه کانی ژیان و
گوزهرانیدا نهو زیکرانه بخوینئ که پیغه مبهړی خوا ﷺ فدرموونی و دیاری
کردوون، نهو شوین پیغه مبهړ که وتوه همیشش نهو زاته بهرپزه ی- پروحم
فیدی ریبازه کی بیت- له بدرچا و ده بیت و له خزمه تیدا ده بیت و، بیگومان به
نه ندازه ی نیزیکیش لهو خوښه ویسته ی خوا، مرؤف له خوا نزیک و له لای
خوښه ویست ده بی.

۲- همدروها له سونگه ی یادی خوا کردنه وه ئینسان ده بیت ه اوده و هاوونشینې
فریشته بهرپزو پاکه کانی خوی په روه دگار، وه ک فدرموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا
تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت ۳۰)، واته:
بیگومان نه وانه ی ده لئین: په روه دگارمان خوی، پاشان پاره ستاو ده بن،
فریشته کان داده به زنه لایان (و پشیان ده لئین) که مه ترسن و په ژاره تان نه بی، وه
موژده تان لیبی بهو به هه شته ی که به لئین تان پی ده درا.

پیشتریش نهو فەرموودە یەمان هینا کە باسی فریشتەکان و کۆرو
مەجلیسەکانی زیکری تێدا بوو، بەلام تەنیا پیشەکییە کە یمان هینا و ئیستا
بەتەواوی دەیهێنین، بەلام لەبەر ئەوەی زۆرە یە کسەر تەرجه مە کوردییە
دەقاودە قەکەیی دینین: {پێغەمبەر ﷺ} فەرموویەتی: خوا چەند فریشتەییەکی
هەن کە لە نووسینی کردەوی بەندەکان زیادن، لەرێ و بانان دەگەرێن و هەولێ
دۆزینەوی ئەهلی زیکر دەدەن، جا کاتێک کۆمەڵکیان دیتنەو کە یادی خۆی
بەرز بکەن بانگی یەکتر دەکەن: وەرە بۆ ئەوەی مەبەست تان بوو،
(فەرمووی:)^(۱) جا بە بالەکانیان هەتا ئاسمانی نزیک (دنیا) دەوریان دەدەن،
(فەرمووی:)
جا پەرورەدگاری بەرزیا کە خۆشی لەوان چاکتر دەزانێ لێیان
دەپرسی، ئەو بەندەکانم چی دەلێن؟ (فەرمووی:)
دەلێن: بە پاکت دەگرن و
بەگەرەت دەگرن و ستایشت دەکەن و پایە بەرزیت پادەگەیهنن، (فەرمووی:)
جا
دەفەرمووی: ئایا منیان بینووە؟ (فەرمووی:)
دەلێن: نە بەخوا نە یانبینیوی،
(فەرمووی:)
دەفەرمووی: ئەدی ئەگەر دیتبایانم؟ (فەرمووی:)
دەلێن: ئەگەر
دیتبایانی چاکتر بەندایەتیان بۆ دەکردی و باشتەر ستایشیان دەکردی و
پایە بەرزیتیان پادەگەیاندا، وە زیاتر بەپاکیان دەگرتی، (فەرمووی:)
جا
دەفەرمووی: ئایا چیم لێ داوا دەکەن؟! دەلێن: بەهەشت لێ داوا دەکەن،
(فەرمووی:)
دەفەرمووی: جا ئایا دیتوویانە؟ (فەرمووی:)
دەلێن: نە بەخوا ئەی
پەرورەدگار نە یانیدیو، (فەرمووی:)
دەفەرمووی: ئەدی ئەگەر دیتبایان؟
(فەرمووی:)
دەلێن: ئەگەر دیتبایان زیاتر لەسەری سوور دەبوون و چاکتر
داویان دەکرد و دل پێداچوونیان بۆی گەرەتر دەبوو، (فەرمووی:)
دەفەرمووی:
ئەدی لە چی پەنا دەگرن؟! دەلێن: لە ناگر، (فەرمووی:)
دەفەرمووی: جا ئایا
دیتوویانە! (فەرمووی:)
دەلێن: نە بەخوا ئەی پەرورەدگار نە یانبینیو،
(فەرمووی:)
دەفەرمووی: ئەدی ئەگەر دیتبایان، (فەرمووی:)
دەلێن: ئەگەر

(۱) ئەو وشەیی: فەرمووی (قال) نۆژدە (۱۹) جارە دووبارە بۆتەو بەزیادیش دیتە بەرچار.

دیتبایان چاکتر رایان ده کرد لئی وه زیاتر لئی ده ترسان، (فهرمووی):
 ده فهرمووی: ده جا ئتوه به شاید ده گرم که تهوه من لیبیان خوش بووم،
 (فهرمووی): جا یه کیک له فریشته کان ده لئی: فلانه که سیشیان له نیتودایه که
 له وان نیه، به لکو پیویستییه کی هه بووه و هاتوه بو تهوی، فهرمووی: تهوانه
 کۆرپنن هه که سیکن هه که گه لیشیان دابنیشی بیتهش نابی. (بخاری و
 مسلم) له (أبو هريرة) گپراویانه تهوه.

س: به رهه می یادی خوا له بواری فرمانبهری (الطاعة) ۱:

۱- یه که مین به رهه می یادی خوا له بواری فرمانبهری خوادا تهوه یه که ده بیته
 هوی چاکه بو نووسران و خراپه لئی لابران و پله بو به زرکرانه وه له و باره وه
 چهندان دهق هه، بو وینه: (أبو هريرة) خوا لئی پازی بی له پیغه مبهری خواوه
 ﷺ گپراویه تهوه که فهرموویه تی: (هه که سیکن له پۆژیکدا سه د جار بلئی:
 ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))
 تهوه بۆ به بارتیه قای پاداشتی نازاد کردنی ده کۆیله داده نرئو، سه د (۱۰۰)
 چاکه بۆ ده نووسرئو، سه د خراپه لئی ده سپریتته وه له و پۆژیدا هه تا ئیواره
 بۆ ده بیته په ناو پارێزه له شه یطان... (بخاری و مسلم) گپراویانه تهوه،
 پیشتیش چهند فهرمووده یه کمان له و باره وه هیئایه وه.

۲- به رهه میکی دیکه یادی خوا بریتیه له وه که خواوه نه که ی له گوناح و تاوان
 ده پارێزرئو، وه که خوا په ره و ردگار فهرمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا
 مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ (الأعراف)،
 واته: تهوانه کی که پارێزکاری ده که نه هه که کاتیک خوختیه کی شه یطانیان
 گه یشتی، خویان دیتته وه یادو یه که سه ره ده بینن.

(६४९)

که له دواتانهوهن، وه هیچ کەس له ئیوه چاکتر نابێ مەگەر یەکیەک که وه ئیوه بکات؟! گوتیان: با ئهی پیغه مبهری خوا، فرمویی: دواى هەر نوێژیکی فهز (سبحان الله) و (الحمد لله) و (الله أكبر) بکهن.

۴- وه یادی خوا کردن پروح و نامنجی سهزهم خواپهرستییه کانه، وهك پشتریش پرونمان کردۆتهوهو چەند دهقیکمان له سهز هیناونهوه، وهك: ﴿... وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (طه)، وه مایه ی سهزفرازی و بهخته وه ریه له دنیاو دواپۆژدا: ﴿... وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الأنفال).

۵- ههروهها یادی خوا بناغهی دۆستایه تیکردنی خوی پهروه دگاریو فرمانبهری بۆکردنیتهی، چونکه بهنده ههتا خوی خۆشه ویت یادی ناکات، له ئه نجامی نه بوونی یان که مبهوونی خۆشه و یستییه وهش له بیری ده کات و لیتی بچ ناگا ده بیت.

۶- وه یادی خوا تاعه تیکه که نینسانی مسولمان بهوێ و ییه وه پیش خه لکی ده که ویتتهوه، وهك پیغه مبهز ﴿...﴾ فرمویه تی: ((سبق المفردون، قالوا: وما المفردون يا رسول الله؟! قال: الذاكرون الله كثيرا والذاكرات)) رواه مسلم والترمذي، که پشتریش هینامانهو تهزجه مه شمان کردوه.

۷- بهرهمیکی دیکه یادی خوا کردن له بواری فرمانبهری کردنی خوی به خشندها ئه وهیه که خاوه نه که ی دلنیا ده کات له وه که مۆزی ده غه لی (نفاق) ی به نیوچاوانه وه بنرێ، چونکه خوی کاریه جێ ده باره ی ده غه له کان فرمویه تی:

﴿إِنَّ الْمُتَفِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء)، واته: بێگومان ده غه له کان ده یانه وێ خوا بجه له تینن! به لام ئه و فریویان ده دات، وه کاتی که بۆ نوێژ هه لده ستن به ته نه لێ هه لده ستن، وه به که میی نه بی یادی خوا ناکهن.

۸- همدروها بهرهمیکی دیکه یادی خوا کردن و زور خوا له یادبون نهوویه که خاوه نه که له پوژی دوا پیدا دوو چاری په شیمانی و خففت خواردن نابیت، وهک پیغه مبه علیه السلام فرموویه تی: ((من قعد مقعدا لم يذكر الله فيه كانت عليه من الله ترة، ومن اضطجع مضجعا لم يذكر الله فيه كانت عليه من الله ترة)) وفي رواية (وكان لهم حسرة) رواه أبو داود وأحمد وهو صحيح، واته: هدرکه سیك له شویتیک دابنیشی و یادی خوی تیدا نه کات نهووه خوا به بواردن و کهم و کوپیی له سهری حساب ده کات، وه هدرکه سیك له جییه کدا رابکشی که یادی خوی تیدا نه کات خوا به بواردن و کهم و کوپیی له سهری حساب ده کات. وشه (حسرة) یش بهمانای خففت و داخ و په شیمانی دی.

چوار: بهرهمی یادی خوا له بواری خزمه تپیکردنی عه قلو دل و جه سته دا:

۱- په که مین بهرهمی یادی خوا له بواری خزمه تپیکردنی دل و دهر وون عه قلو جه سته دا، نهوویه که ده بیته مایه ی توخون و نارامیی دل و دهر وون، وهک خوی په روه ردگار فرموویه تی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)، واته: نهو که سانه ی که بر وایان هیئاوه به یادی خوا دلایان نارام ده گری، بزائن که تنیا به یادی خوا دلان داده مرکین و نارام ده گرن.

به لئی نهو شته ی که به راستی توخون و تهسه لای دلی مرؤف دیني تنیاو تنیا به ندایه تی بز خوا به که یادکردنی و همیشه دل پیوه په یوه ستبونی گرن گری و سهره کترین حالت و شیوه ی دره و شانه وه و بهرجه سته بوونیه تی.

وه بیگومان له کاتیکدا تینسان دل به غهیری خوا ده به سستی و هوگری ده بی و ده بیته خولیاو ناوات و هیوای، نهووه له حاله تیکی نه خوش و په شیوی دهر وونی

دایەو دووچاری لادان (انحراف) بوو، وەك خۆی پەنھانییەن لەبارەى
بى پر واکانەو فەرموویەتى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأْنَوْا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ
مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾﴾ یونس، واتە: بێگومان
ئەوانەى ئومێدەواری دیدارمان نین و ژيانى دنیایان پەسەند کردووە و دڵیان
پى بەستووە ئەوانەى كە لە نایەتەكانمان بى ناگان. ئەوانە جیگایان ناگرى
دۆزەخ-ە بەهۆى ئەو جۆرە هەل و تەقەللایانەیانەو كە داویانەو ئەو بەرھەمەى
دەستیانخستووە.

بەئى خۆتەنەرى بەرپز!

هەر وەك چۆن كرمى ئاوریشم هەر بەلیكى خۆى بەدەورى خۆیدا قۆزاخەىەك
دەچنێ و دروست دەكات كە پاشان تێیدا دەمرێ و بۆى دەبێتە گۆر و حەپسخانە،
بى پر وایانىش هەر بەو هەل و پەنجە زرو بى كاكڵەى كە داویانە پەنجەرۆ دەبن و
هەر ئەو دەستكەوتەیان دەبێتە مایەى مەینەتیی و نەگەتییان!!

٢- بەرھەمێكى دیکەى یادى خواش لە بواری ئاوراودا ئەوێە كە بابای خوا لەیاد
بە ئەندازەى خوا لەیادبوونەكەى، هەم دڵ و دەروونى و هەم پوو و دیمەنى پۆشن
دەبێ، جارێ بۆ پۆشنبوونەوێ دڵ و دەروون بەهۆى زیكەرەو ئەوەندە بەلگەىە
بەسە كە خۆى پەروردگار ناوى لە شەیتانى خۆتخەتەكەر (الوسواس) ناو
خۆپەنھانكەر (الخناس)، چونكە وەك لە وەسفیدا گوتراو^(١): ((إِذَا غَفَلَ وَسُوسَ
وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهَ خَسِيَ))، واتە: هەركاتێك ئینسان لە خوا بى ئاگابوو خۆتخۆتەى بۆ

(١) عن ابن عباس عن النبي ﷺ أنه قال: ((الشيطان جاثم على قلب ابن آدم فإذا ذكر الله تعالى
خس وإذا غفل وسوس)) رواه البخاري معلقا، پروانە: (في ظلال القرآن)، ج ٨، ص ٧١٣.

دهکات، به لّام نه گهر یادو باسی خوای کرد خوی په نهان دهکات! که واته شهیتان دزو مالبېرېکه که دهره تې له تاریکی وهرده گری و به هوی پوښنایی و پرووناکییه وه دزی و مالبېرینه که ی سهرناگری.

دهرباره ی گه شو پوون بوونی دیمه نو وپووش به هوی یادی خواوه هم شتیکی بهر هه ست (محسوس) و ته جربه به کراوه و هم چند ده قیکیش ئاماژه ی پی ده که نه، بۆ وینه: ﴿... سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ...﴾ (٢٦) الفتح ﴿...﴾ جا وه که چوڼ سه جده بۆ خوا بردن نیشانه له دهم وچاوی پرواداراندا پهیدا دهکات زیکری خواو ههر تاعه تیکی دیکه ش ههر وایه.

ههروه ها له فدرموده یه کی (مرسل) دا له پیغه مبهروه ﴿...﴾ هاتوه: ((من قال كل يوم مائة مرة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد يحيي ويميت بيده الخير وهو على كل شيء قدير، أتى الله يوم القيامة وجهه أشد بياضا من القمر ليلة البدر))^(١).

ههروه ها یادی خوا خوراک و بژیوی دل و گیانه، چونکه خوای به دیهیننر پروونی کردو ته وه که ئینسانی له خاک (تراب) و گیان (روح) ېک که تایبه ته به خویه وه دروست کردوه، وه که فدرموده تی: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ﴾ (٧١) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ ص ﴿...﴾ جا ئه و به شدی مرؤف که له خاک دروست بووه که جهسته که یه تی خوراک و بژیوه که یشی ههر له خاک پهیدا ده بی، به لّام ئه و به شه که له خواوه یه و په دیوه نندیه کی تایبه تی به خواوه هیه، ئه و بېگومان خوراک و بژیوه که یشی ههر وه که خویه تی.

(١) پروانه: (الوابل الصیب)، ص ١٦٥، فدرموده ی (مرسل) یش نه وه که ئه و هاوه (صحابی) یه که له پیغه مبهروه ﴿...﴾ گپړاویه ته دیوه ناوی نه هاتې.

۴- وه زیگری خواکردن مایه‌ی هیژو پیژری مه‌عنه‌ویی و ماددیه له روح و جهسته‌ی ئینساندا که ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش وێرای هه‌ست پیکران و ته‌جره‌به کرانی چه‌ند ده‌قیکی سونه‌تیش ناماژێ پی‌ده‌کن، بۆ وێنه: ئەو فەرمووده‌یه که (بخاری و مسلم و أبو داود و ترمذی و أحمد) له (علي بن أبي طالب) یان خوا لیتی پازی بی گیراوه‌ته‌وه که کاتیکی خۆی و (فاطمه) ی هاوسه‌ری خوا لیتی پازی بی داوی دا‌ی‌نکردنی خزمه‌تکار (خادم) یکیان له پی‌غه‌مبەر ﷺ کرد که بۆ ئیش و کاری مالت یارمه‌تیان بدات، چونکه عه‌لی به‌ئاو هه‌له‌ینجان و فاتیمه به‌ ده‌ستار بادان و خزمه‌تی مال ماندوو‌بوون! پی‌غه‌مبەر ﷺ پێی فەرموون که هه‌ر شه‌ویک چوونه سه‌ر جیگا سی و سێ (۳۳) جار (سبحان الله) و سی و سێ (۳۳) جار (الحمد لله) و سی و سێ (۳۳) جار (الله أكبر) بکه‌ن، وه فەرمووی: (انه خير لکما من خادم) ئا ئەوه بۆ ئێوه له خزمه‌تکار چاکتره.

دیاره ئەم فەرمووده‌یه به‌ ئاشکرا ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که زیگری خوا دل و ده‌روون و جهسته‌ی ئینسان له ئاقار گرفتاری و په‌نج و ماندوو‌بوون به‌هیژو پته‌و ده‌کات.

۵- سه‌رجه‌م زانا و پسپۆرانی بواری ته‌زکیه‌و عیرفان له‌سه‌ر ئەوه یه‌که‌ه‌نگن که دل و ده‌روونی ئینسانیش وه‌ک ئاسن و مس و کانزایه‌کانی دیکه ژه‌نگ ده‌گرێ و ژه‌نگ و ژاره‌که‌یشی وه‌ک (ابن القيم) گو‌توویه‌تی^(۱): به‌هۆی دوو شتانه‌وه‌یه:

أ- گوناخ کردن .

ب- بێ‌تا‌گایی له‌ خوای بی‌وێنه.

خوای به‌رزو مه‌زنیش فەرموویه‌تی: ﴿وَلِیُّ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُکْذِبِیْنَ ۝۱۰﴾ الَّذِیْنَ یُکْذِبُوْنَ یَوْمَ الَّذِیْنَ ۝۱۱ وَمَا یُکْذِبُ بِهِ إِلَّا کُلُّ مُعْتَدٍ أَثِیْمٍ ۝۱۲ إِذَا نُنْزِلَ عَلَیْهِ آیٰتُنَا قَالَ أَسْطِیْرُ الْأَوَّلِیْنَ ۝۱۳ کَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا کَانُوا یَکْسِبُونَ ۝۱۴ المطففین ۝۱۵﴾

(۱) بره‌انه: (الوابل الصیب)، ص ۸۲.

واته: سزای سهخت لهو پۆژهدا بۆ درۆزانان، نهوانه‌ی که پۆژی سزاو پاداشت به درۆ ده‌زانن، وه جگه له هه‌موو له‌پۆی لاده‌ریکی گونا‌حکار کهس به درۆی نازانێ. کاتی‌یک ئایه‌ته‌کانمانی به‌سه‌ردا به‌خوێند‌ریته‌وه ده‌لێ: ئه‌فسانه‌ی پیشینه‌نه! نه‌خێر به‌لکو کرده‌وه (خرابه) کانیان ژه‌نگو که‌مه‌ری له‌سه‌ر د‌لیان په‌یدا کرده‌وه.

ئا‌شکراشه که چاره‌سه‌ری گونا‌حه‌کان تۆبه‌یه‌و هی بی‌ئا‌گایی (غفله) یش بریتیه له یادکردنی خ‌وای تا‌کو پاک.

هه‌روه‌ها له پێغه‌مبه‌ریش ﷺ گێ‌پ‌راوه‌ته‌وه^(١) که فه‌رمویه‌تی: ((لکل شیء ص‌قاله وإن ص‌قاله القلوب ذکر الله عزوجل)) رواه البیه‌قی عن عبدا‌لله بن عمرو بن العاص مرفوعا، واته: هه‌موو شتی‌ک (که ژه‌نگ ده‌گرێ) صاف که‌ره‌وه‌یه‌کی هه‌یه، جا صاف و پ‌روونه‌ره‌وه‌یی د‌لانی‌ش یادی خ‌وای ز‌ال‌و پایه‌داره.

٦- هه‌روه‌ها به ه‌وی زی‌که‌وه ئینسانیش له بی‌ئا‌گابوون له خ‌وا ده‌پاری‌زێ، که بی‌گومان له خ‌وا بی‌ئا‌گابوون و خ‌وا له‌بیر چ‌وون سه‌رچاوه‌و ما‌کی کو‌ف‌رو نی‌فا‌ق و گونا‌ح و تا‌وانه‌کانه، هه‌ر بۆ‌یه‌ش خ‌وای کاربه‌جی رای‌گه‌یان‌دوه که له خ‌وا بی‌ئا‌گابوون و فه‌رامۆش کردنی پیشه‌ی ده‌غ‌ل‌و بی‌پ‌روایانه و زاده‌و ده‌ست‌که‌وتی

شوومی به‌سه‌ر ئینساندا ز‌ال‌بوونی شه‌یتانه، وه‌ک فه‌رمویه‌تی: ﴿الْمُتَّفِقُونَ

وَالْمُتَّفِقَتْ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ

هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾ التوبة﴾، واته: مونا‌فیقه نی‌رو می‌یه‌کان هه‌ندی‌کیان له هه‌ندی‌کیان، فه‌رمان به خ‌راپه ده‌که‌نو پۆی له چاکه ده‌گرن، وه ده‌ستیان له

(١) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ٨١، بۆ‌یه‌ش به ته‌عبیری (گێ‌پ‌راوه‌ته‌وه - ر‌وی) هێ‌تاومه، چون‌که فه‌رموده‌که لاوازه (ضعیف)ه زانا‌یانی‌ش نه‌و جۆره ته‌عبیریان بۆ فه‌رموده‌ی بی‌هێ‌ز داناوه.

چاکو خیر ده گرنه وه، خویان له یاد کردوه و خواش فهرامۆشی کردون، بینگومان ده غه له کان له پڕی ده رچوان.

دیسان خوی داد گهر له سیاقی ئه و نایه تانه دا که له باره ی ئه و مونا فیکانه وه ده دوین که له گه ل جووله که کان ﴿... قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ...﴾ (١٤) المجادلة ﴿...﴾ دا

کهین و بهینیان دژی ئه هلی ئیسلام هه بووه فهرموویه تی: ﴿... اسْتَحَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانْسَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ اُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ (١٩) المجادلة ﴿...﴾ واته: شهیتان خستوویه ته ژیر رکیفی خۆیه وه و یادی

خوی له بیر بر دوونه ته وه، ئه وانه پیری شهیطان، بزانی که پیری شهیطان زیانباران.

له و نایه تانه شه وه ده فامریته وه که وه چۆن یادو باسی خوی پهروه ردگار خهسله ت و دروشم و نیشانه ی مسولمانان و کۆمه لای خوایه، خوا له بیر چوون و له خوا بی ئاگابوونیش خهسله ت و نیشانه ی کافرو مونا فیکه وه ده ستو و تاقمی شهیطانه.

٧- وه به هۆی یادى خواوه حاله تی بیر چه سپاندن (ترکیز الذهن) دیته دی، جا به ره مه میکی دیکه ی یادى خواش بریتیه له وه ده سه ته ینان و به هیز کردنی خهسله تی ناوبراو که رۆلێکی یه کجار گرنگ ده گێڕی له ژیا نی مرۆڤدا و به پیچه وانه وهش نه بوون و له ده ستدانی کای گهریه کی یه کجار سه لبی هه یه.

دکتۆر (أحمد عزت راجح) ده رباره ی نه خۆشی بیرو زهین بلاوی و په رت بوون که پیچه وانه ی بیر چه سپاندنه گو توویه تی: ^(١) {پتویست به پروونکردنه وه ناکات که زهین بلاوی و بیر په رت بوون ئه گهر بوو به خوویه کی چاره سه رنه کرا و چه ندان شوینه وارو ئه فجامی به دو دلته زینی ده بن، وه زۆر له

(١) پروانه: (أصول علم النفس)، ص ١٨٤، ط: مزیده ومنقحة.

خوێندکاران دەڵێن: ئەو نەخۆشییە ھۆیەکی سەرەکی و بنەرەتی بوو لە دواکەوتن و کەوتن (رسوب) ی جار لە دواى جاریان، ئەمەو جگە لەوەش خووی گۆڕین دەبێتە ھۆی ھەستکردن بە ناتەواویی و ھەستکردن بە دەستەوستانی لە ئاقار خۆچارەسەر کردندا، بگرە تەنانەت رق لە خۆ ھەستانیش.

ئەجا ئایا چۆن چۆنی یادی خوای تبارک و تعالی دەبێتە ھۆی چارەسەری نەخۆشی بێرپەرتی و زەین بلایی؟ ئەو دیسان دکتۆر (عزت أحمد راجح) دەڵێ: ^(١) {ئەوانەى كە سەبارەت بە كەم توانایی بێر چەسپاندن و وریایی سكاڵا دەكەن، جا قوتابی بن یا نا، گێروگرفتیاں ئەو نیه كە یەكجاری بێ دەسەلات بن و نەتوانن بیریان كۆبكەنەو بەلكو گرتەكەیان ئەو یە كە بیرو زەینیان دەپروات و داغە بەچەند شتیكەو لێدەدەن كە لە لایان لەو شتەى لە بەردەمیانەو دەیانەوئ بیری خۆیانى لەسەر كۆبكەنەو خۆشەویستەرن، وە هیچ شتیك یارمەتى بێر چەسپاندن و بێر كۆكردنەو نادات بۆ بابەتیكى دیاریكراو، وەك ھەبوونی مەیل و ئارەزوو و بایەخ پێدان و خۆشەویستی لە دڵدا دەربارەى بابەتەكە}.

ئەجا ئاشكرائە كە ھەموو ئەو ھۆكارو پالەرانە بەچاكتەین شیوە لە زیكەری خوادا ھەن.

(ولیم مۆلتۆن) یەش دەربارەى شیواز و میكانیزمی دەستگیرکردنى خەسلەتى ناوبراودا گوتویوەتى: ^(٢) (وہ پەیدا کردنى بێر چەسپاندن پێویستی بە راھێنان و پلە پلەیی ھەیە، خۆراھێنانیش پێویستی بە پشوو درێژی و خۆراگری ھەیە، چونكە قوتار بوون لە زەین بلایی و بێر كۆكردنەو و چەسپاندن بەرھەمى

(١) ھەمان سەرچاوە، ص ١٨٣.

(٢) بڕوانە: (روح الصلاة) عقیف عبدالفتاح طبارة، ص ٣٢، ط ١١، وە بۆ ھەرسێکیان بڕوانە: (یادی خوا) بەرگی یەكەم، لاپەرە ١٦٧-١٧٢.

هەولێ و پەنج کێشانیکی زۆرو بەردەوامە، جا ئەگەر بتوانی پەنجاکەرەت سەد
کەرەت زەینت بگێڕێوە سەر ئەو بابەتە ی پریری چارەسەرکردنیت داوە جار لە
دوای جار، دەبینی ئەو دالغەو خەیاڵانە ی که لە مێشکدا چەنگە پرچەیان بوو
دەهاتن و دەچوون، زۆر ناخایەنێ شوێنی خۆیان چۆڵ دەکەن بۆ ئەو مەبەست و
بابەتە ی که هەلتێژاردووە پریرت لەسەر داووە مشوورت لێ خواردووە، ئنجە
دەبینی وات لێهاتووە که هەر کاتێک بتهوێ بیرت بچەسپینی بەگوێرە ی ویستی
خۆت دەتوانی).

وهك دەبینین بەپێی قسە ی زانایانی دەروونناس بۆ پەیدا بوونی خەسلەتی بیرو
زەین کۆکردنەووە چەسپاندن دوو شت پێویست:

أ- هەبوونی پەغبەت و خۆشەویستی و بایەخ پێدان.

ب- خۆراپهێنان و بەردەوامی دووبارە و چەندبارە کردنەو ی گێڕانەو ی بیرو زەین
بۆ سەر مەبەستی دیاریکراو.

دەجا یینگومان هەر کام لەو دوو مەرجەش لە زیکری خوادا هەن، چونکە:
یەکمە: یادێ خواکردن زادەو بەرھەمی زێدە خۆشویستن و بەگەورەو پاک و بەرزو
مەزن کرتنی خوای پەرورەدگارە.

دووهم: ئامادەبوونی بیرو زەین و دل و بیداری (حضور القلب) دووبارە کردنەو
(تکرار) یش پێکھێنەری هەرە گەنگ و بنەرەتی یەتی.

۸- وه لە کۆتاییدا بەرھەمیکی زێدە گەورەو گەنگی یادێ خواکردن بریتیه لە
پارێزرانی خواوەنەکە ی لە زۆری زۆری دەرد و نەخۆشی یە عەقڵی و دەروونی و
جەستەییەکان، وه یارمەتیدانی بۆ چارەسەر و لێ قوتاربوونیان ئەگەر پێیانەو
گێڕۆدە بووبی، خوای دادگەر لەو بارەو فەرموویەتی: ﴿... فَمَنْ أَتَّبَعْ

هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٣٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا... ﴿١٣٤﴾ طه، واتە: جا ھەر کەسێک بکەوێتە شوێن ھیدایەتی من ئەو ھەڵە ئە ڕۆ و دەبیست نە ژین تال دەبیست، وە ھەر کەسێک پشت لە یادی من بکات ژیانیکێ تەنگ و تالێ دەبیست...

دیارە ئەو ژیان و گوزەرانی (سەخت و تەنگ و دژوار)^(١) ھە کە بابای بێ دین و لاڤی و پشت لە بەرنامەو زیکری خواکردوو تووشی دەبی، سێ شتان ھەڵدەگری:

أ- نا ئارامیی دڵ و دەروون و ھەست نەکردن بە ئاسوودەیی و ئۆخۆن.

ب- خۆرانی گری و پشوو سواربوون و تیشکان لەبەردەم گرت و ناپەھەتییەکاندا.

ج- پەیدا بوون و سەرھەڵدانی چەندان نەخۆشی دەروونی و عەقڵی کە بەھۆی وانیشەو دووچاری چەندان دەرد و نەخۆشی جەستەیی دەبیست.

ئنجە لە راستیدا ئەم سێ شتەکانەش زۆر پێکەو پەییوەستن، وەك چۆن سییەم زادەو ئەنجامی دووھەم، دووھەمیش بەھۆی یەكەمەو سەر ھەڵدەدات.

جا ھەرچەندە ئەو ھەڵە گوترا زۆر ئاشکرا و ڕوونە، بەلام با بۆ دڵنایی زیاتریش چەند قسە یەکی دەروون ناسانیش لەو بارەو پێننەو:

یەكەم: (وليام جيمس) مامۆستای فەلسەفە لە زانکۆی (ھارفارد) گوتوویەتی^(٢):
(کاریگەرترین دەرمانی ساریژکردنی خەم و پەژارەو نیگەرانی بریتییە لەو عەقیدەو برۆایەکی کە ئاین فەرمانی پێدەکات).

دووھە: (دایل کارنیجی) گوتوویەتی^(١) (ئەمڕۆ نوێترین زانیاری، واتە زانیاری دەروونناسی (علم النفس) ئەو پڕۆوونی یانە فیزیکی دەکات کە

(١) برۆانە: تەفسیری (البیضاوی)، ج ٢، ص ٦٤، کە (ضنکا)ی ناوا لێکداوەتەو.

(٢) برۆانە: (یادی خودا) بەرگی یەكەم، لاپەرە ١٠٨-١٠٩.

چوارەم: چەند زانایەکی پسیپۆری دەروونناس تیکرپای ئەو تیکچوون و نەخۆشیانە ی خوارووە بە زادەو هەلقولای حالەتە دەروونییە ناتەواوەکان و نەخۆشیەکانی دەزانن:

- ١- تیکچوونی کۆئەندامی سووری خوین.
- ٢- بەرزبوونەوهی پەستانی خوین (ارتفاع ضغط الدم).
- ٣- سەر نیشە ی نیمچەیی (الصداع النصفي).
- ٤- تیکچوونی کۆئەندامی هەرس (اضطراب جهاز الهضم).
- ٥- قەڵەویی.
- ٦- خواردن پێنەخوران.
- ٧- برینداریی گەدە (قرحة المعدة).
- ٨- تیکچوونی کۆئەندامی هەناسەدان.
- ٩- تیکچوونی کۆئەندامی نێسکی و ماسوولکەیی، پۆماتیزمی جومگەکان، نازاری پشت، ماسوولکە گرژبوون (تشنج العضلات).
- ١٠- تیکچوونی کۆئەندامی دەمار (الجهاز العصبي).
- ١١- تیکچوونی کۆئەندانی زاوژی.
- ١٢- نەخۆشییەکانی پیست (الأمراض الجلدية).
- ١٣- نەخۆشی شێرپەنجە.
- ١٤- نەخۆشی ریخۆڵە ی گەورە.
- ١٥- تیکچوونی لوو (پرژین)ەکانی نێوہوہ ی لەش^(١).

(١) پروانە: (الإنسان ذلك المجهول) الکسیس کاریل، ص ١١٧، وە: (النفس: إنفعالاتها، أمراضها، علاجها) د. علی کمال، ص ٣٦٩، وە: (أصول علم النفس)، ص ١٦٩-١٧٠، وە: (الله يتجلى في عصر العلم)، ص ١٣٨، وە: (ارامش رواني ومذهب)، ص ١٦٧، د. صفدر صانعی. وە: (بهترین راه

کهواته: بهلئی راسته پارێزرانی ئینسان له دهردو نهخۆشیه دهروونی و عهقلی و جهستهیی یهکان، یهکیکی دیکهیه له زادهو بهرهمم دهستهکوتنه گهورهو گرنگهکانی زیکری خوا تبارک و تعالی.

پینچ: بهرهمی یادی خوا له بواری له بهران بهر شهیطان و دوزمناندا وهستان و پیویرانیاندا:

۱- یهکهمین زادهو بهرهمی زیکری خوی بهرزو بی وینه لهم بوارهدا ئهوهیه که شهیتان زهفر به دل و دهروونی کهسیک نابات که به پووناکی ئیمان پۆشن بۆتهوهو بهیادی خوا ئاوهدان کراوتهوه، وهک پیشتر ئاماژهمان پئ کرد خوی پهروهردگار به شهیتانی فهرمووه له وهلامی ههپهشهو گوپهشه کردیندا له بهندهکانی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ (الإسراء: ۶۵)، واته: بینگومان تۆ بهندهکانی من ناویری ههروهها فهرموویهتی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۹۸) إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۹۹﴾ النحل: ۹۹، واته: جا ههرکات قورئانت خویند له بهر شهیتانی نهفرین لیکراو پهنا بهر بهر خوا، چونکه بینگومان ئهوه دهستهلاتی بهسهر ئهوانهدا نیه که بریایان هیناوهو پشتیان به پهروهردگاریان بهستوه.

۲- ههروهها زیکری خوا دهبیته هۆی ئهوه که شهیتان خۆراک و شوینی ههوانهوهو خهوتنی له لای ئینسانی خوا لهیاد چنگ ناکهوی، وهک پیغه مبهر ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۷۵)، ط ۱۸، عقیف عبدالفتاح طباره، وه: (جدد حیاتک) محمد الغزالی، ص ۳۶.

غلبه برنیگرا نیها)، ص ۲۰۶، نگارش و تیقتباس: محمد جعفر، وه برپاوه: (روح الدین الاسلامی)، ص ۱۷۵، ط ۱۸، عقیف عبدالفتاح طباره، وه: (جدد حیاتک) محمد الغزالی، ص ۳۶.

فرموده‌ی: ((إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ...)) رواه مسلم وأبو داود وابن ماجه وأحمد عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه، که پیشتر هیناومانو تهرجه‌شمان کرده.

۳- وه زیگری خوا ده‌بیته مایه‌ی خورآگری و پی چسپانو به‌دوژمن ویران له کاتی پروبه‌پروبوونه‌وه جه‌نگدا، وه خوی به‌رزو مه‌زن فرموده‌ی:

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ الأنفال﴾، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه هدر کات به‌رنگاری کۆمه‌لێک (له دوژمنانتان) بوون چه‌سپاوو خورآگر بن، وه زۆر یادی خوا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتوو سه‌رفراز بن.

شه‌ش: به‌ره‌مه‌ی یادی خوا له بواری برایه‌تی و یه‌کریزی مسوڵماناندا:

۱- هیچ گومانی تیدا نیه که که‌سانێک هه‌میشه یادی خوا ویردی سه‌ر زمانیان بێت و دلێان به‌یادی وی ئاوه‌دان و دره‌وشاوه‌بیت، ناتوانن به‌نده‌ دلسۆزو نزیکه‌کانی خوایان خۆش نه‌ویت و ئه‌رك و مافی برایه‌تییان له‌گه‌لدا جی‌به‌جی نه‌که‌ن!

خوای کاربه‌جی و به‌به‌زه‌یی له‌وباره‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ری کۆتایی صلی الله علیه و آله فرموده‌: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاکَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ

عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ الکهف﴾، واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! صلی الله علیه و آله نارام بگه‌وه له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا بینه‌وه که به‌یانیان و ئیواران له په‌روه‌ردگاریان ده‌پارێنه‌وه و روو (دیدار)ی و بیان ده‌وی، وه چاوتیان لێ لاه‌ده‌وه جوانی ژیا‌نی

دنيات مەبەست بى! وه به قسەى كەسێك مەكە كە دڵیمان لە یادی خۆمان بىئاگا كردووه بەدوای ئارەزووی خۆی كەوتو، وه كارى لە كار ترازاو.

* پێغه مەبریش ﷺ لەو بارهوه فەرموویهتى: ((لَيَبْعَثَنَّ اللَّهُ أَقْوَامًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي وَجْهِهِمُ النُّورُ عَلَى مَنَابِرِ اللَّوْلُؤِ، يَغْبِطُهُمُ النَّاسُ، لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ، قَالَ: فَجَشَى أَعْرَابِي عَلَى رَكْبَتَيْهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَفِّهِمْ لَنَا نَعْرِفَهُمْ، قَالَ: الْمُتَحَابُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ قِبَائِلٍ شَتَّى وَبِلَادٍ شَتَّى يَجْتَمِعُونَ عَلَى ذِكْرِ اللَّهِ يَذْكُرُونَهُ)) أخرجه الطبراني في الكبير بإسناد حسن^(١).

خو! له رۆژی قیامەتیدا چەند کۆمەڵێک زیندوو دەکاتەوه کە دەمو چاویان پووناکی تێدا یە لەسەر چەند دوانگە یەکی گەوهەری دادەنیشن، خەڵکی خۆزگەیان پێ دەخوازن، نە پێغه مەبران و نە شەهیدان، راوی دەلێ عارەبیکی خێلەکی لەسەر چۆکان دانیشت و گوتی: ئەو پێغه مەبری خو! بۆمانیان وەسف بکە تاکو بیانناسین! فەرمووی: ئەوانەن کە لە پیناوی خوادا یەکتریان خۆشویستووه لە تیرەو هۆزی جیا جیا و لا تانی جوړا و جوړن، لەسەر زیکری خو! کۆدەبنەوه و یادی دەکەن.

پیشتریش ئەم فەرموودە یەمان هێنا یەوه^(٢) کە (بخاری و مسلم) لە (أبو هريرة) ه وه گێڕاویانەتەوه باسی گەورەیی و گەرنگی کۆرو مەجلیسەکانی زیکرو بەرزى پلەو پایەو پاداشتی کۆبوووەوان لەسەر طاعت و زیکری خو! دەکات و لە کۆتایی یەکەى باسی ئەوه دەکات، کە تەنانهت کەسێک بەکارێکی شەخسى و تاییبەتى خۆیشی پێی لەو کۆرو مەجلیسانە کەوتبێ، خو! لەبەر رێزو حورمەتى ئەو یادی خو! کردن و کۆرو کۆمەڵە هەر دەیبەخشێ!!

(١) بڕوانە: (تربيتنا الروحانية) سعيد حوى.

(٢) بەلام (التاج الجامع للاصول) ج ٥، ص ٨٦-٨٧، کە ئەو فەرموودە یە هێناوه رێکتر هێنا یەوه و وه ئەو فەرمووی (قال) ئەو کە وهك پیشتر ناماژەمان پێ کردن تێدا نین.

۲- ھەرۋەھا زىكرى خوا كردن و ناوى خوا ھېنان و بەرزكردنەو ھەرز پاگرتنى ناوونىشانى، لە ھەموو كات و ھالتيكداو بەتاييەت لە بۆنەكانى ۋەك: بانگدان و قامەت خويندن و پۆژى جومعە و پۆژانى جەژنەكان و كاتى حەج و عومرەو... ھتد دروشم و نىشانەى ھەرە بەرزو زەقى كۆمەلە و كۆمەلگاي مسولمانە.

چونكە شتيكى ئاشكرايە كە ھەموو پېرو كۆمەلتيك دروشم و شيعاريكي ھەيە كە پيئەو ھەناسرئو، ھەتا پاددەيەكى زۆر دەبيتە پيئاس و دەرخەرى ماھيەت و ھەقىقەتەى، بۆ وئە بابايەكى نەتەو ھەو نىشتمان پەرست و ويردى سەر زمانى باس و خواسى گەل و نىشتمان و ئەو مەسەلەو بابەتانەيە كە پيئەو پەيوەستن،^(۱) ۋە بابايەكى كۆمۆنىست و ماركسى دروشم و نىشانەى پيئ ناسرانى و ويردى سەر زمانى باسى ماددەو گۆران و پەرستاندى كۆمەلگا بەھۆى ئامپرو ئامپرازەكانى بەرھەم ھېنان و بەرەو پيشچوونى ھالەتەى ئابوورىو... ھتدەو باس و يادى ماركس و ئەنگلز و لينين و ماوتسى تۆنگو... ھتدە!

بەلام مەروفي مسولمان و كۆمەلگاي مسولمان لە سۆنگەى ئەو ھەو كە خواى بەرزو مەزن بە گەورەترين پاستى و پەرەردگار و پەرستراوى خويان دەزانن و پايزكردنى بە بەرزترين مەبەستى خويان دەزانن، لە ئيتوانياندا باس ھەر باسى خواى تاك و پاك و پيغەمبەرەكەى ﷺ و ئايين و بەرنامەى خواو بەھا بەرزەكانىەتەى و ھەر بابەت و مەسەلەيەكى ديكەش باس بكرئ، ھەر لەبەر تيشك و پۆشنابى پيساو ياساكانى ئايين و بەرنامەى خوادا باس دەكرئ.

(۱) بۆ ئەيەك جياكردنەو ھەى نەتەو پەرستى و نىشتمان پەرستى لەلايەكەو ھەو سۆزى نەتەوايەتەى و خۆشويستى و خزمەت پيئكردنى گەل و نىشتمان، لەلايەكى ديكەو پىوانە: (سۆزى نەتەوايەتەى و پيئى ناسيۆنالىزم) چاپى سەيەم، نووسينگەى تەفسير ۲۰۰۵.

به کورتی: له کۆمه لگایه کی نیسلا میدا خوای پهروه ردگار چهق (مرکز) ی به ده وردا سووپانه وهی سهرجه م قسه و باسو و خولیاو ئاوات و جم و جۆل و چالاکیه کانی تیگرای نه ندام و توێژه کانیه تی.

وه له راستیدا چ له سهر ئاستی تاك و چ له سهر ئاستی کۆمه لیش، خال و سنووری له یهك جیا کردنه وهی نیسلا م نه فامی تی (الإسلام والجاهلیة) و ئیمان و کوفر خوا به یهك گرتن و هاویهش بۆ خوا پهیدا کردن (توحید الله والإشراك بالله)، خوای پهروه ردگارو به ندایه تی بۆ کردن یان بۆ نه کردنیه تی و، شته کانی دیکه سهرجه م لق و پۆپ و به رههم و دهره نجامی ئه م مه سه له یه ن، ههر بۆیهش خوای کار به جی به پیچه وانیهی مسولمانانه وه که به یاد و باسی خوا دل یان ئۆقره و نارام ده گری: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (٢٨) الرعد، وه سفی بی پروایانی به وه کردوه که به یاد و باسی خوا دل یان ده گوشری و بیزار ده بن! وهك چۆن قالونچه ره شه که یفی به ته رس و ریخ دیت و ده لێن به بۆنی گول گێژده بی:

﴿وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ أَشْمَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (٤٥) الزمر، واته: وه کاتی که به ته نیا باسو و یادی خوا بکری ئه وانیهی پروایان به پۆژی دوا یی نیه دل یان ده گوشری (و بیزارو نار ههت ده بن) وه کاتی که باسی غهیری خوا بکری دل یان خوش و گهش ده بی. ههروه ها له کاتی که پرواداران به وه وه سف کراون که زۆر یادی خوا ده که ن:

﴿...وَالذَّكِرِ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذِّكْرُ...﴾ (٢٥) الاحزاب، ده بینین ده غه ل و دوو پوه کان (المنافقون) به وه وه سف کراون که خویان ههر له بیر نیه و یادی نا که ن: ﴿الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ

الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ التوبة ﴿٦٧﴾، يان زور به كه مي و به ده گمن
يادی ده كهن، نهویش بو پروپامایی و چهواشه كردنی خهلكی: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ
يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء ﴿١٤٢﴾.

ننجا پیویسته نهویش بگوتری که مخرج نیه کهم یادی خوا کردن تهنیا
خسلهتی نههلی کوفرو شیرک و نیفاق بیّت، بهلکو کهسانیکی مسولمانیش ههن
که هیئدهی باس و خواسی: پارهو زیرو خواردن و خواردنهوی بهتام و لهزهت و،
بهرگو پشاکي گران و بهقیمهت و، شمهک و کهل و پهل و کۆشک و تهلارو زهوی و زار،
یان سهركرده و دهمراستی ملهوپرو زوردارو ریچکهی خوارو پیرو دهستهی کرئ
گرتو بیبارو بیبهندو بار دهكهن، نیو نهوهندهش باسی خواو پیغه مبهه ﷺ
نیسلام و مسولمانان ناکهن و، پیشیان وایه بهههشت لهبهه وان وهبهه کهس ناکهوی!
کهواته: راسته یادی خوای پهروهردگار دروشم و نیشانهی مسولمانانه و سنووری
نیوان نههلی کوفرو نیفاق و نههلی تیمانهو، پیوهرو تهرازوی ناست و نهندازهی
دینداری و مسولمانهتی مسولمانانیشه.

جا نهگهه بمانهوی برایهتی و ریژمان پتهوترو پیکهوه چۆشدروتر بیّت و
خۆشهویستی و پهرووش و ریژو دلّسوژیمان بو یهکتر چاکترو زیاتر بیّت، دهبی
ههولّ بههین دلّو دهرووغان بهیادی خوا شاهدانتر و زارو زمانمان به زیکری وی
پاراوتر بیّت.

حهوت: بەرھەمی یادی خوا لە بواری دروستبوونی کەسایەتییەکی ساغ و سەلیم و تیرو تەواودا:

۱- هیچ گومان لەوەدا نیە کە ئەو بەرھەم و سوودو بەھرانەیی کە لە شەش بواری
پێششودا رابردن، دەبنە مایەیی زەمینە پەخساندن بۆ دروستبوون و
پەرورەدەبوونی کەسایەتییەکی مسوولمانی ساغ و سەلیم و تیرو تەواوو پتەوو
دامەزراو، بۆ ئینسانی خوا یادکەر، بەلام بە مەرجێک بەو شیوەو چۆنیەتییە
ئەنجام بدری کە شەرع دیاری کردووە، ئەگەرنا زیكړش وەك هەر ئەرکیکی
دیكەیی ئیسلام ئەگەر بێت و بەو شیوەو چۆنیەتییە شەرعییەیی خۆی نەبێت،
ئەو بێگومان بە ئەندازەی کە مەبۆونەوێ مەرجە شەرعییەکان و لادرازی ئەو
کاکل و جەوھەرەیی خۆی لە دەست دەدات و، لە ئاکامی ئەوەشدا بەرھەم و
بەھرەکانیشی کەم و کورت دەبن، یان هەر نابن.

ھەربۆیەش پێغەمبەری پێشەوامان ﷺ فرمویەتی: ((إِنَّ الْعَبْدَ لِيَصْلِيَ
الصَّلَاةَ مَا يَكْتَبُ لَهُ مِنْهَا إِلَّا عَشْرَهَا، تَسْعَهَا، ثَمَنَهَا، سَبْعَهَا، سِدْسَهَا،
خَمْسَهَا، رُبْعَهَا، ثَلَاثَهَا، نِصْفَهَا)) رواه أحمد وأبو داود والبيهقي في طريقين صحح
أحدهما العراقي وأخرجه ابن حبان في صحيحه وصححه الألباني^(۱)، واتە: بەندە
جاری وایە ئەو نوێژ دەکات بەلام تەنھا دەبیەکی، نۆییەکی، ھەشتیەکی،
حهوتیەکی، شەشیەکی، پێنج یەکی، چواریەکی، سێیەکی، نیوێ لەو نوێژە بۆ
دەنوسری!!

(۱) پروانە: (صلاة التراویح)، ص ۱۰۴، ط ۴، ناصرالدین الألبانی.

به لئی خوینه ری به پیز!

خودی زیکرکردن چهنده گرنگو و گه وره به پپی شهر عکردنی و لانه دانیشی
هینده گرنگو و گه وره به، چونکه خواپه رستی (عبادة) دوو شاده ماری هه و بی
هه رکامیکیان وه رناگیرئ و به که لکی هیچ نایه ت:

أ- ته نیا خواپه رستن (ألا نعبد إلا الله).

ب- په رستنی خوا به گویره یی شهرعی خوا (ألا نعبد إلا الله وألا نعبد إلا بما
شرعه لنا).

که واته: ئه وانه ی که به حیساب یادی خوا ده که ن... به تاییه ت له ئه هلی
ته ریه ت و ته سه ووف، به لام به ناشاره زایی له شهرع کاره که یان ئه نجام ده ده ن و
خویان دوو چاری چه ندان بیدعه ت و شتی ناشه رع ی ده که ن، که هه ندیکی هه
بیدعه ت و ناشه رع ییه و خاوه نه که ی به س گونا جبار ده بی، به لام هه ندیکی
له وه ش به و لا وه تره و شیرک و کوفریشه، وه ک: هاوارکردنه غهیری خوا و سه جده و
پکووع بۆ بردنی و سیفه تی خوا پالدا نه لای!! ئه وه ئه و جوژه که سانه به ره هم و
که لک هیچ، به لام زۆریش له سه ر ئه و به ناو زیکرکردنه قه رزدار ده به نه وه... هتد.

۲- ئنجا به ره هم میکی دیکه ی یه کجار گه وره و گرنگی زیکری خوا که کاریگه رترین
ده وری هه یه له سه ر که سایه تی ئینسان ئه وه یه که وا له خاوه نه که ی ده کات پرو
بکاته یه که لووته که ی ئامانج که بریتیه له وه ده سه ته ینانی به خشش و په زامه ندی
خوا ی پهروه دگار، وه به وه ش ئینسان له پارایی و پرزوبلاوی و بی نامانجی قوتاری
ده بی، وه ک خوا ی پهروه دگار فره مو یه تی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ
شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ الزمر: واتە: خوا وێنەىەكى هێناوەتەو: پیاویك كه
هى چەند هاوبەشىكى پێكەو ناكۆكەو، پیاویكیش كه بۆ پیاویك یەكلاو ساغ
بۆتەو، ئایا حالیان وەك یەك دەبێ؟ ستایش بۆ خوا، بەلكو زۆرەیان نازان!

ناشكرايە كه خواى كاربەجى لەم ئایەتەدا وێنەى بەكۆیلەىەك كه چەند
خاوەنپێكى هەن و كۆیلەىەك كه تەنیا هى یەك كەسە، هێناوەتەو، بۆ پروون
كردنەوێى حال و باڵى بابای هاوبەش بۆ خوا دانەر (مشرك) و خوا بەیەكگر
(موحد)، كه بێگومان زۆر لە یەك جیاوازن، چونكە بابای خوا بە یەكگر بۆ خۆى
خۆ یەكلاو ساغكردنەوێەو بۆ خوا، تەنیا بەندایەتیکردنى بۆ وى، پرووى كردۆتە
یەك ئامانج و هەموو هیژو وزەكانى خۆى ئاراستەى وى كردو، بەلام بابای
هاوبەشدانەر خۆى دووچارى ئەوە كردو، كه بێتە شەپگەو شوینی گوریس
پەرچكێنەى ئەو هاوبەش (شريك) و خاوەنەى كه تێیدا بەشدارن و هەركامیكیان
دەیهوێ بەلای خۆیدا رایكێشى و بێكاته هى خۆى!

جا بێگومان هەركاتێك ئینسان لەسەر ئەو جوړە زیكرانە بەردەوام بێت كه
پێغەمبەرى خوا ﷺ بۆ دواى نوێژە فەرزەكان و بەیانیان و ئیواران و حالەتە
جوړاوجۆرەكانى ژيان و گوزەران دیارى كردوون، ئەوە مسۆگەر دەبنە مایەى
قوڵبوونەوێ ئیمان و عەقیدەى خوا بەیەكگرتن (عقیده التوحید) و پاككردنەوێ
دل و میتشكى مرۆڤ لە خلتەو خال و ژەنگ و ژارى شىرك و نیفاق بەهەموو جوړو
شیوەكانى گەورە و گچكەیانەو، ئنجا هیچ گومانیشى تێدا نیە كه قوتاربوونى
ئینسان لەو دوو نەخۆشییە كوشندەو بێرەزایەى شىرك (كه بریتىە لە بوونە كۆیلەى
ئینسان بۆ شتەكان)، وە نیفاق (كه بریتىە لە دەغەلى و دوورپووی و لەیەك جیایی
رواڵەت و پەنھان و دل و زمان)، وە خۆپازاندنەوێ بەخەسلەتى بەرزو پیروزی خوا

بەیه کگرتن، دەبیته مایه‌ی وه‌ده‌سته‌هێنانی که‌سایه‌تییه‌کی پاک و چاک و نامانجدارو پایه‌دارو دامه‌زراوو نه‌له‌خشاوو تێرو ته‌واو^(١).

کۆتایی ئەم باسه‌ش به‌م چهند دێره‌ شیعره‌ دینم که‌ هی یه‌کیکن له‌و جووره‌ که‌سانه‌ی که‌ له‌سایه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ خواکردن و خوا به‌یه‌کگرتنه‌وه‌ له‌ دنیاو له‌ نه‌هلی دنیا بی‌منه‌ت بووه‌و ئازادیی راسته‌قینه‌ی له‌ سایه‌ی ته‌نیا به‌نده‌ی خوا بووندا وه‌ده‌سته‌هێناوه‌و به‌ره‌ی خۆی له‌ ئاوێ ده‌ره‌هێناوه‌:

فلیتک تڤلو والحیاء مریرة ولیتک ترضی والانام غضاب
ولیت الذی بینی وبینک عامر وینی بین العالمین خراب
إذا صح منك الود فالکل هیئ وکل ما فوق التراب تراب

واته‌: ئە‌ی خوایه‌ خۆزگه‌ یادی تۆم له‌لا شیرین ده‌بوو و ژیان و گوزه‌رانم سه‌ر له‌به‌ر تالۆ تفت ده‌بوو، وه‌ خۆزگه‌ تۆم لێ پازی بای، با سه‌رجه‌م خه‌لکی لێم تووڕه‌بن، وه‌ خۆزگه‌ نێوانم له‌گه‌ڵ تۆدا خۆش ده‌بوو، با نێوانم له‌گه‌ڵ هه‌موو جیهانیاندا تێکبچێ، نه‌گه‌ر تۆ خۆشت بویم هه‌موو شتی‌کم له‌لا ئاسانه‌و هه‌رچی له‌سه‌ر گلیش بی هه‌ر گله‌.

(١) له‌ (یادی خوادا) به‌رگی یه‌که‌م: به‌شی ده‌یهم: لاپه‌ره‌ ١٧٣-١٨٦دا، چهند قسه‌یه‌کی زۆر به‌نرخم له‌ زانای دروونناس و کۆمه‌لناس (ته‌ریک فۆلم) وه‌ه‌ه‌نانون که‌ له‌ کتێبی (جامعه‌ سالم)دا هێناونی و له‌ شوێنی ناویراودا ده‌توانی سه‌رنجیان به‌ده‌ی، دیاره‌ (جامعه‌ سالم) (کۆمه‌لگایه‌کی ساغ) ته‌رجه‌مه‌ی فارسی و ناوونیشانی کتێبه‌که‌یه‌تی، به‌روانه‌: لاپه‌ره‌کانی: ٤٧-٤٩، وه‌ ١٥١، ١٥٠ له‌ ته‌رجه‌مه‌ فارسییه‌که‌یدا.

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزى كۆمەلەنمەكەن ئەمەللىن
Stay in touch on social media
ئىن ئەمەل غىر مەلەل ئەمەللىن

www.alibapir.net

English - غەربى - ئوردى

رَاكەپاندى مەكتەپى مامۇسىنا ئەلى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

دوا قسەم

خوینەری بەرپۆز و خوشەوێستم!

ستايشى بى پايان بۆ خواى پەروردگار (الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات) كە لوتفو كەرپەمى لەگەڵ كردم و هیدایەتێدام بۆ نوسپن و ئەواوکردنى هەر چوار بەرگی کتیبى (خواپەرستى ئىسلامى)، كە لەپاستیدا ئەو باسو و بابەتانەى كە لە كتیبە شەرعىيەكاندا لەژێر ناوونیشانى فیهى خواپەرستىيەكان (فقه العبادات) دا نووسراون، سەرجهمیان و گەلیك باسو و بابەتى دیکەشى گرتوونەخۆ.

هيوادارىشم تۆش لەكاتى خویندنەوه و مۆتالای ئەم بەرھەمەدا كە بەرى پەنج و شەوئخوونى چەندان ھەفتە و مانگی بى پسانەوہیە، ھەقى خۆى بەدیو چاك چاك لێى تیبگەى و ھەزمى بكەى، بۆ ئەوہى بتوانى ھەم بۆخۆت بەوردی پەفتارى پىبكەى و، ھەم براو خوشكانى مسوئلمانى دەوروپەریشتى پى ئامۆزگارى بكەى و، لەسەر پەرورەدە بكەى .

بەلام دەبى وریاو ھۆشیار بى نە بەھۆى ئەم كتیبە و نەبەھۆى ھیچ كتیب و بەرھەمىكى دیکەشەوہ، خۆت دووچارو گرفتارى دەردى كوشندەو سەختى دەمارگیرى (تعصب) و دیدەتەنگى نەكەى و، ھەق پىپوون و پىكان (إصابة) و چاك تىگەیشتن لەسەر خۆت تاپۆ نەكەى، چونكە وەك لە باسى (بنچینە گرنگەكانى ھەلس و كەوتى شەرعىيانە و ژیرانە لەگەڵ وردە بابەتە خىلافىيەكان) دا گوتوومانە: خواى كاربەجێ تبارك و تعالی و پىغەمبەرى لىزان ﷺ گەلیك لە مەسەلەكانى خواپەرستىيەكانیان^(۱)، لەپرووى چەندان حىكەت و سوود و بەرژەوہندى جۆراوجۆرەوہ كە یەكێكىیان ئاسانكارى (تیسیر) یە، وا ھەلىخستوون كە بگوفجى بەچەند شىوہى

(۱) مەبەستم خواپەرستىيە پروتەكان (العبادات المحضة) كە من لەژێر ناوونیشانى: (پىنج دروشەكانى خواپەرستى) دا لە بەرگەكانى (۲، ۳، ۴) ى ئەم كتیبەدا توێژیومانەوہ.

جیا جیا ئە نجام بدرێن و هەمووشیان هەر پەسەند و چاکن و ئەوپەری پەسەند و پەسەندتر یان راست و راستترن و، مەگەر بە دەگمەن دەنا ناگەنە نێو بازنە و خانە ی راست و هەڵە.

و هەیوادراشیم کە لە خواپەرستی پەسەند و بەندایەتی کردماندا بۆ خوا بە گشتی، وێرایی فەرامۆش نەکردنی وردە بابەتەکانی و لایەنی پێوەتیان، زیاتر جێی سەرئێش و بایەخ پێدانمان بابەتە گەرم و بنەرەتی پەسەندی و دیوی پەنھان و کاکلەیی بێت، کە بێگومان فەرز کرانی خواپەرستی پەسەندی هەر بۆ و دەستەپێنانی ئەو کاکل و جەوھەر و پرووھە.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون.

وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين

٢٥ شعبان ١٤٣٠

٢٠٠٩ / ٨ / ١٦

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵان
Stay in touch on social media
ئێمە مەحەببەتێمان بۆ ئێوە

رێگەباندنی مەکتەبی مەلۇمەتێ عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

مەلۇمەتێ مەکتەبی مەلۇمەتێ عەلی بابێر

رێگەباندنی مەکتەبی مەلۇمەتێ عەلی بابێر

بەرھەمەکانی دانەر

- ۱- پوختەیک دەربارەى ئىسلام. چاپى ۲/ ۲۰۰۶.
- ۲- دەبەرىك پراچوونى ئىسلام و پىچكان. چاپى ۳/ ۲۰۰۶
- ۳- يادى خوا، گرنگى يادى خوا له ژيانى مرؤف دا. چاپى ۱/ ۱۹۸۷
- ۴- كۆمەلى خوا. چاپى ۱/ ۱۹۸۸
- ۵- پىشمەرگەى ئىسلام، يان مسوولمانى موحاھىد كىيەو چۆنە؟ چاپى ۳/ ۲۰۰۱
- ۶- دەر دو دەرمانى بزووتنەوہى ئىسلامى. چاپى ۱/ ۱۹۸۹
- ۷- رىبازى پىغەمبەر ﷺ كامەيە؟! چاپى ۱/ ۱۹۸۹
- تېبىنى: ((دواتر خرايە نىو كتيپى (مسوولمانى كامل: بەشى يەكەم: بيروپرواي مسوولمان) وه دواتر ئەمىش خرايە نىو كتيپى (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي)) يەوہ .
- ۸- رىنگاي صالح بوون و بەرەو خوا چوون. چاپى ۳/ ۲۰۰۵
- ۹- كوردستان بۆ وىران بوو و چۆن ئاوەدان دەبىتەوہ؟! چاپى ۱/ ۱۹۸۹
- ۱۰- حوكمى گەرەنەوہ ژىر نىرى طاغوت. چاپى ۲/ ۲۰۰۵
- ۱۱- سۆزى نەتەوايەتى و بىرى ناسيؤناليزم له تەرازووى ئىسلامدا. چاپى ۳/ ۲۰۰۵
- ۱۲- مسوولمانى كامل/ بەشى يەكەم: بيروپرواي مسوولمان چاپى ۱/ ۱۹۹۷
- تېبىنى: ((دواتر خرايە نىو كتيپى (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي)) يەوہ)).
- ۱۳- چارەسەرى كىشەى كورد له نىوان ئيمان و پەرلەمان دا. چاپى ۱/ ۱۹۹۲
- ۱۴- بزووتنەوہى ئىسلامىي له دوورپانى مان و نەمان دا. چاپى ۱/ ۱۹۹۳
- ۱۵- بزووتنەوہى ئىسلامىي و ئايندەيەكى گەش و پروون. چاپى ۱/ ۱۹۹۵

- ۱۶- پرۆژەى بەرنامەى فیکرىي کارى ئىسلامىيە. چاپى ۱ / ۱۹۹۶
- ۱۷- چەند رېپرونييهك بۆ ئىسلامىيەکانى کوردستان. چاپى ۱ / ۱۹۹۶
- ۱۸- ئىسلام و کیشە هەنووکەىيەکان چاپى ۱ / ۱۹۹۵
- ۱۹- با وریا یین! دارووخانى رەوشت کۆمەلگاکەمان بەرو هەلدیر دەبات. چاپى ۲ / ۲۰۰۶.
- ۲۰- مسوڵمانى کامل: بەشى دووهم / خواپەرستی مسوڵمان - بەرگی یەكەم. چاپى ۱ / ۲۰۰۰.
- ۲۱- مسوڵمانى کامل: بەشى دووهم / خواپەرستی مسوڵمان - بەرگی دووهم. چاپى ۱ / ۲۰۰۰.
- تیبینی: ئەم کتیبە بە هەردووک بەرگەکەىیەو ئیستاکە بۆ جارى دووهم لە چوار بەرگدا چاپ کراوەتەو بەناوونیشانی: خواپەرستی ئىسلامىيە .
- ۲۲- گەپانەو لەى خوا (عزّوجلّ) . چاپى ۴ / ۲۰۰۵
- ۲۳- زانایانى ئىسلام کین و چۆن؟! چاپى ۲ / ۲۰۰۲
- تیبینی: بۆ زمانى عەرەبیش وەرگێپراوە.
- ۲۴- بنچینە گرنگەکانى هەلّس وکەوتى شەرعییانەو ژیرانە لەگەڵ وردە بابەتە خىلافىيەکاندا، چاپى ۱ / ۱۹۹۹.
- تیبینی: ئەم نامىلکەىە باسێکى بەرگی یەكەمى کتیبى: (خواپەرستی ئىسلامىيە)یە، وە بۆ زمانى عەرەبیش وەرگێپراوەو ئیستا لەژێر چاپە.
- ۲۵- مزگەوتەکانى کوردستان لە نێوان ئاوەدان کردنەو وێران کردن دا. چاپى ۱ / ۲۰۰۰
- ۲۶- تاقیکردنەوێ خوا بۆ بەندەکانى چى یەو چۆنە؟ چاپى ۱ / ۲۰۰۰

- ۲۷- بنە ما شەریعیەکان و هیڵە گشتیەکانی کۆمەڵگەی ئیسلامیی پەسەن .
تێبینی: (ئەم نامیلکە یە وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی)
 ۲۸- کۆمەڵەی ئیسلامیی: ئامانج و ھەلۆیستەکانی. چاپی ۱ / ۲۰۰۱
 ۲۹- پاساو بەلگە شەریعیەکانی بنیاتنانی کۆمەڵەی ئیسلامیی، ئالغەکانی: ۱ و ۲ و ۳ و ۴ . چاپی ۱ / ۲۰۰۱
 ۳۰- ئافەرەتی مسوولمانی کورد مافە شەریعیەکانی و ئەرکە گرنگەکانی.
 چاپی ۱ / ۲۰۰۰.
 ۳۱- ئافەرەت و خێزان لە سایەی شەریعەت دا . چاپی ۲ / ۲۰۰۵
 ۳۲- چەند مەسەلەیەکی باوی سەردەم . چاپی ۵ / ۲۰۰۵
تێبینی: وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی.
 ۳۳- چەند پێروونیەکی بۆ خوشک و برایانمان لە ھەندەران. چاپی ۱ / ۲۰۰۲
 ۳۴- سنوورە قەدەغەکان مەشکێنن! (چاوپێکەوتنی دکتۆر حسین محمد عزیز).
 چاپی ۲ / ۲۰۰۳
 ۳۵- چۆن ھەڵس و کەوت لە گەڵ خەڵکی دا بکەین؟! چاپی ۱ / ۲۰۰۲
تێبینی: وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی.
 ۳۶- شەھید کییەو چ پلەو پایە یەکی ھەیە؟! چاپی ۱ / ۲۰۰۲
 ۳۷- جیھاد لە پێی خوادا و چەند سەرنج و ئاگادارییەکی. چاپی ۱ / ۲۰۰۲
 ۳۸- بۆئەوێ لەسەر جیھاد کردنمان قەرزدار نەبینەو! چاپی ۱ / ۲۰۰۲
 ۳۹- جیھاد لە پێی خوادا چی یەو بۆچی دەکری و چۆن دەکری؟ چاپی ۱ / ۲۰۰۲
 ۴۰- ئەشکەنجەو زیندان (چاوپێکەوتنی ھاوژین عومەر) چاپی ۲ / ۲۰۰۶ .
تێبینی: وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی، ھەر و ھا چاپی فارسیشی بەرپۆشیە.

- ٤١- کارو پرۆژەیی ئیسلامیمان (وتاری کۆنگرەیی یەکەمی کۆمەڵی ئیسلامیی) چاپی ٢ / ٢٠٠٦ .
- ٤٢- ئیسلام و مەسئەلەتی و کاری ئیسلامیی لەبەر ڕۆشنایی قورئان و سوننەتدا. چاپی ١ / ٢٠٠٦ .
- ٤٣- ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی. بەرگی / ١، ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامی چی یە و چۆنە؟! ١ تا ١٢ . چاپی ١ / ٢٠٠٦ .
- ٤٤- ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی. بەرگی / ٢، خوا بە یە کەرتن (التوحید) لە بەدیھێنەراییەتی و پەرەردەگاریەتی دا. ١٣ تا ٢٦ . چاپی ١ / ٢٠٠٦ .
- ٤٥- ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی. بەرگی / ٣، خوا بەیە کەرتن لە ناو و سیفەت و لە پەرستراویەتی دا، ٢٧ تا ٣٦ . چاپی ١ / ٢٠٠٧ .
- ٤٦- ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی. بەرگی / ٤، ئیمان بە فریشتەکانی خوا (عزّوجل)، کتیبەکانی خوا (عزّوجل)، پێغەمبەران (علیهم الصلاة والسلام). ٣٧ تا ٤٠ . چاپی ١ / ٢٠٠٧ .
- ٤٧- ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی. بەرگی / ٥، ئیمان بە ڕۆژی دواوە قەزاو قەدەر ٤١ تا ٤٥ . چاپی ١ / ٢٠٠٨ .
- ٤٨- ئیمان و عەقیدەیی ئیسلامیی. بەرگی / ٦، تاییبە قەندیی و دیدو بۆچوونەکانی پەیرەوانی ڕێبازی راست. ٤٦ تا ٥٠ . چاپی ١ / ٢٠٠٨ .
- ٤٩- تەوژمی ئیسلامیی و عەلمانیی و خاڵە ھاوبەش و جیاوازیەکانیان. چاپی ١ / ٢٠٠٧ .
- تێبینی: زۆریەیی بە (٢٤) ئالغە لە هەفتەنامەیی (ھاوولاتی) و ئەوەی دیکەش بە (٩) ئالغە لە هەفتەنامەیی (ئاوینە) دا بڵاوکراوەتەوە.
- ٥٠- گەنجەکانمان لە نێوان پەسەنایەتی و لاسایی کردنەویدا.

- ۵۱- بە دوورخستىنەۋەى ئافرەت لە ئىسلام چ زىانىك دەكەين؟
- ۵۲- سىياسەتى ئىسلامىيە و چەند پروونكردنەۋەىيەك.
- ۵۳- چۆنىەتى بوونە پىشەنگ و بنىاتنانى بنكەى جەماۋەرىيە.
- ۵۴- چەند بنەمايەكى گرنگى وتارىيىيە.
- ۵۵- قوتايىانى زانىارى شەرىيە چەند سەرنج و پىنمايە يەك.
- ۵۶- خوو پەۋشەتى بەرزو پەسند سەنگى مەحەكى مەسۇلمانەتى يە.
- ۵۷- بانگەواز بۆ لای خوا .
- ۵۸- قوتايىان لەم ھەل و مەرجەدا پىۋىستە چۆن بن و چى بکەن؟!
- ۵۹- ضيف و قضية (مقابلة مع قناة العربية).
- ۶۰- حوار خاص (مقابلة مع قناة العالم).
- ۶۱- خواناسىي، ئايىن ، ئيمان. چاپى ۲ / ۲۰۰۹ .
- ۶۲- واقىيە ھەرىمى كوردستان... دىدىكى ئىسلامىيە. چاپى ۱ / ۲۰۰۸ .
- ۶۳- چەند بابەتتىكى ھونەرىيە لەبەر پۇشەننى قورئان و سوننەت دا.
- چاپى ۱ / ۲۰۰۸ .
- ۶۴- چۆن باشە لە كىتەبى بەرپىزى خوا بە ھەرەمەند دەين؟! چاپى ۱ / ۲۰۰۸ .
- ۶۵- سەۋشەت و پاىەكانى خىزان و مەسەلەى چەندزىيە لە تەرازوۋى شەرىع و عەقلى دا.
- تەيىنى: ئەم نامىلەكەيە بە (۱۴) ئالەھ لە رۇژنامەى (رۇژنامە) دا بىلاۋكراۋەتەۋە.

نهو به رهه مانه ی له ژیر چاپن

- ۱- پوخته ی ژيان نامه ی پیغه مبهری خوا ﷺ .
- ۲- الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الأول.

نهو به رهه مانه ی چاوه پړی چاپن

- ۱- الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد ۲- ۷ .
- ۲- خو و پوهشتی ئیسلامی.
- ۳- ئافرهت و خیزان له سایه ی شه ریعه تدا. بهرگی دووهم.
- ۴- گرنگی و پیوستی پابه ندیی به قورئان و سوننه ته وه.
- ۵- چند دهرسیک له: (تهفسیری قورئانی بهرزو به پیژ)، که نه گهر خوا ته مه ن بدات هه موو قورئان ته واو ده که یڼ.

نيوهرۆك

لاپەرە	سەرپاسەکان
۸	پیشکەش بۆ
۹	پیشەکی
۱۱	سییەمین درووشمی خواپەرستی: پۆژووگرتن (الصیام).
۱۳	پۆ خۆشکردن
۱۵	بەئندی یەكەم: پۆژووگرتن بە گشتی
۱۷	۱- پۆژووگرتن (صیام) یانی چی؟!
۱۸	۲- پلەو پایەیی و پاداشتی پۆژووگرتن
۱۹	۳- پایەو فەزەکانی پۆژوو
۲۱	۴- جۆرەکانی پۆژووگرتن
۲۲	۵- ئاداب و پەشتەکانی پۆژووگرتن
۲۶	۶- نەو شتانەیی بۆ پۆژوووان موباح و پەوان
۳۰	۷- هەلۆهەشتەنەرەوکان (مبطلات)ی پۆژوو
۳۷	بەئندی دووهم: پۆژووی مانگی رەمەزان.
۳۹	۱- پێناسەیی پۆژووی رەمەزان و کاتی فەزیزوونی
۳۹	۲- چاکیی و گەورەیی مانگی رەمەزان و پۆژووگرتن تێیدا
۴۱	۳- حوکمی گرتنی پۆژووی رەمەزان
۴۲	۴- چۆنەتی ئیسپات کردنی هاتنی مانگی رەمەزان
۴۷	۵- خواپەرستی و طاعەتی مانگی رەمەزان
۵۸	۶- ئەوانەیی کە مۆلەتیان هەیە لە کاتی خۆیدا پۆژووی مانگی رەمەزان نەگرن
۷۴	۷- گێڕانەوێی پۆژووی بەئانقەست چۆنراوی مانگی رەمەزان
۸۱	۸- کەسێک بمرێ و پۆژووی رەمەزان قەرزازیی حوکمی چیە؟!
۸۶	۹- چۆنەتی گرتنی پۆژووی رەمەزان بۆ بابای دیل و بۆ کەسانێک کە لە ولایتین

	پۆزۋى تىدا كورت و شەوى تىدا درۆە يان بە پىچەوانەو
۸۷	۱۰- شەوى قدر (ليلة القدر)
۹۱	بەئىدى سىيەم: پۆزۋە سۈننەتەكان
۹۳	يەك: شەش پۆزۇ لە مانگى شەوال
۹۴	دو: رۆزى غەپەفە، واتە ئەو رۆزى كە حاجىيەكان لە دەشت و كىتۈ غەپەفات پادەوەستەن
۹۴	سى: پۆزى دەيەمى مانگى موخەپرەم (عاشوراء)
۹۵	چوار: نۆ پۆزەكانى سەرەتاي مانگى (زى الحجە)
۹۵	پىنچ: زۆرىسى پۆزەكانى مانگى موخەپرەم
۹۶	شەش: زۆرىسى رۆزەكانى مانگى شەعبان
۹۶	حەوت: مانگە حەرامەكان (الأشهر الحرم) كە برىتەن لە: (ذوالقعدة و ذوالحجة و محرم و رجب)
۹۶	هەشت: پۆزىنى دووشەممە پىنچ شەممە لە هەفتەدا
۹۷	نۆ: سى پۆزۇ لە ھەر مانگىگ
۹۸	دە: پۆزىك نا پۆزىك
۱۰۱	بەئىدى چوارەم: ئەو پۆزەنى كە پۆزۋوگرتىيان تىدا قەدەغەيە
۱۰۳	يەك و دو: پۆزى جەزنى پەمەزان و پۆزى قورىان (يوم الفطر و يوم النحر)
۱۰۳	سى: پۆزەكانى پاش پۆزى قورىانى سەرپرېن
۱۰۵	چوار: پۆزى جومە بە تەنيا
۱۰۶	پىنچ: پۆزى شەممە بەتەنيا
۱۰۶	شەش: نيەى دووھەمى مانگى شەعبان
۱۰۷	حەوت: پۆزى گومان لىكراو (يوم الشك)
۱۰۸	هەشت: پۆزۋوگرتەن بىن پسانەو و بىن بۆاردەن (صيام الدهر)
۱۱۰	نۆ: دروست نىە يان لانى كەم ناپەسندە كە ژن بەيى مۆلەت و ئاگادارى و پەزامەندى مىردى پۆزۋى سۈننەت بىگى

۱۱۱	دە: پىكەوھە لكاندننى دوو پۇژوو يان زياتر (الوصال)
۱۱۵	بەندى پىنجەم: ئىعتىكاف.
۱۱۷	۱- ئىعتىكاف چىمە چۆنە؟!
۱۱۷	۲- ھوكمەكەى
۱۱۸	۳- كاتەكەى
۱۱۹	۴- مەرجەكانى
۱۲۱	۵- فەرزو پاىەكانى
۱۲۲	۶- چ شتەك بۆ باباى چووە ئىعتىكافەوھە سوننەتە؟!
۱۲۲	۷- ئەو شتانەى بۆ باباى چووە ئىعتىكافەوھە رەوان، چىن؟
۱۲۴	۸- ئىعتىكاف بەجى ھەلەدەوھە شىتەوھە؟
۱۲۵	۹- گىپرانەوھى ئىعتىكاف (قضاء الإعتكاف):
۱۲۶	۱۰- لەخۇگرتنى ئىعتىكاف لە مزگەوتىكى دىيارىكراودا
۱۲۹	بەندى شەشەم: بەرھەم و سوودەكانى پۇژووگرتن و چوونە ئىعتىكافەوھە
۱۳۱	۱- بەرھەم و سوودەكانى پۇژووگرتن
۱۳۷	۲- بەرھەم و كەلكى چوونە ئىعتىكافەوھە
۱۴۳	چوارەمىن درووشمى خواپەرستى: ھەج و عومرەگىردن.
۱۴۵	پى خۇشكردن
۱۴۹	بەندى يەكەم: پىئاسەو پلە وپاىەو ھوكمى ھەج و عومرەگىردن
۱۵۱	۱- پىئاسەى ھەج و عومرە
۱۵۲	۲- پلەو پاىەى ھەج و عومرە
۱۵۵	۳- ھوكمى ھەج و عومرە
۱۵۹	بەندى دووھم: جۆرەكانى ھەج و عومرەو مەرجەكانىيان
۱۶۱	۱- جۆرەكانى ھەج و عومرە

۱۶۸	۲- مهرجه کانی حج و عومړه
۱۷۳	حج گردنی نافرته
۱۷۷	به ندى سيږيهم: ميقاته کاتي و شوښييه کاني حج و عومړه
۱۷۹	۱- کاته کاني نبحرام به ست به حج و عومړه
۱۸۰	۲- شويته کاني نبحرام تيډا به ست به حج و عومړه
۱۸۵	به ندى چوارهم: پايه و فېرزو سوننه ته کاني حج و عومړه
۱۸۷	۱- کرده و کاني حج
۱۸۸	ب- کرده و کاني عومړه
۱۸۸	يہ کم: پايه و فېرزو سوننه ته کاني حج
۱۸۹	يہ ک: پايه کاني حج
۲۰۴	دوو: فېرزه کاني حج
۲۱۶	سئ: سوننه ته کاني حج
۲۴۲	دووم: پايه و فېرزو سوننه ته کاني عومړه
۲۴۵	به ندى پينځهم: لهو شتانه ي که له ماوه ي نبحرام دا حېرامن
۲۴۸	۱- پوښيني بهرگو و پوښاکي ناساي ته قتلدار (لبس المخيط)
۲۵۰	۲- خرمه گردنی جهسته (ترفيه البدن)
۲۵۲	۳- چوونه لای هاوسمر (جام الزوجه)
۲۵۳	۴- هر قسمو رهفتاريکی گوناخ، يان نه گونجاو له گمل حالتی نبحرامدا
۲۵۴	۵- پاوو شکارکردن له زهوی وشکانيدا
۲۵۹	به ندى شه شهه: لهو شتانه ي که له ماوه ي نبحرام دا موباح و دموان
۲۶۱	۱- خوڅوژردن
۲۶۲	۲- چوونه ژير سيږهرو سيږهرو له خوڅوژردن
۲۶۳	۳- سمر و پيش شانه گردن و خو خوراندن به نينوک
۲۶۴	۴- چاوړشت به کل و قهتره و درمان تيک گردنی چاو

۲۶۴	۵- کەلەشاخ لە خۆگرتن و خۆین دان و خۆین تێکران
۲۶۵	۶- پۆشینی پەشتەمائی پەنگدار (لبس الثیاب المصبغة)
۲۶۶	۷- تەماشاکردنی ناوێنە
۲۶۶	۸- قسەکردنی ناسایی
۲۶۷	بەئەندى هەوتەم: چۆنیەتی ئیحرام شکاندن و تەواوکردنی هەج و عومرە
۲۶۹	قۆناغی یەکەم: ئیحرام شکاندنی یەکەم (التحلل الأول)
۲۷۰	قۆناغی دووەم: ئیحرام شکاندنی دووەم (التحلل الثاني)
۲۷۳	بەئەندى هەشتەم: چۆنیەتی هەج و عومرە کردن
۲۷۵	۱- حەجی مائىناوایی پێغەمبەری خوا ﷺ
۲۸۲	۲- چۆن هەج و عومرە دەکەیت؟
۲۸۷	بەئەندى نۆیەم: چەند وردە بابەتیکی دیکە لەبارەى هەج و عومرەوه.
۲۸۹	۱- نایا دروستە هەج لە جیاتی زیندوو و مردوو بکەیت؟
۲۹۱	۲- مەرج گرتن لەکاتی ئیحرام بەستندا
۲۹۲	۳- فیدیه چیه و بهجی و چی پێیست دەبێ؟
۲۹۶	۴- هۆی تێکچوونی هەج و عومرە چیه و پێیستە چی بکەیت؟
۲۹۸	۵- رینگا لینگیران و فریانەکەوتنی وەستان لە عەرپەفات (الاحصار والفوات)
۳۰۱	۶- جیاوازییەکانی نافەرەت لە پیاو لە چەند کردەوێهەکی هەج و عومرەدا
۳۰۲	۷- سنوورو تاییبەتەمەندیەکانی حەرەمی مەککەو مەدینە
۳۱۷	بەئەندى دەیهەم: بەرھەم و سوودەکانی هەج و عومرە
۳۱۹	۱- پاکبوونەوه لە چلەک و چەپەری گوناح و هەڵدانەوهی لاپەرەیهکی سەبی لەگەڵ خوادا
۳۲۰	۲- پتەوتریوونی ئییمان و تازەکردنەوهی پەیمانی بەندایەتی و زیادبوونی پارێزکاری
۳۲۳	۳- ڕاهاتن لەسەر ڕەوشت بەرزى و هێمنی و نارامی و خۆدوورگرتن لە گوناح و هەلە
۳۲۳	۴- لەبەرچاو بەرجەستەو نمایان بوونی سیرەو ژیاانی پێغەمبەر ﷺ و هاوێلانی
۳۲۴	۵- بە نمایانی و بەرجەستەیی دیتنی زۆر لە بەها بەرزەکان (القيم العلیا)ی ئیسلام

۳۲۶	۶- خۆبەختکردن و قوربانىدان لە پىتئايى خوادا
۳۲۷	۷- پراھتان بە گوێپاڤەتلى و فەرمانبەرى (السمع والطاعة) يەوە
۳۲۸	۸- حەج و عومرە سەربازگەيەکن بۆ مەشق (تدريپ) و پراھىتان
۳۲۸	۹- ھەلگرتنى باری دىندارى و بەجێپىتنانى ئەرکى بەندايەتى بەشداریکردن و دەستبار بۆ يەکتەرگرتنى ھەموو ئەندامانى پىتويستە
۳۳۰	۱۰- کۆمەلىك بەرژەوهندى دىكەى سياسى و ئابورى و فەرھەنگى و کۆمەلایەتى
۳۳۲	دوا قسم دەربارەى حەج و عومرە
۳۳۵	پىنچەمىن درووشمى خواپەرستى: زىکرى خواکردن
۳۳۷	پى خۆشکردن
۳۴۱	بەئندى يەكەم: واتاو پىناسەى زىکەر
۳۴۳	أ- لە ئەسلى زماندا
۳۴۴	ب- لە زاراوەى شەرعدا
۳۴۷	بەئندى دووهم: گرنگى و پلەو پاڤەى زىکرى خوا
۳۴۹	يەكەم: لەبەر تىشكى ئايەتەکانى قورئاندا.
۳۵۳	دووهم: لەبەر رۆشنايى دەقەکانى سوننەتدا.
۳۵۴	سێيەم: لەبەر رووناكى قسەى پىشەوا و زاناياندا.
۳۵۷	بەئندى سێيەم: جۆرەکانى زىکەر
۳۶۰	يەكەم: قورئان خوێندن
۳۶۱	دووهم: پارانەو (الدعاء)
۳۷۰	سێيەم: زىکرى خوا ھەر لە دەمى لە خەو ھەتسانەو ھەتاکاتى نووستن
۳۷۶	چوارەم: دواى پىنچ نوێژە فەرزەکان
۳۷۷	پىنچەم: زىکرى خوا لە سەفەرئدا
۳۸۱	شەشەم: زىکرى خوا لەکاتى جەنگ و جىھاددا
۳۸۴	ھەوتەم: زىکرى خوا لەکاتى خواردن و خواردنەویدا.

۳۸۶	هه‌شتم: زیكری خوا له چەند حاله‌تێكی جیا‌جیادا
۴۰۶	نۆیەم: چەند زیكریكی گه‌وره‌و گ‌رنگ
۴۱۰	دە‌یەم: سه‌لات و سه‌لام ناردن بۆ پیغه‌مبه‌ر محمد ﷺ
۴۱۳	به‌ندی چواره‌م: چۆن زیكری خوا بكه‌ین؟
۴۱۵	یه‌كه‌م: بێ‌گومان ئینسان له‌پ‌رووی قیافه‌ی جه‌سته‌یه‌یه‌وه له‌ هیچ كاتێكدا له‌ سێ شتیه‌ به‌ده‌ر نیه‌
۴۱۶	دووه‌م: وه‌ له‌پ‌رووی ده‌رخست‌و ده‌رنه‌خستنه‌وه ئینسان دوو حاله‌ته‌ هه‌ن
۴۱۶	سێیه‌م: وه‌ له‌ پ‌رووی ده‌نگه‌وه ئینسان له‌ سێ حا‌لان به‌ولاوه‌ نیه‌
۴۲۳	چواره‌م: له‌ پ‌رووی ته‌نیایی و تێكه‌ڵیه‌یه‌وه مرۆف دوو حاله‌تی هه‌ن
۴۲۹	به‌ندی پێنجه‌م: به‌ره‌مه‌ی زیك‌ركردنی خوا
۴۳۲	یه‌ك: له‌ بواری په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ڵ خ‌ودا جلّ جلاله‌
۴۳۶	دوو: له‌بواری په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ڵ پیغه‌مبه‌رو ﷺ و فریشتاندا
۴۳۸	سێ: له‌ بواری فه‌رمانبه‌ری خوا و گوناخ نه‌ك‌ردندا
۴۴۱	چوار: له‌ بواری خ‌زمه‌ت‌كردنی د‌ل و عه‌قل و جه‌سته‌دا
۴۵۲	پێنج: له‌ بواری به‌ره‌نگاریك‌ردنی شه‌یطان و دوژمنان و پ‌ی‌وێژانیاندا
۴۵۳	شه‌ش: له‌ بواری ب‌رایه‌تی و یه‌ك‌پ‌یزی مس‌ولماناندا.
۴۵۸	حه‌وت: له‌ بواری دروست‌بوونی كه‌سایه‌تییه‌كه‌ی ساغ و سه‌لامه‌ت و تێرو ته‌واودا.
۴۶۳	دوا قسه‌م
۴۶۵	به‌ره‌مه‌كانی دانهر
۴۷۱	نێوه‌ڕۆك

راکەپاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر

کەتەبی

راکەپاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

لە ئۆرە کۆمەڵەتیەکان ئەکەملان
 Stay in touch on social media
 تەن مەگم عیڕ موباع الخواص الخواص

راکەپاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

www.alibapir.com

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>. The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

